

ਪਿਆਸ ਮੰਗੀਤ ਸਕਦਾ

ਭਾਗ
ਪਹਿਲਾ

ਗੁਰਾ:

ਪ੍ਰਿਮੀਪਲ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ:-

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਭੈਡਾਰ ਫ੍ਰੈਮਟ
ਨਵੀ ਦਿੱਲੀ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ

ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ

ਕਰਤਾ :

ਪ੍ਰਿਸ਼ਟਿਪਲ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ :

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਡੈਙਾਰ ਟਰੱਸਟ
ਨਵੀਂ ਇੱਲੀ

ਸਾਡ ਹੈਂਦ ਬਲਤਾ ਦੇ ਲਾਖਾਂ ਹਨ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ	:	੧੦੦੦, ਫਰਵਰੀ ੧੯੮੮
ਦੂਜੀ ਵਾਰ	:	੧੦੦੦, ਦਸੰਬਰ ੧੯੮੨
ਤੀਜੀ ਵਾਰ	:	੧੦੦੦, ਦਸੰਬਰ ੧੯੮੮
ਚੌਥੀ ਵਾਰ	:	੧੦੦੦ ਦਸੰਬਰ ੨੦੦੩

ਭੇਟਾ : ੧੫੦/- ਰੁਪਏ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਪੁਸਤਕ ਮਿਲਣ ਦਾ ਪਤਾ :

੧. ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ
ਗੁ. ਰਕਾਬ ਗੰਜ, ਨਵੀਂ ਇੱਲੀ।
੨. ਭਾਈ ਚਤੁਰ ਸਿੰਘ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ
ਮਾਈ ਸੇਵਾ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।
੩. ਸਿੰਘ ਬੁਦਲਜ਼
ਮਾਈ ਸੇਵਾ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।
੪. JAS MUSICAL LIMITED
108-A, The Broadway
South Hall, Middlesex,
UB1 1QF, U.K.

ਛਾਪਕ : ਨਿਉ ਗਿਆਨ ਆਫਸੈਟ ਪਿੰਟਰ, ਇੱਲੀ।

ਸੂਚੀ-ਪੰਡ੍ਰ

(ੴ) ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ	੧
(ਅ) ਨਾਦ, ਸੁਰਤੀ-ਸੁਰ, ਸਪਤਕ, ਠਾਟ, ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ, ਪੁਰਵਾਂਗ-ਉਤ੍ਰਾਂਗ, ਜਾਤੀ ਆਦਿ ਦਾ ਬੇਰਵਾ	੩
(ਇ) ਗਾਇਕਾਂ ਦੇ ਗੁਣ-ਅਵਸ਼ੁਣ	੧੦
(ਸ) ਆਵਾਜ਼ ਸੁਰੀਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਆਦਿ	੧੨
(ਹ) ਅਲੰਕਾਰ-ਪਲਟੇ, ਪਥ-ਪਰਹੇਜ਼ ਆਦਿ	੧੫
(ਕ) ਸੁਰ-ਲਿਪੀ ਰਿੰਨ੍ਹ ਤੇ ਤਾਲ ਠੇਕਿਆਂ ਦਾ ਬੇਰਵਾ	੧੮
(ਖ) ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰ-ਸਰਗਮ	੨੨
੧. ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ	੨੩
੨. ਰਾਗ ਆਸਾ	੪੯
੩. ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ	੮੧
੪. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ	੧੦੭
੫. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ	੧੩੭
੬. ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ (ਬਿੰਦੂਬਨੀ)	੧੭੧
੭. ਰਾਗ ਕੁਪਾਲੀ	੧੮੫
੮. ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ	੨੧੩
੯. ਰਾਗ ਬਿਹਾਗ	੨੩੮
੧੦. ਰਾਗ ਮਾਲਕੋਂਸ	੨੫੯
੧੧. ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਾਸੀ	੨੮੧
੧੨. ਰਾਗ ਬਾਗੇਸ੍ਰੀ	੩੦੭
੧੩. ਰਾਗ ਕਾਢੀ	੩੨੭
੧੪. ਰਾਗ ਦੇਸ	੩੪੭

ਧੰਨਵਾਦ !

ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਖਿਆਲਾ ਗੁ. ਰਕਾਬ ਰੰਜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਕੇ ਗਏ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਰਾਹੀਂ ਗੁਰਮਤਿ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਤਾਂ ਕਰ ਹੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੀਰਤਨੀਏ ਬਤੌਰੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨਕ ਸਿੱਖ ਬੱਚੇ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਅਤੇ ਕੀਰਤਨ (ਵਾਜਾ-ਜੋਕੀ) ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਡਿਕਿਊਟੀ ਭੀ ਬਦੇ ਸੁਚੋਂਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਹਨ ਭਾਈ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਜੋ ਅੱਜ ਕੱਲ ਗੁ. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਹੈਕਲੈਂਡ (ਨਿਯੂ ਨੀਲੈਂਡ) ਵਿਖੇ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ (ਕੀਰਤਨ) ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਪ ਜੀ ਹਰਿਮਨ ਪਿਆਰੇ ਨਿੱਤ-ਨੇਮੀ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਵਿਦਵਾਨ ਕੀਰਤਨੀਏ ਹਨ। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਆਪਜੀ ਦਾ ਇਥੋਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਤੇ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਨਾਲ ਗੂੜਾ ਪਿਆਰ ਬਣਿਆ ਹੈ।

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ (ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ) ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੁਕ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿੰਟ ਕਰਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਦਾਸ ਭਾਈ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਤੀ ਸਨੌਰੀ ਸ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਾਨ, ਸ. ਜਸਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਸ. ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਤਹਿ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਮਾਇਆ ਡੇਜ਼ੀ ਹੈ। ਸੋ, ਦਾਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਸ਼ੁਕਰ ਗੁਜ਼ਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਵੇਲੇ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਅਨੇਕ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਘਾਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਵਲੋਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਪੱਖ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਗਿਆਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਜਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਵਡਨਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਪੱਖੋਂ ਅਧੂਰਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜੋ ਪੁਸਤਕਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਜਾਣੂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਸੁਰੱਜੇ ਦੇਂਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਕਲਾ ਪੱਖ ਦੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਸਰਦਾਰ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖੀ ਸੰਗੀਤ ਸੰਬੰਧੀ (ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ) ਨਾਮ ਦੀ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕੀਰਤਨ ਸੰਬੰਧੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬੜੇ ਸੁਰੱਜੇ ਦੇਂਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸੰਬੰਧੀ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਬੜੇ ਚਿਰ ਤੋਂ ਘਾਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਹ ਘਾਟ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਐਸੀ ਮੌਨੂ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਆਧਾਰਕੁਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੁੱਚਰ ਦੇਂਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵ, ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਤੇ ਖੋਜ ਭਰਿਆ ਲੇਖ, ਉਸ ਦਾ ਆਲਾਪ, ਤਾਨਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਤਬਲਾ-ਮ੍ਰਿਦੰਗ (ਜੋੜੀ ਦੇ ਬੋਲ) ਦੇ ਠੋਕਿਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇ ਕੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਜਾਣੂ ਸੱਜਣਾ ਲਈ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਲੇਖਕ ਨੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸੰਗੀ ਤਾਲੀਮ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਲ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਕਿਆਨ ਅਰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਪ ਜੀ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਰਕਬਾ ਕੰਜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀਰਤਨ (ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰ) ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਪ ਨੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਪਰਤਾਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਥਾਨ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਦੇ ਪੇਤਰ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਹੈ। ਭਾਵ, ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਦਾ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੱਖੋਂ ਵਿਕਿਆਨਕ ਵਰਣਨ ਕਰਕੇ ਉਸੇ ਹੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ

ਚਲੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਨਵੀਨ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ-
ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਤਾਲ-ਬੰਧ ਕਰਕੇ ਗੁਰਖਾਣੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਭੇਡਾਰ ਦਾ ਖੇਤਰ ਵਿਸਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਆਪ ਨੇ ਆਧੁਨਿਕ ਠਾਟ ਪੱਦਤੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਹੜੀ
ਸ਼ਾਸਤਰ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਸੰਗੀਤ (ਕੀਰਤਨ) ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ
ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਪੁਰਾਨਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਸਤਕ
ਉੱਤਰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਸਮਾਨ
ਤ੍ਰ੍ਯੂਪ ਵਿਚ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋਵੇਗੀ।

Faculty of Music & Fine Arts,
Delhi University, Mall Road,
Delhi—110007.

ਡਾ: ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੌਤਲ
ਮਿਤੀ 15-2-1988

SIKHBOOKCLUB.COM

ਕੁਰਤਾ ਵਲੋਂ

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ (ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਤੇ ਸ਼ਬਦ) ਦੀ ਇਕ ਪੁਸਤਕ “ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਭੰਡਾਰ ਟ੍ਰਸਟ” ਨੇ ਸੰਨ ੧੯੮੮ ਵਿਚ ਛਪਵਾਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ (ਟਿਉਨਾਂ) ਨੂੰ ਸੁਰ-ਲਿਪੀ (ਨੁਟੇਵਨ) ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੇ ਜਿਥੇ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ, ਉਥੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸੰਬੰਧੀ ਹੋਰ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੋ ਸ਼ਬਦ-ਕੀਰਤਨ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦਿਆਂ ‘ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ’ ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਭੰਡਾਰ ਟ੍ਰਸਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੇਠ ਜਿਹੜਾ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ, ਜੁ: ਸ੍ਰੀ ਰਵਾਬ ਕੰਜ, ਨਵੀਂ ਟਿੱਲੀ ਵਿਥੇ ੧੯੩੦ ਤੋਂ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਵਿਦਿਆਲੇ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ (ਕੀਰਤਨ) ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਵੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੰਜ ਸਿੱਖਦਿਆਂ ਸਿਖਾਉਂਦਿਆਂ ਲਗ-ਭਗ ਸਵਾ ਜੋ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਭੰਡਾਰ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਕਸਰ ਸੱਜਣ-ਮਿੱਤਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਏਡੇ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੈਂਦਾ। ਉੱਜ ਆਧੁਨਿਕ ਜਾਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ (ਟਿਉਨਾਂ) ਨੂੰ ਸੁਰ-ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਲਿਖ ਕੇ ਛਪਵਾਉਣਾ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਜਾਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਨਾਲੇ ਐਸੀਆਂ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਦੇ ਕਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਜਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਗੀਤ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਮੌਕਾਂ ਦਾ ਸਾਂ, ਕਿ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਗੀਤ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਦਾ ਖੋਜ-ਭਰਪੂਰ ਲੇਖ ਹੋਵੇ, ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ) ਤਾਨਾਂ ਆਦਿ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਤੇ ਪੜਡਾਲਾਂ ਹੋਵਣ। ਪਰ ਐਸੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੋ, ਅਕਾਲ-ਪੁਰਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਲੱਖ-ਲੱਖ ਸੁਕਰ ਹੈ ਕਿ ‘ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ’ ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਗਾਇਕਾਂ ਦੇ ਗੁਣ-ਅਵਗੁਣ, ਆਵਾਜ਼ ਸੁਰੀਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ, ਆਲੰਕਾਰ-ਪਣਾਏ, ਤਾਲ-ਠੇਕੇ, ਸੁਰ-ਸਰਗਮ ਆਦਿ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹਰ ਇਕ ਰਾਗ ਤੇ ਖੋਜ-ਭਰਿਆ ਲੇਖ, ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ, ਤਾਨਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਅਤੀ ਸੁੰਦਰ ੨੨੫ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ੨੨ ਚੇਟਵੀਆਂ

ਪੁਰਾਤਨ 'ਪੜਤਾਲਾ' ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇੰਜ ੧੪ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ੨੪੭ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸੂਰ-ਲਿਪੀ (ਨੁਟੋਸ਼ਨ) ਵਿਚ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੇ ਛਾਗ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ੧੪ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਉਚੇਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਅੱਜ-ਕਲ੍ਹੇ ਅੱਠਵੀਂ ਜਮਾਤ ਤੋਂ ਹਾਈਬ ਸੰਕੰਡਰੀ ਤਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ (ਸਿਲੇਬਸ) ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਖਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੋ, ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਬਦ-ਕੀਰਤਨ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰਸਿੱਖ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗੀ, ਉੱਥੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਭੀ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਸਕੂਲਾਂ-ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

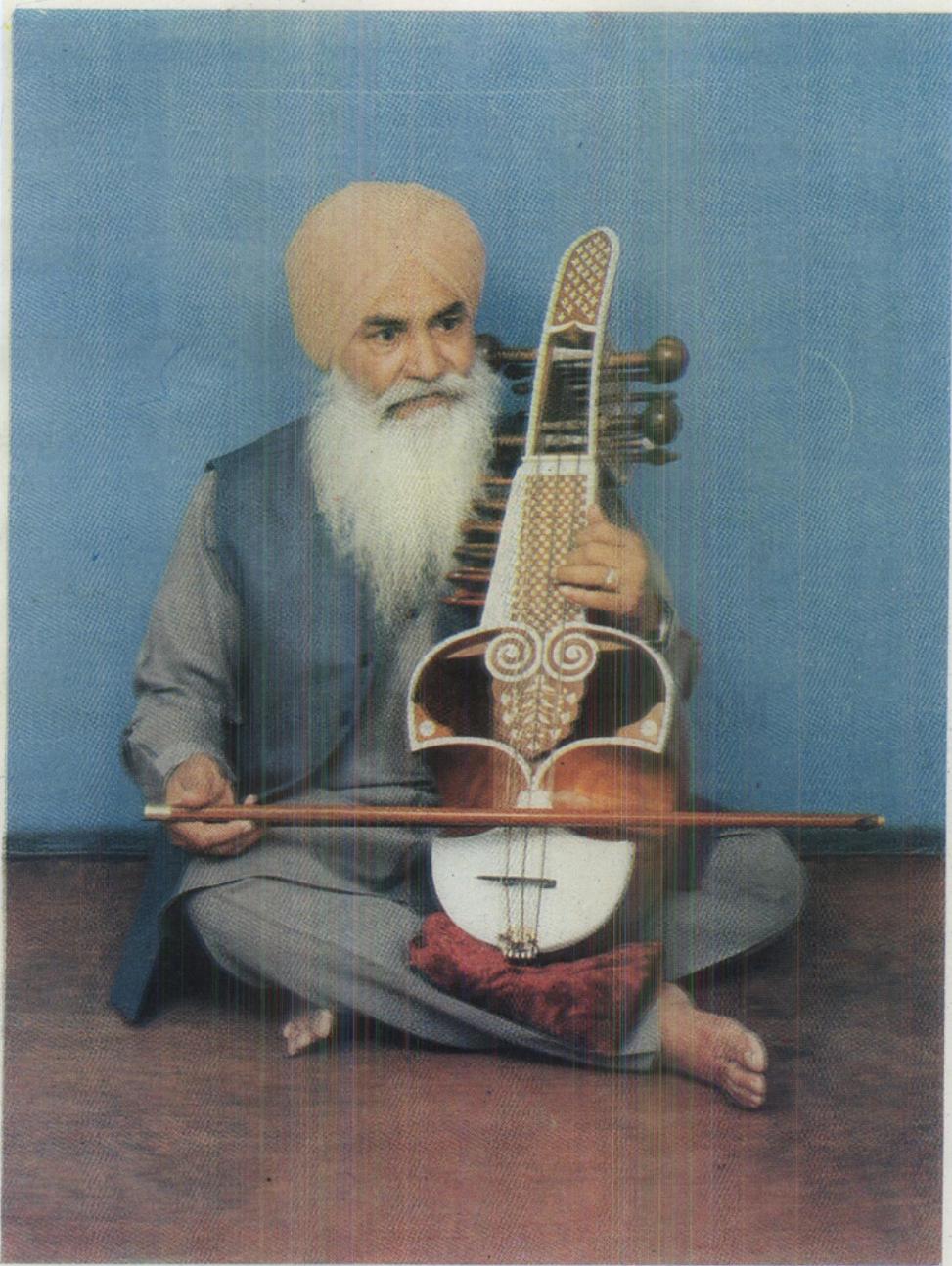
ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਦਾਸ਼ 'ਖੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਭੰਡਾਰ ਟੂਸਟ' ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦਾ ਤਹਿਨ-ਦਿਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁਕਰ-ਗੁਸ਼ਾਰ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਟੂਸਟ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਕਰਵਾ ਕੇ ਜਨ-ਹਿਤ ਲਈ ਇਕ ਸ਼ਲਾਘਾ-ਯੋਗ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ

ਗੁ: ਸ੍ਰੀ ਰਕਾਬ ਜੋਸ,
ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ
੨੮ ਜਨਵਰੀ, ੧੯੮੮

ਦਾਸ਼—

ਵਿਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

ਗਿਆਨੀ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਪਿੰਸੀਪਲ

ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ, ਗੁ. ਰਕਬਾਬ ਗੰਜ, ਨਵੀਂ ਇੱਲੀ

ਆਪ ਜੀ ਕਈ ਤੱਤੀ ਸਾਜ਼ ਵਜਾਉਣਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦਾ ਸਾਜ਼ 'ਸਰੰਦਾ' ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤਰ

ਗਾਉਣਾ, ਬਜਾਉਣਾ ਤੇ ਨੱਚਣਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਮੇਲ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਜ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਵਿਦਿਆ ਇਕ-ਦੁਜੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤ੍ਰ ਹਨ, ਪਰ ਸੁਤੰਤ੍ਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਗਾਉਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਜਾਉਣਾ ਤੇ ਬਜਾਉਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੱਚਣਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਅਤੇ ਸੱਭਤਾ ਜੋ ਅਨੇਕ ਅੰਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਰਵੱਲੋਤ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਹਾਨ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਬਤਾਏ ਮਾਰਗ ਤੇ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਅਭਿਆਸ ਤੇ ਅਨੁਭਵ ਰਾਹੀਂ ਖੋਜ ਕਰਕੇ ਜੋ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਪਿੱਛੇ ਛੁੱਡੀਆਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ

ਭਾਰਤ ਵਰਸ ਵਿਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ :—

(੧) ਕਰਣਾਟਕੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, (੨) ਰਿਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ।

ਕਰਣਾਟਕੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਦੱਖਣੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਦਰਾਸ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਮੈਸੂਰ ਤੇ ਅਂਧਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਹੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ।

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਦਰਾਸ ਮੈਸੂਰ ਅਤੇ ਅਂਧਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਬੀ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ।

ਦੋਹਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ

- ਦੋਹਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਧ-ਵਿੱਕ੍ਰਿਤ ਮਿਲ ਕੇ ਬਾਰਾਂ ਸੂਰ-ਸਥਾਨ ਹਨ।
- ਦੋਹਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਸੂਰਾਂ ਤੋਂ ਠਾਟ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਗ ਗਾਏ-ਬਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
- ਦੋਹਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਲਾਪ-ਤਾਨ ਤੇ ਗੀਤ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
- ਦੋਹਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਪ-ਜਨਕ (ਠਾਟ ਰਾਗ) ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ।

ਦੋਹਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ

- ਉੱਤਰੀ ਤੇ ਦੱਖਣੀ ਪੱਧਰੀ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਸੂਰ-ਸਥਾਨ ਬਾਰਾਂ ਹੀ ਮੰਨੇ ਹਨ, ਪਰ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਸੂਰ ਅਤੇ ਨਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੈ।
- ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਸੂਰ ਉਚਾਰਣ ਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਾਲਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਵਖ-ਵਖ ਹਨ।
- ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਰਾਗ ਤੇ ਤਾਲ ਵੀ ਸੁਤੰਤ੍ਰ ਹਨ। ਭਾਵ—ਦੱਖਣੀ ਰਾਗ ਉੱਤਰੀ ਰਾਗ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ।

੪. ਦੱਖਣੀ ਪੱਧਤੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ (ਗੀਤ) ਕੰਡ, ਤੇਲਗੁ, ਤਾਮਿਲ ਆਦਿ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਰਸੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉੱਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਗੀਤ ਬਿਜ ਭਾਸ਼ਾ, ਹਿੰਦੀ, ਉਰਦੂ, ਪੰਜਾਬੀ, ਮਾਰਵਾੜੀ ਆਦਿ ਥੋਲੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਉੱਤਰੀ ਤੇ ਦੱਖਣੀ ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ

ਕਰਨਾਟਕੀ ਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਦੋਹਾ ਪੱਧਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਸੁਰ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ-ਕਿਉਂ ਫਰਕ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਕਰਨਾਟਕੀ ਸੁੱਧ ਰੇ, ਪਾ, ਸਾਡੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਕੌਮਲ ਰੇ, ਪਾ ਦੇ ਬਚਾਬਰ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸੁੱਧ (ਤੀਵਰ) ਰੇ, ਪਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁੱਧ ਗਾ, ਨੀ ਹਨ।

ਉੱਤਰੀ ਤੇ ਦੱਖਣੀ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਚਿੱਤ੍ਰ

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੁਰ	ਕਰਨਾਟਕੀ (ਦੱਖਣੀ) ਸੁਰ
੧. ਸਾ (ਅਚੱਲ)	ਸਾ (ਅਚੱਲ)
੨. ਕੌਮਲ ਰੇ	ਸੁੱਧ ਰੇ
੩. ਸੁੱਧ (ਤੀਵਰ) ਰੇ	ਚਾਰ ਸੁਰਤੀ ਰੇ ਯਾ ਸੁੱਧ ਗਾ
੪. ਕੌਮਲ ਗਾ	ਖਟ ਸੁਰਤੀ ਰੇ, ਸਾਪਾਰਣ ਗਾ
੫. ਸੁੱਧ (ਤੀਵਰ) ਗਾ	ਅਤਰ ਗਾ
੬. ਸੁੱਧ ਮਾ	ਸੁੱਧ ਮਾ
੭. ਤੀਵਰ ਮਾ	ਪ੍ਰਤੀ ਮਾ
੮. ਪਾ (ਅਚੱਲ)	ਪਾ (ਅਚੱਲ)
੯. ਕੌਮਲ ਧਾ	ਸੁੱਧ ਧਾ
੧੦. ਸੁੱਧ (ਤੀਵਰ) ਧਾ	ਚਾਰ ਸੁਰਤੀ ਧਾ ਯਾ ਸੁੱਧ ਨੀ
੧੧. ਕੌਮਲ ਨੀ	ਖਟ ਸੁਰਤੀ ਧਾ ਯਾ ਕੰਝਿਕ ਨੀ
੧੨. ਸੁੱਧ (ਤੀਵਰ) ਨੀ	ਕਾਕਲੀ ਨੀ

ਕਰਨਾਟਕੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸੁਰ ਨੂੰ ਕੌਮਲ ਨਹੀਂ ਮਾਨਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁੱਧ ਸਰ ਹੀ ਸਥ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਸੁੱਧ ਰੇ ਤੋਂ ਅੰਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਰ ਸੁਰਤੀ ਰੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸੁੱਧ ਗਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੁੱਧ ਗਾ ਤੋਂ ਅੰਕੇ ਸਾਪਾਰਣ ਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਤਰ ਗਾ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਗਵਈਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ-ਲਈਬੀ (ਕੌਰਤਨੋਏ) ਜਿਥੋਂ ਰਾਗੀ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੌਰਤਨ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਉਸੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮੀ ਸੱਜਣੀ ਦੀ ਕਿਆਤ ਅਤੇ ਲਾਭ ਹਿਤ ਹੇਠਾਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ/ਸੰਖੇਪੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ :—

ਨਾਦ—ਸ਼ਬਦ, ਆਵਾਜ਼ ਜਾਂ ਧੁਨੀ। ਭਾਵ, ਜੋ ਵਾਯੂ ਤੇ ਅਗਨੀ ਦੇ ਮੌਲ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਨਾਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਵੀ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ—ਆਹਤ ਨਾਦ ਅਤੇ ਅਨਾਹਤ ਨਾਦ।

ਆਹਤ ਨਾਦ—ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰਗਡ ਜਾਂ ਟਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕੰਠਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇ।

ਅਨਾਹਤ ਨਾਦ—ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਗਲਾਂ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸ਼ਕਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਇਸੇ ਲਈ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ।

ਸੰਗੀਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਹਤ ਨਾਦ ਦੇ ਤਿੰਨ ਭੇਦ ਲਿਖੇ ਹਨ :—
ਰੂਪ ਭੇਦ, ਜਾਤੀ ਭੇਦ ਤੇ ਸਥਾਨ ਭੇਦ।

ਰੂਪ ਭੇਦ—ਇਕ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੈਲੀ ਜਾਂ ਜੀਰ ਨਾਲ ਦੂਰ ਤਕ ਪੁਛਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਵ ਹੈਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਜ਼ਦੀਕ ਬੈਠੇ ਲੋਕ ਹੀ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਚੌਰ ਨਾਲ ਲਗਾਈ ਆਵਾਜ਼ ਦੂਰ ਤਕ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਰੂਪ ਭੇਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜਾਤੀ ਭੇਦ—ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਥਾਨ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਸਿਟਾਰ, ਸਾਰੰਗੀ, ਵੀਣਾ, ਹਾਰਮੌਨੀਅਮ, ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨੁਖ, ਘੁੜ-ਪੱਛੀ ਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਜਾਤੀ-ਭੇਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਥਾਨ ਭੇਦ—ਇਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਕਿਸ ਬਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਾਵ—ਮੰਦ੍ ਸਪਤਕ ਤੋਂ ਜਾਂ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਤੋਂ, ਇਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨੌਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਅੰਦੋਲਨ (ਕੰਪਨ ਸੰਖਿਆ) ਘਟ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਉਤਨੀ ਹੀ ਨੀਵੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਿਤਨੀ ਅੰਦੋਲਨ ਸੰਖਿਆ ਵਧ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਉਤਨੀ ਹੀ ਉੱਚੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਸਥਾਨ ਭੇਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰਤੀ—ਸੁਰ ਦਾ ਬਾਰੀਕ ਭਾਗ ਸੁਰਤੀ। ਭਾਵ—ਉਹ ਸੂਖਮ ਤੇ ਸੁਰੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡ-ਸਾਡ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਲਹਿਰਾਉ ਹੋਵੇ। ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਕ ਸਪਤਕ ਵਿੱਚ ਬਾਈ ਸੁਰਤੀਆਂ ਮੰਨੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀਣਾ ਜਾਂ ਸਾਰੰਗੀ ਸਾਜ਼ ਤੇ ਵਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ—ਉਹ ਮਲੋਹਰ ਤੇ ਸੁਰੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇ ਤੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਆਵੇ, ਬਾਈ ਸੁਰਤੀਆਂ ਉਤੇ ਹੀ ਸੰਤ ਸੁਤ ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਭਾਵ—ਗਾਉਣ ਜਾਂ ਬਜਾਉਣ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਕਣ, ਮੀਡ ਜਾਂ ਸੂਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਧੁਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਾਇਆ ਜਾਵੇ ਉਦੋਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸੁਰਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਰੁਕੇ ਉਹ ਸੁਰ। ਜਿਵੇਂ—ਸਿਟਾਰ ਜਾਂ ਵੀਣਾ ਦੇ ਤਾਰ ਨੂੰ ਛੇਕਨ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇਗੀ ਉਹ ਸੁਰਤੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਟਿਕੇਗੀ ਉਸੇ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸੁਰ ਕਹਾਂਗੇ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੁਰਤੀ-ਸੁਰ ਵਿਭਾਜਨ ਦਾ ਚਿੱਤ੍ਰ

ਸੁਲਤੀ ਨੰਬਰ	ਸੁਰਤੀ ਨਾਮ	ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਰ-ਨਾਮ	ਸੁਰਤੀ ਸੰਖਯਾ ਵਾਚਕ ਸਰ-ਨਾਮ	ਆਧੁਨਿਕ ਸਰ-ਨਾਮ	ਕੰਪਨ ਸੰਖਿਆ
੦	ਕਛੁਡਣੀ	ਸੁੱਧ ਨੀ	ਸੁੱਧ ਸਾ	ਸੁੱਧ ਸਾ	੨੪੦
੧	ਤੀਵਰਾ	...	...	...	੨੫੨੯
੨	ਕਮੁਦਵਤੀ	ਕਾਕਲੀ ਨੀ	ਲਘੁ ਦੋ ਸੁਰਤਿਕ ਨੂ	ਅਤਿ ਕੌਮਲ ਰੇ	੨੫੩
	...	...	ਦੋ ਸੁਰਤਿਕ ਨੂ	ਕੌਮਲ ਰੇ	੨੫੬
੩	ਮੰਦਾ		ਤਿੰਨ ਸੁਰਤਿਕ ਰੇ	ਤੀਵਰ ਰੇ	੨੬੮
੪	ਛੰਦੇਵਤੀ	ਸੁੱਧ ਸਾ	ਚਾਰ ਸੁਰਤਿਕ ਰੀ	ਤੀਵਰਤਰ ਰੇ	੨੭੦
੫	ਦਯਾਵਤੀ	...	ਸੰਕੀਰਣ ਸੁਰਤਿਕ ਨੂ	ਅਤਿ ਕੌਮਲ ਗਾ	੨੮੪
੬	ਰਜਨੀ	...	ਦੋ ਸੁਰਤਿਕ ਗਾ	ਕੌਮਲ ਗਾ	੨੮੮
੭	ਰਤਿਕਾ	ਸੁੱਧ ਰੇ	ਤਿੰਨ ਸੁਰਤਿਕ ਗਾ	ਤੀਵਰ ਗਾ	੩੦੩
	...	...	ਸੰਕੀਰਣ ਤਿੰਨ ਸੁਰਤਿਕ ਲੀ	ਤੀਵਰਤਰ ਗਾ	੩੦੬੨
੮	ਰੰਦੀ	...	...	...	੩੦੬
੯	ਕ੍ਰੋਧਾ	ਸੁੱਧ ਗਾ	ਦੋ ਸੁਰਤਿਕ ਮਾ	ਕੌਮਲ ਮਾ	੩੨੦
੧੦	ਵਰਜਿਕਾ	...	...	...	(੩੨੪)
੧੧	ਪ੍ਰਸਾਰਣੀ	ਅਤਿਰ ਗਾ	ਚਾਰ ਸੁਰਤਿਕ ਮਾ	ਤੀਵਰ ਮਾ	੩੩੨
	...	...	ਸੰਕੀਰਣ ਚਾਰ ਸੁ: ਮ	ਤੀਵਰਤਰ ਮਾ	੩੪੧
੧੨	ਪ੍ਰੀਤੀ	...	...	...	੩੪੫
੧੩	ਮਾਰਜਨੀ	ਸੁੱਧ ਮਾ	ਸੁੱਧ ਪਾ	ਸੁੱਧ ਪਾ	੩੬੦
੧੪	ਕਾਛਤੀ (ਕਾਨੀਤੀ)	...	...	...	੩੭੯
੧੫	ਰੱਤਕਾ (ਰਕਤ)	...	ਲਘੁ ਦੋ ਸੁਰਤਿਕ ਧੂ	ਅਤਿ ਕੌਮਲ ਧਾ	੩੭੯
੧੬	ਸੰਦੀਪਨੀ	...	ਦੋ ਸੁਰਤਿਕ ਧੂ	ਕੌਮਲ ਧਾ	੩੮
੧੭	ਆਲਾਪਨੀ	ਸੁੱਧ ਪਾ	ਤਿੰਨ ਸੁਰਤਿਕ ਧਾ	ਤੀਵਰ ਧਾ	੪੦੦
	ਮਦੰਤੀ	...	ਚਾਰ ਸੁਰਤਿਕ ਧਾ	ਤੀਵਰਤਰ ਧਾ	੪੦੫
੧੯	ਰੰਹਿਣੀ	...	ਸੰਕੀਰਣ ਸੁਰਤਿਕ ਨੂ	ਅਤਿ ਕੌਮਲ ਨੀ	੪੨੯
੨੦	ਰਮਨਾ	ਸੁੱਧ ਧਾ	ਦੋ ਸੁਰਤਿਕ ਨੂ	ਕੌਮਲ ਨੀ	੪੩੨
	...	...	ਤਿੰਨ ਸੁਰਤਿਕ ਨੀ	ਤੀਵਰ ਨੀ	੪੫੦
੨੧	ਉਗ੍ਨਾ	...	...	...	੪੫੫
੨੨	ਕਛੁਡਣੀ	ਸੁੱਧ ਨੀ	ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਸਾ	ਸੁੱਧ ਸਾਤਾਸ:	੪੮੦

੨੨ ਸੁਰਤੀਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਬਲਿਤ ੧੨ ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਚਿੱਤ੍ਰ

ਨੰ:	ਸੁਰਤੀ ਨਾਮ	ਸੁਰ ਨਾਮ	ਅੰਦੋਲਨ (ਕੌਪਨ ਸੰਖਿਆ)
੧	ਤੀਵਰਾ	ਸਾ (ਅਚਲ)	੨੪੦
੨	ਕੁਮੁਦਵਤੀ	...	...
੩	ਮੰਦਾ	ਗੁ (ਕੋਮਲ)	੨੫੮ ^੨ / _{੧੭}
੪	ਛੇਦੇਵਤੀ	...	...
੫	ਦਸਾਵੰਤੀ	ਰੇ ਸੁੱਧ (ਤੀਵਰ)	੨੨੦
੬	ਰੰਜਨੀ	...	...
੭	ਰਤਿਕਾ	ਗੁ (ਕੋਮਲ)	੨੯੮
੮	ਰੈਸ੍ਟੀ	ਗਾ ਸੁੱਧ (ਤੀਵਰ)	੩੦੧ ^{੧੭} / _{੪੩}
੯	ਕ੍ਰੋਣਾ	...	...
੧੦	ਵਾਜਿਕਾ	ਮ (ਸੁੱਧ)	੩੨੦
੧੧	ਪ੍ਰਸਾਰਿਣੀ	...	...
੧੨	ਪ੍ਰੀਤੀ	ਮ' (ਤੀਵਰ)	੩੩੮ ^{੧੪} / _{੧੭}
੧੩	ਮਾਰਜਨੀ	...	...
੧੪	ਕਛਿਤੀ	ਪ (ਅਚਲ)	੩੬੦
੧੫	ਰਕਤੀ	...	...
੧੬	ਸੰਦੀਪਨੀ	ਧੁ (ਕੋਮਲ)	੩੮੧ ^੩ / _{੧੭}
੧੭	ਅਲਾਪਨੀ	...	...
੧੮	ਮਦੰਤੀ	ਧਾ ਸੁੱਧ (ਤੀਵਰ)	੪੦੫
੧੯	ਰੋਹਿਣੀ	...	...
੨੦	ਰਮਨਾ	ਨੁ (ਕੋਮਲ)	੪੩੨
੨੧	ਊਗ੍ਰਾ	ਨੀ ਸੁੱਧ (ਤੀਵਰ)	੪੫੨ ^੪ / _{੪੩}
੨੨	ਕਛੋਰਣੀ	...	...

ਚਤੁਸ਼ ਚਤੁਸ਼ ਚਤੁਸ਼ਚੈਵ, ਖਰਜ ਮੱਘਮ ਪੰਚਮਾ:।

ਦ੍ਰੂ ਦ੍ਰੂ ਨਿਖਾਦ ਗੰਧਰੇ, ਤ੍ਰਿਸਤ੍ਰੀ ਰਿਖਭ ਪੈਵਤੇ ॥

ਗਵ—ਖਰਜ, ਮੱਘਮ ਤੇ ਪੰਚਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਚਾਤ੍ਰ ਸੁਰਤੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਖਾਦ, ਗੰਧਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦੋ ਸੁਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਰਿਖਭ, ਪੈਵਤ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਤਿੰਨ ਸੁਰਤੀਆਂ ਹਨ। ਇੰਜ ਬਾਈ ਸੁਰਤੀਆਂ ਸੌਂਤੇ ਸੁਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤੀਆਂ।

ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਵਿੱਚ ੨੨ ਸੁਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਸੰਖਾ ਨਿਯਮ

ਸੁ: ਨੰ:	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫	੧੬	੧੭	੧੮	੧੯	੨੦	੨੧	੨੨
ਤਾਰ																						
	ਸ	ਾ	ਰ	ਗ	ਮ					ਪ											ਨ	

ਸਪਤਕ—ਖੜਜ, ਰਿਖ਼ਭ, ਗੰਧਾਰ, ਮੱਧਮ, ਪੰਚਮ, ਪੈਵਤ, ਨਿਖਾਦ

ਸਾ ਰੇ ਗਾ ਮਾ ਪਾ ਨੀ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸਪਤਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਗੋਂ ਇਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਭੇਦ ਹਨ :—ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ, ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਅਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ।

ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ—ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਸਪਤਕ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤ ਧੀਮਾਂ, ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਹੇਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਬਿੰਦੀ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੂ ਰ੍ਹ ਕੁ ਮੁ ਆਦਿ। ਗਾਇਕ (ਰਾਗੀ) ਆਵਾਜ਼ ਸੁਰੀਝੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੇਰੇ ਉਠ ਕੇ ਇਸੇ ਸਪਤਕ ਤੇ ਸੁਰ-ਅਡਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਉਚਾਰਣ ਹਿਰਦੇ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੱਧ ਸਪਤਕ—ਇਸ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਬਹੁਤ ਹੇਲਾ ਅਤੇ ਨਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਗੋਲ-ਬਾਤ ਆਦਮੀ ਇਸੇ ਸਪਤਕ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਗੀਤਮਦੀ ਤਰਜ਼ਾਂ (ਟਿਊਨਾ) ਇਸੇ ਸਪਤਕ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਮੰਨ ਕੇ ਲਿਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਬਿੰਦੀ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਉਚਾਰਣ ਕੌਠ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਤਾਰ ਸਪਤਕ—ਇਸ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ (ਤੇਜ਼) ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ—ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਤੋਂ ਦੁਗੁਣਾ ਉੱਚਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਉਚਾਰਣ ਤਾਲੂ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਰ ਦੇ ਸਾਜ਼ ਇਸੇ ਸਪਤਕ ਤੇ ਸੁਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਉੱਤੇ ਬਿੰਦੀ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਸੰ ਰੰ ਗੁ ਮੁ ਆਦਿ।

ਅਚੱਲ ਸੁਰ—ਜੋ ਸੁਰ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇ। ਭਾਵ—ਉੱਚਾ ਨੀਵਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਵਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਸੁਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਸੇ ਸੁਰ ਕੇਵਲ ਦੇ ਹਨ ਖੜਜ ਦੇ ਧੰਨਮ।

ਚੱਲ ਸੁਰ—ਉਹ ਸੁਰ ਜੋ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਬਦਲੇ (ਹਿਲੇ) ਅਥਵਾ ਚੜ੍ਹੇ ਜਾਂ ਉਤਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਚੱਲ ਸੁਰ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਐਸੇ ਸੁਰ ਪੰਜ ਹਨ—ਰਿਖ਼ਭ, ਗੰਧਾਰ, ਮੱਧਮ, ਪੈਵਤ ਤੇ ਨਿਖਾਦ। ਪਰ—ਰੇ, ਗਾ, ਪਾ, ਨੀ, ਜਦੋਂ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੋਂ

ਹਿਲਏ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਨੀਵਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਉਹ ਸੁੱਧ (ਤੀਵਰ) ਤੋਂ ਉਤਰ ਕੇ ਕੌਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਉਤਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਾਕੀ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਰੂ ਗੁ ਧੁ ਨੁ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੌਮਲ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤਾਂ ਇਕ ਛੋਟੀ ਲਕੀਰ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ ਦੇ ਉਤੇ ਇੰਜ ਮ, ਖੜੀ ਡੱਡੀ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਸਪਤਕ ਵਿੱਚ ਚਲ-ਅਚੱਲ ਕੱਲ ਬਾਰਾਂ ਸੁਰ ਐਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਚਿੰਨ੍ਹ (ਨਿਸ਼ਾਨ) ਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੰਜ ਕੌਮਲ ਅਤਿ ਕੌਮਲ, ਤੀਵਰ, ਤੀਵਰਤਰ ਤੇ ਤੀਵਰਤਮ ਸੁਰ ਭੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਕੇ ਸਾਮਲਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਗਾਅ ਕੇ ਜਾਂ ਤੰਤੀ ਸਾਜ਼ਾਂ ਤੇ ਵਜਾ ਕੇ ਹੀ ਢੱਸੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜਨਕ-ਜਨਯ ਠਾਟ—ਜਿਵੇਂ ਸੁਰਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰ ਅਤੇ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਸਪਤਕ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਠਾਟ (ਬਾਟ) ਅਤੇ ਠਾਟ ਤੋਂ ਅਗੋਂ ਰਾਗ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਠਾਟ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ :—

੧. ਨੌ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਠਾਟ ਨੂੰ ਜਨਕ ਠਾਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਠ ਤੇ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਨਯ ਠਾਟ ਆਖਦੇ ਹਨ।
੨. ਠਾਟ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਠਾਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।
੩. ਠਾਟ ਵਿੱਚ ਸਾ, ਰੇ, ਗਾ, ਮਾ, ਪਾ, ਧਾ, ਨੀ, ਸੱਤ ਸੁਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ—ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਕਰਮਵਾਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਕੋ ਨਾਮ ਦੇ ਦੋ ਸੁਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।
੪. ਠਾਟ ਵਿੱਚ ਆਰੋਹ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਤੇ ਸੁਰ ਸਾ ਤੋਂ ਨੀ ਤਕ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਠਾਟ ਵਿੱਚ ਅਵਰੋਹ ਦੀ ਲੰਬ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ, ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਕਰਨਾਟਕ ਸੰਗੀਤ (ਦੱਖਣੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨ ਪੰਡਿਤ ਵਿੰਕਟਮਖੀ ਦੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਰਾਂ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ੭੨ ਬਹਾਉਰ ਠਾਟ (ਜਨਕ ਮੇਲ) ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਲੰਬਾਂ ਵਿੱਚ ੩੬ ਠਾਟ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਭਾਵ—ਪੰਡਿਤ ਵਿੰਕਟ ਮਖੀ ਦੇ ੭੨ ਮੇਲ ਠਾਣਾਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਕੁਲ ੩੬ ਠਾਟ ਐਸੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਗ ਉਤਪਨੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੱਤੀਹ ਠਾਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦਸ ਠਾਟ ਐਸੇ ਚੁਣੇ ਜਾਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲਗ-ਭਗ ਬਾਕੀ ਦੇ ਰਾਗ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦਸ ਠਾਟ ਇਹ ਹਨ :—

੧. ਬਿਲਾਵਲ,
੨. ਕਲਿਆਨ,
੩. ਬਮਾਜ,
੪. ਕਾਈ,

੫. ਆਸਾਵਰੀ, ੬. ਭੈਰਵੀ, ੭. ਟੋਡੀ, ੮. ਕੈਰਾਏ, ੯. ਪੂਰਵੀ,
੧੦. ਮਰਵਾ।

ਰਾਗ —ਗਾਊਣ, ਵਜਾਊਣ ਦੀ ਉਹ ਸੰਦਰ ਤੇ ਮਧੁਰ ਰਚਨਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਮਨ
ਪ੍ਰਸ਼ੰਨ ਹੋਵੇ । ਰਾਗ ਵਿਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲੀਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ :—

੧. ਆਚੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਅਤੇ ਗਮਕ, ਮੀਡ, ਸੂਤ ਆਦਿ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ।
੨. ਵਾਈ-ਸੰਵਾਈ ਅਤੇ ਅਨਵਾਈ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ।
੩. ਰਾਗ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਠਾਣ (ਮੇਲ) ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਸਾਹੀਦਾ ਹੈ ।
੪. ਰਾਗ ਵਿਚ ਘਟੋ-ਘਟ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੰਜ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ
ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਘਟ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਰਾਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ।
੫. ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਾ (ਖੜਜ) ਸੂਰ ਵਰਜਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਤੇ
ਪੰਚਮ ਦੌਵੇਂ ਸੂਰ ਭੀ ਇਕੋ ਸਾਥ ਵਰਜਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ।

ਵਾਈ ਸੂਰ—ਇਹ ਰਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਬਣਾਬਰ
ਸਮਝੇ । ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹਰ ਰਾਗ
ਵਿਚ ਵਾਈ ਸੂਰ ਦਾ ਹੋਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ।

ਸੰਵਾਈ ਸੂਰ—ਜਿਹੜਾ ਵਾਈ ਸੂਰ ਤੋਂ ਘਟ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਲਗੇ, ਉਸ ਨੂੰ
ਸੰਵਾਈ ਸੂਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਰਾਗ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਦਰਜਾ ਵਜੀਹ ਦੇ
ਬਣਾਬਰ ਸਮਝੇ । ਇਹ ਵਾਈ ਸੂਰ ਦਾ ਸੰਵਾਦ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ—ਸੰਮ, ਸੰਪ,
ਰੰਧ, ਰੰਧ, ਕੰਧ, ਕੰਨ, ਮੰਸ, ਪੰਸ, ਇੰਜ ਇਹੋ ਸੂਰ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਅਨੁਸਾਰ
ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਾਈ-ਸੰਵਾਈ ਸੂਰ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਸੰਗ, ਰੰਮ, ਗੰਪ,
ਮੰਧ ਜਾਂ ਪੰਨ, ਵਾਈ-ਸੰਵਾਈ ਸੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ।

ਅਨਵਾਈ ਸੂਰ—ਰਾਗ ਵਿਚ ਵਾਈ-ਸੰਵਾਈ ਸੂਰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਅਨਵਾਈ ਸੂਰ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ
ਹਨ । ਭਾਵ—ਰਾਗ ਦਾ ਰੂਪ ਬਨਾਊਣ ਲਈ ਵਾਈ-ਸੰਵਾਈ ਸੂਰਾਂ ਦਾ
ਸਾਥ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੂਰ ਅਨਵਾਈ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਮੰਦੀ ਜਾਂ
ਸਲਾਹਕਾਰ ਸਮਝੇ ।

ਵਿਵਾਈ ਸੂਰ—ਜਿਸ ਦੇ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਰਾਗ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਬਿਗੜੇ । ਭਾਵ—ਰਾਗ ਦਾ ਰੂਪ
ਨਾਭ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੂਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਗ ਦਾ ਵਿਵਰਜਤ ਸੂਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ।
ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਵਿਚ ਵਾਈ-ਸੰਵਾਈ, ਅਨਵਾਈ, ਵਿਵਾਈ
ਸੂਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਸੱਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੂਰ ਲਿਖੇ ਹਨ । ਜਿਵੇਂ—ਗੁਹਿ, ਅੰਸ, ਨਿਆਸ,
ਅਪਨਿਆਸ ਆਦਿ । ਪਰ ਅੰਜ-ਕੱਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਹੋਣ
ਕਾਰਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਥੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ।

ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ—ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ, ਚੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਉਤਰਾਈ। ਜਦੋਂ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਦੇ ਖੜਜ ਤੋਂ
ਸਾ, ਰੇ, ਗਾ, ਮਾ, ਪਾ, ਧਾ, ਨੀ, ਸੁਰ ਵਜਾਈਏ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰੋਹ ਕਹਿੰਦੇ
ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਦੇ ਖੜਜ ਤੇ ਆਈਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਵਰੋਹ ਕਰਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ :

ਪੂਰਵਾਂਗ-ਉਤ੍ਰਾਂਗ—ਪੂਰਵ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ। ਭਾਵ ਇਕੋ ਸਪਤਕ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋ
ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾ, ਰੇ, ਗਾ, ਮਾ, ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਹੋਇਆ
ਅਤੇ ਪਾ, ਧਾ, ਨੀ, ਸਾਂ, ਇਹ ਦੂਜਾ ਭਾਗ। ਇੱਜ ਖੜਜ ਤੋਂ ਮੱਧਮ ਤਕ ਪੂਰਵਾਂਗ
ਤੇ ਪੰਜਮ ਤੋਂ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਦੇ ਖੜਜ ਤਕ ਨੂੰ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ—ਜਿਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚੋਂ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ
ਜਾਂ ਪੂਰਵਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਗ ਦਰਬਾਰੀ, ਪੂਰੀਆ,
ਮੀਆਂ ਮਲ੍ਹਾਰ ਆਦਿ।

ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ—ਜਿਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚੋਂ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ ਜਾਂ
ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਗ ਬਾਬੀ, ਬਹਾਰ, ਸੋਹਣੀ,
ਅੜਾਣਾ ਆਦਿ। ਉੱਜ ਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਸਮਝਣ ਲਈ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ
ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਰਾਤੀਂ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਤਕ ਗਾਏ-ਬਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਰਾਤੀਂ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਤਕ
ਗਾਏ-ਬਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜਾਤੀ—ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪਰਮੁੱਖ ਜਾਤਾਂ ਹਨ—ਓਡਵ, ਖਾਡਵ ਤੇ ਸੰਪੂਰਣ। ਇਨ੍ਹਾਂ
ਤਿੰਨੀ ਜਾਤਾਂ ਤੋਂ ਅਗੋਂ ਦੋ ਦੋ ਜਾਤਾਂ ਹੋਰ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੰਜ ਨੂੰ ਜਾਤਾਂ ਤੋਂ
ਉੱਤੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਗ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਓਡਵ ਜਾਤੀ—ਜਿਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਜ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹੋਣ ਉਸ ਨੂੰ ਓਡਵ ਜਾਤੀ
ਦਾ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਖਾਡਵ ਜਾਤੀ—ਜਿਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਛੇ ਸੁਰ ਲੱਗਣ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਡਵ ਜਾਤੀ ਦਾ
ਰਾਗ ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ—ਜਿਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸੌਂਤੇ ਸੁਰ ਲੱਗਣ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ
ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜਾਤਾਂ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ :—
ਓਡਵ-ਖਾਡਵ, ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ। ਖਾਡਵ-ਓਡਵ, ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਣ-
ਓਡਵ, ਸੰਪੂਰਣ-ਖਾਡਵ।

ਨੋਟ :—ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਸੰਬੰਧੀ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗਾਇਕਾਂ ਦੇ ਗੁਣ-ਆਵਹਣ

ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਤੀਲੰਗ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰਾਂ ਨੇ ਗਾਇਕਾਂ ਦੇ ਗੁਣ-ਆਵਹਣਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੰਗੀਤ ਸਿੱਖਣ ਸਮੇਂ ਇਹਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲਾਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬੜੀ ਸੰਚੇ-ਸਮਚੇ, ਟੇਢਾ-ਮੇਦਾ, ਸੌਂਜੇ-ਬੱਬੇ, ਹੰਥ-ਪੌਰ ਜਾਂ ਸਿਰ ਹਿਲਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਵਿਚ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਐਸੇ ਦੱਸ ਯੋਦਾ ਹੋ ਜਾਣਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਆਖਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀਰਤਨ (ਗਾਉਣ) ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਆਰਾਧਨਾ ਜਾਂ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਆਖਦੇ ਹਨ :—

ਬਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਬੀਰਤਨ ਪਰਧਾਨਾ । ਗੁਰਮੁਖ ਜਪੀਐ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥

ਸਾਂ ਤਹਾਂ ਬੈਕੂਠ ਜਿਹ ਬੀਰਤਨ ਤੈਰਾ, ਤੂ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ॥

ਸੇ. ਬੀਰਤਨ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਸਤ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਭਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਮਨੁਖ ਆਪਣਾ ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਭੀ ਜੀਵਨ ਸਭਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੈਰ ! ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਪਰਮਾਰਥ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਇਹੋ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਗੀਤ ਰੰਬਾਂ ਵਿਚ ਸੰਜੇ ਕੀਰਤਨੀਏ (ਗਾਇਕ) ਵਿਚ ਕਿਹੜੇ ਕਿਹੜੇ ਗੁਣ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੇਠਾਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ :—

ਗੁਣ

੧. ਰਕਤੰ—ਹਰ ਇਕ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਗਾਣਾ (ਕੀਰਤਨ) ਸੁਣੁ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸਾਡਾ ਨੂੰ ਠੀਕ ਚੰਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
੨. ਪੂਰਣ—ਸੁਰ, ਸੁਰਤੀ, ਛੰਦ, ਪਦ, ਅੱਖਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤੇ ਸੂੰਧ ਗਾਉਣਾ।
੩. ਅਲੰਕ੍ਰਿਤੰ—ਭਾਵ ਹਿਰਦਾ, ਕੰਠ ਅਤੇ ਮਸਤਕ (ਸਿਰ) ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਠੀਕ ਉਚਾਰਣ ਕਰਨਾ।
੪. ਪ੍ਰਸੰਨੰ—ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣਾ।
੫. ਵਖਕਤੰ—ਗਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ (ਸ਼ਬਦ) ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਅਤੇ ਵਖਾਕਣ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਹਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
੬. ਵਿਕਰੂਸਟੇ—ਭਾਵ ਸ਼ਬਦਾਂ (ਅੱਖਰਾਂ) ਦਾ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਤਾਵ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਸਪਸ਼ਟ ਉਚਾਰਣ ਕਰਨਾ।
੭. ਸੂਲੱਕਵਛਣੇ—ਲਜਕਾਰੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੀਣਤਾ ਅਤੇ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ।
੮. ਸਮੰ—ਸਮ (ਗੁਰ) ਆਦਿ ਠੀਕ ਸਮੇਂ ਤੇ ਦੇਣਾ।

੯. ਸ਼ਕੂਮਾਰੰ—ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਉਚਾਰਣ ਕੋਮਲਤਾ, ਗੀਤੀਰਤਾ ਅਤੇ ਤੌਹਰਤਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਕੇ ਕਰਨਾ ।

੧੦. ਮਧੁਰੰ—ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ (ਗਾਉਣ) ਵਾਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਸਾ ਧਿਆਨ ਗੁਰੂ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਲਾ ਕੇ, ਭਾਵ ਆਪਣੀਆਂ ਮਨੋਬਿਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕਾਗਰ ਕਰ, ਐਸਾ ਸੁਰੀਲਾ, ਮਧੁਰ ਤੇ ਮਨੋਰਹ ਕੀਰਤਨ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਹੇਤੇ (ਸੰਗਤ) ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣ ਕੇ ਨਿਹਾਲੋ-ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਣ ।

ਅਵਗੁਣ

੧. ਸੰਦੱਸ਼ਟ—ਦੰਦਾਂ ਨੂੰ ਭੀਚ (ਘੁਟ) ਕੇ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ।

੨. ਉਪਿਸ਼ਟ—ਬੇਰਸ (ਫਿੱਕਾ) ਅਤੇ ਜੌਰ ਨਾਲ ਚੀਖਣ ਵਾਲਾ ।

੩. ਭੀਤ—ਡਰਦੇ-ਡਰਦੇ ਜਾਂ ਦੱਬ ਕੇ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ।

੪. ਸੰਕਿਤ—ਬੇਅਰਥ ਜਾਂ ਛੇਤੀ-ਛੇਤੀ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ।

੫. ਕੰਪਿਤ—ਜਿਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਵਿਚ ਕੰਪਨ ਹੋਵੇ । ਭਾਵ ਸੁਰ ਜਾਂ ਅੱਖਰ ਬੁਰਾਏ, ਸੁਰ ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹਿਕ ਸਕੇ ।

੬. ਕਰਾਲੀ—ਭਯੰਕਰ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਮੁੰਹ ਫਾੜ ਕੇ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ।

੭. ਕਾਕੀ—ਕਾਂ (ਕਾਕ) ਵਰਕੀ ਭੌਂਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ।

੮. ਵਿਕਲ—ਸੁਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧ-ਘਟ ਕਰਕੇ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ।

੯. ਕਰਤ—ਉਠ ਵੱਗ ਗਰਦਨ ਅਕੜਾ ਕੇ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਕਰਕੇ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ।

੧੦. ਝੋਬਕ—ਗਲੇ ਦੀਆਂ ਰਗਾਂ ਨੂੰ ਫੁਲਾ ਕੇ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ।

੧੧. ਪ੍ਰਸਾਰੀ—ਹੱਥ-ਪੈਰ ਪਟਕ ਕੇ ਮਾਰਨ ਜਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਭੈੜੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗਾਉਣਾ ।

੧੨. ਵਿਰਸ—ਬੇਰਸਾ ਜਾਂ ਬੇਸੁਰਾ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ।

੧੩. ਅਪਸੁਰ—ਗਾਉਣ ਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਲਾ ਕੇ, ਰਾਗ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਗੜਨ ਵਾਲਾ ।

੧੪. ਅਵਯੱਕਤ—ਜਿਸ ਦੇ ਗਾਣੇ ਵਿਚ ਅੱਖਰ ਸਪਸ਼ਟ ਸੁਣਾਈ ਨਾ ਸੇਣ ।

੧੫. ਸਥਾਨ ਭੂਸ਼ਟ—ਜਿਸ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਯੰਗ ਥਾਂ ਤੇ ਨਾ ਲੱਗੇ । ਭਾਵ ਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਰ ਤੇ ਠੀਕ ਨਾ ਲਗ ਸਕੇ ।

੧੬. ਵਿਸ਼ਮਹਾਤਮ—ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਜੋਰ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ।

੧੭. ਤਾਲਹੀਨਸ਼ਬਦ—ਤਾਲ ਵਿਚ ਨਾ ਗਾਉਣਾ। ਭਾਵ ਲਜ-ਤਾਲ ਦਾ ਕਿਆਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ
ਬੇਤਾਲ ਹੀ ਗਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।

੧੮. ਅਨਦਿਧਾਨ—ਬੈਠ ਸੋਚ-ਸ਼ਾਮੇ ਜੋ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਗਾਉਣਾ। ਭਾਵ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਯੋਗ
ਗਿਆਨ ਨਾ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਦੇਵਾਹ ਗਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ।

ਨੌਟ—ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਅਕਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕੇ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ
ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਦੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸਮਝ ਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ
ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜ਼ਗੂਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੀਰਤਨ ਸਿਖਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਭੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ
ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਹਮੇਂ (ਨੈਨ੍ਹੀਣ) ਤੋਂ ਕੀਰਤਨ
(ਸੰਗੀਤ) ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ
ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਸਿਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿਚ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼
ਸੁਣੇ ਹੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਆਵਾਜ਼ ਸੁਰੀਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ

ਸੁਰ-ਪਰਿਵਰਤਨ—ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਲੜਕੇ-ਲੜਕੀਆਂ ਦੀ ਕੰਠ-ਨਲੀ (ਆਵਾਜ਼) ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਹੈ।
ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਸੁਰ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਕੌਂਝੀ ਖਸ ਫਤਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਪਰ
ਅਕਸਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਮਰ ਵਿਚ ਲੜਕਿਆਂ ਦਾ ਸੁਰ ਬਦਲ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਪੰਦਰਾ ਸਾਲ ਦੀ ਆਖੂ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮਰਦਾਨੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ
ਵਿਕਾਸ ਆਰੰਭ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਭੀ ਕਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਤਾਰ-ਸਪਤਕ
ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਚੰਗੇ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣਾ ਸੁਰ ਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ,
ਇੰਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਈ ਵੇਰ ਸੁਰ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਠੀਕ
ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲਗ ਸਕੇ
ਉਥੋਂ ਤਕ ਹੀ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਸਿਆਣੇ ਤਾਂ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁਰ
ਪਰਿਵਰਤਨ ਸਮੇਂ ਗਾਉਣਾ ਜਾਂ ਸੁਰ-ਅਡਿਆਸ ਭੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ,
ਪਰ ਅਸੀਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਰ ਨੂੰ
ਠੀਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵਲ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਇਹੋ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਇਕ ਖਾਸ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰੋ ਹੋਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ ਸੁਰ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਰਿਆਜ਼ ਕਰਨਾ ਹਾਨੀ-
ਕਾਰਕ ਹੈ, ਪਰ ਬੰਦਾ-ਬੰਦਾ ਗਾਉਣਾ ਤੇ ਸੰਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੁਰ-ਅਡਿਆਸ
ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਇੰਜ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਗਰਮ ਸੌਨੇ ਨੂੰ ਨਿਖਾਰਨਾ। ਸੋ, ਸਰੀਰ ਦੇ ਜਿਵੇਂ
ਬਾਕੀ ਅੰਗ ਵਧਦੇ ਹਨ ਤਿਵੇਂ ਕੰਠ-ਨਲੀ ਦਾ ਭੀ ਵਿਕਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਅਧਿਕ ਅਡਿਆਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ
ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਰਿਆਜ਼

ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦੇਵੇ, ਸਗੋਂ ਰਿਆਜ਼ ਜਾਰੀ ਰੱਮ੍ਭ ਨਾਲ ਗਲੇ ਵਿਚ ਸਹਿਜੇ-ਸਹਿਜੇ ਸੋਜ਼ ਤੇ ਨਿਖਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਤੇ ਸਿਆਣੇ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਸੇ ਵੱਡਭਾਗ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਹਨ—ਸੁਦਰਤਾ, ਸੁਗੀਲਾ ਕੰਠ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ। ਇਹ ਅਕਸਰ ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਖੁਬਸੂਰਤ ਮਨੁਖ ਦੇ ਪਾਸ ਸੁਦਰ ਗਲਾ ਨਹੀਂ ! ਜੇ ਸੁਗੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਦਰਤਾ ਨਹੀਂ !! ਜੇ ਬੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਇਹ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆ ਨਹੀਂ !!! ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਵਲੋਂ ਸਭ ਕਥ ਸੁਤੇ ਮਿਲਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਬੰਦਾ ਲਗਨ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤ-ਮੁਸ਼ਕਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਕੁਦਰਤ (ਰੱਬੀ-ਸਰਤੀ) ਜ਼ਰੂਰ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਭੀ ਉੱਚ-ਕੌਟੀ ਦੇ ਕਈ ਐਸੇ ਕਲਾਕਾਰ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਰ-ਪਹਿਲਵਰਤਨ ਸਮੇਂ ਕੰਠ ਵੱਟੇ ਘੜੇ ਵਾਂਗ ਬੱਲਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘੜ ਤਪੱਸਿਆ ਕੀਤੇ। ਭਾਵ, ਲਗਾਤਾਰ ਕਈ ਸਾਲ ਤਕ ਸੁਰ-ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਅਖੀਰ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸਨ ਸੁਪੱਸਿਧ ਗਾਇਕ ਪੰਡਿਤ ਓਮਕਾਰ ਨਾਥ ਠਾਕੁਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ (ਨਮਰੀ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ) ਬੜੇ ਗੁਲਾਮ ਅਲੀ ਖਾਂ।

ਪੰਡਿਤ ਓਮਕਾਰ ਨਾਥ ਠਾਕੁਰ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ 'ਸੰਗੀਤਾਜਲੀ' ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਮੇਰਾ ਬਾਲ-ਕੰਠ ਅਤੀ ਮਧੁਰ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਵਾਨੀ ਆਉਣ ਤੇ ਵੱਟੇ ਘੜੇ ਵਾਂਗ ਬੱਲਣ ਲਗ ਪਿਆ। ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਇਤਨਾ ਕੁਰੋਬਤ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪ ਸੁਣ ਕੇ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਸੀ; ਮੈਂ ਗਾਉਣਾ ਛੱਡ ਕੇ ਮ੍ਰਿਦੰਗ, ਇਸਰਾਜ ਤੇ ਹਾਰਮੇਨੀਆਮ ਵਜਾਉਣਾ ਸੂਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਸਾਥ ਹੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਪੰਡਿਤ ਵਿਸ਼ਣੂ ਦਿਕਂਬਰ ਜੀ 'ਪਲਸ਼ਕਰ' ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਸਵੇਰੇ ਉਠ ਕੇ ਤਾਨਪੂਰਾ ਲੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੌਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਪਾਸ ਬਾਹਰ ਬੈਠ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਤਾਏ ਹੋਏ ਰਾਹ ਤੇ ਮੰਦ੍ਰ-ਸਪਤਕ ਦੀਆਂ ਸੂਰਾਂ ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅੱਜ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੰਠ ਵਿਚ ਰਸ ਹੈ ਉਹ ਉਸੇ ਸਾਧਨਾ ਦਾ ਪਰਿਣਾਮ ਹੈ।' ਸੇ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਰਿਆਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਡੰਦਾ ਤੇ ਬੇਸੁਰਾ ਗਲਾ ਭੀ ਸੁਗੀਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਧੂਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ—ਬੰਦੇ ਦਾ ਸੂਰ ਆਪ ਤੇਰ ਤੇ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਕ 'ਬਾਸ' ਤੇ ਦੂਜਾ 'ਟੇਨਰ'। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਸੂਰ ਭੀ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਕ 'ਬੌਟਾਲਟ' ਤੇ ਦੂਜਾ 'ਸੋਪ੍ਹਾਨੇ'। 'ਬਾਸ' ਸੂਰ (ਆਵਾਜ਼) ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਲਈ ਹਾਰਮੇਨੀਆਮ ਦੇ ਚੰਦੇ ਕਾਲੇ ਤੋਂ ਪੰਜਵੇਂ ਕਾਲੇ ਤਕ ਕੱਈ ਭੀ ਸੂਰ ਚੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਰ ਵਾਜੇ ਦੇ (ਮੰਦ੍ਰ-ਸਪਤਕ) ਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਵਾਜੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਚਿੱਟੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਸੂਰ। ਦੂਜਾ 'ਟੇਨਰ' ਆਵਾਜ਼ ਵਾਲੇ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਕਾਲੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਕਾਲੇ ਤਕ ਕੱਈ ਭੀ ਸੂਰ ਨੀਕ ਰਹੇਗਾ।

'ਬਾਸ' ਅਤੇ 'ਟੇਨਰ' ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ 'ਬੰਗੀਟੋਨ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੁਰ 'ਬਾਸ' ਤੋਂ ਬੋੜਾ ਉੱਚਾ ਤੇ 'ਟੇਨਰ' ਤੋਂ ਕੁਝ ਨੀਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਥੀਆ ਦੀ 'ਕੌਟ੍ਰਾਲਟ' ਆਵਾਜ਼ ਭਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਆਵਾਜ਼ ਲਈ ਤੀਜੇ ਚਿੱਟੇ ਤੋਂ ਚੌਥੇ ਕਾਲੇ ਤਕ ਅਤੇ 'ਸੋਪ੍ਰਾਨ' ਆਵਾਜ਼ ਤਿੱਬੀ ਤੇ ਉੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਪੰਜਵੇਂ ਕਾਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਚਿੱਟੇ ਤਕ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਕੌਟ੍ਰਾਲਟ' ਤੇ 'ਸੋਪ੍ਰਾਨ' ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਇਕ 'ਮੋਟਾ ਸੋਪ੍ਰਾਨ' ਆਵਾਜ਼ ਭੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਚੌਥੇ ਕਾਲੇ ਤੋਂ ਪੰਜਵੇਂ ਕਾਲੇ ਤਕ ਸੁਰ ਠੀਕ ਰਹਿਣਗੇ।

ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਅਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਗਾਉਣਾ ਤੇ ਸੁਰ-ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਅਭਿਆਸ—ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੁਰ ਮਧੁਰ ਤੇ ਸੁਰੀਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸੁਰ-ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਉਤਨਾ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਤਨਾ ਨਿੱਤ ਭੋਜਨ ਛਕਣਾ। ਇਥੇ ਇਹ ਕੱਲ ਲੌਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਸਾਲ ਦੇ ਸਾਲ ਨਹੀਂ, ਜੀਵਨ ਭਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੋ, ਨਿੱਤ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ-ਕਰਦੇ ਜਦੋਂ ਅਭਿਆਸੀ ਨੂੰ ਰਸ ਆਉਣ ਲਈ ਪਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪੇ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਆਦੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਵਾਨ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕਸਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਭੀ ਨਿੱਤ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਫੇਰੇ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ) ਲਗ-ਭਗ ਚਾਰ ਵਜੇ ਉਠ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁੱਚ ਆਦਿ ਤੋਂ ਵੇਹਲੇ ਹੋ ਤਾਨਪੁਰਾ ਲੇ ਕੇ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਨਪੁਰਾ ਮਿਲਾਣਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਉਹ ਤਾਨਪੁਰੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਤਾਰ ਉਤਾਰ (ਵਿੱਲੇ ਬਰ) ਕੇ ਸਟੀਲ ਦੇ ਇਕ ਤਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਚਾ-ਨੀਵਾਂ ਕਰਕੇ ਮਿਲਾ ਲੈਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਤਾਨਪੁਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਹ ਇਕਤਾਰਾ ਜਾਂ ਸੁਰੀਲੇ ਵਜੇ (ਹਾਰਮੋਨੀਅਮ) ਦਾ ਸੁਰ ਵਜਾ ਕੇ ਭੀ ਆਪਣਾ ਰਿਆਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਬੈਠਕ-ਆਸਨ—ਮੰਦ੍ਰ-ਸਾਧਨਾ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਗਾਉਣ ਦੇ ਦੋ ਆਸਨ ਮੰਨੇ ਹਨ। ਇਕ ਬੀਰ ਆਸਨ ਤੇ ਦੂਜਾ ਸਿੱਧ ਆਸਨ, ਪਰ ਗੁਰੂ-ਘਰ ਵਿਚ ਕੌਰਤਨੀਏ ਲਈ ਚੌਕੜੀ ਮਾਰ੍ਹ ਬੈਠਣਾ ਹੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੈ।

ਖੜ੍ਹਜ-ਅਭਿਆਸ—ਆਪਣੇ ਸੁਰ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ 'ਸਾ' (ਖੜ੍ਹਜ) ਹੋਵੇ ਉਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਮੰਦ੍ਰ-ਸਪਤਕ ਵਲ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦੇ ਜਾਓ, ਜੋਕਰ ਹੇਠਲੇ 'ਸਾ' (ਖੜ੍ਹਜ) ਤਕ ਸੁਰ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲਗਾਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਿਥੋਂ ਤਕ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਵਾਜ਼ ਉਤਰਨੇ ਕੁਕ ਜਾਵੇ ਉਥੇ ਆਪਣਾ ਸੁਰ ਕਾਥਮ ਕਰ ਕੇ ਉਸੇ ਸੁਰ ਦਾ ਉਚਾਰਣ ਕਰੋ। ਘਟੋ-ਘਟ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਟਿ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਫਿਰ ਰੇ, ਗਾ, ਮਾ, ਪਾ, ਧਾ, ਨੀ ਸਾ—ਇੱਜ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਸੁਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਮੱਧ-ਸਪਤਕ ਤੇ ਆ ਜਾਓ। ਇਥੇ ਬੋੜਾ ਬਿਸਰਾਮ ਕਰ ਕੇ ਮੁੜ੍ਹ—ਨੀ, ਧਾ, ਪਾ, ਮਾ, ਗਾ, ਰੇ ਸਾ—

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੌਜ਼ਾਨਾ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਕਰਦੇ ਰਹੋ । ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਬਿਲੈਬਿੰਡ ਲਜ
ਤੋਂ ਮੱਧ-ਲਜ ਅਤੇ ਮੱਧ ਲਜ ਤੋਂ ਦਰੁੱਤ ਲਜ ਤਕ ਰਿਆਜ਼ ਕਰੋ । ਸੁਰ-ਸਰਗਮ
ਦੇ ਨਾਲ ਆ, ਦੀ, ਉ, ਓ ਅਖਰ ਦਾ ਉਚਾਰਣ ਭੀ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਨੰਬਰ ਵਾਰ ਕਰਦੇ
ਰਹੋ । ਇੰਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਗਲੇ ਅਤੇ ਫੇਫੜਾਂ ਤੇ, ਸੁਵਾਸ ਨਲੀ ਅਤੇ ਧੂਨੀ ਤੇ ਬਹੁਤ
ਚੰਗਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ । ਭਾਵ, ਆਵਾਜ਼ ਗੋਲ-ਗੰਡੀਰ ਬਿਲੈੰਦ ਤੇ ਸੁਰੀਲੀ ਹੋ
ਜਾਵੇਗੀ ।

ਸੁਰ-ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਇਕ ਗੱਲ ਦਾ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ,
ਕਿਉਂਕਿ ਅਕਸਰ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਰੇਕ ਸੂਰ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ
ਗਾਊਂਦੇ ਜਾਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ; ਸਗੋਂ ਅਤੀ
ਹਾਲੀਕਾਰਕ ਹੈ । ਸੂਰ ਲਗਾਊਣ ਸਮੇਂ ਕਦੇ ਭੀ ਗਲੇ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ, ਆਵਾਜ਼ ਸਹਜ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗਲੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਸਮੇਂ
ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਰਿਆਜ਼ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਆਵਾਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਿਲੈੰਦ
ਤੇ ਮਧੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ । ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨ (ਜਾਜਕ) ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਤਨਾ
ਸੁਰ (ਆਵਾਜ਼) ਹੇਠਾਂ ਮੰਦ੍-ਸਪਤਕ ਵਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਤਨਾ ਹੀ ਉੱਚਾ ਹੁੰਦਾ
ਜਾਵੇਗਾ । ਸੁਰ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਅਲੰਕਾਰ ਤੇ ਪਲਟੇ :—

ਅਲੰਕਾਰ-ਪਲਟੇ—ਸ, ਰ, ਗ, ਮ, ਪਾ, ਧ, ਨੀ, ਸੰ, ਸ, ਨ, ਧਾ, ਪਾ, ਮਾ, ਗਾ, ਰੇ, ਸਾ ।

੧. ਸਰਗ, ਰਮ, ਗਾਪ, ਮ੍ਰਧ, ਪਨ, ਧਮੰ; ਸਨਧ, ਨਧ, ਧਮ, ਪਗ, ਮਰ, ਜਸ ।
੨. ਸਰਗ, ਰਗਮ, ਗਾਮਧ, ਮਪਧ, ਪਧਨ, ਧਨਸ; ਸਨਧ, ਨਧਧ, ਧਪਮ, ਪਮਗ, ਮਗਰ, ਗਰਸ ।
੩. ਸਰਗਮ, ਰਗਮਧ, ਗਾਮਪ, ਮਪਧਨ, ਪਧਨਸ; ਸਨਧਪ, ਨਧਧਮ, ਧਪਮਗ, ਪਮਗਰ, ਮਗਰਸ ।
੪. ਸਰ, ਸਰਗ, ਰਗ, ਰਗਮ, ਗਮ, ਗਮਧ, ਮਧ, ਮਪਗ, ਪਧ, ਪਧਨ, ਧਨ, ਧਨਸ; ਸਨਧ, ਸਨਧ, ਨਧ, ਨਧਧ, ਧਪ, ਧਪਮ, ਪਮ, ਪਮਗ, ਮਗ, ਮਗਰ, ਗਰ, ਗਰਸ ।
੫. ਸਰਗਰ, ਰਗਮਗ, ਗਾਮਪਮ, ਮਪਧਪ, ਪਧਨਧ, ਧਨਸੰਨ, ਨਸੰਰਸ, ਸਨਧਨ, ਨਧਪਧ, ਧਪਮਪ, ਪਮਗਮ, ਮਗਰਗ, ਗਰਸਨ ।
੬. ਸਰਸ, ਸਰਗ, ਰਗਰ, ਰਗਮ, ਗਮਗ, ਗਾਮਪ, ਮਪਮ, ਮਪਧ, ਪਧਪ, ਪਧਨ ਧਨਧ, ਧਨਸ; ਸਨਧਸ, ਸਨਧਧ, ਨਧਨ, ਨਧਧ, ਧਪਧ, ਧਪਮ, ਜਮਪ, ਪਮਗ, ਮਗਮ, ਮਗਰ, ਗਰਗ, ਗਰਸ ।
੭. ਸਨਰਸ, ਗਰਹਿਗ, ਪਮਧਪ, ਨਧਸੰਨ, ਰਸੰਗਾਰ, ਸਨਰਗਸ, ਨਧਸੰਨ, ਧਪਨਧ, ਪਮਧਪ, ਮਗਰਪਮ, ਗਰਮਗ, ਰਸਗਰ ।

੮. ਰਸਨਸ, ਗਰਸਰ, ਮਗਤਾ, ਪਮਗਮ, ਧਪਮਪ, ਨਧਪਧ, ਸਨਧਨ, ਰਸਨਸ, ਨਧਪਧ, ਪਮਗਮ, ਗਰਸਰ।
੯. ਸਰਸ, ਸਰਗਾਰਸ, ਸਰਗਾਮਗਾਰਸ, ਸਰਗਾਮਾਤਸ, ਸਰਗਾਮਾਤਸ, ਸਰਗਾਮਪਧਨਪਮਗਾਰਸ, ਸਰਗਾਮਪਧਨਧਪਮਗਾਰਸ, ਸਰਗਾਮਪਧਨਸਨਧਪਮਗਾਰਸ—ਸਰਗਾਮਪਧਨਸਨਧਪਮਗਾਰਸ ਰਸਨਧਪਮਗਾਰਸ, ਸਰਗਾਮਪਧਨਸਨਧਪਮਗਾਰਸ, ਸਰਗਾਮਪਧਨਸਨਧਪਮਗਾਰਸ।
੧੦. ਸਨਸਰ, ਸਨਧਨਸਰਗਾਰ, ਸਨਧਪਧਨਸਰਗਾਰ, ਸਨਧਪਮਪਧਨਸਰਗਾਮਪ-ਮਗਾਰ, ਸਨਧਪਮਗਾਮਪਧਨਸਰਗਾਮਪਧਨਸਰਗਾਰ, ਸਨਧਪਮਗਾਮਪਧਨਸਰਗਾਮਪ-ਸਰਗਾਮਪਧਨਧਪਮਗਾਰ, ਸਨਧਪਮਗਾਮਪਧਨਸਰਗਾਮਪਧਨਸਰਗਾਮਪਧਨਪ-ਮਗਾਰ।

ਇੰਜ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਲੰਕਾਰ ਤੇ ਪਲਟੇ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੰਦ੍ਰ-ਸਾਧਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਇਹੋ ਠੀਕ ਹਨ :

ਮੰਦ੍ਰ-ਸਾਧਨਾ ਤੋਂ ਬਾਦ ਜਾਂ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮਿਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇਕ ਡਲੀ ਮੁੰਹ ਵਿਚ ਰੱਖ ਲੈਣ, ਇਸ ਨਾਲ ਗਲੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੀ ਦੂਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਧੁਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਨਾਜੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚੇਗਾ। ਪੰਦਰਾ—ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਬਾਦ ਉਥਲੇ ਹੋਏ ਗਰਮ ਢੁੱਧ ਵਿਚ ਇਕ ਚੌਮਚ ਦੇਸੀ ਪਿਛਿ ਜਾਂ ਬਦਾਮ ਰੋਗਾਨ ਤੇ ਮਿਸ਼ਨੀ ਘੋਲ ਕੇ ਪੀ ਲੈਣ, ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਬਦਾਮਾਂ ਦੀਆਂ ਗਿਰੀਆਂ ਘਿਸ ਕੇ ਕੋਸੇ ਢੁੱਧ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਲੈਣ ਅਤੇ ਘੰਟਾ ਭਰ ਆਰਾਮ ਕਰਨ।

ਪੱਥ-ਪਰਹੇਜ਼—ਸੁਰ-ਸਾਧਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਤੇ ਸਰੀਰ ਦੋਵੇਂ ਆਰੋਗ ਰਹਿਣ, ਸਗੋਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅਰੋਗ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਹਰ ਬੰਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਥੇ ਤਾਂ ਵੀ ਕੀਰਤਨ (ਸੰਗੀਤ) ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਕੁਹਿਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਖਾਸ ਗੱਲਾਂ ਬਤਾਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

ਸੁਰ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਨ ਹੈ ਜੁਕਾਮ-ਸਰਦੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਣ੍ਹ ਹਾਂ। ਜੁਕਾਮ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਸਾਧਾਰਣ ਤੇ ਦੂਜਾ ਪੁਰਾਣਾ। ਸਾਧਾਰਣ ਜੁਕਾਮ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਦਵਾ ਦੇ ਦੋ-ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਈ ਵੇਰ ਜੁਕਾਮ ਬਿਗੜ ਕੇ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਿਨਾ ਦਵਾ-ਦਾਰੂ ਦੇ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਠੀਕ ਹੱਣ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੁਰ-ਅਭਿਆਸੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੁਕਾਮ ਹੋ ਜਾਏ ਤਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦਾ ਫੌਰਨ ਇਲਾਜ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਰੇਬਾਰ ਜੁਕਾਮ ਹੋਣ ਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੁਕਾਮ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ— ੧. ਸਰਦੀਆਂ ਵਿਚ ਸਰੀਰ ਦਾ ਤਾਪਮਾਨ ਵਾਯੁ-ਮੰਡਲ ਦੇ ਤਾਪਮਾਨ ਤੋਂ ਅਧਿਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਰਦੀ ਲਗਣ ਨਾਲ ਜੁਕਾਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਛਾਤੀ ਤੇ ਗਲਾ ਗਰਮ ਕਪੜੇ ਨਾਲ ਢੱਕ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

੨. ਗਰਮ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਬਾਹਰ ਠੰਢ ਵਿਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਭੀ ਜੁਕਾਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

੩. ਰਾਤੀਂ ਬਾਹਰ ਤੌਲ (ਓਸ) ਵਿਚ ਸੌਣ ਨਾਲ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

੪. ਗਰਮੀ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਠੰਡਾ (ਬਰਫ) ਦਾ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਨਾਲ ਜਾਂ ਠੰਡੀ ਚੀਜ਼ ਖਾਣ ਨਾਲ ਵੀ ਜੁਕਾਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੁਕਾਮ ਦਾ ਇਲਾਜ— ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜੁਕਾਮ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਤੇ ਦੇਸੀ ਗੋਲੀਆਂ ਆਦਿ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਠੀਕ ਇਲਾਜ ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਹਨ। ਇਕ ਹੈ—ਸਵੇਰੇ ਉਠ ਕੇ ਨੱਕ ਰਾਹੀਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੌਸਾ ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ ਜਾਂ ਕੋਸੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਥੋੜਾ ਨਮਕ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇਕ ਨਾਸ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਨਾਸ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ। ਦੂਜਾ ਹੈ—ਨੱਕ ਵਿਚ ਰੁਜ਼ਾਨਾ ਨੇਤੀ ਤੋਠਨੀ। ਭਾਵ, ਸੂਤ ਦੀ ਵੱਟੀ ਹੋਈ ਲਗ-ਭਗ ਢੂਢ ਫੁਟ ਲੰਮੀ ਰੱਸੀ ਪਾਸ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਮੂੰਹ ਦੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜਾ ਕੇਂਦਰ ਹਿਯਮ ਨਾਲ ਨੇਤੀ ਇਕ-ਇਕ ਵਾਅ ਨੱਕ ਤੋਂ ਕੱਢੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਜੁਕਾਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਂ, ਸਰੀਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਨਾ ਉਹ ਸਰਦੀ ਸਹਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਗਰਮੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਖੁਰਾਕ ਚੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਸਰੀਰ ਰਿਸਟ-ਪੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਖਾਣ-ਪੀਣ— ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਫ-ਸੂਬਰਾ ਭੋਜਨ ਛਕੇ, ਜਿਹੜਾ ਛੇਤੀ ਹਜ਼ਮ ਹੋ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਪੁਚਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ, ਦੁੱਧ, ਦਾਹੀ, ਦੇਸੀ ਘਿਓ, ਬਦਾਮ ਰੋਗਨ, (ਸਰਦਾਈ) ਹਰੀਆਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਤੇ ਮਿੱਠੇ ਪੱਕੇ ਫਲ ਬਹੁਤ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹਨ।

ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਕਸਰ ਨਸੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਦੇਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਨਾ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਨਾ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ। ਸੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਸੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਸਰੀਰ ਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਲਿੱਪੀ ਚਿੰਨ੍ਹ

ਤਿੰਠ ਸਪਤ	{	ਮੰਦ੍ਰ-ਸਪਤਕ		ਮੱਧ-ਸਪਤਕ		ਤਾਰ-ਸਪਤਕ
ਸੁਣ-ਸੁਰ		ਸ ਵ ਬ ਪ ਧ ਨ		ਸ ਰ ਗ ਧ ਧ ਨ		ਸ ਰ ਕ ਪ ਧ ਨ
ਕੌਮਲ, ਸੁਰ	{	ਕ ਕ ਮ ਪ ਨ		ਕ ਕ ਮ ਧ ਨ		ਕ ਗ ਮ ਧ ਨ
ਤੀਵਰ ਮੁਖ		ਕ ਕ ਮ ਪ ਨ		ਕ ਕ ਮ ਧ ਨ		ਕ ਗ ਮ ਧ ਨ
ਪ — — —	{	ਪ ਦੇ ਅੰਕੇ ਤਿੰਠ ਛੈਂਸ ਹਨ, ਇੰਜ ਪਾ ਦੇ ਚਾਰ ਮਾਤਰੇ ਹੋਏ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੰਨੇ	ਛੈਂਸ ਕਿਸੇ ਸੁਰ ਨਾਲ ਹੋਣਕੇ ਹੇਠਲਾ ਅੰਖਰ ਉਠਨੇ ਮਾਰਤੇ ਦਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।			
ਰੇ ੫ ੫ ੫		ਛੈਂਸ ਕਿਸੇ ਸੁਰ ਨਾਲ ਹੋਣਕੇ ਹੇਠਲਾ ਅੰਖਰ ਉਠਨੇ ਮਾਰਤੇ ਦਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।				
× ੦ ੨ ੩	ਸੋੜੀ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਮ (ਗੁਰ) ਜਿਥੋਂ ਤਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇ, ਖਾਲੀ ੦ ਅਤੇ ਬਾਕੀ	ਇਕ ਦੇ ਤਿੰਠ ਅੰਕੇ ਤਾਲੀਆਂ ਹਨ।				
* * ਸ — *	{	ਦੋ ਮਾਤਰੇ ਚੁਪ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਤੇ ਦੋ ਮਾਤਰੇ ਸਿਰਫ ਸਾਜ਼ ਵਜਾਉਣ ਲਈ, ਦੋਹਾਂ				
ਤ ਕ ਮ		ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਰੂਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।				
(H)	ਉਤਲੀ ਸੁਰ ਛੱਹ ਕੇ ਹੇਠਲੀ ਸੁਰ ਵਜਾਓ ਜਾਂ ਗਾਓ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਣ ਆਖਦੇ	ਹਨ, ਕਣ ਮਾਤਰੇ ਦੇ ਦੌਰੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।				
ਪ, ਮ ਪ ੫ ੫		ਉਤਲੀ ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਸੁਰ ਨਾਲ ਵਜਾਓ, ਪਮਗਮ, ਜਾਂ ਰਸਨਸ, ਇਸ ਨੂੰ ਬੜੇ				
		ਫਿਆਨ ਨਾਲ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ 'ਗਾਮਕ' ਵੀ ਆਖਦੇ ਹਨ।				
		ਇਕ ਮਾਤਰੇ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵਹਿਣਾ ਹੈ, ਅੱਧੇ ਮਾਤਰੇ ਵਿਚ 'ਪ' ਤੇ ਅੱਧੇ				
		ਵਿਚ 'ਮ', ਹੇਠਾਂ ਪਾ ਜਾਂ ਜਿਹੜਾ ਅੰਖਰ ਹੋਵੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਗਾਓ। ਇਸ ਦਾ				
		ਦੂਜਾ ਰੂਪ ਇੰਜ ਹੋਵੇਗਾ, ਪ, ਮ— ਜਾਂ ਪ, ਗ—।				

ਤਾਲ-ਠੇਕੇ

ਦਾਦਰਾ

ਤਾਲੀ	X			0		
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਪਿ	ਧਾ	ਧਾ	ਤਿ	ਤਾ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫	੬

ਢਾਈ-ਤਾਲ

ਤਾਲੀ	⊕			1		2
ਠੇਕਾ	ਤੀ	ਤੀ	ਤੁਕ	ਧੀ	ਧੀ	ਧਾ
ਦੂਜਾ ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਦੀ	ਤਾ	ਤਿਟ	ਕਤਾ	ਗਿਦੀ ਗਨ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫	੬

ਤੂਪਕ ਜਾਂ ਗੀਤ

ਤਾਲੀ	⊕			1		2
ਠੇਕਾ	ਤੀ	੯	ਤੁਕ	ਧੀ	੯	ਧਾ
ਦੂਜਾ ..	ਧੀ	ਧਾ	ਤੁਕ	ਧੀ	ਧੀ	ਤੁਕ
ਤੀਜਾ ..	ਧੀ	੯	ਤੁਕ	ਧੀ	੯	ਧਾ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫	੬

ਕਹਿਰਵਾ

ਤਾਲੀ	X			0		
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਪਿ	ਪਿ	ਧਾ	ਤਿ	ਤਿ
ਦੂਜਾ ..	ਧਾ	ਪਾਗੀ	ਪਿ	ਤਾ	ਤਾ	ਤਾਲੇ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫	੬

ਮੱਤ-ਤਾਲ

ਤਾਲੀ	X			2		3
ਠੇਕਾ	ਧੀ	ਚਿਕੜ	ਧੀ	ਧਾ	ਤਿ	ਟ
ਦੂਜਾ ..	ਧਾ	ਪਿ	ਨਕ	ਪਿ	ਨਕ	ਪਾਗੇ ਨਧਾ ਚਿਕੜ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫	੬

ਸ਼ਪ-ਤਾਲ

ਤਾਲੀ	X			2		3		
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਚਿਕੜ	ਪਿ	ਪਿ	ਨਾ	ਤਿ	ਟ	ਪਿ
ਦੂਜਾ ..	ਪਿ	ਨਗ	ਪਿ	ਪਿ	ਨਗ	ਤਿ	ਨਗ	ਪਿ
ਤੀਜਾ ..	ਧਾ	੯	ਧਾ	ਲੇ	ਧਾ	ਤਿ	ਟ	ਧਾ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮

ਸੂਲਫ਼ਾਕ (ਸੂਲ-ਸੂਲਫ਼ਾਕਤਾ)

ਤਾਲੀ	x	੦	੨	੩	੦
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਚਿਕੜ	ਪਿੰ	ਨਾ	ਕੱਡ ਤੀ
ਦੂਜਾ „	ਧਾ	ਧਾ	ਦੀ	ਤਾ	ਕਿਟ ਧਾ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫

ਭਾਨ-ਮਤੀ ਜਾਂ ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਸਵਾਰੀ

ਤਾਲੀ	x	੦	੨	੩	੪
ਠੇਕਾ	ਪਿੰ	ਪਿੰ ਧਾਗੇ ਚਿਕੜ	ਪਿੰ	ਨਾ	ਕੱਡ ਤੀ
ਦੂਜਾ „	ਧਾ	ਤਿਟ ਪਿੰ	ਨਗ	ਪਿਟ ਪਿਟ	ਧਾਗੇ ਤਿਟ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫

ਜਗਪਾਲ-ਤਾਲ

ਤਾਲੀ	x	੦	੨	੩	੪
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਪਿੰਕ ਨਗ ਬੂਨ ਨਾ	ਧੁਮ ਕਿਟ	ਤਿਟ ਕਤਾ	ਗਿਦੀ ਗਨ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫

ਚਾਰ-ਤਾਲ

ਤਾਲੀ	x	੦	੨	੩	੪
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਧਾ	ਪਿੰ	ਤਾ	ਕੱਡ ਤੀ
ਦੂਜਾ „	ਧੀ	ਧੀ	ਧਾਗੇ ਚਿਕੜ	ਪਿੰ	ਤਾ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫

ਯੱਕਾ (ਇਕ-ਤਾਲਾ)

ਤਾਲੀ	x	੦	੨	੩	੪
ਛਿਲੋ: ਠੇਕਾ	ਪਿੰ	ਪਿੰ	ਧਾਕੇ ਤਿਟਕਿਟ	ਤੂ ਨਾ	ਕੱਡ ਤਾ
ਦਰੁੱਤ: „	ਪਿੰ	ਪਿੰ	ਧਾਕੇ ਚਿਕੜ	ਪਿੰ ਨਾ	ਪਿੰ ਤੀ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫

ਜੈਤਾਲ

ਤਾਲੀ	x	੦	੨	੩	੪
ਠੇਕਾ	ਧੀ	ਚਿਕੜ ਪਿੰ ਪਿੰ ਧਾ	ਧਾ ਤਿ ਟਾ ਪਿੰ	ਧਾ ਧਾਕੇ	ਨਹ ਚਿਕੜ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫

ਬੰਦਲ (ਦੀਪਚੰਦੀ)

ਤਾਲੀ	x	੦	੨	੩	੪
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਧੀ	ਧਾ ਗੇ ਤੀ	ਤਾ ਤੀ	ਧਾ ਗੇ ਧੀ
ਦੂਜਾ „	ਧਾ	ਧੀ	ਧਾ ਧਾ ਤੀ	ਤਾ ਤੀ	ਧਾ ਧਾ ਧੀ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫

ਆਡਾ-ਚੇਤਾਲਾ

ਤਾਲੀ	x		੨	੦	੩	੦	੪	੦
ਠੋਕਾ	ਧ	ਕੜ	ਪੀ	ਧੀ	ਧ	ਪੀ	ਧ	ਕੁਕੜ
ਦੂਜਾ ..	ਪੀ	ਕੁਕੜ	ਪੀ	ਨਾ	ਤੁ	ਨਾ	ਨਾ	ਪੀ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮

ਫਰੋਦੱਸਤ

ਤਾਲੀ	x	੦	੨	੩	੪	੫		
ਠੋਕਾ	ਧਿ	ਧਿ	ਧਾਗੇ	ਕੁਕੜ	ਤੁ	ਨਾ	ਕੱਤ	ਤੀ
ਦੂਜਾ ..	ਧਿ	ਧਿ	ਧ	ਕੁਕੜ	ਧਿ	ਨਾ	ਕੱਤ	ਤੀ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮

ਧਮਾਰ

ਤਾਲੀ	x		੨	੦	੩			
ਠੋਕਾ	ਤਾ	ਪੀ	ਕੁਕੜ	ਧਿ	ਧਿ	ਪਾਗੇ	ਕੁਕੜ	ਤੀ
ਦੂਜਾ ..	ਕੈ	ਪਿ	ਟ	ਧਿ	ਟ	ਪ	s	ਗੇ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮

ਸਵਾਰੀ ਪੰਜ-ਤਾਲ

ਤਾਲੀ	x		੨	੦	੩	੪	੫	
ਠੋਕਾ	ਪੀ	ਤਾ	ਕ	ਧਿ	ਧਿ	ਪਾ	ਪਾਗੇ	ਕੁਕੜ
ਦੂਜਾ ..	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਿ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮

ਤਿੰਨ ਤਾਲ (ਪੰਜਾਬੀ ਠੋਕਾ, ਬਿਲੰਬਿਤ-ਲਯ)

ਤਾਲੀ	x		੨	੦	੩			
ਠੋਕਾ	ਧ	ਧੀ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਕੁਕੜ
ਦੂਜਾ ..	ਧ	ਧੀ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮

ਛੋਟੀ-ਤਿੰਨ ਤਾਲ

ਤਾਲੀ	x		੨	੦	੩			
ਠੋਕਾ	ਧ	ਧਿੰ	ਧ	ਧ	ਧਿੰ	ਧ	ਧ	ਧ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮

ਤਿੰਨ ਤਾਲ

ਤਾਲੀ	x		੨	੦	੩			
ਠੋਕਾ	ਧ	ਧਿ	ਧਿ	ਧ	ਧਿ	ਧ	ਧ	ਧ
ਮਾਤਰੇ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮

ਵਿਦਿਆਰੂਬੀਆਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ

ਸੁਰ-ਸਰਗਮ

੧. ਸ, ਰ, ਗ, ਮ, ਪ, ਧ, ਨ, ਸਂ। ਸਂ, ਨ, ਧ, ਪ, ਮ, ਗ, ਰ, ਸ।
੨. ਸਰ, ਰਮ, ਲਪ, ਮਧ, ਪਨ, ਧਸ਼। ਸੰਧ, ਨਧ, ਧਮ, ਪਕ, ਮਰ, ਗਸ਼।
੩. ਸਰ ਗ, ਰਗ ਮ, ਗਮ ਪ, ਮਪ ਧ, ਪਧ ਨ, ਧਨ ਸਂ। ਸੰਨ ਧ, ਨਧ ਪ, ਧਪ ਮ, ਪਧ ਗ, ਮਗ ਰ, ਗਰ ਸ।
੪. ਸਰ ਲਮ, ਰਗ ਮਪ, ਗਮ ਪਧ, ਮਪ ਧਨ, ਧਨ ਨਸ਼। ਸੰਨ ਧਪ, ਨਧ ਪਮ, ਧਪ ਮਗ, ਪਮ ਗਰ, ਮਕ ਰਸ।
੫. ਸਰ ਕਰ, ਰਲ ਮਗ, ਗਮ ਪਮ, ਮਪ ਧਪ, ਪਧ ਨਧ, ਧਨ ਸਨ, ਨਸ਼ ਰਸ਼। ਸੰਨ ਧਨ, ਨਧ ਪਧ, ਧਪ ਮਪ, ਪਮ ਰਸ, ਮਕ ਰਗ, ਗਰ ਸਰ।
੬. ਸਰਸ, ਰਲਰ, ਗਮਗ, ਮਪਮ, ਪਧਪ, ਧਨਧ, ਨਸਨ, ਸਰਸ਼। ਨਧਨ, ਧਧਧ, ਪਮਪ, ਮਗਮ, ਕਰਨ, ਰਸਰ।
੭. ਸਰਜ ਸਰਗ, ਰਲਗ, ਰਲਮ, ਗਮਗ, ਗਮਪ, ਮਪਮ ਮਪਧ, ਧਧਪ ਧਧਨ, ਧਨਧ ਧਨਸ। ਸੰਨਸ਼ ਸੰਨਧਾ, ਨਧਨ ਨਧਪ, ਧਧਧ ਧਧਮ, ਮਪਮ ਮਗਰ, ਗਰਗ ਗਰਸ।
੮. ਸਨਗ, ਕਰਮਗ, ਪਮਧਪ, ਨਧਸਨ, ਰਸਨਗ, ਸੰਨਰਸ਼, ਨਧਸਨ, ਧਧਨਧ, ਪਮਧਪ ਮਗਪਮ, ਕਰਮਗ, ਰਸਕਰ।

ਨੋਟ :—ਉੱਤੇ ਲਿਖੀਆਂ ਸਰਗਮਾਂ ਜਦੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਠ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਹੋਣੋਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਊਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ।

ਤਾਲ-ਕਹਿਰਵਾ, ਮਾਤਰੇ ੪—ਧਾ ਦੀ ਤਰ ਧੀ।

੧. × ਸ ਰ ਗ ਮ	× ਪ ਧ ਨ ਸਂ	× ਸ ਨ ਧ ਪ	× ਮ ਗ ਰ ਸ
੨. ਸਰਗ ਰਮ ਲਪ ਮਧ	ਪਨ ਧਸ਼ ਸੰਧ ਨਧ	ਧਮ ਪਰ ਮਰ ਲਸ	
੩. ਸਰ ਗ, ਰਗ ਮ ਧਪ ਮ, ਪਮ ਗ	ਗਮ ਪ, ਮਪ ਧ ਮਗ ਰ, ਕਰ ਸ	ਪਧ ਨ, ਧਨ ਸਂ	ਸੰਨ ਧ, ਨਧ ਪ
੪. ਸਰ ਲਮ, ਰਗ ਮਪ, ਪਮ ਗਰ, ਮਗ ਰਸ	ਗਮ ਧਪ, ਮਪ ਧਨ,	ਪਧ ਨਸ਼ ਸੰਨ ਧਪ,	ਨਧ ਪਮ, ਧਪ ਮਗ,
੫. ਸਨ ਰਸ, ਗਰ ਮਗ, ਪਮ ਧਪ, ਮਗ ਪਮ,	ਪਮ ਧਪ, ਨਧ ਸਨ, ਸਨ ਰਸ਼,	ਰਸ਼ ਗਰ, ਸੰਨ ਰਸ਼,	ਨਧ ਸੰਨ, ਧਪ ਨਧ,

ਬੰਡ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ—ਤਾਲ-ਕਹਿਰਵਾ, ਮਾਤਰੇ ੪

×	×	×	×
ਸ ਗ ਸ ਗ	ਸਰਗ ਰਸ ਨ ਰ	ਨ ਰ ਗਰ ਸਨ	ਸ ਗ ਸ ਗ
ਸਰ ਗਮ ਪ —	ਮਗ ਰਸ ਗਰ ਸਨ	ਸ ਸ ਸ ਸ	ਸ ਨਧ ਪ ਮ
ਗ ਮ ਪ ਧਨ	ਸੰ ਨਧ ਪ ਮ	ਗਮ ਗਮ ਰ —	ਸੰ ਨਧ ਪ ਮ
ਗ ਮ ਪ ਧਨ	ਸੰ ਨਧ ਪ ਮ	ਗ ਮ ਪ —	ਮਗ ਰਸ ਗਰ ਸਨ

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ

ਵਾਦੀ—ਯ | ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ | ਸਮੇਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ |
ਸੰਵਾਦੀ—ਗ | ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਆਰੋਹੀ ਵਿਚ 'ਮਧਮ' ਤੇ ਅਵਰੋਹੀ ਵਿਚ 'ਨਿਖਾਦ' ਦੁਰਬਲ |

ਸ੍ਰੋਤ ਬਿਲਾਵਲ ਦੀ ਆਰੋਹੀ-ਅਵਰੋਹੀ

੧. ਸ, ਰ ਗ, ਮ ਪ੍ਰ, ਨਧ, ਨ ਸੰ। ਸੰ, ਨਧ, ਪ, ਮਗ, ਰ ਸ।

ਮ

੨. ਸ, ਰ ਗ, ਮਗ, ਪ, ਨਧ, ਨ ਸੰ। ਸੰ ਨਧ, ਪਮ, ਗ, ਰ, ਸ।

ਅਲਹੀਜਾ ਬਿਲਾਵਲ ਦੀ ਆਰੋਹੀ-ਅਵਰੋਹੀ

ਨ

੧. ਸ, ਰ ਸ, ਕ ਰ, ਗ ਪ, ਧ; ਨ ਪ, ਨ ਸੰ। ਸੰ ਨ ਪ, ਪ, ਧਨੁਧਪ, ਮਗ, ਮਰ, ਸ।

ਬਿਲਾਵਲ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਬਿਲਾਵਲੀ, ਬੇਲਾਵਲੀ, ਬੇਲਾਵਲ ਆਦਿ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਗੰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਰਾਗ-ਨੁਪ ਵਿਚ ਮਤ-ਭੇਦ ਵੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਚਤੁਰਦੰਡਿਪ੍ਰਵਾਸਿਕਾ, ਸੰਗੀਤ ਸਾਰਾਨਿਤ ਅਤੇ ਸ੍ਰਮੇਲ ਕਲਾਨਿਧਿ ਕੁਥਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਪਰ “ਰਾਗ ਚੰਦ੍ਰਦੰਸ” ਦੇ ਕਰਤਾ ਨੇ ਬੇਲਾਵਲੀ ਨੂੰ ਕੇਦਾਰ ਮੇਲ (ਠਾਟ) ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਕੌਈ ਕੌਈ ਗੁਬਕਾਰ ਬਿਲਾਵਲ ਤੇ ਬਿਲਾਵਲੀ ਦੋ ਵਖੋ-ਵਖ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ‘ਰਾਗ ਵਿਵੇਧ, ਸੰਗੀਤ-ਦਰਪਣ ਤੇ ਲੱਕਸ਼ ਸੰਗੀਤ’ ਆਦਿ ਗੰਥਾਂ ਵਿਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੂਪ ਵਿਚ ਬੇਲਾਵਲੀ ਨੂੰ “ਸੰਕਰਾ ਭਰਣ” ਮੇਲ (ਠਾਟ) ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਹਾਂ, ਪੰਡਿਤ ਸੋਮਨਾਥ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਗੀਤ “ਰਾਗ-ਵਿਵੇਧ” ਵਿਚ ਬੇਲਾਵਲੀ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੋਸੇ ਹਨ—੧. ਸੰਪੂਰਣ ਬੇਲਾਵਲੀ ਤੇ ੨. ਓਡਵ ਬੇਲਾਵਲੀ। ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਤੇ ਵਾਦੀ ਧੋਵਤ ਹੀ ਹੈ। ਓਡਵ-ਜਾਤੀ ਵਿਚ ‘ਰੇ ਪਾ’ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ, ਜੋ ਬਿਲਾਵਲ ਦੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਚੌਂ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੋ, ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਲਾਵਲ ਤੇ ਬਿਲਾਵਲੀ ਇਕੋ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ।

ਮੈਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜਿਹੜਾ ਬਿਲਾਵਲ ਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ “ਅਲਹੀਜਾ ਬਿਲਾਵਲ” ਆਖਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੋਤ ਬਿਲਾਵਲ ਤੇ ਅਲਹੀਜਾ-ਬਿਲਾਵਲ ਨੂੰ ਵਖੋ-ਵਖ ਕਰਕੇ, ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ, ਉੱਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਬਿਉਰੀ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੋਤ ਬਿਲਾਵਲ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਅਲਹੀਜਾ ਬਿਲਾਵਲ ਵਕੂ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ।

ਆਧੁਨਿਕ ਠਾਟ ਪੱਧਰਿ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਠਾਟ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁਖ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਧੋਵਤ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ

ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਮੱਧਮ' ਦੇ ਨਾਲ 'ਪੰਚਮ' ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ "ਗ੍ਰੰਥਾਰ-ਪੰਚਮ" ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—“ਗਰ, ਗਮਗ, ਪ, ਨਧ, ਨਸ” ਜੋ ਗਰ, ਗਪ, ਧ, ਨਧਨਸ ਹਨ ਇਹ ਤਾਨ ਇਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਨ “ਪ ਪ, ਨਧ, ਨਸ” ਇੰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਵਰੋਹੀ ਵਿਚ ਗ੍ਰੰਥਾਰ ਤੇ ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਲਗਾ ਕੇ ਮੀਡ ਨਾਲ ਰਿਖਭ ਤੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰੰਥਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਖਭ ਸਿੱਧਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੰਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਸੰਕਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦੇ 'ਪ-ਮ' ਤੇ 'ਪ-ਗ' ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤਿ ਰਾਗ ਦੀ ਰੰਜਕਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਪੈਵਤ ਸੁਰ ਕੰਪਿਤ ਅਤੇ ਨਿਖਾਦ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਕੌਈ ਕੌਈ ਗਾਇਕ ਇਸ ਨੂੰ “ਪੈਵਤ ਤੇ ਸੀਝੀ ਮੁਰਛਨਾ” ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਜੋ ਸੁਰ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਨਾ ਆਵੇ ਅਤੇ ਕਦੇ ਆਵੇ, ਫਿਰ ਘਟ ਤੇ ਵਧ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲਗੇ ਉਸ ਸੁਰ ਦੇ ਹਿਲਣ ਨੂੰ ਮੁਰਛਨਾ ਵੀ ਆਖਦੇ ਹਨ।*

ਬਿਲਾਵਲ ਰਾਗ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸੁਰ ਪੈਵਤ ਹੈ, ਪੈਵਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨਿਖਾਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰਹੇਗਾ। ਅਵਰੋਹੀ ਵਿਚ ਕਦੀ ਧੈਵਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਦ ਵੀ ਲਗਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਜ ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਦੇ ਕੁਝ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਦ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਕੈਦਾਰ, ਕਾਮੰਦ, ਹਮਰੀ, ਛਾਇਆ ਨਟ ਆਦਿ। ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਦ ਨਾ ਲਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਰਾਗ ਦੇ ਕੁਪ ਵਿਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਇਹ ਉਦ੍ਘਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦਾ ਤਾਰ ਖੜਜ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅਕਸਰ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਆਰੰਭ ਤਾਰ ਖੜਜ ਤੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੱਧ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਅਲਾਪ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਦਾ ਚੁਲ੍ਹੇਖਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖਸੂ ਤੇ ਖੇੜੇ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸੇ ਲਈ ਅਨੰਦ-ਮੰਗਲ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦਾ ਗਾਇਨ ਵਾਦਨ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀਧ ਬਿਲਾਵਲ

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

1. ਸ—ਗ, ਰਗਮਗ, ਰਸ—ਸ ਨਧ, ਪ, ਨਧ, ਨਸ—ਸਰਗ, ਮਗ, ਰਗ, ਰਸ—ਸਗ, ਰਗਮਗ, ਪਮਗ, ਰਸ-।

2. ਗ   ਨ   ਮ   ਨ—   ਨ   ਮ
 ਸ—ਗ, ਮਗ, ਪਮਗ, ਪ, ਧ, ਪਮਗ, ਰ, ਸ—ਸਗ, ਮਗਪ, ਧ-ਮਗ, ਪ, ਧ, ਪਮਗ, ਰਗ, ਰ,
 ਨ   ਨ   ਨ—
 ਸ—ਸਰਗਮਗ, ਪ, ਧ, ਸੰ- ਧ, ਪਮਗ, ਪਧ, ਧ-ਗਰ, ਗਮਗ, ਪਮਗ, ਰਸ-।

*ਮੁਰਛਨਾ ਸੰਬੰਧੀ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ “ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ” ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਵੇਖੋ।

ਠ ਨ ਮ ਨ
 ੴ. ਪ, ਨਧ, ਨਸ—ਨਧ, ਪ, ਧ, ਸੰ ਧ, ਪਮਗ, ਰ, ਸ—ਸਗ, ਮਗਪ, ਧ, ਪ, ਨਧ, ਨਸ—ਰਸ,
 ਨ—ਨ, ਨ—ਨ, ਨ—ਨ
 ਨਧ, ਨਸ—ਧ, ਗ, ਤਰ, ਗਪ, ਧ, ਨਸ—ਸਨਧ, ਪ, ਧ-ਮਗ, ਪ, ਧ, ਨਸ—ਰਸ, ਸਗ, ਮਗ,
 ਸੰ—ਸਨਧ, ਨਸ-ਰਸ, ਸੰ-ਧ, ਪਮਗ, ਰਗਮਗ, ਰਸ—।

ਨ ਗ ਨ ਨ
 ੫. ਜਰਗਮਧ, ਧ, ਪ, ਨਧਨਸ—ਰਸ, ਧ, ਪ, ਨਧ, ਨਸ—ਰਗ, ਮਗ, ਮਂਗ, ਸੰ—ਸੰ-ਧ, ਪਮਗ, ਧ,
 ਨਸ—ਰਸ, ਸੰਕੰਮਗ, ਰਗਪਮਗ, ਰੰ, ਸੰ—ਸਨਧ, ਨਧਨਸ-ਰਸ—ਧ, ਪਮਗ, ਰ, ਮ, ਗ, ਰ,
 ਸ—ਪ, ਨਧ, ਨਧਨਸ—ਸਗ, ਰਗਮਂਗ, ਪ, ਮਂਗ, ਰੰ ਸੰ-ਸੰ—ਧ-ਮਗ, ਪਮਗ, ਰ, ਸ—।

ਅਲਹੀਜਾ ਬਿਲਾਵਲ

ਨੌਟ :—ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਆਰੋਹੀ ਵਿਚ 'ਮੱਧਮ' ਸੁਰ ਬਹੁਤ ਘਟ ਲਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ
 ਕੇਮਲ ਨਿਖਾਏ ਨੂੰ ਭੀ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—“ਸੰ, ਨਧ, ਪ, ਧਨੁਧ; ਸੰ,
 ਧ, ਨੁਪ, ਜਾਂ ਸੰ; ਨੁਪ ਪ” ਆਦਿ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ੴ SIKHBOOKCLUB.COM
 ੧. ਸ—ਗ, ਰ, ਸ—ਸਰਸ, ਸਗ, ਮਗ, ਪਮਗ, ਮਰ, ਸ—ਹਸ, ਨਧ, ਨੁਪ, ਨਧ, ਨਸ—।

ਗ ਮ ਨ ਗ ਮ
 ੨. ਸ—ਗ, ਰ, ਰਗਮਗ, ਪਮਗ, ਰ, ਸ—ਸਰਸ, ਸਰਗ, ਮਰ, ਸ—ਸਰਗਮਗ, ਰਗਪਮਗ, ਰ, ਸ—
 ਗ ਮ ਨ ਗ ਪ
 ਰਗ, ਪਮਗ, ਮਰ, ਸ—ਧ ਨੁਪ, ਨਧ, ਨਸ—ਰਸ, ਰ, ਗ, ਪਮਗ, ਗਪਧ-ਮਗ, ਮਰ, ਸ—।

ਗ ਨ ਪ ਗ ਮ
 ੩. ਸ—ਸਰਗ, ਮਗ, ਰਗਪ, ਧ, ਪਮਗ, ਮਰ, ਗਪਧ—ਨੁਪ, ਧ-ਗ, ਰਗਪ—ਮਗ, ਰ, ਰਸ—
 ਪ ਗ ਗ
 ਸਰਗਮਗ, ਗਪਧਨੁਪ, ਪਮਗ, ਮਰ, ਸ—ਸਰਗਪ, ਧ; ਨੁਪ, ਮਗ, ਮਰ, ਰਸ—ਸਗ, ਮਗ, ਰ,
 ਧ ਗ
 ਗਮਗਪ, ਧਨੁਪ, ਗਪਧ, ਨੁਪ, ਧ-ਮਗ, ਮਰ, ਸ—ਸਰਗਪਧ, ਪ, ਧਨੁਪਪ, ਧ-ਮਗ, ਰਗਮਰ
 ਰਸ—।

ਗ ਨ ਨ ਗ ਪ ਨ
 ੪. ਸ—ਰਗਮਗਪ, ਧ, ਧਪਮਗ, ਧ, ਮਗ, ਰ, ਗਪ, ਧ, ਨਧਨਸ—ਨਧ, ਪ, ਨਧ, ਨਸ—ਨਧਨਪ,
 ਧਪ, ਧਨੁਪ, ਨੁਪਮਗ, ਰਗਪਮਗ, ਰ, ਰਸ—ਪ, ਧ, ਧਨੁਪ, ਨਸ—ਰਸ, ਸੰ-ਧ, ਨੁਪ, ਮਗਪ ਧ,

ਗ ਪ ਨ

ਨਧਨਸ—ਨਧ, ਪ, ਪ-ਮਗ, ਪ, ਧ, ਪਮਗ, ਰਗਮਰ, ਪਮਗ, ਧ, ਪਮਗ, ਗਾਪ ਧ; ਪ, ਨਧਨਸ—
ਨ ਨ ਗ
ਰਸ, ਸੰ-ਧ, ਪਮਗਰਗਪ ਧ, ਨਸ—ਧ, ਨੁਪ, ਰਗਪਮਗ, ਮਰ, ਰਸ—।

ਨ

ਪ, ਧ—ਧ, ਨਸ—ਚੰਸ, ਨਧ, ਨਸ—ਸੰ, ਧ, ਮਕ, ਪ, ਨਧ, ਨਧਨਸਰਸ—ਸੰਤ, ਮੰਤ, ਸੰ—ਨਧ,
ਕ ਮ ਗ ਨ ਧ ਨ
ਨਧਨਸ—ਰਸ, ਸੰਗ, ਰਗਮੰਗ, ਰ, ਰਸ—ਰਗਮੰਗ, ਪੰਮੰਗ, ਮੰਤ, ਸੰ—ਧ, ਨਸ—ਨੁਪਮਗ, ਧ,
ਪ ਗ ਨ ਨ ਆ ਕ
ਪਮਗ, ਗਾਪ, ਮਗ, ਰਗਪ, ਧ, ਨਧਨਸ—ਪਨਸਰਸ—ਰਸ, ਮੰਗ, ਮੰਤ, ਰਸ—ਸੰਗ, ਰਗਪ,
ਮੰਤ, ਮੰਤ, ਸੰ—ਧ, ਪਪਮਗ, ਨੁਪ, ਮਗ, ਰਗਪਮਗ, ਰ, ਸ—।

ਸ਼ੁੱਧ ਬਿਲਾਵਲ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੧	੨
੧.	ਰ ਗ ਰ ਮ	ਗ ਰ ਸ ਰ	×
	ਚ ਰ ਨ ਕ	ਮ ਲ ਪ ਭ	ਸਰ ਗਮ ਪਧ ਨਸ,
੨.	• • •	• • •	ਸਰ ਗਪ ਧਨ ਸੰਤ
੩.	ਚ ਰ ਨ ਕ	ਸਰ ਗਰ ਗਮ ਪਮ	ਪਧ ਨਧ ਨਸ ਰਸ
੪.	ਚ ਰ ਸਨ ਧਪ	ਧਨ ਸਰ ਗਮ ਪਧ	ਸੰਠ ਧਪ ਧਨ ਸੰਤ
੫.	ਰਗ ਮਗ, ਮਪ ਮਗ,	ਮਪ ਧਪ ਮਗ, ਮਪ	ਧਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ
੬.	ਚ ਰ ਨ ਕ ਗਮ, ਰਗ ਪ, ਮ ਪਧ,	ਮ ਲ ਪ ਭ ਪਧ ਨਧ ਨਸ, ਸੰਨ	ਧਿਆ ੯ ਸਰ ਗ, ਰ ਮਕ, ਮਗ ਰ, ਗ ਰਸ
੭.	ਚ ਰ ਨ ਕ ਗਮ ਪਧ, ਮਪ ਧਨ,	ਮ ਲ ਪ ਭ ਪਧ ਨਸ, ਸੰਨ ਧਪ,	ਕੇ ੯ ਨਿ ਤ ਧ, ਨ ਧਪ, ਧਪ ਮ, ਪ
੮.	ਚ ਰ ਨ ਕ ਗਮ ਪਧ, ਮਪ ਧਨ,	ਮ ਲ ਪ ਭ ਪਧ ਨਸ, ਸੰਨ ਧਪ,	ਕੇ ੯ ਨਿ ਤ ਨਧ ਪਮ, ਧਪ ਮਗ
੯.	ਚ ਰ ਨ ਕ ਧਨ ਸਰ, ਸਨ ਧਪ ਸਰ ਗਮ ਪਮ ਗਰ ਗਮ ਪਧ ਨਧ ਪਮ	ਮ ਲ ਪ ਭ ਧਨ ਸਰ ਗਰ ਸਨ ਸਨ ਧਪ ਧਨ ਸਰ ਗਰ ਸਨ ਧਪ ਧਨ	ਕੇ ੯ ਨਿ ਤ ਪਪ ਧਨ ਸਰ ਗਮ ਗਰ ਸਨ ਧਪ ਧਨ ਸਨ ਧਪ ਧਨ ਸਰ ਨਧ ਪਮ ਧਪ ਨਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਪ — ਪ — ਐ ੯ ਸੀ ੯	ਨ ਧ ਨ ਨ ਕਿ ਰ ਪਾ ਕ	ਸੱਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ਸੱਨ ਧਪ ਧਨ ਸੰਰੰ	ਸਰ ਗਮ ਧਨ ਨਸ ਸੱਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ
੨.	.	.	.	.
੩.	ਸੱਨ ਧਨ ਸੰਰੰ ਸੱਨ	ਧਨ ਸੰਰੰ ਗੰਰੰ ਸੱਨ	ਧਨ ਸੰਰੰ ਗਾਮੰ ਰਾਂਡ	ਸੱਨ ਧਪ ਮਕ ਰਸ
੪.	ਐ ੯ ਸੀ ੯ ਨਧ ਧਪ, ਧਪ ਮਮ,	ਕਿ ਰ ਪਾ ਕ ਪਮ ਗਰਾ, ਮਗ ਰਾਰ,	ਰਹੁ ੯ ਪ੍ਰ ਭ ਗਰ ਸਸ, ਗਰ ਮਗ	ਮੇ ੯ ਸੱਨ ਧਧ, ਪਮ ਧਪ ਨਧ ਸੱਨ
੫.	ਐ ੯ ਸੀ ੯ ਸੱਨ ਧਪ ਧਨ ਸੰਰੰ	ਕਿ ਰ ਪਾ ਕ ਸੱਨ ਧਪ ਮਪ ਧਨ	ਰਹੁ ੯ ਪ੍ਰ ਭ ਸੰਰੰ ਗੰਰੰ ਸੱਨ ਧਪ	ਧਨ ਸੰਧ ਨਸ, ਧਨ ਮਗ ਮਪ ਧਨ ਸੱਨ
੬.	ਐ ੯ ਸੀ ੯ ਧਪ ਧਨ ਸੰਰੰ ਗਾਮੰ	ਕਿ ਰ ਸੱਨ ਧਪ ਗੰਰੰ ਸੱਨ ਧਪ ਧਨ	ਧਨ ਸੰਰੰ ਸੱਨ ਧਪ ਸੰਰੰ ਗਾਮੰ ਪਾਮੰ ਗੰਰੰ	ਧਨ ਸੰਰੰ ਗੰਰੰ ਸੱਨ ਸੱਨ ਧਪ ਧਨ ਸੱਨ
੭.	ਐ ੯ ਸੀ ੯ ਗਰ ਸਰ ਰਸ ਨਸ	ਕਿ ਰ ਸੱਨ ਧਨ, ਸਰ ਗਰ ਰਾਗ ਮਲ	ਨਧ ਧਧ, ਧਪ ਮਪ ਗਮ ਪਮ ਮਪ ਧਧ	ਪਮ ਗਮ ਮਗ ਰਾਗ ਪਧ ਨਧ ਧਨ ਸੱਨ
੮.	ਨਧ ਨਸ ਨਧ ਧਪ, ਨਸ ਨਧ ਪਮ ਗਰ	ਨਧ ਨਸ ਨਧ ਪਮ ਗਮ ਧਪ, ਨਧ ਨਸ	ਧਪ, ਨਧ ਨਸ ਨਧ ਧਨ ਪਮ ਗਰ ਸਰ	ਪਮ ਗਮ ਧਪ, ਨਧ ਗਮ ਧਪ ਨਧ ਨਸ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਲਹੀਜਾ ਬਿਲਾਵਲ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੋਤ ਨੰ: ੩)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	×	੨
ਪ ਸੰ ਸ ਨ ਮ	ਪ ਗ ਆ ਦ	ਮ ਗ ਦਯਾ ਲ	ਧਨ ਧ ਸੁ
ਸੰ ਸ ਧ ਧ ਪ	ਧ ਮ ਦਯਾ	ਗਪ ਧਨ ਸੁ	ਧਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ
੧.	ਮ ਨ ਬ ਦ	ਗ ਾ	ਧ ਨ ਸ
.	.	.	.
੩.	.	ਸਰ ਗਪ	ਧਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ
੪.	.	ਸਰ ਗਪ	ਧਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ
੫.	ਪਮ ਗ, ਧਨ ਸੰਨ	ਧਪ ਧਧ ਪਮ ਗ	ਗ. ਧਨ ਧਪ ਧਧ
੬.	ਗਪ ਧਨ ਸੰਨ ਸੰਨ	ਧਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ	ਧਨ ਧਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ

੯.	ਸਰ ਗਗ ਰਗ ਪਪ ਰੰਤੁ ਗੰਤੁ ਰੰਮੁ ਰੰਤੁ	ਗਪ ਧਧ ਪਧ ਨਨ ਸੰਨ ਸੰਸੁ ਨਧ ਨਨ	ਧਨ ਸੰਸੁ ਨਸੁ ਰੰਨ ਧਧ ਧਧ ਧਮ ਧਪ	ਸੰਰੁ ਗੰਤੁ ਰੰਗੁ ਮੰਸੁ ਮਗ ਮਮ ਗਰ ਗਲ
੧੦.	• . . . ਧਧ ਧਮ, ਗੰਤੁ ਰੰਗੁ ਧਧ, ਧਧ ਧਧ ਧ,ਪ	• . . . ਗੋ,ਰੁ ਗੰਤੁ ਰੰਸੁ, ਰੰਤੁ ਧਧ ਧਮ, ਧਪ ਮਧ	ਗਗ ਰਗ ਕ,ਰ ਗਲ ਸੰਰੁ ਰੰਸੁ ਰੰਨ ਸੰਨ, ਪ,ਮ ਪਪ ਮਗ, ਕਗ	ਤਸ, ਧਧ ਧਧ ਧ,ਪ ਨਨ ਧਨ ਨ,ਪ ਨਨ ਰਕ ਕ,ਰ ਗਲ ਤਸ
੧੧.	ਸਰ ਗਪ ਮਗ ਮਰ, ਗੰਤੁ ਸੰਨ ਧਨੁ ਧਪ	ਧਨੁ ਧਪ ਮਗ ਮਰ, ਮਜ ਮਰ, ਧਨ ਸੰਰੁ	ਧਨ ਸੰਰੁ ਸੰਨ ਧਪ ਗੰਮੁ ਕੰਤੁ ਸੰਨ ਧਪ	ਮਗ ਮਰ, ਧਨ ਸੰਰੁ ਧਨੁ ਧਪ ਮਜ ਮਰ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਪ ਪ — — ਜੀ ਅ ਜ ਜ	ਧਨ ਧ ਨ ਨ ਜੰਡ ਤ ਸ ਭ	ਸੰਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ਸੰਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ	ਗਰ ਗਪ ਧਨੁ ਧਧ ਗਪ ਧਨ ਸੰਰੁ ਸੰ
੨.	•	• . . . . ਧਨ ਸੰਨ ਧਨੁ ਧਪ	ਧਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ਧਨ ਸੰਰੁ ਸੰਨ ਧਨੁ	ਗਪ ਧਨ ਸੰਰੁ ਸੰ ਗੰਤੁ ਸੰਨ ਧਨੁ ਧਪ
੩.	• . . . . ਸੰਸੁ ਨਨ ਧਧ ਧਪ	• . . . . ਮਮ ਗਲ ਕਰ ਸਸ	ਧਪ ਧਨ ਸੰਰੁ ਗੰਮੁ ਚਕ ਧਪ ਗਪ ਧਧ	ਗਪ ਧਨ ਸੰਰੁ ਗੰਡੁ ਪਧ ਨਨ ਧਨ ਸੰਸੁ
੪.	ਸੰਰੁ ਗੰਮੁ ਗੰਤੁ ਸੰਨੁ ਗਪ ਧਪ ਧਨ ਸੰਨੁ	ਧਪ ਮਜ ਰਸ ਸਰ ਸੰਰੁ ਗੰਮੁ ਗੰਤੁ ਗੰਤੁ	ਧਨ ਸੰ,ਧ ਨਸੁ ਧਨ ਕਰ ਗਮ ਕਰ ਕਹਪ	ਸੰਰੁ ਸੰਨ ਧਪ ਧਨੁ ਧਨੁ ਧਪ ਧਨ ਸੰ
੫.	ਕੰਕੁ ਮੰ,ਰੁ ਜਮੁ ਰੰਸੁ, ਗਪ ਧਪ ਧਨ ਸੰਨੁ	ਧਨ ਸੰ,ਧ ਨਸੁ ਧਪ ਸੰਰੁ ਗੰਰੁ ਗੰਮੁ ਗੰਤੁ	ਕਰ ਮ,ਰ ਗਮ ਰਸ ਸੰਰੁ ਸੰਨ ਧਪ ਮਗ	ਸਰ ਗਰ ਗਮ ਗਰ ਰਸ ਗਪ ਧਨ ਸੰ
੬.	ਸੰਰੁ ਗੰਮੁ ਗੰਤੁ ਸੰਨੁ ਸਰ ਗਪ ਗਮ ਧਧ	ਸੰਰੁ ਸੰਨ ਸੰਨ ਧਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ, ਸਰ	ਧ,ਪ ਧਪ ਮਧ ਮ,ਗ ਗਪ ਧਨ ਸੰ ਗਪ	ਮਗ ਰਗ ਰ,ਸ ਰਸ ਧਮ ਕਰ ਗਪ ਧਨੁ ਧਨ ਸੰ ਗਪ ਧਨੁ

੧. ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਕਵਨ ਸੰਜੇਗ ਮਿਲਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥
 ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਮਖ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਧਿਆਵਉ ॥
 ਕਵਨ ਸੁਮਤਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥
 ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰੇ ॥ ੨ ॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੦੬)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਰ	ਗ	ਰ	ਨ	ਮ	੩	ਗ	ਰ	ਸ	ਰ	$\times$	ਪ	—	ਰ	ਗ	੨	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ
ਰ	ਰ	ਰ	ਨ	ਕ	ਮ	ਮ	ਲ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕ	ਕੇ	—	s	ਨਿ	ਤ	ਮ	ਧ	ਧ	ਵਉ	੯
ਚ	ਚ	ਚ	ਨ	ਕ	ਮ	ਸ	ਸ	ਧ	ਭ	ਕ	ਕੇ	—	s	ਨਿ	ਤ	ਮ	ਧ	ਧ	ਵਉ	੯
੫	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧ	ਤ	ਪ	ਕ	ਪ੍ਰ	—	s	ਨ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ
ਬ	ਵ	ਵ	ਨ	ਸੁ	ਮ	ਤ	ਜਿ	ਤ	ਤ	ਪ	ਕ	ਪ੍ਰ	—	s	ਨ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ

ਅੰਤਰਾ

੦	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	੩	ਨ	ਧ	ਨ	ਨ	$\times$	ਸ	ਲਉ	—	s	ਸ	ਸ	੨	ਸ	ਰ	ਸ
ਬ	ਵ	ਵ	ਨ	ਸੰ	ਜੋ	੯	ਕ	ਕ	ਮਿ	ਸ	ਲਉ	—	s	ਪ	ਭ	ਸ	ਅ	ਪ	ਸ	—
੫	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਨ	ਸ	ਲਉ	—	s	ਪ	ਭ	ਸ	ਅ	ਪ	ਸ	—
ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਨਿ	ਮ	ਖ	ਸ	ਨ	ਕ	ਮ	ਰ	ਗ	ਨ	ਜ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	੯

ਨੇਟ :—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

(ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਗੀਤ ਕਪਤਾਲ ਵਿਚ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੀ ਹੈ)

੨. ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਅਸਥਾਈ

$\times$	ਪ	੨	੦	੩
ਸ	ਸ	੨	੦	੩
ਚ	ਰ	ਸੰ	ਪ	ਮ
ਕ	ਰ	ਨ	ਕ	ਲ
ਕੇ	ਰ	ਜਿ	ਤ	ਪ੍ਰ
	੯	ਸੁ	ਧ	ਵਉ

ਸ ਕ	ਸ ਵ	ਗ ਨ	—	ਪ ਮ	ਨ ਧ ਜਿ	—	ਧ ਤ
ਨ ਪ੍ਰੀ	ਧ ਦ	ਨ ਤ	ਸ ਦ	ਰ ਮ	ਸ ਧ ਵਲ੍ਲੀ	—	ਪ ਦ
ਪ ਕ	ਵ ਥ	ਨ ਯ ਨ	ਨ ਯ ਦ	ਸ ਚ	ਸ ਵ	—	ਸ ਮਿ
ਨ ਪ੍ਰੀ	ਨ ਦ	ਸ ਪ੍ਰ	—	ਰ ਭ	ਸ ਧ ਨੈ	—	ਪ ਦ
ਪ ਸ ਪ	ਸ ਲ	ਰ ਪ	ਮ ਦ	ਰ ਲ	ਰ ਖ	—	ਸ ਸ
ਨ ਧ ਦਾ	—	ਧ ਹ	ਮ ਦ	ਗ ਤਿ	ਧ ਧ	ਨ ਧ ਦ	ਨ ਦ

ਅੰਤਰਾ

SIKHBOOKCLUB.COM

੩. ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਵੇਸ ਕਲੈਂਦਰੁ ਘਟ ਹੀ ਤੌਰਥਿ ਨਾਵਾ ॥
 ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਾ ॥੧॥
 ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
 ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥
 ਹਮ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥
 ਜਲਿ ਬਾਲਿ ਮਹੀਐਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥
 ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੰਦਿਰ ਛਾਵਾ ਤੇਰੇ ॥
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ॥
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ ॥੪॥

(ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੨੬੫)

ਅਸਥਾਈ

ਪ ਸ ਮ ਨ	ਸ ਤ ਬੇ ਧ	ਪ ਗ ਆ	ਪ ਦ ਦਿਆ	ਮ ਲ	×	ਮ ਰ ਸੇ	ਗਮ ਤੀਡ	ਪ ਮੇ	ਮਗ ਹੀਡ	ਰ ਮ ਮਾ	— ਈ	— ਈ	
ਨ ਸ ਕਉ	ਰ ਨ ਨ	ਮ ਦ	ਰ ਜਾ	ਸ ਦ	ਰ ਨੈ	ਸ ਦ	ਸ ਪ ਪੀ	ਨ ਦ	ਸ ਰ ਰ	ਸ ਪ ਰਾ	— ਈ	— ਈ	
ਪ ਅ ਹ	ਗ ਮ	ਗਮ ਨਾਡ	ਰ ਹੀ	ਪ ਚਿ	ਪ ਤ	ਨ ਪ	ਸੰ ਰਾਡ	ਗੰਚ	ਸੰਨ ਸਾਡ	ਧਨ ਵਾਡ	ਸੰਨ ਸਾਡ	ਧਪ ਮਗ ਵਾਡ	ਰਸ ਸਾਡ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਨ	ਪ ਮ —	ਪ ਮ —	ਨ ਦ	ਹ ਰ	ਨ ਤ	ਨ ਨ	ਸ ਵੈ	— ਦ	ਸ ਸ	ਸ ਕ	ਸ ਲੋ	ਰ ਨ	ਸ ਦ	ਸ ਰ	
ਸ ਘ	ਰ ਟ	ਗ ਹੀ	ਮ ਦ	ਰ ਤੀ	ਸ ਦ	ਰ ਵ	ਸ ਥ	ਨ ਦ	(ਸ) ਦ	— ਦ	ਸ ਧ	ਨ ਪ	ਪ ਵਾ	— ਦ	
ਨ ਧ	ਨ ਦ	ਸ ਕ	ਪ ਸ	ਨੁ ਬਦ	ਪ ਦ	ਮਗ ਮੇਡ	ਮਰ ਵੈਡ	ਰ ਪਾ	ਗਮ ਕਾਡ	ਪ ਨ	ਮਗ ਵਾਡ	ਮ ਸ	ਰ	ਸ ਹੈ	— ਦ
ਪ ਕ ਥ	— ਦ	ਗਮ ਵੁਡ	ਰ ਝ	ਪ ਜ	ਪ ਨ	ਧਨ ਨਾਡ	ਸੰ ਆਡ	ਗੰਚ	ਸੰਨ ਸਾਡ	ਧਨ ਸਾਡ	ਸੰਨ ਸਾਡ	ਧਪ ਵਾਡ	ਮਗ ਵਾਡ	ਰਸ ਸਾਡ	

ਨੋਟ :—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਖ)

ਤੂ ਸੁਲਤਾਨ ਕਹਾ ਹਉ ਮੀਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥
ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁ ਕਹਾ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਹਣ੍ਹ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਜੈਸੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਉ ਰਜਾਈ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਤੇ ਤੇਰੀ ਸਭ ਅਸਨਾਈ ॥

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਟੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਅੰਧਲੇ ਕਿਆ ਚੜੁਗਾਈ ॥੨॥

ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਬੇ ਕਬਿ ਦੇਖਾ ਮੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥਨਾ ਜਾਈ ॥

ਜੋ ਤ੍ਰਯੁ ਭਾਵੇ ਸੌਈ ਆਖਾ ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥

ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ ਭਉਕਾ ਇਸੁ ਤਨੁ ਤਾਈ ॥

ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਥੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਤ ਖਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥

(ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੨੯੫)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੫	੩							
ਸਾ — ਗਾ — — ਧ ਸ ਰ	ਸ ਵਾ — — ਪ ਮਹਿ — ਸ ਰ	ਨ ਧ ਦੇ ਮ ਹਉ — ਤ	ਹਿ ਧ ਤ ਰ ਰ	ਪ ਬ ਬ ਰ ਰ	ਮ ਝਾ ਸ ਜਾ	ਗਰ ੴ — — —	ਗ ਈ — ਸਾ	ਮ ਜੈ	ਪ ਤ ਤ ਸ ਤ	ਵ ਗੁ — ਸ ਤ	ਨ ਧ — ਪ ਤ

ਅਤਿਰਾ

X	੨	੦	੩	
* * — — —	ਪ ਸੁ ਲ ਤਾ ਨ ਸ ਗ ਜੋ ਲ ਸ ਮ	ਨ ਧ ਨ ਨ ਨ ਨ ਧ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ	ਸ ਹਾ — ਹਉ — — — — — — — — — — — — — —	ਸ ਮੀ — ਸ ਆ — — — — — — — — — — — — — —

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਭੂਕੋ ਅਤਿਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।
(ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਵਾਲੇ) ਸੀਨ੍ਹ - ਚਾਹੀਨ੍ਹ ਚਾਹੀ

ਪ. ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਾਗ) ॥

ਰਾਖਿ ਲੇਗੁ ਹਮ ਤੇ ਬਿਗਰੀ ॥

ਸੀਲੁ ਧਰਮੁ ਜਪੁ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ਹਉ ਅਭਿਮਾਨ ਟੇਢ ਪਗਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਮਰ ਜਾਠ ਸੰਚੀ ਇਹ ਕਾਇਆ ਇਹ ਮਿਥਿਆ ਕਾਢੀ ਗਗਰੀ ॥
ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜਿ ਸਾਜਿ ਹਮ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰਿ ਅਵਰ ਲਗਰੀ ॥੧॥
ਸੰਘਿਕ ਤੇਹਿ ਸਾਧ ਨਹੀ ਕਹੀਐ ਸਰਨ ਪਰੇ ਤੁਮਰੀ ਪਗਰੀ ॥
ਕਹਿ ਕਥੀਰ ਇਹ ਵਿਨਤੀ ਸੂਨੀਅਹੁ ਮਤ ਘਾਲਹੁ ਜਮ ਕੀ ਖਬਰੀ ॥੨॥

(ਬਿਲਾਵਲੁ ਭੰਗਤ ਕਥੀਰ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੮੫੬)

ਅਸਥਾਈ

ਹ ਗ ਹ ਰਾ	— ਪ ਰਾ	ਨ ਧ ਲੋ	X	ਸ ਹ ਦ	ਸ ਹ ਮ	ੴ	ਸ ਤੇ	ੰ ਤ	ਸ ਬਿ	ਨ ਗ	੦	ਧ ਤੀ	੯	ਮਰ ਸਸ	ਮਰ ਸਸ
ਗ ਸੀ	ਮ ਸੀ	ਪ ਲ	ਮ ਰ	ਮ ਮ	ਮ ਜ	ਰ	ਗਧ ਭਡ	ਧਨ ਲਡ	ਧ ਤ	ਪ ਨ	ਪ	ਮ ਕੀ	ਤ ਤੀ	ਮ ਨੀ	ਰ
ਸ ਹਉ	— ਤ	ਰ ਅ	ਗ ਡਿ	ਗਮ ਮਾਡ	ਰ ਤ	ਕ ਨ	ਮ ਟੇ	ਪ ਦ	ਪ ਦ	ਧ ਧ	ਨ	ਸੰਗ ਗੀਡ	ਸੰਨ ਨੀਡ	ਧਪ ਧੀਡ	ਮਰ ਸਸ

ਅੰਤਰਾ

ਧ ਅ	ਪ ਮ	ਪ ਮ	ਨ ਰ	ਧਨ ਜਾਡ	ਸ ਤੇ	ਸ ਨ	ਸ ਸੈ	ੴ	ਸ ਚੀ	ਕੰਚ ਚੀ ਚੀ	ਮ ਹ	ਕ ਕਾ	ਕ ਕਾ	ਸ ਦਿਆ	— ਤ
ਨ ਹ	ਪ ਹ	ਪ ਹ	ਗਮ ਮਿਡ	ਰ ਵਿ	ਗ ਆ	ਪ ਦ	ਨਧ ਕਾਡ	ਨ ਦ	ਸ ਚੀ	ਸੰਚ ਚੀ ਚੀ	ਨ ਗਾਡ	ਧਪ ਧੀਡ	ਧਨ ਨੀਡ	ਮਰ ਸਸ	ਮਰ ਸਸ

—ਬਹਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ੴ, ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਗ)

ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਕੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੂਰੇ ॥
ਸੁਖ ਉਪਸੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਦੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਾਪ ਪਾਪ ਸੰਭਾਪ ਬਿਨਾਪੇ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲ ਵਿਖ ਸਭ ਨਾਪੇ ॥੧॥
ਅਨਦੂ ਕਰਹੁ ਮਿਲਿ ਸੁੰਦਰ ਨਾਗੀ ॥
ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਮੇਰੀ ਪੇਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥

(ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੦੬)

ਅਸਥਾਈ

	ੴ					X					ੴ						
—	ਕ	ਰ	ਮ	ਖ	ਕ	ਰ	ਸ	ਸ	ਪ	ਧ	ਕ	ਰ	ਕ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ
—	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨੰ	ਧ	ਧ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਮ	ਵ	ਮ	ਵ
	ਸੁਖ	ਕੁ	ਖ	ਧ	ਪੱ	ਜੇ	ੳ	ੳ	ਵਾ	ਵੀ	ਅ	ਨ	ਵ	ਦ	ਮੁ	ਵੇ	ਕ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	ਭ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਨਾ	ਰ	ਸ	—
ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਸੰ	ਤ	—	ਪ	ਵਿ	ਵਿ	ਨਾ	ਤ	ਸੇ	ਤ
—	ਸ	ਨ	ਸ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਕ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸ	ਨਾ	ਲ	ਧ	—
ੴ	ਹਰਿ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਤ	ਕਿ	ਲ	ਵਿ	ਖ	ਸ	ਤ	ਨਾ	ਲ	ਧ	ੴ

੨. ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ. ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੋ)

ਅਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਆਰਹੁ ॥

ਉਚਿ ਲਾਗਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬੀਜਾਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦ ਤੁਮਹੈ ਹਉਮੈ ਪਟਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਾਰਹੁ ॥

ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਹੰਡ ਧਨੁ ਸੁਖੁ ਤੁਮਹੀ ਹਉਮੈ ਪਟਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਾਰਹੁ ॥੨॥

ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮੀਠ ਕਤ ਜੀਵਨ ਸੂਧ ਬਿਨਾ ਰਹਨੁ ਕਤ ਬਾਰੈ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਚਰਨ ਕਮਲਨੁ ਕੀ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਾਰੈ ॥੩॥

(ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੨੯)

ਅਸਥਾਈ

	ੴ					X					ੴ					ੴ		
ਪ	ਪਨ	ਸ	ਨ	ਥ	ਸ	ਵਉ	—	—	—	ਸ	ਥ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਨ
ਨੈ	ਸੇ	ਵ	ਵ	ਥ	ਸ	ਵਉ	—	—	—	ਵਉ	ਥ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਨ
ਪ	ਧਨ	ਸ	ਨ	ਥ	ਸ	ਵਉ	—	—	—	ਸ	ਥ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਨ
ਨੈ	ਸੇ	ਵ	ਵ	ਥ	ਸ	ਵਉ	—	—	—	ਵਉ	ਥ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਨ
ਕ	ਮ	ਪ	ਮਨ	ੳ	ਮ	ਕਹੁ	—	ਸੁਆ	ਕ	ਕਹੁ	—	ਸੁਆ	ਧਨੁ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰ	ਨ
ਵੈ	ਰ	ਲ	ੳ	ੳ	ਕਹੁ	—	ਸੁਆ	ਕ	ਮੀਤ	ੳ	ਕਹੁ	—	ਸੁਆ	ਪ੍ਰ	ਮੈ	ਗ	ਰ	ਨ
ਸ	—	ਕ	ਲ	ਧ	ਪ	—	—	ਨ	ਪਨ	ਸ	ਕ	ਸ	ਨ	ਧ	ਧ	ਗ	ਰ	ਨ
ਧ	—	ਵ	ਵ	ਥ	ਪ੍ਰ	—	ਤ	ਕੋ	ਵਿ	ਵ	ਕ	ਦ	ਧੀ	ਧੀ	ਸਾ	ਗ	ਰ	ਨ

ੴ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਗ	ਪ	ਤ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਕ	ਕ	ਸ	ਸ	ਧ	ਪ
ਅ	ਮ	ਹ	ਰ	—	ਪ	ਨ	ਗ	ਪ	ਧ	ਨ	ਗ	ਰ	ਦ	ਦ	ਤ	ਮ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ
ਵ	ਮ	ਕ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ

—ਸਥਈ ਦੀਆਂ ਬਾਬੇ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

c. ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ, ਤਾਲ ਚੰਚਲ (ਮੱਧਯ ਲੜ)

ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਰਿਦ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥
 ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੋਖਨ ਕੋ ਨਾਸੁ ॥੧॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਰਖ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥
 ਕੌਰਤਨ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹਉ ਜਥ ਲਗੁ ਘਟਿ ਸਾਸੁ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੈਧਪ ਤੂਹੈ ਤੂ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਜਾਸੁ ॥੩॥

(ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੯੮)

ਆਸਥਾਈ

x		੨	੦	੩																	
ਕ	—	ਕ	੦	੩	੦	੦	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	
ਤ	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	
ਰ	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	
ਲ	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	
—	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	
੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	

ਅੰਤਰਾ

ਪ	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
੧	੫	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧
੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧

ਧ	ਨ	ਨ	ਖ		ਸ	ਨ	ਧ	ਕ	ਛ		ਧ	—	—	ਸ		ਪ	—	—	—	ਸ
—	—	—	—		—	—	—	—	—		—	—	—	—		—	—	—	—	—

ਨੇਟ :—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕੋ ਅੰਤਰੇ ਵੇਂ ਲਾਉ ।

੯. ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ, ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧ ਲਘ)

ਕੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਹਿ ਬਤਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੂ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਜਿਮਰਿ ਮਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥

ਕਾਮਿ ਰਹੇ ਹਿਰਦੈ ਕੁਰ ਚਰਨ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧੀ ਲੈਣਿ ਮੇਹਿ ਮਨ੍ਦ ਲੀਨਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟ ਮੁਕਤਿ ਕੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥੩॥

ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਜਨਮਿ ਛੁਨ ਮੂਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੁਰਿ ਆਸ੍ਰਮੁ ਦੀਆ ॥੪॥

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਰਤਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੫॥

(ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੦੩)

ਅਸਥਾਈ

X	ਸ	—	ਨ		੦	ਸਨ	ਸ	ਸ		X	ਗਮ	ਮਧ	—	੦	ਪੰ	ਪੰ	ਬ	—	s
ਸਿਮ	ਡ	—	ਐ		ਨਾਡ	ਤਾ	ਮ	ਮ		ਨਾਡ	ਮਾਡ	ਤੱਚ		ਪੰ	ਤਾਡ	ਰੇ	ਸ	—	—

ਕ	ਰ	—	ਅ		ਮ	ਮਧ	ਅਪ	ਮਗ		ਕ	ਮਕ	ਮਕ	—	ਪ	ਰ	ਆ	ਸ	—	s
ਕਮ	ਰ	—	ਹੈ		ਹਿਰ	ਦੇਡ	ਗੁਰ	ਬਹ		ਨਾ	ਡੱਪਿ	ਹਾ		ਰ	ਆ	ਸ	ਹੈ	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਧ	ਧ	—	ਨ		ਨ	ਨ	ਨ	ਸ		ਸ	ਸ	ਨਹਿ	—	ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	—	s
ਨ	ਨ	—	ਧ		ਸ	ਨ	ਨ	ਨ		ਸ	ਨ	ਨ	—	ਨ	ਨ	ਨ	ਧ	—	—
ਧ	ਧ	—	ਸ		ਸ	ਨ	ਨ	ਸ		ਸ	ਨ	ਨ	—	ਨ	ਨ	ਨ	ਧ	—	—

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕੋ ਅੰਤਰੇ ਵੇਂ ਲਾਉ ।

੧੦. ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ, ਤਾਲ ਸੁਲਹਾਕ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸਹਜ ਧਿਆਣੇ ॥
 ਹਰਿ ਕੈ ਥੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਣੇ ॥
 ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਬੂਲੇ ਥਉਰਾਣੇ ॥
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੇ ॥੧॥
 ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਜੋਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੂਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਹਉ ਮਰਉ ਦੁਖਾਲੀ ॥
 ਸਾਚਿ ਗਿਰਾਨਿ ਜਪਉ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥
 ਸਦ ਬੈਰਾਗਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਹਾਲੀ ॥
 ਅਥ ਜਾਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥੨॥
 ਅਕਬ ਕਬਾ ਕਹੀਐ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਕਿਆ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
 ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥
 ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੂੜੈ ਪੇਟੀ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਸਾਥਾਨਿ ॥
 ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥

(ਬਿਲਾਵਲ੍ਲ M: ੧, ਪੰਨਾ ੨੯੬)

असाधी

प	व	ल	उ	य	म	स	३
प	व	ल	उ	य	म	स	४
प	व	ल	उ	य	म	स	५
प	व	ल	उ	य	म	स	६
प	व	ल	उ	य	म	स	७

੧੧. ਰਾਮ ਬਿਲਾਵਲ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਅਗਮ ਅਨੰਤ ਅਨਾਦਿ ਆਦਿ ਜਿਸ ਬੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ।

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਪਰਿ ਪਾਹੁ ਨਿਤਹਿ ਜਿਸ ਬੇਦ ਬਖਾਲੈ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਵੰਤ ਅਵਦ ਸਾਡੀ ਵਸਤ ਕੇਂਦੀ ॥

ਤੰਜਨ ਬੜਣ ਸਮਰਪਿ ਤੱਥਣ ਤਾਹਣ ਪਾਵ ਸੌਈ ॥

ਹਾਥੀ ਪਕਾਵ ਸਿਨਿ ਜਥਾ ਬੀਚਿ ਚਨੁ ਮਘਤਾ ਰਸਲਾ ਰਸੈ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਣੁ ਧਾਉ ਜਾਣੁ ਸਦੁਤੁ ਅਸਹੁ ਅਸ ॥
ਸੀ ਬਿਵਿਨਾਖ ਕਰਵਾ ਪਰਖ ਗਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜਿਤਥ ਬਸੇ ॥੧॥

(ਸਵਾਈਵੇ ਮਹਾਲੇ ਜ਼ਿਥੇ ਕੇ, ਪੰਜਾ ੧੫੦੪)।

અનુભાવી

४८५

ਪ ਨਿ ਪ ਕੰ | — ਧਮਾਂ | — ਸ ਰ ਸ ਨਿ ਸ ਵ ਸ ਵੰ | — ਸ ਰ | —

ਸ ਅ	ਗ ਵ	ਗ ਰ	ਮ ਨ	ਗ ਹੀ	ਰ ਦੂ	ਸ ਸ	ਨ ਰ	ਸ ਕੋ	—	ਧ ਈ	ਧ ੜ
ਮ ਕੁ	ਗ ਜ	ਮ ਨ	ਰ ਗ	ਗ ਤੁ	ਪ ਣ	ਮ ਸ	ਕ ਤ	ਮ ਮ	ਰ	ਸ ੰ	ਸ ਥ
ਰ ਤ	ਸ ਮ	ਗ ਨ	ਮ ਗ	ਗ ਰ	ਪ ਨ	ਪ ਪ੍ਰ	ਪ ਤ	ਕਾਪ	ਧਪ	ਮਗ ਈਡ	ਮਤ ੰਸ

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੧੨. ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਧੀਰਦੂ ਦੇਖਿ ਤੁਮਾਰੇ ਰੰਗਾ ॥

ਤੁਹੀ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਪ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਨਿਵਾਜੇ ਠਾਕੁਰ ਨੀਚ ਕੀਟ ਤੇ ਕਰਹਿ ਰਾਜਕਾ ॥

ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰੇ ਹੀਏ ਮੇਰੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੀ ਦਾਨੂ ਮੰਗਾ ॥੨॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੮੨੪)

ਅਸਥਾਈ*

ਧ	○	ਨ	੨	੦	ਕ	੩	੪
ਸ ਮ ਚ	—	ਧ	—	ਪ	ਰ	ਧ	ਧਪ
ਮ ਗ ਲੇ	—	ਰ	ਕ	—	ਮ	ਰ	ਰਉ
ਨ ਸ *	*	ਤ	ਖ	—	ਗਰ	ਗ	ਸ
ਮ ਤ	ਰ	—	ਗ	ਮ	ਮੁ	ਲ	—
ਸ ਤ	ਤ	ਸ	ਸ	ਮ	ਆ	ਕ	—
ਸ ੰ	—	ਤੁ	ਹੀ	ਮ	ਸੁ	ਮੀ	—
ਸ ੰ	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਜਾ	ਮੀ	ਰ
ਸ ੰ	—	ਮ	ਗ	ਰ	—	ਨ	ਨ
ਸ ੰ	—	ਨ	—	ਪ	ਸਹਿ	ਸਾ	ਧ
ਸ ੰ	—	ਧ	—	ਮੈ	ਵਾ	—	ਪ
ਸ ੰ	—	ਗ	—	ਪ	ਰ	ਧ	ਰਉ

*ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਲੋਤ ਨੂੰ ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗੀ ਭਾਈ ਸਾਹ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ ।

—ਬਾਬੀ ਤਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ ।

੧੩. ਰਾਮ ਬਿਲਾਵਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਗ)

ਪ	ਸ	ਗ	ਰ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਸ
ਸ	ਹ	—	ਸ	ਸ	ਮ	ਰ	ਤ	—	ਨ	ਲ
ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਪ	ਤ	—	ਧ	ਨ
ਵਿ	ਖ	ੴ	ੴ	ਸ	ੱ	ਭ	ਨ	ੴ	ੱ	ੰ

ਨੋਟ :—ਇਹੋ ਸ਼ਬਦ ਪੁਸਤਕ ਪੰਨਾ ੩੩ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਚਾਰ ਤਾਲ ਦੀ ਦੂਜਾਨ, ਤਿਵ੍ਯੁਨ ਤੇ ਚੌਥੀਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਗਾਇਕੀ ਹੈ।

੧੪. ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ, ਪੜਤਾਲ=ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਯ ਲੁਝ)

ਬੇਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥

ਹਰਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਾਰਨੋ ॥

ਹਰਿ ਭਰਿਪੁਰੇ ਰਹਿਆ ॥ ਜਲਿ ਬਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥

ਨਿਤ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਰਿ ਕੀਆ ਹੈ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥

ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨਹਾਰਾ ॥

ਗੁਰੂ ਭੇਟਿਆ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਈ ਹਮਾਰੀ ਸਫਲ ਜਾਤਾ ॥

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਕੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥੧॥

ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥

ਵਿਚਿ ਆਸਾ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪਾਸੀ ॥

ਕੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਵਨੋ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗਿ ਲਾਵਨੋ ॥੨॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੪, ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੮੦੦)

ਅਸਥਾਈ

ਸ	ਗ	੦	੨	੦	੩	੪	੫	੪	ਸ
ਬ	ਰ	੧	ਮ	੨	ਰ	੫	੬	੫	ਬ
ਗ	ਲ	੨	ਭ	੩	ਮ	੬	੭	੬	ਗ
ਪ	ਤ	੩	ਏ	੪	ਅ	੭	੮	੭	ਪ
ਧ	ਪ	੪	—	੫	ਵ	੮	੯	੮	ਧ
ਵਿ	ਤ	੫	ਪ	੬	ਨ	੯	੧	੯	ਹਰਿ
ਪ	—	੬	ਨ	੭	ਸ	੧	੧	੧	—
ਸੰ	ਤ	੭	ਵ	੮	ਤ	੨	੨	੨	ਸੰ

ਅੰਤਰਾ—ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਇਕ ਤਾਲੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲੁਜ ਵਿਚ)

ਤਾਲ ਸ੍ਰੂਲਫਾਕ (ਇਕ ਤਾਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਜ ਵਿਚ)

X	०	०	०	०	०	०
स गुरु	स र	० प.प.	०	०	०	०
ल म	ल ब	—	०	०	०	०
व च	व चि	०	०	०	०	०
म स	म व	—	०	०	०	०
			० स टिआ	० स है	० स उँ	० स
			० व सा	० व ह	० व भा	० व
			० अ शी	० अ जा	० अ त्रा	० अ

ਪ	ਪ	ਨ	ਹਨ	ਸੰ	—	—	—	—
ਪ	ਪ	ਮ	ਵ	ਮ	ਰ	ਸ	—	—

ਗੁ ਗੁ ਨ ਗਾ ਵ ਨ ਸ ਸ ਸ ਬੱਲਹੁ ਭਈਆ

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ—ਤਿੰਨ ਤਾਲ (ਲਖ ਬਰਾਬਰ)

X			੨	੦	੩		
* ਪ	—	ਪ	ਨ	—	ਸ	—	—
* ਮ	5	ਨ	ਧ	ਮ	ਕ	5	ਸ
ਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਨ	ਕ	ਅ	ਸ
* ਬਾਡ	5	ਥ	ਦੁ	ਜਾ	ਨ	ਨ	ਨ
—	ਕ	ਵਿ	ਅ	ਸ	ਧ	ਧ	ਮ
—	ਰ	ਜ	ਜ	ਨ	ਮ	ਗ	ਜ
—	ਸ	5	5	ਮਿ	ਪ	ਪ	—
				ਲਿ	ਹ	ਹ	ਸੀ

ਸੂਲਫਾਕ (ਲਖ ਬਰਾਬਰ)

X			੦	੨	੩	੦	
ਸ	ਸ	ਗ	ਗ	ਨ	ਪ	—	—
ਕ	ਈ	ਲ	ਮ	ਨ	ਮ	5	5
ਸ	ਸ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	—	—
ਗ	ਨ	ਵ	ਵ	ਨੋ	5	5	5
ਸ	5	ਧ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ
—	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਕ	5
ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਸ	ਤਿ	—
ਪ	ਗ	ਲਾ	ਵ	ਨੋ	5	5	5

ਬੱਲਹੁ ਭਈਆ

(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੫: ਰਾਕ ਬਿਲਾਵਲ, ਪੜਤਾਲ=ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਮੇਹਨ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਹਾਵੈ, ਹਾਰ ਕਜ਼ਰ ਬਸਤੁ ਅਭਰਨ ਕੀਠੇ ॥
 ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ਕਬ ਘਰਿ ਆਵੈ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਰਫ਼ ਸੁਹਾਗਨਿ ਚਰਨ ਸੀਸੁ ਧਰਿ ॥
 ਲਾਲਨੁ ਮੌਹਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਕਬ ਘਰਿ ਆਵੈ ਰੀ ॥੨॥
 ਸੁਨਹੁ ਸਹੋਰੀ ਮਿਲਨ ਬਾਤ ਕਹਾਉ, ਸਗਰੋ
 ਅਹੰ ਮਿਟਾਵਹੁ ਤਉ ਘਰ ਹੀ ਲਾਲਨੁ ਪਾਵਹੁ ॥
 ਤਬ ਰਸ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪ ਧਿਆਵਹੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਦੁਆਰੈ ਅਗਿਓ ॥ ਤਉ ਮੈ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ॥ ੨ ॥
 ਮੇਹਨ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਅਥ ਮੌਹਿ ਨੀਦ ਸੁਹਾਵੈ ॥
 ਸਭ ਮੌਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥ ਅਥ ਮੈ ਸਹਿਜ ਸਮਾਨੀ ॥
 ਮੀਠੀ ਪਿਰਹਿ ਕਹਾਨੀ ॥ ਮੇਹਨ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥
 (ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੫, ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੮੩੦)

અમબાઈ

ਅੰਤਰਾ—ਇਕਤਾਲਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਖ ਵਿਚ)

X	ਪ	੦	੨	੨	੩	੪
ਪ	ਰ	੫	੯	੮	੮	੯
ਸ		੯	੮	੯	੮	੯
ਨ	ਪ	੯	੮	੯	੮	੯
ਚ	ਰ	੯	੮	੯	੮	੯
ਪ	ਲ	੮	੮	੮	੮	੮
ਲ		੮	੮	੮	੮	੮
ਸ	ਵ	੮	੮	੮	੮	੮
ਵ	ਖ	੮	੮	੮	੮	੮
ਸ	ਾ	੯	੯	੯	੯	੯
ਾ		੯	੯	੯	੯	੯

ਨੌਦ...

ਸੰਚਾਰੀ, ਸੂਲਫਾਕ (ਬਰਾਬਰ ਲਖ ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ)

X	ਸ	੦	੨	੩	੪	੦
ਸ	ਸ	੯	੮	੯	੮	੯
ਨ	ਹ	੯	੮	੯	੮	੯
ਹ	੯	੯	੮	੯	੮	੯
ਗ	ਮ	੮	੮	੮	੮	੮
ਮ	ਲ	੮	੮	੮	੮	੮
ਲ		੮	੮	੮	੮	੮
ਮ	ਗ	੮	੮	੮	੮	੮
ਗ	ਗ	੮	੮	੮	੮	੮
ਸ	ਸ	੮	੮	੮	੮	੮
ਘ	ਹੀ	੮	੮	੮	੮	੮

ਅੰਤਰਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਲਖ ਬਰਾਬਰ)

X		੨	੦	੩
*	ਪ	੫	੮	੮
*	ਤਬ	੮	੮	੮
*	ਰ	੮	੮	੮
*	ਸ	੮	੮	੮
—	ਸ	੯	੯	੯
—	ਨ	੯	੯	੯
—	ਸ	੯	੯	੯
—	ਅ	੯	੯	੯
—	ਨ	੯	੯	੯
—	ਚ	੯	੯	੯
—	ਲ	੯	੯	੯
—	ਗ	੯	੯	੯
—	ਗ	੯	੯	੯
—	ਨ	੯	੯	੯
—	ਕ	੯	੯	੯
—	ਦੁਆ	੯	੯	੯

ਧ ਨ ਸ ਰ ਨ | ਸ ਪ ਨ ਧ ਇਓ ਨ | ਧ ਰੀ ਪ ਮ ਗ ਪ | — ਨ ਧ ਨ
 ਲਾ ਦ ਲ ਨ | ਸ ਪ ਦ ਧ ਇਓ ਦ | ਧ ਰੀ ਦ ਮ ਗ ਦ | — ਹ ਦ ਨ ਨੀਦ ..

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ—ਤਾਲ ਚੰਚਲ (ਲਖ ਬਰਾਬਰ ਤਿੰਦੀ ਦੀ)

X	*	*	*	੨	ਸ ਮ	—	ਸ ਹ	ਸ ਨ	੦	ਗ ਵ	ਰ ਦ	—	੩	ਗ ਮ	—	੫	—	ਗ ਦਿ
ਪ	—	S	P	ਪ *	—	*	—	*	—	*	—	*	ਪ	ਧ ਅ	ਪ ਬ	ਪ ਮੈ	ਪ ਹਿ	ਪ ਹਿ
ਧ	ਨੀ	S	P	ਪ	—	—	ਨੁ	ਸ	ਧ	ਹ	—	੯	ਨੁ	ਪ	—	੯	—	੯
ਪ	*	—	*	ਪ	ਸ	ਪ	ਪ	ਮੈ	ਪ	ਧ	ਨ ਖ	—	੩	ਸੋ	—	੫	—	ਰੋਬ
ਨ	ਭਾ	ਸੀ	ਨੀ	S	—	—	—	S	ਸੋ	—	—	*	ਸੀ	ਸੀ	ਬ	ਸੀ	ਨੀ	ਨੀ
ਧ	ਸ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਸ	ਧ	ਮਾ	ਪ ਨੀ	—	੯	ਨੁ	ਪ	—	੯	—
ਪ	*	—	*	ਪ	ਗੀ	—	ਗੀ	ਨੀ	ਪ	ਰੇ	ਰੇਹਿ	—	੩	ਸੀ	—	੯	—	ਸੀ
ਨ	ਹ	S	S	ਸੀ	ਨੀ	—	S	S	ਸੀ	—	—	*	ਪ ਹ	—	ਪ ਹ	ਪ ਨ	ਪ ਨ	

ਅਗੋਂ ਤਿੰਨਤਾਲ

ਧ ਨ ਸ ਰ ਨ | ਸ ਪ ਨ ਧ ਇਓ ਨ | ਧ ਰੀ ਪ ਮ ਗ ਪ | — ਪ ਹ ਪ ਨ
 ਲਾ ਦ ਲ ਨ | ਸ ਪ ਦ ਧ ਇਓ ਦ | ਧ ਰੀ ਦ ਮ ਗ ਦ | — ਹ ਦ ਨ ਨੀਦ...

ਨੋਟ :—ਇਸ ਪਕਤਾਲ ਨੂੰ ਸੇਧ ਕੇ ਠੋਕ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।   —ਕਰਤਾ

੧੯. ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ, ਪੜਤਾਲ=ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮੇਰੀ ਅਹੰ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਪਾਵਤ ਹੈ ॥

ਰਾਚਹੁ ਨਾਥ ਹੀ ਸਹਾਈ ਸੰਤਨਾ ਅਥ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

આહે મન અવરું ન ભાવૈ ચરનાવૈ

ਚਰਨਾਵੇ ਉਲੜਿਓ ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਕਮਲ ਜਿਓ ॥

ਅਨ ਰਸ ਨਹੀਂ ਚਾਹੈ ਏਕੈ ਹਰਿ ਲਾਹੈ ॥੧॥

ਅਨ ਤੇ ਟੂਟੀਐ ਰਿਖ ਤੇ ਛੂਟੀਐ :। ਮਨ ਹਰਿ ਰਸ ਘੁੱਟੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਉਲਟੀਐ ॥

ਅਨ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਚਰਨ ਹੇ ॥੨॥

(ਬਿਲਾਵਲ੍ਹ ਮ: ੫, ਪੜਤਾਲ, ਪੰਜਾਬ ੯੩੦)

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ—ਸੁਲਹਕ (ਲਜ ਬਰਾਬਰ ਦੀ)

X	S	O	S	O	S	S
ਸ	ਅ	੦	ਅ	੦	ਅ	੦
ਸ	ਅ	੦	ਅ	੦	ਅ	੦
ਸ	ਅ	੦	ਅ	੦	ਅ	੦
ਸ	ਅ	੦	ਅ	੦	ਅ	੦

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਬਰਾਬਰ ਲੁਧ)

ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਾਗ)

ਭਾਵ—ਦੋ ਮਾਤਰੇ ਨੈ ਇਕ ਮਾਤਰੇ ਦੀ ਲਜ ਵਿਚ ਗਾਓ ।

ਅਗੋਂ ਮੌਰੀ ਅਹੰ ਜਾਇ...
(ਸਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

— ਬਿਲਾਵਲ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ —

ਰਾਗ ਆਸਾ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ) |
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੁਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਦੁਰਬਲ ।

ਆਰੋਹੀ—ਸ, ਰ, ਮ, ਪ, ਧ, ਸ ।

ਅਵਰੋਹੀ—ਸ ਨਧ, ਪ ਮ, ਗ ਰ ਸ ।

ਇਹ ਇਕ 'ਦੇਸੀ ਰਾਗ' ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤ (ਪੰਜਾਬ) ਦੇ ਲੋਕ 'ਪੁਨ' ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ, ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਜਿਕਰ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਇਹ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸਿੰਘ ਤੇ ਮਨੌਹਰ ਰਾਗ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ-ਰਵਾਗੀ (ਕੀਰਤਨੀਏ) ਬੜੇ ਬੜੇ ਬਿਖੜੇ 'ਤਾਲਾ' ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ (ਟਿਯੂਨਾਂ) ਗਾਊਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਮਤਜਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਸਵੇਰੇ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ) 'ਸ੍ਰੀ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ' ਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ 'ਸੰਦਰ ਦੀ ਧੁਨ' ਇਸੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਮੰਧਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਹੈ। ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਨਿਖਾਦ ਵਰਤਿ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੁਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਹ ਉੜ੍ਹਾਂਗ ਪ੍ਰਾਪਨ ਰਾਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸੂਝ ਤਾਤ ਨ ਪ ਸਪਤਕ ਦਾ ਖੜਜ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ—“ਪਧਸਾਂ ਗੰਗੰ ਸ, ਧ, ਮ; ਪਧ ਸ” ਜਾਂ ਸ ਰ ਮ, ਪ ਧ ਸ, ਧ, ਪ ਰ ਮ; ਪ, ਮਨਗਸ ਰਗ ਸ—” ਤਾਨ ਬਾਰ ਬਾਰ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਹਲ ਤੇ ਭਗਤੀ ਟਸ ਰਾਗ ਹੈ।

ਰਾਗ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਵਧਾਊਣ ਤੇ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਵਿਧਾਊਣ ਲਈ ਸਿਆਣੇ ਰਾਗੀ ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ ਭੀ ਲਗਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇ—“ਪਧ ਮ, ਰਮਪ, ਧਨੁਧਪ ਮ; ਪਧ ਸ—ਸੰਗ੍ਰਹੀ, ਰ, ਸ, ਧ ਨ, ਧਪ, ਧ, ਸ—” ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸੰਦਰ ਲਾਊਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਬਦ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਆਸਾ ਰਾਤ ਵਿਚ ਗਾਊਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿਚ ਸੁਭਵਾਨ ਰਾਗੀ ਅਜੇ ਭੀ 'ਯਮਨ-ਕਲਿਆਨ' ਦਾ ਅੰਗ ਵਿਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਸਾਡੀਆਂ ਕੁਝ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਨਾਵ 'ਭੂਪ-ਕਲਿਆਨ' ਵਾਂਗ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।*

*ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ (ਟਿਯੂਨਾਂ) ਸੰਗੀਤ ਸਾਸਕ੍ਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਰਲ-ਗੱਡ ਰੀਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਰੱਤਤਾ ਨਹੀਂ।

ਆਸਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ—ਜ਼ਲਦਾ ਵਿਕ 'ਮਾਡ' ਰਾਗ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ, ਰਾਜਸਥਾਨ, ਗੁਜਰਾਤ (ਮਾਰਵਾਡ) ਤੇ ਉੱਤਰ-ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵਿਕੋਂਸ ਭੈਰ ਤੇ ਕਾਉਂਦੇ ਬਜਾਊਂ ਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ ਅਤੇ 'ਆਸਾ' ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

- ੴ ਨ ਰ ਰ ਰ
੧. ਸ—ਰਸ, ਸਰਗ ਸ—ਧ, ਪ, ਪਪਸਰਗ ਸ—ਸਰ, ਗਰਗ ਸ—।
੨. ਸ—ਰਮ, ਗਰ, ਸਰਗ ਸ—ਸਰਮ; ਪ, ਮਗਰ ਸਰਗ ਸ—ਸ, ਰ, ਮ, ਪਧ, ਮ—ਪ, ਮਗਰਸ,
ਰ ਰ ਰ ਰ
ਗਰਗ ਸ—ਪਪਸਰਗ ਸ, ਰਮਗਰਗ ਸ—।
੩. ਸ—ਰਮਪਧ, ਪਮ—ਮਪਮਗਰ, ਸਰਗ ਸ—ਸ, ਰਮ, ਪਧਨ੍ਯ; ਪਮ—ਪਮਗਰਸ, ਸਕਰਕ ਸ—
ਨ ਪ ਰ
ਸ, ਰਮਪਣਸ—ਧ, ਮ—ਮਪਣਸ—ਸਨਨਪ, ਨੁਪਧਮ—ਪਮਗਰ, ਸਰਗ ਸ—ਪਨੁਪਨੁਪਧਮਪ—
ਰ
ਗਰਗ ਸ—।
੪. ਸ—ਰ, ਮ, ਪ, ਧ, ਸੰ—ਸਨਨਪਧਮ, ਮਪ, ਪਧ, ਧਸ, ਰੰਸ, ਧ, ਮ, ਰਮਪਣਸ, ਧ, ਮ; ਪ, ਧ, ਸੰ—
ਰ ਰ
ਸਨਨਪ, ਪਮ, ਪਧ ਮਪ ਮਗਰ ਸਰਗਰਗ ਸ—ਸ, ਰਮਪਣਸ—ਸੰ ਧ, ਮ, ਪਧਸੰਰੰਗ ਸੰ—ਸਨਨਪਧਮ,
ਰ ਨ ਪ ਰ ਰ ਰ
ਪਧਸੰਰੰਗ—ਪਧਸੰਰੰਗੰ ਸੰ—ਸਨਨਪਧਮ; ਪ, ਮਗਰ, ਰਸ ਗ ਸ, ਮਗਰਗ ਸ—।
੫. ਸ—ਰਮਪਣਸ—ਧ, ਮ; ਪਧਸ—ਧਸੰਰੰਸ, ਸਨਨਪ, ਪਧਸੰਰੰਗ ਸੰ, ਸਨਨਪਧਮ; ਪਧਸ, ਸੰਰ ਨਸ ਧਨ
ਪਧ ਮ; ਪਧਸ—ਗੰਰੰਗ ਸੰ—ਰੰਸ; ਗੰਰੰਗ ਸੰ, ਧ, ਮਂਗਰ, ਸੰਰੰਗ ਸੰ—ਸਨਨਪਧਮ, ਪਧਸ—
ਰ ਨ ਪ ਰ ਰ
ਪਧਸੰਰੰਗ ਸੰ—ਧ, ਮ, ਮਪ, ਪਧ, ਧਸ—ਸੰਰੰਗ ਸੰ, ਗ, ਰੰਗਸ, ਮੰ, ਗੰਰ, ਰੰਸ ਗੰਰੰਗ ਸੰ—ਸਨਨਪਧਮ,
ਸੰ ਨ ਧ ਨ ਨ ਪ ਰ
ਰ ਸੰ ਨ ਧਪ, ਧ, ਸੰ—ਸੰ ਧ, ਮ; ਪ, ਮਗਰਸ ਗਰਗ ਸ—ਰਮਪਣਸ, ਨੁਪਧਮ, ਰਮਪਧਸ,
ਰ ਨ ਪ ਰ
ਸਨਨਪਧਮ, ਪਧਸੰਰੰਗੰ ਸੰ—ਪ, ਮਂਗਰਸ, ਗੰਰੰਗ ਸੰ—ਧ, ਮ, ਪਮਗਰ, ਗਰਗ ਸ—ਰਮਪਣਸ—।

ਆਸਾ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਆਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਰ — ਹ ਹ	ਪ — ਧ ਪਧ	ਸ, ਰਮ ਪਧ ਸੰਚੰ	ਸੰਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ
੧. ਚੰ ਸ ਦ ਨ	ਕਾ ਸ ਬਿ ਰਡ	ਰਮ ਪਧ ਸੰਚੰ ਗੰਚੰ	ਸੰਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ
੨.	.	.	.
੩.	.	.	.
੪. ਸਰ ਮਮ ਰਮ ਪਧ	ਮਪ ਧਧ ਪਧ ਸੰਚੰ	ਧਸੰ ਰੰਚੰ ਸੰਚੰ ਗੰਚੰ	ਸੰਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ
੫.	.	.	.
੬. ਸਰ ਮਪ ਮਗ ਰਗ, ਮਪ ਧਸੰ ਰੰਚੰ ਸੰਨ	ਸਰ ਮਪ ਧਧ ਮਗ ਪਧ ਮਗ ਰਗ, ਸਰ	ਰਗ, ਸਰ ਮਪ ਧਸੰ ਮਪ ਧਸੰ ਤੰਗੰ ਰੰਚੰ	ਸਰ ਮਗ ਰਗ, ਧਪ ਮਗ ਰਗ, ਸਤ ਨਧ ਪਮ ਗਰ ਗਸ
੭.	.	.	.
੮. ਮਗ ਰਸ, ਸਰ ਮਪ ਮਪ ਧਸੰ ਰੰਚੰ ਸੰਨ	ਸਰ ਮਗ ਧਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ, ਪਧ ਮਗ ਰਸ; ਸਰ	ਰਸ, ਸਰ ਮਪ ਮਗ ਮਪ ਧਸੰ ਰਮ ਗੰਚੰ	ਰਸ, ਸਰ ਮਖ ਧਪ ਧਪ ਮਗ ਰਸ, ਸਰ ਸੰਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ
੯.	.	.	.
੧੦. ਗਰ ਗਸ, ਰਮ ਪਧ ਪਧ ਸੰਚੰ ਸੰਚੰ ਨਧ	ਗਰ ਗਸ, ਰਮ ਗਰ ਨਧ ਪਮ ਗਰ ਗਸ, ਪਮ ਗਰ ਗਸ, ਰਮ	ਗਸ, ਰਮ ਪਮ ਗਰ ਰਮ ਪਧ ਸੰਚੰ ਨਧ ਪਧ ਸੰਚੰ ਗੰਚੰ ਸੰਚੰ	ਗਸ, ਰਮ ਧਪ ਪਮ- ਪਮ ਗਰ ਗਸ, ਰਮ- ਨਧ ਪਮ ਗਤ ਗਸ

ਅੰਤਰਾ

*	ਪ ਪ ਪ	ਧ — ਧ ਧ	
੧.	* ਓ ਇ ਭੀ	ਚੰ ਸ ਦ ਨ	ਸੰਚੰ ਸੰਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ਰਮ ਧਪ ਸੰਚੰ
੨.	ਸੰ, ਓ ਇ ਭੀ	ਚੰ ਸ ਦ ਨ	ਸੰਚੰ ਗੰਚੰ ਸੰਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ਰਮ ਧਪ ਧ
੩.	ਪਧ ਸੰਚੰ ਗੰਚੰ ਸ,	ਸੰਚੰ ਸੰਨ ਧਪ ਧਪ	ਪਮ ਗਰ ਸ, ਰਮ ਪਧ ਮਨ ਧਪ ਸੰਚੰ
੪.	ਸੰ, ਮਪ ਮਮ ਪਮ ਮਗ,	ਸਰ ਗ,ਸ ਰਗ ਸਰ,	ਸੰਚੰ ਸੰਚੰ ਰਸੰ ਨਧ, ਪਮ ਰਮ ਪਧ ਮਧ ਧਨ ਧ, ਧ ਨਧ ਧਪ ਮਨ
੫.	ਨਧ, ਸੰ ਨਨ ਧਪ ਮਗ	ਰਸ, ਰੰਚੰ ਸੰਨ ਧਪ	ਧਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ, ਸੰਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ

੬.	ਠਮ, ... ਪਮ ਧਧ ਧਪ ਮਗ, ਪਪ ਪਮ ਗਰ ਮਮ ਮਗ ਰਸ, ਧਸ ਗਰ ਮਗ ਪਪ ਧਪ ਨਧ ਸੰਨ ਰਸੰ ਗੁਰੰ ਸੰਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ਰਮ ਮ,ਮ ਪਪ ਧਪ ਧ,ਧ ਸੰਨ,
੭.	ਸੰਗ ਗ,ਸੰ ਰਗਂ ਸੰਗ, ਪਧ ਸ,ਪ ਧਸੰ ਨਧ, ਮਪ ਧ,ਮ ਪਧ ਮਪ ਸਰ ਲ,ਸ ਰਗ ਸਰ ਗਾਂ ਰ,ਗ ਗਾਂ ਸਰ ਧਧ ਪ,ਪ ਧਪ ਮਪ ਸੰਸੰ ਧ,ਸੰ ਸੰਧ ਪਧ ਗੁਰੰ ਰ,ਗੀ ਗੁਰੰ ਸੰਗ

੧. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਕਬੀਰ ਚੰਦਨ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਭਲਾ ਬੇਝਿੜਿ ਢਾਕ ਪਲਾਸ ॥
ਓਇ ਭੀ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਰਹੈ ਬਸੇ ਸੁ ਚੰਦਨ ਪਾਸ ॥੧੧॥

(ਸਲੈਕ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀਓ ਕੇ, ਪੰਜਾ ੧੩੬੫)

अमरा

ਅੰਤਰਾ

੨. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲੜ)

ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਉ ਤਨ ਭਇਓ ਛਿਨ ਛਿਨ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਇ ਤਉ ਡਰਪੈ ਤੇਰੋ ਜਨ॥੧॥

ਤੁਝਹਿ ਚਰਨ ਅਰਬਿਦ ਭਵਨ ਮਨ ॥

ਪਾਨ ਕਰਤ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਰਾਮਈਆ ਧਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਸੰਪਤਿ ਬਿਪਤਿ ਪਟਲ ਮਾਇਆ ਧਨ ॥

ਤਾ ਮਹਿ ਮਗਨ ਹੋਤ ਨ ਤੇਰੋ ਜਨ ॥੨॥

ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਪਿਓ ਤੇਰੋ ਜਨ ॥

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਛੁਟਿਬੋ ਕਵਨ ਗਨ ॥੩॥

(ଆମ୍ବା)

(ਆਸਾ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਨ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ 8੮੯)

ਆਸਥਾਈ

○	ਧ ਧ ਧ ਪ	੩	ਧ ਸ ਧ ਪ	X	ਕ ਰ ਸ	੨	ਰ ਰ ਸ ਸ
S	ਤੁ ਝ ਹਿ ਚ	ਰ	ਨ ਅ ਰ	ਮ ਵਿ	ਦ ਦ ਸ	ਵ	ਨ ਸ ਨ
S	ਰਮ ਮ ਮ	ਮ	ਮ ਮ ਮ	ਮ ਪ	— ਪ	ਪ	ਪ ਪ ਨ
S	ਪਾਨ ਕ	ਰ	ਤ ਪਾ ਇਓ	ਪਾ ਇਓ	ਦ ਰਾ	ਮਈ	ਆ ਪਾ ਨ
S	ਸਾਨ ਧ	ਪ	ਧ ਪ ਮ	ਰ ਮ ਇਓ	ਪ ਰਾ	ਪ ਮਈ	ਪ ਪ ਨ
S	ਪਾਨ ਕ	ਤ	ਪਾ ਇਓ	ਪਾ ਇਓ	ਦ ਰਾ	ਆ ਪ	ਪ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ ਧ	ਸ	ਸ ਇਓ	ਸ	ਰ ਨ	ਰ	ਸ ਵਿ	ਸ	ਨ ਵਿ	ਨ
ਪਪ	ਸ ਸ ਸ	ਸ	ਸ ਇ	ਜਉ	ਤ	ਤ	ਗ ਇਓ	ਰ	ਸ ਜ	ਸ
SS	ਪ੍ਰ੍ਯੂ	ਮ	ਜਾ	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ ਮ	ਗ	ਜ	ਨ
—	ਪ ਧ	ਪ	ਇਓ	ਤਉ	ਤ	ਚ	ਪ ਤੇ	ਰ	ਸ	ਨ
K	ਤੁ	ਹਿ	ਚਰਨ							

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ।

SIKHBOOKCLUB.COM

੩. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਖ)

ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ਮਾਲਿਨੀ ਪਾਤੀ ਪਾਰੀ ਜੀਉ ॥
ਜਿਸੁ ਪਾਹਨ ਕਉ ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ਸੋ ਪਾਹਨ ਨਿਰਜੀਉ ॥੧॥
ਕੂਲੀ ਮਾਲਨੀ ਹੈ ਏਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਗਤਾ ਹੈ ਦੇਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖੂਹਮੁ ਪਾਤੀ ਬਿਸਨੁ ਡਾਰੀ ਫੂਲ ਸੰਕਰ ਦੇਉ ॥
ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤਖਿ ਤੇਰਹਿ ਕਰਹਿ ਕਿਸ ਕੀ ਸੇਉ ॥੨॥
ਪਾਖਾਨ ਗਦਿ ਕੈ ਮੂਰਤਿ ਕੀਨੀ ਦੇ ਕੈ ਡਾਤੀ ਪਾਉ ॥
ਜੇ ਏਹ ਮੂਰਤਿ ਸਾਚੀ ਹੈ ਤਉ ਗੜ੍ਹਣਹਾਰੇ ਖਾਉ ॥੩॥
ਆਤੁ ਪਹਿਤਿ ਅਰੁ ਲਾਪਸੀ ਕਰਕਰਾ ਕਾਸਾਰੁ ॥
ਭੰਗਨ ਹਾਰੇ ਭੇਗਿਆ ਇਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਛਾਰੁ ॥੪॥
ਮਾਲਿਨ ਕੂਲੀ ਜਗੁ ਕੂਲਾਨਾ ਹਮ ਕੂਲਾਨੇ ਨਾਹਿ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਰਾਮ ਰਾਖੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੫॥

(ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੪੭੯)

ਅਸਥਾਈ

X		ੴ	ਪ	੦	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ਰ ਏ	ਗ ਊ	S	ਰ ਏ	ਗ ਊ	ਲੀ	S	S	ਮਾ	ਗ ਹੈ
ਸ ਏ	ਸ ਊ	S	—	ਰ ਏ	ਰ ਗ	ਸ ਰ	—	ਨਧ	ਨ ਗ
ਸ ਏ	ਸ ਊ	S	S,	ਪ ਥ	ਪ ਥ	M	—	ਗ	ਗ ਲ

ਅੰਤਰਾ

		ਪ	੦	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ਸ ਮਾ	ਸ ਲ	S	—	ਰ ਏ	ਰ ਗੀ	S	S	ਨ ਧ	—
ਸ ਮਾ	ਲ ਨੀ	S	S	ਪ ਥ	ਪ ਥ	S	S	ਗ	S
ਰ ਜੀ	ਰ ਊ	S	S,	ਗ ਨਿ	ਗ ਸ	S	S	ਰ	ਰ ਜ
ਸ ਸ	—	S	S	ਧ	ਧ	S	S	ਨ	—
ਸ ਸ	—	S	S	ਪ ਥ	ਪ ਥ	S	S	ਧ	ਧ
ਸ ਸ	—	S	S	ਨ	ਪ ਥ	M	—	ਨ	ਨ
ਪ ਜੀ	ਊ	S	S	ਪ ਥ	ਪ ਥ	S	S	ਨ	ਰ

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਖ)

ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਉਹਾ ਕੇ ਮਰਦਨ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕਰ ਤਲੀ ਰੇ ॥

ਸੁਦਰ ਸੂਘਰ ਸਰੂਪ ਮਿਆਨੇ ਪੰਚਹੁ ਹੀ ਮੌਹਿ ਛਲੀ ਰੇ ॥੧॥

ਜਿਨਿ ਮਿਲਿ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਸੁਰਬੀਰ ਐਸੇ ਕਉਨ੍ਹ ਬਲੀ ਰੇ ॥

ਜਿਨਿ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਦਾਰੇ ਸੇ ਪੂਰਾ ਦਿਹ ਕਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵੱਡੀ ਕੋਮ ਵਸਿ ਭਾਗਹਿ ਨਾਹੀ ਮੁਹਕਮ ਫ਼ਉਜ ਹਠਲੀ ਰੇ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨਿ ਨਿਰਦਲਿਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਝਲੀ ਰੇ ॥੨॥
 (ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੪੦੪)

ਅਸਥਾਈ

X	2	0	੩
ਧ ਲੀ — ੫ ਧ ਰੇ ਧ ਸ	ਨ ਸ — ਨ ਅੰ ੫	ਹ ਸੇ — ਸ ਨ ਬਉ	ਗ ਰ ਸ ਮ ਨ — ਮ ਬ
ਪ ਲੀ ੫ ਧ ਰੇ — ੫	— ੫, ਧ ਜਿ ਧ ਨ	ਧ ਮਿ ਧ ਲ ੫ ਮਾ	ਧ ਰੇ ਧ ਪੰ ੫ — ਮ ਚ
ਗ ਸੁ — ੫ ਰ ਰ ਸ ਬੀ ਸ ਵ			

ਅੰਤਰਾ

	ਪ ਜਿ	ਪ ਨ	ਪ ਖ	ਪ ਚ	ਪ ਤ	ਪ ਮਾ	ਪ ਤ	ਪ ਰ	ਪ ਸ	ਨ ਧ
ਸੰ ੫ — ੫ ੫ ੫	— ੫ — ਧ ਦਾ	ਪ ਰ ੫	ਪ ਤ ੫	ਪ ਗੁ ੫	ਸੰ ੫	— ੫	ਗੰ ੫	— ੫	ਸੰ ੫	
ਨ ੫ — ਸੰ ੫ ਨ	ਧ ੫ ਸੰ ੫	ਸੰ ੫	ਸੰ ੫	ਸੰ ੫	ਸੰ ੫	— ੫	ਸੰ ੫	ਸੰ ੫	ਸੰ ੫	
ਨ ਲੀ ੫ ਧ ਰੇ ੫	ਨ — ਸੰ ੫	ਨ ਪੂ ੫	ਨ ਪੂ ੫	ਨ ਰਾ ੫	ਪ ਰਾ ੫	ਪ ਰਾ ੫	ਪ ਰਾ ੫	ਪ ਰਾ ੫	ਮਗ ਮ	
ਪ ਲੀ ੫ ਧ ਰੇ ੫	— ੫, ਧ ਜਿ ਧ ਨ	ਧ ਮਿ ਧ ਲ ੫	ਧ ਮਿ ਧ ਲ ੫	ਧ ਮਾ ੫	ਪ ਰੇ ੫	ਪ ਰੇ ੫	ਪ ਰੇ ੫	ਪ ਰੇ ੫	ਮ ਚ	
ਕ ਸੁ — ੫ ਰ ਰ ਰ ਸ ਬੀ ਸ ਵ		ਐਸੋ ..								

—ਬਾਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਡੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਕ)

ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਥੇ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥
 ਓਥੇ ਤੇਰੀ ਰਖ ਅਕਨੀ ਉਦਰ ਮਾਹਿ ॥
 ਸੁਣ ਕੈ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥
 ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਠਿ ਪਾਹਿ ॥
 ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇ ਖਾਹਿ ॥
 ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਹੋ ਪੁੰਨੁ ਗੁਣ ਗੁਵਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥
 ਸਭਸੈ ਨੇ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਮ੍ਰਲੇ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ॥
 ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ਜਿ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਆਹਿ ॥ ੯ ॥

(ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਵਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੯੧)

ਅਸਥਾਈ

x		੨	ਪ ਕ ਲ	੦	ਪ ਮਹਿ ਟ	੩੪	ਮ ਦ	੩	ਰ ਹ ਦ	੩	ਸ
ਸ ਪੁ	ਸ ਨ	— —	— —	ਮ —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —
ਪ ਗਾ	ਪ ਦ	— —	ਮ ਹ	— —	ਮ ਹਿ	੩	— —	— —	ਪ ਹਿ	— —	ਨ ਦ

ਅੰਤਰਾ

		ਪ ਤਿ —	ਪ ਥੈ —	ਪ ਦੂ —	ਪ ਸ ਨਥ
ਸ ਰ	ਸ ਥ	— —	— —	ਸ —	— —
ਧ ਨਾ	— ਦ	ਪ ਹਿ	— —	ਨ ਥੈ	— —
ਗ ਰ	ਰ ਖ	— —	ਸ ਹ	— —	ਸ ਹਿ
ਧ ਮਾ	ਪ ਦ	ਮ ਹਿ	— —	ਨ ਥੈ	— —

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੯. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੇ ਠਾਕੁਰੂ ਸੁਆਮੀ, ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਰੇ ॥
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਇਕੁ ਗੁਣ ਨਹੀ ਮੁਰਖਿ ਜਾਤਾ ਰੇ ॥੧॥
ਹਰਿ ਆਵਾਧ ਨ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਰ ਕਰਤਾ ਰੇ ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮ ਪਰਿਓ ਰਾਮਦਾਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਿਪਾਲ ਸਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਘਟਾ ਭਰਪਰੀ ਰੇ ॥

ਪੇਖਤ ਸਨਤ ਸਦਾ ਹੈ ਸੰਗੇ ਮੈਂ ਮਰਖ ਜਾਣਿਆ ਦੁਰੀ ਕੇ ਪਾਂਚ॥

ਹਰਿ ਬਿਅੰਤੁ ਹਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਵਰਨਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਹੋਏ ਕੈਸੇ ਰੇ ॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗਰ ਅਪਨੇ ਮੇ ਮਰਖ ਦੇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੇ ॥੩॥

ਮੈਂ ਮਰਖ ਕੀ ਕੇਤੇਕ ਬਾਤ ਹੈ ਕੌਟਿ ਪਰਾਪਾਈ ਤਰਿਆ ਹੋ ॥

ਗਰੂ ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹ ਸਣਿਆ ਪੇਖਿਆ ਸੇ ਵਿਤੀ ਗਰੂਕਾਸਿ ਨ ਪਰਿਆ ਵੇ ॥੪॥

(ਗੁਰ ਸੋਵਣਿ ਮ; ਪ, ਪੰਨਾ ੬੧੨)

અસરાણી

X	ੴ	੦	੩
ਗ ਦਾ	ਰ — ਸ	ਸ ਨਾ — ਤ	ਰ ਪ — ਤ
ਸ ਦਾ	— — ਸ	ਸ ਨਾ — ਤ	ਰ ਪ — ਤ
ਗ ਰ ਜਾ	— ਮ ਨਾ — ਤ	— ਪ ਹਤ ਹ	ਪ ਪ ਗ ਰ
ਮ ਰ ਕ	ਮ ਮ ਪ ਰ ਤਾ — ਤ	— ਪ ਹਤ ਹ	ਪ ਧ ਪ ਮ ਤ
ਮ ਪ ਰਿਓ	ਪ ਪ ਰਾ ਮ	ਸ ਰ — ਪ	ਗ ਰ — ਸ

અનુભૂતિ

—ਬਾਕੀ ਤੁਹਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

ਨੋਟ :—ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਰੀਤ (ਟਿਕ੍ਰਨ) ਤਾਲ ਬਹਿਰਵਾ ਵਿਚ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੀ ਹੈ।

੨. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ଅମ୍ବାଦୀ

X	O	X	O	O
ਰ ਰਾ	ਲ ਸ	— —	— —	ਸ ਹ
ਤ ਤਾ	— —	— —	ਨ ਦ	ਸ ਹ
— ਤ	ਪ ਹ	— ਵ	ਮ ਵ	ਵ ਹ
ਹਰਿ	ਹ ਵ	ਤ ਵ	ਤ ਵ	ਤ ਹ

—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸ	ਰ
s	ਹਰਿ	ਜੀ	ਊ				ਨਾ	ਸ	ਮ	ਧ	ਰਿਓ	ਤ	ਮ	ਦਾ	ਸ	ਆ
ਰ	ਗ	—	—				—	ਪ	ਨ	ਜਾਨਾ...						

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਸ	ਸ	ਰਮ	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਗ	ਰ	—	ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ
s	ਕੋ	ਟ	ਬ੍ਰਹ	ਮੰ	ਡ	ਕੋ	s	ਨਾ	ਨ	—	ਸ	ਕੁ	ਰ	ਸੁਆ	ਤ	ਮੀ	ਤ
—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	—	ਪ	ਧ	ਪ	ਰੇ	—	—	—	—
s	ਸਰ	ਬ	ਜੀ	ਆ	ਤ	ਕਾ	s	ਦਾ	—	ਤਾ	ਤ	ਤ	ਰੇ	—	—	—	—
—	ਪ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	—
s	ਪੁ	ਤ	ਪਾ	ਲੈ	—	ਨਿ	ਤ	s	ਸਾ	ਰ	ਸ	ਮਾ	ਤ	ਲੈ	—	—	—
ਸ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧ	ਪ	ਰੇ	ਗ	ਸ	ਰ	—
ਇਕ	ਗੁ	ਨ	ਨਹੀਂ	ਸੂ	ਤ	ਰ	ਖ	ਜਾ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਰੇ	ਗ	ਆ	ਤ	—

ਰ ਗ
ਰਾ ਸ ਧ ਨ ਜਾਨਾ ..

ਨੋਟ :—ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੀ ਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਟਿਕ੍ਕੂਨ ਹੈ।

c. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਜ ਲੜ)

ਤੁਮ ਚੰਦਨ ਹਮ ਇਰੰਡ ਬਾਪੁਰੇ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੇ ਬਾਸਾ ॥
 ਨੀਚ ਰੂਖ ਤੇ ਉੱਚ ਭਏ ਹੈ ਰੰਧ ਸੁਗੰਧ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥
 ਮਾਧਉ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥
 ਹਮ ਅਉਗਨ ਤੁਮੁ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੁਮ ਮਖਤੂਲ ਸੁਪੇਦ ਸਪੀਅਲ ਹਮ ਬਾਪੁਰੇ ਜਸ ਕੀਰਾ ॥
 ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਮਾਧਉ ਜੈਸੇ ਮਧੁਪ ਮਖੀਰਾ ॥੨॥
 ਜਾਤੀ ਓਛਾ ਪਾਤੀ ਓਛਾ, ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
 ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨ੍ਹੀ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੩॥

(ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਤੇ, ਪੰਨਾ ੪੯੬)

ਅਸਥਾਈ

x	—	—	o	—	—	—	—	x	—	—	—	o	—	—	—	—	
ਧ	ਸ	—	—	—	—	—	—	ਰ	ਗ	ਸ	ਰ	ਸ	—	—	ਪ	ਮ	ਧ

ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਤ	ਗ	ਸ	ਰ	ਨ	ਗ	ਭ	ਸ	ਰ	ਸ	ਗੀ	—	—	ਸ	ਸ
—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਪ	ਧ	ਉ	ਨ	ਪ	ਬ	ਧ	ਪ	ਗੀ	—	—	ਸ	ਹ
ਤ	ਅਤੁ	ਗ	ਨ	ਤੁ	ਮ	ਧ	ਉ	ਧ	ਪ	ਬ	ਧ	ਧ	ਪ	ਗੀ	—	—	ਸ	ਮ

ਅੰਤਰਾ																					
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਦ	ਮ	ਮ	ਮ	ਨ	ਹ	ਮ	ਮ	ਇ	ਪ	ਧ	ਪ	ਸਾ	—	ਧ	ਪ	ਪਧ	ਨ
—	ਨ	ਨ	ਸ	ਲ	ਨ	ਪ	ਧ	ਕੇ	ਡ	ਪ	ਬ	ਧ	ਪ	ਸਾ	ਡ	ਸ	—	—	—	—	—
ਤ	ਸੰ	ਜ	ਤੁ	ਮਾ	ਡ	ਧ	ਉ	ਕੇ	ਡ	ਪ	ਬ	ਧ	ਸਾ	ਡ	ਸ	—	—	—	—	—	—
—	ਪ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਕ	ਕ	ਰ	ਕ	ਕ	ਸ	—	—	—	—	—
ਤ	ਨੀ	ਰ	ਰੁ	ਡ	ਖ	ਧ	ਉ	ਕੇ	ਡ	ਸ	ਕ੍ਰ	ਕ	ਰ	ਕ	ਕ	ਕੈ	—	—	—	—	—
—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਪ	ਵਾ	ਧ	ਪ	ਸਾ	—	—	—	—	ਪ	ਮ	ਸਤਿ ਸੇ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੯. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧ ਲਖ)

ਪਉਣੁ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਤੀ ਜਲ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧੁ ਕੀਆ ॥
 ਅੰਧੁਲੈ ਦਹਿਸਿਰਿ ਮੁੜ੍ਹ ਕਟਾਇਆ ਰਾਵਣੁ ਮਾਰਿ ਕਿਆ ਵੜਾ ਭਇਆ ॥੧॥
 ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਆਖੀ ਜਾਇ ॥
 ਤੁ ਸਰਬੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਿ ਕੀਨੀ ਕਾਲੀ ਨਥਿ ਕਿਆ ਵੜਾ ਭਇਆ ॥
 ਕਿਸੁ ਤੁ ਪੁਰਖੁ ਜੋਰੁ ਕਉਣੁ ਕਹੀਐ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥
 ਨਾਲਿ ਕੁਟੇਬੁ ਸਾਥਿ ਵਰਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਲਣ ਸ੍ਰੂਸਟਿ ਗਇਆ ॥
 ਆਗੇ ਅਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤਾ ਕਾ ਕਸੁ ਛੇਦਿ ਕਿਆ ਵੜਾ ਭਇਆ ॥੩॥
 ਰਤਨ ਉਪਾਇ ਪਰੇ ਖੀਨੁ ਮਥਿਆ ਹੋਤਿ ਭਖਲਾਏ ਜਿ ਅਸੀ ਕੀਆ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਛਪੈ ਕਿਉ ਛਪਿਆ ਏਕੀ ਏਕੀ ਵੰਡਿ ਦੀਆ ॥੪॥

(ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧, ਪੰਨਾ ੩੫੦)

ਅਸਥਾਈ

x	o	x	o	y
ਪ ਉ ਪ	ਨ ਪ ਪ	ਮ ਸ ਸ	ਰ ਤੇ ਤੇ	ਸ ਆ ਆ
ਪ ਉ ਪ	ਨ ਪ ਪ	ਮ ਗ ਗ	ਰ ਤੇ ਤੇ	ਸ ਆ ਆ
ਸ ਕੁ ਸ	ਰ ਰ ਰ	ਰ — ਬੁ	ਰ ਚਹਿ ਚਹਿ	ਗ ਅਡ ਅਡ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਪਉ	ਪ ਲਣ	ਧ ਉ	ਸ ਪਾ	— ਦ	ਸ ਦਿ	ਸ ਧ	ਤ ਰੀ	ਰ ਦ	ਰ ਸ	ਗ ਭ	ਰ ਧ	ਰ ਤੀ	— ਦ
— ਤ	ਨ ਜਲ	ਨ ਅ	ਨ ਨੀ	ਧ ਦ	ਧ ਕਾ	ਧ ਦ	ਤ ਬੰਧ	ਤ ਦ	ਤ ਸ	ਗ ਕੀ	ਤ ਧ	ਤ ਤੀ	— ਦ
— ਅ	ਧ ਅੰ	ਰ ਧ	ਰ ਦ	ਰ ਹ	ਰ ਨਿ	ਰ ਮੂ	ਰ ਦ	ਰ ਭ	ਰ ਕ	ਗ ਟਾ	ਰ ਤ	ਸ ਦਿਆ	— ਦ
— ਨ	ਨ ਰਾ	ਨ ਵ	ਸ ਮਾ	— ਦ	ਧ ਰ	— ਦ	ਤ ਕਿਆ	ਤ ਵ	ਤ ਮ	ਗ ਭਾ	ਤ ਵ	ਧ ਦਿਆ	— ਦ, ਕਿਆ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕ੍ਰਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੦. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧ ਲਖ)

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਦੂਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਸੰਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਡਰਾਹੀ ॥ ੧ ॥

ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਤੁਮਰੀ ਆਸਾ ॥

ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਵਿਸ਼ੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਵਿਕਰਾਲਾ ॥

ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੨॥

(ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪਨਾ ੩੨੮)

ਅਸਥਾਈ

ਖ ਸਸ਼ ਭੁਮ	ਸ ਗੀ	—	੦ ਤ ਚੀ	ਸ ਟ	ਸ ਵੂ	ਖ ਰ ਮਾ	ਹ ਠੀ	੦ ਧ ਆ	ਧ ਸਾ	—	—
ਪਧ ਵੁਮ	ਪ ਗੀ	ਮ ਦ	ਕ ਦਿ	ਰਸ ਟਡ	ਰ ਵ	ਗ ਮਾ	ਰ ਠੀ	ਸ ਢ	ਸ ਆ	ਸ ਸਾ	—
ਮ ਬੈ	ਮ ਠ	ਮ ਬ	ਮ ਲ੍ਹੈ	ਮ ਨ	ਮ ਤ	ਪ ਸੈ	ਪ ਵ	ਪ ਤ	ਧ ਜਾ	ਧ ਗ	—
ਸੰਸ਼ ਵਿਸ	ਸ ਰ	ਨ	ਸੰ ਹੀ	ਨ ਵੈ	ਧ ਦ	ਧ ਸਾ	ਧ ਸ	ਪ ਤਿ	ਪ ਰਾ	ਪ ਸਾ	—
ਪਧ ਵੁਮ	ਪ ਠੀ	ਪ ਦ	ਕ ਉਟ ਤੁ...								—

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਤੁੜ	ਪ ਬਿ	ਧ ਨ	ਸ ਅਵ	ਸ ਰ	ਸ ਨਾ	ਸ ਹੀ	ਰ ਮੈ	ਕ ਤ	ਸ ਦੂ	ਸ ਜਾ	—
ਨ ਕੁੱ	ਸ ਤ	ਨ ਮੈ	ਧ ਰੇ	ਪ ਨ	ਮਗ ਨਡ	ਮ ਮਾ	ਪ ਠੀ	—	—	—	—
ਸ ਕੁੱ	—	ਰ ਸਾ	ਸ ਚ	ਨ	ਧ ਸੀ	ਪ ਗੀ	ਧ ਪ੍ਰ	ਮ ਭ	ਪ ਮੈ	ਪ ਰਾ	—
ਪਧ ਕਾਡ	ਪ ਹੋ	ਮ ਦ	ਗ ਜੀ	ਰ ਅ	ਸ ਡ	ਰ ਰਾ	ਸ ਠੀ	—	—	—	—

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੧੧. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਤਾਲ ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੂੜ ਲਜ)

ਪਾਵੁੜ ਰਲੀਆ ਜੋਬਨਿ ਬਲੀਆ ॥
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਾਟੀ ਸੰਗ ਰਲੀਆ ॥੧॥
 ਕਾਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਬਸਤ੍ਰ ਉਦਲੀਆ ॥
 ਸੇਜ ਸੁਖਲਈਆ ਮਨਿ ਰਹਬਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤਲੈ ਕੁੰਚਰੀਆ ਸਿਰਿ ਕਨਿਕ ਡਤਰੀਆ ॥
 ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਲੇ ਧਰਨਿ ਗਡਲੀਆ ॥੨॥

ਰੂਪ ਸ੍ਰੀਦਰੀਆ ਅਨਿਕ ਇਸਤਰੀਆ ॥
 ਹਰਿ ਰਸ ਬਿਨੁ ਸਭਿ ਸੁਆਦ ਫਿਕਰੀਆ ॥੩॥
 ਮਾਇਆ ਛਲੀਆ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖਲੀਆ ॥
 ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲੀਆ ॥੪॥

(ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੩੮੫)

ਅਸਥਾਈ

X ਸ ਧ	— ੯	੦ ਸ ਵ	ਸ ਤ	੨ ਨ ਰ	ਲ ਭੀ	੩ ਮ ਆ	੦ ਨ ੯	੪ ਧ ੯	੫ ੯
ਪ ਜ ਸ	੯ ੯	੫ ਬ	ਮ ਨ	੮ ਰ ਬ	ਮ ਲੀ	੪ ਪ ਆ	੯ ੯	੫ ੫	੫ ੫
ਸ ਨ ਾ	੯ ੯	੮ ਮ	ਪ ਬਿ	੮ ਮ ਨਾ	੮ ੯	੮ ਰ ੯	੯ ੯	੮ ੮	੮ ੮
ਗ ਟੀ	— ੯	੮ ਸ	ਗ ਗ	੮ ਰ ੮	ਸ ਲੀ	੮ ਸ ਆ	— ੯	— ੯	— ੯

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਕਾ	— ੯	੫ ਨ	ਸ ਕੋ	੨ ਤ	ਸ ਲੀ	੩ ਮ ਆ	— ੯	੫ ੯	— ੯
ਸ ੰ ਬ	੯ ੯	੮ ਤ੍ਰ	ਨ ਓ	੮ ਦ	ਰ ਲੀ	੮ ਮ ਆ	੯ ੯	੮ ੮	੫ ੮
ਸ ੰ ਮੇ	— ੯	੮ ਜ	ਸ ਸ	੮ ਖ	ਨ ਲੀ	੮ ਮ ਆ	੯ ੯	੮ ੮	੫ ੮
ਪ ਮ	੯ ੯	੮ ਕ	ਮ ਰ	੮ ਬ	ਮ ਲੀ	੮ ਪ ਆ	੯ ੯	੮ ੮	੮ ੮
ਸ ਨ	੯ ੯	੮ ਮ	ਪ ਬਿ	੮ ਨਾ	੮ ੯	੮ ਰ ੯	੯ ੯	੮ ੮	੮ ੮

—ਬਦਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਝੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੧੨. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਤਾਲ ਸੂਲਛਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਛੇ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਲਾਗੇ ਚੇਲੇ ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥
 ਏਕੁ ਅੰਚੜਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਸਿੰਘੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਈ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਲ ਕੀ ਮਛਲੀ ਤਰਵਰਿ ਬਿਆਈ ॥ ਦੇਖਤ ਕੁਤਰਾ ਲੈ ਗਾਈ ਬਿਲਾਈ ॥੩॥
 ਤੁਲੈ ਰੇ ਥੈਸਾ ਉਪਰਿ ਸੂਲਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪੇਡ ਲਗੇ ਫਲ ਛੂਲਾ ॥ ੩ ॥
 ਘੈਰੇ ਚਰਿ ਭੈਸ ਚਰਾਵਨ ਜਾਈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਥੈਲੁ ਗੋਨਿ ਘਰਿ ਆਈ ॥੪॥
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜੁ ਇਸ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥੫॥

(ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੪੮੧)

ਆਸਾਈ

X ਸ. ਏ.	— ੦ ਮ ਕ	੨ ਮ ਗ ਆ	੫ ੮ ਪ ਭਉ	— ੮ ਸ	P ੯
ਨ ਸੁ	ਨ ਨਹੁ	ਸੰ ਡ	ਨ ਮ ਤ	ਪ ਈ	— ੮ ਸ
ਧ ਦੇ	— ੮ ਧ	ਧ ਤ	ਪ ਸਿੰ	ਧ ੮	ਹ ੮
ਗ ਰਾ	— ੮ ਗ	ਰ ਤ	ਸ ਗਾ	ਸ ਈ	— ੮ ਗ

ਅੰਤਰਾ

P ਪ	ਪ ਹਿ	ਪ ਲਾ	— ੮ ਸੁ	ਸ ਤ	— ੮ ਸ	ਸ ਪਿ
ਸੰ ਛੈ	— ੮ ਗੀ	ਗੰ ਗ	ਗੰ ਮਾ	ਸੰ ਈ	ਸੰ ੮	— ੮
ਗ ਚੁ	ਗ ਗ	ਗ ਲਾ	— ੮ ਗੋ	ਗ ੮	ਸੰ ੮	ਸ ਚੇ
ਨ ਲੈ	— ੮ ਗੀ	ਨ ਗ	ਪ ਪਾ	ਪ ਈ	— ੮ ੮	— ੮

—ਸਥਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੩. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਝਪਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲੜ)

ਸੁਤ੍ਰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਤ ਹੈ ਜੇਤੇ ॥
 ਜਨਨੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਤੇਤੇ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਮਈਆ ਹਉ ਬਾਤਿਕੁ ਤੇਰਾ ॥
 ਕਾਰੇ ਨ ਖੰਡਸਿ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੇ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ॥
 ਤਾ ਭੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥
 ਚਿੰਤ ਭਵਾਨ ਮਨੁ ਪਰਿਓ ਹਮਾਰਾ ॥
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਦੇਹਿ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਸਦਾ ਸਰੀਰਾ ॥
 ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ ਰਵੈ ਕਬੀਰਾ ॥ ੪ ॥

(ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੪੭੯)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩					
ਪ ਰਾ	ਧਪ ੴ	ਮਗ ਮਈ	ਰਸ ੴ	ਰ ਆ	ਗ ਤ	ਰ ਸ਼	—	—
ਰ ਬਾ	ਗ ੴ	ਮਗ ਰਿਤ	ਰਸ ੴ	ਸ ਕ	ਰ ਤੇ	ਮ ਤ	ਰਮ ਗਾਡ	ਪਧ ੴ
ਸ ਕਾ	—	ਸ ਹੋ	—	ਰ ਨ	ਸ ਖੁ	ਨ ਤ	ਪ ਡ	—
ਪ ਅ	ਧਪ ੴ	ਮਗ ਗਾਡ	ਰਸ ੴ	ਸ ਨ	ਰ ਮੈ	ਮ ਤ	ਰਮ ਗਾਡ	ਪਧ ੴ
SIKHBOOKCLUB.COM								

ਅਤੇਰਾ

ਪ ਸੁ	ਪ ਤ	ਧ ਅ	—	ਰ ਨ	ਸ ਰਾ	—	ਸ ਧ	—	ਸ ਕ
ਪ ਰ	ਪ ਤ	ਧ ਹੈ	—	ਸ ਨ	ਸ ਜੇ	ਗੱਚ ੴ	ਸ ਤੇ	—	ਧ ਨੈ
ਸ ਜ	ਸ ਨ	ਸ ਨੌ	—	ਰ ਨ	ਸ ਚੀ	ਨ ਤ	ਪ ਤ	—	ਧ ਨ

ਪ	ਧਪ	ਮਖ	ਰਸ	ਸ	ਗ	ਮ	ਰਮ	ਪਧ	ਸ
ਰਾ	ੴ	ਖੁ	ੴ	ਸ	ਤੇ	ੵ	ਤੇੴ	ੴ	ਰਾਮਈਆ..

ਨੌਟ :—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ, ਜਾਂ ਅਗੋਂ “ਏਕ ਅਚੰਭਤੀ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ” ਵਾਲੀ ਟਿੱਖਣ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੪. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਮੱਤਤਾਲ (ਚਿਲੰਚਿਤ ਲਾਗ)

ਦੂਬੁ ਘਨੇ ਜਥੁ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥
 ਅਥ ਮਸਲਤਿ ਮੇਹਿ ਮਿਲੀ ਹਦੂਰਿ ॥ ੧॥
 ਚੁਕਾ ਨਿਹੋਗ ਸਖੀ ਸਹੋਰੀ ॥
 ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਿਕਟਿ ਆਨ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜ ਧਰੀ ॥
 ਕਾਣਿ ਕਦਨ ਤੇ ਛੂਟ ਪਰੀ ॥ ੨ ॥
 ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਥਦਿ ਉਜਾਰਾ ॥
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
 ਬਿਰੁ ਸੇਹਾਗੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ (ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੩੯੯)

ਅਸਥਾਈ

×	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸੰਸ	ਨ	ਧਪ	ਪਧ	ਪਮ	-ਪ	ਮ	ਗਾਗ	ਰਸ
ਚੁਕਾ	ੴਨਿ	ਹੋੴ	ਰਾੴ	ੴ	ਸ	ਸਖੀ	ਸ	ਹੋੴ
ਰਰ	ਮਮ	ਪਧ	-ਪਨ	ਪਧ	ਸੰਸ	ਰੰਨ	ਸੰਰੰਗਨੰ	ਸੰਨਧਪ
ਭਰ	ਮਨ	ਇਆ	ੴਗੁੴ	ੴਰ	ਪਿਰ	ਸੰਗ	ਮੇੴੴੴ	ਹੋੴੴੴ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪਧ	ਸ	ਸੰਸ	—	ਸੰਰੰ	ਰੰ	ਸੰਰੰਗਨੰ	ਸੰਨਧਪ
ਦੂ	ਖੁ	ਨੋ	ਜਥ	ੴ	ਹੋੴ	ਕੇ	ਦੂੴੴੴ	ਵੇੴੴੴ
ਗਾਂ	ਗਾਂ	ਰੰਗ	ਸੰਸ	ਪਧ	ਸੰਸ	ਧਪ, ਧ	ਸੰਨਧਪ	ਮਗਾਰਸ
ਅਥ	ਮਸ	ਲਤਿ	ਮੋਹਿ	ੴ	ਮਿਲੀ	ੴ, ਹ	ਦੂੴੴੴ	ਰੇੴੴੴ

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਵੇ ਲਾਓ ।
 ਇਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਹੈ ।

੧੫. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲੜ)

ਓਹ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਨਿਕ ਮਾਣਿਕ ਗਜ ਮੌਤੀਅਨ ਲਾਲਨ ਨਹ ਨਾਹ ਨਹੀਂ ॥੧॥

ਚਾਜ ਨ ਭਾਗ ਨ ਗੁਬਮ ਨ ਸਾਦਨ ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਨ ਚਾਹੀ ॥੨॥

ਚਰਨਨ ਸਰਨਨ ਸੰਤਨ ਬੰਦਨ ॥ ਸੁਖੇ ਸੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥

ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੩॥

(ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੪੦੬)

ਅਥਸਾਈ

X	੦	੨	੦	੩	੪	੫	੬
ਕਰ ਪ੍ਰੇ	ਮਗ ੴ	ਰ ਮ	ਜ ਪਿ	ਨ ਰੀ	ਪ੍ਰ ੴ	ਸ ਪ੍ਰ	ਰ ਮ
ਪ ਪ੍ਰੇ	ਧ ੵ	ਪ ੵ	ਨ ੵ	ਯ ਮ	ਪ ਪਿ	ਮ ਰੀ	ਰ ੵ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਕਠਿ	ਪ ਕ	ਧ ਮਾ	ਧਿਕ	ਯ ਸਾ	ਸ ਜ	ਸ ਮੋ	ਸ ਤੀ	ਸ ਅ	ਸ ਨ	ਸ ਲਾ	ਸੋਸ ਲਾਨ
ਸ ਨਹ	—	ਸ ਨਾ	ਨਹ ਦ	ਸ ੵ	ਰ ਨ	ਗ ਹੀ	ਰ ੵ	ਸ ੵ	ਨ ੵ	ਪ ੵ	ਪ ੵ
ਸ ਰਾ	ਸ ਜ	ਸ ਨ	ਨ ਭਾ	ਨ ਗ	ਨ ਗ	ਧ ਹੁਕ	ਧ ਮ	ਪ ਨ	ਧ ਸਾ	ਧ ਦ	ਧ ਨ
ਧ ਕਿ	ਧ ੜ	ਪ ਕਿ	ਨ ੜ	ਧ ਨ	ਪ ਚਾ	ਮ ਹੀ	ਗ ੜ	ਰ ੜ	ਸ ੜ	— ੜ	ਰ ਹਾ— ਪ੍ਰੇਮ

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ

ਪ ਚਰ	ਪ ਨ	ਪ ਨ	ਧ ਸਰ	ਧ ਨ	ਧ ਨ	ਸ ਸੰ	ਸ ਤ	ਸ ਨ	ਸ ਝੰ	ਸ ਦ	ਸ ਨ
ਸ ਸੁ	ਸ ਬ	ਸ ਸੁ	ਨਹ ਦ	ਸ ੵ	ਰ ਗ	ਗ ਹੀ	ਰ ੵ	ਸ ੵ	ਨ ੵ	ਪ ੵ	ਪ ੵ

ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ਼ਨ	—	—	—	ਧ	ਧ
ਨ	ਨ	ਕ	ਤਪ	ਹ	ਰੀਡ	—	—	—	ਮਿ	ਲੇ
ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਪ	ਮ	ਮ	ਕ	ਸ	ਉ	ਰ
ਪ੍ਰ	ੰ	ੰ	ੰ	ਪਿ	ਗੀ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ਪ੍ਰੇਮ...

੧੯. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲੜ)

ਦੇਇ ਮੁਹਾਰ ਲਗਾਮੁ ਪਹਿਰਾਵਹੁ ॥ ਸਗਲ ਤ ਜੋਨੁ ਗਗਨ ਦਉਰਾਵਹੁ ॥੧॥

ਅਪਨੈ ਬੀਰਾਰਿ ਅਸਵਾਰੀ ਕੀਜੈ ॥

ਸਹਜ ਕੈ ਪਾਵੜੈ ਪਗੁ ਪਰਿ ਛੀਜੈ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚਲੁ ਰੇ ਬੈਕੁਠ ਤੁਝਹਿ ਲੇ ਤਾਰਹੁ ॥ ਹਿਚਹਿ ਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਚਾਥੁਕ ਮਾਰਹੁ ॥੩॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭਲੇ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਗਰਾ ॥੩॥

(ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੨੯)

ਅਸਥਾਈ

ਗ	੦	੨	੦	੩	੪	੫	੬	੭
ਸ *	ਰ	ਮ	੨	ਧ	ਸ	੩	੪	੮
ਪ	ੰ	ਲ,	ਪ	ਲ	ਸ	੩	੫	੯
ਮ	ੰ	ਲ	ਪ	ਲ	ਗ	੩	੬	੧
ਠ	ੰ	ਤ	ਮਨ	ਕਹਿ	ਤਾ	੩	੮	੧
ਸ	ਸ	—	੨	੨	੪	੪	੮	—
ਹਿ	ਚਹਿ	ੰ	੨	੨	੪	੪	੮	—
ਪ	ਪ	(੫)	—	੨	੫	੫	੮	—
ਚਾ	ੰ	ਬੁ	ੰ	ੰ	ਗ	੫	੮	—
					ਮਾ	੫	੮	—
					ਰਹੁ	੮	੮	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ	੫	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭
ਵੇ	ਵਿ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ
ਪ	ੰ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭
ਗਾ	ੰ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭
ਸ	ਸ	—	੨	੩	੪	੫	੬	੭
ਸ	ਸ	—	੨	੩	੪	੫	੬	੭

ੴ

ਮਰ	ਗ	—	ਰ	—	ਸ	ਗਰ	ਗ	ਰ	—	—
ਗ	ਗ	ੴ	ਨ	ੴ	ਦਉ	ਗਰ	ਗ	ਵਡਉ	ੴ	ੴ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੧੭. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਾਘ)

ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜੈਨੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਢਬੁ ॥
 ਥਾਨਸਟ ਜਲ ਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੁਬਤਾ ਇਵ ਜਲੁ ॥੧॥
 ਕਲ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ॥
 ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੌਸਾਰੁ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਆਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕੁ ਪਕੜਹਿ ਸੁਝਤੇ ਤਿਨਿ ਲੇਅ ॥
 ਮਗਰ ਪਾਛੇ ਬਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮੁ ਅਲੋਅ ॥੩॥
 ਖਤ੍ਰੀਆ ਤ ਪਰਮੁ ਛੋਡਿਆ ਮਲੋਛ ਭਾਖਿਆ ਭਹੀ ॥
 ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ ॥੪॥
 ਅਸਟ ਸਾਜ ਸਾਜਿ ਪੁਰਾਣ ਸੋਧਹਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸੁ ॥
 ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ॥੫॥

(ਰਾਗੁ ਧਨਮਰਿ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੬੬੨)

ਅਸਥਾਈ

ਸ	ਰਗ	੩	ਗ	੨	ਰਸ	੦	ਸ	੩	ਪਧ	੮
ਰਾ	ੴ	ਮ	ਮ	ੳ	ੳ	ਸ	ੴ	ਰ	ਕਲ	ਸ
ਪ	ਧ	੫	ਪ	ਮਗ	ਰਸ	੮	ਗ	੫	ਸ	—
ਕਾ	੫	ਮ	ਮ	ੳ	ੳ	ਸਾ	੫	੫	ਚ	੫;
ਸ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨਸੰ	੩	ਸੰ	ਪ	੫
ਅ	ਖੀ	ਤ	ਮੀ	ਟਾਹਿ	੫	ਨਾਈ	੩	ਕ	ਕਹਿ	੫
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	—	ਪ	ਧ	੫	ਨ	ਕ	ਸ
ਤ	ਗ	ਲ	ਕਉ	੫	ਸੰ	ਸਾ	੫	ਤ	ਤ	੫

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	੫	ਧ	੧	੧	੫	ਸੰ	ਸੰ	—	
ਕਾ	੫	ਲ	ਨਾ	ਹੀ	੫	ਜ	੫	ਨਾ	ਹੀ	੫
ਸ	ਰੰ	—	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰਤੁ	੩	ਰੰ	ਸੰ	—
ਨਾ	ਹੀ	੫	ਸ	ਤ	ਕਾ	ਦੁ	੫	ਸੰ	੫	੫

ਸ ਥ ਾ	ਸ ਨ ਸ	ਸ ਟ	ਸ ਜ	ਸ ਕ	ਰ ਭ	ਸ਼ਨ ਿਤ	ਨ ਸ	ਸ ਟ	ਨ ਧ	ਧ ਦੇ	ਪ ਤ
ਨ ਡੁ	—	—	ਸ ਥ	ਨ ਧ	—	ਧ ਪ	—	ਮ ਤ	ਵ ਗ	ਰ ਤ	ਸ ਤ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੮. ਰਾਖਾ ਆਸਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲੜ)

ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਸਾਈਆ ਹਡ ਕਹੀਦਾ ਮਿਤੁ ॥
ਹਡੇ ਜਾਣਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ ਚਿਤੁ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੦੯੯)

ਅਸਥਾਈ

x	o	੦	੦	ਸ ਸ	ਵ ਰ ਜ	ਮ ਣ	ਪ ਪ ਮੇ	ਪ ਤਾ
ਸ ਥ ਾ	ਸ ਨ ਸ	ਸ ਟ	ਪ ਹ	ਪ ਤ	ਸ ਹੀ	ਨ ਤ	ਪ ਪ ਦਾ	ਧ ਤ
ਸ ਮ	ਨ	ਧ	ਪ ਸ	ਲ ਤ	ਰ ਤ			

ਅੰਤਰਾ

ਸ ਆ	ਸ ਪ	ਸ ਣ	—	ਪ ਹ	ਪ ਤ	ਪ ਜਾ	—	ਸ ਣ
ਸ ਆ	ਸ ਪ	ਸ ਣ	—	ਪ ਕ	ਪ ਤ	ਸ ਨਾ	—	ਸ ਨ
ਰ ਚਿ	ਜੰਗ	ਸ ਤ	ਨ ਤ	ਪ ਤ	ਮਕ	ਹਸ	ਰ ਜ	ਮ ਨ

ਸਾਈਆ...—

੧੯. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਤਾਲ ਚੰਚਲ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਲਾਲੁ ਚੋਲਨਾ ਤੇ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥
 ਸੁਰਿ ਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ॥ ੧ ॥
 ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥
 ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਢੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥
 ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥ ੨ ॥
 ਢੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਢੂੰ ਪਰਧਾਨਿ ॥
 ਢੂੰ ਪ੍ਰਿਤਮ ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥ ੩ ॥
 ਪ੍ਰਿਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ੪ ॥
 ਸੁਨਿ ਰੀ ਸਖੀ ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲ ॥
 ਪ੍ਰਤ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰ ॥ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥

(ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੩੮੮)

ਅਸਥਾਈ

X		੨		੦		੩		੪	
		ਰ	ਰ	੦	੦	੩	੩	੪	੪
		ਵ	ਵ	ਨ	ਨ	ਲੀ	ਲੀ	ੱਡ	ੱਡ
S	S	S	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨਧ	ਨ	—
			ਤੇ	S	ਰੀ	S	ਲੀ	S	S
ਪ੍ਰ	ਗਰ	ਸ	ਪ	ਪ	ਧ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	—
ੱਡ	ੱਡ	S:	ਕ	ਵ	ਨ	ਰੰ	ਗ	S	S
P	ਪ	—	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਮ	—	—
S	S	S	ਭ	ਈ	S	ਗੁ	ਲਾ	S	S
R	S	—							
S	S	S							

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	—	ਸ	—	—
	ਲਾ	S	ਲ	ਦੰ	S	ਲ	S	ਨਾ	S	S
—	—	—	ਪ	ਪ	ਧ	ਸ	ਸ	ਰੰ	ਗੁ	—
S	S	S	ਤੇ	S	ਤ	N	S	ਹਿ	A	S

ਰ	ਸ	—	ਰ	ਲ	ਗ	ਲ	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਲ	—	ਨ	—	—	—	—
—	—	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ	—	—	—	ਨਿ	ਨ	—	—	—	—
—	—	—	ਕੈ	—	ਤ	—	ਨ	ਸੋ	—	—	—	ਹਿ	ਨ	—	—	—	—
ਧ	ਪ	—	ਪ	ਧ	ਧ	ਰ	ਨ	ਸੁ	—	—	ਨਿ	ਨ	—	—	—	—	—
ਧ	ਤ	—	ਸ	ਰ	ਜ	ਨ	ਨ	ਭਾ	—	—	ਤ	ਤ	ਨੀ	—	—	—	—
ਧ	ਪ	—	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਨ	ਮੰ	—	—	ਮ	ਮ	ਗ	—	—	—	—
ਧ	ਤ	—	ਤ	ਧ	ਮ	ਨ	ਨ	ਮੰ	—	—	ਹਿ	ਹ	ਆ	—	—	—	—
ਰ	ਸ	—	ਬਵਨ	ਥ...									—	ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।			

੨੦. ਰਾਖ ਆਸਾ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਾਗ)

੧ ਉ ਸਤਿਨਾਸੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੁਰਗਿ ਅਜੂਨੀ
ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (ਮੁਲ ਮੰਦ੍ਰ—ਜਪੁ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧)

ਖ	—	੦	ਪ	੨	ਮਕ	ਰਸ,ਰ	੦	ਕ	ਕ	ਰ	ਰ	ਸ	੦	ਸ	—	ਸ
ਏ	੯	ਕਉ	ਕਾ	੩	੩	੩੩ਰ	੩	ਸ	—	੯	ਤ	ਨਾ	੯	੯	—	੯
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	੪	ਪ	ਪ	੪	ਸੰ	—	੯	ਸੰ	ਸੰ	੯	੯	—	੯
ਕ	ਕ	ਤਾ	ਪੁ	੫	ਰ	ਖ	੫	ਨਿ	—	੯	ਰ	ਭਉ	੯	੯	—	੯
ਰ	—	ਰ	ਸੰ	੬	ਸੰ	ਰ	੬	ਪ	—	੯	ਰਾਂ	ਸੰ	੯	੯	—	੯
ਨਿ	੯	ਰ	ਵੈ	੭	ਰ	ਰ	੭	ਅ	ਪ	੯	ਲਾ	ਮੂ	੯	੯	ਸੰ	ਤਾ
ਨ	ਨੀ	ਨੀ	ਧੁ	੮	ਧੁ	੮	੮	—	ਕ	੯	ਰ	ਪ੍ਰ	੯	੯	—	੯
ਜੂ	ਜੂ	ਜੂ	ਕੈਡ	੯	੯	੯	੯	—	ਲੂ	੯	ਰ	ਸਾ	੯	੯	—	੯

੨੭. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਤਾਲ ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਗ)

ਸਲੋਕ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕਛੁ ਨ ਕਰੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਅੰਤੇ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲੁ ॥ ੧ ॥

(ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੪੫੭)

ਅਸਥਾਈ

X		੨	੦	੩									
ਸ ਕਾ	— ੯	ਸੰਚ ੯	ਸੰਨ ੯	ਪਪ ੯	ਮਗ ੯	ਰਸ ੯ਲ;	ਰ ਕਛ	ਮ ਨ	-ਮ ਕ	ਪ ਹੈ	— ੯	ਧਨ ੯	ਪਪ ਜਮ
ਸ ਕਾ	— ੯	ਸੰਚ ੯	ਸੰਨ ੯	ਪਪ ੯	ਮਗ ੯	ਰਸ ੯ਲ;	ਰ ਕਛ	ਮ ਨ	-ਮ ਕ	ਪ ਹੈ	— ੯	ਧਨ ੯	ਪਪ ਜਮ
ਸ ਕਾ	— ੯	ਸੰਚ ੯	ਸੰ ੯	— ੯	ਪ ੯	-ਪ ੯ਲ	ਪ ਹਰਿ	ਪ ਹ	ਪਰਂ ਹਰਿ	ਸ ਨਾ	ਨ ੯	ਪ ਮ	-ਧ ੯ਜ
ਪ ਪੰ	ਪਪ ੯	-ਪ ੯	ਮ ੯	-ਨਾ ੯	ਰਗ ੯	ਰਸ ੯							

ਅੰਤਰਾ

		੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫	੧੬
ਰ ਸੁ	ਕੌਸ ਖੀਡ	ਰੋਂ ੯	ਸੰ ੯	-ਨ ੯	ਧ ੯	ਪ ਹੈ	ਪ ਹੈ	ਯ ਹੈ	ਮ ੯	ਪ ਹੈ	ਪ ਹੈ	ਧ ੯	-ਨ ੯ਜੋ
ਸ ਪਾ	— ੯	-ਨ ੯	ਪ ੯	-ਪ ੯	ਮਗ ੯	ਰਸ ੯ਲ;	ਰ ਕਛ	ਨ...					

ਨੋਟ :—ਠਾਅ, ਦੂਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ ਤੇ ਚੰਗੁਨ ਕਰਕੇ ਤਿਹਾਈ ਲਾਉਣੀ ਅਤੇ ਸੂਰ-ਤਾਲ ਵਿਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

੨੨. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਤਾਲ ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲੁਕ)

ਅਸਥਾਈ

		੨	੦	੩	
		ਗ ਰ ਹ ਵ ਈਸ	ਗ ਰ ਹ ਵ ਈਸ	ਗ ਰ ਹ ਵ ਈਸ	ਪ ਨ ਹ ਵ ਈਸ
ਸੱ ਲੀ	— — — — —	ਨ — — — —	ਧ — — — —	ਪ — — — —	ਪ — — — —
ਸੱਠੀ ਲੀ	— — — — —	ਨ — — — —	ਧ — — — —	ਪ — — — —	ਪ — — — —

ਅੰਤਰਾ

		ਰੰਗ ਜਿਨ	ਸੰ ਮਿ	-ਸੰ ਲ	ਸੰ ਮਾ	— —	ਸੰ ਰੇ	ਨਪ ੜ
ਸ ੱ ਲੀ	— — — — —	ਪ — — — —	ਸ ੱ ਲੀ	ਰ — — — —	ਸ ੱ ਲੀ	— — — —	ਪਸ ਹਾਜੀ	ਰੰਗ ਮੌਰੇ
ਰ ਗ ਗ ਖਿਆ	ਰ — — — —	ਨ — — — —	— — — — —	ਪ — — — —	ਪ — — — —	— — — —	ਪ — — — —	ਪ — — — —
ਸੱਠੀ ਲੀ	— — — — —	ਨ — — — —	— — — — —	ਪ — — — —	ਪ — — — —	— — — —	ਪ — — — —	ਪ — — — —

ਨੋਟ :—ਧਮਾਰ ਤਾਲ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਸੀਨਾ-ਬਸਿਨਾ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹੋ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੂੰ ਭ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਮਾਰ ਗਾਊਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗੋਂ ਸ਼ਬਦ 'ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ' ਵਿਚ ਗਾਊਣਾ ਵਧੇਰੇ ਚੇਗਾ ਰਹੇਗਾ।

੨੩. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਤਾਲ -ਆਡਾ ਚੇਤਾਲਾ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲੁਕ)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਿ ਚੀਨਸੀ ਆਸਾ ਤੇ ਨ ਭਾਵਸੀ ॥

ਰਾਮਾ ਭਗਤਹ ਚੇਤੀਐਲੇ ਅਚਿੰਤ ਮਨੁ ਰਾਖਸੀ ॥੧॥

ਕੈਸੇ ਮਨ ਤਰਹਿਗਾ ਰੇ, ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਰਗੁ ਬਿਖੈ ਕੋ ਬਨਾ ॥

ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕੂਲਾ ਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਛੀਪੇ ਕੈ ਘਰਿ ਜਨਮੁ ਦੇਲਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਭੈਲਾ ॥

ਸਤਹ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਭੇਟੁਨਾ ॥੨॥

(ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੪੯੬)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩	੦	੪	੧	੦
ਕ	ਰ	ਮ	ਗ	ਰ	ਤ	ਸ	ਸ
ਗ	ਰਹਿ	ਰਮ	ਗਾਇ	ਪਧ	ਸੰਨ	ਪਪ	ਮ
		SS	SS	SS	SS	SS	SS
ਸ	ਰ	ਸ਼ਿਵ	ਧਪ	ਧਨ	ਸੰਦੋ	ਸੰਨ	ਪਪ
		ਬੁਡ	ਬੁਡ	ਕਂਡ	ਕਂਡ	ਨਾਇ	ਕਿਆ
ਮ	ਉ	ਪਧ	ਨ	ਨਨ	ਪਪ	ਮਗ	ਤਮ
		ਉਪ	ਕੈ	ਕੁਡ	ਲਾਇ	ਹੇਡ	ਗਾ

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਪ	ਪ	ਧਸੰ	ਸ	ਗਰੰ	ਗਰੰ	ਸੰਨ	ਧਨ	ਪਪ
ਸੀ	ਆ	ਸਾ	ਭੇਡ	ਨਾ	ਭਾਇ	ਭਵ	ਸੀਡ	ਦਾਇ	ਮਜ਼
ਲਾ	ਗੁਰ	ਉਪ	ਦੇਡ	ਸ	ਭੈਡ	ਭੇਡ	ਲਾਇ	ਤਹ	ਪਰ

ਸ	-ਚ	ਸਨ	ਪਪ	ਸੰਨ	ਪਪ	ਮਗ	ਠਸ	ਸ	ਪਪ
ਸੰ	ਅਲੇ	ਚਿੰਤ	ਮਨ	ਰਾਇ	ਹੇਡ	ਖਡ	ਤੁਡ	ਸੀ,	ਭੇਡੀ
ਦਾ	ਤਨਾ	ਮਾਇ	ਹਰਿ	ਭੇਡ	ਤੁਡ	ਤੁਡ	ਤੁਡ	ਲਾ,	ਸਾਡ

ਨੋਟ :—ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਚੀਤ ਹੈ।

੨੪. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਪੜਤਾਲ, ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਬਾਪਾਰਿ ਗੋਵਿਦ ਨਾਏ ॥

ਸਾਧ ਸੰਤ ਮਨਾਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਏ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪੰਚ ਨਾਦ ਤੂਰ ਬਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਿਰਪਾ ਪਾਏ ਸਹਜਾਏ ਦਰਸਾਏ ਅਥ ਰਾਤਿਆ ਗੋਵਿਦ ਸਿਉ ॥

ਸੰਤ ਸੇਵਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਥ ਰੰਗ ਲਾਲਨ ਲਾਏ ॥੧॥

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਿ ਦਿੜਾਏ ਰਹਸਾਏ ਨਹੀ ਆਏ ਸਹਜਾਏ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਏ ॥

ਸਭ ਤਜੀ ਮਨੈ ਕੀ ਕਾਮ ਕਰਾ ॥

ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਜ ਲਾਗੀ ॥

ਹਰਿ ਦਰਸਨੋ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਤਮੁ ਬਤਾਵਹੁ ॥

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਗਣ ਆਏ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨॥ (ਰਾਗ ਆਸਾ ਮ: ਪ, ਪੜਤਾਲ, ਪੰ 80੯)

ਅੰਤਰਾ—ਇਕਤਾਲਾ (ਤੁਪਕ ਦੀ ਦੂਗ੍ਰਾਨ ਲਜ ਵਿਚ)

ਖ	ਮ	ਹ	੦	੨	੦	੩	੪	੮
ਮਕਿ	ਮਰ	ਮਾ	ਪ	੧	ਸ	ਸ	ਜਾ	ਸਲੇ
ਰਾ	ਸਬ	ਗਤਾ	ਪ	੨	ਦੇ	ਸ	ਜਾ	ਸ
ਅ			ਤ	੩		ਹ	ਸ	ਸ
ਰਾਂ			ਤਿਆ	੫	ਧ	ਵ	ਵਿ	ਵੇ
ਸੰਭੀ	੧	ਗਤ	ਮੈ	੬	ਸਵ	ਪ੍ਰੀ	ਨਾ	ਲਾ
ਨਧ	੧	ਪ	ਮਗ	੮	ਚ	ਗ	ਤ	ਸ

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ—ਸਲਹਾਕ (ਰਪਕ ਦੀ ਦੁਗਨ ਲੁਧ ਵਿਚ)

X	S	M	R	O	S	S	S
ନୟ	ସ	ର୍ଦ୍ଧ	ତ	ର	ମ	ମ	ପ
ର୍ଦ୍ଧ	ଗିଆ		ନ	ମନ		ଚା	ଏ
ମ	ମ		ମ	ମ	ପ	ପ	ଶ
ହ	ମା		ଦେ	ନ	ହୀ	ଆ	ଦିର

ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ
ਸ	ਰ	ਜਾ	—	ਏ	ਮ	ਮ	ਨਿ	ਧ	ਧ
ਪਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਏ	ਸ	ਸ	ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ
ੴੳ	ਨ	ਪਾ	—	ਏ	ਵ	ਵ	ਤ	ਜੀ	ਜੀ

ਸ	ਗ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਚ	ਰ	ਭ	—	ਏ	ਵ	ਵ	ਵ	ਰੰ	ਰੰ
ਚ	ਰ	ਗ	—	ਏ	ਵ	ਵ	ਵ	ਜੀ	ਜੀ
ਮ	ਨੈ	੫	—	ਕੀ	ਕਾਡ	ਅ	ਵ	—	—

ਇਕਤਾਲਾ (ਲਜ ਬਰਾਬਰ)

×	ਸੰ	੦	੨	੦	ਕ	ਨ	੫	ਧ	ਧ
ਸਿ	ਵ	ਸਿ	ਸਿ	ਸਿ	ਵ	ਵ	ਵ	ਮਨ	ਮਨ
ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰ	੫	੫	੫
ਬ	ਹ	ਤ	ਪਿਆ	੯	ਸ	ਲਾ	੯	੩,	੩,
ਪ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੈ	੯	ਕੰ	ਸੰ
ਚ	ਰਿ	੯	ਦ	ਰ	ਸ	ਨੈ	੯	ਖਾਡ	ਵਹੁ
ਨ	—	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	੯	ਧ	—
ਮੋ	੯	ਵਿ	ਤ੍ਰੁ	ਮ	ਬ	ਤਾ	੯	ਵਹੁ	੯
ਸੰ	ਸੰ	—	ਧ	—	ਪ	ਪ	੯	ਮ	ਮ
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਦੀ	੯	ਨ	ਸ	੯	ਆ	ਦੇ
ਗ	—	—	ਰ	—	ਸ	ਸ	੯	ਸ	—
ਵ	੯	੯	ਲ	੯	ਲ	ਲਾ	੯	ਦੇ	ਵਾ...

ਨੋਟ :—ਪੜਤਾਲ ਗਉਣ ਸਮੇਂ ਲਜ ਦੀ ਚਾਲ ਇਕ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਤਾਲ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਚਲੇ, ਤਾਂ ਹੀ ਪੜਤਾਲ ਗਉਣ ਦਾ ਅਨੰਦ ਹੈ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨੫. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਪੜਟਾਲ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਪੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗੁ ॥ ਮਨਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥

ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰ ਮਿਥਿਆ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥

ਮਨ ਸੰਤਨਾ ਕੈ ਚਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥੨॥

ਪ੍ਰਭ ਗੋਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪਾਰਥ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਿਮਰ ਜਾਗੁ ॥

ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਭਾਗੁ ॥੩॥

(ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੪੦੮)

०	८	५	२	१
८	५	२	१	०

अ० अ० अ० अ० अ० अ० अ० अ० अ०

म	स
स	म
म	स
स	म
म	स

आमचाई

ਅੰਤਰਾ—ਰੁਪਕ (ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਠਾਅ ਲਜ ਵਿਚ)

ପାଦ ପାଦ ପାଦ ପାଦ ପାଦ
ପାଦ ପାଦ ପାଦ ପାଦ ପାଦ

५	व र म	—	५	व र म
५५	म क्षे	—	५५	म क्षे

१	मं चि	२	मं आ
मं चि	मं चि	मं आ	—
मं चि	मं चि	प म	—
रं म	मं म	—	प त
र न	म ला	म ला	—

कम क्षेत्र...

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰ—ਇਕਤਾਲਾ (ਲਜ਼ ਬਰਾਬਰ)

०	०	०	०
०	०	०	०
०	०	०	०
०	०	०	०
०	०	०	०

०	ल	ल	प
म	ल	म	प
प	—	म	प
म	व	न	प
य		न	म
स		ल	म
स		र	म
स		ल	प
स		व	व
म		न	व
म		न	प

म	१	५	८
द	२	६	९
ज	३	७	०
ग	४	८	१
व	५	९	२
र	६	०	३
त	७	१	४
स	८	२	५
०	९	३	६

काम क्रेप...

੨੯. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਪੜਤਾਲ, ਸੂਲਛਾਕ (ਮੱਧਯ ਲਘ)

ਹਰਖ ਸੋਗ ਬੈਰਾਗ ਅਨੰਦੀ ਖੇਲੁ ਰੀ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਖਿਨਹੂੰ ਭੈ ਨਿਰਭੈ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂੰ ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥

ਖਿਨਹੂੰ ਰਸ ਭੋਗਾਨ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂੰ ਤਜਿ ਜਾਇਓ ॥੨॥

ਖਿਨਹੂੰ ਜੋਗ ਤਾਪ ਬਹੂ ਪ੍ਰਸਾ ਖਿਨਹੂੰ ਭਰਮਾਇਓ ॥

ਖਿਨਹੂੰ ਕਿਰਪਾ ਸਾਥੂ ਸੰਗ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗ ਲਾਇਓ ॥੩॥

(ਰਾਗ ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੪੦੯)

ਅਸਥਾਈ

ਸ	ਨ	੦	੨	੩	੦	੩	ਸ
ਸ	ਵ	ਧ	ਸ	ਗ	੧	੧	ਖ
ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	ਦੀ	੧	੧	੫
ਧ	ਲ	ਅ	ਨ	ਪ	੫	੫	੫
ਖ	ਲ	ਧ	ਪ	ਇ	੫	੫	੫
ਅ	ਲ	ਗ	ਖ	ਦਿ	੧	੧	੧
ਪ	ਲ	ਰੀ	ਦਾ	ਖਾ	੧	੧	੧
ਸ	ਲ	ਗੀ	ਦਿ	ਖਾ	੧	੧	੧

ਅੰਤਰਾ—ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਸੂਲ ਦੀ ਠਾਅ ਲਘ ਵਿਚ)

⊕	ਪ	੧	੨	੩	੧	੨	ਸ
ਪ	ਨ	ਪ	ਨਿ	ਪ	ਨ	ਪ	ਨ
ਪ	ਵੰ	ਬੈ	ਵੰ	ਬੈ	ਬੈ	ਬੈ	ਵੰ
ਪ	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧
ਸ	ਰੰ						
ਸ	ਨ	ਨੰ	ਨੰ	ਨੰ	ਨੰ	ਨੰ	ਨ
ਸ	ਨ	ਨੰ	ਨੰ	ਨੰ	ਨੰ	ਨੰ	ਨ
ਸ	ਨ	ਨੰ	ਨੰ	ਨੰ	ਨੰ	ਨੰ	ਨ
ਸ	ਨ	ਨੰ	ਨੰ	ਨੰ	ਨੰ	ਨੰ	ਨ
ਸ	ਨ	ਨੰ	ਨੰ	ਨੰ	ਨੰ	ਨੰ	ਨ

ਚਰਿ ..

ਦੂਜਾ ਅਤਿਰਾ—ਡਿੰਨਤਾਲ (ਸੁਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਖ ਵਿਚ)

X	ਸ	ਸ	ਸ	੨	ਰ	—	ਮ	ਮ	੦	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
*	ਖਿ	ਨ	ਹੂ		ਜੋ	S	ਕ	ਲਾ	S	ਪ	ਪ	ਬ	ਹੂ	ਪ੍ਰ	ਜਾ
—	ਧ	—	ਸੰ	[	ਧੂ	S	ਭ	ਰ	ਮਾ	—	—	ਧ	ਪ	—	—
S	ਖਿ	S	ਨ		ਕੂ	S	ਲ	ਰ	S	S	S	S	ਵਿਚ	S	S
*	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	—	ਸ	—
*	ਖਿ	ਨ	ਹੂ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	S	ਸਾ	S	ਧੂ	S	S	ਸੰ	S	S
—	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮਾ	ਪ	ਪ	H	S	ਕਿਚ	ਰ	ਸ
S	ਠਾ	ਨ	ਵ	ਹ	ਵਿ	ਰੈ	ਕ	ਲਾ	S	S	S	ਵਿਚ	S	S	S

(ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਪੜਤਾਲਾਂ ਦੀ ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

—ਆਸਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ—

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ

ਵਾਦੀ—ਪ	ਠਾਟ—ਆਸਾਵਰੀ	ਸਮਾਂ— ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ
ਸੰਵਾਦੀ—ਗ	ਜਾਤੀ—ਛਡਕ-ਸੰਪੁਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼— ਪ ਗੁ ਤੇ ਪ ਗੁ ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤਿ ।
ਆਰੋਹੀ—ਸ, ਰ ਮ ਪ ਪ, ਸੰ ।		
ਮ		
ਅਵਰੋਹੀ—ਸੰ, ਨ੍ਹਧੁ, ਪ ਏ ਮਪ ਗੁ, ਰ ਸ ।		

ਆਸਾਵਰੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸਰੂਪ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ। ਰਾਗਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਤੇਰ੍ਹਵੱਡੀ ਸਦੀ ਤੋਂ ਸਤਾਰ੍ਹਵੱਡੀ ਸਦੀ ਤਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖੇ ਸੰਗੀਤ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਬੱਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਵਿਚ ਬੌੜਾ-ਬਹੁਤ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਈ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਬਦਲ ਲਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ, ਭੈਰਵੀ ਰਾਗ ਪਹਿਲਾਂ ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ (ਰਾਗ-ਵਰਗ) ਵਿਚ ਸੀ। ਭਾਵ, ਇਸ ਦੇ 'ਰੇ ਧਾ' ਕੰਮਲ ਤੇ 'ਗਾ ਨੀ' ਸੁਰ ਤੀਵਰ ਸਨ। ਫਿਰ 'ਗਾ ਨੀ' ਕੰਮਲ ਤੇ 'ਰੇ ਧਾ' ਤੀਵਰ (ਕਾਫੀ ਠਾਟ) ਅਤੇ ਕਾਫੀ ਤੋਂ 'ਧਾ' ਕੰਮਲ ਹੋਣ ਨਾਲ (ਆਸਾਵਰੀ ਠਾਟ) ਵਿਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ 'ਰੇ ਗਾ ਧਾ ਨੀ' ਕੰਮਲ ਹਨ, ਇੰਜ ਇਹ (ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ) ਹੋ ਗਿਆ। ਕੰਮਲ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਭੀ ਇਸੇ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ।

ਉਚੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੋਖਾ ਭੀ ਕੁਝ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੋਵੀਰੀ, ਸੈਵੀਰ, ਸਾਵੇਰੀ, ਸਾਵਰੀ ਤੇ ਆਸਾਵਰੀ ਇਕੋ ਰਾਗ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਨਾਮ ਤੇ ਰੂਪ ਹਨ। ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਆਸਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਆਸਾ ਰਾਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖਿਆ ਆਸਾਵਰੀ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਵਿਚ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਆਸਾ ਰਾਗ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਆਸਾਵਰੀ ਭੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੂਰਾਂ ਦਾ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ ਬਣਟਲਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ—(੧) ਕੰਮਲ ਰਿਖਤ ਦੀ ਆਸਾਵਰੀ ਤੇ, (੨) ਤੀਵਰ ਰਿਖਤ ਦੀ ਆਸਾਵਰੀ। ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ 'ਕੰਮਲ ਆਸਾਵਰੀ' ਦਾ ਹੀ ਵਰਣਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਰੂਪ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤਕ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤਕ ਧੂਰਪਦ-ਯਮਾਰ ਗਾਉਣ ਦਾ, ਹਿਵਾਜ ਅਮ ਸੀ। ਸੰਨ ੧੯੧੯ ਵਿਚ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਾਹ ਰੰਗੀਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ (ਖਜਾਲ-ਗਾਇਕੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਈ ਤੋਂ ਕਈ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਭੀ ਆਸਾਵਰੀ ਵਾਂਗ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਾਇਕੀ 'ਤਾਨ' ਪ੍ਰਾਪਨ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਲਾਜ ਵਿਚ ਤਾਨ ਲਾਉਣ ਸਮੇਂ ਜਿਥੇ ਰੁਕਾਵਟ ਅਈ ਉਥੇ ਸੁਰ ਦਾ ਬੋੜਾ ਰੂਪ ਬਚਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹੋ ਵੀਚਾਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ, ਗੜਾਲੀਅਰ, ਮਹਾਂਦਾਸ਼ਟਰ ਆਦਿ ਪ੍ਰਾਤਿਆ ਵਿਚ 'ਤੀਵਰ ਰਿਖਤ' ਵਾਲੀ ਆਸਾਵਰੀ ਗਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕੋਈ ਕਾਥਕ ਜਾਂ ਵਜੜੀ ਦੋਵੇਂ ਰਿਖਤ ਲਾ ਕੇ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ—ਵਜਾਊਂਦੇ ਹਨ।

ਆਸਾਵਰੀ ਠਾਟ ਦਾ ਇਹ ਭਨਕ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਪੈਵਤ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਹੈ, ਜਾਤੀ, ਓਡਗ—ਸੰਪੂਰਣ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗਾ-ਨੀ, ਵਰਜਿਤ, ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੁਰਜ ਉਦਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਨਿਖਾਇ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ "ਨੁਸਾ, ਨੁਸਾਂਸਨੁਸਾ, ਪ" ਇੰਜ ਖੜ੍ਹਜ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ "ਮਪਧਮਪਗੁ" ਤੇ ਉਤ੍ਤਰਾਂਗ ਵਿਚ "ਰਮਪ ਪ ਪ" ਇਹ ਤਾਨ ਥਾਰ ਥਾਰ ਲਗਦੀ ਹੈ।

ਆਸਾਵਰੀ ਤੇ ਜੋਨਪੁਰੀ ਦੋਵੇਂ ਜੋੜੀ ਦੇ ਰਾਗ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖੋ—ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਗਾਉਣਾ ਐਖਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਚਲੰਤ ਤਾਨਾਂ ਵਿਚ ਨਿਖਾਇ ਸੁਰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣ ਵਿਚ ਤੁਕਾਵਟ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ "ਰਮਪਨੁਸਾ, ਮਪਏਸਾ, ਦੀ ਬਾਂ ਰਮਪਏਨੁਸਾ, ਪਧਨੁਸਾ, ਮਪਨੁਸਾ" ਇੰਜ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਇ ਲਗਣ ਨਾਲ ਜੋਨਪੁਰੀ ਦਾ ਤ੍ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਰਿਖਤ ਤੇ ਗੰਧਾਰ ਉਤੇ ਮੱਧਮ ਦੀ ਅਤੇ ਪੈਵਤ ਉਤੇ ਨਿਖਾਇ ਦੀ ਮੀਡ ਲਗਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਯ ਤੇ ਕਰੂਣਾ-ਰਸ ਰਾਗ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਨ ਨ   ਮ   ਮ   ਨ   ਮ   ਸ
੧. ਸ—ਰਮਪ ਧੁ, ਧੁ, ਪ, ਧੁਮਪ ਤੁ—ਰਸ—ਰਮਪ ਧੁ, ਧੁ, ਮਪਨੁਸਾ, ਪ, ਮਪਗੁ—ਰਸ।

ਨ   ਨ.   ਮ   ਨ
੨. ਸ, ਰਗੁਰਸ, ਰ ਧੁ—ਪ, ਧੁ, ਸ—ਸ, ਰਮਪਨੁਸਾ, ਧੁ, ਪ, ਮਪਧਮਪਗੁ, ਰ, ਸ—ਰਸਨੁਸਾ, ਪ, ਮਪ

ਨ.
ਧੁਸ—ਰਮਪਨੁਸਾ, ਪ, ਧੁਮਪਗੁ, ਰ, ਸ—।

ਮ   ਨ   ਨ   ਸ
੩. ਸ, ਰਮਪ ਧੁ ਧੁ, ਪ, ਮਪਨੁਸਾ, ਪ, ਮਪਧਮਪਗੁ, ਰ, ਸ—ਰਮਪ ਧੁ, ਧੁ, ਸ—ਨੁਸਾ, ਪ, ਮਪ ਧੁ,

ਸ—ਰਨੁਸਾ, ਪ, ਮਪਧਮਪਗੁ, ਰਸ, ਰਮਪ ਧੁ ਧੁ, ਪ, ਧੁਮਪਗੁ, ਰ; ਸ—ਸ, ਰਮਪਨੁਸਾ, ਧੁ, ਸ—
ਨੁਸਾਂਰਨੁਸਾ, ਪ, ਮਪਸਾਂ, ਨੁਸਾ, ਪ, ਰ, ਸਨੁਸਾ, ਪ, ਮਪਨੁਸਾ, ਧੁ, ਪ, ਰਮਪ ਧੁ, ਪ, ਧੁਮਪਗੁ, ਰ, ਸ—।

ਮ   ਨ   ਨ   ਨ   ਨ
੪. ਸ, ਰਮਪ, ਮਪਨੁਸਾ, ਧੁ, ਸ—ਰਨੁਸਾ, ਪ, ਮਪ ਧੁ, ਸ—ਨੁਸਾਰ ਧੁ, ਪ, ਧੁਮਪਸਾਂ ਧੁ, ਪ, ਰ ਸਨੁਸਾ,
ਨੁਸਾ   ਮ   ਸ
ਪ, ਧੁ ਧੁ, ਸ—ਸਾਰਗੁ, ਰਸਨੁਸਾ, ਪ, ਰਮਪਨੁਸਾ, ਸ—ਸਾਰਗੁ, ਰ, ਸਨੁਸਾ, ਪ, ਮਪਨੁਸਾ, ਪ, ਸ,

ਨ੍ਹਾ, ਪ, ਰ, ਸਨ੍ਹਾਧ, ਪ, ਗੁ—ਰਸਨ੍ਹਾਧ, ਪ, ਧਮਪਗੁ, ਰ, ਸ—ਰਮਪ ਧ, ਧ, ਸ—ਸਰਗੁ, ਰਸ,
ਨ੍ਹਸਰਸਨ੍ਹਾਧ, ਪ, ਮਪਧਗੁ, ਰ, ਸ—ਸ, ਧ, ਧ, ਪ, ਰਮਪ ਧ, ਸ—ਸਰਗੁ, ਰਨ੍ਹਾਧ, ਪ, ਧਗੁ,
ਰ, ਸ—।

੫. ਨ੍ਹਾ, ਧ, ਧ, ਸ—ਨ੍ਹਸ, ਨ੍ਹਸਰਨ੍ਹਾਧ, ਧਸ—ਮਪ ਧ, ਸ—ਗੁ—ਰਸਨ੍ਹਾਧ, ਪ, ਮਪ ਧ, ਸ—ਨ੍ਹਧ,
ਸ, ਰਸਨ੍ਹਾਧ, ਸ—ਗੁ, ਰਸਨ੍ਹਾਧ, ਪ, ਧਮਪਗੁ, ਰ, ਸ—ਰਮਪ ਧ, ਸ—ਸਰਗੁ; ਰਸ, ਨ੍ਹਸਰਸਨ੍ਹਾਧ,
ਮਪ ਧ, ਧ, ਧ, ਧ, ਸ—ਸਰਗੁ, ਰਗੁ, ਸਨ੍ਹਸ, ਨ੍ਹਸਰਨ੍ਹਾਧ, ਧ, ਪ, ਸ—ਨ੍ਹਧ, ਪ, ਗੁ, ਰਸਨ੍ਹਾਧ, ਪ,
ਮਪਧਮਪਗੁ, ਰ, ਸ—ਰਮਪ ਧ, ਸ—ਨ੍ਹਸਰਧ, ਗੁ, ਰਸਨ੍ਹਾਧ, ਧ, ਪ, ਮਪਧ, ਗੁ, ਰ, ਸ—
ਸ, ਰਮਪਧਮਪ ਸੇਨ੍ਹਾਧ, ਪ, ਧਮਪਗੁ, ਰ, ਸ—।

ਆਸਾ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੨)

ਅਸਥਾਈ

ੳ	x	ੳ	੦
ਰ ਮ ਪ ਸ	ਨ੍ਹਾ — ਧ ਧ		
੧. ਮਾ ਈ ਮੇ ਰੋ	ਪ੍ਰੀ ਸ ਤ ਮ	ਸਰ ਮਪ ਧਧ ਮਪ	ਨ੍ਹਨ੍ਹ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ
੨.	.	ਰਮ ਧਨ੍ਹ ਧਪ ਮਪ	ਸਨ੍ਹ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ
੩.	.	ਨ੍ਹਨ੍ਹ ਧਪ ਮਪ ਸਨ੍ਹ	ਧਪ ਮਪ ਮਗੁ ਰਸ
੪.	.	ਸਨ੍ਹ ਧਪ ਕੁਰ ਸ	ਨ੍ਹਧ ਧਮ ਕੁਰ ਸ
੫. ਰਸ, ਰਮ ਧਮ ਗੁਰ	ਮਪ ਨ੍ਹਧ ਧਮ, ਧਪ	ਸਨ੍ਹ ਧਪ, ਰਗੁ ਰਸ	ਸਰ ਗੁ, ਸ
੬.	ਰਗੁ ਸਰ, ਮਪ ਧੁ, ਧ	ਪ੍ਰੀ ਮਪ, ਨ੍ਹਸ ਰਨ੍ਹ	ਨ੍ਹਹੁ ਧਮ ਗੁਰ ਸ
੭.	.	ਸਰ ਨ੍ਹਨ੍ਹ ਧਪ, ਧਧ	ਸਰ ਨ੍ਹਨ੍ਹ, ਰਗੁ ਰਸ
੮. ਸਗੁ ਰਸ, ਰਮ ਗੁਰ	ਮਪ ਧਮ ਧਸ ਨ੍ਹਧ	ਪਮ ਗੁਰ, ਸਸੰ ਨ੍ਹਧ	ਪਮ, ਗੁਰ, ਰਸ ਨ੍ਹਧ
੯.	ਸਰ ਮਪ ਧਧ ਧਮ ਰਮ ਧਧ ਸਰ ਸਨ੍ਹ	ਗੁ, ਰਮ ਧਨ੍ਹ ਧਧ ਧਧ ਧਮ ਗੁ, ਰਮ	ਸਨ੍ਹ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ ਧਧ ਧਮ ਗੁਰ ਸ

t.	•	•	•	• . . . .
	ਧੂਪ, ਧੂਪ ਮਲ੍ਹਾ ਰਸ, ਮੰਸ ਕੁਰੰ ਸਨ੍ਹੁ ਰੰਗ	ਨਨ੍ਹ ਧੂਪ ਮਲ੍ਹਾ ਸੰਸ ਸਨ੍ਹੁ ਧੂਪ ਸੰਸ ਨਧੁ	ਨਧੁ ਪਮ ਰੰਚੰ ਸਨ੍ਹੁ ਪਮ ਨਨ੍ਹ ਧੂਪ ਮਲ੍ਹਾ	ਰਰ ਸਨ੍ਹੁ ਧੂਪ ਗੁਰੀ ਰਿਸੇ ਨਧੁ ਧੂਪ ਪਮ ਗੁਰ ਸ

ਅੰਤਰਾ

	ਪ ਮ ਮ ਪ ਪ	ਨ ਧ — ਨ ਧ ਧ		
1.	ਜਨ ਨਾ ਨ ਕ	ਕੈ ਦ ਮ ਨ	ਸਨ੍ਹੁ ਧੂਪ ਮਲ੍ਹਾ ਰਸ	ਰਮ ਪਨ੍ਹ ਧੂਪ ਮਧ
2.	•	• . . ਸੰਚੰ ਸਨ੍ਹੁ	ਧੂਪ ਨਨ੍ਹ ਧੂਪ ਮਲ੍ਹਾ	ਰਸ ਰਮ ਪਧੁ ਸ
3.	ਰੰਚੰ ਸਨ੍ਹੁ ਧੂਪ ਸੰਸ	ਨਧੁ ਪਮ ਨਨ੍ਹ ਧੂਪ	ਮਲ੍ਹਾ ਧੂਪ ਪਮ ਗੁਰ	ਮਮ ਗੁਰ ਸਰ ਮਧ
4.	ਪਧੁ ਨਧੁ ਮਪ ਧੂਪ	ਰਮ ਪਮ ਸਰ ਗੁਰ	ਸਰ ਮਮ ਰਮ ਪਧ	ਸੰਚੰ ਕੁਰੰ ਨੁਸੰ ਰੰਸੰ ਮਪ ਧੂਪ ਪਧੁ ਸੰਸੰ
5.	ਰਸੰ ਨਧੁ, ਧੂਪੁ ਪ, ਧੁ	ਧੂਪ ਮਪ ਗੁਰਾ ਰ, ਗੁ	ਗੁਰਾ ਸਸ; ਸਰ ਮਪ	ਗੁਰੰ ਸੰਸੰ ਰੰਚੰ ਸੰਚੰ ਪੁ, ਰਮ ਪਧੁ ਸ,
6.	ਪਧੁ ਨਧੁ ਪਮ ਗੁਰ	ਮਪ ਧੂਪ ਮਲ੍ਹਾ ਰਸ	ਸੰਚੰ ਗੁਰੰ ਸਨ੍ਹੁ ਧੂਪ	ਨੁਸੰ ਰੰਸੰ ਨਧੁ ਪਮ
7.	ਧੂਪੁ ਧੂਪੁ ਧੂਪੁ ਧੂਪੁ ਰੰਗੁ ਗੁਰੰ ਗੁਗੁ ਰਸੰ	ਪਮ ਗੁਰ ਸ, ਸੰਸੰ ਨਧੁ ਪਮ ਗੁਰ ਸ,	ਨੁਸੰ ਸਨ੍ਹੁ ਸੰਸੰ ਨਧੁ ਰਮ ਪਧੁ ਸੰ ਰਮ	ਪਮ ਗੁਰ ਸ, ਗੁਗੁ ਪਧੁ ਸੰ ਰਮ ਪਧੁ,
8.	ਗੁਰੰ ਗੁਰੰ ਸਨ੍ਹੁ, ਰਸੰ ਪਮ ਗੁਰ, ਮਲ੍ਹਾ ਮਲ੍ਹਾ	ਰਸੰ ਨਧੁ, ਸਨ੍ਹੁ ਸਨ੍ਹੁ ਰਸ, ਗੁਰ ਗੁਰ ਸਨ੍ਹੁ	ਧੂਪ, ਨਧੁ ਨਧੁ ਪਮ, ਸਰ ਰਮ ਮਪ ਪਧੁ	ਧੂਪ ਧੂਪ ਮਲ੍ਹਾ, ਪਮ ਧੂਸੰ ਸੰਚੰ ਰੰਗੁ ਰੰਸੰ,

੧. ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਪੰਜਾਬੀ ਠੇਕਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਜ)

ਮਾਈ ਮੈਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਮੁ ਬਤਾਵਹੁ ਰੀ ਮਾਈ ॥
 ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ
 ਜੈਸੇ ਕਰਹਲੁ ਬੇਲਿ ਰੀਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਤਾਈ ॥
 ਜੈਸੇ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ॥੨॥
 ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪਿਆਰੇ ਮੋਹਿ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਗੁਸਾਈ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੩॥

(ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੩੬੯)

अमधादी

	२	०	३
	ਨ ਪ ਮਾ	ਸੰਨ ਪ੍ਰੋਡ SS	ਮਲ੍ਲ SS
ਪ ਤਾ	ਪ ਵਹੁ S ਰੀਓ;	-ਪ ਐ ਚੋ -ਰ ਐ ਚੋ ਸ ਰੋ	ਰਸ ਡਰਾ SH
	ਗੁ ਮਾਡ	—	ਰਮ ਡਮ HM
ਨੁਸ ਤਾਂ	ਸ ਵਹੁ S ਰੀਓ	—	ਰਗੁ ਰਾਂ SS SM
	ਧ ਪ ਮਾਡ	ਸੰਨ ਪ੍ਰੋਡ SS	ਸੰਗੁ ਰਾਂ SS SM
ਪ ਤਾ	ਪ ਵਹੁ S ਰੀਓ	— —	— —
	ਗੁਰ ਮਾਡ	—	—

۲۷

ਸ	—	—	ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	ਹਉ	ਮ	ਮ	ਨ	ਧੁ	—	ਨ	ਪ
ਝ	s	s	ਰਹਿ	ਨਸ	ਕਵੂਡ	ss	ss	ss	s	ਹਉ	ਹਰਿ	ਵਿਖ	ਖਿਨ	ss	ss	ਨ	ਧੁ

ਸ	—	—	ਸ	ਸ	ਮ	—	ਸ	ਅ	ਮ	ਰ
ਲ	ੱ	ੱ	ੱ	ਰੰ	ਸੰ	ਗੁ	ਪ	ਪ	ਗ	ਸ
ਹ	ੱ	ੱ	ੱ	ਰੰ	ਗੁ	ੱ	ੱ	ੱ	ਰ	ਮ
ਪ	ੱ	ੱ	ੱ	ਰੰ	ਗੁ	ੱ	ੱ	ੱ	ਗ	ਸ

2. ਨੋਟ—ਇਸੇ ਪ੍ਰਬਦਦ ਦੀ ਸੂਜੀ ਗੀਤ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਲ)

ਅਸਥਾਈ

x	੨	੦	੩
ਨ ਪ੍ਰੀ	੫ ੩	੫ ੩	ਰ ਮ
ਨ ਪ੍ਰੀ	੫ ੩	੫ ੩	ਰ ਮ
ਹ ਰਿ	੪ ਖਿ	੪ ਨ	ਰ ਮ
ਸ ਕ	੮ ਰ	੮ ਲ	ਰ ਮ

ਅੰਤਰਾ

੫ ਹ ਹ	੫ ਰਾ	੫ ਨ	੫ ੦	੮ ਸ	੮ ਗ	੮ ਗਿਰ	੮ ਕ	੮ ਤ	੮ ਡਿਚਿ
੫ ਹ ਹ	੫ ਰ	੫ ਨ	੫ ੦	੮ ਸੰ	੮ ਗੁ	੮ ਗੁਰਸ	੮ ਮ	੮ ਦੀ	੮ ਸ

ਸ	ਏ	ਸ	ਸ	ਸ	ਲਿ	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਨ	ਮ	ਰਹਿ	ਤ	ਧ	ਧ	ਨ	ਮਪ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਸੇ	ਸੋਹਿ
ਸ	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਕੁ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਜਾਡ	ਨਸ	ਰਂਸ	ਨ	ਧ	ਧ	ਨ	ਪ	ਮ	ਰ	ਪ	ਪ	ਸੋ	ਰੋ

ਨੋਟ :—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ ।

੩. ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥
 ਨਾਭਿ ਰੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੁ ਧਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥
 ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤੇ ਉੰਚਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਗਾਵਉ ਰੇ ॥
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਤਿਸ ਤੇ ਤੁਵਹਿ ਡਰਾਵਉ ਰੇ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੁਆਮੀ ਤਉ ਅਵਰਹਿ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ਭੂਮ ਭਉ ਮੇਟਿ ਲਿਖਾਵਉ ਰੇ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੪੦੮)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

੩		X		੨		੦	
—	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ
੨	ਹ	ਮ	ਰਾ	ਧ	ਸ	ਤੇ	ਸ
—	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਨ
੧	ਰੈ	ਲ	ਦਿ	ਨ	ਸ	ਤਿ	ਧ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮਖਿ	ਨ	ਮਹਿ	ਧ	ਸਾ	੧	ਧ	ਧ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
—	ਸ	ਰ	ਰ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੈ															
੧	ਤਿ	ਸ	ਤੇ	ਤੁ																			

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ ।

੪. ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਗ)

ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥
ਜਾਂ ਪੰਚ ਰਾਸੀ ਤਾਂ ਤੀਰਬ ਵਾਸੀ ॥੧॥
ਪੁੰਘਰੂ ਵਾਜੈ ਜੇ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥
ਤਉ ਜਮੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮੈ ਸਉ ਆਗੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਸ ਨਿਰਾਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥
ਜਾਂ ਜਤੁ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਭੇਗੀ ॥੨॥
ਦਇਆ ਸਿਰੀਬਹੁ ਦੇਹ ਬੀਬਾਰੀ ॥
ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੀ ॥੩॥
ਏਕੁ ਝੂ ਹੋਰਿ ਵੇਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥
ਨਾਨਕੁ ਜਾਣੈ ਚੇਜ ਨ ਤੇਰੇ ॥੪॥

(ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੩ਪਈ)

ਅਸਥਾਈ

ੴ		X		ੴ		O	
*	ਪ	ਪ	ਸ	ਪ	ਪ	ਮ	ਸ
*	ਮ	ਪ	ਸ	ਯ	ਮ	ਗ	ੴ
*	ਖ	ਖ	ਕੁ	ਵਾ	ਜੈ	ਲਾ	ੴ
ਸ	—	ਸ	ਸ	ਤ	ਤੈ	ਰ	ਸ
ਰ	—	ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਗ	ੴ
ਤਉ	S	ਜ	ਮ	ਕ	ਹਾ	ਅ	ੴ
				ਤ	ਸਿਉ	ਤੁ	ਪ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਨੂ	ਨੂ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰਾ	ਗੁ	ਰ	ਰੁ	ਸੰ	ਨੂ	ਪ	—
ਮ	ਪ	ਯੂ	ਯੂ	ਚਾ	—	ਗੀ	ਤਾ	ਪ	ਗੁ	ਰ	ਤੁ	ਪ	ਕਾ	ਤ	—
ਵਿ	S	ਦਿਆ	ਵੀ	ਜਾ	—	ਗੀ	ਤਾ	ਮ	ਗੁ	—	ਰ	ਸ	ਰ	—	ਸ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਮ ਆਸਾਵਦੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਤੂ ਠਾਕੁਰੇ ਬੇਰਾਗਰੇ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥
 ਤੂ ਸਾਗਰੇ ਰਤਨਾਗਰੇ ਹਉ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ॥
 ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੂ ਵਡਦਾਣਾ, ਕਰਿ ਮਿਹਰੰਮਤ ਸਾਂਥੀ ॥
 ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥
 ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ਤਾ ਗਤਿ ਜੀਅਰੇ ਤੇਰੀ ॥
 ਸਭ ਉਪਰਿ ਨਾਨਕ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥੧॥

(ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਛੌਤ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੨੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	੧	੨
ਧ ਸ ਤੂ — ਸ ਨਾ ੨	ਅ ਸ ਵ ੰ ਨ ੰ ੨	ਖ ਪ ਰਾਡ ੰ ੰ ੰ ੰ
੨ ਮੈ ੨ ਜੇ ੨ ਹੀਡ ੰ ਅ ੰ ਣ	ਪ ਹ ੰ ੰ ੰ ੰ ੰ ੰ	ਪ ਹ ਰ ੰ ੰ ੰ ੰ ੰ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨
ਧ ਤੂ ਸ — ਗ ੨	ਨ ਵ ੰ ੰ ੰ ੰ	ਪ ਰ ੰ ੰ ੰ ੰ	ਯ ਤ ੰ ੰ ੰ ੰ	ਸ ਨਾ ੰ ੰ ੰ ੰ	— ੰ ੰ ੰ ੰ ੰ	ਸ ਗ ੰ ੰ ੰ ੰ	— ੰ ੰ ੰ ੰ ੰ	ਸ ਗ ੰ ੰ ੰ ੰ	— ੰ ੰ ੰ ੰ ੰ
ਸ ਹਉ ਸ ਾ ਰ ਨ ਜਾ	ਪ ੰ ੰ ੰ ੰ ੰ	ਪ ੰ ੰ ੰ ੰ ੰ	ਯ ੰ ੰ ੰ ੰ ੰ	ਸ ਨ ੰ ੰ ੰ ੰ	— ੰ ੰ ੰ ੰ ੰ	ਸ ਗ ੰ ੰ ੰ ੰ	ਨ ੰ ੰ ੰ ੰ ੰ	ਨ ੰ ੰ ੰ ੰ ੰ	ਪ ੰ ੰ ੰ ੰ ੰ

— ਸਥਦ ਦੀਆ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ੴ. ਰਾਗ ਆਸਾਵਾਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲੜ)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਬੂਖ ਲਗਾਈ ॥
 ਨਾਮੁ ਸੁਨਿਐ ਮਨੁ ਬ੍ਰਿਪਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥
 ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਿਖ ਮੀਤਾ ॥
 ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਾਮੇ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਸਰਸਾ ॥
 ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਬਿਗਸਾ ॥੨॥
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਸਟੀ ਮੋਹ ਅੰਧਾ ॥
 ਸਭ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕੀਏ ਦੁਖੁ ਧੰਧਾ ॥੩॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਆਸਾ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੩੬੭)

ਅਸਥਾਈ

੨	ਪ	੨	੦	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
ਪ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਧ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਨ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	੫	੫	੫	ਨ	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦
ਹ	ਹ	ਹ	ਹ	ਹ	ਨ	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦
ਨ	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਉਂ ਲਾਓ ।

ਨੌਟ :—ਇਸ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਹੀਤਾਂ (ਟਿਊਨਾਂ) ਦੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਗ ਦੀ ਵਿਦੂਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ।

੭. ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਖ)

ਠਾਕੁਰ ਹੋਇ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥

ਭਈ ਬਲਿਆਣ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਹੋਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥ਰਹਾਉ॥

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪਾਰਥ੍ਥਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥

ਹਾਥੁ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤਿ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥

ਵਰ ਨਰੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜੋ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥

(ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ਪ੩੨ ਤੇ ੪੯੯)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੫	੩						
ਨ ਧ ਹ — ੯	ਪ ਮ ਦਿ ੯	ਮ ਗ ਆ — ੯	ਰ ਪ ਸ ਦ — ੯	ਰ ਇਆ ਲ, ੯	ਸ ਲ ਹ — ੯	ਪ ਸ ਠ — ੯	ਨ ਧ ਹ — ੯	ਪ ਮ ਦ ਕ ੯	ਨ ਧ ਹ — ੯	ਪ ਮ ਦ ਕ ੯
ਸ —	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਪ
ਆ	੯	ਨ	ਨ	ਨ	ਦ	ਵ	ਪ	ਹ	ਈ	੯
ਸਾ	੯	ਰ	ਨ	ਨ	ਸ	ਕ	ਨ	੯	ਪ	ਲ
ਬਾ	੯	ਲ	ਪ	੯	੯	੯	੯	੯	੯	੯

ਅਤਰਾ

ਪ ਮ ਦ ਕ ੯	ਪ ਮ ਦ ਕ ੯	ਨ ਧ ਹ — ੯	ਨ ਧ ਹ — ੯	ਸ ਕ ਰੀ ੯	ਸ ਕ ਰੀ ੯	ਸ ਕ ਰੀ ੯	ਸ ਨੰ ਤੀ ੯	ਸ ਨੰ ਤੀ ੯
ਸਾ	੯	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਰ	੯	੯
ਪਾ	੯	ਚ	ਬ	ਹ	ਮ	ਨ	੯	੯

ਧ	—	ਸ	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	ਰ
ਹ	—	ਚ	—	ਦੇ	ਦਿ	ਰਾ	ਸ	ਖ	—	ਵ	ਰ	ਚ
ਸ	—	ਕ	ਲ	ਨ	ਤ	ਨ	ਸ	ਲ	ਹ	ਧ	ਨ	ਕ

—ਆਖੀਰ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

C. ਰਾਗ ਆਸਾਫ਼ੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਗ)

ਅਗਮੁ ਅਨੰਤੁ ਅਨਾਦਿ ਆਦਿ ਜਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥
 ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਧਰਿ ਧ੍ਰਨੁ ਨਿਤਹਿ ਜਿਸੁ ਬੇਦੁ ਬਖਾਣੈ ॥
 ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀਂ ਦੁਸਰ ਕੋਈ ॥
 ਭੰਜਨ ਗੜ੍ਹਣ ਸਮਝੁ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਸੋਈ ॥
 ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਓ ਜਨੁ ਮਖੁਰਾ ਰਸਨਾ ਰਸੈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਚਿਤਹ ਬਸੈ ॥੧॥

(ਸਵਈਏ ਮ: ੪ ਕੇ, ਪੰਨਾ ੧੪੦੪)

ਅਸਥਾਈ

੦		੩		X		੨	
*	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਸ	ਰ	ਮ
*	ਅ	ਮ	ਅ	ਨੰ	ਡ	ਨ	ਅ
*	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਸ	ਰ	ਕ
*	ਅ	ਮ	ਅ	ਨੰ	ਡ	ਦਿ	ਜ
ਮ	—	ਰ	ਸ	ਰ	—	ਸ	ਮ
ਲ	—	ਦਿ	ਨ	ਜ	—	ਨ	ਹ
ਪ	—	ਪ	ਪ	ਤ	ਤ	ਨ	ਪ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਹ	ਪ	ਵ	ਕ	ਨ	ਧ	ਸ	ਰ	ਪ	ਧ	ਸ	ਵ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	ਰ	ਹੀ
ਸ	ਰ	ਲ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਰ	ਸ	ਰ	ਪ	ਧ	ਸ	ਵ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	ਰ	ਹੀ
ਸੂ	ਡ	ੜ	ਸ	ਰ	ਕ	ਨ	ਰ	ਸ	ਦੀ	ੜ	ਪ	ਭ	ਜ	ਨ	ਗ	ਨ	ਸ	ਡ	ਹੀ
ਨ	—	ਪ	ਧ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਨ	ਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਪ	ਹੀ

ਨੋਟ :—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ। ਇਸ ਰੀਤ (ਟਿਯੂਨ) ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਨੂੰ ਇਕੋ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਗਾਉਣਾ ਹੈ।

੯. ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਪਗ ਕੀ ਪੂਰਿ ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਮੇਹਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਹਇਸ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਸੁ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥

ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸੇ ਜਨ ਕਬਹੂ ਨ ਮਰਤੇ ਝੂਰਿ ॥੧॥

ਧੰਧ ਧੰਧ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਾਪੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਟੇ ਬਿਸੂਰ ॥

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਭੇਗ ਇਸੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਾਨੇ ਕੂਰ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਟੌਡੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੨੧੬)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਪ ਪ੍ਰ ਪ੍ਰੇ	ਪ੍ਰ ਪ੍ਰੇ	ਮ ਗ ਗੁ	ਮ ਮ ਮ
— —	ਪ੍ਰ ਪ੍ਰੇ	ਸ ਗ ਗੁ	ਮ ਮ ਮ
ਸ ਸੀ	ਸ ਦਿਆ	ਪ੍ਰ ਪ੍ਰੇ	ਪ ਪ ਪ

—	ਰ	ਮ	ਮ	ਕਿਰ	ਪ	ਧ	ਤ	ਸ	ਸ	ਸੰ	ਸੰ	ਲੱਡ	ਗੁ	ਰਾ	ਚਾ	ਸ	ਨ	ਧ
ਅੰਤਰਾ																		
—	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਆ	—	ਸ	ਸ	ਸ	—
—	ਦਹ	ਪ	ਦਿ	ਸ	ਰ	੮	੮	ਵਿ	ਰਹਿ	—	ਜ	ਜ	ਸ	ਗ	ਦਾ	ਹ	ਮ	—
—	ਨ	ਅ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗ	ਦਾ	ਹ	ਨ	ਪ
—	ਸ	ਜੇ	ਸ	ਤੁ	ਮ	ਸਨ੍ਹ	ਰੰਸ	ਪਧ	ਮਧ	ਗ	ਗ	ਗ	ਆ	—	ਰ	ਰ	ਸ	—
—	ਰ	ਸੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਬ	ਸ	ਸ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਮਾ	ਗੁ	ਰੈ	ਕ	ਨ	ਪ
—	ਸੇ	ਜ	ਜ	ਨ	ਕ	ਬ	ਬ	ਹੁ	ਨ	ਮਾ	ਮਾ	ਮਾ	ਰੈ	ਗੁ	ਰੈ	ਕ	ਨ	ਪ

— ਪੜਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਭੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਵੇ ਲਾਓ ।

੧੦. ਰਾਖ ਆਸਾਫ਼ਗੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲੜ)

ਸੁਪਣ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਾਨਕ ਬਨੇ ਬਚਿਤ੍ਰ,
ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਆਜ ਮੇਰੇ ਆਏ ਹੈਂ ॥
ਪਰਮ ਦਯਾਲ ਲਾਲ ਲੋਚਨ ਬਿਸਾਲ,
ਮੁਖ ਬਰਨ ਰਸਾਲ ਮਪੁ ਮਧੁਰ ਪੀਆਏ ਹੈਂ ॥
ਸੇਡਤ ਸਿਹਜਾਸਨ ਬਿਲਾਸਨ ਦੈ ਅੰਕਮਾਲ,
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਸਮ ਹੈ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈਂ ॥
ਚਾਂਦੀਕ ਸਬਦ ਸੁਨਿ ਅਖੀਆਂ ਉਘਰ ਗਈ,
ਭਈ ਜਲ ਮੀਨ ਗਤਿ ਬਿਰਹ ਜਗਾਏ ਹੈਂ ॥੨੦੫॥ (ਕਬਿੰਤ, ਭਾ: ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਬਾਈ

੦		੩		X		੩
		ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ
	ਆ	ਧ	ਜ	ਆ	ਹੈ	ਸ
ਨ	—	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ
ਧ	੮	ਪ	ਜ	ਸ	ਹੈ	ਸ
੮	੮	ਆ	ਜ	ਸ	ਹੈ	ਸ

s	ਸੁ	ਪ	ਸੁ	ਨ	ਸ	ਚ	ਸੁ	ਨਿ	ਰਮ	ਨ	ਧ	ਧ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰਾ	ਵ	ਬ	ਸ	ਚ	
ਰ	ਮ	ਵ	ਮ	ਨ	ਮ	ਪ	ਪ	ਵਿ	ਪ	ਕੁ	ਨ	ਧ	ਪ	ਸ	ਆ	ਸ	ਜ	ਸ	ਮ	ਸ	ਨ	ਰ	ਦ
ਨ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਰ	ਅ	ਪ	ਦ	ਨ	ਧ	ਪ	ਲ	ਨ	ਧ	ਲ	ਧ	ਸ	ਲੋ	ਸ	ਚ	ਸ	ਨ	ਸ	ਬਿ	ਸ	ਖ
ਨ	ਧ	ਬ	ਚ	ਪ	ਨ	ਧ	ਸ	ਸ	ਲੋ	ਸ	ਮ	ਰ	ਧ	ਗ	ਮ	ਗ	ਚ	ਰ	ਨ	ਸ	ਪੀ	ਸ	ਦ
ਨ	—	—	—	—	—	—	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਨ	ਮ	ਰ	ਸੰ	ਆ	ਨ	ਦੇ	ਰ	ਹੈ	—	—	ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।	।

੧੧. ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਘ)

ਮੇਰੇ ਬਾਪੁ ਮਾਧਉ ਤੂ ਧਨੁ ਕੇਸੇ, ਸਾਂਵਲੀਓ ਬੀਠੁਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਕਰ ਧਰੇ ਚੜ੍ਹ ਬੈਕੁਣ ਤੇ ਆਏ ਗਜ ਹਸਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਨ ਉਧਾਰੀਅਲੇ ॥

ਦੁਹਸਾਸਨ ਕੀ ਸਭਾ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਅੰਬਰ ਲੇਤ ਉਥਾਰੀਅਲੇ ॥੨॥

ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਅਹਲਿਆ ਤਾਰੀ ਪਾਵਨ ਕੇਤਕ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥

ਐਸੇ ਅਧਮੁ ਆਜਾਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਤਉ ਸਰਨਾਗਤਿ ਆਈਅਲੇ ॥੨॥

(ਰਾਗੁ ਮਾਲੀਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੯੮੮)

ਅਸਥਾਈ											
X		੨		੦		੩		੪		੫	
ਨ ਧ ਲਾ	—	—	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਹ	—	ਮ	ਮ
—	੯	੯	੯	੯	੯	ਕ	ਕ	ਗ	—	ਬੀ	ਬੀ
ਗ ਕੈ	ਰ	ਸ	ਲ	ਧ	ਪ	ਖ	ਖ	ਚ	ਸ	ਪ	ਧ
—	੯	੯	੯	੯	੯	ਗ	ਗ	ਚ	੯	੯	੯
ਅੰਤਰਾ											
ਸ ੯	—	—	—	—	ਸ	ਪ	ਮ	ਮ	ਹ	ਨ	—
—	੯	੯	੯	੯	ਕੈ	ਕੈ	ਕ	ਕ	ਕੇ	ਕੁ	ਕੁ
ਨ ੯	ਰ	ਸ	ਲ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਸਰ	ਸਰ
—	੯	੯	੯	੯	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗੈ	ਗੈ	ਗੈ
ਨ ਧ ਧ	ਸ	ਰ	ਸ	ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਨ	ਨ
—	੯	੯	੯	੯	੯	ਕੈ	ਕੈ	ਕੈ	ਕੈ	ਕੈ	ਕੈ
—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।											

੧੨. ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਾਲ ਸੂਲਝਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਜ)

ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥
 ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ਬਿਲੋਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
 ਸਹਜਿ ਬਿਲੋਵਹੁ ਜੇਸੇ ਤਤੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਤਨੁ ਕਰਿ ਮਟੁਕੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਲੋਈ ॥
 ਇਸੁ ਮਟੁਕੀ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਸੰਜੋਈ ॥੧॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ਮਨ ਕਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ ॥੨॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਮੀਰਾ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਗਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰ ॥੩॥

(ਰਾਗ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੮੭)

અધ્યાત્મી

ଅନ୍ତରୀ

—ਜ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅਤਿਰੇ ਤੇ ਲਾਉ।

੧੩. ਰਾਕ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ਕਦਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥
 ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਸਾਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ॥
 ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ਗੁਣਹ ਕੇਰੀ ਡੋਡਿ ਅਵਗਣ ਚਲੀਐ ॥
 ਪਹਿਰੇ ਪਟੰਬਰ ਕਰਿ ਅਛੰਬਰ ਆਪਣਾ ਪਿੜ੍ਹ ਮਲੀਐ ॥
 ਜਿਥੇ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥
 ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ਕਾਇ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥ ੩ ॥

(ਗਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੨੯੬)

ਅਸਥਾਈ

x		o		x		o		m	r	n	b
p	s	t	d	m	z	b	v	g	g	g	s
ਹ	ਤ	ਤ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ
ਮ	ਰ	ਤ	ਤ	ਸ	ਤ	ਨ	ਨ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ
ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ

ਅਤਰਾ

p	m	t	v	n	s	ਹ	ਵ	m	s	ਲ	ਤ
ਹ	ਤ	ਤ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਤ	ਤ
ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ
ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ
ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੪. ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਾਲ ਬੰਚਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਬਨਾਈ ॥
 ਜੇਤੁ ਬਨਿਆ ਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਬਨੇ ਤੇਰੈ ਉਲ੍ਲੇ ॥
 ਝੂਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਖੇਲ੍ਹੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਵਾ ਮਹਾ ਨਿਰਥਾਣੇ ॥ ੨ ॥
 ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਸੇ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਣੁ ।
 ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸੋਈ ਨਿਰਥਾਣੁ ॥ ੩ ॥
 ਜਾ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥
 ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਪੂਰ ਖਜਾਨਾ ॥ ੪ ॥

(ਰਾਗ ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੩੯੫)

અમદાદી

ੴ ਪ੍ਰਾਤਿਸ਼ਥ

੧੫. ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿੰਬਿਤ ਲਜ)

ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਡੀਰ ਅਥਾਹ ॥

ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੈ ਨਾਨਕ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥ ੧ ॥

(ਰਾਗ ਗਊੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੨੫੨)

અમસાદી

੧੯. ਰਾਗ ਆਸਾ, ਪੜਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲੇਖ)

سالیل می پرندی پتندی می سالیل جیسے,
 رُپ اندرُپ کے بیمُل جل ڈاۓ ہے ॥
 تاہی جل مٹی کے بنائی ٹھنکا اندر،
 دے کے جل ٹھٹھٹھ کا سماۓ ہے ॥
 جاہی جاہی ٹھنکا میں دیسٹی کے دے خی اُتی،
 پے خی اُتی آپا آپ آن ن دیکھاۓ ہے ॥
 پُرُن بُرُم گُرُم دے کے کار کے آکار،
 بُرُم بیسے کے دے کے دھیراۓ ہے ॥ ۹۱۰

(ਕਬਿੰਤ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

અનુભૂતિ

२	०	०
२	०	०
२	०	०
२	०	०

ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਪ	ਮ	ਲ	ਤ	ਸ	ਸ
ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਮ	ਗ	ਲ	ਕ	ਕ	ਕ
ਸ	ਗ	ੴ	ਸ	ਨ	ਗ	ਕ	ਕ	ੴ	ੴ
ਗ	ੴ	ਸ	ਅ	ਨ	ਗ	ਕ	ਕ	ੴ	ੴ

ਅਤਗ—ਤਾਲ ਸੂਲਛਾਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੇਗੁਨ ਲੜ ਵਿਚ)

ਗ	੦	੨	੩	੦	੧	੮	੪	੫	੬
ਮ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ਸ
ਤ	ਧ	ਜ	ਮ	ਟੀ	ਕੀ	ੰ	ੰ	ੰ	ਬ
ਤ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਗ	ਈ	ਈ	ਈ	ਈ	ਈ	ਈ	ਈ	ਈ	ਈ
ਗ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਗ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਗ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਗ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਗ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ

—ਸਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੭. ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਪਛਤਾਲ, ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ (ਲਗ-ਭਨ ਬਿਲੰਬਿਤ)

ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਉ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿਨਾਮੁ ਬਤਾਏਆ ॥

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਮਰੈ ਸਵਣੁ ਸਿਮਰਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ॥

ਜੈਸੇ ਹੋਸੁ ਸਰਵਰ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਿਉ ਰਹੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ॥੧॥

ਕਿਨਹੁੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸ੍ਰੂਜਾ ਭਾਉ ਰਿਦ ਧਾਰਿ ਕਿਨਹੁੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਮੋਹ ਅਪਮਾਨ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਥਾਣ ਪਦ

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥ (ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੩੬੯)

ਅਸਥਾਈ

X			O			X			O			S
ਮ ਰ ਅਨ	ਮ ਦਿਨ	ਰਮ ਹਰਿ	ਪ ਨਾ	—	ਸ	ਮਪ ਯਮ	ਨ ਪੁ ਕੌਰ	ਪ ਤਨ	ਪ ਕ	ਪ ਰਉ	—	ਪ ਹਉ
ਮ ਰ ਅਨ	ਮ ਦਿਨ	ਰਮ ਹਰਿ	ਪ ਨਾ	—	ਸ	ਮਪ ਯਮ	ਨ ਪੁ ਕੌਰ	ਪ ਤਨ	ਪ ਕ	ਪ ਰਉ	—	—
ਮ ਲ ਸਤਿ	ਗ ਗ	ਗੁਰ ਰਦ	ਮ ਲ ਮੈ	ਗ ਕਉ	ਗੁ ਰਹਰਿ	ਸ ਰਨਾ	ਰ ਮ	ਰ ਖ	ਸ ਤਾ	ਸ ਇਆ,	ਸ	ਹਉ
ਸ ਵਰਿ		ਗ ਬਿ	ਗ ਨ	ਰ ਖਿਨ	ਸ ਪ	ਸ ਲ	ਸਨੁ ਰਹਿ	ਰਸੁ ਨਾ	ਸ ਸ	ਨ ਪ ਕਉ	—	ਪ ਹਉ

ਅਤਗਾ—ਸੂਲਫਾਕ (ਦਾਦਰੇ ਦੀ ਦੁਗਾਨ ਵਿਚ)

X		O	2		3	O			S			S
ਪ ਮ ਹ	ਪ ਮ	ਨ ਪੁ ਕੌ	—	ਸ ਸ੍ਰੂ	ਸ ਵੰ ਣ	—	—	—	—	—	—	ਸ ਨਿਮ
ਸ ੰ ਰ	ਨ ਨ	ਰ ਧ	ਸ ਰਿ	ਨ ਪੁ ਕੌ	ਪ ਰ	ਪ ਤ	ਪ ਨ	—	—	—	—	ਪ ਹਉ
ਰ ਧ	ਰ ਧਿ	ਰ ਬਿ	ਰ ਨ	ਰ ਧ	ਰ ਲਾ ਹਿ	ਰ ਨ	ਸ ਤ	ਸ ਤ	—	—	—	ਸ ਸ
ਸ ੰ ਰਉ	ਨ ਨ	ਰ ਹਉ	ਸ ਟ	ਨ ਪੁ ਲਿ	ਪ ਰ	ਪ ਖਿ	ਪ ਨ	—	—	—	—	—
ਸ ੰ ਸੇ	ਸ ਸੇ	ਸ ਸੰ ਹੰ	ਸ ਸ	ਨ ਪੁ ਸ	ਪ ਰ	ਨ ਪੁ ਲ	ਪ ਰ	ਪ ਰ	ਪ ਰ	ਪ ਰ	ਪ ਰ	ਪ ਨ

મ ગુ		મ સ		મ		મ સ	
ર		ન		સ		સ	
મ ર હ		મ ચ		સ		સ	
ર		ન		ય		ય	
મ		ન		વિદ્ધિ		વિ	
ર		ન		લ		લ	
ન		ન		દ		દ	
ન		ન		બ		બ	

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ—ਰੂਪਕ (ਦਾਦਰੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲੜ ਵਿਚ)

ਨੋਟ :—ਪੜਤਾਲ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਤਾਲੀਂ ਦੀ 'ਲੁਜ' ਇਕ ਦੱਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣੀ ਚਾਰੀ ਹੈ।

(ਪੜਟਾਲ ਦੀ ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੮. ਰਾਮ ਆਸਾਵਰੀ, ਪੜ੍ਹਤਾਲ, ਤਾਲ ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲੜ)

ਓਇ ਪਰਦੇਸੀਆ ਹਾਂ ॥ ਸੁਨਤ ਸੰਦੇਸੀਆ ਹਾਂ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਾ ਸਿਉ ਰਚਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ॥ ਸਭ ਕਉ ਤਜਿ ਗਏ ਹਾਂ ॥

ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਭਏ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਏ ਹਾਂ ॥ ੧ ॥

ਹਰਿ ਤਜਿ ਅਨ ਲੁਗੇ ਹਾਂ ॥ ਜਨਮਹਿ ਮਰਿ ਭੁਗੇ ਹਾਂ ॥

ਹਚਿ ਹਰਿ ਜਨਿ ਲਹੇ ਹਾਂ ॥ ਜੀਵਤ ਸੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ॥

ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥

(રાગ અમાવસ્યા)

(ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੪੧੦-੧੧)

અમદાબાદી

X		Y		Z		O		M		N		P		Q	
म	स	म	स	म	स	म	स	म	स	म	स	म	स	म	स
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६

ਅੰਤਰਾ—ਤਾਲ ਸੂਲਫ਼ਾਕ (ਪਮਾਰ ਦੀ ਚੰਗ੍ਨਾਨ ਵਿਚ)

ਦੇਸੀਆ, ਧਮਾਲ...

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ—ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ (ਧਮਾਰਦੀ ਦੁਗਨ ਵਿਚ)

x	o	x	o
ਸ ਸ ਨ੍ਹਾ ਨ੍ਹਾ	ਸ ਸ ਸ —	ਰ ਮ ਪ ਮਪ	ਨ੍ਹ ਪ੍ਹ ਪ੍ਹ ਪ —
ਹਰਿ ਤਜ ਅਡ ਨਤ	ਲ ਗੋ ਹਾ ਸ	ਜਨ ਮਹਿ ਮ ਰਤ	ਭ ਜੇ ਹਾ ਸ
ਸਾਂ ਸਾਂ ਰਾਂ ਸਾਂਰਾਂ	ਮੁ ਕਾਂ ਕਾਂ ਕਾਂ —	ਰਾਂ ਜੀ ਸ ਵ ਨ੍ਹ ਨ੍ਹ	ਸਾਂ ਰਾਂ ਸਾਂ —
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜ ਨਤ	ਲ ਹੁ ਹਾ ਸ	ਮ ਗੁ ਗੁ ਰ ਰਗੁ	ਰ — ਸਿ —
ਸਾਂ -ਸਾਂ ਸਾਂ -ਰਾਂ	ਨੁਸਾਂ ਸਨ੍ਹ ਧ੍ਹ ਪ	ਨ ਨਕ ਭਗੁ	— ਸਿ —
ਜਿਸਹਿ ਪਾਂਕ੍ਰਿ ਪਾ	ਹੱਡ ਏਡ ਹਾ ਸ	ਤੁ	
ਨਾ ਨਕ ਭਗੁ	ਸੋ ਇ ਉਇ		
		ਪਰ ਦੈਸੀਆ—ਧਮਾਰ ..	

ਨੇਟ :—ਇਸ ਪੜਤਾਲ ਨੂੰ ਬਾਸਕੁ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ
ਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। —ਕਰਤਾ

SIKHBOOKCLUB.COM
—ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ—

ਰਾਗ ਭੈਰਉ

ਵਾਦੀ—ਯੁ | ਨਾਟ—ਭੈਰਉ | ਸਮਾਂ—ਸਵੇਰੇ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ) |
ਸੈਵਾਦੀ—ਰੁ | ਜਾਤੀ—ਸੰਪੁਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਰਿਖਡ-ਪੈਵਤ ਅੰਦਰਨ ਸਹਿਤ ।

ਮ   ਨ
ਆਰੋਹ—ਸ, ਗ, ਮ ਧ ਧ, ਨ ਸੰ ।

ਨ   ਗ   ਗ
ਅਵਰੋਹ—ਸੰ, ਨਧ, ਧੁ, ਪ, ਮਗ ਰੁ, ਰੁ ਸੰ ।

ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਛੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਭੈਰਉ ਇਕ ਪਰਮੁਖ ਰਾਗ ਹੈ। ਪੰਜਿਤ ਦਾ ਮੌਦਰ ਨੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ “ਸੰਗੀਤ ਦਰਪਣ” ਵਿਚ ਆਦਿ ਰਾਗ ਕਰਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਕੀ ਭੈਰਉ ਆਦਿ ਰਾਗ ਹੈ?

ਅਤੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੈਦਿਕ ਕਾਲ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਭਿੰਨ ਹੀ ਸੁਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵੇਦ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਅੱਕੇ ਚਲ ਕੇ ਇਕ-ਇਕ ਸੁਰ ਵਧਦਾ ਗਿਆ, ਇੰਜ ਸੱਤ ਸੁਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤਾਂ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਸਾਮਗਾਨ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਸੰਗੀਤ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਧਿਕਤਰ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੌਆਂ ਆਦਿਮ ਜਾਤੀਆਂ ਜਾਂ ਵਖੋ-ਵਖ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ, ਬ੍ਰਿਤੀਅਤੀ, ਮਕਰੀ, ਸਮਗਮਾਰ ਤੇ ਰਤਨਾਕਰ, ਆਦਿ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗ ਪੁਲਿੰਡਿਗ, ਬਕਲਾ, ਕੰਸਿਕ, ਅੰਧਾਲੀ, ਗੁਰਜਰੀ, ਸੰਗਾਸ਼ਟੀ, ਆਮੀਰੀ, ਅਹੀਰੀ, ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਤਿਵੇਂ, ਇਕ ਖਾਨਾ-ਬਦੋਸ਼ “ਭੀਰਵਾ” ਜਾਤੀ ਹਿਮਾਲਯ ਪਰਬਤ ਵਿਖੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਲੋਗ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਬਡੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਨ, ਗੈਂਘ ਲੰਗ ਭੀ ਉੱਤਰ-ਪੱਛਮ (ਕਾਵਲ ਕੰਪਾਰ) ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਪੰਜਿਤ ਸਾਰੰਗਦੇਵ ਨੇ ਆਪਣੇ “ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਰ” ਵਿਚ ਗੈਂਘ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਹੀ ਮਾਰਗ-ਦੇਸ਼ੀ ਸੰਗੀਤ ਬਤਾਇਆ ਹੈ। ਸੋ, ਭੀਰਵਾ ਜਾਤੀ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟ੍ਰੀ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਭੈਰਉ ਤੇ ਭੀਰਵੀ ਦੇ ਸੁਰ ਪ੍ਰਾਣ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਹੀਜ (ਗੈਂਘ) ਲੋਗਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ‘ਮਾਰਗ-ਸੰਗੀਤ’ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ। ਇੰਜ ਭੀਰਵਾ ਜਾਤੀ ਤੋਂ ਲਈ ਜਾਣ ਕਰ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਭੈਰਵ ਤੇ ਭੀਰਵੀ ਪੈ ਗਿਆ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਣਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਅੱਠੇਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨ ਪੰਜਿਤ ਨਾਰਦ ਦਾ ਲਿਖਿਆ “ਸੰਗੀਤ ਮਕਰੀਦ” ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਰਾਗ-ਰਾਗਾਨੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਮਨੁਖ ਰਾਗ ਤੇ ਇਸਦੀ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਪੇਹਿਲੀ ਵੇਖੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਗੋਂ ਇਸੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਚਾਰ ਮਤ ਕਾਇਮ ਹੋ ਗਏ—ਸ਼ਿਵ ਮਤ, ਚਰਤ ਮਤ, ਕਾਲੀ ਨਾਥ ਮਤ ਅਤੇ ਹਨੂਮਾਨ ਮਤ।

ਤੈਰਓ, ਮਾਲਕੌਸ, ਹਿੰਡੋਲ, ਦੀਪਕ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ, ਮੇਘ ਜਾਂ ਬਸੰਤ, ਪੰਜਮ, ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਇਤਿਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਅਤੇ ਪਾਰਬਤੀ ਦੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਉਚਾਰਣ ਕੀਤੇ ਬਤਾਏ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਜ-ਪੰਜ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਪੱਥਰ, ਪੱਤ੍ਰ-ਵਧੂ, ਇੰਜ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਇਕ 'ਪ੍ਰਹਾਨ-ਵਰਤਾ' ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਜੋ ਸਭ ਮਨੋ-ਕਲਾਪਤ ਕੱਲੋ ਸਨ। ਆਪੂਰਿਤ ਸੰਗੀਤਵੇਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਪੋਲ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਹਾਸੋਹੀਣੀਆਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਗ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤੇ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਮੱਧ-ਕਾਲ ਵਿਚ ਭੈਰਵੀ ਦਾ ਸੁਰ-ਰੂਪ ਕੀ ਸੀ ?

ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਰ ਦਾ 'ਭੈਰਓ' 'ਰੇ ਪਾ' ਵਰਜਤ ਸਾਡੇ ਮੈਸੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ 'ਮਾਲਕੇਸ' ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਸੀ। ਸੰਗੀਤ ਦਰਪਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਚੰਦ੍ਰਕੈਸ' ਵਾਂਗ ਤੇ ਸੰਗੀਤ ਪਾਰਜਾਤ (੧੯੬੩ ਸਾਦੀ) ਵਿਚ ਨਿਖਾਏ ਕੇ ਲੰਘਾਰ ਕੌਮਲ ਦੀ ਥਾਂ ਭੀਵਰ ਹੋ ਗਏ, ਇੰਜ਼ ਇਹ ਪੰਚਮ ਫੁਰਜ 'ਖਾਡਵ-ਭੈਰਓ' ਦੀ ਰੂਪ-ਹੇਖਾ ਵਿਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸੇ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਸੂਰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਆਪਣਿਕ 'ਭੈਰਓ' ਦਾ ਸੰਪੁਰਣ-ਸੰਪੁਰਣ ਸੂਤ-ਰੂਪ ਅਸੀਂ ਨੂੰ ਪਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਭੈਰਵੀ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਲੀ ਸੂਰ ਹੈਵਤ, ਤੇ ਸੇਵਾਈ ਰਿਖਤ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਭੈਰਵੀ ਦਾ ਰੂਪ 'ਆ-ਰੇ' ਸੂਰ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾ ਸੂਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਿਲਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ
 ਨ ਨ ਨ ਕ
 ਅੰਦੋਲਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ "ਮਾਪ ਪੁ, ਪੁ, ਪ, ਮਗਰੂ ਰੂ, ਸ" ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਠੀਕ ਲਗਾਊਣ ਨਾਲ
 ਭੈਰਵੀ ਦੀ ਭਲਕ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਤ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਸੂਰ
 ਮ ਨ ਨ ਕ
 ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ "ਸ, ਗਮਪ ਪੁ, ਪੁ, ਪ, ਮਗਰੂ, ਰੂ, ਸ, ਜਾਂ ਮਪ ਪੁ, ਪੁ, ਪ,
 — ਜ
 ਮਪਲਮਟ, ਰ, ਸ" ਭਾਨ ਬਾਰ ਬਾਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।

ਭੈਰਵੀ ਬਹੁਤ ਗੈਡੋਰ ਤੇ ਭਰੜੀ-ਰਸ ਰਾਗ ਹੈ, ਬਿਲੰਬਿਤ ਲੇਖ ਵਿਚ ਮੰਦ੍ਰ ਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਆਲਾਪ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਨ ਛਾਂਤ ਤੇ ਇਕਾਗਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਉਡਾਕ ਪਧਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਭੀ ਭਿੰਨ ਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ନ ଅ ଗ ନ ନ — ଗ
୧. ମ—ୟ, ନୁ, ର, ତ, ମ—ନମ୍ୟ, ଯ, ନୁ—କମ୍ର, ତ, ମ—

ନ ନ ନ ନ — ଗ ଗ ମ ଜ ନ ଦ
୨. ମ—ୟ, ପ, ମ୍ୟ ପ୍ୟ, ଯୁ, ମ—ମୟୁ, ତୁ, ତୁ, ମ—ଗମ୍ୟ, ମହାରୁ, ତୁ, ମ—ୟ, ପ୍ୟ, ଗ୍ୟମ୍ୟୁ—

ग म रा

र. स. रामपत्रमरु, र. स.—।

ਨ ਨ ਨ ਗ ਲ ਨ ਨ ਨ ਗ ਗ
 ੩. ਸ—ਧ, ਪ, ਮਪਧ, ਧ, ਨਸ—ਗਮਰੁ, ਰੁ, ਸ ਧ, ਸ, ਨਸ ਧ, ਪ, ਮਪਧ, ਨਸ—ਰੁ, ਰ,

ਗ ਮ ਨ ਨ ਗ ਨ ਨ ਨ ਨ
 ਗਮਰੁ, ਗਮਪਗਮਰੁ, ਰੁ, ਸ—ਸ ਗਮਪ, ਧ ਧ ਪਮਗਰੁ, ਰੁ, ਸ ਧ, ਧ, ਨਸਰੁ ਧ, ਧ, ਸ—।

ਮ ਨ ਨ ਪ ਨ ਨ ਮ ਗ ਨ ਨ ਨ
 ੪. ਸ—ਗਮਪ ਧ, ਧ, ਪ, ਗਮਪਗਮ ਧ, ਧ, ਪ, ਗਮਗਰੁ, ਰੁ, ਸ—ਮਪਗਮ ਧ, ਧ, ਪ, ਮਪ ਧ—ਮ;

ਗ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ
 ਪਗਮਰੁ, ਗਮਪਗਮਰੁ, ਰੁ, ਸ—ਮਪ ਧ; ਨਸ, ਧ, ਧ, ਪ, ਧਮਪਗਮ ਧ, ਧ, ਨਸ—ਸ, ਧ ਧ,

ਪ ਗ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ
 ਪ, ਗਮਪਗਮਰੁ, ਰੁ, ਸ—ਸ, ਧਧੁ, ਪ, ਮਪ ਧ, ਨਸ—(ਸ) ਧ, ਧ, ਨਸ, ਸਤ੍ਰੁ, ਰੁ, ਸ ਧ, ਧ,

ਗ ਗ
 ਪ, ਮਪਗਮਰੁ, ਰੁ, ਗਮਪਗਮਰੁ, ਰੁ, ਸ—।

ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ
 ੫. ਮਪ ਧ, ਨਸ, ਰੁਸ, ਧ, ਧਸ—ਨਸਤ੍ਰੁ ਧ, ਧ, ਰੁ, ਸ—ਗਮੰ ਰੁ, ਰੁ, ਸ, ਨਸ ਧ, ਧ, ਪ, ਗਮ ਧ;

ਗ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ
 ਨਸਤ੍ਰੁ, ਰੁ, ਸ ਧ, ਧ, ਧ—ਪਮਗਰੁ—ਰੁ, ਰੁ, ਸ—ਧ, ਧ, ਸ—ਮਪ ਧ, ਸ—ਸਤ੍ਰੁ, ਰੁ, ਰੁ, ਸ, ਗਮਰੁ,

ਗ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ
 ਗਮਾਂਗਮੰਗਰੁ, ਰੁ, ਸ ਧ, ਧ, ਪ, ਧਮਪਗਮ ਧ, ਪਮਗਰੁ, ਰੁ, ਸ—ਗਮਗਮ ਧ, ਸ—ਧ, ਰੁ, ਰੁ,

ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ
 ਸ—ਨਸਤ੍ਰੁ, ਧ, ਧਧੁ, ਪ, ਮਪਗਮਰੁ, ਰੁ, ਸ—।

ਭੈਰਉ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਜ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	X	੨
	ਸ ਮ ਗ ਮ	ਪ — ਮ ਪ		
੧.	* ਰਾ ਡ ਖਾ	ਏ ੬ ਕ ਹ	ਨਸ ਗਮ ਪਧ ਨਸ	ਧਧੁ ਪਮ ਗਰੁ ਸਸ
੨.	. . . .	ਨਸ ਗਮ ਪਧ ਪਮ	ਗਮ ਪਧ ਨਸ ਰੁਸ	ਧਧੁ ਪਮ ਗਰੁ ਸਸ
੩.	ਸਗੁ ਗਮ ਪਧ ਨਸ	ਸਤ੍ਰੁ ਗਮੰ ਗਾਰੁ ਸਸ	ਨਸ ਰੁਸ ਨਧੁ ਪਮ	ਗਮ ਪਮ ਗਰੁ ਸਸ
੪.	ਕੁਰੁ ਸਸ ਗਮ ਪਧ	ਨਧੁ ਪਮ ਕੁਰੁ ਸਸ	ਗਮ ਪਧ ਨਸ ਰੁਸ	ਕੁਰੁ ਸਸ ਗਮ ਪਮ

५.	नपु नसं नासं रुमं	रुंगं रंन मंन युन	सरु सरु गरु गम युप पुप मप मग	ग,म पम पयु प,प मग चुग चुम चुम
६.	रुम चुरु मंन युप	गंगं चुंगं गंरु चंगं	युप प,यु पुप पुप चुमं नसं नयु धयु	पम गरु, चंरु मं,रु पम गम गरु मरु
७.	नम चुरु मम, चुग मम नपु, नसं चुरु	मम गरु, गम पप मंन, मंतु गंवं चुमं,	मग, मप पयु पम, चुरु मंन युपु मप	पयु नुन युप, युन युपु पम गरु मम
८.	गम पनु पयु पम, पयु नसं चंगो चुमं	गम पयु नसं लयु नपु पम, गम पयु	पम, गम पयु नसं नसं मंम चंरु मंन	नम गम पयु पम, चुमं नपु पम, गम पयु मग चुम नम

अंतरा

	प * म प प	न पु प न —		
१.	* चु ठ ठ	सु खी आ ई	संन पुप मग चुम	नम गम पयु नसं,
२.	*	मंरु मंन पुप मप	गम चुरु मम नम	गम पयु नसं चुमं,
३.	मंरु खंम गंरु चंद्रु	मंरु मंन पुप मप	पुपु पम गरु गरु	नम गम पयु नसं,
४.	* पुप पुषु पम गम	चुरु स,रु चुम पुषु	चुंरु म,रु चुमं चुंरु प,यु पुप चुरु म,रु	मंन पुप, पुषु प,पु चुमं नपु पुपु नसं,
५.	* मप पुप गम पम	चुग मग सरु गरु	मंरु गंरु नसं चुमं गम पयु म, गम	यन मंन पयु नपु पयु म, गम पयु,
६.	चुरु म,रु चुमं नसं सरु मम चुग चुरु	पुषु प,यु पुप मप गम गग मप मम	गम म,ग मम चुग पयु पप पुन पुपु	चुरु म,रु चुम नम नसं नन मंरु मम,
७.	नसं गंगं चुमं, नसं पप मग चुग मम	चुरु मंन, युन मंसं गरु मंतु गग चुमं	नयु, पयु नन पुप; नसं गम पयु नसं	मप पुपु पम, गम पयु नसं पयु नसं,
८.	मंरु खंम गंरु मंम गम पप मप मग, नसं चुरु मंरु मंन	पुप गम गरु मम मप पयु पुपु पम, पुप मग चुम, मप	नसं चुरु मंतु मन, पयु नन पुन पुप म, मप पुपु म,	चुग मम गम गरु, युन मंम नसं नपु, म, मप पुपु म,

੧. ਰਾਗ ਭੈਰਉ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਘ)

ਉਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠਤ ਸੁਖੀਆ ॥ ਭਉ ਨਹੀਂ ਲਾਗੇ ਜਾਂ ਐਸੇ ਬੁਝੀਆ ॥੧॥
 ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਗਿ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂੰ ਵਰਤੰਤਾ ॥੩॥
 ਘਰੀ ਸੁਖਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੰਦ੍ਰ ਦਿੜਾਇਆ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੩੯)

ਆਸਥਾਈ

੦		੦		X		੨	
—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਗ	—
੯	ਚ	ਤ	ਖ	ਏ	੯	ਰੂ	ਸੁਆਮੀ
—	ਨ	ਪ	ਨ	ਸ	—	ਰੂ	ਸੀ
੯	ਸਗ	ਲ	ਘ	ਟਾ	੯	ਜਾ	ਸੀ
				ਕਾ	੯	ਸ	ਸੀ
				ਅੰ	੯	ਮੀ	੯
				ਤ	੯		

ਅੰਤਰਾ

੫		੫		ਨ		੨	
—	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਨ	ਸੰ
੯	ਉ	ਠ	ਡ	ਸੁ	ਖੀ	ਖੀ	ਆ
—	ਨ	ਪ	ਰੂ	ਖੀ	ਆ	ਖੀ	ਆ
੯	ਭਉ	ਨ	ਹੀ	ਸੰ	—	ਨ	ਪ
				ਲਾ	੯	ਸੰ	—
				ਕੈ	੯	ਸੰ	
				ਜਾ	੯	ਸੰ	
				ਅੰ	੯	ਸੰ	

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਭੈਰਉ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਘ)

ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੧॥

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨ ਜਾਪੁ ॥

ਹਉ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਬਾਪੁ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੋਇ ॥

ਸਭ ਤੇਰੇ ਵਸਿ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥

ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਨੇੜੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਵੈ ॥੪॥

ਤੂ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭਤੇ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰਿ ॥੫॥ (ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੧੩੪)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਨ	ਪ	ਧ	ਮ	ਕ	ਹ	ਪ	ਮ	ਗ	ਵ	ਲ	ਗ	ਨ	ਰ	ਜ	੨
5	ਹਰਿ	ਸ	ਖ	ਦਾ	ਦ	ਤ	ਤ	ਮ	ਹਰਿ	ਵ	ਲ	ਗ	ਨ	ਰ	ਜ	5
s	ਹਉ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਹੀ	ਨ	ਸ	ਸੰ	ਧ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	—

ਅਤੇਰਾ

—	ਨ	ਪ	ਧ	ਮ	ਕ	ਹ	ਪ	ਮ	ਗ	ਵ	ਲ	ਗ	ਨ	ਰ	ਜ	—
s	ਸਭ	ਘ	ਟ	ਕ	ਕੈ	ਤ	ਤੈ	ਸ	ਸ	ਸ	ਵ	ਲ	ਗ	ਰਾ	ਜਾ	5
5	ਚੁ	ਚੁ	ਚੁ	ਕੈ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸੰ	ਕੈ	ਨ	ਸੰ	ਕੈ	ਚੁ	ਚੁ	5

ੴ. ਰਾਗ ਭੈਰਉ, ਤਿੰਨਤਾਲ, (ਮੱਧਜ ਲਈ)

ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ, ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਸਹਾਬਾ ।
 ਨਾਉ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਹੈ, ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਨ ਮੋਹੁ ਮੁਹਾਬਾ ।
 ਬੇਸੁਮਾਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ, ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਅਲਾਹ ਸਿਵਾਬਾ ।
 ਕਾਇਮੁ ਦਾਇਮੁ ਸਾਹਿਬੀ, ਹਾਜਰੁ ਨਾਜਰੁ ਵੇਦ ਕਿਤਾਬਾ ॥
 ਅਗਾਮੁ ਅਡੋਲੁ ਅਤੋਲੁ ਹੈ, ਤੇਲਣਹਾਰੁ ਨ ਡੈਡੀ ਡਾਬਾ ।
 ਇਕੁ ਛਤਿ ਰਾਜੁ ਕਾਮਾਵਦਾ, ਦੁਸਮਣੁ ਦੂਤੁ ਨ ਸੌਰ ਸਰਾਬਾ ।
 ਆਦਲੁ ਅਦਲੁ ਚਲਾਇਦਾ, ਜਾਲਮੁ ਜੁਲਮੁ ਨ ਜੌਰ ਜਰਾਬਾ ।
 ਜਾਹਰ ਪੀਰ ਜਗਤੁ ਗੁਰੁ ਬਾਬਾ ॥੩॥

(ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ, ਵਾਰ ੨੪, ਪਉੜੀ ਨੰ: ੩)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਨ	ਪ	ਧ	ਮ	ਕ	ਹ	ਪ	ਮ	ਗ	ਵ	ਲ	ਗ	ਨ	ਰ	ਜ	੨
5	ਸਾ	ਹ	ਰ	ਪੀ	ਦ	ਤ	ਤ	ਜ	ਗ	ਧ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਜਾ
s	ਹਾ	ਹ	ਰ	ਪੀ	ਦ	ਤ	ਤ	ਜ	ਗ	ਵ	ਲ	ਗ	ਨ	ਰ	ਜ	5

ਅੰਤਰਾ

—	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	—	—	—
s	ਸਤਿ	ਕ	ਰ	s	ਸ	ਚ	s	ਪਾ	s	ਤ	s	ਸਾਹ	s	s
—	ਕ	—	ਰ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਨ	—	—	—	—	—
s	ਕ	—	ਰ	s	ਵ	—	ਅ	ਬਾ	ਨ	ਨ	ਸ	ਹਾ	s	s
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਭੋਰਉ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ)

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਏ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥੧॥

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਛੂ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਜੋ ਕਿਛ ਅਹੈ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੋ ਕਿਛ ਕਰਣਾ ਸੁ ਤੇਰੀ ਪਾਸਿ ॥ ਕਿਸੁ ਆਗੇ ਕੀਚੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨॥

ਆਖਣੂ ਸੁਨਣਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥੩॥

ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖੇ ਬਾਪਿ ਉਬਾਪਿ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਭੋਰਉ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੨੫)

ਅਸਥਾਈ

ਗ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਨ	ਪ	ਕਿ	ਕ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਜਾ	ਸ	ਸ
ਕਿਆ	s	s	ਕਹੀ	ਅ	s	ਅ	ਕ	ਹੀ	s	ਨ	ਜਾ	s	s	ਦਿ;
ਨ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੁ	—	ਸ	ਸ

ਨ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਗ	—	ਮ	(ਹ)	ਰੁ	—	ਸ
s	s	ਕਿ	ਛ	ਅ	ਹੈ	ਸ	ਤੇ	ਹੀ	s	ਰੀ	ਰ	ਜਾ	s	s
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

*	ਪ	ਨ	ਪ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਪ	ਨ	ਸ	ਰੁ	—
*	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਪ	ਪ	ਨ	ਸ	ਜ	—
*	ਤੂ	ਤੁ	ਤੇ	ਤੁ	ਬਾ	s	ਹ	ਰ	ਕਿ	ਛ	s	ਨ	ਹੈ	s
ਨ	ਨ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਪ	—	ਪ	ਨ	ਗ	ਗ	ਰੁ	—	—
ਸ	ਬ	ਕ	ਰ	ਰ	ਦ	ਦ	—	ਖ	ਦ	ਗ	ਗ	ਜ	ਦ	ਦ

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਪ. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਗੰਗਾ ਗੁਸਾਈਨਿ ਗਹਿਰ ਤੀਡੀਰ ॥ ਜੰਜੀਰ ਬਾਂਧਿ ਕਰਿ ਖੜੇ ਕਬੀਰ ॥੧੪॥
ਮਨ ਨ ਡਿਲੈ ਤਨੁ ਕਾਹੇ ਕਉ ਛਰਾਇ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿੜ੍ਹ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ਰਹਾਓ ॥

ਗੈਰਾ ਕੀ ਲਹਾਰਿ ਮੇਰੀ ਟੁਟੀ ਜੰਜੀਰ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਛਾਲਾ ਪਰ ਬੈਠੇ ਕਬੀਰ ॥੩॥
ਕਹਿ ਕੰਬਿਨ ਕੋਉ ਸੰਗ ਨ ਸਾਥ ॥ ਜਲ ਬਲ ਰਾਖਨ ਹੈ ਰਘੁਨਾਥ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਭੈਰਵ, ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਜਾਬ ੧੧੬੨)

અમણાદી

०	१	२	३	४	५	६	७	८	९
०	१	२	३	४	५	६	७	८	९
१	२	३	४	५	६	७	८	९	०
२	३	४	५	६	७	८	९	०	१
३	४	५	६	७	८	९	०	१	२
४	५	६	७	८	९	०	१	२	३
५	६	७	८	९	०	१	२	३	४
६	७	८	९	०	१	२	३	४	५
७	८	९	०	१	२	३	४	५	६
८	९	०	१	२	३	४	५	६	७
९	०	१	२	३	४	५	६	७	८

www.SCHUB.COM

ਨੰਟ :— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਵੀ ਤੁਕੀਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ ਅਤੇ ਅਖੀਰਲੀ ਤੁਕ ਦੁਆਰਾ ਗਾਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸਥਾਈ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਸਕੋਂ।

ੴ. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੌਯਜ ਲਗ)

ਕਲਜਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਪਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਾਵੈ ਪਾਵੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੂਲਭੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਕੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੨॥ ਰਤਾਉ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਨ ਭਾਲਹਿ ਸੋਇ ॥ ਖੁਰੇ ਖੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥
 ਹਾਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਕੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥
 ਸੇ ਸੇਵਹੁ ਜੋ ਕਲ ਰਹਿਆ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥੫॥

(ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੧੨੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਮ ਨ ਾ	ਨ ਧ ਮ ਹ ਤ ਤ ਤ	ਗ ਲ ਤ ਹ ਤ ਤ ਤ	ਗ ਲ ਤ ਹ ਤ ਤ ਤ
ਨ ਸ ਤ ਰ	ਸ ਸ ਗ ਮ ਪ — ਪ ਵ	ਸ ਨ ਸ ਮ ਨ — ਸ ਮ	ਸ ਟੀ ਤ ਤ ਤ ਤ ਤ

ਅੱਤਰਾ

ਮ ਕ ਲ	ਪ ਸ ਗ	ਨ ਮਹਿ	ਨ ਤ ਨ	ਸ ਨ ਮ	ਸ ਵ ਤ	ਸ ਵ ਤ	ਤ ਧ ਤ	ਸ ਚ ਤ
ਨ ਪ ਖਿ	ਧ ਨ ਨਾ	— ਤ ਤ	ਸ ਵ — ਸ ਮਾ	ਸ ਵ — ਸ ਮਾ	ਸ ਵ — ਸ ਪਾ	ਸ ਵ — ਸ ਹਾ	ਧ ਤ — ਤ ਮ ਚ	— ਸ ਚ — ਤ ਮ ਚ

—ਸਾਲੀ ਦੁਕਾਂ ਅੱਤਰੇ ਦੇ ਛਾਉ ।

੨. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਏ ॥੧॥
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੈ ਨਾਉ ॥
 ਪੁਰਬਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖੇ ਕੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਹੋਵੈ ਉਪਾਰੁ ॥ ਸੋਵਾ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥੨॥
 ਸਰਬ ਬਲਿਆਣ ਚਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਾ ॥
 ਪੁਰਿ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥੩॥
 ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਪਰਿਆ ਸੁਗਲ ਜਹਾਨ ॥੪॥

(ਭਾਗੂ ਭੈਰਓ, ਮ: ੫, ਪੰਜਾਬ ੧੧੩੮)

અતિથી

ੴ ਤਾਰਾ

—શાબી ડરા અરિવે તે લાદુ ।

੮. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਜ)

ਸੁਕਿਤੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੂ ਜਪਮਾਲੀ ॥
 ਹਿਰਦੈ ਫੇਰਿ ਚਲੈ ਤੁਧੁ ਨਾਲੀ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਲੀ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤ੍ਰੂਟਿ ਗਈ ਮਾਇਆ ਜਮਜਾਲੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਘਾਲ ਜਿਨਿ ਘਾਲੀ ॥
 ਤਿਸੁ ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲੀ ॥ ੨ ॥
 ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਿ ਅਗਮ ਦਿਖਾਲੀ ॥
 ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥ ੩ ॥
 ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਾਰਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥ ੪ ॥

(ਰਾਗੁ ਭੈਰਵੀ ਮ: ੮, ਪੰਨਾ ੧੧੩੪)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਮ	ਹ	ਨ	ਧ	ਯ	ਰਿ	੩	ਪ	—	ਪਧ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਧ	ਨ	੩	ਮ	ਗ	—	ਪ	ਮ
ਮ	ਹ	ਹ	ਹ	ਹ	ਹ	ਹ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਗ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਗਰੁ	—	ਸ	—	ਸ	ਪੁ	—	ਨ	ਸ	ਗ	ਵੁ	—	ਸ	ਸ	
ਕ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਪਾਇ	S	ਮੇ	S	ਲਹੁ	S	ਸ	ਤ	ਸੇ	S	ਗ	ਤ	ਸੇ	ਤ	
ਸ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਪੈ	—	ਪੁ	ਪ	ਪਹੁ	ਨਸੈ	ਸ	ਨ	ਨ	ਨ	ਧੁ	ਪੁ	ਪ	ਮਧ	
ਦ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਈ	S	ਮਾ	S	ਇਆ	SS	ਜ	ਸ	ਨ	S	ਜਾ	ਪ	ਲੀਡ	ਲੀਡ	

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	—	ਪ	ਕ੍ਰਿ	ਪ	ਨ	ਧ	ਧ	ਰ	ਨ	ਲੀ	ਸਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮਾ	—	ਸੰ	—
ਮ	ਸ	—	S	ਕ੍ਰਿ	ਪ	ਨ	ਧ	ਧ	ਰ	ਨ	ਲੀ	ਸਾ	S	ਰ	ਜ	ਪ	ਨ	ਸ	—	ਲੀ	S
ਸ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	
ਹਿ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਨ	ਪੁ	ਪ	ਮਪ

—ਬਹਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਝੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਉੱਤੇ ਲਾਓ ।

੯. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਲਗ-ਭਜ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਗ)

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿਨਾਮੁ ਮੁਚਾਰਿ ॥
 ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥੧॥
 ਮਹੁ ਸੂਦਨੁ ਜਪੀਐ ਉਰਧਾਰਿ ॥
 ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਧਾਰੂ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉਣਾ ॥
 ਜਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਾਰਜ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿ ॥
 ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥
 ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਕੀਜੇ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ॥
 ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੌਈ ਭਲ ਹੋਸੀ ਹਰਿ ਪਿਆਵਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰ ॥ ੩ ॥
 ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਓਹੁ ਪਛਿ ਨ ਕਿਸੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਮੇਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੪॥

ਅਸਥਾਈ (ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਮ: ੪, ਪੰ. ੧੧੩੫)

੦	੩	X	੨
ਮ ਕ ਮ ਮ	ਨ ਪ ਸ ਤ	ਗ ਮ ਅ	ਗ ਰ ਤ
ਮ ਧ ਸ ਮ	ਪ ਨ ਜਾ ਪੀ	— ੱ ਤ	ਰ ਧ ਤ
ਨ ਸ —	ਨ ਪ ਧ	ਰ ਗ ਤ	ਰ ਧ ਤ
ਦ ੇ	ਹੀ	ਗ ਰ ਤ	ਧ ਤ
ਨ ਸ ਖ	ਮ ਗ ਮ	ਸ ਰ ਤ	ਗ ਧ ਤ
ਸ ਰ	ਸ ਸ ਥ	ਸ ਧ ਤ	ਸ ਧ ਤ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਹ ਨ	ਪ ਰਿ ਧ	ਪ ਕਾ	ਨ ਸ ਨ	ਨ ਸ ਨ	ਨ ਸ ਨ	ਸ ਰ	ਸ ਤ
ਪ ਜਿ	ਪ ਸ	ਪ ਹਿ	ਧ ਕੈ	ਨ ਸ ਨ	ਸ ਨ ਸ	ਨ ਸ ਨ	ਧ ਰ
ਮ ਕ ਮ	ਮ ਮ	ਪ ਤ	ਪ ਕਾ	ਨ ਸ ਨ	ਪ ਕਾ	ਗ ਰਿ	ਸ ਸ
ਸ ਤ	ਸ ਤ	ਕ	ਤ	ਨ ਗ	ਨ ਗ	ਗ ਲਿ	ਸ ਸ

ਨ ਸ ਮ | ਪ ਧ ਨ ਸੰ | ਨ ਧ ਗ ਰ
 ਸ ਰ ਮ ਤ | ਹਿਰ ਦੇ ਹ ਰਿ | ਨ ਸ ਸ ਸ | ਮ ਧ ਮ ਗ
 ਰ ਾ ਤ | ਹ ਿ ਰ ਿ ਰ | ਸ ਸ ਸ | ਸ ਸ ਸ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੧੦. ਰਾਗ ਭੈਰਾਉ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਪਯ ਲਾਜ)

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ਗੁਰੂ ਦਾਤਾ ਗੁਰੂ ਹਿਵੇ ਘਰੁ, ਗੁਰੂ ਦੀਪਕੁ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥

ਅਮਰ ਪਦਾਰਥ ਨਾਨਕਾ, ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥

(ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ, ਪੰਨਾ ੧੩੭)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਗੁਰੂ — — ਸ ਤਾ	— ਗੁ ਨ ਸ ਰ	ਗ ਮ ਹਿ ਮ ਵੈ — ਸ ਘ	ਮ ਰ — ਮ * —
ਦਾ ਸ ਸ ਤਾ	ਗੁ ਨ ਸ ਰ	ਸੁ ਸ ਲੈ — ਸ ਸ ਸ	ਪ ਲੈ ਪ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਕੁ	ਪ ਦਾ	ਨ ਧ ਆ	ਨ ਸ ਘ
ਰ	ਦਾ	ਨ ਸ ਲਾ	ਸ ਰ
ਨ ਧ	ਚ ਦੀ	ਸ ਪ ਸ ਕ ਸ ਤਿ ਸ ਹ	ਸ ਨ ਧ ਇ ਪ
ਅ ਮ	ਰ ਦਾ	ਨ ਧ ਨ ਧ ਪ ਬ	(H) ਰਾ ਕਾ ਸ
ਮ ਨ	ਮ ਾਡ	ਮ — ਨਿਅੇ	ਸ ਇ

ਨੋਟ :—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ 'ਨਿਖਾਦ' ਬਚੀ ਖੁਬਸੂਰਤੀ ਨਾਲ ਲਗਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕ ਉੱਗੀ ਬੰਦਿਸ਼ ਹੈ ।

੧੧. ਰਾਗ ਭੇਰਉ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਜੋਗੀ ਕਿਹੀ ਪੰਡਿਤ ਤੇਖਣਾਰੀ ॥ ਏ ਸੂਤੇ ਆਪਣੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤਾ ਰਹਿਆ ਸੋਇ ॥ ਜਾਗੜੁ ਰਹੈ ਨ ਮੁਸੇ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਸੋ ਜਾਗੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਪੰਚ ਦੂਠ ਓਹੁ ਵਸਗਤਿ ਕਰੈ ॥ ੨ ॥

ਸੋ ਜਾਗੀ ਜੋ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੈ ॥ ੩ ॥

ਸੋ ਜਾਗੀ ਜੋ ਏਕੇ ਜਾਣੈ ॥ ਪਰਕਿਰਤਿ ਛੋਝੈ ਤਰੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੪ ॥

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਵਿਚਿ ਜਾਗੀ ਕੋਇ ॥ ਜਮੈ ਕਾਲੈ ਤੇ ਛੂਟੇ ਸੋਇ ॥ ੫ ॥

ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਜਨ ਜਾਗੀ ਸੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਅਜ਼ਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ॥ ੬ ॥

(ਰਾਗੁ ਭੇਰਉ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੧੨੮)

ਅਸਥਾਈ

x	੨	੦	੩
s	m	n	t
s	m	—	t
s	m	s	t
—	m	—	s
s	m	s	s
—	m	s	s
s	m	s	s
s	m	s	s

ਅੰਤਰਾ

s	m	n	s
s	m	n	t
s	m	n	s
s	m	n	s
—	m	n	s
s	m	n	s
s	m	n	s

ਨ	ਯ						ਨ	ਯ				
—	—	ਪ	ਮ	—	ਪ	ਮ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ
—	—	ਸ	ਈ	—	ਸ	ਮੁ	—	ਤੇ	—	ਸ	—	ਸ
ਪ	—	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਮ	ਅ	ਮ	ਹੈ	—	ਸ	—
—	—	ਅਪ	ਲੋ	—	—	ਅ	—	ਕਾ	—	—	ਸ	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕ੍ਰਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।
(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋ)

੧੨. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਸੂਲਛਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲੜ)

ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੰਧਿ ਆਨੀ ॥ ਪਾਂਚ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥੧॥
ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲੇ ਚੜਿਓ ਸਿਕਾਰ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘਰੇ ਹਥੀਆਰ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਖੇਰ ਬਿਰਭਿ ਬਾਹਰਿ ਆਇਓ ਪਾਇ ॥ ਅਹੋਰਾ ਪਾਇਓ ਘਰ ਕੈ ਗਾਇ ॥ ੩ ॥
ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ ਆਣੇ ਹਾਟਿ ॥ ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੇ ਗਏ ਬਾਂਢੇ ਬਾਟਿ ॥ ੪ ॥
ਏਹੁ ਅਹੋਰਾ ਕੀਨੇ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥ ੫ ॥

(ਰਾਗ, ਭੈਰਵੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੩੯)

ਅਸਥਾਈ

X		੦				੩		੦			
ਸ	ਸ	ਮ	ਅ	ਸ	ਪ	ਗ	ਪ	ਸ	—	ਸ	੦
ਸ	ਸ	ਤ	ਤ	ਸ	ਈ	ਕਾ	ਲੈ	ਤੇ	—	ਸ	੦
ਸ	ਨ	ਨ	ਸੁ	ਸ	ਨ	ਧ	ਵ	ਗ	—	ਸ	੦
ਨ	ਧ	ਧ	ਤ	ਤ	ਧ	ਕ	ਵ	ਮ	—	ਸ	੦
ਧ	ਨ	ਨ	ਗ	ਗ	ਧ	ਕ	ਮ	ਨ	—	ਸ	੦
ਨ	ਧ	ਧ	ਗ	ਗ	ਨ	ਕ	ਗ	ਗ	—	ਸ	੦
ਧ	ਨ	ਨ	ਗ	ਗ	ਧ	ਕ	ਗ	ਗ	—	ਸ	੦
ਗ	ਧ	ਧ	ਗ	ਗ	ਨ	ਕ	ਗ	ਗ	—	ਸ	੦
ਧ	ਨ	ਨ	ਗ	ਗ	ਧ	ਕ	ਗ	ਗ	—	ਸ	੦

ਅੰਤਰਾ

ਥ	ਮ	ਦ	ਮ	ਸ	ਨ	ਧ	ਸ	ਤ	ਸ	—	—	—
ਕੁ	ਮੈ	ਗੁ	ਮੈ	ਗੁ	ਗੁ	ਖ	ਗੁ	ਗੁ	ਸੁ	—	—	—
ਲ	ਖ	—	—	ਸ	ਸ	ਮੁ	ਗ	ਗ	ਪ	ਪ	ਪ	—
ਮ	ਗ	ਲ	ਵ	ਵ	ਕੀ	ਹ	ਗ	ਗ	ਨੀ	ਸ	ਸ	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

— ਪ੍ਰਬਦਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁਕੋ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਚਿ ।
(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਤਤਾ ਵਲੋ)

੧੩. ਰਾਗ ਭੈਰਉ, ਤਾਲ ਸੂਲਛਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਖ)

ਕੋਟਿ ਮਨੋਰਥ ਆਵਹਿ ਹਾਥ ॥
ਜਮ ਮਾਰਗ ਕੈ ਸੰਗੀ ਪਾਥ ॥ ੧ ॥
ਗੰਗਾ ਜਲੁ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥
ਜੇ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ, ਪੀਵਤ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਪੂਜਾ ਜਾਪ ਤਾਪ ਇਸਨਾਨ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥ ੨ ॥
ਰਾਜ ਮਾਲ ਸਾਦਰ ਦਰਬਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਪੂਰਨ ਆਚਾਰ ॥ ੩ ॥
ਨਾਨਕ ਦਸ ਇਹੁ ਕੀਆ ਬੀਚਾਰ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਛਾਰ ॥ ੪ ॥

(ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੩੭)

ਅਸਥਾਈ

—	ਸ	੦	—	੨	੩	—	੦	—	—	—	—	—
ਸੰ	ਨ	ਕੀ	—	ਸ	ਨ	ਸੰ	ਧ	—	ਪ	ਸ	—	—
ਸੰ	ਨ	ਕੀ	—	ਸ	ਨੈ	ਸੰ	ਧ	—	ਪ	ਕ	ਪ	ਰ

म	ल	व	—	५	—	५	सि	ल	य	—	५	—	५	म	जि
म	ल	व	—	५	—	५	म	ल	व	—	५	—	५	म	ज
म	ल	व	—	५	—	५	म	ल	व	—	५	—	५	म	ज
म	ल	व	—	५	—	५	म	ल	व	—	५	—	५	म	ज
म	ल	व	—	५	—	५	म	ल	व	—	५	—	५	म	ज

—	—	—
5	5	5;
—	म	व
5	वि	म
—	5	—
5	5	5
—	5	प
5	5	ल
—	—	—
5	5	5
म	—	—
४	—	—
5	5	5
—	५	—
5	5	5

— ਬਾਬੀ ਭੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ ।
 (ਸ੍ਰੂਟ ਚਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੩. ਰਾਮ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਸੁਲਹਾਕ (ਦਰੂੱਤ ਲੜ)

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਤਬ ਇਹ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ॥
 ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵ ॥ ਸੇ ਦੇਹੀ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ੧ ॥
 ਭਜਹੁ ਗੁਬਿਚ ਢੂਲਿ ਮਤ ਜਾਹੁ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਕਾ ਏਹੀ ਲਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਬ ਲਗੁ ਜਰਾ ਰੋਗੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ ਜਬ ਲਗ ਕਾਲਿ ਗ੍ਰਹੀ ਨਹੀ ਕਾਇਆ ॥
 ਜਬ ਲਗੁ ਬਿਕਲ ਭਈ ਨਹੀ ਬਾਨੀ ॥ ਭਜਿ ਲੇਹਿ ਰੇ ਮਨ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ ੨ ॥
 ਅਥ ਨ ਭਜਸਿ ਭਜਸਿ ਕਬ ਛਾਈ ॥ ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨ ਭਜਿਆ ਜਾਈ ॥
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਅਥਸਾਰ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹੁ ਨ ਪਾਵੁ ਪਾਰ ॥ ੩ ॥
 ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਲਾਇਆ ਸੇਵ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਏ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਾ ਕੇ ਖੁਲ੍ਲੇ ਕਪਾਟ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਨੀ ਬਾਟ ॥ ੪ ॥
 ਇਹੀ ਤੇਰਾ ਅਉਸਰੁ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਾਰ ॥ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਤੂ ਦੇਖੁ ਬਿਚਾਰਿ ॥
 ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਜੀਤਿ ਕੈ ਹਰਿ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ੫ ॥

(ਰਾਗ ਭੈਰਓ, ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੫੯)

अमृषादी

४८

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ
ਨ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਵੇਖੋ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸ	ਈ	ਸ	ਨ	—	—
ਤ	ਮ	ਤ	ਧ	ਤ	ਵ	ਤ	ਮ	—	—
ਨ	ਤ	ਸ	ਧ	ਤ	ਨ	ਪ	ਸ	—	—
ਮ	ਨ	ਤ	ਦ	ਤ	ਤ	ਨ	ਜ	—	—

ਨੋਟ :—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਵੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੋ ਦੇ ਲਾ ਕੇ ਹੀ ਅਸਥਾਈ ਛੱਡਨੀ ਹੈ ।

੧੫. ਰਾਗ ਭੈਚਉ, ਤਾਲ ਸੂਲਛਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲੜ)

ਸੋਇ ਰਹੀ ਪ੍ਰਭ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥

ਭੈਰੁ ਭਇਆ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥ ੧ ॥

ਪ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਧਰਉ ਰੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਕੀ ਲਾਲਸਾ ਤਾ ਤੇ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਣਿ ਨਿਸਾਰਿਓ ॥

ਖਿਸਰਿ ਗਇਓ ਤ੍ਰੁਮ ਪਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥

ਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਲਾਦੀ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥ ਦੌਸੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭਰਮ ਅਣਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥

(ਰਾਗ ਆਸਾ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੩੮੯)

ਅਥਸਾਈ

—	੦	੨	੩	੦	—	—	—	—	—
—	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
—	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬
*	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਸ

ਨੋਟ :—ਇਹ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਸੁਦਰ ਸ਼ਬਦ ਗੈਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮਿੱਖੀ ਸੀ ਤਿਵੇਂ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕਰ ਚਿੰਨੀ ਹੈ।

੧੯. ਰਾਗ ਭੇਰਓ, ਤਾਲ ਦਾਵਰਾ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨਕਾਇਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਬਦਿ ਧੀਜਾਰੇ ॥ ੧ ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਅੰਤਰਿ ਪੀੰਤਿ ਭਗਤਿ ਸਾਚੀ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਾਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥

ਆਪੇ ਵੇਖੋ ਵੇਖਣਹਾਰੂ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਖਹੁ ਉਰਘਾਰਿ ॥੫॥

(ਰਾਗ ਕੈਰਉ, ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੧੨੯)

અમદાદી

X	ন	০	X	০	X	—	—
ন	প	ন	বি	বি	বি	—	—
প	জি	প	কি	কি	কি	—	—
হরি	পু	পু	প	প	প	স	স
ম	ব	০	ম	ম	ম	পিং	ম
ক	ব	০	ক	ক	ক	া	ৰ
ল	ৰ	০	ল	ল	ল	ৰ	ৰ
ৰ	ৰ	০	ৰ	ৰ	ৰ	ৰ	ৰ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਗ ਵ ਰਾ	ਮ ਹਿੰ	ਪ ਦ	ਨ ਪ ਪ੍ਰੀ	ਨ ਤ	ਨ ਸਠ	ਨ ਸ ਕਾ	ਸ ਦਿਕ	ਸ ਉ	ਨ ਧਾ	ਸ ਰੇ	—
— — — — — — — — — — — —											

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕੋ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ ।

(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੭. ਰਾਗ ਭੈਰਉ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਜ ਲਖ)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਮ ਧਾਮ ਸੁਧ ਬੁਧ ਨਿਰੀਕਾਰ ਬੇਸੁਮਾਰ ਸਰਬਰ ਕਉ ਕਾਹਿ ਜੀਉ ॥

ਸੁਧਰ ਚਿਤ ਭਗਤ ਹਿਤ ਭੈਖੁ ਧਰਿਓ ਹਰਨਾਖਸੁ ਹਰਿਓ ਨਖ ਬਿਦਾਤਿ ਜੀਉ ॥

ਸੰਖ ਚੜ੍ਹ ਗਦਾ ਪਦਮ ਆਪਿ ਆਪੁ ਕੀਓ ਛਦਮ,

ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਥ੍ਰਹਮ ਲਖੇ ਕਉਨੁ ਤਾਹਿ ਜੀਉ ॥

ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੨॥

(ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਪੰਨਾ ੧੪੦੨)

ਅਸਥਾਈ

x	ਨ ਧ ੴ	੦	੨	੦	੩	੪	੫	੬
ਪ ਵਾ	ਪ ਹਿ	ਮ ਗ	ਗ ਰੂ	ਪ ਵਾ	— —	ਪ ਵ	ਪ ਵ	ਪ ਵ
ਨ ਸ ਵਾ	— —	ਸ ਹਿ	ਸ ਰੂ	— —	ਗ ਵਾ	ਮ ਹ	ਧ ਜੀ	ਸ ਤ੍ਰੀ
ਪ ਸ ਸ	— —	ਸ ਤਿ	ਨ ਪ	ਪ ਚ	ਮ ਹੀ	ਲ ਹ	ਸ ਮ	ਨ ਸ
ਗ ਰੂ ਆ	— —	ਰੂ ਦ	ਗ ਪ	ਪ ਖ	ਮ ਸ	ਲ ਦਾ	ਸ ਤ੍ਰੀ	ਸ ਹੀ

ਅੰਤਰਾ

ਨ	ਸ	ਪ		ਸ	ਹ	ਨ	ਧ	ਲ	ਪ	ਅ
ਸ	ਰ		ਸ	ਧ	ਨ	ਧ	ਵ.	ਲ	ਧ	
ਸ	ਨੀ	ਗ	ਸ	ਗ	ਪ	ਨ	ਸ	ਮ	ਗ	
ਪ	ਧ	ਲ	ਪ	ਕਉ	ਸ	ਕ	ਹ	ਹਿ	ਜੀ	ਨ

ਨੋਟ :—ਤਿੰਨ ਵਾਰ 'ਵਾਹਿਕੁਰੂ' ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਤਵੀ ਮਾੜਾ ਤੋਂ ।

ਭਾਵ—ਖਾਲੀ ਤੋਂ ਅੰਤਰਾ ਫੜਨਾ ਹੈ ।

੧੮ ਰਾਤ ਭੇਰਹ੍ਹ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਯ ਲੜ)

ਬੀਰ ਅਪਾਰ ਬਢੇ ਬਰਿਆਰ ਅਬਿਚਾਰਹਿ ਸਾਰ ਕੀ ਪਾਰ ਭਛੋਝਾ ॥

ਤੋਰਤ ਦੇਸ ਮਲਿੰਦ ਮਵਾਸਨ ਮਾਤੇ ਗਜਾਨ ਕੇ ਮਾਨ ਮਲੋਝਾ ॥

ਗਾੜੇ ਗੜ੍ਹਾਨ ਕੇ ਤੇਕਨਹਾਰ ਸੁ ਬਾਤਨ ਹੀ ਚਕ ਚਾਰ ਲਵੋਝਾ ॥

ਸਹਿਬੁ ਸ੍ਰੀ ਸਭ ਕੇ ਸਿਰਨਾਇਕ ਜਾਚਕ ਅਨੇਕ ਸੁ ਏਕ ਦਿਵੋਝਾ ॥ੴ॥੨੯॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ, ਤ੍ਰਿਪੂਸਾਦਿ ਸਵੱਜੇ ਪਾ:੧੦)

ਅਸਥਾਈ

X	o	ੳ	੦	ੳ	੦	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਪ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ਬੁ	s	s	s	s	s	s	s	s	s	s
ਕੁ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਚ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਧ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਖ	ਨ ਗ	ਨ ਧ	ਨ ਮ	ਸ ਲਿ	ਸ ਦ	ਸ ਮ	ਨ ਵਾ	ਸ ਸ	ਸ ਨ
ਚ ਮ	ਕ ਵ	ਕ ਵ	ਕ ਵ	ਕ ਵ	ਕ ਵ	ਕ ਵ	ਕ ਵ	ਕ ਵ	ਕ ਵ
ਖ ਮ	ਖ ਮ	ਖ ਮ	ਖ ਮ	ਖ ਮ	ਖ ਮ	ਖ ਮ	ਖ ਮ	ਖ ਮ	ਖ ਮ

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੯. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਗ)

ਕੋਊ ਭਇਓ ਮੁੰਡੀਆ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕੋਊ ਜੋਗੀ ਭਇਓ,
ਕੋਊ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਕੋਊ ਜਤੀ ਅਨੁਮਾਨਬੋ ॥
ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕੋਊ ਰਾਫਜੀ ਇਮਾਮ ਸਾਫੀ,
ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾਤ ਸਬੈ ਏਕੈ ਪਹਿਜਾਨਬੋ ॥
ਕਰਤਾ ਕਰੀਮ ਸੌਣੀ ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਉਈ,
ਦੂਸਰੇ ਨ ਭੇਦ ਕੋਈ ਭੂਲ ਭੂਮ ਮਾਨਬੋ ॥
ਏਕ ਹੀ ਕੀ ਜੇਵ ਸਭ ਹੀ ਕੇ ਗੁਰਦੇਵ ਏਕ,
ਏਕ ਹੀ ਸਰੂਪ ਸਬੈ ਏਕੈ ਜੋਤ ਜਾਨਬੋ ॥ ੧੫ ॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ, ਕਬਿੱਤ ਨੰ: ੧੫॥੧੫॥)

ਅਸਥਾਈ

ਨ ਵ ਲ	੦	੨	੦	੩	੪	੫	੬	੭
ਵ ਲ ਵ	੫	੪	੧	੬	੫	੫	੬	੫
ਮ ਹੀ	ਕ ਵ	ਹੀ	ਕ ਵ	ਮ ਹੀ	ਮ ਹੀ	ਮ ਹੀ	ਮ ਹੀ	ਮ ਹੀ
ਨ ਸ	੧	੨	੧	੨	੩	੪	੫	੬
ਈ	੨	੧	੨	੧	੩	੪	੫	੬
ਕ ਦ	੬	੫	੬	੫	੭	੮	੯	੮

માર્ગદાર

ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାଠିଆ

— १ —
— २ —
— ३ —
— ४ —

ଅନ୍ତର୍ବାଦ ପରିମାଣ କରିବାରେ ଏହାରେ ଆଜିର ପରିମାଣ କରିବାରେ ଏହାରେ

मैं नहीं बोला, मैं उसका अनुभव नहीं किया।

म	स	म	क	स	ल	व	त
म	स	म	क	स	ल	व	त

मंग	—	मंग
आ	5	
मं	—	मंदिर
उ	5	
मं	—	मंदि
व	5	
मं	—	मंद
ष	5	
मं	—	मंद
ष	5	
देव यी मेद...		—

ਮੰਚਾਰੀ

ਮ ਹਿ ਮ ਰਾ ਮ ਕ ਮ ਾ ਮ ਦ

S	ss
s	s
s	s
s	s
s	s

२१८
२१९
२२०
२२१
२२२
२२३
२२४
२२५

०	वा वा वा वा	मामामामामा	मामामामामा	मामामामामा	मामामामामा	मामामामामा	मामामामामा
१	मा मा मा मा	वा वा वा वा	मामामामामा	मामामामामा	मामामामामा	मामामामामा	मामामामामा

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

କାନ୍ତିର ପାଦମୁଖ ପାଦମୁଖ ପାଦମୁଖ
ପାଦମୁଖ ପାଦମୁଖ ପାଦମୁଖ ପାଦମୁଖ

४

મ
વ

5

८

४

—
S
H

ਸੰ
ਈ

ਕੁ	ਗ	ਨ	ਤ	ਵ	ਹ	ਕੁ	ਗ	ਨ	ਤ	ਵ	ਹ	ਕੁ	ਗ	ਨ	ਤ	ਵ	ਹ	ਕੁ	ਗ	ਨ	ਤ	ਵ	ਹ
ਪ	ਮ	ਦ	ਧ	ਸ	ਤ	ਪ	ਮ	ਦ	ਧ	ਸ	ਤ	ਪ	ਮ	ਦ	ਧ	ਸ	ਤ	ਪ	ਮ	ਦ	ਧ	ਸ	ਤ
ਮ	ਗ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ	ਮ	ਗ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ	ਮ	ਗ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ	ਮ	ਗ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ
ਭ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ	ਕੁ	ਗ	ਨ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ	ਮ	ਗ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ	ਕੁ	ਗ	ਨ	ਤ	ਵ	ਲ

ਨੋਟ :—ਇਸ ਸਥਾਨ ਰੀਤ ਦਾ 'ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਅੱਡੇ' ਇਕੱਠਾ ਹੀ ਗਾਉਣਾ ਹੈ।
(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨੦. ਰਾਗ ਤੈਰਓ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲੜ)

ਅਥ ਰਾਖਹੁ ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜ ॥

ਜੈਸੀ ਰਾਖੀ ਲਾਜ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕੀ ਹਰਨਾਖਸ ਫਾਰੇ ਕਰ ਆਜ ॥

ਛੁਨਿ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਾਜ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਛੀਨਤ ਬਸੜ੍ਹ ਦੀਨ ਬਹੁ ਸਾਜ ॥

ਸੇਦਾਮਾ ਅਪਦਾ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ਗਨਿਕਾ ਪੜ੍ਹਤ ਪੂਰੇ ਤਿਹ ਕਾਜ ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਕਲਸੁਗ ਹੋਇ ਰਾਖਹੁ ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜ ॥੮॥੧੨॥

(ਸਵਈਏ ਮ: ਚੜ੍ਹਿਥੇ ਕੇ, ਪੰਨਾ ੧੪੦੦)

ਅਸਥਾਈ

ਕ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ	ਗ	ਨ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ	ਗ	ਨ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ	ਗ	ਨ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ
ਨ	ਧ	ਸ	ਤ	ਵ	ਗ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ	ਗ	ਨ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ	ਗ	ਨ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ	ਗ
ਮ	ਪ	ਜ	ਗ	ਤ	ਖੀ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ	ਗ	ਨ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ	ਗ	ਨ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ	ਗ
ਨ	ਧ	ਸ	ਤ	ਵ	ਗ	ਨ	ਸ	—	—	—	—	ਨ	ਸ	ਗ	ਨ	ਸ	ਗ	ਨ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ
ਲ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ	ਕੁ	ਗ	ਨ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ	ਗ	ਨ	ਤ	ਵ	ਲ	ਹ	ਗ	ਨ	ਤ	ਵ	ਲ

ਪ ਵਾ	ਮ ਰੇ	—	ਸ ਮ ਕਰ	ਗ ਤ ਆ	—	—	ਸ ਜ.	ਮ ਅ	ਗ ਬ	ਮ ਰਾ	ਪ ਖਲ	—	—
*	*	ਪ ਵਾ	—	ਨ ਧ ਨ	—	—	ਸ ਦੈ	—	ਨ ਪ	ਸ ਜੀ	ਨ ਧ ਜੀ	—	—
ਸ ਵਾਲਾ	ਮ ਪ ਛੀ	—	ਸ ਜ	ਸ ਕਰ	ਸ ਖੀ	—	ਨ ਦ	—	ਸ ਪ੍ਰ	ਨ ਧੀ	ਨ ਧ ਜੀ	—	—
ਮ ਪ ਛੀ	ਮ ਪ ਬ	ਮ ਜ	—	ਪ ਨ	—	—	ਨ ਹ	—	ਸ ਪ੍ਰ	ਨ ਧੀ	ਨ ਧ ਜੀ	—	—
ਮ ਪ ਬ	—	ਮ ਜ	—	ਗ ਤ ਸਾ	—	—	ਪ ਸ ਬਲ	—	ਗ ਬ	ਮ ਰਾਖ਼	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ
ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ

ਸੰਚਾਰੀ

—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ	ਅ
ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ	ਚ

x	o	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦
ਮ ਸੰ	ਹ ਸ	—	ਪ ਦਾ	—	ਸ ਦ	—	ਸ ਵਾ	—	ਸ ਵ	—	ਸ ਵ	—	ਸ ਵ
ਨ ਧ ਲਾ	—	—	ਨ ਜੈ	—	ਸ ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮ ਪ ਕ	ਮ ਨ	ਮ ਨ	ਮ ਕ	ਮ ਨ	ਮ ਕ	—	ਗ ਸ	—	ਮ ਪ	—	ਮ ਵ	—	ਸ ਸ
ਨ ਸ	ਨ	—	ਨ	—	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	ਸ ਜ
ਪ	ਰ	—	ਤਿਹ	—	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—

અનુભૂતા

ਨੋਟ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ 'ਰਾਖਾ ਏਕ ਹਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ' ਦੀ 'ਟਿਪਣੀ' ਤੇ ਵੀ ਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਕਨ, ਭਿਗੁਨ ਹੈਂਕੁਨ ਕਰਨ ਵੇਂ ਬਾਅਦ ਠਿੰਨਤਾਲ ਜਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਆਨੰਦ ਆਪ੍ਰਿੰਚਾ ਹੈ। ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਅੱਡੋਂ ਕੌਂਠੇ ਗਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਪਤਾਉਂਦਿ ਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਝ ਪਾਲ ਪਚਾਨ ਗੁਣ ਬਠਾ ॥

ਆନକ ରତ୍ନ ସହୁ ତରଗା ମରବ କି ଧନୀ ପାଖା ରହାଇଁ ॥

આનક ગિਆન આનક પિਆન આનક જાપ જાપ તાપ ॥

આનંદ ગુણત પુનત લાલત આનંદ યાર મુની ॥૧॥

ਅਨਿਕ ਨਾਦ ਅਨਿਕ ਬਾਜ਼ ਨਿਮਖ ਲਿਮਖ ਅਨਿਕ ਸ੍ਰਾਦ

ਅਨਿਕ ਦੇਖ ਅਨਿਕ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਜਸ ਸੁਣੀ ॥

ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਅਪਾਰ ਦੇਵ ਤਟਹ ਖਟਹ ਬਰਤ ਪ੍ਰਜਾ

ਗਵਨ ਭਵਨ ਜਾਤੁ ਕਰਨ ਸਗਲ ਫਲੁ ਪਨੀ ॥੩॥

(ਰਾਗ ਬੈਨਾਵੀ, ਮ: ੫, ਪੜਤਾਲ, ਪੰਜਾਬ)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੨	੦	੩	੪	H ਗਮ ਪਰਤਿ
x	—	—	ਪ੍ਰਭੂ	—	—	—
ਨ ਬਾਬੁ	—	ਪ੍ਰਭੂ	ਮ ਪਾ	ਪ ਸ	—	—
ਲ ਕ	—	ਪ੍ਰਭੂ	ਗ ਰੂਣੀ	—	—	—
ਨ ਸ	—	ਪ੍ਰਭੂ	ਸ ਰੂ	ਰੂ	ਸ	—
ਆ	ਨਿ	ਕ	ਗ ਰੂ	ਤ	ਤ	ਕ
ਮ ਸ	ਕ ਰ	ਪ੍ਰਭੂ	ਸ ਰੂ	—	ਨ ਸ	H ਗਮ ਪਰਤਿ ..

ਅੰਤਰਾ ਤਾਲ ਰੂਪਕ—ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗਨ ਵਿੱਚ

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨	
H ਅ	ਪ ਨਿ	ਪ ਕ	ਨ ਤਿਆ	—	ਨ ਨ	ਸ —
ਚ ਅ	ਨਿ	ਕ	ਸ ਜਾ	—	ਸ ਪ	ਨ ਤਾ
ਨ ਸ ਅ	ਸ ਲਿ	ਸ ਕ	ਨ ਯੂ	ਪ ਤ	ਸ (ਸ) ਪ	ਨ ਹਿਆ
ਕ ਅ	ਗ ਨਿ	ਕ ਧਾ	ਗ ਨਿ	H ਪ	ਗ ਨੀ	—

ਸੰਤਾਰੀ, ਇਕਤਾਲਾ—ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਤਿਗੁਨ ਜਾਂ ਚੌਗੁਨ ਲਘ ਵਿੱਚ

X	ਸ ਮ ਅ	ਸ ਨਿ	੦ ਗ ਕ	ਨ	੨	—	ਸ ਦ	੦ ਮ ਅ	ਮ ਨਿ	ਕ ਮ ਕ	ਮ ਬਾ	੪	—	ਮ ਜ
ਗ ਰ ਨਿ	ਗ ਮ	ਗ ਖ	ਗ ਨਿ	ਮ	੧	—	ਮ ਖ	ਗ ਗ ਅ	ਗ ਨਿ	ਗ ਕ	ਸ ਸਾ	੧	—	ਸ ਦ
ਨ ਪ	ਪ	ਪ	ਲ	—	—	—	ਨ	ਸ	ਸ	ਗ	ਸ	—	—	ਸ
ਅ ਨਿ	ਨ ਿ	ਕ	ਦੇ	੧	—	—	ਖ	ਅ	ਨਿ	ਕ	ਕ	੧	—	ਕ
ਮ ਕ ਮਿ	ਕ	—	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ ਗ ਨੀ	—	—	—	ਸ	—	—	—
ਟਹਿ	S	—	ਪ	ਜਤ	ਸ	ਸ	ਗ ਗ ਨੀ	—	S	—	S	—	—	S

ਅੱਗੇ, ਤਿੰਨ ਤਾਲ—ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਘ ਵਿੱਚ

X	—	੨	—	੦	—	ਕ
*	ਮ ਨਾ	ਮ ਨ	ਪ ਕ	ਸ ਸੈ	੧ ੧	ਨ
*	ਗ ਤ	ਗ ਟ	—	ਸ ਸੈ	੧ ੧	ਨ ਅ
*	ਪ ਗ	ਪ ਗ	ਪ ਨ	ਪ ਤ	੧ ੧	ਸ ਸੈ
—	ਮ ਸ	ਗ ਲ	ਮ ਲ	ਪ ਫ	੧ ੧	ਸ ਸੈ
੧	—	੧	—	੧	—	੧

ਨ
ਪ
ਖ
—
੧
ਲ
ਦਿਕੋਂ ਚਾਰਤਾਲ ।

ਨੋਟ—ਪੜਤਾਲ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਤਾਲ ਦੀ 'ਲਘ' ਇਕੋ ਥਾਂ ਟਿਕੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਵੇਂ ਤਾਲ ਕੱਢੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਪੜਤਾਲ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਊ ਸੂਰ ਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ । —ਕਰਤਾ

—ਭੈਰਉ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ—

੧੩੪

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਡੈਰਵੀ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਡੈਰਵੀ | ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਬਾਰਾਂ ਸੁਰ ਵੀ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਆਰੋਹੀ—ਸ, ਰੂ ਕੁ ਮ, ਪ ਧੂ ਨ ਸ।

ਅਵਰੋਹੀ—ਸ, ਨੂ ਧੂ ਪ, ਮ, ਕੁ ਰੂ ਸ।

ਡੈਰਵੀ ਠਾਟ ਦੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਮੱਧਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਹੈ। ਜਾਤੀ-ਸੰਪੂਰਣ ਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ 'ਸਮੇਂ' ਦਾ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ, ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਡੈਰਵੀ ਅਤੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਸ ਦਾ ਰੂਪ ਅੱਜ ਦੇ ਕਾਫੀ ਜਾਂ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਹੁਣ ਸਭ ਕੌਮਲ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਰਿਖਤ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਲਗਾਊਣ ਨਾਲ ਰਾਗ ਦੀ ਖੁਬਸੂਰਤੀ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਸਰੂਗ, ਮ, ਕੁਰੂ, ਸਰੂਸ—ਜਾਂ ਸ, ਰੂਗੁਮ, ਮਮਗੁਰੁਗੁ ਸਰੂਸ, ਨੂਪੂਨਸਰੂਸ—ਉੱਜ ਗੁਣੀ ਜਨ ਰਾਗ ਦੀ ਰੰਜਕਤਾ ਤੇ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬਾਰਾਂ ਹੀ ਸੁਰ ਲਗਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ "ਸ, ਰੂਗੁਮ, ਕੁਰੂ, ਰੂਨਸਪੂਨਸਰੂਸ" ਤਾਨ ਬਾਰ ਬਾਰ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ ਭੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਗੁਮ ਧੂਨਸ ਜਾਂ ਪ, ਧੂਮ, ਧੂਨਸ—ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰ 'ਰਿਖਤ' ਤੇ 'ਪੰਚਮ' ਛੱਡ ਦਿਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ 'ਸਨ੍ਹਪੁ, ਜਾਂ ਨੂਹ੍ਨਸਨ੍ਹਪੁ, ਪ' ਇੰਜ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਉਤੇ ਠਹਿਰਣ ਨਾਲ ਆਸਾਵਰੀ ਜਾਂ ਬਿਲਾਸਥਾਨੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੋ, "ਨੂਹ੍ਹਪ, ਸਨ੍ਹਪੁਪ, ਧੂਨਸਕੁ, ਸਨ੍ਹਪੁਪ" ਇੰਜ ਸਿੱਧੀ ਤਾਨ ਹੀ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸੇ ਲਈ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਨੂੰ ਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਮਨਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਸਾਵਰੀ ਤੇ ਬਿਲਾਸਥਾਨੀ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਵੀ ਧੈਵਤ ਹੈ। ਹਾਂ, ਖੜਜ ਤੇ ਪੰਚਮ ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਧੂਰਪਦ-ਘਮਾਰ, ਤਰਾਨੇ, ਟੌਂਧੇ, ਠੁਮਰੀ, ਗਜ਼ਲ, ਗੀਤ ਆਦਿ ਹੀ ਅਧਿਕ ਗਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਨੋਰਤ ਜਿਗਾਰ ਤੇ ਭਗਤਿ-ਰਸ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਕਸਰ ਗਾਊਂਦੇ ਹਨ। ਡੈਰਵੀ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚੰਲਿਤ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

- ਨੂ.**
- ਸ, ਧੂ, ਕੁਸ, ਰੁਸ— ਧੂਨਸਰੁਸ, ਰੁਨਸ, ਪ੍ਰਨਸਰੁਗੁਰੁਸ, ਰੁਸ ਧੂਨਸਰੁਨਸ— ਗੁ, ਰੁਸ, ਸਰੁਗੁ, ਰਗੁਰੁਸ,
ਰਨਸ ਧੂਨਸਰੁਸ— ।
  - ਨੂਸਗੁ, ਰਗੁ, ਰਗੁਮਗੁਰੁਸ, ਸਰੁਗੁਮ, ਮਗੁਮ, ਰਗੁਮ, ਮਗੁਰੁਸ, ਰੁਨਸਪ੍ਰਨਸਰੁਸ, ਸਰੁਗੁਮ, ਗੁਰਗੁ,
ਮਗੁ, ਪਮਗੁਰੁਸ— ਸ, ਰੁਗੁਮ, ਮੰਮਗੁਰਗੁ, ਸਰੁਮਗੁਰੁਸ— ।
  - ਨੂ**
  - ਨੂਸਗੁਮ, ਮਗੁਮ, ਜਗੁਮ, ਸਰੁਗੁਮ, ਸਮ, ਮਕੁ, ਰਗੁਮ, ਪਮਗੁ, ਮਗੁਰੁ ਗੁਰੁਸ, ਰੁਨਸਪ੍ਰਨਸ,
ਨੂ
ਨੂਸਗੁਮਪਧੁਪ, ਕੁਮਪਧੁਪ, ਅਪਧੁਪ, ਮਲਮ, ਜਾਰਮਗੁਰੁਸ, ਨੂਸਗੁਮਪਧੁਪ, ਧੁਪਮ, ਮੰਮਕਾਰਗੁ, ਸਰੁਸ,
ਚੁਸਗੁਰੁ ਮਗੁਪਮਧੁਪਮਗੁਰੁਸ, ਧੂਨਸਰੁਸ !
  - ਨੂ**
  - ਸ, ਮ, ਜੁਮ, ਗੁਸ, ਜੁਮਪਧੁਪ, ਧੁਮ, ਪਕੁ, ਮਰੁ, ਧੂ, ਨੂਸਗੁਸ, ਨੂਸਗੁਮਪਧੁਪਮਗੁਰੁਸ ਰੁਨਸਗੁਮਪਧੁਪ,
ਨੂ
ਨੂਪਪ, ਧੂਨੂਪਪ, ਨੂਪ, ਮ, ਪਧੁਪ, ਗੁਮਧੂਨੂਪਪ. ਨੂਨੂਪਨੂਪਪ, ਸੰਨੂਪਪ, ਧੂਨੂਸਨੂਪਪ, ਜੁਮਪਨੂਸਨੂਪਪ.
ਨੂ
ਪਪੁਨਸੰਨੂਪਪ, ਨੂਪਨੂਪਪ, ਮ, ਜੁਮ, ਪਧੁਪਮਗੁਰੁਸ— ਗੁਮ, ਧੂ, ਨੂਸਰੁਸ— ਧੂਨਸਰੁਸ— ਧੂਨਸੰ
ਪਨੁਸਰੁਸ, ਧੂਮ, ਧੂਨਸਰੁਸ, ਸਨੂਪਪ, ਨੂਪਪਮ, ਧੂਪਮਗੁ, ਪਮਕੁਰੁ, ਮਗੁਰੁਸ— ।
  - ਨੂ**
  - ਸ, ਸਧੁਪਧੁਗੁਮ, ਗੁਮਪਨੂਸ, ਧੂਨਸਰੁਸਨੂਪਪ, ਧੁਮ, ਗਾਮਪਨੂਸ, ਰੂਸ, ਸਰੁਗੁਰੁਸ, ਨੂਮਕੁ, ਰੁਗੁਰੁਸ,
ਕੁਰੁਕੁ ਸਰੁਸ, ਰੁਨਸਪ੍ਰਨਸਰੁਸ, ਸਰੁਕੁ, ਰਗੁ, ਮੰਗੁਰੁਸ, ਸਰੁਕੁਮ, ਕੁ, ਰੁਨਸਰੁਸ, ਸਰੁਨਸਨੂਪਪ,
ਧੂ
ਕੁਮਪਧੁਪ, ਧੂਪਮ, ਕੁਮ, ਰਕੁ, ਮ, ਸਰੁਗੁਮ, ਨੂਸਗੁਮ, ਮੰਮ, ਕੁਰਮਕੁ, ਪਮ, ਧੁਪ, ਨੂਪ ਸੰਨ ਰੁਸ,
ਗੁਰੁ ਮਗੁਰੁਸ, ਰੁਨਸਧੂਨਸਰੁਸਨੂਪ ਪਮਗੁਰੁਸ— ।

ਭੈਰਵੀ ਦੀਆਂ ਤਾਨੀ (ਸਥਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

੩	ਮ ਨੁ ਸ ਲੁ ਮ	×	ਨੁ ਪ ਧ ਮ	੨	੦
੧.	ਅ ਬ ਹ ਮ	ਚ	ਲੀ ਤ	ਨੁਸ ਗੁਮ ਪਧੁ ਨੁਸ	ਨੁਪ ਪਮ ਗਰੁ ਸ
੨.	.	.	.	ਨੁਸ ਗੁਮ ਪਧੁ ਨੁਸ	ਨੁਪ ਪਮ ਕੁਰੁ ਸ
੩.	* ਨੁਰੁ ਸਗੁ ਰਮ	ਗੁਪ	ਮਧੁ ਪਨੁ ਪਸੰ	ਨੁਰੁ ਸਗੁ ਰਮ ਨੁਰੁ ਸਗੁ ਰਮ	ਸਨੁ ਪੁਪ ਮਗੁ ਰਸ
੪.	ਗੁਰੁ ਮਗੁ ਪਮ ਪੁਪ	ਨੁਪ	ਸਨੁ ਰੁਸੁ ਗੁਰੁ	ਸਨੁ ਨੁਸੁ ਧੁਨੁ ਪਧੁ	ਸਨੁ ਰੁਸੁ ਮਧੁਗੁ ਰਸ
੫.	ਸੁਰੁ ਸੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ	ਸੁਰੁ ਸੁਰੁ ਸੁਨੁ ਸੁਨੁ	ਸੁਰੁ ਸੁਰੁ ਸੁਨੁ ਪਨੁ	ਨੁਸ ਗੁ,ਸ ਗੁਮ ਗੁਮ ਧੁ,ਪ ਪੁਪ ਮਧੁ	ਧੁ,ਮ ਪਨੁ ਪਨੁ ਸੁਨੁ ਮਗੁ ਰਗੁ ਗੁ,ਸ ਰਸ
੬.	ਨੁਸ ਸੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੁਨੁ	ਗੁਰੁ ਸੁਰੁ ਗੁਰੁ ਨੁਪ	ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਨੁਪ	ਪਧੁ ਨੁਪੁ ਧੁਨੁ ਮਗੁ	ਨੁਸੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਨੁ ਰਸ
੭.	ਗੁਰੁ ਸੁਰੁ ਪ, ਮਗੁ ਧੁਨੁ ਗੁ, ਰੁਸੁ ਨੁਸੁ	ਗੁਰੁ ਸੁਰੁ ਪ, ਮਗੁ ਧੁਨੁ ਗੁ, ਰੁਸੁ ਨੁਸੁ	ਗੁਰੁ ਸੁਰੁ ਪ, ਮਗੁ ਧੁਨੁ ਗੁ, ਰੁਸੁ ਨੁਸੁ	ਨੁ ਧੁ ਸਨੁ ਨੁਪੁ ਧੁਨੁ ਮਧੁ	ਸ, ਨੁਸੁ ਮ ਨੁਪੁ ਪਧੁ ਧੁ, ਸਨੁ ਮਗੁ ਗੁਰੁ ਗੁ,ਸ ਰਸ
੮.	ਪਧੁ ਧੁ ਪੁਪ ਧੁਨੁ ਪਧੁ, ਧੁਨੁ ਪੁਪ ਸਨੁ ਪਧੁ,	ਧੁਨੁ ਪੁਪ ਸਨੁ ਪਧੁ,	ਧੁਨੁ ਪੁਪ ਨੁਪੁ ਪਧੁ, ਪਧੁ ਪੁਪ ਨੁਪੁ ਪਧੁ,	*	ਗੁਰੁ ਮਖੁ ਰਸ, ਸਰੁ ਸੁਸੁ ਰਸ ਨੁਪੁ, ਗੁਮ ਗੁਗੁ ਮਗੁ ਰੁਸ

ਅੰਤਰਾ

੩	ਮ ਨੁ ਸ ਲੁ ਮ	×	ਸ ਨੁ ਪ ਧ ਮ	੨	੦
੧.	ਜ ਨ ਨਾ ਨਕ	ਸ	ਰ ਣ ਤੁ	ਸੁਨੁ ਪੁਪ ਮਗੁ ਰੁਸ	ਨੁਸ ਗੁਮ ਪਨੁ ਸੁ
੨.	.	.	ਸੁਰੁ ਸੁਨੁ	ਪੁਪ ਮਗੁ ਰੁਸ ਨੁਸ	ਗੁਮ ਪਨੁ ਸੁਰੁ ਸੁ
੩.	,	.	ਧੁਨੁ ਸੁਸੁ ਨੁਪੁ	ਪੁਪ ਮਗੁ ਰੁਸ	ਨੁਸ ਗੁਮ ਪਨੁ ਸੁ
੪.	* ਸੁਨੁ ਪਨੁ ਪੁਪ	ਪੁਪ	ਮਧੁ ਮਗੁ ਮਗੁ	ਗੁਮ ਧੁਨੁ ਨੁਸ ਗੁਮ	ਗੁਮ ਪਨੁ ਮਧੁ ਨੁਸ

५.	नुपु पपु पुपु मम	पम् गुरा मग् रुर्	गुर् सम् नुस् ग्रम्	मं गुम् पठु मं
६.	मल् मय् ग्रम् पुन्	मपु कूस् पुन् मंप्	नुस् पुन् मंल् पुप्	मल् रुम् नुस् ग्रम्
७.	प् गुम् पय् नु	मप् पुन् मं, पय्	मप् पुप् मग् रवा	मल् रुम् नुस् ग्रम्
८.	युन् युस् नुपु पप्,	यप् पठु पुप् मप्	मंव् मंग् रुम् नुस्,	नुस् नुर् मंठ् पुन्
	रवा रम् गुर् मर्	मप् मय् गम् ग्रम्	ग्रम् गुम् पठु मं	मल् रवा रम् पान्

੧. ਰਾਮ ਭੈਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ, (ਮੱਧ ਲੜ)

ਅਥ ਹਮ ਚਲੀ ਠਾਕਰ ਪਹਿ ਹਾਰਿ ॥

ਜਬ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਈ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੇ ਮਾਰਿ ॥ ੧ ॥

ਲੋਕਨ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾ ਤੇ ਬੈਸ਼ਤਰਿ ਜਾਰਿ ॥

ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਹਓ ਭਾਵੈ ਬਰਾ ਕਹਓ ਹਮ ਤਨ ਦੀਓ ਹੈ ਫਾਰਿ ॥ ੧ ॥

ਜੇ ਆਵਤ ਸਰਣਿ ਠਾਕਰ ਪਭ ਤਮਰੀ ਤਿਸ ਰਾਖਹ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖਹ ਲਾਜ ਮਰਾਰਿ ॥ ੩ ॥

(ਰਾਗ ਦੇਵਗੀਯਾਰੀ, ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੫੨੭)

નેત્રાંગ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਲ ਾ	ਮ ਾ	ਨ ੁ	ਧ ਕ	ਨ ਨ	ਸ ਕੀ	—	ਸ ਚ	ਸ ਝ	ਲ ਰਾ	—	ਸ ਈ	—	ਨ ੁ	ਸ ਪ	ਨ ੁ	ਧ ਕ
ਪ ਰ ਾ	—	—	—	ਕੋ	ਸ ਮੀ	ਨ ੁ	ਸ ਤ	ਸ ਰ	ਨ ਜਾ	ਸ ੰ	ਕੋ	—	ਨ ੁ	—	ਪ ਰ	—
ਪ ਕੋ	ਸ ਭ	ਸ ਲਾ	ਧ ਕ	—	ਪ ਹ	—	ਪ ਭਾ	ਪ ਵੇ	ਪ ਚ	ਧ ਰਾ	ਨ ੁ	ਕ	ਪ ਹ	—	—	—
ਪ ਹ	ਸ ਮ	ਸ ਤ	ਨ ਨ	—	ਪ ਦੋ	ਪ ਥ	—	ਪ ਹੈ	ਨ ਵਾ	ਧ ੁ	ਪ ਦ	ਮ ਨ	ਗ ੁ	ਚ ੁ	ਸ ਤ	ਤ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਕੇ ਲਾਉ।

੨. ਰਾਗ ਭੇਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਪਜ ਲਗ)

ਮਨ ਜਿਉ ਆਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥

ਨੀਚਹੁ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨਾਨ੍ਹੁ ਹੋਇ ਗਰੀਬੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਅਨਿਕ ਆਂਡੰਬਰ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਰਥੇ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਘਟਾਵਉ ॥

ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਾ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਉ ॥੨॥

ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਦਾਸਨ ਕੀ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਉ ॥

ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਬਛਿਆਈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਉ ਮੁਖਹੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੩॥

(ਰਾਗ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੨੯)

ਅਸਥਾਈ

੦		੩		X		੩		੮
(ਕਾ)	—	ਗ	ਵ	ਪ	ਸ	ਨੇ	—	ਸ
ਜਿਉ	—	ਅ	ਵ	ਪ	ਨੇ	—	ਵੁ	—
ਪ	—	ਨ	—	ਨ	ਪ	ਪ	ਨ	—
ਨੀ	੧	ਚ	੧	੧	ਨੀ	੧	ਚ	੧

ਸ	ਹ	—	ਨ	ਧ	ਇ	ਧ	ਜ		ਪ	ਰੀ	—	ਪ	ਪੁ	ਬਦ	ਨ	ਥ		ਧ	ਲਾ	—	ਪ	ਵਉ	ਮ		ਗ	ਤ	ਮ	ਮ	ਨ
ਅੰਤਰਾ																													
ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ		ਪ	ਥ	ਮ	ਧ	ਨ	ਧ	ਸ	ਦਿਆ	—	ਸ	ਕੈ	—	ਸ	ਖਿ	ਸ	ਰ	ਸ	ਥ	—		
ਸ	ਨ	—	ਨ	—	ਸ	ਪ੍ਰ	—		ਸ	ਪ੍ਰ	—	ਸ	ਤ	ਸ	ਗੁ	ਟਾ	—	ਗੁ	ਟਾ	—	ਗੁ	ਵਉ	ਨ	ਧ	ਧ	ਪ	—		
<u>ਸੰ</u>					<u>ਜਿਊ</u>					<u>ਪ੍ਰ</u>					<u>ਧ</u>					<u>ਧ</u>					—				
ਮ	ਨ	—	ਧ	ਨ	—	ਸ	ਪ੍ਰ		ਪ	ਨੋ	—	ਪ	ਸੁਆ	—	ਧ	ਮੌ	—	ਪ	ਸੁ	ਖ	ਧ	ਮਾ	—	ਪ	ਨੈ	—			
ਮ	ਨ	—	ਧ	ਨ	—	ਸ	ਪ੍ਰ		ਪ	—	ਪ	ਪੁ	ਨੋ	—	ਧ	ਪਾ	—	ਪ	ਵਉ	ਮ	ਗ	—	ਮ	ਮ	ਨ	—			

ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਡੋਟੀ ਭਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਾਘ)

ਹਮਾਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ ॥

ਗੁਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨ ਤੇ ਟਾਰੀ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸਰਸਨ ਹਰਸਨ ॥

ਗੰਗਾ ਰੰਗੀ ਕਰਤਾਰੀ ਰੇ ॥ ੧ ॥

ਖਿਲੁ ਰਾਮ ਗੁਰ ਜਾਮ ਹਰਿ ਦਮ ਨਹ ਜਾਮ ॥

ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਾਰੀ ਰੇ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਗ ਆਸਾ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੪੦੪)

ਅਸਥਾਈ

X																										
ਮ	ਪ	—	—		ਮ	—	ਪ		ਪ	ਪ	—	ਮ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਧ	ਮਾ	ਧ	ਰੀ	—	ਧ	ਸ	—	ਧ	
ਪਿਆ	ਰੀ	S	S		ਅ	S	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਪਾ	ਰੀ	S	S	ਗੁਰ	ਨਿਮ	ਖ	ਨਾ										
ਸ	ਨ	ਨ	ਤੈ	S	S	ਗੁਰ	ਗੁ	ਰੂ	ਸ	ਚੈ	S	S														

ਅੰਤਰਾ

ਸ ਪ	ਸ ਰ	—	—	S S	—	ਗ ਸ	—	S ਨ	—	S S	—	ਗ ਸ	—	S ਰ	—	S ਸ	—	S ਨ	
ਗ ਰ	ਗ ਰ	—	—	S ਸ	—	ਗ ਨ	—	S ਨ	—	S S	—	ਗ ਸ	—	S ਗ	—	S ਗ	—	S ਗ	
ਧ ਗ	—	ਪ	ਪ	ਮ ਗ	—	—	ਮ	ਪ	—	—	ਮ	ਮ	ਗ ਰ	—	ਮ ਨ	—	ਮ ਨ	—	ਮ ਨ
ਗੀ	S	ਕ	ਰ	ਤਾ	S	S	ਗੀ	ਕੇ	S	S	S	ਗੁਰ	ਨਿਨ	ਖ	ਨਾ	—	—	—	
ਮ ਮ	ਗ ਨ	ਗ ਨ	ਮ ਹ	—	ਗੁਰ	ਲ	ਗੁ	ਸ	—	—	—	S	S,	ਹਮਾਰੀ...	—	—	—	—	

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਗ)

ਤ੍ਰੂ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥
 ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥
 ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥
 ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੇ ਸੂਚਿ ਧਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥
 ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੯॥੪॥

(ਰਾਗ ਗਊਡੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੯੮)

ਆਸਥਾਈ

X	—	ਪ	—	੨	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	੦	ਨ	ਪ	ਨ	—	੩	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ
ਗ	S	ਨ	S	ਕ	ਰ	ਤ	ਮ	ਮ	ਪਹਿ	S	ਅ	S	ਰ	ਦਾ	S	ਸ	ਸ	
ਮ	S	ਪ	ਮਪ	ਧ	P	M	G	R	ਗ	M	—	P	ਪ	ਪ	ਗੁਰ	ਸਨ	ਸ	
ਜੀ	S	SS	S	ਜੀ	ਉ	ਪਿ	ਤ	ਸ	ਮ	ਵ	S	ਤੇ	ਪ	ਪ	ਗੁਰ	ਰਾਵ	SS	ਸੇ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਪ	—	ਨ	ਹ	ਨ	ਸ	ਬ	—	ਸ	ਵ	ਸ	ਕ	ਨ	ਤੇ	ਗ	ਸ	—	੯
ਸ	ਦ	ਗ	ਰ	ਗ	ਸ	ਕ	ਰ	ਸ	ਪ	ਮਹਿ	ਸ	ਸੁ	ਪ	੯	ਖ	ਨ	ਘ	ਧ	ਪ	ਰੇ	ਧ	ਸ	ਮ
ਨ	ਸ	—	ਸ	ਪ	ਨ	ਹ	ਧ	ਨ	—	—	ਨ	ਮ	ਪ	੯	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਸਨ	ਸ	ਸ
ਘ	ਨੇ	੯	ਰੇ	ਸੁ	ਖ	ਘ	ਨੇ	੯	ਰੇ	ਸੁ	ਖ	ਧ	ਨੇ	੯	ਖ	ਧ	ਧ	ਨੇ	੯	ਨੇ	੯	ਚੇ	੯
ਨੋਟ—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। ਜਿਥੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਉਥੋਂ ਤੁਕ ਭਿੰਨ ਵਾਰ ਹੋਰ ਕਹਿਣੀ ਹੈ।																							

੫. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਾਖ)

ਹਮ ਅਵਗੁਣਿ ਭਰੇ ਏਕ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛਾਡਿ ਬਿਖੇ ਬਿਖ ਖਾਈ ॥

ਮਾਜਾ ਮੋਹ ਭਰਮ ਪੈ ਭੁਲੇ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥

ਇਕੁ ਉਤਮ ਪੰਨ੍ਹ ਸੁਨਿਓ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਮਿਲੇਤ ਜਮ ਜ੍ਵਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥

ਇਕ ਅਰਦਾਸਿ ਭਾਟ ਕੀਰਤ ਕੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥

(ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਪੰਨਾ ੧੪੦੬)

ਅਸਥਾਈ

੨	੦	੩	x
ਸ	ਹ	ਨ	ਸ
ਹ	ਮ	ਗ	ਗ
ਮ	ਅ	ਗ	ਲ
—	ਸ	ਤ	—
੯	ਅ	ਤ	੯

ਅੰਤਰਾ

ਸ	—	ਨ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਨ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	—	੯
ਸ	੯	ਧ	ਮ	ਹ	੯	ਭ	੯	ਧ	ਮ	ਧ	ਮ	ਧ	੯	ਧ	ਮ	ਧ	੯	ਧ	੯	ਧ	੯	੯
—	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧ	ਪ	ਸ	ਪ	ਪ	ਗ	੯	ਮ	ਪ	ਮ	ਨ	ਗ	੯	ਸ	੯	੯	੯

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

ਨੋਟ—ਇਸ ਸਥਦ—ਗੀਤ ਨੂੰ ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਤੋਂ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ੴ. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਮੇਂ ਕਉ ਤੂੰ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ਤੂੰ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ॥
 ਤੂੰ ਨ ਬਿਸਾਰੇ ਰਾਮਈਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਆਲਾਵੰਤੀ ਇਹੁ ਭਾਮੁ ਜੋ ਹੈ ਮੁਝ ਉਪਰਿ ਸਭ ਕੋਪਿਲਾ ॥
 ਸ੍ਰੂਦੁ ਸ੍ਰੂਦੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਉਠਾਇਓ ਕਹਾ ਕਰਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥
 ਮੁਏ ਹੁੰਦੇ ਜਉ ਮੁਕਤਿ ਦੇਹੁਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇਲਾ ॥
 ਏ ਪੰਡੀਆ ਸੇ ਕਉ ਏਦ ਕਹਤ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਪਿਛੁਉਡੀ ਹੋਇਲਾ ॥੨॥
 ਤੂੰ ਜੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਹੀਐਤੁ ਹੈ ਅਤਿ ਭੁਜ ਭਇਓ ਅਪਾਰਲਾ ॥
 ਫੇਰਿ ਦੀਆ ਦੇਹੁਰਾ ਨਾਮੇ ਕਉ ਪੰਡੀਅਨ ਕਉ ਪਿਛਵਾਰਲਾ ॥੩॥
 (ਰਾਗ ਮਲਾਰ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੨੯)

અમધારી

३८

ਨੈਟ :—ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਸੁਧਚ ਦੀਆਂ ਦੋ ਦੋ ਤਕਾਂ ਲਾਓ ।

੭. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਤੂ ਠਾਕੁਰੇ ਬੈਰਾਗਰੋ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥
 ਤੂ ਸਾਗਰੇ ਰਤਨਾਗਥੋ ਹਉ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ॥
 ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੂ ਵੱਡ ਦਾਣਾ, ਕੇਰਿ ਮਿਹਰਮਤ ਸਾਈ ॥
 ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੇ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੇ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥
 ਟਾਰਬੁ ਨ ਕੀਜੇ ਰੇਣ ਹੋਵੈਜੈ ਤਾ ਗਤਿ ਜੀਅਰੇ ਤੇਰੀ ॥
 ਸਭ ਉਪਰਿ ਨਾਨਕ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥ ੧ ॥

(ਰਾਗੁ ਸ੍ਰੂਗੀ ਛੇਤ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੨੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਸ	—	ਕ	ਗ	—	ਖ	ਹ	ਮ	×	ਮ	ਗੁ	ਰਾ	ਲ	ਕ	੨	ਸ	—	ਕ	—	ਕ
੩	ਠ	੯	ਕ	ਗ	੯	ਖ	ਹ	ਮ	*	ਮ	ਗੁ	ਰਾ	ਲ	ਕ	੩	ਸ	੯	੯	੯	੩
੪	ਲ	੯	ਸ	ਗ	੯	ਖ	ਹ	ਮ	ਸ	—	—	—	ਨ	੪	ਸ਼	ਗੁ	ਮ	—	ਕ	ਕ
੫	੯	੯	ਮ	ਗ	੯	ਖ	ਹ	ਮ	ਜੇ	ਹੀ	ਘ	ਲ	ਦੇ	੫	੯	ਗੁ	ਮ	੯	੯	੫
੬	ਕੁ	੯	ਸਾ	ਗ	੯	ਖ	ਹ	ਮ	ਗ	ਗੁ	ਰਾ	ਲ	ਕ	੬	ਪ	੯	੯	੯	੯	੬
੭	ਗੁ	੯	ਸ	ਗ	੯	ਖ	ਹ	ਮ	ਰਾ	ਨਾ	ਧ	ਲ	ਗ	੭	ਪ	੯	੯	੯	੯	੭
੮	ਕ	੯	ਸ	ਗ	੯	ਖ	ਹ	ਮ	ਗ	ਨ	ਧ	ਲ	ਕ	੮	ਸ਼	ਗੁ	ਮ	—	ਕ	ਕ
੯	੯	੯	ਹਉ	ਸਾ	੯	੯	੯	੯	ਰ	ਨ	ਜਾ	ਲਾ	ਦੇ	੯	੯	੯	੯	੯	੯	੯
੧੦	ਕੁ	੯	ਸਾ	ਗ	੯	ਖ	ਹ	ਮ	ਗ	ਨਾ	ਧ	ਲ	ਕ	੧੦	ਗ	੯	੯	੯	੯	੧੦

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਧ	ਮ	ਲ	ਨ	ਨ	ਧ	ਸ	ਨ	ਸ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਸਾ	ਗੁ	ਗੁ	ਸ	ਦਾ	ਦਾ	ਗੁ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਸ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ
ਸਾ	ਗੁ	ਗੁ	ਸ	ਦਾ	ਦਾ	ਗੁ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਸ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ

-- ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੮. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਘ)

ਜਗਤ ਮਹਿ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਦਾਰਾ ਕਿਆ ਮੀਤ ॥੧॥

ਮੇਰੋ ਮੇਰੋ ਸਭੈ ਕਹਤ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿਉ ਬਾਧਿਓ ਚੀਤ ॥

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਸੰਗੀ ਨਹ ਕੋਊ ਇਹ ਅਚਰਜ ਹੈ ਰੀਤ ॥੧॥

ਮਨ ਮੁਰਖ ਅਜਹੂ ਨਹ ਸਮਝਿ ਸਿਖ ਦੇ ਹਾਰਿਓ ਨੀਤ ॥

ਨਾਨਕ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤ ॥੨॥

(ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੫੩੬)

*

ਅਸਥਾਈ

X		੨	੦	੩
		ਸ ਸ ਧ ਪ ਮ	— ਗੁਰ ਗੁ ਰੂ	ਸ ਦੇ ਤ ਧ ਖੀ ਨ
		ਜ ਗ ਤ ਮਹਿ ਦ	ਝੂਕ ਦ ਠੀ	
ਸ	—	ਸ ਸ ਸ ਸ ਸ	—	
ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਤ, ਜ	ਗ ਤ ਮਹਿ ਦ	—

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

		ਮ ਗ ਬੁ ਮ	ਨ ਧ ਨ ਨ ਨ
		ਅ ਪ ਨੇ	ਹੀ ਸ ਸ ਖ
ਸ	—	ਸ ਸ ਸ ਨੁ ਰੰ	ਨ ਸ ਰੁ ਸ ਨੁ
ਸਿਉ	ਤ	ਸ ਭ ਲਾ	ਰਾਂ ਦ ਕਿਆ
ਧ	—	ਗੇ	ਦਾ
ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਪ ਮਹਿ	ਨ ਸ ਰੁ ਸ ਨੁ
ਤ	ਜ	ਤ	ਕਿਆ

ਮੁਹੂਰਤੀ... — ਸਥਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਝੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਭੇ ਲਾਓ ।

੯. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਗ)

ਹਉ ਵਹਿ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਕੌਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥੧॥
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥੨॥
 ਦਰਸਨ ਫਿਆਸ ਕਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥

(ਰਾਗ ਨਟ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੮੦)

ਅਸਥਾਈ

੨	੦	੩	X
ਮ ਹਉ ਹਉ	ਗੁ ਵਾਡ ਗੁ ਵਾਡ	ਗੁਰ ਗੁ ਗੁਰ ਗੁਰ	ਮ ਪਾ ਮ
ਲੁ ਵਾ ਵਾ	ਰਿ ਤਿ ਰਿ	ਜਾ ਜਾ ਜਾ	— — —
ਪ ਤਿ ਤਿ	— — —	ਸ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ	ਸ ਗ ਗ
ਮ — —	— — —	ਸਰੁ ਕੁਝ ਕੁਝ	ਨ ਨ ਨ
— — —	— — —	ਗੁ ਰੁ ਰੁ	ਸ ਗੋ ਗੋ
— — —	— — —	— — —	ਮ ਪਾ ਮ
s s s	s s s	— — —	— — —

ਅੰਤਰਾ

੨	੦	੩	X
ਮ ਗੁ ਮ	ਕੁ ਹਿ ਨਿਰ	ਨੁ ਧੁ ਧੁ	ਸੰ ਪੁ ਸੰ
ਲੁ — —	ਨਿ ਨਿ ਨਿ	ਪੁ ਨ ਨ	ਗੁ ਰ ਨ
— ਸੈ ਤੇ	— ਸੈ ਤੇ	ਨੁ ਨ ਨ	— — —
— — —	ਨਾ ਨਾ ਨਾ	ਪੁ ਪ ਪ	ਮ ਇਆ ਮ
— — —	— — —	ਬ ਬ ਬ	— — —
— — —	— — —	ਦ ਦ ਦ	— — —
— — —	— — —	— — —	— — —

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੦. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ (ਸਿੰਘ ਭੈਰਵੀ), ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਥ)

ਤਿਚਰੁ ਵਸਹਿ ਸੁਹੇਲੜੀ ਜਿਚਰੁ ਸਾਬੀ ਨਾਲਿ ॥
ਜਾ ਸਾਬੀ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਤਾ ਧਨ ਖਾਕੁ ਰਾਲਿ ॥ ੧ ॥
ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥
ਧੰਨ ਸੁ ਤੇਰਾ ਬਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਚਰੁ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਘਰਿ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਭਿ ਕਹਾਤਿ ॥
ਜਾ ਉਠੀ ਚਲਸੀ ਕੰਤਤਾ ਤਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੈ ਤੇਰੀ ਬਾਤ ॥ ੨ ॥
ਪੇਈਐਵੈ ਸਹੁ ਸੇਵਿ ਤੂੰ ਸਾਹੁਰੜੈ ਸੁਖਿ ਵਸੁ ॥
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਚਜੁ ਆਚਾਰੁ ਸਿਖੁ ਤੁਧੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਦੁਖੁ ॥ ੩ ॥
ਸਭਨਾ ਸਾਹੁਰੈ ਵੰਝਣਾ ਸਭਿ ਮੁਕਲਾਵਣਹਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ੪ ॥

(ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੦)

ਅਸਥਾਈ

x	੨	੦	੩
ਨ ਸ਼ ਇਆ	੨ ੨ ੨	੦ ੦ ੦	੩ ੩ ੩
ਸ ਚਾ	੨ ੨ ੨	੦ ੦ ੦	੩ ੩ ੩
ਸ ਥਾ	੦ ੦ ੦	੨ ੨ ੨	੧ ੧ ੧

ਅਤਰਾ

ਸ ਹੈ	ਸ ਲ	ਸ ਤੀ	੨	੨	੦	੩	੩
ਚ	ਲਿ	ਤੀ	੨	੨	੦	੩	੩

ਨ
 ਸ — ਪ — | ਹ ਗੁ
 ਨਾ ਸ ਸ ਸ | ਸ ਲ :- ਗੁ ਪ | ਹ ਹ — ਗੁ | ਗੁ ਸ — ਨ
 ਰਾ ਸ ਸ ਸ | ਸ ਲ, ਦ ਰ | ਸ ਨ | ਸ ਨ ਸ ਦੇ | ਗੁ ਖ ਲੈ | ਸ ਕ
 ਚਾਉ... |

ਨੌਰ :—ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਦੋ ਦੋ ਦ ਭੁਕਾਂ ਲਾ ਕੇ ਅਸਥਾਈ ਫੜੇ । ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਵਿੱਚ 'ਰੇ ਤੇ ਨੌ' ਤੀਵਰ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗੀ ਭਾਈ ਸਮੁੰਦ ਸਿੱਖ ਜੀ ਇਸ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਨ ।

੧੧. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮਾਹਉ ਜਲ ਕੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਜਲ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਉਠੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੂੰ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਉ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨੁ ॥
 ਜਲ ਮਹਿ ਰਹਾਉ ਜਲਹਿ ਬਿਨੁ ਖੀਨੁ ॥ ੨ ॥
 ਤੂੰ ਪਿੰਜਰੁ ਹਉ ਸੁਆਟਾ ਤੋਰੁ ॥
 ਜਾਣੁ ਮੰਜਾਰੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਮੌਰੁ ॥ ੩ ॥
 ਤੂੰ ਤਰਵਰੁ ਹਉ ਪੰਖੀ ਆਹਿ ॥
 ਮੰਦਭਾਗੀ ਤੇਕੈ ਦਰਸਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥
 ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉ ਨਉਤਨੁ ਚੇਲਾ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਿਲੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ੫ ॥

(ਰਾਗ ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੨੨੩)

ਅਸਥਾਈ

x	o	x	o
ਸ ਗੁ ਹ ਪ	ਮ ਗੁ ਸ ਹ	ਸ ਨ ਜਾ	ਸ ਨ ਸ
ਜ ਲ ਕੀ ਸ	ਪਿਆ ਸ	ਨ ਜਾ	ਨ ਸ
ਪ ਪ ਧ ਧ	ਧ ਧ ਨ ਧ	ਸ ਕਾ	ਸ ਸ
ਅ ਗ ਨ ਉ	ਠੀ ਸ ਅ ਪਿ	ਇ ਸ	ਮਾ ਯਉ

ਅੰਤਰਾ

—	ਮ	ਲ	ਗ	ਜ	ਨ	ਧ	ਧ	ਨ	ਹਉ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਵ	ਸ	ਸ	ਨ	—
—	ਸ	ਜ	ਸ	ਲ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਹਉ	—	ਚ	ਸ	ਲਹਿ	ਤ	ਸ	ਖੀ	ਪ	ਮ

—ਸ਼ਬਦ ਦੋਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੨. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਯ ਲਾਘ)

ਮੈ ਬੰਦਾ ਬੈਖਰੀਦੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ॥ ੧ ॥
ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ਤੂ ਧਨੀ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥
ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਅਨ ਟੇਕ ਹੈ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ਕਾਚਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰ ਹੈ ਕੋਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥
ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਸੀ ਸੋ ਚਲੈ ਰਜਾਏ ॥ ੩ ॥
ਚੜੁਗਾਈ ਸਿਆਣਪਾ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥
ਤੁਠਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥
ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਕਿਛੁ ਪਵੈ ਨ ਬੰਧਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀਤਾ ਨਾਮੁ ਪਰ ਹੋਰੁ ਛੋਡਿਆ ਧੰਧਾ ॥ ੫ ॥

(ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਕਾਢੀ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੩੯੯)

ਅਥਸਾਈ

x		o		x		o	
				ਸ	ਨ	ਸ	ਖ
ਸ	—	—	—	ਸ	—	ਸ	—
ਰੀ	੦	੦	੦	ਸ	*	ਸ	*
ਸ	੦	੦	੦	ਸ	*	ਸ	*
				ਸ	ਪ	ਪ	ਪ
				ਸ	—	ਸ	—
				ਸ	ਚ	ਸ	ਚ
				ਸ	ਦ	ਸ	ਦ

ਅੰਤਰਾ

*	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਕ	ਸ	ਸ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਸ	ਕ	ਸ	—
*	ਜੀ	੯	ਉ	ਪਿ	ਭ	ਸ	ਭ	੯	ਤਿ	੯	ਸ	ਦਾ	੯	੯	੯
—	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	—	—	ਸ	ਨ
੯	ਸ	੯	ਭ	ਕਿ	ਛ	ਹੈ	੯	ਤੇ	੯	ਰਾ	੯	੯	੯	੯	੯

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ

*	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਕ	ਸ	—	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਸ	ਕ	ਸ	—
*	ਮਾ	ਣ	ਨਿ	ਮਾ	੯	ਦੇ	੯	੯	ਕੁ	੯	ਧ	ਣੀ	੯	੯	੯
੯	ਬਿ	ਨ	ਸਾ	ਬੈ	੯	ਅ	ਨ	੯	ਟੈ	੯	ਕ	ਹੈ	੯	੯	੯
—	ਪ	—	—	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	—	—	—	—
੯	ਤੇ	੯	੯	ਰਾ	੯	ਰ	ਰ	੯	ਵਾ	੯	ਸਾ	੯	੯	੯	੯
੯	ਸੋ	੯	੯	ਜਾ	੯	ਟਹੁ	੯	ਕਾ	੯	ਚਾ	੯	੯	੯	੯	ਨ

ਨੌਟ ; — ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਖੁਕਾਂ ਦੂਜੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਦੋ ਦੋ ਲਾ ਕੇ ਅਸਥਾਈ ਫੜੇ । ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤੇ ਨੂੰ ਮੌਜੂਮ ਸੁਣ ਤੋਂ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

੧੩. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧ ਲੁਝ)

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥
 ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਧੁਪੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬ੍ਰਾਤਾ ॥
 ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਬਾਈ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ਜੀਉ ॥
 ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਧੁ ਪਛਾਣਾ ॥
 ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ਸਭ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਧਾੜਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ॥
 ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਭਾਣਾ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥
 ਹਰਿ ਕੁਣ ਗਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ਬਿਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥

(ਰਾਗ ਮਾਝ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੩)

ਅਸਥਾਈ

o	x	o	x	m
ਰ ਸ ਨ ਨ	ਸ ਗ ਨ ਦ	ਮ ਪ ਪ	ਮ ਕ ਮ	ਸ ਹ
ਤ ਲ ਡ ਲ	ਗ ਦ ਦ	ਮੇ ਰ ਤ	ਡ ਸ	ਤ ਹ

ਨ ਰ ਸ ਸ	ਸ ਲ ਸ	ਨ ਵ	ਸ ਇਆ	—
ਸੀ ਸ ਤ	ਲ ਸ	ਵ	ਇਆ	—

ਅਤਰਾ

ਨ ਧ ਮੇ	—	ਨ ਰ ਤ	ਸ ਪਿ ਬੰ	ਨ ਵ	ਸ ਤ	—	—	—	—	—	—
ਨ ਹੈ	ਸ ਮ ਮੇ	—	ਰ ਤ	ਸ ਤ	—	ਤ	—	—	—	—	—
—	ਤ ਮੇ	—	ਰ ਤ	ਸ ਤ	—	ਤ	—	—	—	—	—
ਨ ਸ	ਸ ਤ ਨੀ	—	ਰ ਤ	ਸ ਤ	—	ਤ	—	—	—	—	—
ਸ ਤ	—	ਸ ਭੁ	ਨ ਕੈ	ਨ ਵ	ਤ	—	—	—	—	—	—
ਪ ਤ	ਹ —	—	ਗ ਜੀ	ਹ ਪ ਹ	ਵ ਹ	—	—	—	—	—	—

ਠੋਟ :— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤਰੇ ਕੇ ਲਾਓ ।

੧੪. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧ ਲੁਧ)

ਘਰ ਮੰਦਰ ਹਟਨਾਲੇ ਸੋਹੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਰਾਮ ॥
 ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥
 ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥
 ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥
 ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਖ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀਆ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭਰਮ ਨਾਸੀ ॥
 ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਗ ਸੂਹੀ: ਛੰਤ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੯੩)

ਅਸਥਾਈ

x	o	x	o
— ਸ ਹ ਹ ਹ ਹ ਹ ਹ	— ਮ ਦ ਰ ਹ ਟ	— ਮ ਪ ਨ ਾ	— ਲ ਹ ਸ ਹ
s ਘ ਰ ਮ ਦ ਰ ਹ	t	s	s
— ਪ ਪ ਪ ਮ ਮ ਪ	— ਮ ਪ	— ਲ ਪ ਹ	— ਗ ਹ ਸ
s ਜਿਸ ਵਿ ਦ ਨਾ	s	s ਨਿ ਵਾ	s ਸੀ ਰਾ

ਅੰਤਰਾ

— ਸੰ ਸੰ ਸੰ	ਨ ਲ	ਨ ਤ	ਧ ਰ	ਪ ਿ	— ਧ ਨ	ਨ ਮ	ਧ ਅ	ਨ ਸੰ	— ਸੰ —
s ਕੁ ਕੁ ਕੁ	ਸ ਲ	ਨ ਮ	ਧ ਕੀ	s	g	ਸ ਰ	ਗ ਦ	s ਸੀ	— — ਸ

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਿਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੧੫. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ (ਲਗ-ਭਗ ਦਰੱਤ ਲਜ)

ਬੰਗ ਕੇ ਬੰਗਲੀ ਫਿਰੰਗ ਕੇ ਫਿਰੰਗਾ ਵਾਲੀ
 ਦਿਲੀ ਕੇ ਦਿਲਵਾਲੀ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਮੈਂ ਚਲਤ ਹੈਂ ।
 ਰੋਹ ਕੇ ਰੁਹੇਲੇ ਮਾਘ ਦੇਸ ਕੇ ਮਘੇਲੇ ਬੀਰ
 ਬੰਗਸੀ ਬੁਂਦੇਲੇ ਪਾਪ ਪੁੰਜ ਕੇ ਮਲਤ ਹੈਂ ।
 ਗੋਖਾ ਗੁਨ ਰਾਵੈ ਚੀਨ ਮਚੀਨ ਕੇ ਸੀਸ ਨਜਾਵੈ,
 ਤਿਬਤੀ ਧਿਆਇ ਦੇਖ ਦੇਹ ਕੇ ਦਲਤ ਹੈਂ ।
 ਜਿਨੈ ਤੋਹਿ ਧਿਆਇਓ ਤਿਨੈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪਾਇਓ,
 ਸਰਬ ਧਨਯਮ ਫਲ ਫੁਲ ਸੋ ਫਲਤ ਹੈਂ ॥ ੩ ॥ ੨੫੪

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ਪਾ: ੧੦)

માસદ્વારી

			X			O			X		
○						○			X		
ਸ	—	ਸ	ਰ	—	ਹ	ਸ	ਹ	ਰ	—	ਸ	—
ਨੈ	—	ਤੇ	ਹਿ	ਪਿਆ	੯	ਦਿਓ	੯	ਤਿ	ਨੈ	੯	੯
ਸਪੂ	ਰ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਪ	—	੯	ਪ
ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਹ	ਗ	ਪ	—	ਹ	ਗ
ਰ	ਬ	ਬ	ਨ	ਧ	੯	ਕ	ਮ	ਲ	—	ਕ	ਮ
ਕਾਵ	—	—	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਲ	—	—	ਸਜ਼
ੰ	੯	੯	ਛ	੯	੯	ਤ	੯	੯	੯	੯	੯

ਮੰਤਰਾ

ਸ਼. ਸ.	ਸ਼. ਲ	ਸ਼. ਮ.	ਸ਼. ਘ.	ਸ਼. ਕ.	ਸ਼. ਥ.	ਸ਼. ਗ.	ਸ਼. ਹ.	ਸ਼. ਵ.	ਸ਼. ਤ.	ਸ਼. ਰ.	ਸ਼. ਦ.	ਸ਼. ਪ.	
ਖੜ	—	—	—	ਫਿ	ਲੁ	ਪ	—	ਪ	ਵਾ	—	ਪ	—	—
ਦੇ	—	ਪ	ਪ	ਕੋ	ਦਿਲ	ਮ	ਪ	ਪ	ਕੋ	—	ਪ	—	—
ਦੀ	ਲੀ	ਕੋ	ਕੋ	ਮ	ਵਾ	ਤ	ਲੀ	ਤ	ਕੋ	—	ਵੀ	—	—
ਮੈ	—	—	—	ਮ	ਕ	ਕ	—	—	ਸ਼	ਕੈ	—	—	ਸ

੧੯. ਰਾਜ ਭੈਰਵੀ (ਸਿੰਘ ਭੈਰਵੀ), ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧ ਲਖ)

ਰੇਮ ਰੇਮ ਕੌਟੀ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਜਾਸ,
ਮਾਨਸ ਐਤਾਰ ਧਾਰ ਦਰਸ ਇਖਾਏ ਹੈਂ।
ਜਾ ਕੇ ਓਅੰਕਾਰ ਕੇ ਅਕਾਰ ਹੈਂ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ,
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰਸਿਖਨ ਸੁਨਾਏ ਹੈਂ।
ਜਗ ਭੋਗ ਨਈਵੈਦ ਜਗਤ ਭਗਤ ਜਾਹਿ,
ਅਸਨ ਚਸਨ ਗੁਰੂ ਸਿਖਨ ਲਡਾਏ ਹੈਂ।
ਨਿਗਮ ਸੇਖਦਿਕ ਕਥਿਤ ਨੈਤਿ ਨੈਤਿ ਕਰ,
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਲਖਾਏ ਹੈਂ ॥ ੩੫ ॥

(ਕਥਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

X	—	—	—	S	M	O	G	H	—	P	X	H	G	—	P	G	—	—	—
—	S	S	S	M	N	A	M	H	—	S	—	G	S	—	S	G	—	S	S
S	S	S	S	D	R	S	N	E	—	S	S	B	S	—	S	B	—	S	S

ਅਤਿਤਾ

P	R	P	H	P	R	—	T	P	N	K	—	S	—	S	M	T	S	—	—
—	S	S	S	M	N	E	S	N	N	H	—	S	S	—	P	S	N	—	S
S	S	S	S	D	R	S	N	E	N	H	—	S	S	—	P	S	N	—	S
S	S	S	S	D	R	S	N	E	N	H	—	S	S	—	P	S	N	—	S

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅਤਿਰੇ ਕੇ ਲਾਉ ।

੧੭. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਯ ਲੁਧ)

ਅਸਥਾਈ

X				O	P	H		X		H	M	M	O	T	
ਸ	ਪ	—	ਪ	ਪਿ	ਪੁ	ਨ੍ਹੁ	ਪ	ਸ	—	ਅ	ਮ੍ਰ	ਮ੍ਰ	ਕੁ	ਮ	ਤੀ
ਹ	ਮਾ	S	ਗੀ	ਪਿਆ	ਸਸ	ਗੀ	ਸ	S	—	ਅੰ	ਮ੍ਰ੍ਹ	ਮ੍ਰ੍ਹ	ਧਾ	S	—

ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਚ	ਗੁ	ਨ	ਗੁ	ਟਾ	ਦੀ	ਸ	—
ਕੁਰ	ਨਿ	ਮ	ਬ	ਨ	ਨ	ਨ	ਮ	ਨ	ਤੇ	ਸ	ਟਾ	ਤੀ	ਕੇ	S	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	S	—

ਅੰਤਰਾ

*	ਸ	ਸ	ਰ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਗੁਰ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸ
*	ਦਰ	ਸ	ਨ	ਪ	ਰ	ਸ	ਨ	*	ਸਰ	ਸ	ਨ	ਹ	ਰ	ਸ	ਨ
—	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸ	—	ਸੰ	ਨ	—	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਗੁ

ਨੋਟ :—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨੋਂ ੩ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

—ਗੁਰ ਨਿ :—

SIKHBOOKCLUB.COM

੧੮. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਯ ਲੁਧ)

ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥
 ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਰ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥
 ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥
 ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾਕੇ ਦੁਰਗੰਧ ॥
 ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਇਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਬਾ ਬਿਹਾਇ ॥
 ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਡੀ ਜਾਇ ॥
 ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਬੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥
 ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥
 ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਾਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਵੁ ॥
 (ਗਊੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੯੮)

ਅਸਥਾਈ

X		O	M	X	S	D	S	R	N
ਸ ਜ	ਸ ਨ	ਸ	ਸ ਬਿ	ਸ ਨ	ਸ ਬਿ	ਮ ਕੋ	ਗੁਰ ਬਿੰਦ	ਗੁ	ਗੁ
ਪਹ ਕਾਡ	ਪ ਸ	ਮ	ਗੁਰ	ਗੁ	—	ਵ	ਮ ਬੇ	ਪ	ਪ
ਪ ਕੇ	—	ਪ	ਪ	ਹ	ਪ੍ਰਾਪ	ਪ੍ਰ	ਪਹ	ਪ	ਮ
		ਨਿ	ਰਾ	ਥ	ਦਾਡ	ਦ	ਹਸ	ਨ	ਗੁਰਬਿੰਦ ਭ ..

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਬਿ	ਮ ਰ	—	ਪ ਬੀ	—	ਨ	ਸ ਸਾ	—	ਨ	ਸ ਤ
ਨ ਕੀ	—	—	ਸ ਆ	—	ਸ	ਗੁ ਜਾ	—	ਪ ਤ	—
ਸ ਸਾ	ਸ ਚ	ਪ ਬਿ	ਪ ਨਾ	—	—	ਪ ਕਹਿ	—	ਪ ਹ	ਨ ਤ
ਪ੍ਰਪ ਸ੍ਰਦ	ਪ ਦ	ਪਹ	ਗੁਰ	ਗੁ	ਮ	ਬਿੰਦ	..		

ਨੋਟ :— ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਦੀ ਚਾਲ ਕਰ ਟੇਚੀ ਹੈ। ਭਾਵ—ਸਾ(ਗੁਰ) ਥੇ, ਦੀ ਥਾ 'ਤੇ' ਤੇ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਤੁਲਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੧੯. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧ ਲਖ)

ਪਉੜੀ॥ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰੇ ਵਲਿ ਹੈਂ ਤਾ ਕਿਆ ਮੁਹੱਛੈਦਾ ॥
 ਤੂਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਨੋ ਸਉਪਿਆ ਜਾ ਤੇਰਾ ਬੰਦਾ ॥
 ਲਖਮੀ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੈਦਾ ॥
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰੈਂਦਾ ॥
 ਏਹ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਤਿਆਂ ਨਹ ਮੰਗਹਿ ਮੰਦਾ ॥
 ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛਈ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੈਦਾ ॥
 ਅਨੰਦ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥
 ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੀਐ ਜਾ ਤੂਧੁ ਭਾਵੈਦਾ ॥ ੨ ॥

(ਮਾਰੂ ਡਖਣੇ ਵਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੯੯)

ਅਸਥਾਈ

x		o		x		o		s
ੴ	—	੦	ਪ	ੴ	੦	ੴ	੦	ਜਾ
ਤੂ	੦	ਪ	ਮੈ	ਹ	ਪ	ਲ	ਗੁਰ	ਸਰ
ਸ	—	੦	ਸ	ਚੈ	੦	ਹੈਂ	ੜੜ	ਨੁ.
ਕਿਆ	੦	ਸ	ਹ	ਗੁਰ	ਸਦੁ	ਸਦੁ	ਨੁ	ਤਾ
		ਮੁ	ਡੜ	ੜੜ	ਦਾ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸਭ	ਕਿ	ਕ	ਮੈ	ਨੋ	ਸੰਗ	ਨੁ	ਨਾਈ	ਤੁਪ
ਪ	—	ਪ	ਧੁ	ਠੁਪ	ਪੁ	ਪ	ਲਧ	ਪ
ਕੇ	੦	ਰਾ	੦	ਬੰਦ	ੜੜ	ਦਾ	ੜੜ	ਜਾ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨੦. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਸਾਦਰਾ (ਮੱਧਯ ਲੜ)

ਪਉੜੀ॥ ਓਥੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਸੁਖੀਆ ਹਰਿ ਕਰਣੇ ॥
ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਛਿਰਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣੇ ॥
ਜਿਸਨੋ ਆਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਰਣੇ ॥
ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿਚਿ ਚਲਹਿ ਝਰਣੇ ॥
ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਜੀਵਿਆ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰਣੇ ॥ ੯ ॥
(ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੩੨੦)

ਅਸਥਾਈ

ਸ	ਕ	ਗੁ	੦	ਸਗੁ	ਮਧ	ਮ	੦	ਗੁਰ	ਗੁਸ	ਗੁਨ੍ਹ	ਸ	—	ਨੂੰ
ਥ	ਣੀ	ੴ	ੴ	ਉਚ	ਰਹਿ	੯	ਸਾਇ	ੴ	ੴ	ੴ	ਜਨ	੯	ੴ
ਪ	ਪ	—	੦	ਪਧੁ	ਪ	—	੦	ਪਧੁ	ਨੁ	ਪੁ	ਪ	੦	ਗੁ
ਅਮਿ	ਓ	੯	੯	ਚੜ	ਲਹਿ	੯	ਝਰ	ਨੁੰ	੯	੯	੯	੯	੯

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪਧੁ	੯	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	੨	ਨੂੰ	ਪਧੁ	ਨੂੰ	ਪ	—	—
ਪ	ਪ	ਪਧੁ	੯	ਪ	ਮ	ਮ	ਕਰ	ਗੁਰ	ਗੁ	ਸਰੁ	ਗੁਰੁ	ਸ	—
ਸੁਖੀ	ਆ	੯	੯	ਹ	ਰਿ	ਕਰ	ਟੁੰਡ	੯	੯	੯	੯	੯	੯

੨੧. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਮੱਧਯ ਲੜ)

ਮਨ ਕਹਾ ਲੁਭਾਈਐ ਆਨ ਕਉ ॥
ਈਤ ਉਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਇਹੈ ਅਘਾਵਨ ਪਾਨ ਕਉ ॥
ਅਕਾਲ ਮੁਰਤਿ ਹੈ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੀ ਠਾਹਰ ਨੀਕੀ ਧਿਆਨ ਕਉ ॥੧॥
ਬਾਣੀ ਮੰਤੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਕੀ ਮਨਹਿ ਉਤਾਰਨ ਮਾਨ ਕਉ ॥
ਖੇਤਿ ਲਹਿਓ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਾਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਬਿਸ੍ਤਾਮ ਕਉ ॥੨॥
(ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੦੮)

ਅਸਥਾਈ

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨	ਸ ਮਨ
ਸ	ਖ	-ਰ	ਸਨ	ਸ	ਨ	—
ਕ	ਹ	ਤਲ	ਭਾਵ	ਈ	ਐ	ਤ
ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪਮ	ਪ
ਦੀ	ਤ	ਤ	ਤ	ਪ੍ਰ	ਦਾ	ਗੁ
ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗੁਮ	ਪ
ਜੀ	ਅ	ਸੰ	ਤ	ਤੇ	ਕਾਵ	ਈ
					ਤ	—
					ਸ	ਮਨ

ਅਤਰਾ

ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਨ	—	ਸ	ਸ
ਅੰ	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਨ	ਮ	ਪ੍ਰ	ਅ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਸਨ੍ਹ	ਨੋ	—
ਨੂ	ਧ	ਧ	ਨੁ	—	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰਨ੍ਹ	ਸ	—ਨੁ	ਧੁ	ਸ- ਮਨ
ਇ	ਹੈ	ਅ	ਘ	ਤ	ਵ	ਨ	ਪਾਵ	ਤ	ਨੁ	ਕਉ	ਸੁ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨੨. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧ ਲਾਲ)

ਲਾਲੁ ਲੋਚਨਾ ਤੇ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿ ਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ॥੧॥

ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥ ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥੩॥

ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨਿ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੂਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥੪॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥੫॥

ਸੁਨਿ ਰੀ ਸਖੀ ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲ ॥

ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰ ॥ ੬ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ॥

'ਰਾਗ ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੩੮੪)

અસિદ્ધાંતી

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०

માર્ગદાર

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅਤਿਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨੩. ਰਾਜਾ ਭੈਰਵੀ, ਤਪਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਾਗ)

ਕਰਵਤ ਭੁਲਾ ਨ ਕਰਤਟ ਤੇਰੀ ॥ ਲਾਗੂ ਗਲੇ ਸਨ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰੀ ॥੧੩॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਮੁਖ ਫੋਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਰਵਟੂ ਦੇ ਮੈ ਕਉ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਜਉ ਤਨ ਚੀਰਹਿ ਅੰਗ ਨ ਮੌਰਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਰੈ ਤਉ ਪੀਤਿ ਨ ਤੋਰਉ ॥੨॥

ਹਮ ਤੁਮ ਬੀਚ ਭਇਓ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ॥ ਤੁਮਹਿ ਸ ਕੰਤ ਨਾਰਿ ਹਮ ਸੋਈ ॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸਨਹ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਅਥ ਤਮਗੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੮॥

(राग आसा, सृष्टि कबीर जी, पंक्ति ४८४)

ਅਸਥਾਈ

X		੨	ਗੁਮ ਵਾਇ	ਪਧ ੱਡ	ਪਹ ੱਡ	੦	ਮਧੁ ਰੀਂ	ਪਹ ੱਡ	੩	ਗੁ ਮੁ	ਲੁ	ਸ
ਸ	ਵੇ	ਗੁ	—	ਮ	ਮਗ ੱਡ	ਗਮਪ ***	ਮ	ਪਿ	ਗੁ	ਰਾ	—	ਸ
*	ਲੁਸ	ਧੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਮਧੁ	ਮਧੁਧੁ	ਧੁ	ਮੁ	ਮੁ	ਮੁ	ਖ
*	ਕਰ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵੇਡ	ੱਡ	ੱਡ	ੱਡ	ਮੋ	ੱਡ	ੱਡ	ਕਉ
*	ਲੁਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਗੁ	ਗੁਮ	ਗੁਮ, ਧੁ	ਮੁ	ਮੁ	ਮੁ	ਮੁ	ਮ
*	ਕਰ	ਵ	ਵ	ਵ	ਚੇਡ	ੱਡ	ੱਡ	ੱਡ	ਮੋ	ੱਡ	ੱਡ	ਕਉ
ਸ਼	ਕਾ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਧੁਨ	ਸਨੁ	ਸਨੁ	ਮੁ	ਮੁ	ਸ	ਚੁਸ
						ਮਾਂ	ਮਾਂ	ਮਾਂ	ੱਡ	ੱਡ	ੱਡ	ੱਡ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	ਤੁ	ਸ	—	ਸ	ਨ
ਸ	ਕ	ਸਨੁ	ਸ	ਸ	ਭਾ	ਲਾ	ਲ	—	ਪ	—
ਪ	ਕੁ	ਰਾ	ਵ	ਵ	ਨ	ਨੁਕੁ	ਸਨੁ	ਪੁ	ੴ	ੴ
ਪ	ਕੁ	ਲਾ	ਕੁ	ਕੁ	ਟ	ਤੇਡ	ੱਡ	ਰੀ	ੴ	ੴ
ਸ	ਖ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨੁਕੁ	ਸਨੁ	ਚੁਂ	ਨੁਕੁ	ਸਨੁ
								ਸੁਡ	ੱਡ	ੱਡ
								ਮੁ	ਮੁ	ਮੁ
								ਰੀ	ੱਡ	ੱਡ

ਨੋਟ :—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਅਤੀ ਮਧੁਰ ਹੈ। ਜਾਥੁਣ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਿਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨੪. ਰਾਗ ਡੈਰਵੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਜ)

ਪੂਛਤ ਪਥਿਕ ਤਿਹ ਮਾਰਗਿ ਨ ਧਾਰੇ ਪਗਿ,
ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਦੇਸ ਕੈਸੇ ਬਾਤਨ ਸੇ ਜਾਈਐ ॥
ਪੂਛਤ ਹੈ ਬੈਦ ਖਾਤ ਔਖਧਿ ਨ ਸੰਜਮ ਸੈ,
ਕੈਸੇ ਮਿਟੈ ਰੋਗ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥
ਪੂਛਤ ਸੁਹਾਗਨਿ ਹੈ ਕਰਮਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਕੈ,
ਰਿਦੈ ਬਿਡਚਾਰ ਕਤ ਸਿਹਜਾ ਬੁਲਾਈਐ ॥
ਗਾਇ ਸੁਨੈ ਆਖੇ ਮੀਚੈ ਪਾਈਐ ਨ ਪਰਮ ਪਦੁ,
ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸ ਗਹਿ ਜੋ ਲੋ ਨ ਕਮਾਈਐ ॥ ੪੩੯ ॥

(ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

ਮ ਲ ਪ੍ਰੀ	ਰ ਤ ਦ	੦	੨	੦	੩	੪	੫
ਮ ਬਾ	— ਤਨ	— ੱ	ਲ ਮ	ਮ ਕੈ	ਗੁ ਰੈਂ	ਲੁ ਸ	ਸਰ ਕੈਂ
ਸ ਨ ਪ੍ਰੀ	ਸ ਛ	— ੱ	— ੱ	ਮ ਜੇ	ਮ ਜਾ	ਪ ਝੋਂ	ਪ ਸ
ਪ ਮਾ	ਪ ਰ	— ੱ	ਗ ਤ	ਗੁ ਪ	ਮ ਕਿ	— ਤਿਹ	— ਸ
				ਨ ਨ	ਨ ਨ	ਪ ਕਵ	ਪ ਗ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਲ ਪ੍ਰੀ	ਮ ਹ ਦ	— ੱ	ਲ ਧ ਤ	— ੱ	ਨ ਹੈ	ਸ ਖੈ	ਸ ਖਾ	— ਸ
ਨ ਹੈ	ਨ ਖ	— ੱ	ਸ ਹਿ	— ੱ	ਨ ਨ	ਸ ਜੈ	ਨ ਮ	— ਸ
ਪ ਕੈ	ਪ ਸੇ	— ੱ	ਪ ਮਿ	— ੱ	ਪ ਤੈ	ਪ ਹੁ	ਪ ਗ	— ਸ
ਮ ਸ	ਮ ਹ	— ੱ	ਮ ਜ	— ੱ	ਮ ਸ	ਮ ਮਾ	ਮ ਹੋ	ਪ ਗ

—ਭਾਕੀ ਤੁਕੋ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨੫. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਚੰਚਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥
 ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨ ਜਾਗਹੁ ॥ੴ॥੮॥

(ਗਊੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੭੦)

ਅਸਬਾਬੀ

x		੨	੦	੩
ਰੁਸ	ਨੁਸ	ਨੁ ਧੁ	ਤੁ	ਸ
ss	ss	s;	ਐ ਸਾ ਪ੍ਰ ਭ	ਤੁ ਤਿਆ — —
—	—	—	ਪ ਪ੍ਰ ਮ ਮ	ਮੁ ਮੁ ਹ
s	s	ਅ	ਵ ਰ ਕ ਤ	ਲਾਡ ਸ
h	s	—	ਗੁ ਪ ਪ ਪ	ਨੁ ਪੁ
—	—	—	ਰ ਪ ਪ ਪ	ਦ ਦ
s	s	ਧ	ਪ ਧੁ ਮ ਮ	ਧੁ ਧੁ ਸ
ਰੁਸ	ਨੁਸ	ਨੁ ਧੁ		
ss	ss	s;		

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਗੁ	—	ਸ
ਸ	ਜਿ	ਹ	ਪ	ਰੁ	—	ਦ
—	—	—	ਸ	ਸਾ	—	—
s	s	n	n	ਨੁ	—	s
—	—	—	ਨਹਿ	ਪ	—	—
—	—	—	ਕਰ	ਨ	—	—
—	—	—	—	ਨਾ	—	—

-	-	-	-	ਪ	ਜਿ	ਪ	ਮ	ਪ	ਰ	ਨ	ਧ	ਸਾ	-	-	-	ਪ	-	-	-	-	-	
-	-	-	-	ਪ	ਖਹਿ	ਪ	ਮ	ਬਿ	ਮ	ਮ	ਮਧ	ਗੁ	-	-	ਪ	ਦ	-	-	-	-	-	
ੴ	-	-	-	ਪ	ਖਹਿ	ਪ	ਮ	ਬਿ	ਮ	ਮ	ਮਾਂ	ਸ	-	-	ਪ	ਧ	ਨ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਸ	
ੴ	-	-	-	ਪ	ਖਹਿ	ਪ	ਮ	ਬਿ	ਮ	ਮ	ਮਾਂ	ਸ	-	-	ਪ	ਧ	ਨ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਸ	
ਉਸ	ਲੁਸ	ਲੁ	ਧ																			
SS	SS	SS	S																			

ਬਾਕੀ ਭ੍ਰਾਕਾਂ ਅਤਿਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨੯. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਚੰਚਲ (ਮੱਧ ਲਾਗ)

ਓਇ ਜੁ ਦੀਸਹਿ ਅੰਬਰਿ ਤਾਰੇ ॥ ਕਿਨਿ ਓਇ ਚੀਤੇ ਚੀਤਨਹਾਰੇ ॥੧॥

ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਅੰਬਰੂ ਕਾ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ॥ ਬੂੜੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਸਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰ ਕਰਹਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰਾ ॥੨॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾਨੋਗਾ ਸੋਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ॥੩॥

(ਰਾਗ ਗਊੜੀ, ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੨੯)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫	੧੬	੧੭	੧੮	੧੯	੨੦	੨੧
ਸ	ਰੁ	-	ਸ	-	-	-	-	-	-	ਸ	ਨੁ	ਦ	ਸ	੬	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪
ਦੀ	S	S	ਸਹਿ	S	S	S	S	S	S	ਦੀ	ਦੁ	ਦ	ਦ	੬	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪
ਸ	-	ਸ	ਸ	ਅੰ	ਦ	ਸ	ਨੁ	ਰ	ਤਾ	ਗੁ	-	ਗੁ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
*	*	*	ਸ	ਕਿ	ਨਿ	ਮ	ਓ	ਇ	ਮਗ	ਮ	-	ਗੁ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	-	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	੬	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	
S	S	S	ਚੀ	S	Z	N	G	S	ਰੇ	S	S	ਓ	੬	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	

ਅੰਤਰਾ

	ਸ	ਅ	ਸ	ਹ	—	ਦ	ਕ	ਗ	ਪ	ਕ	ਲ	ਕ	ਛ	ਮ	ਤ	ਮ	ਅ	ਮ	ਬ	ਮ	ਰ	—	s	
—	—	—	ਸ	ਕ	ਾ	ਗ	ੜ	ਪ	ਸਿ	ਉ	ਹ	—	ਨ	—	—	ਸ	ਗ	—	—	—	—	—	s	
s	s	s	ਸ	ਕ	ਾ	ਗ	ੜ	ਪ	ਸਿ	ਉ	ਹ	—	ਨ	—	—	ਸ	ਗ	—	—	—	—	—	s	
—	—	—	ਪ	ੜ	—	ਪ	ੜ	ਪ	ੜ	ਕ	ੜ	—	ਨ	—	—	ਪ	ੜ	ਪ	ੜ	ਮ	ੜ	—	s	
s	s	s	ਪ	ੜ	—	ਪ	ੜ	ਪ	ੜ	ਕ	ੜ	—	ਨ	—	—	ਪ	ੜ	ਨ	—	—	—	—	s	
—	—	—	ਕ	ੜ	—	ਸ	ਗ	ੜ	ਮ	ੜ	ਪ	ੜ	ਮ	—	ਗ	ੜ	ਕ	ੜ	ਸ	ਧ	ੜ	ਨ	—	s
ਗ	—	—	ਕ	ੜ	—	ਸ	ਗ	ੜ	ਮ	ੜ	ਪ	ੜ	ਮ	—	ਗ	ੜ	ਕ	ੜ	ਸ	ਧ	ੜ	ਨ	—	s
*	*	*	ਹ	ੜ	—	ਗ	ੜ	ਰ	ਸ	ਮ	ੜ	ਭ	ੜ	ਗ	ੜ	ਗ	ੜ	ਗ	ੜ	ਚ	ੜ	ਜ	ੜ	s

ਨੋਟ :—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਵੇਂ ਲਾਈ । ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰੰਤ ਨੂੰ ਮੱਖਮ ਸੁਰ ਤੋਂ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੇਦਾ ਹੈ ।

੨੭. ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਫਰੋਦਸਤ (ਮੱਧਯ ਲਾਲ)

ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

ਅਪਨੇ ਸਥ ਸਿਉ ਹੀ ਜਗੁ ਛਾਪਿਓ, ਕੌ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਥ ਮਹਿ ਆਨਿ ਬਹੁਤੁ ਮਿਲਿ ਬੈਠਤ, ਰਹਤ ਚਹੂ ਦਿਸਿ ਘੋਰੈ ॥

ਬਿਪਤਿ ਪਰੀ ਸਭ ਹੀ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿਤ ਕੋਉ ਨ ਆਵਤ ਲੇਰੈ ॥੨॥

ਘਰ ਕੀ ਨਾਗਰ ਬਹੁਤ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਰਹਿਤ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ॥

ਜੇਥ ਹੀ ਹੰਸ ਤਜੀ ਦਿਹ ਕਾਇਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰੇਤ ਕਰ ਭਾਗੀ ॥੩॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ਬਨਿਓ ਹੈ, ਜਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥

ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋਉ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਓ ॥੪॥

(ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੬੩੪)

ਆਸਥਾਈ

x	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫	੧੬	੧੭	੧੮	੧੯	੨੦	੨੧	੨੨	੨੩	
H	—	s	H	—	s	—	s	—	*	*	—	*	*	—	*	—	*	*	—	*	*	*	s

—	ਪ	ਹੀ	ਪ	ਸ	ਨ	ਪ	ਛੋ	—	ਪ	ਪਿਓ	ਮ	ਗੁ	ਪ	ਮ	ਗੁਰ	ਸ	ਤ
ਮ	—	ਨ	ਮ	—	ਭ	—	ਸ	—	—	—	—	ਕੇ	—	ਕਾ	ਹੂਡ	—	ਕਲ੍ਲੀ

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਮ	ਗੁ	ਗ	ਮ	ਨ	ਪ	ਨ	ਨ	ਨ
ਹੁਤ	ਮਿ	ਲ	ਕੈ	ਨ	ਤ	*	—	*	ਨ	ਰਹ	ਨ	ਚ	ਸ	ਦਿ	ਸ	ਰ	ਸ
ਲੁ	ਸ	ਲੁ	ਕਾ	ਪ	—	*	—	*	ਮ	ਗੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਪ	ਪ	ਨ	ਪ	ਪ	ਪ	ਤ	*	—	ਮ	ਗੁ	ਪ	ਮ	ਗੁਰ	ਸ	ਵ	ਤ	ਤ
ਮ	—	ਮ	—	—	—	—	—	—	—	ਕੈ	ਉ	ਨ	ਆਂਡ	—	—	—	—

ਨੋਟ : — ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੂੰ ਭਾਏ ਸਮੁੱਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਾਊਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ 'ਟਿਯੂਨ' ਬਹੁਤ ਮਧੁੰਤ ਤੇ ਸ਼ੋਧ ਹੈ।

੨੮. ਰਾਗ ਭੇਰਵੀ, ਪੜਤਾਲ, ਤਾਲ ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਾਲ)

ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ, ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ, ਜਿਸੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ, ਘਰ ਮੰਦਰਿ ਸੇਹਾਏ ॥

ਪੰਚ ਸ਼ਬਦ ਧੂਨਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ, ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥੧॥

(ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ, ਛੰਤ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੨੬੪)

ਅਸਥਾਈ

X		੨	੦	੩	੧	੮	੫	੭	੯
ਸ ਆ	S	ਸ ਏ	S	ਸ ਸਾ	ਮ ਲ ਮ	ਵ ਲ ਖ	ਵ ਲ ਖ	ਸ ਨ ਸਾ	ਸ ਵ ਲ
ਲ ਲਾ	S	ਸ ਏ	S	S			S	S	S

ਅੰਤਰਾ-ਸੂਲਫਾਕ (ਯਮਾਰ ਦੀ ਚੈਗੁਨ ਲਜ ਵਿਚ ਗਾਓ)

X	੦	੨	੩	੧	੮	੦	੧	੫	੭
ਮ ਲ ਸ	ਮ ਹ	ਸ ਲ	ਨ ਮਿ	ਸ ਲਾ	੨	—	S	—	S
ਨ ਹ	ਨ ਵਿ	ਸ ਮ	ਨ ਵਿ	ਨ ਭਾ	੩	—	S	—	S
ਪ ਧ	—	ਪ ਲ	ਪ ਲ	ਪ ਲ	੪	—	ਪ ਲ	—	S
ਮ ਇਆ	ਲ S	ਸ ਹ	ਲ ਮ	ਲ ਘ	੫	—	ਸ ਹ	—	S

ਸੰਚਾਰੀ-ਇਕਤਾਲਾ (ਯਮਾਰ ਦੀ ਚੈਗੁਨ ਵਿਚ ਗਾਓ)

X	੦	੨	੩	੧	੮	੦	੧	੫	੭
ਸ ਸਾ	—	S	—	S	—	ਲ ਡਸ	ਸ ਟ	—	S
ਮ ਗ	ਲ S	ਪ ਪ	H	—	ਵ ਵਿ	ਵ ਵਿ	—	S	—
ਸ ਜ਼	—	ਪ ਸ	—	ਪ ਸ	—	ਪ ਤੀ	ਪ ਤੀ	—	S
ਪ ਲਾ	H	ਪ ਡਿਆ	—	S	—	ਪ ਤੀ	H	ਲ ਡ	S

ਅੰਡੇਗ-ਤਿੰਨਤਾਲ (ਲਜ ਬਰਾਬਰ ਹੀ ਰਹੇਗੀ)

ਤਾਲ-ਧਮਾਰ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਕਹਿ ਕੇ (ਸਮ) ਤੇ ਮੁਕਾਓ ।

આદે.

ਨੰਟ :—ਪੜ੍ਹਾਲੁ ਕਾਵਿਣ ਸਮੇਂ ਤਾਲ ਦੀ ਲਜ ਵਲ ਉਚੇਲਾ ਪਿਆਨ ਰੱਖੋ ।

ਭਾਵ — ਪੜਤਾਲ ਦਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਤਾਲ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਲਗ ਨਾਲ
ਮਿਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। (ਸਰ ਰਚਨਾ 'ਟਿਕਨ' ਕਰਤਾ ਵਿੱਚ)

-ਭੈਰਵੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ -

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ

ਵਾਦੀ—ਰ | ਠਾਟ—ਕਾਫੀ | ਸਮਾਂ—ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ (ਦੁਪਹਿਰ)
ਸੰਵਾਦੀ—ਪ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਓਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਇਸ ਨੂੰ ਬਿੰਦੂਬਨੀ ਸਾਰੰਗ ਭੀ ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਆਰੋਹ—ਨ ਸ, ਰ, ਮ ਪ, ਨ ਸ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨ ਪ, ਮ ਰ, ਸ।

ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਸਾਰੰਗ ਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ :—ਸੁੱਧ ਸਾਰੰਗ, ਮਧਮਾਦ ਸਾਰੰਗ, ਬਿੰਦੂਬਨੀ ਸਾਰੰਗ, ਮੀਏਂ ਕੀ ਸਾਰੰਗ, ਸਾਮੰਤ ਸਾਰੰਗ, ਵਡਹੈਸ ਸਾਰੰਗ ਆਦਿ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਸਾਰੰਗ' ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਿੰਦੂਬਨੀ ਸਾਰੰਗ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਗਾਉਣ ਲਈ ਕਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਬਿੰਦੂਬਨੀ ਸਾਰੰਗ ਹੀ ਆਰੰਭ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਰੰਗ ਕਹਿਣ ਤੇ ਬਿੰਦੂਬਨੀ ਸਾਰੰਗ ਦਾ ਹੀ ਅਰਥ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਵੇਂ 'ਸਾਰੰਗ ਕਹੋ ਜਾਂ 'ਬਿੰਦੂਬਨੀ' ਸਾਰੰਗ', ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਭਾਵ ਇਕ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ, 'ਦਰਬਾਰੀ' ਜਾਂ 'ਦਰਬਾਰੀ ਕਨੜਾ' ਅਤੇ 'ਟੋਡੀ' ਜਾਂ ਮੀਏਂ ਕੀ ਟੋਡੀ ਦਾ ਇਕ ਹੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਸਾਰੰਗ ਜਾਂ 'ਬਿੰਦੂਬਨੀ ਸਾਰੰਗ' ਇਕ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ।

ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਰੰਗ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕੌਮਲ ਗੰਧਾਰ ਕੀ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਣਾ ਹੀ ਵਧੇਰੇ ਠੀਕ ਹੈ।

ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ 'ਰਿਖਡ' ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ 'ਪੰਚਮ' ਹੈ, ਗੰਧਾਰ-ਪੈਵਤ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਓਡਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ (ਮੱਧ ਦਿਨ) ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਹੈ। ਮਧਮਾਦ ਸਾਰੰਗ ਤੇ ਬਿੰਦੂਬਨੀ ਸਾਰੰਗ ਦੋਵੇਂ ਸਮਪਰਿਕ੍ਰਿਤਕ ਰਾਗ ਹਨ, ਪਰ ਮਧਮਾਦ ਸਾਰੰਗ ਵਿਚ ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਦ ਹੀ ਲਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿੰਦੂਬਨੀ ਸਾਰੰਗ ਵਿਚ (ਤੋਡਵ-ਕੌਮਲ) ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ—ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਦ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂ ਵਿਚ "ਨਸ, ਰ; ਮਰ, ਪ ਮਰ, ਸ" ਅਤੇ ਉਦ੍ਘਾਗ ਵਿਚ "ਪ, ਨੁਪ, ਮਰ", ਇਹ ਤਾਨ ਬਾਰ ਬਾਰ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ ਸ੍ਰੁਤੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ "ਮਪ, ਨੁਪ, ਨ...ਸ" ਇੱਜ ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਬੋੜਾ ਰੁਕਨ ਨਾਲ ਤਾਰ ਖੜਜ ਅਧਿਕ ਸ੍ਰੇਦਰ ਮਲੂਮ ਹੋਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਰਾਗ ਇਤਨਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੇ ਲੋਗ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਵਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਲੋਕ-ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਇਸ ਰਾਗ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ। ਭਾਵ—ਲੋਕ-ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਧਾਰਣ ਧੁਨਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੰਗੀਤ ਸਾਂਸਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਗਾਇਨ ਸ਼ੋਲੀਆਂ ਇਸ ਵਿਚ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਾਇਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਰਲ, ਮਧੂਰ ਤੇ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਰਾਗ ਹੈ।

मुर-विमवार (आलाप)

੧. ਸ—ਠਦ, ਸ; (ਸ) ਠੁ ਪ, ਥ—ਸ, ਨਸ਼ਵ, ਪਠ—ਸ—ਸਰ, (ਸ) ਠੁ^ਪ, ਮਪ, ਥ—ਸ
ਨਸਰ, ਸਰਮਰ, ਅ ਮਰ, ਠ—ਸ।

२. स—र, रमन्स, नु—प, नु—स, पन्स, समर, र—म, मर, नु—स, नु—मप् नु—स,
पन्सर, नु प, नुन्, मपद—स, र—म र—स, पन्सरमर, म—र, सन्, नुमपन्,

म र प म र म प
 ३. स—पःसर, म-र, रमरसनुप्, क्षर, र, म-र, रमपर—र मप, मर, स—सरमपमर,
 म प म प म प
 रमप, मप, मरसन्सर—रमपर, रमरसनुपमपन—स, र मप—मप, मपनुप, रमपनुमप
 —(प) र, मप र, रमप र—नस—सरमप, मपन्प, लन्प, मपमर, रमपर, न-स—।

8. स—नसरमपनुप, नुङ्गपमपमरम—मपनुमपनुपमर, रमपनुपमर, न—स, रमपनु, पनुमप, पनुसंनुप, मपनुमपन—सं, (सं) नु-प, नुनुमपन—सं, पनुप, मपनुमपनुपमर, रमपनु, पनुपमर, नस—नसरमरस, नसरमपनुप, मपनुमपन—सं, नसंनु-प, नुनुप, मपनुमपन—सं, (सं) नु-प, मपनसंरनसंनुनुप, रमपनुप, नुनुपमर, रमपनुपमरन, स-।

ਪ ਪ ਸ ਪ
ੴ ਪ, ਪ, ਨੁਪ, ਮਪਨ—ਸ, ਪਨਸੰਪਸ, ਪਨਸੰਰ, ਨਸ਼ਨੁਪ, ਮਪਨੁਮਪਨ—ਸ, ਨਸ਼ਰਨਸ, ਨੁ ਨੁਪ,
ਮ ਮ ਮ
ਰਮਪ, ਨਮਪਨ—ਸ, ਨਸੰਟ, ਰਮੰਗ, ਮਪਨਸਰੇਮੰਗ, ਨਸੰਰਨਸ਼ਨੁਪ, ਮਪਨ—ਸ, ਮਪਨਸੰਰ, ਰਮੰਗ,
ਮ ਰ ਸ ਮ ਪ
ਰਮ, ਮਗ, ਨ, ਸ—ਨਸੰਰ, ਰ—ਸ, ਰਨਿਸ਼ਨਸ, ਨੁਪਮਪਨਸਰੇਮੰਗ, ਰਮੰਪੰਰ, ਰਮੰਗਨਸ, ਨਸੰਰਨਸ਼ਨੁਪ,
ਮ ਮ
ਮਪਨੁਮਪਨ—ਸ, ਨਸ਼ਰੇਮੰਗ, ਮਪਨੰਮੰਰ, ਰਮੰਗਨਸਰੇਸ਼ਨੁਪਮਪਨੁਮਿਰ, ਨ—ਸ, ਨਸ਼ਰਮਪਨੁਮਪਨਸੰਗ
ਮੰਗਸ, ਨਸ਼ਰਨਸ਼ਨੁਪ, ਮਪਨਨਪਮਰਸ ।

ਸਾਰੰਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸਬਦ ਹੀਤ ਨੰ: ੧)
ਆਸਥਾਈ

	X	੨	੦	੩
				H ਪ ਰ — ਸ ਹਨ ਘ ਸ ਰ
੧.	* ਨਸ ਰਮ ਪਨੁ	ਮਪ ਨਸੰ ਰਿਸ਼ ਨੁਪ	ਮਪ ਰਰ ਸਸ, ਮੋਡ	ਹਨ . . .
੨.	ਰਮ ਪਨੁ ਮਪ ਨਸੰ	ਰਿਸ਼ ਨੁਪ ਮਪ ਨੁਨੁ	ਪਮ ਰਰ ਸਸ, ਮੋਡ	ਨਸ ਰਮ ਰਸ ਨਸ ਹਨ ਘ . .
੩.	ਨਸ ਰਮੰ ਰਰੰ ਸਸੰ	ਪਨੁ ਪਮ ਰਰ ਨਸ	ਸਰ ਮਪ ਰਮ ਪਨੁ	ਮਪ ਨਸੰ ਪਨ ਸੰਰੰ
੪.	ਸੰਰੰ ਨਸੰ ਰਮੰ ਸੰਰੰ	ਨਸੰ ਪਨੁ ਮਪ ਰਮ	ਰਮ ਸਰ ਮਪ ਰਮ ਸਰ ਨਸ ਰਮ, ਮੋਡ	ਪਨੁ ਮਪ ਨਸੰ ਪਨ ਹਨ . . .
੫.	ਰਸੰ ਨਸ ਰਸ ਰਸੰ ਨਸੰ ਨੁਪ ਨੁਪ	ਰਮ ਰਮ ਪ,ਮ ਪਨੁ ਮਪ ਮ,ਰ ਮਰ ਸਰ	ਪਨੁ ਸ,ਨ ਸੰਰੰ ਸੰਰੰ ਸ,ਨ ਸਰ ਮਪ ਮੋਡ	ਮੰਰੰ ਮੰਪਾਂ ਰੰਮੰ ਰਸੰ ਹਨ . . .
੬.	ਰਰ, ਨੁਨੁ ਪ,ਨੁ ਨੁਪ ਮਪ, ਸੰਨੁ ਪਨੁ ਰਸੰ	ਮਪ, ਰੰਰੰ ਸ,ਰੇ ਰਸੰ ਨਸੰ, ਮੰਰੰ ਸੰਰੰ, ਸਨੁ	ਰੰਰੰ, ਨਸੰ ਨੁਪ, ਸਰ ਪਮ ਰਸ ਨਸ ਮੋਡ	. ਰਰ ਸ,ਰ, ਰਸ ਸਰ, ਪਮ ਰਸ, ਨੁਪ ਹਨ . . .

ਅੰਤਰਾ

	ਪ ਮ ਮ ਮ ਮ	ਨ ਲ੍ਲੁ ਝ ਅ ਰ		
੧.	ਨਿ ਕ ਟ ਸੁ	ਲ੍ਲੁ ਝ ਅ ਰ	ਨਸੰ ਰਸੰ ਨੁਪ ਮਪ	ਰਰ ਨਸ ਰਮ ਪਨੁ,
੨.	• • • •	ਨਸੰ ਰਸੰ ਨੁਪ ਮਪ	ਨੁਨੁ ਪਮ ਰਰ ਸਸ	ਨਸ ਰਮ ਪਨੁ ਮਪ
੩.	ਮਪ ਨਸੰ ਰਮੰ ਰਸੰ	ਨਸੰ ਰਰੰ ਸੰਸ਼ ਨੁਨੁ	ਪਮ ਰਰ ਸਸ ਕਸ	ਰਮ ਪਨੁ ਮਪ ਨਸੰ,
੪.	ਪਮ ਮਰ ਮਮ ਰਸ	, ...	ਨਸੰ ਰਮੰ ਰਰੰ ਪਨੁ ਰਮ ਪਮ ਮਪ ਨੁਪ	ਸੰਸ਼ ਨੁਪ ਮਪ ਨੁਨੁ ਪਨੁ ਸਨੁ ਨਸੰ ਰਸੰ,
੫.	ਪਠ ਸੰ,ਪ ਨਸੰ ਪਨੁ ਮੰਮ ਰਸੰ ਸੰਸ਼ ਨੁਪ	ਸੰਰੰ ਨਸੰ ਪਨੁ ਮਪ	ਰਮ ਸਰ ਨਸ ਸੁ	ਨਸੰ ਰਨੁ ਸੰਰੰ ਨਸੰ ਮਪ ਮਪ ਨੁ,ਪ ਨਸੰ,
੬.	ਰਰ ਸਰ, ਮਮ ਰਸ, ਨੁਨੁ ਪਨੁ ਪਮ ਰਸ	ਮਪ ਮਪ, ਨੁਨੁ ਪਨੁ, ਪਪ ਮਪ ਮਰ / ਸਰ	ਰੰਰੰ ਸ,ਨੰ ਰਸੰ ਰੰਰੰ ਸੰਸ਼ ਨਸੰ, ਰਰੰ ਸੰਰੰ, ਪਨੁ ਮਪ ਨਸੰ ਪਨੁ	ਸੰਨੁ ਪਮ ਰਸ ਨਸੰ, ਮੰਮ ਰਮੰ ਰਸੰ ਨਸੰ, ਮਪ ਨਸੰ ਪਨੁ ਮਪ

੧. ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ (ਬਿੰਦੂਬਨੀ ਸਾਰੰਗ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਮੋਹਨ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਕਰਉ ਜੋਦਰੀਆ ॥

ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਅਭਿਮਾਨੈ ਬੋਲਉ ਭੂਲ ਚੁਕ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਿਆ ਚਿਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਿਕਟਿ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਪੇਖਉ ਨਾਹੀ, ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਦੁਖ ਭਰੀਆ ॥

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰ ਲਾਹਿ ਪਾਰਦੇ ਮਿਲਉ ਲਾਲੁ ਮਨੁ ਹਰੀਆ ॥੨॥

ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੇ ਬਿਸਰੈ ਸੁਆਮੀ ਜਾਨਉ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਭੀਰ ਜਉ ਪਾਈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥੩॥

(ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੦੯)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੫	੩
ਮ	ਰ	ਮ	ਨ	ਪ
ਰ ਆ	— ਸ	ਸ ਵਹੁ	ਰ ਕ	ਮ ਰਉ
ਸ ਰਉ	— ਅ	ਮ ਭਿ	ਮ ਾ	ਪ —
ਨ ਚੂ	— ਕ	ਸੰ ਸੰ	ਸੰਗ ਗੋ	ਨ ਪ੍ਰਿਆ

ਅਤਰਾ

ਪ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ
ਮਿ	ਪ	ਪ	ਅ	ਪ	ਹੀ
ਨਿ	ਨਉ	ਨ	ਰ	ਖਉ	ਨ
ਨ	ਸ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਪ
ਭ	ਭ	ਮ	ਦ	ਰੀ	ਨ
ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਸ	ਤ
ਪ	ਪ	ਪ	ਰੀ	ਪ	—
ਚੋ	ਚੋ	ਲ	ਗੁ	ਗ	ਚੋ
ਹ	ਹ	ਲ	ਰ	ਨ	ਹ
ਮਿ	ਲਉ	ਲ	ਗੀ	ਗੀ	ਪ
ਹ	ਹ	ਲ	ਅਡ	ਅਡ	ਹਨ ਘਰ...

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਰੂਕਾਂ ਅਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ (ਬਿੰਦੂਬਨੀ ਸਾਰੰਗ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਅਪਨੇ ਠਾਕੂਰ ਕੀ ਹਉ ਚੇਗੀ ॥

ਚਰਨ ਗਹੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਬੇਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਨ ਪਰਮਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥

ਮੈਂਹਨ ਮੈਂਹਿ ਲੀਆ ਮਨ ਮੇਰਾ ਸਮਝਸਿ ਸਬਦੁ ਬੀਜਾਰੇ ॥੧॥

ਮਨਸਥ ਹੀਨ ਹੋਣੀ ਮਤਿ ਝੁਠੀ ਮਨਿ ਤੁਨਿ ਪੀਰ ਸਰੀਰੇ ॥

ਜਬ ਭੀ ਤਾਮ ਕੰਗੀਲੈ ਵਾਡੀ ਬਾਮ ਚਪੜ ਮਨ ਪੀਵੇ ॥੩॥

ਅਵਸ ਕਿਰੰਜ ਜਿਉ ਪੜ ਮਾਨਿਆ ਬਿਸਤੀ ਲਾਜ ਲੋਗਾਨੀ ॥੩॥

ଅବୁଲ ନିରମନ ମିଶ୍ନ ମନ୍ଦିରରେ ଯତନଙ୍କ ଉପରେ
ତାହା ବିଭିନ୍ନ କାରୀ କମ୍ କୌଣସି ପରିଚୟ ପଢ଼ି ଆବଶ୍ୟକ ।

ਭੂਰ ਭਾਵਥ ਨਹੁ ਤੁਸ ਜਸ ਸਰ ਪ੍ਰਾਤਸ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਰਾ ॥
ਦਾਤ ਕੈ ਗਾਰੀ ਦਾਤੀ ਏਗਾਰੀ ਰਾਤਿ ਰਾਤੁ ਦੁਆਰਾ ॥੧੬

ਹਰਿ ਕ ਨਾਮੁ ਰਤਾ ਸਹਿਗਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰਾਸੁ ਭਾਵਾਰਾ॥੧॥

(ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ ਚਉਪਦੇ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੯)

ଆମ୍ବାଦୀ

ਨ ਸ ਠ	—	ਸ ਕ	ਸ ਤ	ਸ ਰ	ਲ ਕੀ	ਪ ਤ	ਮ ਹਉ	ਪ ਤ	ਮ ਰ	ਸ ਟੀ	—
ਨ ਸ ਠ	—	ਸ ਕ	ਸ ਤ	ਸ ਰ	ਲ ਕੀ	ਪ ਤ	ਮ ਹਉ	ਪ ਤ	ਮ ਰ	ਸ ਟੀ	—
ਮ ਰ ਦ	—	ਮ ਜ	ਮ ਗ	ਪ ਜੀ	—	ਪ ਵ	ਪ ਨ	ਪ ਪ੍ਰ	ਲ ਵ	ਪ ਕੈ	—
ਨ ਮ	—	ਸ ਰ	ਸ ਨਿ	ਲ ਬੇ	ਸ ਸ	ਨ ਸ	ਰ ਸ	ਪ ਨੁ	ਪ ਮ	ਰ ਸ	ਨ ਸ
ਪ ਮ ਪ੍ਰ	—	ਪ ਰ	ਪ ਨ	ਪ ਨ ਧ	ਪ ਰ	ਪ ਨ ਮ	ਨ ਸ	ਸ ਤ	ਸ ਤ	ਸ ਪ	ਸ ਰ
ਨ ਧੀ	—	ਨ ਤ	ਨ ਮ	ਸ ਪ੍ਰ	—	ਸ ਨ	ਸ ਹ	ਨ ਮ	ਸ ਤ	ਰ ਦ	ਸ

ਰ	—	ਰ	ਨ	ਮ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	—	ਪ	—
ਮ	ੴ	ੴ	ਨ	ਮ	ੴ	ੴ	ਹਿ	ਲੀ	ਆ	ੴ	ੴ	ਮ	ਨ	ਮ	ੴ	ੴ
ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ

—ਬਾਬੁ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਵਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ (ਬਿੰਦੂਬਨੀ ਸਾਰੰਗ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਮਾਈ ॥

ਜਾ ਕੇ ਬਿਛੁਰਤ ਹੋਤ ਮਿਰਤਕਾ ਜਿਹੁ ਮਹਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੀਅ ਹੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ਦਾਤਾ ਜਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸੁਹਾਈ ॥

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੰਤਹੁ ਮੌਹਿ ਅਪਨੀ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੨॥

ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮਾਥੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰਿ ਨੈਨਹੁ ਪੂਰਿ ਬਾਛਾਈ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਾ ਕੇ ਹਉ ਜਾਈ ॥੩॥

(ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੦੭)

ਅਸਥਾਈ

c	ੳ	x	ੳ	ਨ	ਸ	ਕਿਉ	s
ਨ	ਪ	ਪ	ਖ	ਰ	ਮ	ਪ	ਮ
ਜੀ	ੴ	ਨ	ਪ੍ਰੀਤ	ਤ	ਮ	ਬਿ	ਨ
ਹ	—	ਸ	—	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ
ਜਾ	ੴ	ਕੈ	ੴ	ਹ	ਕ	ਤ	ਕਾ
ਨ	ਸ	ਲ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਪ
ਕ੍ਰ	ੴ	ਹ	ਮ	ਰ	ਹ	ਜਾ	ਈ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਨ	—	ਸ	—
ਜੀ	ਅ	ੴ	ੴ	ਅ	ੴ	ੴ	ੴ	ਪ	ੴ	ੴ	ਤਾ	ੴ
ਸ	ਸ	ਸ	ਕੈ	—	ਮ	ਮ	ਕੈ	ਸ	ਨ	ਨ	ਪ	—

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਵਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਚਾ ਸਾਰੰਗਾ (ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨੀ ਸਾਰੰਗਾ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲੁਧ)

ਅਥ ਮੇਰੇ ਨਾਚਨੋ ਰਹੋ ॥

ਲਾਲ ਰੰਗੀਲਾ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਲਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਸੰਗਿ ਸਹੇਤੀ ਪ੍ਰਿਆ ਬਚਨ ਉਪਹਾਸ ਕਰੋ ॥

ਜਉ ਸੁਰਿਜਨੁ ਗਿਹ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ਤਥ ਮੁਖੁ ਕਾਜਿ ਲਜੇ ॥੨॥

ਜਿਉ ਕਨਿਕੈ ਕੋਠਾਰੀ ਚੜਿਓ ਕਬਰੋ ਹੋਤ ਫਿਰੋ ॥

ਜਬ ਤੇ ਸੁਧ ਭਏ ਹੈ ਬਾਰਹਿ ਤਥ ਤੇ ਬਾਨ ਬਿਰੋ ॥੩॥

ਜਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਤਉ ਲਉ ਬਜਿਓ ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਪਲੋ ॥

ਬਜਾਵਨਹਾਰੇ ਉਠਿ ਸਿਧਾਰਿਓ ਤਥ ਵਿਰਿ ਬਾਜ਼ ਨ ਭਇਓ ॥੪॥

ਜੈਸੇ ਕੁੰਭ ਉਦਕਿ ਪੂਰਿ ਆਨਿਓ ਤਥ ਉਹੁ ਭਿੰਨ ਦ੍ਰਸਟੇ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁੰਭ ਜਲੈ ਮਹਿ ਡਾਰਿਓ ਅੰਭੈ ਅੰਭ ਮਿਲੋ ॥੫॥

(ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫, ੧੨੦੨)

ਅਸਥਾਈ

੨		○		੩		X
ਮ ਅ ਬ	ਪ ਸ ਮ ੰ	—	ਨ ਰ ੰ	ਪ ਸ ਡ	—	ਮ ਰ ਹ ੰ
ਲ ਾ	ਲ ਾ	—	ਰ ਾ	ਮ ਲ ਾ	—	ਰ ਾ
ਮ ਸ ਤਿ	ਪ ਗ ਰ	ਨ ਬ	ਮ ਚ	ਰ ਨ	ਸ ਲ	ਮ ਹ ਨ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਕੁਆ	—	ਪ ਰ ਕੈ	ਨ ਿਆ	ਪ ਹ	ਨ ਜੈ	ਨ ਸੈ	—	ਸ ਜ	ਸ ਸ	ਸੰਗ ਹੋ	ਸ ਤ	ਸ ਰੀ	ਪ੍ਰਿਆ
ਨ ਬ	ਨ	ਨ ਨ	ਨ ਉਪ	—	ਸ ਹ	ਸ ਕ	ਨ ਹੋ	ਸ ਹ	ਗ ਹ	ਸ ਸ	ਪ ਹੋ	—	ਪ ਹ
ਮ ਜਉ	—	ਮ ਸ	ਮ ਰ	ਮ ਜ	ਨ ਨ	ਗ ਹ	ਪ ਹੀ	—	ਪ ਹ	ਪ ਹ	ਪ ਹੁਆ	—	ਪ ਹਿਓ

ਮ ਪ ਨ ਸੰ | ਰ ਮ ਰ ਸੰ | ਨ ਸੰ ਨ ਸੰ ਨੁਪ ਅਧੁ | ਨੁ ਪ ਰ ਸ ਨ ਸ
 ਭ ਬ ਮੁ ਖ | ਲਾ ਸ ਜ ਲ | ਜੰ ਜੰ ਜੰ ਜੰ | ਜੰ ਜੰ ਜੰ ਜੰ (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ (ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨੀ ਸਾਰੰਗ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਗ)

ਬਦਹੁ ਕੀ ਨ ਹੋਡ ਮਾਧਉ ਮੇ ਸਿਉ ॥

ਠਾਕੂਰ ਤੇ ਜਨੁ ਜਨ ਤੇ ਠਾਕੂਰੁ ਸੇਲ੍ਹ ਪਰਿਓ ਹੈ ਤੇ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਪਨ ਦੇਉ ਦੇਹੁਰਾ ਆਪਨ ਆਪ ਲਗਾਵੇ ਪੂਜਾ ॥

ਜਲ ਤੇ ਤਰੰਗ ਤਰੰਗ ਤੇ ਹੈ ਜਲੁ ਕਹਨ ਸੁਨਨ ਕਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਆਪਹਿ ਗਾਵੈ ਆਪਹਿ ਨਾਚੇ ਆਪ ਬਜਾਵੇ ਤੂਰਾ ॥

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਤੂ ਮੇਰੇ ਠਾਕੂਰੁ ਜਨ ਉਰਾ ਤੂ ਪੂਰਾ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ, ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ, ਪੰਜਾਬ ੧੨੫੨)

ਆਸਥਾਈ

੦	੧	੨							
ਨ ਸ ਬ ਸ ਦ ਦ	ਨ ਕੁ ਲੁ ਪ ਕੁ ਲੁ ਪ ਦੁ ਕੁ ਲੁ	ਹ ਪ ਰ ਸ ਪ ਰ ਸ ਹ ਪ ਰ	X H H	— — —	— — —	ਸ ਸਿਉ ਸ	— — —	— — —	
ਤ ਸ ਠ ਬ —	ਸ ਸ ਬ ਰ —	ਨੁ — ਨੁ — ਨੁ —	ਨੁ — ਨੁ — ਨੁ —	ਮ ਮ ਮ ਮ ਮ ਮ	ਪ ਕੈ ਪ ਕੈ ਪ ਕੈ	— — —	ਨ ਠ ਨ ਠ ਨ ਠ	ਅ ਅ ਅ	ਸ ਬ ਰ
ਨ ਖ — ਸ	ਸ ਸ ਪ ਰਿਓ ਪ ਰਿਓ	ਰ ਮ ਕ ਸ ਲਿਓ ਸ	ਮ ਕ ਹ ਸ	ਨ ਸ ਨ ਸ ਨ ਸ	ਰ ਸ ਰ ਸ ਰ ਸ	ਸ ਸ ਸ ਸ ਸ ਸ	ਨ ਸਿਉ ਨ ਸਿਉ ਨ ਸਿਉ	ਪ ਪ ਪ	ਮਰ ਸ ਸ

ਅਤੀਰਾ

ਪ ਮ ਆ	— — —	ਪ ਪ ਨ	ਪ ਨ ਦੇ	ਸ ਦੇ	— — —	ਸ ਦੇ	ਨ ਨ ਨ	ਸ ਸ ਸ
ਨ ਆ	— —	ਨ ਨ	ਸ ਸ	— —	ਸ ਸ	ਰ ਰ	ਨ ਨ	ਪ ਪ
ਪ ਜ	ਕ ਲ	ਕ ਲ	ਪ ਪ	ਪ ਪ	ਮ ਮ	ਰ ਰ	ਮ ਮ	ਪ ਪ
ਮ ਕ	ਹ ਨ	ਨ ਨ	ਸ ਸ	ਸ ਸ	ਨ ਨ	ਰ ਰ	ਨ ਨ	ਮਰ ਸ ਸ

(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਜ ਸਾਰੰਗ (ਬਿੰਦੂਬਨੀ ਸਾਰੰਗ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਗੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਆਰਤਾ ॥

ਜੇ ਜਨ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਂਦੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਦਾਲਿ ਸੀਧਾ ਮਾਗਓ ਘੀਓ ॥ ਹਮਰਾ ਖੁਸੀ ਕਰੈ ਨਿਤ ਜੀਓ ॥

ਪਨੀਆ ਛਾਦਨੁ ਨੀਕਾ ॥ ਅਨਾਜੁ ਮਗਉ ਸਤੁ ਸੀ ਕਾ ॥੧॥

ਗਊ ਭੈਸ ਮਾਗਊ ਲਾਵੇਰੀ ॥ ਇਕ ਤਾਜਨਿ ਤੁਰੀ ਚੰਗੇਰੀ ॥

ਘਰੋ ਕੀ ਗੀਹਨਿ ਚੇਗੀ ॥ ਜਨੁ ਧੰਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ, ਭਰਤ ਧੰਨਾ ਜੀ, ਪੰਨਾ ਛੱਦਪ)

ଅମ୍ବାଇ

X	मप्पा			मर्गी			मर्गी			मर्गी			मर्गी		
	—	s	—	—	s	—	s	n	—	s	—	s	—	s	—
म	—	s	म	—	s	म	—	n	—	s	म	—	s	म	—
प	—	s	प	—	s	प	—	n	—	s	प	—	s	प	—
र	—	s	र	—	s	र	—	n	—	s	र	—	s	र	—
ग	—	s	ग	—	s	ग	—	n	—	s	ग	—	s	ग	—
ः	—	s	ः	—	s	ः	—	n	—	s	ः	—	s	ः	—
०	—	s	०	—	s	०	—	n	—	s	०	—	s	०	—
१	—	s	१	—	s	१	—	n	—	s	१	—	s	१	—
२	—	s	२	—	s	२	—	n	—	s	२	—	s	२	—
३	—	s	३	—	s	३	—	n	—	s	३	—	s	३	—
४	—	s	४	—	s	४	—	n	—	s	४	—	s	४	—
५	—	s	५	—	s	५	—	n	—	s	५	—	s	५	—
६	—	s	६	—	s	६	—	n	—	s	६	—	s	६	—
७	—	s	७	—	s	७	—	n	—	s	७	—	s	७	—
८	—	s	८	—	s	८	—	n	—	s	८	—	s	८	—
९	—	s	९	—	s	९	—	n	—	s	९	—	s	९	—

४६८

ਨੈਟ :— ਇਹ ਪੁਰਾਂਤਨ ਲਿਬਦਦ ਗੀਤ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਨੀ-ਰਥਾਬੀ ਗੱਉਂਦੇ ਸਨ।

੨. ਰਾਮ ਸਾਰੰਗ (ਬਿੰਦੂਬਨੀ ਸਾਰੰਗ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਗ)

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਲੀਤੜਾ ਲਥਿ ਰੰਗਾਏ ॥
 ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੇਲੜਾ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ ॥੧॥
 ਹੋਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਲਵਾਨਾ ਹੋਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥
 ਹੋਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥
 ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਹੋਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਕਾਇਆ ਰੰਛਣ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈਐ ਨਾਉ ਮਜੀਠ ॥
 ਰੰਛਣ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਛੈ ਸਾਹਿਬੁ ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ ॥੨॥
 ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ ਪਿਆਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
 ਪ੍ਰਾਜ਼ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥
 ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਵੋਇ ॥੪॥

(ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧, ਪੰਨਾ ੨੨੧)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਪ	ਸ	ਪ	ਮ
ਹੋਉ	ਕੁ	ਰ	ਹੋਉ
—	ਪ	ਨ	ਪ
ੴ	ਨੈ	ਸ	ਹੋਉ
—	ਰ	ਸ	—
ੴ	ਕੁ	ਰ	—
—	ਨ	ਸ	ਨ
ੴ	ਹੋਉ	ਰ	ਵਾ
—	ਨ	ਸ	ਰ
ੴ	ਹੋਉ	ਨ	ਨ
—	ਕੁ	ਰ	ਨ

ਅੰਤਰਾ

੫	੬	੭	੮
ਮ	ਮ	ਮ	ਨ
ਹੋਉ	ਕੁ	ਰ	ਹੋਉ
—	ਪ	ਨ	—
ੴ	ਨੈ	ਸ	ਜਾ
—	ਨ	ਸ	ਜਾ
ੴ	ਲੈ	ਜੈ	ਨੈ
—	ਨ	ਜੈ	ਜਾ
ੴ	ਨੈ	ਜੈ	ਜਾ
—	ਕੁ	ਜੈ	ਜਾ

—	ਮ	ਮ	ਮ		ਮ	ਰ	ਮ	—		ਪ	—	ਪ	ਊ	ਪ		ਪ	—	ਪ	—
ੴ	ਲੈ	ਨ	ਜੋ		ਤੇ	ੰ	ਰਾ	ੰ		ਨਾ	ੰ	ੰ	ਤਿ	ੰ		ਨਾ	ੰ	ਕੈ	ੰ

ਪ ਨ ਨ ਨ ਨ ਸੰ — ਸੰ — ਨ ਸੰ ਲਸੰ ਗੱਸੰ ਨੂ ਪ ਮ ਪ
ਹਉ ਸਦ ਕੁ ਰ ਥਾ ੰ ਨੈ ੰ ਜਾ ੰ ਸ ੰ ਸ ੰ ਨੂ ਦ ਪਿਆ ਰੇ
ਨੋਟ .—ਬਾਬੀ ਭੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੂੰ ਸੁਰਗਵਾਸੀ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਗਾਊਂਦੇ ਹੋਏ ਸਨ ।

੮. ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ (ਬਿੰਦੂਬਨੀ ਸਾਰੰਗ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਗ)

ਵੁਠੇ ਮੇਘ ਸੁਹਾਵਣੇ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਕਰਤਾਰਿ ॥
ਰਿਜਕੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਅਗਲਾ ਠਾਂਢਿ ਪਾਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਮਰਤ ਅਗਮ ਆਪਾਰ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥

ਕੀਤਾ ਲੌੜਹਿ ਸੇ ਕਰਹਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ, ਵਾਰ ਮ: ੫, ਰੰਨਾ ੧੨੫੧)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਬਾਈ

੦	ਨਸ	ਰਮ	ਲਸ	ਰਮ		੩	ਪਨੁ	ਪਮ	ਪਨ	ਸਨੁ		X	ਸੁ	—	—	—	੨	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਰ	
*	ਵੁ	ੰ	ਠੁ	ੰ		੩	ੰ	ਘਸ	ਹਾਡ	ਵੁ		*	ਲੈ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	੨	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ

ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰੁ		ਨ	—	ਨ	ਪ		ਮਪ	ਸੰਸ	ਨੁਪ	ਮਪ		ਨੁ	ਪ	ਰਸ	ਨੁਸ	ੰ
*	ਹੁ	ਕ	ਮ	ਕੀ		ਨ	ੰ	ਕ	ਰ		ਤਾਡ	ੰ	ੰ	ੰ		ੰ	ੰ	ੰ	ੰ	ੰ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	ਪ		ਨ	—	ਨ	ਇਓ	ਨ		ਸ	—	—	ਸੰ		ਰ	ਨ	ਸੰ	—
ਚਿ	ਜ	ਰ	ਊ		ਪ	ੰ	ੰ	ਇਓ	ੰ		ਅ	ੰ	ੰ	ਅ		ਲਾ	ੰ	ੰ	ੰ

ਰੁ	—	ਰੁ	ਮ		ਰੁ	—	ਸੰ	—		ਨਸ	ਰਸ	ਨੁਪ	ਮਪ		ਕੁਨੁ	ਪ	ਰਸ	ਨੁਸ	ੰ
ਠਾ	ੰ	ੰ	ਪ		ਈ	ੰ	ੰ	ਸੀ	ੰ		ਸਾਡ	ੰ	ੰ	ੰ		ੰ	ੰ	ੰ	ੰ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਭੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੯. ਰਾਖ ਸਾਰੰਗ (ਬਿੰਦੂਬਨੀ ਸਾਰੰਗ), ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਜ ਲੜ)

ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਮਾਗੁ ਸੰਤ ਤਿਆਗ ਸਗਲ ਕਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਸਦਾ ਗਾਇ ॥

ਹਰਿਜਨ ਕੀ ਬੇਨੁ ਬਾਣੁ ਦੇਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥

ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਆਨੰਦਾ ਅਨੰਦ ਨਾਮ,

ਜਮ ਕੀ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤ੍ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਏਕ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਸੰਸਾਰ ਸਗਲ ਤਾਪ ਹਰਨ ॥

ਨਾਵ ਗੁਪ ਸਾਧ ਸੰਗ ਨਾਠਕ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥੨॥

(ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ, ਪੜਤਾਲ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੩੦)

ਅਸਥਾਈ

x		o		x		o	
ਸ	—	ਸ	ਰ	ਹ	—	ਸ	ਸ
ਲਾ	s	ਮ	ਕ	ਮ	s	ਸੰ	ਤ
ਕ	p	p	ਦ	ਸ	—	ਹ	—
ਤਿਆ	s	ਲ	ਗ	ਗ	s	ਮੀ	s

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	p	ਨ	—	ਨ	ਸ	ਸੰ	ਨ	ਸ	—	ਸ
ਪ੍ਰੀ	s	ਭ	ਲਾ	s	ਇ	ਹ	ਤ	ਧਿ	ਆ	s	ਇ
ਨ	ਸੰ	ਸ	ਗ	—	ਗ	ਸ	(ਸ)	ਦਾ	ਨ	s	ਪ
ਲੁ	n	ਲੁ	ਗੁ	s	ਦ	ਸ	ਦਾ	—	ਗਾ	—	ਇ
ਸੰ	—	—	ਮ	—	ਸੰ	ਸ	ਨ	ਨ	—	—	ਪ
ਹ	r	t	ਰ	s	ਗ	ਗ	ਨ	ਨ	s	—	ਭ
ਹ	—	—	ਗ	—	ਗ	ਗ	ਨ	ਨ	—	—	—
ਮੈ	s	ਹ	ਪ	—	ਸੰ	ਨ	ਹ	ਮੀ	ਰ	s	—
ਮੈ	—	ਨ	ਹਾ	s	ਰ	ਸੁਆ	—	—	—	—	—

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੋ ਤੇ ਲਾਉ ।

੧੦. ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ (ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨੀ ਸਾਰੰਗ), ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਸਹਾਈ ਮਨ ਕਾ ॥
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੂਤ ਬਨਿਤਾ ਹਿਤੁ ਲਾਗੇ ਸਭ ਫਨ ਕਾ ॥੧॥ ਰਸਾਉ ॥
 ਆਗੇ ਕਉ ਕਿਛੁ ਤੁਲਹਾ ਬਾਂਧੁ ਕਿਆ ਭਰਵਾਸਾ ਧਨ ਕਾ ॥
 ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਇਸ ਭਾਂਡੇ ਕਾ ਇਤਨੁ ਲਾਗੇ ਠਨਕਾ ॥੨॥
 ਸਗਲ ਧਰਮ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛੁ ਸਭ ਜਨ ਕਾ ॥
 ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਡਨ ਪੰਖੇਰੂ ਬਨ ਕਾ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੧੨੫੩)

ਅਸਥਾਈ

੦		x	੦		x	੦		x	੦		x
ਪਨੁ	ਮ	ਥਿ	ਨ	ਨ	-ਨ	ਸੋ	ਸੋ	ਸੋ	ਸੋ	ਸੋ	ਸੋ
ਹਰਿ	ਹ	ਥ	ਕਉ	ਨ	ਸੋ	ਹ	ਸੋ	ਹ	ਸੋ	ਹ	ਸੋ
ਨ	ਪ	—	ਨ	ਸੋ	ਸੋ	ਨ	ਪ	ਪ	ਪ	ਹ	—
ਦ	ਤ	—	ਸੋ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਦੀ	—
ਸ	ਸ	—	ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	ਨਸੋ	ਨਸੋ	ਨ	ਸੋ	—
ਨ	ਤ	—	ਹਿ	ਤ	ਲਾ	ਗੋ	ਗੋ	ਗੋ	ਗੋ	ਗੋ	—
ਬਨ	ਤਾ	—	ਸ	ਹਿ	ਲਾ	ਗੋ	ਗੋ	ਗੋ	ਗੋ	ਗੋ	—

ਅੰਤਰਾ

x	੦	੦	x	੦	੦	x	੦	੦	੦	੦	੦
ਮ	ਪ	ਗੋ	ਪਨੁ	ਪ	ਨ	ਸੁਭ	ਸੋ	ਨ	ਸੋ	ਨ	ਸੋ
ਆ	ਹ	ਗੋ	ਕਉ	ਤ	ਨ	ਭਲ	ਹ	ਨ	ਹ	ਹ	ਹ
ਨ	ਤ	ਗੋ	ਸੁਭ	ਸ	ਸੋ	ਸੁਭ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਕਿਆ	—	ਨ	ਸੁਭ	ਸ	ਸੋ	ਨ	ਕਾ	—	ਕਾ	ਕ	—
ਤ	ਤ	ਗੋ	ਸੁਭ	ਮ	ਸੋ	ਸੁਭ	ਸ	ਤ	ਸ	ਤ	—
ਕ	ਕ	ਗੋ	ਸੁਭ	ਮ	ਸ	ਸੁਭ	ਸ	ਤ	ਸ	ਕ	—
ਨ	ਸ	—	ਨੁਪ	ਮਰ	ਸਰ	ਨੁ	ਨ	ਸ	ਪਨੁ	ਮ	ਪ
ਸ	ਨ	—	ਗੁਲ	ਸ਼ੋ	ਗੋ	ਨੁਨ	ਨ	ਗੋ	ਹਰਿ	ਥਿ	ਹ

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੋਂ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੧. ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ (ਬਿੰਦੂਬਨੀ ਸਾਰੰਗ), ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਦਾਸ ਅਨਿੰਨ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਰੂਪ ॥

ਦਰਸਨ ਨਿਮਖ ਤਾਪ ਤ੍ਰਈ ਮੇਰਚਨ ਪਰਸਤ ਮੁਕਤਿ ਕਰਤ ਗ੍ਰਹਕੂਪ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੇਰੀ ਥਾਂਧੀ ਭਗਤੁ ਛੜਾਵੈ ਥਾਂਧੈ ਭਗਤੁ ਨ ਛੁਟੈ ਮੋਹਿ ॥

ਏਕ ਸਮੈ ਮੋ ਕਉ ਗਹਿ ਥਾਂਧੈ ਤਉ ਵੁਨਿ ਮੋ ਪੇ ਜਥਾਥੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥

ਮੈ ਗੁਨ ਬੰਧ ਸਗਲ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ॥

ਨਾਮਦੇਵ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਐਸੀ ਤੈਸੇ ਤਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ, ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੨੫੨)

ਅਸਥਾਈ

੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧
ਪਨ ਦਾ	— ੫	ਪ ਸ	ਪ ਅ	ਪ ਨਿ	— ੫	ਸ ਨ	ਨ ਮੰ	ਸ ਰਿ	ਰ ਨ	ਰ ਪ
ਸ ਦ	ਸ ਰ	ਸ ਰ	ਨ ਨ	ਨ ਨ	ਨ ਮ	ਨ ਧ	ਸ ਧ	ਰ ਨ	ਰ ਦ	ਸ ਨ
ਮ ਰੰਧ	ਰ ਰ	ਮ ਸ	ਮ ਤ	ਪ ਮ	ਪ ਕ	ਪ ਖ	ਤ ਕ	ਤ ਕ	ਮ ਨ	ਪ ਧ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਮ	— ੫	ਪ ਰੀ	— ੫	ਨ ਕੀ	— ੫	ਨ ਧੀ	ਸ ਭ	ਸ ਲ	ਰ ਤ	ਨ ਡਾ	— ੫	ਸ ਵੰ	
ਨ ਸ ਥ	— ੫	ਸ ਦੀ	ਰ ਕ	ਰ ਕ	ਸ ਠ	ਸ ਨ	ਨ ਵੁ	ਸ ਤ	ਰ ਟੈ	ਸ ਤ	— ੫	ਪ ਹਿ	
ਨ ਸ ਵ	ਰ ੮	ਸ ਕ	ਸ ਸ	ਨ ਮੰ	ਪ ੮	ਪ ਮੰ	ਮ ਕਉ	ਰ ੮	ਮ ਕ	ਮ ਹਿ	ਪ ਥ	— ੮	ਪ ਹੇ
ਮ ਰੁ	ਪ ੮	ਨ ੮	ਨ ੮	ਸ ੮	— ੮	ਸ ੮	ਨ ੮	ਸ ੮	ਰ ੮	ਸ ੮	— ੮	ਪ ਹਿ	

—ਥਾਕੀ ਰੁਕੀ ਅੰਤਰੇ ਦੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੨. ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੂੜ ਲਖ)

ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ॥ ਜਾਨਤੇ ਦਇਆਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਾਤਰ ਪਿਤਰ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਪਾਹਿ ਬੇਚਾਰਿਓ ॥
 ਜਾਤਿ ਜਨਮ ਕੁਲ ਖੋਈਐ ਹਉ ਗਾਵਉ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਲੋਕ ਕੁਟੇਬ ਤੇ ਟੂਟੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਤਿ ਕਿਰਤਿ ਕਰੀ ॥
 ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਏਕ ਹਰੀ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥

(ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫, ਪਠਾ ੧੨੩੦)

ਅਸਥਾਈ

ਸ	ਨ	੦	੨	੦	੩	੪
ਸੋ	ਨੀ	ਨੋਇ	ਨ੍ਹ	ਨ੍ਹੈ	ਪ੍ਰੀ	ਨ੍ਹਿ
ਮ	ੱ	ਰ	ਮ	ਨ੍ਹਿ	ਪ	ਸ
ਰੀ	ੱ	ੱ	ਹੈ	ਪ	ਰੀ	ੱ
ਸ	ਰ	—	ਮ	ਪ	ਰ	ਸ
ਜਾ	ੱ	ੱ	ਨ	ਪੈ	ਦਿਆ	ਰ

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਮਾ	ਤ	ਰ	ਪਿ	ਤ	ਰ	ਤਿਆ	ਤ	ਤ
ਪ	ਪ	ਮ	ਨ	ਨ੍ਹ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ
ਸੀ	ਤ	ਨ	ਪ	ਹਿ	ਚ	ਦਾ	ਹ	ਦਿਓ
ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸ
ਜਾ	ੱ	ੱ	ਜ	ਨ	ਮ	ਕ	ਲ	ਹਉ
ਸ	—	ਨ	ਸੈ	ਰੰ	ਸ	ਨੈ	ਪ	—
ਗਾ	ੱ	ਵਹੁ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰੀ	ੱ	ੱ

—ਅਗਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੈ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੩. ਰਾਖਾ ਸਾਰੰਗ, ਤਾਲ ਆਡਾ ਚੌਡਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮਾਨੀ ਤੂੰ ਰਾਮ ਕੇ ਦਰਿ ਮਾਨੀ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਲੀਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰ ਗਿਆਨੀ ॥

ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਦਰਸ ਧਿਆਨੀ ॥

ਨਿਕਟਿ ਵਰਤਨਿ ਸਾ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਾਨਿ ਦਹਦਿਸ ਸਾਈ ਜਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਨਾਰਾਇਨ, ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੨॥

(ਰਾਖੂ ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੨੮)

ਅਸਥਾਈ

x ਮ ਲ ਮ	੦ — —	੨ ਨ ਹੈ	੩ ਰ ਰ	੦ ਮ	੪ ਸ ਵੈ	੪ ਸ ਦ	੪ ਸ ਤ	੦ ਨ ਹੈ	੦ ਸ ਲੈ
ਲ ਸ ਸ	ਸ ਰ ਸ	ਰ ਸ ਮਿ	ਸ ਲ	ਨ ਹੈ	ਪ ਰਿ	ਨ ਹੈ	ਸ ਗਾ	— —	ਸ ਦੇ
ਮ ਰ ਖਿ	ਰ ਨ	ਮ ਸੀ	ਪ ਤ	ਨ ਨ	ਸ ਅ	ਸੰਸ ਮਾਡ	ਨੁਪ ਸ਼ਸ	ਮਪ ਸ਼ਸ	ਪਮ ਸਸ
									ਰਸ ਸਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਧ	ਮ ਰ	ਪ ਅ	ਪ ਨ	ਨ ਜ੍ਰਹ	— —	ਸ ਅ	ਸ ਪ	ਸ ਨੀ	ਸ ਕ	— —	ਨ ਰ	ਸ ਮਾ	ਸ ਨੀ	
ਨ ਹ	ਨ ਰ	ਨ ਮੁ	ਨ ਖ	ਸ ਪੁ	— —	ਸ ਰ	ਰਿ	ਨ ਆ	ਸ ਤ	— —	ਪ ਨੀ	ਨ ਤ	ਪ ਤ	
ਰ ਸ	ਰ ਸ	ਰ ਬ	ਰ ਸੁ	— —	ਮ ਖ	ਰ ਆ	— —	ਸ ਨੀ	ਸ ਦ	ਨ ਘ	ਸ ਨੀ	— —	ਸ ਰੋ	
ਮ ਨਾ	ਪ ਤ	ਨ ਕ	ਨ ਰ	ਸ ਦ	ਸ ਰ	ਸ ਸ	ਰਿ	ਸੰਸ ਮਾਡ	ਨੁਪ ਸ਼ਸ	ਮਪ ਸ਼ਸ	ਨੁਦ ਨੀਡ	ਪਮ ਸ਼ਸ	ਰਸ ਸਸ	

—ਅਗਲੀਆਂ ਦੇਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੪. ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ, ਤਾਲ ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲੜ)

ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹੀਤਾ ॥ ਪੂਕਾਰੇਤਾ ਅਜਾਈਤਾ ॥
ਜਾਂ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਸੂਝੈ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਕੂਕ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥

(ਸਾਰੰਗ ਕੀ ਵਾਰ, ਸਲੋਕ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੨੪੨)

ਅਸਥਾਈ

X ਨ	— S	O ਸ	ਨਪ ਸਸ	੨ ਨ	ਪ ਰ	O ਮ	— S	੩ ਰ	ਹ ਦ	8 — S	ਪ ਪ
ਪ ਰਾ	— S	— S	ਪਮ ਨਡ	ਨ ਨ	ਪ ਪ	ਮ ਝੰ	— S	ਰ ਦ	ਸ ਤਾ	— S	— S
ਸ ਪੂ	— S	— S	ਮ ਕਾ	ਰ ਤ	ਮ ਤ	ਪ ਵੰ	— S	— S	ਨ ਤਾ	ਹ ਤ	ਪ ਤ
ਨ ਅ	— S	— S	ਸ ਜਾ	— S	ਕ ਤ	ਸ ਲੰ	— S	ਪ ਦ	ਨ ਤਾ	ਹ ਤ	ਪ ਤ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਜਾ	ਪ ਸ	— S	ਪ ਬੂ	ਨ ਤ	— S	ਸ ਝੰ	— S	ਨ ਤ	ਸ ਤਾ	— S	— S
ਨ ਸੂ	ਪ ਸ	— S	ਨ ਕੈ	ਸ ਤ	ਰ ਤ	ਸ ਵੰ	— S	ਪ ਦ	ਨ ਈ	ਮ ਤ	ਪ ਤ
ਮ ਨਾ	— S	— S	ਪਰ ਨਡ	ਹ ਤ	ਮ ਕ	ਪ ਆ	— S	— S	ਪ ਬੰ	— S	— S
ਨ ਕੁ	— S	— S	ਸ ਕ	— S	ਰ ਨ	ਸ ਹੰ	— S	ਪ ਦ	ਨ ਈ	ਮ ਤ	ਪ ਤ

ਨੋਟ :—ਛਪਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ ਜਾਂ ਧਮਾਰ ਗਾਊਣ ਸਮੇਂ ਠਾਅ, ਦੁਗੁਨ, ਤਿਕੁਨ, ਚੌਲੁਨ ਕਰਨ
ਸਮੇਂ ਤਿਹਾਈ ਲਾ ਕੇ 'ਸਮ' ਤੇ ਆਓ। ਭਾਵ—ਲਘਤਾਲ ਦੀ ਵੀਡ ਕਰਕੇ ਗਾਊਣ ਨੂੰ ਹੀ
'ਪੁਰਪਦ-ਧਮਾਰ' ਗਾਊਣਾ ਆਖਦੇ ਹਨ।

੧੫. ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ, 'ਪੜਤਾਲ', ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿੱਲੰਬਿਤ ਲਝ)

ਸੁਭ ਬਚਨ ਥੋਲਿ ਗੁਨ ਅਮੇਲ ॥
 ਕਿੰਕਰੀ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦੇਖ ਰੀ ਬੀਜਾਰ ॥
 ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇ ਮਹਲ੍ਹ ਪਾਇ ॥
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਕਰਤੀ ਮਹਾ ਕੇਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੁਪਨ ਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਿਥਨੀ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
 ਸਥੀ ਕਾਇ ਮੌਹਿ ਮੌਹਿਲੀ ਪ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਮੇਲ ॥੨॥
 ਸਰਬ ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਸਦਾ ਰੀ ਦਇਆਰੁ ॥
 ਕਾਏ ਆਨ ਆਨ ਰੁਚੀਐ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਖਚੀਐ ॥
 ਜਉ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪਾਏ ॥ ਕਹੂ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ॥
 ਅਥ ਰਹੇ ਜਮਹਿ ਮੇਲ ॥੩॥੧॥

(ਗਾਨੂ ਸਾਰੰਗ, ਪੜਤਾਲ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੨੯)

ਅਸਥਾਈ

x	੦	੨	੦	੩	੪	੫
ਸ ਨ ਬ	ਨ ਨ ਬ	ਸ ਬ	ਸ ਲ	ਸ ਨ	ਰਸ ਅਡ	ਨ ਮ
ਸ ਨ ਬ	ਨ ਨ ਬ	ਸ ਬ	ਸ ਲ	ਨ ਵੁ	ਹਸ ਅਡ	ਨ ਮ
ਮ ਕਿ	—	ਰ ਕ	ਰਮ ਗੁਡ	ਪਨ ੜੜ	ਪ ਚਿ	ਰ ਤ
ਮ ਦੇ	—	ਪ ਪ	ਨ ਰੀ	ਨ ਚਿ	ਸ ਚਾ	ਰਸ ਗੁਡ

ਅੰਤਰਾ—ਇਕਤਾਲਾ, ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਤਿਗੁਨ ਲਝ ਵਿੱਚ

x	੦	੨	੦	੩	੪	੫
ਸ ਨ ਬ	ਸ ਦ	ਰ ਹ	ਪ ਹ	ਪ ਹ	ਪ ਹ	ਪ ਹ
ਪ ਸੰ	—	ਮ ਗ	ਨ ਗ	ਮ ਕ	ਰ ਤ	ਸ ਤੀ

ਨ	ਨ	—	ਸ	—	ਕ	ਨ	—	ਕ	ਮ	ਪ
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ—ਤਾਲ ਰੂਪਕ, ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗਾਨ ਵਿੱਚ

⊕	ਨ	—	੧	੨	⊕	੧	੨	—	—	—
ਸ	ਪ	ਸ	ਰ	—	ਸ	ਪ	ਸ	ਰ	—	—
ਪ	ਬ	ਮ	ਪ	ਨ	ਪ	ਮ	ਬ	ਸ	ਸ	ਬੀ
—	—	ਮ	ਹੀ	ਨ	ਹ	ਹ	ਹ	ਹ	—	ਸ੍ਰਿ
ਮ	ਕ	—	ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	ਮੀ	ਨ	ਸ	ਸ੍ਰਿ
ਨ	ਸ	—	ਪ	ਹਿ	ਹਿ	ਸ	ਮੀ	ਲੀ	—	ਪ੍ਰਿਆ
ਪ੍ਰੀ	—	ਸ	ਨ	ਦੇ	—	ਸ	ਮੇਡ	ਲ	ਪ	—
—	—	ਨ	ਤੇ	—	—	ਸ	—	ਲ	—	—

ਤਿੰਨਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੌਗੁਨ

X	ਨ	—	੨	—	੦	—	੩	—	—	—
*	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਪ	ਹ	ਪ	ਸ	—	ਸ
*	ਸ	ਦ	ਸ	ਗੀ	ਨ	ਸ	ਪੀ	ਪ੍ਰਿਆ	—	ਗ
ਸ	ਪ੍ਰਤ	ਸ	ਰ	—	ਮ	—	ਪ	ਨ	ਪ	—
—	ਸ	ਦ	ਦ	ਗੀ	ਨ	ਸ	ਦ	ਰ	ਨ	ਦ

ਸੂਲਫਾਕ, ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਜ ਵਿੱਚ

X	ਪ	੦	੨	੩	੦	੧	੨	੩	੪	੫
ਪ	ਮ	ਨ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਦੇ
ਮ	ਆ	ਨ	ਆ	ਨ	ਗੁ	ਮੈ	—	ਹ	ਸ	ਰਿ

ਸ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	—	—	ਸ
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਸ	ੴ	ੴ	ੴ	ਜ਼
ਮ	ਮ	ਸੰ	ਗ	ਪਾ	ਏ	ੱ	ੱ	ੱ	ਹ
ਸਾ	ਧ	ਚ	ਵਿ	ਅਾਡ	ਏ	ੱ	ੱ	ੱ	ਦ
ਨ	ਸ	ਰ	ਮਹਿ	ਮ	ਰ	ਸ	ੱ	ੱ	ਬ
ਨਾ	ਨਕ	ਹਰਿ	ਮਹਿ	ਮੇ	ਲ	ਲ	ੱ	ੱ	ਅ
ਸ	ਸੰ	ਨ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	ੱ	ੱ	ਸ
ਰ	ਰੋ	ਜ	ਮਹਿ	ਮੇ	ਲ	ਲ	ੱ	ੱ	ਬ
ਸ	ਸੰ	ਨ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	ੱ	ੱ	ਪ
ਰ	ਰੋ	ਜ	ਮਹਿ	ਮੇ	ਲ	ਲ	ੱ	ੱ	ਭ ਬਰਨਬੇ ..

ਨੋਟ :— ਪੜਤਾਲ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਲਜ ਦਾ ਧਿਆਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਭਾਵ—ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਲਜ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਕੇ ਬਾਬੀ ਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦੀ ਦੁਕੂਨ, ਤਿਕੂਨ ਜਾਂ ਚੌਗੂਨ ਲਜ ਵਿੱਚ ਗਾਉਣਾ ਹੈ।

SIKHBOOKCLUB.COM

੧੯੯. ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ, 'ਪੜਤਾਲ', ਝਪਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਜ)

ਜਪਿ ਮਨ ਨਿਰਭਉ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਸਤਿ ॥

ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ॥ ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ॥

ਮੇਰੈ ਮਨ ਅਨਦਿਨੇ ਧਿਆਇ ਨਿਰਕਾਰੁ ਨਿਰਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ

ਤਟ ਤੀਰਥ ਪਰਭਵਨ ਕਰਤ ਰਹਤ ਨਿਰਹਾਰੀ ॥

ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋਵੜ੍ਹ ਬਨਵਾਰੀ ॥੨॥

ਹਰਿ ਕੇ ਹੋ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੇ ਉਤਮ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜੋ ਭਾਵਤ ਹਰਿ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥

ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥੪॥

(ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ, ਪੜਤਾਲ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੨੦੧)

ਅਸਥਾਈ

X ਸ ਨ ਜ	ਸ ਪ ਮ	੦ ਨ ਤ	੦ ਮ ਨਿ	੦ ਰ ਰ	੦ ਸ ਭਉ	— —	— —
ਲ ਸ ਸ	ਸ ਤ ਸ	— —	ਪ ਰ ਸ	ਰ ਦਾ	ਸ ਸ	— —	ਸ ਤ
ਨ ਨਿ	ਪ ਰ	ਨ ਵੈ	ਨ ਅ	ਸ ਕਾ	ਸ ਲ	ਨ ਮੁ	ਸ ਰ
ਮ ਆ	ਰ ਤ	ਮ ਜੂ	ਪ ਤੀ	ਮ ਸੰ	ਨ ਭਉ	— —	ਜਪ ਮ.. ਦੁਬਾਰਾ

ਸਲਹਾਕ—ਝਪਤਾਲ ਦੀ ਤਿਗੁਨ ਲਘ ਵਿੱਚ

X ਪ ਮ ਮ	੦ — —	੨ ਨ ਮ	੦ ਸ ਨ	੦ ਸ ਨ	੦ — —	— —	— —
ਨ ਅ	ਸ ਨ	ਸ ਨ	— —	ਪ ਤ	— —	— —	— —
ਮ ਹਿਆ	— —	ਪ ਤਿ	ਨ ਲਿ	ਨ ਕ	ਪ ਕਾ	— —	ਪ ਰ
ਮ ਨਿ	ਰ ਤ	— —	ਨ ਹਾ	ਰ ਤ	ਸ ਰੀ	— —	ਜਪ ਮਨ ਨਿਰੜ— ਅਤੇ ਅੰਤਰਾ

ਅੰਤਰਾ—ਤਾਲ ਰੂਪਕ, ਝਪਤਾਲ ਦੀ ਤਿਗੁਨ ਲਘ ਵਿੱਚ

⊕ ਪ ਮ ਚਰ	੧ ਮ ਨ	੨ ਨ ਹ	⊕ ਸ ਦਰ	੧ ਸ ਨ	੨ ਸ ਦ	ਪ ਹਰਿ
ਪ ਮ ਚਰ	੨ ਮ ਨ	੧ ਨ ਹ	੨ ਸ ਦਰ	੨ ਸ ਨ	੧ ਸ ਨ	ਸ ਰਿ
ਪ ਮ ਚਰ	੧ ਮ ਨ	੨ ਨ ਹ	੧ ਸ ਦਰ	੧ ਸ ਨ	੨ ਸ ਨ	— —

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ—ਤਿੰਨਤਾਲ, ਝਪਤਾਲ ਦੀ ਚੇਗੁਨ ਲਈ ਵਿੱਚ

ਸੁਲਫਾਕ-ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਜ ਵਿੱਚ

०	१	२	३	४	५	६	७	८	९
०	१	२	३	४	५	६	७	८	९
०	१	२	३	४	५	६	७	८	९
०	१	२	३	४	५	६	७	८	९
०	१	२	३	४	५	६	७	८	९

੧੭. ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ, 'ਪੜਤਾਲ', ਝਪਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਗ)

ਜਪਿ ਮਨ ਸਿਰੀ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਰਾਮੁ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਰਾਮੁ ॥
 ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਸਦ ਰਾਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਰਤਾ, ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭਤੁ ਜਗੇ ॥
 ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਰਾਮ,
 ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੇ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾਗੇ ॥੨॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਉਪਮਾ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ,
 ਜੋ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਪਤਿ ਰਥੈ ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗ ਅਗੇ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਮੇਰੈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਦੁਸਮਨ ਦੂਖ ਗਏ ਸਤਿ ਭਰੇ ॥੩॥

(ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ, ਪੜਤਾਲ, ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੨੦੨)

ਅਸੰਘਾਈ

X		੨		੦		੩	
ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ
ਸ	ਨ	ਪ	੯	ਨ	ਸ	ਸ	ਮ
ਨ	ਰ	ਪ	੯	ਤ	ਰ	ਨ	੯
ਰ	ਸ	ਰ	੯	ਰ	ਮ	ਪ	੯
ਸ	ਤ	ਸ	੯	ਤ	ਰ	੯	੯
ਪ	ਪ	ਨ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ
ਮ	ਲ	ਭਈ	ਆ	ਸਦ	ਰ	ਮ	ਰ
ਸ	ਨ	ਸ	ਮ	ਰ	ਹਿਆ	ਪ	ਹ
ਨ	ਰ	ਰ	ਵਿ	ਰ	ਹਿਆ	ਨ	ਬ
ਰ	ਾ	ਮ	ਰ	ਪ	ਸਰ	ਹ	ਕੇ

ਅੰਤਰਾ-ਇਕਤਾਲਾ, ਝਪਤਾਲ ਦੀ ਤਿਗੁਨ ਲਗ ਵਿੰਚ

X		੦		੨		੦		੩		੮	
ਸ	ਰ	ਸ	ਹ	ਰ	੯	ਪ	੯	੯	ਪ	੯	੯
ਰ	ਾ	ਹ	ਆ	੯	ਪ	ਆ	੯	੯	ਪ	੯	੯
ਪ	ਆ	੯	ਪ	ਨ	ਪ	ਮ	ਰ	੯	ਸ	੯	੯
	S	P	H	S	P	A	S	S	P	S	S

ਮ	—	H	ਪ	ਨ	ਸ	—	ਸ	—	S
ਰ	S	H	ਆ	ਧ	ਆ	S	ਪ	S	S
ਨ	ਆ	S	ਸੁ	ਰੇ	ਕ	S	ਲੈ	ਪ	S
ਪ	ਜਿ	ਰੇ	ਸ	—	ਰੇ	ਰ	ਗੈ	ਰੇ	ਸ
ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਤ	ਰ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਗੈ	S
ਸੰ	ਮੇ	ਰਾ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰਾ	ਸਿ	S
ਮ	ਸੰ	—	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਲਿ	ਸੰ	ਜੇ
ਸੰ	ਸੰ	ਜ	ਜ	ਗ	ਮ	ਨ	ਵ	ਮਨ	ਸਿਦੀ...

ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਅਡੋਗ-ਤਾਲ ਭਾਨਮਤੀ, ਝਪਤਾਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਜ ਵਿੱਚ

X	ਮਰ	ਰਰ	—	ਰ	ਸ	੨	ਸਸ	ਸ	੩	ਸ	੪	ਰਸ	ਨ	ਪ੍ਰ
ਰਾਡ	ਮਨਾ	ਨਮ	ਕੀ	ਉਪ	ਮਾ	੮	ਦੇ	ਖੁ	੯	ਹਰਿ	ਸੰ	ਤਹੁ,	ਜੇ	
ਮਮ	ਪ੍ਰ	ਨ	ਸੀ	ਸਸ	ਮਰ	੫	ਮ	ਪਪ	੧੦	ਮਮ	ਨੂ	ਪ੍ਰ		
ਭਰਤਾ	ਤਜ	ਨ	ਕੀ	ਪਾਤਿ	ਦਾ	੬	ਥੇ	ਵਿਰ	੧੧	ਚਲਿ	ਸੁਗ	ਅਗੇ		

ਸੂਲਫਾਕ-ਝਪਤਾਲ ਦੀ ਚੰਗੁਨ ਲਜ ਵਿੱਚ

X	ਮ	ਮ	ਮ	ਧ	—	੨	ਨ	ਨ	੩	ਸ	੪	ਸ	—	S
ਜ	ਨ	ਨ	ਨ	S	ਨ	ਕ	ਸ	ਕਾ	S	ਅ	—	S	—	
ਸ	ਸ	ਸ	ਕੀ	ਆ	S	ਰੇ	ਸੇ	ਕੇ	ਨੁ	ਮ	ਪ	ਇ,	ਪ	
ਰ	ਵ	ਵ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਨ	ਮੇ	ਰੇ	ਮ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	
ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	S	ਸ	(ਸ)	S	ਨੁ	ਗ	ਪ	ਦ	—	S	ਜਪ ਮਨ...

(ਸੂਤ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

—ਬਿੰਦੂਬਨੀ ਸਾਰੀਗਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ—

ਰਾਗ ਭੁਪਾਲੀ

ਵਾਦੀ—ਗ | ਠਾਟ—ਕਲਿਆਨ | ਸਮਾ—ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਧ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ—ਓਡਵ | ਵਿਸੇਸ਼—ਕਲਿਆਨ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਉਣਾ ਹੈ ।

ਆਰੋਹੀ—ਸ, ਰ, ਗ; ਪ, ਧ, ਸੰ ।
ਅਵਰੋਹੀ—ਸੰ, ਧ, ਪ ਗ, ਰ, ਸ ।

ਭੁਪਾਲੀ ਇਕ ਸੰਖਾ ਤੇ ਸਰਲ ਰਾਗ ਹੈ । ਪਰ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਭੀ ਮਤ-ਭੇਦ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ :—ਪਾਰਿਜਾਤ, ਗੁਬਾਂ ਵਿਚ ਇੰਜ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਮਨੀ ਵਰਜਾਤੁ ਭੁਪਾਲੀ ਰੀ ਧੈ ਯੌਤ੍ਰ ਚ ਕੌਮਲੇ’’ । ਭਾਵ, ਓਡਵ ਜਾਤੀ ਦੇ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ‘ਰੇ-ਧ’ ਸੁਰ ਕੌਮਲ ਹਨ । ‘ਸੂਰਮੇਲਕਲਾਨਿਧੀ’ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਭੀ ਲਗ-ਭਗ ਇੰਜ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਭੁਪਾਲੀ ਵਰਗੇ ਸਾਧਾਰਣ ਰਾਗ ਬਾਰੇ ਭੀ ਅਗਰ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਮਤ-ਭੇਦ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਪਰਸਿੱਧ ਤੇ ਕਠਿਨ ਰਾਗਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਮਤ-ਭੇਦ ਹੋਣੇ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ।

ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਆਸੀਂ ਤਿੰਨ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੇਡਦੇ ਹਾਂ । ਪਹਿਲਾ ਵਰਗ ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਜਿਤ ਹੈ । ਜੇ ਲਗਦਾ ਭੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਬੰਤਾ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ—ਭੁਪਾਲੀ, ਸੁੱਧ ਕਲਿਆਨ, ਜੈਤ ਕਲਿਆਨ, ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤ ਆਦਿ ਇਸੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ । ਦੂਜੇ ਵਰਗ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਹੀ ਲਗਦਾ ਹੈ—ਏਮਨ, ਕਲਿਆਨ, ਹਿੰਡੇਲ ਆਦਿ । ਤੀਜਾ ਵਰਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦੌਵੇਂ ਮੱਧਮ ਲਗਦੇ ਹਨ—ਹਮੀਰ, ਕੇਦਾਰ, ਕਾਖੇਦ, ਛਾਇਆ ਨਟ, ਗੋਡ ਸਾਰੰਗ ਇਤਿਆਦਿ ਇਸੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ।

ਭੁਪਾਲੀ ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਰਗ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਕਲਿਆਨ, ਜੈਤ ਕਲਿਆਨ ਆਦਿ ਰਾਗ ਹਨ । ਸੰ, ਭੁਪਾਲੀ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਬੜੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਇਕ ‘ਦੇਸਕਾਰ’ ਰਾਗ ਭੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਭੁਪਾਲੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ । ਭਾਵ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਜਾਤੀ ਤੇ ਸੁਰ ਇਕੋ ਹਨ, ਪਰ ਅਨੋਖੀ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨ ਭੁਪਾਲੀ ਨੂੰ ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਦਾ ਅਤੇ ਦੇਸਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਭੁਪਾਲੀ ਦਾ ਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰੀ, ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੈਵਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦੇਸਕਾਰ ਦਾ ਵਾਦੀ ਪੈਵਤ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰੀ ਹੈ । ਭੁਪਾਲੀ ਕਲਿਆਨ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੇਸਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਭੁਪਾਲੀ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਆਲਾਪ ਬਹੁਤ ਮੰਦਰ ਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੋ ਕੀਤਾ

ਸ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—ਸ, ਧ, ਪ, ਧ, ਸ—ਸ ਰ, ਗ—ਰ, ਸ—ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਕਲਪਨਾ ਰਾਹੀਂ ਆਲਾਪਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਅਤੇ ਦਾ ਉਠਾਵ ਅਕਸਰ 'ਗ, ਧ ਧ ਸ, ਧ ਧ ਸ, ਜਾਂ ਪ ਗ, ਧ ਧ ਸ' ਦਿੱਜ ਰੀਦਾ ਹੈ।

ਕੁਪਾਲੀ ਇਕ ਸਰਲ ਤੇ ਮੁੜ ਰਾਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਛੇਤੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਕੰਧਾਰ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੈਵਤ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਊਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਰ   ਸ   ਸ   ਸ   ਸ   ਸ   ਰ   ਸ

੧. ਸ, ਰਗ, ਰ ਸ, ਧਸਰ, ਸਧ, ਸ—ਧਪ, ਧਸ—ਸ, ਧ, ਧਸ, ਧਪ, ਧਧਸ, ਧ ਧਸ—ਧ ਸਰ, ਰਸਧਪ,
ਸ   ਸ   ਰ   ਗ
ਧਸਰ—ਸਧਸ, ਸਧਪ, ਧਸ, ਧ ਸ ਰਗ—ਰਕਰ, ਸਧਪ, ਧਸ—।

ਸ   ਸ   ਗ   ਗ   ਗ   ਗ

੨. ਸਰਗ—ਰ, ਗਗ ਰਸਰ, ਧ ਧਗ, ਸਰਗ—ਰ, ਰ ਰਸ—ਪਧਸਰਗ—ਸਰਗ, ਰਗ, ਰ, ਸ—
ਸ   ਗ   ਸ   ਗ   ਗ
ਧਸਰਗ, ਸਰਗ—ਗਗਰਸਰ, ਸਪ, ਧਗ, ਧਧ, ਸਰਗ ਸ ਰਗ, ਸਰਗਪ—ਗ, ਰ ਗ, ਗਰ,
ਦਸਧ ਸ—।

ਗ   ਗ   ਗ   ਧ   ਧ   ਧ   ਧ   ਧ   ਧ   ਧ   ਧ

੩. ਸਰਗ—ਰਗ, ਰ ਰਮ—ਗਪ—ਗ, ਧਪ ਗਰਗਪ—ਗ, ਰਗਪਰਗ, ਸਰਗ, ਰ ਰਸ—ਸਧਪ੍ਰ
ਪ   ਧ   ਧ   ਧ   ਧ   ਧ   ਧ
ਸਰਗਪ—ਗ, ਧਪ ਰਗ—ਰ, ਸਰਸ—ਸਰਗਪਰਗਪ, ਪਧਗਰਗਪ, ਗ ਧਧ, (ਪ) ਗ, ਰਗਪਧਗ,
ਗ   ਧ   ਧ   ਧ   ਧ   ਧ
ਰਗਧਪ, ਗਪਧਪਗ, ਪਰਗ, ਰ ਰ ਸਧ, ਸਰਗ, ਰ, ਸ—ਰ ਗਪ, ਪਗਰਗਪ, ਗ ਧਧ, ਸ, ਸਧਪ,
ਸ   ਧ   ਧ
ਸਮ—ਧਪ—ਗ, ਰਗਪ, ਪਧਸੰਧਪਗ, ਰਗਪ ਰਗ—ਰ, ਸ—।

ਪ   ਸ   ਸ   ਰ   ਸ   ਧ   ਧ

੪. ਗਾ, ਧਧਸ—ਪ ਧਸ—ਸਧਸੰਧਪ ਧਸ—ਧ ਸੰਰੰ; ਸ (ਸ) ਧ, ਧ-ਕ, ਰਗਪਧਸ, ਪ ਧਸ—ਗ, ਧ
ਸ   ਸ   ਸ   ਧ   ਪ   ਧ   ਧ   ਧ
ਧਸ—ਧ ਧਸ—ਪਧਸੰਰੰ, ਰੰ (ਰੰ) ਸਧ, ਪਧਸੰਰੰ, ਧਸੰਰੰਧ, ਗੋਪਧ-ਗ, ਰ ਰਗ, ਰ, ਸ—
ਸ   ਸ   ਸ   ਸ   ਸ   ਸ   ਸ
ਸਰਗਪਧਸ—ਪ ਧਸ—ਧ ਧਸ—ਸ (ਸ) ਧ, ਧ ਸੰ ਰੰ—ਰੰ ਰ ਸਧ, ਪਧਸੰਧਪਗ, ਰਗਪਗਰ,
ਸ   ਸ
ਸ—ਸਰ, ਰਗ, ਗਪ, ਧਧ, ਧਸ, ਧ ਧਸ—ਧਸੰਧਪਗ, ਪਰਗ, ਗ-ਰ ਰਸ—।

੫. ਪ ਸ ਂ ਸ ਂ ਸ ਂ ਗ ਂ ਰ ਂ ਸ ਂ ਸ
 ਗਪਧਸੰਰੁ, ਧਸ—ਪਪਗ, ਪਧਸੁ, ਏਸਰੁ, ਏਰੁਸੁ—ਸੰਰੁਗ—ਗੁਰੁ, ਸੰਧਪ, ਧਸ—ਗਪਧਸੁ, ਧਿਸੁ,
 ਗੁ ਗੁ ਗੁ ਰੁ ਗੁ ਧ ਸੁ
 ਪਧਸੰਰੁ, ਰੁਗ—ਰੁ ਰੁਸੁ—ਧਸੁ ਰੁਗ—ਰੁਗੁਰੁਸੁ—ਸੇ ਸੰਧਪਧਸੰਰੁਧੁ, ਸੰਧਪਗ, ਰਗਪਧਸੁ ਪਧਸੁ—
 ਸੁ ਸੁ ਸੁ ਰੁ ਗੁ
 ਧ ਧਸੁ—ਧ ਸੁ ਰੁਗੁ, ਸੁਰੁਗ—ਗੁਰੁਰੁਸੁਰੁ, ਸੁਧੁ, ਧਿਸੁਰੁਗੁ, ਸੁਰੁਧੁਪੁਰੁ, (ਕ) ਰੁ.ਸੁ—ਧਸੁਰੁਗੁ,
 ਗੁਪੁ ਗੁ ਸੁ ਰਾ ਗ
 ਰੁ ਗਪੁਗੁ, ਰੁਗੁਰੁ, ਰੁਸੁਰੁਪਗ, ਰਗਪ ਰਾ, ਗਰ ਰ; ਸ—।

ਗ ਪ ਸ ਂ ਸ ਂ ਗ ਂ ਸ ਂ ਗ
 ਸਰਗਪ, ਰਗਪਧ, ਧਪਧਸੁ, ਪਧਸੰਰੁ, ਧਸੁਰੁਗੁ, ਸੁਰੁਧੁਪੁਰੁ, ਧਸੁ—।

ਭੁਪਾਲੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਜ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੨)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	O	੩
ਗ — ਗ	,	ਸ	ਧ ਸ — ਰ
੧. ਜਾ ੯ ਉ ਸਰ	ਗਪ ਧਸੁ ਪਧ ਸੁਸੁ	ਧਪ ਗਰ ਸ, ਬ	ਲ ਬ ੯ ਲ
੨.	ਗਪ ਧਸੁ ਪਧ ਸੁਰੁ	ਧਪ ਧਸੁ ਰੁਸੁ ਧਸੁ	ਲ ਬ ੯ ਲ
੩.	ਗਪ ਧਸੁ ਪਧ ਸੁਰੁ	ਧਪ ਗਰ ਸ, ਬ	ਲ ਬ ੯ ਲ
੪.	ਧ ਸੁ ਗਰ; ਧ ਸੁ ਗਰ, ਧ ਸੁ	ਧਪ ਗਰ, ਧਪ ਧਸੁ	ਰੁਰੁ ਸੁਸੁ ਧਪ ਗਰ,
੫.	ਸੁ ਸੁ ਸਰ ਗਪ ਧਪ ਧਪ ਗਰ, ਸੁ ਸੁ ਸਰ	ਧਪ ਗਰ ਸ, ਬ	ਲ ਬ ੯ ਲ
੬.	ਸੁ ਸੁ ਸੁ ਸੁ	ਸੁ ਸੁ ਸਰ ਗਰ, ਧਸੁ ਧਪ ਧਸੁ ਰੁਗੁ ਰੁਸੁ	ਸੁ ਸੁ ਸਰ ਗਪ ਗਰ, ਸਰ ਗਪ ਧਸੁ ਰੁਸੁ
੭.	ਪਧ ਸੁਰੁ ਸੁਸੁ ਧਪ ਰੁਸੁ ਧਪ ਸੁ, ਸੁਧੁ	ਧਪ ਗ, ਰਗ ਧਪ	ਸੁਸੁ ਧਪ ਗ, ਰਗ
੮.	ਧ ਸੁ, ਗੁਰੁ ਰੁਰੁ ਧ ਸੁ ਰਰ ਧਸੁ ਸਰ	ਗ, ਰਗ ਧਪ ਸੁਰੁ ਪਗ ਧ, ਧਪ ਗਰ	ਗੁ, ਗੁਰੁ ਸੁਧੁ ਰੁ, ਲ ਬ ੯ ਲ
੯.	ਪਧ ਧਸੁ, ਗੁਰੁ ਰੁਰੁ ਧ ਸੁ ਰਰ ਧਸੁ ਸਰ	ਗਰ ਗਰ ਸਰ ਸੁ ਸਰੁ ਸੁਧੁ ਧਪ ਸੁਰੁ	ਸੁ ਧ ਸਰ ਗ, ਸੁ ਧ ਗੁ, ਸੁਰੁ ਰੁ.ਧ ਸੁਸੁ
੧੦.	ਪਧ ਧਸੁ, ਰੁਰੁ ਸੁਧੁ ਧ ਸੁ ਰਰ ਧਸੁ ਸਰ	ਧਪ ਸਰ ਗ, ਸੁ ਧ ਗੁ, ਸੁਰੁ ਰੁ.ਧ ਸੁਸੁ	ਸੁ ਧ ਧਪ ਖਗ ਰਗ ਪਧ ਧ, ਧ ਧਪ ਰਗ
੧੧.	ਪਧ ਧਸੁ, ਰੁਰੁ ਸੁਧੁ ਧ ਸੁ ਰਰ ਧਸੁ ਸਰ	ਧਪ ਸਰ ਗ, ਬ	ਲ ਬ ੯ ਲ

ਅੰਤਰਾ

	ਸ — ਸ ਸ			ਪ ਗ ਜ	ਗ ਨ ਜ	ਪ ਧ ਨ
੧.	ਦਾ ੯ ਸ ਨ	ਪਧ ਸੰਚ ਸੰਧ ਪਧ	ਸੰਸ ਧਪ ਗਰ ਸ,	ਜ	ਨ	ਨਾ ਨਕ
੨.	ਪਧ ਸੰਚ ਗੰਕੇ ਰੰਸੈ	ਪਧ ਸੰਚ ਸੰਧ ਪਧ	ਸੰਸ ਧਪ ਗਰ ਸ,	ਜ	ਨ	ਨਾ ਨਕ
੩.	ਸੰਸ ਧਪ, ਧਧ ਪਗ,	ਪਧ ਗਰ, ਗਗ ਰਸ,	ਸਰ ਲਪ ਧਮ ਪਧ,	ਗੰਕੇ ਰੰਸੈ, ਚੰਚ ਸੰਧ	ਜ	ਨ ਨਾ ਨਕ
੪.	ਸੰਧ ਪਧ, ਧਪ ਲਪ,	ਲਪ ਧਸ ਪਧ ਸੰਚ	ਧਸ ਰਗ ਸੰਚ ਚੰਧ	ਗੰਕੇ ਸੰਚ, ਰੰਸੈ ਧਸ,	ਜ	ਨ ਨਾ ਨਕ
੫.	ਸਰ ਗ, ਸ ਰਗ ਸਰ	ਸੰਚ ਗ, ਸੰਚ ਗੰਗ ਸੰਚ,	ਪਧ ਸੰਧ ਧਸ ਪਧ,	ਪਧ ਬੰਸ ਧਪ, ਗਾਪ	ਜ	ਨ ਨਾ ਨਕ
੬.	ਧਧ ਪਗ, ਰਗ ਪਧ	ਗਰ, ਸਰ ਗਗ ਰਸ,	ਧਸ ਧਪ ਗਰ ਸ,	ਪਧ ਸੰਖ ਧਪ, ਗਾਪ	ਗਗ ਧਧ ਪਧ ਸੰਖ	ਜ
੭.	ਧਧ ਰੰਚ ਧਧ ਸੰਸ,	ਧਧ ਰੰਚ ਧਧ ਸੰਸ,	ਗਰ ਰੰਚ ਧਧ ਸੰਸ,	ਧਧ ਰੰਚ ਧਧ ਸੰਸ,	ਜ	ਨ ਨਾ ਨਕ
੮.	ਲੰਪ ਝੱਪ ਗਰ ਗਰ,	ਸੰਚ ਝੱਪ ਸੰਧ ਸੰਧ,	ਧਸ ਝੱਪ ਗਰ ਗਗ,	ਪਧ ਝੱਪ ਧਧ ਪਧ,	ਪਧ ਝੱਪ ਧਧ ਪਧ	ਜ
੯.	ਸੰਚ ਸੰਧ ਪਧ ਸੰ,	ਸੰਚ ਝੱਪ ਸੰਧ ਸੰਧ,	ਗਰ ਝੱਪ ਗਰ ਗਗ,	ਪਧ ਝੱਪ ਧਧ ਪਧ,	ਪਧ ਝੱਪ ਧਧ ਪਧ	ਜ
੧੦.	ਰਗ ਰਧ ਗਰ ਸ,	ਸੰਚ ਸੰਧ ਪਧ ਸ,	ਗ, ਗਗ ਰਸ ਧਸ,	ਸੰਚ ਸੰਧ ਪਧ ਸ,	ਸੰਚ ਸੰਖ ਧਪ ਗਾਪ,	ਜ
੧੧.	ਧ, ਧਧ ਪਗ ਰਗ	ਪ, ਪਧ ਗਰ ਸਰ	ਗ, ਗਗ ਰਸ ਧਸ,	ਗ, ਗਗ ਰਸ ਧਸ,	ਸੰਚ ਸੰਖ ਧਪ ਗਾਪ	ਜ
	ਸ ਸ, ਸਰ ਗਪ	ਧਸ ਪਧ ਸ ਸ,	ਸਰ ਲਪ ਧਮ ਪਧ	ਸਰ ਲਪ ਧਮ ਪਧ	ਜ	ਨ ਨਾ ਨਕ

੧. ਰਾਗ ਭੁਪਾਲੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਖ)

ਕੀਰਤਿ ਕਰਨ ਸਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ਜੋਹਨ ਪਾਪ ਬਿਦਾਰਨ ਕਉ ॥
 ਹਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਸਮ੍ਰਥ ਸਭੈ ਬਿਧਿ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਪਰਨ ਸਉ ॥
 ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਜਾਨਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਭਰਮ ਅਧੇਰ ਮੌਹਿਓ ਕਤ ਪਉ ॥
 ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਚਸਾ ਪਲੁ ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਸੰਗਿ ਲਉ ॥
 ਹੋਛਉ ਕਾਜੂ ਅਲਪ ਸੁਖ ਬੰਧਨ ਕੋਟਿ ਜਨੰਮ ਕਹਾ ਦੁਖ ਭਉ ॥
 ਸਿਖਾ ਸੰਤ ਨਾਮੁ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਆਤਮ ਸਿਉ ਰਉ ॥੨॥

(ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੮੭)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਗ	ਰ	ਗ	੩	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ੴ	ਸ	ਧ	ਸ	ਸ	੨	ਗ	ਰ	ਗ	ਗ
*	ਕੀ	ਰ	ਤ	*	ਕ	ਰ	ਨ	ਸ		ਰ	ਨ	ਮ	ਨ	*	ਮੈ	ਤ	ਹ	ਨ
-	ਗ	ਗ	ਰ	-	ਗ	ਪ	ਧ	ਸ		ਪ	ਸ	ਧ	ਪ	-	ਗ	ਰ	ਸ	-
*	ਜੰ	ਹ	ਨ	*	ਪ	ਤ	ਪ	ਬਿ		ਦ	ਤ	ਰ	ਨ	*	ਕਉ	ਤ	ਤ	ਤ

ਅੰਤਰਾ

੫	ਗ	ਗ	ਗ	੫	ਪ	ਪ	ਪ	੩	ਸ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	੩	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ
ਹਰਿ	ਤਾ	ਰ	ਨ	ਤ	ਰ	ਨ	ਸ	ਮ	ਰ	ਤ	ਕ	ਸ	ਸ	*	ਤ	ਬਿ	ਧਿ	ਧਿ
ਸ	ਰ	ਗ	ਰ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਧ	ਸ	ਪ	ਪ	ਪ	-	ਗ	ਰ	ਸ	-
ਕੁ	ਲਹ	ਤ	ਸ	ਮੁ	ਹ	ਤ	ਕੁ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸਉ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ

ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕੋਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

(ਸੂਰ ਰਸਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਭੁਪਾਲੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਖ)

ਮੂ ਲਾਲਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੇਰੀ ਨ ਤੂਟੈ ਛੌਰੀ ਨ ਛੂਟੈ ਐਸੀ ਮਾਧੇ ਬਿਚ ਤਨੀ ॥ ੧ ॥
 ਦਿਨਸੂ ਰੈਨਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਸਤੁ ਹੈ, ਤੂ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ॥੨॥
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਿਆਮ ਸੰਦਰ ਕਸ਼ੀ, ਅਕਥ ਕਥਾ ਜਾ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥੩॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੀਐਤਿ ਹੈ, ਮੌਹਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਅਪਨੀ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੨੭)

ਅਸਥਾਈ

੩				੪				੫				੬			
ਧ	ਸ	—	ਰ	ਗ	—	ਕ	—	ਗ	ਸਿਆ	ਰ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰ	ਸ
ਲ	ਬ	ੴ	ਲ	ਜਾ	ੴ	ਕੁ	ੴ	ਸਿਆ	ੰ	ਮ	ਸ੍ਰੀ	ਵ	ਵ	ਰ	ਕਉ,

ਅੰਤਰਾ

੭				੮				੯				੧੦			
ਪ	—	ਪ	ਧ	ਸ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸ	ਪ੍ਰੰ	ਧ	ਸੰ	ਗ	ਨੀ	—	ਸੰ
ਕ	—	ਲਾ	ੰ	ਲ	ਨ	ਨ	ਨ	ਲੈ	ਕੌ	ੰ	ਤ	ਗ	ਨ	ਕ	ੰ

SIKHBOOKCLUB.COM

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਵੇਲਾਏ ।

੩. ਰਾਗ ਭੁਪਾਲੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਨਾ ਮੈਲਾ ਨਾ ਧੁਪਲਾ, ਨਾ ਭਰਗਵਾ ਨਾ ਕਚੁ ॥

ਨਾਨਕ ਲਾਲੋ ਲਾਲ ਹੈ, ਸਚੈ ਰਤਾ ਸਚੁ ॥

(ਮਾਰੂ ਵਾਰ, ਸਲੋਕ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੦੯੯)

ਅਸਥਾਈ

੧				੨				੩			
ਸਰ	ਗਪ	ਧਸੰ	ਸੰ	ਧਸੰ	ਧਪ	ਗਰ	ਸਰ	ਸ	ਧ	ਸ	ਰ
ਨਾਡ	ੰ	ੰ	ਸੇ	ਲਾਡ	ੰ	ੰ	ਨਾਡ	ਧੇ	ੰ	ੰ	ਨ

੪				੫				੬			
ਗ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਸੰ	ਪ	ਗ
ਨ	ੰ	ੰ	ਗ	ਵਾ	ੰ	ੰ	ਨਾ	ਵ	ੰ	ੰ	ਗ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਗ	—	ਗ	ਗ		ਪ	—	ਧ	ਪਧ		ਸ	—	—	ਸ		ਪ	ਰ	ੰ	ਸ	—
ਨ	ਨ	ਨ	ਕ	ਕ		ਲ	ਨ	ਲ	ਲ		ਲ	ਨ	ਨ	ਲ		ਹ	ੰ	ਨ	ਨ	ਨ
ਸ	ਪ	ਸ	ਧ	ਪ		ਕ	ਰ	ਸ	ਰ		ਕ	ਪ	ਧ	ਸ		ਯ	ਪ	ਗ	ਰ	ਸ
ਸ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ		ਰ	ਤ	ਤ	ਤ		ਸ	ਤ	ਤ	ਤ		ਚ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ

੪. ਰਾਕ ਭੁਪਾਲੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਹੈ, ਦੂਸਰ ਨਾਹਿਨ ਕੋਇ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਰੇ ਮਨਾ, ਤਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ੯ ॥

(ਸਲੋਕ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੧੪੨੬)

ਅਸਬਾਈ

ਓ	ਰ	ਗ	ਰ	ਵ		ੴ	ਰ	ਸ	—		X	ਸ	ਧ	ਸ	ਰ		ੴ	ਰ	ਨ	—
ਕ	ਤ	ਸ	ਖ	ਖ		ਦ	ਤ	ਤ	ਤ		ਰ	ਤ	ਤ	ਤ	ਮ		ਹ	ੰ	ਤ	ਤ
ਵ	ੰ	ਸ	ਰ	ਰ		ਕ	ਪ	ਧ	ਸ		ਧ	ਸ	ਰ	ਪ		ਗ	ਰ	ਸ	—	
ਦ	ੰ	ਸ	ਰ	ਰ		ਨ	ੰ	ਹਿ	ਨ		ਕ	ੰ	ਤ	ੰ	ਤ		ਤ	ਤ	ਸ	ਦਿ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਗ	ਗ	ਗ	—		ਪ	ਪ	ਸ	ਧ		ਸ	—	—	ਸ		ਸ	ਧ	ਗ	ਸ	—
ਕ	ਹੁ	ਨਾ	ੰ	ਤ		ਨ	ਕ	ਸੁ	ਨ		ਰੇ	ੰ	ੰ	ਮ		ਨਾ	ੰ	ਤ	ੰ	ਤ
ਕਾ	ਰੇ	ਕੰ	ਰੇ	ਰੇ		ਸੰ	ਰੇ	ਸੰ	ਸੰ		ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ		ਗ	ਰ	ਸ	—	
ਤਿ	ਹ	ਸਿ	ਮ	ਰ		ਤ	ਤ	ਤ	ਤ		ਹੋ	ੰ	ੰ	ੰ		ਤ	ਤ	ਸ	ਦਿ	ੰ

੫. ਰਾਕ ਭੁਪਾਲੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਜਾਚਿਕੁ ਨਾਮੁ ਜਾਚੇ ਜਾਚੇ ॥

ਸਰਬਪਾਰ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਇਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਗੈ ਭਾਵਨੀਆ ਸੋ ਪਾਈਐ ॥ ੧ ॥

ਸਫਲ ਸਫਲ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਰੇ ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥

ਨਾਨਕ ਤਤ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹੀਰੈ ਹੀਰ ਬਿਧਾਈਐ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੨੧)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਲ	ਗ	ਕ	ਤ	ਖ	੧	ਲ	ਨ	—	ਰ	੩	ਸ	ਮ	੫	ਸ	ਚ	੭	ਰ	ਨ	ਪ	੯	ਸ	ਹ	੮
—	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	੨	ਗ	ਵ	੪	ਰ	੬	ਕ	ਵ	੮	ਕ	ਵ	੩	ਗ	ਨ	ਰ	੮	ਸ	ਵ	੭
੨	ਲ	ਗ	ਕ	ਤ	ਖ	੪	ਪ	੫	੭	ਲ	੮	ਕ	ਵ	੯	ਕ	ਵ	੫	ਗ	੯	ਰ	੫	ਸ	ਵ	੬

ਅੰਤਰਾ

੧	ਲ	—	ਗ	੧	ਪ	—	ਸ	੩	ਧ	੩	ਸ	ਮ	੫	ਸ	ਚ	੭	ਰ	੮	ਸ	੯	—	੮	੧
੨	ਲ	ਗ	ਕ	੨	ਸ	੩	ਰ	੪	੬	ਲ	੮	ਸ	੮	੮	ਕ	੮	੮	ਗ	੯	੮	੮	੮	੮

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕੀਆਂ ਅੰਤਰੇ ਵੇਂ ਲਾਈ ।

(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਬਡਵਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਕੁਪਾਲੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੌਲਨ ਲੜ)

ਤੁ ਚਉ ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ ਡੇਈ ਸਿਸੁ ਉਤਾਰਿ ॥

ਨੈਣ ਮਹਿੰਜੇ ਤਰਸਦੇ ਕਦਿ ਪਸੀ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ੧ ॥

(ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਭਖਣੇ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੬੪)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਧ	੧	ਕ	੨	ਰ	੩	ਸ	੪	ਚ	੫	ਸ	੬	ਚ	੭	ਗ	੮	ਰ	੯	ਨ	੧	ਪ	੩	੮
—	ਧ	੧	ਕ	੨	ਰ	੩	ਸ	੪	ਚ	੫	ਸ	੬	ਚ	੭	ਗ	੮	ਰ	੯	ਨ	੧	ਪ	੩	੮
੨	ਲ	ਗ	ਕ	੪	ਰ	੫	ਸ	੬	ਚ	੭	ਸ	੮	ਚ	੯	ਗ	੧	ਰ	੨	ਸ	੪	ਪ	੫	੮

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਵ ਲੋ	—	ਗ ਣ ਮ	ਪ ਹਿੰ	—	ਸ ਜੈ	ਪ ਝ	ਸ ਰ	—	ਸ ਸ	ਸ ਏ	ਬ ਦ	ਸ ਨ	—
ਸ ਕ	ਸ ਦ	ਧ ੫	ਸ ਸੀ	—	ਡ ਚੀ	—	ਸੰਵ ਦਾਇ	ਕ ਨ	ਸ ਨ	ਧਸ ੬੬	ਧਪ ੬੬	ਗਰ ੬੬	ਨ
ਗਪ ਭੂ	ਧਸ ੬੬	ਧ ੫	ਕ ਚਉ	॥	ਗ ੫	ਸ ਜ	ਰ ਣ	ਸ ਮੈ...					

(ਮੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋ)

੭. ਰਾਗ ਭੁਪਾਲੀ, ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਮੱਧਯ ਲਜ)

ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਕੀਮਤਿ ਨ ਗਿਜਾਨੰ ਪਜਾਨੰ ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚੇ ਜਾਨੀਜੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਬਾਨੰ ।
ਮਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਾਨੰ ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਹੈ ਜਹਾਨੰ ॥
ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਬਡੇ ਤੇ ਬਡਾਨੰ ॥
ਜਾਨੇ ਕਉਨੁ ਤੇਰੇ ਭੇਉ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਦੇਉ ਅਕਲ ਕਲਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਕੇ ਧਾਨੰ ॥
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਤਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥
ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥ ੮ ॥

(ਸਵਾਜੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਾਕੁ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੮੯)

ਅਸਕਾਈ

⊕ ਸ ਮ ਸ	ਗ ਰ ਸ	੧	੨	⊕ ਪ ਧ ਸ	੧	੨	—	—
ਸ ਕੀ	੮	੮	੮	੮	੮	੮	੮	੮
ਸ ਦੂ	੮	੮	੮	੮	੮	੮	੮	੮
ਧ ਸੰ ਸਾ	੮	੮	੮	੮	੮	੮	੮	੮

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਲ ਮਨ	ਵ ਧ	ਕ ਨ	ਪ ਖੇ	— —	ਧ ਗੋ	ਸ ਪ੍ਰ	— —	ਹ ਤ	ਸ ਨੈ	— —	ਸ ਦੇ	ਸ ਕੇ
ਧ ਸੁ	ਪ ਤ	ਕ ਤ	ਧ ਕੇ	— —	ਸ ਜ	ਕ ਹਾ	— —	ਕ ਤ	ਕ ਹੈ	— —	— —	— —
ਕ ਕ	ਕ ਛ	ਕ ਤ	ਸ ਕੀ	ਪ ਪ	ਪ ਮਾ	ਸ ਦੇ	— —	ਧ ਤ	ਸ ਤ੍ਰੀ	— —	— —	— —
ਧ ਸ	ਧ ਛ	ਪ ਤ	ਗ ਕੇ	ਵ ਡ	ਵ ਡਾ	ਤ ਡਾ	— —	ਰ ਤ	ਸ ਨੈ	— —	— —	— —

— ਪਥਰ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਵਰਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ ।
(ਸੂਰ ਰਥਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਤ ਭੁਪਾਲੀ, ਤਾਲ ਸੂਲਵਾਕ (ਦਕੁੱਤ ਲੜ)

ਲਾਲੁ ਚੋਲਨਾ ਤੇ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ॥ ੧ ॥
ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥ ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥
ਤੂ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂ ਪਰਧਾਨਿ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੂਹੀ ਸੂਰ ਗਿਆਨਿ ॥ ੩ ॥
ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ੪ ॥
ਸੁਨ ਰੀ ਸਖੀ ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥

(ਰਾਗੁ ਆਸਾ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੩੮੪)

ਅਸਥਾਈ

ਖ ਲ ਬ	ਵ ਲ	੦ ਸ ਨ	ਰ ਗ ਲੀ	੨ ਗ ਲੀ	ਪ ਗ ਰੀ	ਤ ਗ ਲੀ	— —	੦ ਗ	— —	— —	— —
ਲ ਕੈ	ਪ ਤ	ਧ ਤੀ	ਸ ਤ	ਧ ਤਾ	ਪ ਤ	ਗ ਤੀ	— —	ਰ ਤ	ਸ ਤ	— —	— —
ਸ ਕ	ਸ ਤ	ਰ ਨ	ਰ ਕੰ	ਰ ਨ	ਰਸ ਗਾਡ	ਪ ਤ੍ਰੀ	— —	ੴ	ਪ	— —	— —
ਕ ਤ	ਕ ਦੀ	ਗ ਤੀ	ਪ ਕੁ	ਗ ਲਾ	ਰ ਤ	ਸ ਲੀ	— —	ੴ	ਤ	— —	— —

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਸ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	—	—
ਲਾ	੯	ਲ	ਹੈ	੯	ਲ	ਨਾ	੯	੯
ਧ	—	ਸ	ਰਾਂ	ਸ	ਧ	ਹਿਆ	੫	੯
ਕੇ	੯	ਤ	ਨ	ਸੋ	੯	੯	੯	੯
ਗੁ	ਰਾਂ	ਗੁ	ਰਾਂ	ਸੁ	ਰਾਂ	ਸੀ	—	—
ਮੁ	ਰ	ਜ	ਨ	ਭਾ	੯	ਠੀ	੯	੯
ਧ	—	ਧ	ਸ	ਧ	੫	ਗ	੮	—
ਪ	੯	ਮ	ਚ	ਮੈ	੯	ਹਿਆ	੯	੯

—ਬਾਣੀ ਝੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਗ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ, ਤਾਲ—ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੱਤ ਲਾਜ)

ਏਕ ਸੇ ਅਧਿਕ ਏਕ ਨਾਇਕਾ ਅਨੇਕ ਜਾ ਕੈ,
ਦੀਨ ਕੇ ਦਾਇਆਲ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਹੈ ॥
ਸਜਨੀ ਰਜਨੀ ਸਸਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਐਸਰ ਮੈ,
ਅਥਲੈ ਅਧੀਨ ਗਤਿ ਬੇਨਤੀ ਉਚਾਰੀ ਹੈ ॥
ਜੋਈ ਜੋਈ ਅਗਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ਸੋਈ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ,
ਹਾਥ ਜਰੈ ਅਗ੍ਰਭਾਗਿ ਹੋਏ ਅਗਾਜਾਕਾਰੀ ਹੈ ॥
ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ, ਚਾਇਕੈ ਚਈਲੇ ਭਜੇ,
ਸਫਲ ਜਨਮ ਧੰਨਿ ਆਜੂ ਮੇਰੀ ਬਾਰੀ ਹੈ ॥ ੨੧੨ ॥

(ਕਬਿੱਤ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

ਖ	੦	੨	੩	੦	੧	੮
ਲਾ	ਗ	ਪ	ਗ	ਗ	੯	ਇ
ਭਾ	ਵ	ਠੀ	ਤ	ਤ	੯	—
ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	ਪ	੯
ਦਾ	ਦਿ	ਕੈ	ਚ	ਚ	ਤੀ	੯
ਧ	ਸ	ਰ	ਰ	ਗ	ਰ	—
ਸ	ਛ	ਲ	ਲ	ਨ	੯	—
ਸ	ਸ	ਲ	ਜ	ਨ	ਧੀ	੯

ਪ	ਖ	ਪ	ਯ	ਸੰ	ਰੀ	ਯ	—	ਪ	ਰੀ	ਗ	ਹੈ	ਰ	ਤ	ਸ	ਤ
ਅੰਤਰਾ															
ਪ	ਕ	ਪ	ਅ	ਸੰ	ਧਿ	ਸੰ	ਵ	ਪ	ਵ	ਸੰ	ਦੇ	—	—	ਸ	ਕ
ਧ	ਸ	ਸੰ	ਨ	ਰੰ	ਕਾ	ਕਾ	ਅ	ਨ	—	ਸੰ	ਕ	ਯ	ਜਾ	—	ਪ
ਪ	ਗ	ਕ	ਲ	ਰ	ਕਿਆ	ਪ	ਤ	ਲ	ਹ	ਧ	ਹੋ	ਧ	ਦਿ	ਧ	ਕ੍ਰ
ਧ	ਸ	ਸ	ਲ	ਧ	ਪਾ	—	ਤ	ਗੀ	ਸੰ	ਹੀ	ਦੇ	—	—	—	—

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋ)

੧੦. ਰਾਗ ਭੁਪਾਲੀ, ਤਾਲ-ਭਾਨਮਤੀ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲੜ)

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥
 ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇੜ੍ਹ ਫੇਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਾਣੈ ਹੋਰੁ ॥
 ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥ ਸਰਬ ਥੇਕ ਸੁਨੀਐਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥
 ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥ ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥
 ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਗੁ ਗਊੜੀ, ਸੁਖਮਨੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੨੮੪)

ਆਸਥਾਈ

X	2	3	4
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਗ	ਮਹਿ	ਸਰ	ਸਰ
—	ਪ ਮਹਿ	ਗ ਜੋ	ਰ ਸ
ਸ	ਸ	ਸਰ	ਸਰ
ਸ	ਸ	ਗੋ	ਮਹਿ
ਰ	ਸਰ	ਸਰ	ਸਰ
ਗਿਹਸ	ਗੋ	ਮਹਿ	ਗੋ
ਮਹਿ	ਗੋ	ਮਹਿ	ਮਹਿ

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਸੰ
ਸ	ਰ	ਨ	ਜ	ੱ	ਧ	ਵ	ਪ	ਰਨ
ਗਾਂ	ਸੰ	ਪ	ਸ	ਧੁ	ਗ, ਰਮ	ਵ	ਸੰ	ਸੰ
ਸੋ	੯	ਈ	ਹੋ	੯	ਗੁੰ	ਰ	ਧਾ	ਇਆ

ਨੋਟ :—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁਕ੍ਰਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ । ਜੇ ਅਕੋ "ਕਵਨ ਬਣੀ ਹੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ" ਦੀ ਟਿਖ੍ਹੂਨ ਤੇ ਗਾਈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੇਰੋਂ ਰਸ ਆਵੇਗਾ ।

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੧. ਰਾਗ ਭੁਪਾਲੀ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲੜ)

ਵੈਦੇ ਨ ਵਾਈ ਭੈਣਾਂ ਨ ਭਾਈ ਏਕੋ ਸਹਾਈ ਰਾਮੁ ਹੇ ॥ ੧ ॥

ਕੀਤਾ ਜਿਸੇ ਹੋਵੇ ਪਾਪਾਂ ਮਲੋ ਧੋਵੈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਪਰਧਾਨ ਹੇ ॥ ੨ ॥

ਘਟਿ ਘਟੇ ਵਾਸੀ ਸਰਬਨਿ ਵਾਸੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਬਾਨੁ ਹੇ ॥ ੩ ॥

ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸੰਗੇ ਸਮਾਵੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕਾ ਕਾਮੁ ਹੇ ॥ ੪ ॥

ਭਰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥

ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਹੇ ॥ ੫ ॥

(ਗਾਨੂ ਮਾਰੂ ਅੰਜਲੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੦੮)

ਅਸਥਾਈ

X	ਰਗ	ਰ	੦	ਗ	ਗ	X	੦	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਸ	ਈ	ਨ	੯	ਵਾ	੯	ਈ	੯	ਤੁ	ਲੁੰ	ਨ	੯
ਸ	ਸ	ਕ	ਸ	ਪ	ਪ	ਸ	—	ਹ	ਹੋ	ਰਸ	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਗ ਕੀ	ਗ ਤ	ਪ ਜਿ	ਪ ਸ	ਸ ਹ	ਸ ਵੈ	ਸ ਪਾ	ਰ ਪਾ	ਸ ਮ	ਸ ਲ	ਸ ਧੇ	ਸ ਵੈ
ਸ ਮੈ	ਰੁਕੋ ਸਿਦ	ਰੁ ਮ	ਸ ਰਹੁ	ਧ ਪ	ਧ ਵ	ਸ ਪਾ	—	ਪ ਨ	ਪਗ ਹੇ	ਰਸ ਤੁ	—

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੨. ਰਾਗ ਬੂਪਾਲੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਯ ਲੜ)

ਸ੍ਰਵਗਸ਼ੁਯ ਸਮੂਹ ਸਿਧਾਨ ਕੇ ਦੇਖਿ ਫਿਰਿਓ ਘਰ ਜੋਗ ਜਤੀ ਕੇ ॥

ਸ੍ਰੂਰ ਸੁਗਾਰਦਨ ਸੁੱਪ ਸੁਧਾਦਿਕ ਸੰਤ ਸਮੂਹ ਅਨੇਕ ਮਤੀ ਕੇ ॥

ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੇਸ ਕੇ ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਮਤ ਕੇਉ ਨ ਦੇਖੀਅਤ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ਕੇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਭਾਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੂ ਤੇ ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕ ਰਤੀ ਕੇ ॥ ੧ ॥ ੨੧ ॥

(ਤੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ: ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ, ਪਾ: ੧੦)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

X	P	O	X	O	V
—	ਸ ਏ	ਸ ਕ	ਸ ਰ	ਧ ਤੀ	ਸ ਵਿ
5	ਏ	ਕ	ਰ	5	ਨ

X	P	O	X	O	V
—	ਸ ਸੀ	ਰ ਛ	ਸ ਵਾ	ਨ ਨ	ਕੀ
5	ਸੀ	ਰ	ਵਾ	5	ਕੀ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਗ ਸ਼ਾ	ਗ ਵ	ਗ ਗ	ਪ ਸੁ	—	ਧ ਧ	—	ਸ ਸ	ਸ ਮੂਹ	—	ਸ ਸਿ	ਧ ਧਾ	ਗ ਗ	—	ਸ ਸਕੈ
—	ਰੁ ਏ	ਰੁ ਖ	ਰੁ ਵਿ	ਰੁ ਚਿ	ਰੁ ਖ	ਰੁ ਰ	—	ਰੁ ਜ	ਰੁ ਜ	ਰੁ ਤੀ	ਰੁ ਪ	ਰੁ ਜ	—	ਰੁ ਕੈ

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੩. ਰਾਗ ਭੁਪਾਲੀ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਜ)

ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੋਪਾਲ ਹੇ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਥੇ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥ ੧ ॥

ਹੇ ਸਮਾਂ ਅਗਮ ਪੁਰਨ ਮੋਹਿ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥ ੨ ॥

ਅੰਧਕੁਪ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥ ੩ ॥

(ਰਾਗ, ਮਲਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੭੩)

ଆମ୍ବାଦୀ

ଅଭ୍ୟାସ

ਨੋਟ :—ਦੁਗਨ, ਤਿਗਨ, ਚੰਗਨ ਲਈ ਵੱਡੇ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾ ਕੇ ਸਮ ਤੇ ਆਓ।

੧੪. ਰਾਚਾ ਭੁਪਾਲੀ, 'ਪੜਤਾਲ', ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲਝ)

ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਆਮੀ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਾਰਾਇਣੇ ॥
 ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾਚਹਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭਵਨਿਧਿ ਤਰਣ ਹਰਿ ਚਿੰਤਾਮਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦੀਨ ਦਾਇਆਲ ਜਗਦੀਸ ਦਮੇਦਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥
 ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ੧ ॥
 ਜਗਦੀਸੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜੋ ਆਏ ਤੇ ਜਨ ਭਵਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥
 ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਜ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਗ, ਕਲਿਆਨੁ ਭੋਪਾਲੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੩੨੯)

ਅਸਥਾਈ

X	O	੨	O	੩	S	੪				
ਗ ਪਾ	ਰ ਵ	ਗ ਬੁਹ	ਗ ਮ	ਪ ਰ	ਗ ਮੈ	ਰ ਸ	ਸ ਸੁਆ	— S	ਸ ਮੀ	
ਸ ਦੂ	ਸ ਖ	ਧ ਨਿ	ਸ ਵਾ	ਗ ਰ	ਰ ਣ	ਰ ਨਾ	ਰ ਵਾ	ਪ ਲੈ	— S	ਪ ਦ
ਸ ਸ	ਸ ਗ	ਰ ਲ	ਗ ਭ	ਧ ਗ	ਧ ਤ	ਸ ਜਾ	ਚਹਿ	ਸ ਸੁਖ	ਸ ਸਾ	ਸ ਰ
ਗ ਭਵ	ਰ ਨਿ	ਸ ਧ	ਧ ਤਰ	ਗ ਣ	ਸ ਹਰਿ	ਧ ਚਿੰ	ਧ ਤਾ	ਪ ਮ	ਗ ਣੈ	ਸ ਦ

ਅੰਤਰਾ—ਤਿੰਨਤਾਲ (ਬਰਾਬਰ ਲਝ)

X	੨	O	੩			
ਗ ਪ ਦੀ	ਗ ਨ ਦ	ਪ ਇਆ ਲ	ਧ ਸੰ ਮੈ	ਰ ਦਰ ਹ	ਸ ਹ	ਸ ਰਿ
ਸ ਅ	— S	ਧ ਤ ਰ	ਸ ਜਾ — S	ਰ ਮੀ — S	ਗ ਲੋ — S	ਰ ਕਿੰ — S
ਪ ਪ ਤੇ	— S	ਧ ਨਿ ਰ	ਪ ਭਉ — S	ਪ ਜਿ ਨ	ਗ ਸ੍ਰੀ — S	ਪ ਰਾ — S
ਸ ਗ	ਰ ਰ	ਗ ਮ	ਪ ਮੁ — S	ਸ ਰਿ — S	ਗ ਹ — S	ਪ ਮੁ — S

—ਪਾਰਥਾਮ...

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ—ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ)

ਸ ਜ	— ੨	ਰ ਕ	੧ ਗ	੨ ਗ	ਰ	ਰ ਚ	੫ ਰ	੫ ਨ	੧ ਧ	ਧ ਰ	੨ ਧ	ਨ	ਧ ਜ
ਪ ਆ	— ੫	ਗ ਲੈ	੫ ਤੈ	੫ ਧ	ਸ ਜ	ਸ ਨ	ਧ ਭਵ	ਪ ਨਿ	੫ ਧਿ	ਗ ਪਾ	ਤ ਰ	ਸ ਧ	ਸ ਵੈ,
ਪ ਭ	੫ ਗ	ਗ ਲ	੫ ਪ	੫ ਧ	ਸ ਜ	ਧ ਕੀ	ਸ ਪੈ	ਸ ਜ	ਸ ਹਿਰਿ	ਧ ਰਾ	ਨ ਖ	ਸ ਜ	ਸ ਨ
ਗ ਨ	ਗ ਨ	ਕ ਕੁ	ਨ ਸ੍ਰੇ	ਨ ਧ	ਹ ਹ	ਹ ਰਿ	ਸ ਕਿ	ਸ ਰ	ਧ ਪਾ	ਕ ਕੇ	ਰ ਡ	ਸ ਡ	

(ਸੂਰ ਰਥਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋ)

—ਭੁਪਾਲੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ—

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ

ਵਾਦੀ—ਗ | ਠਾਟ—ਕਲਿਆਨ | ਮਾਂ—ਰਾਤ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ
ਸੰਵਾਦੀ—ਨ | ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਆਰੋਹ ਵਿੱਚ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਘਟ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਆਰੋਹੀ—ਸ, ਨੁ, ਰ ਗ, ਮੰ ਧ ਨ, ਸੰ।

ਅਵਰੋਹੀ—ਸੰ ਨ, ਧ, ਪ, ਮੰਗ, ਰ ਸ।

ਕਲਿਆਨ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਯਮਨ, ਇਮਨ, ਯਮੁਨਾ-ਕਲਿਆਨ, ਜਾਂ ਕਲਿਆਣੀ ਇਤਿਆਦਿ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਯਮਨ ਇਕ ਢਾਰਸੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੇ ਨੇ ਕਲਿਆਨ ਰਾਗ ਵਿਚ ਬੇੜਾ ਕੋਮਲ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਯਮਨ-ਕਲਿਆਨ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਕਲਿਆਨ ਤੇ ਯਮਨ-ਕਲਿਆਨ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਯਮਨ-ਕਲਿਆਨ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਲਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਲਿਆਨ ਜਾਂ ਯਮਨ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਹੀ ਲਾਈਦਾ ਤੇ। ਯਮਨ-ਕਲਿਆਨ ਵਿਚ “ਗ ਮ ਪ, ਜਾਂ ਪ ਮ ਗ” ਇੱਜਾ ਸਿੱਧਾ ਕੋਮਲ ਮੱਧਮ ਨਹੀਂ ਲਾਈਦਾ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਇਕ ਵਿਸੇਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਪ, ਮੰਗ ਮਗ, ਜਾਂ ਨੁਰਗ ਮੰਗ, ਪਮਗ, ਮਗ, ਰਗ, ਨੁਰ ਗਰ, ਸ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਕਲਿਆਨ ਇਕ ਜਨਕ ਰਾਗ ਹੈ। ਭਾਵ, ਆਧੁਨਿਕ ਦਸ ਠਾਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਠਾਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਲਗ-ਭਗ ਚੌਵੀਹ ਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੋਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਗ ਯਮਨ ਕਹਿਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ਼ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਕਲਿਆਨ ਜਾਂ ਕਲਿਆਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਨਿਖਾਦ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਭਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਛੀ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਾਇਆ ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਅਕਸਰ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਲਾਪ ਦਾ ਆਰੰਭ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਨੁਰ, ਨੁਰਗ, ਮੰਗ, ਪਮਗ, ਰਗ, ਰ, ਨੁਰਸ। ਤਾਂਨ ਲਾਉਣ ਸਮੇਂ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਖੜਜ-ਪੰਚਮ ਦੋਵੇਂ ਸੁਰ ਬਹੁਤ ਘਟ ਲਾਈਦੇ ਹਨ, ਐਸਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤਾਂਨ ਵਿਚ ਇਕ ਖਾਸ ਮਧੁਰਤਾ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮਦਰ ਸਾਹਿਬ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਵਿਖੇ ਲਗ-ਭਗ ਚੌਵੀਹ ਘਟੋ (ਅਖੰਡ) ਕੀਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਚਾਰ ਚੌਕੀਆਂ ਖਾਸ ਨੀਜਤ ਹਨ। ਚੌਕੀ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ—ਚਾਰ ਰਾਗੀਆਂ ਦੀ ਭਜਨ ਮੰਡਲੀ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਬਾਪੀ ਹੋਈ ਕੀਰਤਨ ਮਰਯਾਦਾ। ਉਹ ਚਾਰ ਚੌਕੀਆਂ ਇਹ ਹਨ :—

੧. ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਆਮਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦੀ ਚੌਕੀ । ੨. ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਦੀ ਚੌਕੀ । ੩. ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ ਰਹਿਰਸ਼ ਦਾ ਪਾਣ ਆਰੰਭ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਦਰ ਦੀ ਚੌਕੀ । ੪. ਚਾਰ ਘੜੀ ਰਾਤ ਬੀਡਣ ਮੁਰ ਕਲਿਆਨ ਦੀ ਚੌਕੀ । ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਲਿਆਨ ਰਾਗ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਗਾਏ ਜਾਏ ਹਨ । ੫. ਸੌ, ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ-ਉਬਾਬੀ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਲਿਆਨ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ।

ਇਹ ਇਕ ਗੰਭੀਰ, ਸਰਲ ਤੇ ਭਗਤੀ ਰਸ ਰਾਜ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਇਕ ਇਸ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਗਾ-ਬਜਾ ਲੋਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

१. ग, रम, नूरम, नूरगा—रम, नूर, नूरग, रम—नूपप, पप, नूपप, मूपन, पूनर, नूरग, र, स—।

२. स—नूरग, रग—रम, नूरनूपप, पप मूपन, पप, मूपन, पूनर, नूरग, रमग, ग ता पु न र रगर, नूरम—रगरमनूपप, मूपन, पूनरग, नूरग, र स—।

३. रग—रगर, नूरग, मंग, प, मंग, रगर, नूरम—(स) नूपप, (प) (प) (न) रम, नूपप, नूपन, पप, मूपन, पूनर, नूरग, रगमंग, पमंग, रगर, नूरम—नूरज, (प) मंग, मूपमंग; रगरम, नूरगर, नूरम—।

४. सनूरम गर मंग, प, मंग, रग, नूरग, पूनरग, मूपप, मंग, मूप, नूपमंग, रगमंग, नूपमंग, रम, नूरम, गरमंग, नूरगमंपर, स, रग, द रग, रमग, पर, गरम, द र ग
प मंप—पप, मूपप, नूपप, ग मंन, पमंग, रम—, रगमंपन, मूपन गमंपन, रगमंपन, नूर
कमंपन, सं, नूपमंग, र, नूरम—।

५. प, मूपमंप, मूपप, नूपप, मूपनसं, नूपप, मंग, मूपन, सं—नूरंसं, नूरंसं, रंसं, संनूपप, मंग,
मूपनसं—नूरंसं, नूरनर, नूपप, मूपनसं—नूरनूपन, मूपन, रंसं—नूरंसं, रंग, रंसं—
सं नूरंसं, (स) नूपमंग—न, र, द, म, प प, नूरंसं—संनूप, नूरंसं, रंसं, मंबं, पं, मंबं, सं तं
रं, नूरंस—नूप, नूरंसं—रंसं, नूरनूरंसं, मंबं, पं, मंबंसं, नूरंसं, न रं गं मंपं, मंबं, सं तं
रं, नूरंस—नूप, (स) नूपप, (न) पमंग, (प) मंग, र, स—।

ਕਲਿਆਨ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਮੁਬਦ ਗੋਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਪ ਨ (੫) — ਗ	— ਸ ਕਰ		
੧. ਹ ਮਾ ਸ ਕੈ	੬ ਇਹ ਕਿ ਰ	ਨਰ ਗਮ੍ ਪਧ ਨਸ਼	ਨਧ ਪਮ੍ ਗਰ ਸ
੨. . . .	ਨਰ ਗਮ੍ ਪਧ ਨਸ਼	ਗਸ਼ ਨਧ ਪਮ੍ ਕਰ	ਗਮ੍ ਪਮ੍ ਕਰ ਸ
੩. ਸਰ ਗਮ੍ ਕਰ, ਗਮ੍	ਪਧ ਨਧ ਪਮ੍ ਗਰ,	ਗਮ੍ ਪਧ ਨਸ਼ ਰਸ਼	ਨਧ ਪਮ੍ ਕਰ ਸ
੪. ਨਰ ਨੁਝ ਰਕ ਰਮ੍	ਗਮ੍ ਕਪ ਮਪ ਮਪ	ਪਧ ਪਨ ਧਨ ਰਸ਼	ਨਧ ਪਮ੍ ਕਰ ਸ
੫. ਗਪ ਮੰਗ, ਮੰਧ ਪਮ੍	ਪਨ ਧਪ, ਧਸ਼ ਨਧ	ਨਰ ਸੱਨ, ਸੱਕ ਰਸ਼	ਸਰਾ ਰਸ, ਰਮ੍ ਗਰ, ਨਧ ਪਮ੍ ਗਰ ਸ
੬. ਮੰਗ, ਨਧ ਨਧ ਪਮ੍	ਸੱਨ ਸੱਨ ਧਪ, ਰਸ਼	ਮੰਗ ਮੰਗ ਰਸ, ਪਮ੍	ਪਮ੍ ਗਰ, ਧਪ ਧਪ ਸੱਨ ਧਪ ਮੰਗ ਰਸ
੭. ਸਨ੍ ਰਸ ਗਰ ਮੰਗ	ਪਮ੍ ਧਪ ਨਧ ਸੱਨ	ਰਸ਼ ਕੰਚ ਮਾਂਗ ਪਮ੍	ਕੰਚ ਕੰਚ ਰਸ਼ ਚੰਚ ਰਸ ਰਰ ਸਨ੍ ਸ
੮. ਸੱਨ ਸੱਨ ਨਧ ਨਨ	ਧਪ ਧਪ ਪਮ੍ ਧਪ	ਮੰਗ ਮੰਗ ਕਰ ਗਰ	
੯. ਪਮ੍ ਗਰ, ਗਮ੍ ਪਧ	ਪਮ੍ ਗਰ, ਗਮ੍ ਪਧ	ਨਧ ਪਮ੍ ਗਰ, ਗਮ੍	
ਗਰ, ਗਮ੍ ਪਧ ਨਸ਼	ਰਸ਼ ਨਧ ਪਮ੍ ਗਰ,	ਪਧ ਨਰ ਕਰ	ਸੱਨ ਧਪ ਮਕੀ ਰਸ

ਅਤਿਰਾ

M	P P S M S — S —		
੧. ਬਿ ਨ ਮਿ ਲ ਬੇ ੬ ਨਾ ੬	ਸੱਨ ਧਪ ਮੰਗ ਰਸ	ਨਰ ਗਮ੍ ਧਨ ਸ	
੨.	ਸੱਚ ਸੱਨ ਧਪ ਮੰਗ	ਰਗ ਮੱਪ ਧਨ ਸ	
੩. ਸੱਚ ਕੰਚ ਸਨ ਧਪ	ਮੰਗ ਰਸ ਨੁਝ ਗਮ੍	ਧਨ ਸ, ਗਮ੍ ਧਨ	ਸ, ਗਮ੍ ਧਨ ਸ
੪. ਨਧ ਪਮ੍ ਗਮ੍ ਧਪ	ਮੰਗ ਰਗ ਮੱਪ ਧਨ	ਸੱਨ ਧਪ ਮੰਗ ਰਸ	ਕੰਚ ਸੱਨ ਧਨ ਰਸ ਰਗ ਮੱਪ ਧਨ ਸ

੧. ਰਾਗ ਕਲਿ ਮਾਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਹਮਾਰੇ ਏਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥

ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਮਨ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਰੀਝੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਜ਼ ਨ ਕਛੁਐ, ਹਰਿ ਬੰਦ ਚਾਤਿਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੧॥

ਬਿਨੁ ਮਿਲਥੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ, ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਜੀਜੈ ॥੨੦॥

(ਰਾਮ ਕਲਿਆਨ ਮ: ੫, ਪੰਜਾਬ ੧੩੨੯)

ਅਸਥਾਈ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਆ	—	ਸ ਨ	ਸ ਜ	ਸ ਲਾ	—	ਸ ਿ	ਸ ਉ	ਨ ਕਾ	(ਸ)	ਨ ਜ	ਨ ਧ	ਨ ਕ	ਧ ਹੁ	ਪ ਐ	—
ਪ ਹ	ਮ ਦ	ਲ ਰ	ਪ ਦ	ਗ ਬੁ	—	ਸਰ ਦਾ	ਸ ਚਾ	ਸਰ ਕਿਂ	ਗਮ ਕਵਿ	ਪ ਕਉ	ਰ ਦ	ਗ ਦੀ	ਰ ਦੀ	ਨ ਸੈ	—

ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਭੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਨ ਲੜ)

ਲਾਲਨੁ ਰਾਵਿਆ ਕਵਨ ਗਤੀ ਰੀ ॥ ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝਹਿ ਮਤੀਰੀ ॥੧॥

ਸੂਹਬ ਸੂਹਬ ਸੂਹਵੀ ॥ ਅਪਨੇ ਪੀਤਮ ਕੇ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਾਵ ਮਲੋਵਉ ਸੰਗਿ ਨੈਨ ਭਤੀਰੀ ॥ ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਜਾਉ ਤਤੀਰੀ ॥੨॥

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਦੇਉ ਜਤੀ ਰੀ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੌਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀਰੀ ॥੩॥

ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਅਹੰਬੁਧਿ ਹਤੀ ਰੀ ॥ ਸਾ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਵਤੀਰੀ ॥੪॥

(ਗਾਨੁ ਸੂਹੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੨੩੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	—	ਤ	—	X	—	੨									
ਸ ਲਾ	—	ਨ ਲ	ਧ ਨ	ਪ ਰ	ਮ ਵਿ	ਗ ਆ	ਮ ਦ	ਪ ਕ	ਪ ਵ	ਗ ਨ	ਰ ਗ	ਨ ਤੀ	ਰ ਦ	ਸ ਰੀ	—
ਨੁ	ਗਮ ਖੀਂ	ਪ ਦ	ਨ ਬ	ਧ ਤਾ	—	ਪ ਵਹ	ਮ ਦ	ਲਾ	ਮ ਭਹਿ	ਗ ਦ	ਰ ਮ	ਸਨ ਤੀਂ	ਰ ਦ	ਸ ਰੀ	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਸੂ	—	ਮ ਹ	ਗ ਹ	ਗ ਹ	—	ਪ ਹ	ਪਧ	ਸ ਸੂ	—	—	ਸ ਹ	ਨ ਵੀ	ਰ ਦ	ਸ ਰੀ	—
ਗ ਅ	ਗ	ਸ ਨ	ਨ ਹੀ	ਧ ਤ	ਪ	ਪ	ਲਕੈ	ਮ ਦ	ਪ ਦੰ	—	ਗ ਵ	ਗ ਵੀ	ਪ ਦੀ	ਸ ਦੀ	—

—ਬਾਬੀ ਭੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਦੂਰੁ ਘਨੇ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਅਥ ਮਸਲਤਿ ਮੌਹਿ ਮਿਲੀ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥
 ਚੂਕਾ ਨਿਹੋਰਾ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਕੁਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਿਕਟ ਆਨਿ ਪ੍ਰਿਆ ਸੇਜ ਧਰੀ ॥ ਕਾਣਿ ਕਦਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥੨॥
 ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਖਸਮੁ ਹਮਰਾ ॥੩॥
 ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੈ ਪਿਨੁ ਘਰਿ ਅਗਇਆ ॥ ਬਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ॥੪॥
 (ਰਾਗ ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੩੮)

ਅਸਥਾਈ

X	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	ਧ	ਮ	ਪ	—
—	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਹੋ	ਡ	ਤੇ	ਤੇ	ਦੂ	੯	ਰ	੯
ਹ	ਲ	ਕ	ਕ	ਰ	ਲ	ਮ	ਹ	ਮ	ਕ	ਕ	ਕ	ਰਨ	ਰ	—
ਅ	ਬ	ਮ	ਸ	ਲ	ਤ	ਮੁ	ਹਿ	ਮਿ	ਲੀ	ਦ	ਦੂ	੯	ਰ	੯

ਅੰਤਰਾ

ਧ	ਕ	ਕ	ਧ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ
ਲ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਗ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸਾਂਨ	ਧ	ਮੰਗ	ਰਸ
ਵ	ਤ	ਮ	ਕ	ਇਆ	੯	ਕੁ	ਰ	ਮਿ	ਰ	ਸੰ	ਗ	ਮੇਡ	੯੯	ਰੋਡ	੯੯

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਛਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਤੁ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥
 ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਰੇਰੇ ॥
 ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥ ਉੰਤੇ ਤੇ ਉੰਚਾ ਭੁਗਵੰਤ ॥
 ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥
 ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥
 (ਰਾਗ ਗਊਬੀ, ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੯੮)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਨ	ਧ	—	ਪ	—	ਮ	ਤ	ਕ	ਮ	ਪ	ਤ	—	ਤ	—	ਤ	—	੨
ਨ	ਮ	ਤ	—	ਮ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਮ	ਤ	ਤ	—	ਤ	—	ਤ	—	੨
ਮ	ਲ	ਲ	ਲ	ਰ	ਪ	ਤ	ਤ	ਤ	ਮ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਰ	ਰ	ਸ	—
ਤ	ਮ	ਮ	ਤ	ਪ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਮ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਰ	ਤ	ਤ	੨

ਅੰਤਰਾ

੫	ਕ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸ	ਕ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਖ	ਕ	ਕ	ਕ	ਨ	ਕ	੨
ਕ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	੨

— ਸਾਕਹੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੫. ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਘ)

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥

ਛੁਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸਹਸਾ ਨਹ ਚੂਕੈ ਕੁਰ ਇਹ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ ਕੀਏ, ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥

ਜੋਗ ਜਗ ਨਿਹਫਲ ਤਿਰ ਮਾਨਉ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਸੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ੨ ॥

ਮਾਨ ਮੋਹ ਦੌਨੇ ਕਉ ਪਰਹਰਿ, ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਕੁਨ ਗਾਵੈ ॥

ਕਹੂ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਣੀ, ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾਵੈ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਗ, ਬਿਲਾਵਲ੍ਲ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੮੩੦)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਪ	ਰ	ਨ	ਧ	—	ਪ	ਮ	ਨ	ਧ	ਪ	ਨ	ਮ	ਨ	—	ਪ	—	੨
ਪ	ਰ	ਨ	ਧ	—	ਪ	ਮ	ਨ	ਧ	ਪ	ਨ	ਮ	ਨ	—	ਪ	—	੨	
ਮ	ਨ	ਧ	—	ਪ	ਮ	ਨ	ਧ	ਪ	ਨ	ਮ	ਨ	ਮ	—	ਪ	—	੨	
ਨ	ਧ	—	ਪ	ਮ	ਨ	ਧ	ਪ	ਨ	ਮ	ਨ	ਮ	—	ਪ	—	੨		

੨੧੯

ਪ	ਨ	ਧ	ਤ	ਪ	ਥਿ	ਪ	ਮੁ	ਗ	ਰ	ਗ	ਰ	ਗਮੁ	ਰ	ਗ	ਰ	ਸ	—
ਨ	ਨ	ਰ	ਦਿ	ਰ	ਹ	ਮ	ਨ	ਸ	ਦ	ਮ	ਨ	ਨ	ਦ	ਮ	ਧ	ਕੈ	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਇਓ	—	ਤੀ	—	ਗ	ਪ	ਪ	ਸੋ	ਧ	ਸ	ਬੀ	—	ਸੋ	—
ਸ	—	ਗ	ਰ	ਨ	ਰ	ਸ	ਸੀ	ਨ	ਧ	ਪ	ਸੋ	—	ਨ	—	ਮ	ਪ	—	
ਨ	ਨ	ਮ	ਸ	ਰ	ਨ	ਨ	ਹੀ	ਆ	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	ਵੈ	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	

ਲੌਟ—ਸਥਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਿਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ। ਅੰਤਰਾ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ “ਨਾਮ ਬਿਨਾਂ ਦੁਖ ਪਾਵੇ” ਦੀ ਭੁਕ ਗਾ ਕੇ ਹੀ ਅਸਥਾਈ ਤੇ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਲੜ ਵਧਾ ਕੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਇਹ ਇਕ ਪ੍ਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਹੈ।

੯. ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲੜ)

ਬਿਨ ਕਰਤਾਰ ਨ ਕਿਰਤਮ ਮਾਨੋ ॥

ਆਦਿ ਅਜੰਨਿ ਅਜੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਿਹ ਪਰਮੇਸਰ ਜਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੋ ਆਨ ਜਗਤ ਮੈ ਦਸਕ ਅਸੁਰ ਹਰਿ ਘਾਏ ॥

ਅਧਿਕ ਪ੍ਰੰਪੰ ਦਿਖਾਇ ਸਭਨ ਕਹ ਆਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਾਏ ॥੨॥

ਭੈਜਨ ਗੜ੍ਹਨ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸੋ ਕਿਮ ਜਾਤਿ ਗਿਨਾਯੋ ॥

ਤਾਂ ਤੇ ਸਰਬ ਕਾਲ ਕੇ ਆਸਿ ਕੇ ਘਾਇ ਬਚਾਇ ਨ ਆਯੋ ॥੩॥

ਛੁਟਿਹੋ ਕਾਲ ਫਾਸ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਗਹੈ ਸਰਨਿ ਜਗਤਾਗਰ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ, ਸ਼ਬਦ ਹਜ਼ਾਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦)

અમદાદી

२५८

*	ਮ	ਪ	ਕ	ਗ	ਗ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—
*	ਹ	ਹ	ਭ	ਹ	ਹ	ਬ	ਬ	ਾ	ਾ	ਾ	ਾ	—
—	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਿ	ਿ	ਿ	ਿ	—
ੴ	ਦਸ	ਕ	ਕ	ਅ	ਸ	ਰ	ਹ	ਤਿ	ਤ	ਤ	ਤ	—
—	ਗ	ਗ	ਮ	ਕ	ਕ	ਕ	ਚ	ਿ	ਿ	ਿ	ਿ	—
*	ਅਧਿ	ਕ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਚ	ਿ	ਿ	ਿ	ਿ	—
—	ਨ	—	ਸ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	—
*	ਹਾ	ੱ	ਪਹਿ	ਸ	ਨ	ਨ	ਹਾ	ਿ	ਿ	ਿ	ਿ	—

— ਬਾਬੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਭ । (ਸਤ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲੜ)

ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥

ਸਦ ਨਵਤਨ ਮਨ ਰੰਜੀ ਸੋਭਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ ॥੧॥

ਜੇਗ ਕਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸੇਖਨਾਗੇ, ਸਗਲ ਜਪਹਿ ਤਰੰਗੀ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜੇ ਪ੍ਰਤ ਕੇ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੨੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨	੫
				ਧ ਯ ਸੇ ੯
ਪ ਭਾ ੯ ੯	ਮੰ ੯ ੯	ਗਰ ਸੋਝ	ਕ ਭਾ ੯	ਰ ਸੇ ੯
— ੯	ਰ ਸੇ	ਰ ਨ	ਰ ਨ	ਰ ਨ
ਪ ਸੋ ੯ ੯	ਪ ੯ ੯	ਮੰ ਗਰ ਸੋਝ	ਪ ਭਾ ੯	ਗ ਲ ਨ
			ਕ ਭਾ ੯	ਕ ਭਾ ੯

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ ਬ੍ਰਹ ੯ ੯	ਪ ੯ ੯	ਪ ੯ ੯	ਧ ਸਿ ੯	ਯ ਮ ਨਿ ਦਿ ੯ ਦ੍ਰਾ ੯
— ੯	ਸੰ ਭ	ਨ ਭ	ਸੰ ਮ	ਪ ਗੀ ੯ ੯
ਪ ਭਾ ੯ ੯	ਮੰ ੯ ੯	ਗਰ ਸੋਝ	ਪ ਭਾ ੯	— ੯ ੯

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਭ੍ਰਾਂਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

(ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੂੰ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਸਾਹੁਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭੀ ਰਾਉਂਦੇ ਸਨ)

੮. ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਗ)

ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ।

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੂਬਡ ਪੁਰਖੁ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਅਗਮ ਹਹਿ, ਅਗਮ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਸੁਰਤਿ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀਂ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਸਦ ਗਾਵਹਿ, ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥

ਤੂ ਅਮਿਤਿ ਅਤੇਲੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ, ਬਹੁ ਜਪੀਐ ਬਾਹ ਨ ਪਾਇਆ ॥੪॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਮਰੀ ਜਨ ਮਾਣੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ਤੁਮੁ ਜਲਨਿਧ ਹਮ ਮੀਨੇ ਤੁਮਰੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥

ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧਯਦਨ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਨਭੁ ਜਪਾਇਆ ॥

ਮੈ ਮੁਰਖ ਅੰਧਲੇ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਹੈ, ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੬॥

(ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੩੧੯)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਕ ਰ ਕਾ	— ਸ — ੫ ਮੇ ੫	ਸ ਨਧ ਸ ਰ ਅੰ ੯੯ ਤ ਨ	ਕਰ ਰ ਸ — ਪਾਂ ੯, ੯
ਕ ਰਿ	ਗ ਸ ਅ ਗ ਕ ਪ੍ਰ ਤ	ਗ — ਗ ਰ ਧ ੯ ਕੰ ੯	ਮੰ ਪ ਨ ਸ ਤ੍ਰ ੯ ਬਾ ੯
ਨ ਪ੍ਰ	ਨ ਪ ਪ ਪ੍ਰ ਚ ਪਿ	ਮੰ ਪ ਪ ਮ ਗ ਤਾ ੯ ਮੇ ਰਾ	ਮੰ ਤ ਨ ਸ ਤ੍ਰ ੯ ਬਾ ੯

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਨਾ	— ਧ ਧ ੫ ਮ ਅ	ਨ ਸ — ਸ ਸ ੯ ਸੰ ੯ ਖ ਅ	ਨ ਰ ਸ ਵਹਿ — ੯ ਗ ਮ ਹਹਿ ੯	ਮੰ ਪ ਪ ਮ ਗ ਤ੍ਰ ੯ ਬੈ ੯

ਨ	ਰ	ਸ	-	ਨ	ਪ	ਨ	ਸ	ਨ	-	ਪ	-	ਨ	ਸ	ਨ	ਧ
ਅ	ਗ	ਮ	-	*	*	ਹ	ਰਿ	ਰਾ	ੴ	ੴ	ਇਆ	ਕ	ਨੋ	ਨ	ੰ
ਪ	ਮ	ਧ	-	ਮ	ਗ	ਰ	ਲ	ਰ	-	ਸ	-	ਦਿ	ਰ	ਗ	ਮ
ਇਆ	ਤ	ਨੀ	-	ਸ	ਰ	ਤ	ਬਹੁ	ਕੀ	੫	ਠੀ	੯	ਡ	ਕ	੮	੯
ਪ	ਧ	ਨ	-	ਸ	ਨ	ਪ	ਪ	ਪਾ	ਗਰ	ਸ	ਗ	ਰ	ਗਮ	ਧ	ਪ
ਤਿ	ਭ	ਨ	ਹੀ	ਕੀ	੯	ਮ	ਤ	ਪਾਂ	ਇਆ	੯	ਰਾ	ਮਾ	ਰਾ	ਗਮ	ਪਧ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਆਂਡਰੋ ਤੇ ਛਾਓ ।

ਨੋਟ :— ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੌਗੀ ਬੰਦਿਸ਼ ਹੈ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲੜ)

ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਗੇ ॥
 ਹਉ ਤੁਮਰੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਆਸ ਪ੍ਰਭ ਮੇਹਿ ਕਬ ਗਲ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਮੁਗਧ ਇਆਨ, ਪਿਤਾ ਸਮਝਵਹਿਗੇ ॥
 ਸੁਤੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿ, ਜਗਤ ਪਿਤ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥੨॥
 ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਮ ਪਾਵਹਗੇ ॥
 ਮੇਹਿ ਢੂਜੀ ਨਾਹੀ ਠਉਰ, ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਹਮ ਜਾਵਹਗੇ ॥੩॥
 ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿ ਭਗਤ, ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥
 ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ, ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਵਹਗੇ ॥੪॥
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਵਹਿਗੇ ॥੫॥

(ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ਮ: ੮, ਪੰਨਾ ੧੩੨੧)

ਅਸਥਾਈ

X	2	0	3
-ਸ *ਨਿ *ਧ	(ਸ) ਸ ਨ ਨਧ ਨ ਨ ਰਿ ਧ ਧ ਧ ਸ ਸ ਸ -ਸ ਹਉ	ਨ ਹਮ ਹ ਹ ਗੁਝ ਨ ਨ ਗਾ ਵਹ ਗੋ, ਸ਼	ਰਗਮੁਪ -ਰ ਗਰ ਸ ਕੀੜੜ ਦੰਜੇ ਕਿਰ ਪਾ
ਸ —	ਗ ਤ ਮ ਗੀ	— ਗ ਗਗ ਮੁ ਮੁਗ ਪ ਪ ਪ ਹਉ	ਗਰ ਗਰ ਨਰ ਸ ਨਕ ਗਾਂ ਵਹ ਕੇ

(੫) ਮੁ ਗ ਰ | ਪਗ ਪ ਗ ਰ | ਨ ਰਰ ਸ ਸਸ | ਰਗਮਪ
ਮੁ ਸ ਹਿ ਤ | ਕਡ ਬ ਗ ਲ | ਲਾ ਵਹਿ ਲੋ, ਪ੍ਰਭ | ਕੀਜੇ...

ਅੰਤਰਾ

ਸੰਸ	ਸੰਸ	(ਸੰ)	ਸੰ	ਨ	-ਧ	ਸੰ	ਸੰਚ	ਸੰ	ਨਨ	ਧ	ਪ	ਕ	ਪ	ਧ
ਮੁਗ	ਧਾਇ	ਆ	ਨ	*	*ਪਿ	ਤਾ	ਸਮ	ਝਾ	ਵਹਿ	ਗੋ	ਤ	ਸੂ	ਰ	ਨਵੰ
ਨ	ਧਧ	ਮੰਧਨ	(੫)	ਪਧ	ਮੁ	ਗ	ਰ	ਨ	ਰਰ	ਸ	ਸਸ	ਲ	ਗਮਪ	—
ਕੁ	ਲਵਿ	ਗਾਡ	ਰ	ਜਗ	ਤ	ਪਿ	ਤ	ਭਾ	ਵਹਿ	ਲੋ	ਪ੍ਰਭ	ਕੀਜੇ	...	

ਨੋਟ :—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਖ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਰਾਗ ਦਾ ਆਲਾਪ ਆਦਿ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਨਾ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੋ ਤਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਟਿਕਿਨ ਜੋ ਅਗੇ 'ਇਕਤਾਲੇ' ਵਿਚ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਗਾ ਸ਼ਬਦੇ ਹੋ। ਇੰਜ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਤੇ ਆਨੰਦ ਆਵੇਗਾ।

੧੦. ਰਾਗ ਯਮਨ ਕਲਿਆਨ, ਤਾਲ ਬਹਿਰਵਾ (ਮੱਧ ਲਾਲ)

ਆਇਆ ਸਫਲ ਤਾਹੂ ਕੇ ਗਨੀਐ ॥ ਜਾਸੁ ਰਸਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਨੀਐ ॥

ਆਇ ਬਸਹਿ ਸਾਪੂ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗੇ ॥

ਆਵਤ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਥਿਧਾਤਾ ॥

ਏਕਹਿ ਆਵਨ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੩॥

(ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮ; ਪ, ਪੰਨਾ ੨੫੨)

ਅਸਥਾਈ

x	o	x	o	n
ਸ — ਗ ਸ 5	ਰ ਗ ਲ 5	ਰ ਸ ਲ 5	ਰ ਨ ਲ 5	ਸ — ਲ 5
ਸ — ਰ ਸ 5	ਸ — ਲ 5	ਸ — ਲ 5	ਸ — ਲ 5	ਲ ਗ ਕੈ 5
ਗ ਰ ਗ ਨੀ ਅੰ	ਰ ਸ ਨੁ ਜਾ	ਰ ਸ ਨੁ ਜਾ	ਮੈ ਪ ਜਾ	ਮ ਕ ਸ ਰ

ਪ	ਧ	ਪ	—	—	ਪ	ਧ	ਪ	—	—	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਨ	ਵ	ਜ	—	ਪ
ਸ	ਨ	ਤ	ੱ	ੱ	ਤ	ਹ	ਰ	ਿ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਲ	ਮ	ਲ	ਮ	ਲ	ਮ	ਲ	ਮ	ਲ	ਮ	ਲ	ਮ	ਲ	ਮ	ਲ	ਮ	ਲ	ਮ	ਲ
ਸ	ਹ	ਸ	ਹ	ਸ	ਹ	ਸ	ਹ	ਸ	ਹ	ਸ	ਹ	ਸ	ਹ	ਸ	ਹ	ਸ	ਹ	ਸ	ਹ
ਨ	—	ਰ	—	—	ਸ	—	—	—	—	—	ਨ	—	ਸ	—	ਨ	—	ਸ	—	ਨ
ਸ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ
ਪ	ਮ	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	ਕ	ਰ	ਪ	ਕ	ਰ	ਪ	ਕ	ਰ	ਪ
ਨ	ਾ	ਾ	ਾ	ਾ	ਾ	ਾ	ਾ	ਾ	ਾ	ਾ	ਾ	ਾ	ਾ	ਾ	ਾ	ਾ	ਾ	ਾ	ਾ
ਕ	ਰ	—	—	—	ਸ	—	—	—	—	—	ਨ	—	ਸ	—	ਨ	—	ਸ	—	ਨ
ਰ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ

ਚਲਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਾ

੧੧. ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ, ਸੁਲਭਾਕ (ਮੱਧਯ ਲਾਲ)

ਨ ਰਾਗੀ ਨ ਰੰਗੀ ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੇਖੰ ॥ ਨ ਮੇਰੀ ਨ ਕ੍ਰਹੋਰੀ ਨ ਦੂਰੀ ਨ ਦ੍ਰੇਖੰ ॥
 ਨ ਕਰਮੰ ਨ ਭਰਮੰ ਨ ਜਨਮੰ ਨ ਜਾਤੰ ॥ ਨ ਮਿਤ੍ਰੰ ਨ ਸੱਤ੍ਰੰ ਨ ਪਿਤ੍ਰੰ ਨ ਮਾਤੰ ॥੧॥
 ਨ ਨੇਰੀ ਨ ਗੇਹੀ ਨ ਕਾਮੰ ਨ ਧਾਮੰ ॥ ਨ ਪੁਤ੍ਰੰ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੰ ਨ ਸੱਤ੍ਰੰ ਨ ਭਾਮੰ ॥
 ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ ਅਜੇਨੀ ਸਰੂਪੰ ॥ ਸਦਾ ਸਿੱਧ ਦਾ ਬੁੱਧਿ ਦਾ ਬਿੱਧ ਰੂਪੰ ॥੨॥
 ਨਹੀਂ ਜਾਨ ਜਾਈ ਕਛੁ ਰੂਪ ਰੇਖੰ ॥ ਕਹਾ ਬਾਸੁ ਤਾ ਕੇ ਫਿਰੈ ਕਉਨ ਭੇਖੰ ॥
 ਕਹਾ ਨਾਮ ਤਾ ਕੈ ਕਹਾ ਕੈ ਕਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਕੈ ਬਖਾਨੇ ਕਹੇ ਮੇਨ ਆਵੈ ॥੩॥
 ਨ ਰੰਗੀ ਨ ਸੌਗੀ ਨ ਮੇਰੀ ਨ ਮਾਤੰ ॥ ਨ ਕਰਮੰ ਨ ਭਰਮੰ ਨ ਜਨਮੰ ਨ ਜਾਤੰ ॥
 ਅਦ੍ਰੇਖੰ ਅਭੇਖੰ ਅਜੇਨੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ ॥੪॥੯॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ, ਬੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ, ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

X	O	੦	੨	੩	O	੮	੯	੧੦	੧੧
ਗਰ ਮਦ	ਕ. S	ਕ. ਏ	ਸ ੯	ਸ ਬ	ਕ. ਲ.	ਸ ਖ	੯	੯	ਸ ਨ
ਨ. ਮ	ਕ ੯	ਕ ਏ	— ੯	ਕ ਬ	ਕ ਲ.	— ੯	੯	੯	ਸ ਨ
ਮ ਲ ਗ	— ੯	ਮ ਕ	— ੯	ਧ ੯	ਮ ਲ.	ਸ ਖ	— ੯	੯	ਸ ਨ
ਨ ਵ	— ੯	ਕ ਪ	— ੯	ਨ ਠ	ਕ ਲ.	ਸ ਖ	— ੯	੯	ਪ ਨ
ਨ ਮ	— ੯	ਧ ਹ	— ੯	ਪ ਨ	ਮ ਝੁ	ਪ ਹ	— ੯	੯	ਪ ਨ
ਲ ਚ ਤ	— ੯	ਕ ਹ	— ੯	ਧ ਨ	ਲ ਚ	ਸ ਖ	— ੯	੯	ਸ ਨ

ਅਤਰਾ

—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

— ਸਥਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਿਕਾਂ ਅਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।
(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੧. ਰਾਂਗ ਕਲਿਆਨ, ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੇ ਕਹੀਅਹੁ ਪ੍ਰਿਆ ਕਹੀਅਉ ॥

ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨਤੇ, ਕਹਹੁ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਹੀਅਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕੋ ਕਹਿਤੇ ਸਭ ਥਾਹਰਿ ਥਾਹਰਿ, ਕੋ ਕਹਤੇ ਸਭ ਮਹੀਅਉ ॥

ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਾਂਤਿ ਬੁਝੀਅਉ ॥ ੧ ॥

ਸਰਬ ਨਿਵਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੇਪ ਨਹੀ ਅਲਪਹੀਅਉ ॥

ਨਾਨਕੁ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੋ ਬਸਹੀਅਹੁ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੦)

માર્ગદારી

— ਬਾਬੀ ਤਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਕੇ ਲਾਉ ।

੧੩. ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ, ਚਪਤੀਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਜ)

ਰੇ ਮਨ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੀਐ ਸੀਧੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਉ ॥
 ਪਾਵੈ ਬਾਪੁ ਡਰਾਵਣੇ ਆਗੇ ਅਗਨਿ ਤਲਾਉ ॥
 ਸਹਜੈ ਜੀਆਰਾ ਪਾਰਿ ਰਹਿਓ ਮਾ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਢੰਗੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥੭॥
 (ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਪੀਕ)

ਅਸੰਗਾਈ

X	ਪ ਮ ਰੇ	ਪਧ ਮਨ	੨	ਮੰਧ ਡੋਡ	ਨਸ ਗਡ	ਨਧ ਨਡ	੦	ਪਹੰਚ ਡੋਡ	ਧ ਲੀ	੩	ਪ ਐ	ਮੰਝ ੜੜ	ਮੰ ਸ
ਧ	ਸੀ	ਪ ਯੈ	ਮੰਗ ਮਾਡ	ਮ ਡ	ਨਾ ਕੁ ਰਾਰ	ਨਾ ਰਾ	ਨਾਮ ਧਾਡ	ਪਧ ੜੜ	ਮ ਪ ਕ੍ਰੀ	—	—	—	—
ਪ	ਪ	ਮ ਖੁ	ਤਾ ਬਾ	ਤ ਖ	ਰ	ਡ	ਨ ਰਾ	ਤ ਵ	ਸ ਲੰ	—	—	—	—
ਨ	ਆ	ਰ ਕੈ	ਗੱਲ ਅਗ	ਮ ਨ	ਪਪ ੜੜ	ਗੱਲ ਲਾਡ	ਨਧ ੜੜ	ਨਧ ੜੜ	ਧ ਕ੍ਰੀ	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਸਹ	ਕ ਸੈ	ਮ ਜੀ	ਧ ਅ	ਧ ਰਾ	ਸੰ ਪ	ਸੰਸੰ ਰ,ਰ	ਸੰ ਚਿਓ	—	—
ਸ ਮਾ	ਸ ਕਉ	ਲਾ ਅਵ	ਧ ਰ	ਮੰਮ ੜਨ	ਮੰਧ ੜੜ	ਨਸ ੜੜ	ਨ ਕ	ਧ ਤ	ਪ ਤ
ਪ ਨਾ	ਪਮ ਨਕ	ਕ ਗ	ਕ ਰ	ਰਰ ਮੁਖ	ਨ ਹ	ਵ ਟੀ	ਸ ਐ	—	—
ਲਨ ਹਰਿ	ਰ ਪੀ	ਕ ਤ	ਮ ਮ	ਪਾਪ ਸਿਉ	ਗੱਸ ਸੌਡ	ਨਧ ੜੜ	ਨਧ ੜੜ	ਧ ਕ੍ਰੀ	ਪ ਗ

ਨੋਟ :— ਇਸ ਸ਼ਬਦ-ਤੀਤ ਨੂੰ ਲਾਉਣ ਸਮੇਂ ਫੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾ ਕੇ ਸਮ (ਗੁਰ) ਤੇ ਭਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

੧੪. ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਜ)

ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਗੇ ॥
 ਹਉ ਤੁਮਰੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਆਸ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਬਬ ਗਲ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਮੁਗਧ ਇਆਨ ਪਿਤਾ ਸਮਝਾਵਹਿਗੇ ॥
 ਸੁਤੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਕੁਲਿ ਬਿਗਾਰ ਜਗਤ ਪਿਤ ਭਾਵਹਗੇ ॥੨॥
 ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਆਪੀ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਮ ਪਾਵਹਗੇ ॥
 ਮੋਹਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਠਉਰੁ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਹਮ ਜਾਵਹਗੇ ॥੩॥
 ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿ ਭਗਤ ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥
 ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਵਹਗੇ ॥੪॥
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਵਹਿਗੇ ॥੫॥

(ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੩੨੧)

ਅਸਥਾਈ

x	o	੦	੨	੦	੦	ੳ	੪	੯
ਰ ਗ ਕੀ	—	ਰ ਜੈ	ਗ ਪ	ਮ ਨਿ	ਰ ਧਾ	—	ਸ ਨ.	ਸ ਹ
ਰਾ ਹਰਿ	ਰ ਲ	ਲ ਨ	ਗਮ ਗਾਡ	ਪ ਦ	ਮ ਵਹ	—	—	ਪ ਹਉ
ਰ ਨ ਤੁਮ	ਨ ਗੀ	ਨ ਕ	ਨ ਰਉ	ਨ ਨਿ	ਧ ਤ	ਪਨ ਆਡ	ਸ ਤ	ਸ ਪ੍ਰਭ
ਨ ਕਬ	ਨ ਕ	ਨ ਲ	ਨ ਲਾ	—	ਧ ਵਹਿ	ਨਧ ਕੈਡ	ਨ ਤ	ਸ ਪ੍ਰ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਕ ਬਾ	ਗ ਰਿ	ਗ ਕ	ਮੁ ਮੁਲ	ਧ	ਧ ਇ	ਨ ਸੰ ਆ	—	ਪ ਹਮ
—	—	—	—	—	—	—	—	ਸੰ ਪਿ

ਨ ਤ	ਨ ਸ	ਨ ਮ	ਰ ਝ	—	ਰ ਹਿ	ਕ ਵ	ਰ ਤ	ਸ ਤ	—	ਸ ਸ	ਸ ਤ
ਨ ਖਿਨ	ਨ ਖਿ	ਨ ਨ	ਨ ਕੁ	ਧ ਲ	ਨ ਵਿ	ਸ ਗਾ	—	ਤ ਤ	ਸ ਰ	—	ਸ ਜ
ਨ ਕਤ	ਨ ਪਿ	ਨ ਤ	ਨ ਭਾ	—	ਧ ਵਹਿ	ਨਪ ਗੈਂ	ਨ ਤ	ਧ ਪ	ਕਰ ਤਾ	ਸ ਪ੍ਰ	ਰ ਤ

—ਬਾਕੀ ਤੁਥਾ ਅਤੇ ਤੇ ਲਾਓ ।
(ਸੁਤ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੫. ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਾਘ)

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕਲਿਆਨ ਕਰਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਊ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਖਾਵਨੇ ॥੨॥

ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਅਠਿਕ ਸੂਖ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਨੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਲੁਬਧ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁਤਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਵਨੇ ॥੩॥

(ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੨੩)

ਅਸਥਾਈ

x	o	੦	੨	o	੩	੩	੯	੯	੯	੯	੯
ਨ ਚ	ਧ ਰ	ਨ ਨ	— s	— s	ਧ ਤ	ਮ ਸ	ਧ ਰ	ਪ ਨ	— s	ਸ ਹ	ਸ ਤ
ਗ ਲਿਆ	ਰ	ਗ ਤ	— s	— s	ਤ	ਨ ਕ	ਰ	ਸ ਨ	— s,	ਸ ਪ੍ਰ	ਸ ਭ
ਨ ਨਾ	ਧ ੜ	ਨ ੜ	— s	ਰ	ਰ ਮ	ਲ ਥ	ਗ ਤਿ	ਮ ਤ	— s	ਪ ੜ	— s
ਕ ਧ	ਰ	ਗ ਤ	— s	— s	ਤ	ਸ ਨ	— s	— s	— s,	ਸ ਹ	ਸ ਰਿ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਸਾ	—	s	ਧ	—	s	ਪ	ਧ	ਸੰ									
ਨ ਜ	—	s	ਕ	—	s	ਕ	ਕ	ਸੰ									
ਨ ਵਾ	—	s	—	—	s	ਧ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਅ ਖ	ਚ	ਕ	—	—	s	ਰ	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	s	s	—	—	s	ਵ	ਨ	s	s	s	s	s	s	s	s	s	s

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।
(ਸੂਰ ਰਥਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੯. ਰਾਜ਼ ਕਲਿਆਨ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨ ਕਉਨ੍ਹ ਕਰੈ ॥
ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ, ਮਾਥੇ ਛੜ੍ਹ ਧਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੀ ਡੌਰਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੀ, ਤਾ ਪਰ ਤੁਹੀ ਢਰੈ ॥
ਨੀਤਹੁ ਉੱਚ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਫਰੈ ॥ ੧ ॥
ਨਾਭਦੇਵ ਕਬੀਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਸਪਨਾ ਸੈਣ ਤਰੈ ॥
ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸੁਨਹੂ ਤੇ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਸਭੈ ਸਰੈ ॥੨॥

(ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ, ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੦੬)

ਅਸਥਾਈ

x	o	੨	ਨ	ਧ	ਗ	੦	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਧ	ਗ	ਮ	ਨ	ਨ	ਨ	
ਪ ਚ	—	s	—	s	ਜ	ਪ	ਗ	ਸ	ਗ	ਰ	s	ਗ	ਸ	ਮ	ਨ	ਮ	ਨ
ਪ ਵਾ	—	s	—	s	ਜ	ਧ	ਮ	ਸਟੀ	ਗ	ਮ	s	ਮ	ਨ	—	ਨ	ਮੇ	
ਪ ਸਾ	ਮ	ਲ	ਮ	ਲ	ਗ	—	ਮ	ਹ	ਧ	ਨ	ਲ	ਨ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਪ

ਧਰੈ	ਨ ਡ	ਪ ਡ	ਪ ਡ	ਨ ਹੋ,	ਪ ਗ	ਪ ਗੀ	ਮੱ ਡ	ਕ ਡ	ਰ ਡ	ਕ ਬ	ਮ ਡਿ
ਪਵਾ	— ਸ	— ਸ	— ਸ	ਨ ਜ,	ਪ ਗ	ਪ ਗੀ	ਮੱ ਡ	ਕ ਡ	ਰ ਡ	ਕ ਬ	ਮ ਡਿ
ਮ ਧ ਐ	— ਡ	ਪ ਸੀ	ਨ ਸੰ ਲਾ	— ਡ	ਸ ਲ	ਸ ਤ੍ਰੁਭ	ਸ ਥਿ	ਸ ਨ	ਨ ਵਦ	ਨ ਨ	ਸ ਕ
ਨ ਰੈ	ਪ ਡ	ਨ ਡ	ਪ ਡ	ਨ ਹੋ	ਪ ਗ	ਪ ਗੀ	ਮੱ ਡ	ਕ ਡ	ਰ ਡ	ਕ ਬ	ਮ ਡਿ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਵਾ	— ਡ	ਜ ਡ	ਮ ਜਾ	ਪ ਡ	ਪ ਗੀ	ਨਸੰ ਡੇਂ	— ਡ	ਸ ਡ	ਸ ਡ	— ਡ	ਨ ਡ
ਸ ਡ	— ਡ	ਸ ਡ	ਨ ਗ	ਪ ਤ	ਨ ਕਉ	ਸ ਲਾ	— ਡ	ਨ ਗ	ਨ ਕੇ	ਧ ਡ	ਨ ਡ
ਪ ਡ	— ਡ	ਗ ਡ	ਗ ਤਾ	ਪ ਤ	ਗ ਤ	ਮ ਤੁ	— ਡ	ਨ ਹੀ	ਨ ਹੀ	— ਡ	ਸ ਡ
ਧ ਰੈ	ਨ ਡ	ਧ ਡ	ਪ ਡ	ਨ ਹੋ	ਧ ਗ	ਪ ਗੀ	ਮੱ ਡ	ਕ ਡ	ਰ ਡ	ਕ ਬ	ਮ ਡਿ

—ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ ।

ਨੋਟ :—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ (ਟਿਧੂਨ) ਦੀ ਵੰਡਿਸ਼ ਇੰਜ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਗਵਈਆ ਥਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਥਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਉਸ ਦੀ ਫਿਡਾਈ ਕਰ ਤਿਹਾ ਹੋਵੇ । ਪਚਮ ਸੁਰ ਤੋਂ ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਦੀ ਨਿਖਾਨ ਸੁਰ ਤੋਂ ਆਉਣ ਨਾਲ ਰਾਗ ਵਿਚ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੋਤੇ ਲਈ ਇਹ ਨਿਰਨਾ ਕਰਨਾ ਅੰਖਾਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ।

੧੭. ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ, ਇਕਤਾਲਾ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲੜ)

ਹਮਰੈ ਏਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੇ ॥

ਅਛਿ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਮਨੁ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਰੀਝੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਿਉ ॥

ਆਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂ ਅੰ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਚਾਤ੍ਰਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥ ੧ ॥

ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੈ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਜੈ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੨੯)

ਆਸਥਾਈ

ੴ	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨
ਰਾਗ	ਰਗਰ	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦
ਹਡ	ਮਾਡ	(ਸ)	ਲੇ	ਕਿਰਦ	ਲੇ	ਪਾ	ਲੇ	ਪਾ
ਰਾਗ	ਰਗ	ਰ	ਨੱਸ	ਸ	ਸ	ਗ	ਗ	ਗ
ਅਛਿ	ਮਕਰ	ਹ	ਚੜ	ਚ	ਚ	ਨ	ਵ	ਮ
ਪ	ਨ	ਪ	(ਪ)	ਵ	ਵ	—	ਲ	ਸ
ਮ	ਨ	ਨ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	੦	੦	੦

ਅੰਤਰਾ

੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨
ਅ	ਨ	ਪ	ਨੱਪ	ਸੰ	ਸੰਸਿ	ਲੰ	ਸੰ	—	ਨੱਧ
ਖ	ਨ	ਨ	ਨੱਖ	ਲੁ	ਸੁ	ਕਾ	ਨਾ	ਨ	ਹੀਡ
ਸੰਨੱਧ	ਨੱਧ	ਪ	(ਪ)	ਪ	(ਪ)ਮ	ਗ	ਰ	ਗ	ਪ
ਨੱਡ	ਨੱਡ	ਵ	ਕੁ	ਐ	੦੦	ਹ	ਰ	ਬੂੰਦ	ਦ
ਸੰਡ	ਨੱਡ	ਵ	ਕੁ	ਖਾ	੦੦	ਪੇ	ਖ	ਦ	ਸੰਡ
—	ਨ	ਧ	ਪ	ਰ	ਗ	—	ਲ	ਲੰਧ	—
੦	ਚਾ	੦	ਤ੍ਰਿ	ਕ	ਕਉ	੦	ਦੀ	ਜੀ	੦
੦	ਨਾ	੦	੦	ਨ	੦	ਕ	ਜੀ	੦	੦

ਨੋਟ :—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਖੇਡਾਲ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਭਾਵ—ਬਿਲੰਬਿਤ ਲੜ ਵਿਚ 'ਇਕਤਾਲੇ' ਦਾ ਠੇਕਾ ਰੱਖ ਕੇ ਰਾਗ ਦਾ ਆਲਾਪ ਤਾਨ ਪਲਟੇ ਆਦਿ ਲਾਉਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਹੈ।

੧੮. ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ, ਪੜਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਖ)

ਕਉਣ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਕਹਾ ਕਰਉ ॥

ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਮਤ੍ਰਗਿਆ ਅਜਰੁ ਪਦੁ ਕੈਸੇ ਜਰਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬਿਸਨ ਮਹੇਸੁ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ, ਕੈ ਦਿਵਿ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ॥ ੧ ॥

ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਰਾਜੁ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਸੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾਉ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਗਹਾਉ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੨੨)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੦	੩	੪						
ਸ ਕਉ	ਨਧ ੯੯	ਪਮ ਨਡ	ਪ ੯	ਕ ਭਿ	ਰ ਧ	ਗ ਤਾ	ਪ ਕੀ	ਗਰ ਕਹਾ	ਨ ਸ ਕ	— ੯	ਸ ਰਾਉ
ਨ ਧ	ਪ ਰ	ਨ ਤੰ	ਗ ਰਿਆ	ਕ ਤ	ਪ ਨ	ਗ ਗਿਆ	ਕ ਨ	ਰਰ ਸਸ	ਸਨ ਦੁੰ	ਰ ੯	ਸ ਗਿਆ
ਨ ਅ	ਰ ਜ	ਗ ਰ	— ੯	ਮ ਪ	ਧ ਦ	ਪ੍ਰ ਕੀ	ਨ ਸੇ	ਸਨ ਦੁੰ	ਨ ਜ	ਪ ੯	ਪ ਰਾਉ

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ ਰੂਪਕ, ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਖ ਵਿਚ

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨
ਪ ਥਿ	ਮੰਗ ੯੯	— ੯	ਨ ਹੋ	— ੯	— ੯
ਨ ਸਿ	ਧ ੯	ਨ ਮੁ	ਰ ਨਿ	ਰ ਨਿ	ਨ ਸਦ੍ਵਾ
ਸ ਕੈ	— ੯	ਧ ਦ	ਪ ਸ	ਮ ਰ	ਪ ਰਾਉ
ਗ ਕੈ	— ੯	ਰ ਦ	ਪ ਤ	ਗ ਰ	ਸ ਰਾਉ

ਕਉਣ...

ਸੰਚਾਰੀ, ਤਾਲ—ਸੂਲਫਾਕ, ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੰਗੂਨ ਲਪਾ ਵਿਚ

X	੦	੨	੩	੦
ਸ ਕਾ	ਲ ਵ	ਸ ਹ	ਕ ਹ	ਲ ਵ
ਲ ਕਾ	ਵ ਵ	ਲ ਹ	ਵ ਹ	ਵ ਵ
ਪ ਕੁ	ੴ	ਪ ਮ	ਪ ਧ	ੴ
ਗ ਮੁ	ਰ ਕ	ਗ ਕ	ਰ ਕ	ੴ

ਅਭੋਗ—ਤਿੰਨਤਾਲ, ਸੂਲਫਾਕ ਦੀ ਲਪਾ ਵਿਚ

X	੨	੦	੩
ਪ ਕ	ਪ ਕੁ	ਨ	ਸ ਪਾ
ਪ ਕ	ਪ ਕੁ	ਨ	ਸ ਪਾ
ਸ ਸਾ	ਰ ਕੁ	ਰ	ਨ
ਸ ਸਾ	ਰ ਕੁ	ਰ	ਨ

ਨੋਟ :—ਪੜਤਾਲ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਤਾਲਾਂ ਦੀ ਲਪਾ ਕਾਇਮ ਰਹੇ।

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੯. ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ, ਪੜਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਜ)

ਗੁਨ ਨਾਦ ਪ੍ਰਣਿ ਅਨੰਦ ਬੇਦ ॥

ਕਬਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਨ ਰਸਿਕ ਰਸਨ ਨਮ੍ਰਾ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ ॥੧॥

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਗਿਆਨ ਭੁਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਅਖੰਡਲੀ ॥

ਓਤਿ ਪੌਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ਕਛੂ ਦੁਖੁ ਨ ਡੰਡਲੀ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੨੨)

ਅਸਥਾਈ

x	੦	੨	੦	੩	੪	ਸਰ ਗੁਨ					
ਗ ਨਾ	— ੯	ਰ ਦ	ਕ ਧ	ਗ ਨ	ਰ ਅ	ਸ ਨੈ	— ੯	ਸ ਦ	ਸ ਬ	ਨਪ ੯ਦ,	ਸਰ ਗੁਨ
ਗ ਨਾ	— ੯	ਰ ਦ	ਕ ਧ	ਗ ਨ	ਰ ਅ	ਸ ਨੈ	— ੯	ਸ ਦ	ਸਨ ੯ਦ	ਰ ੯	ਸ ਦ
ਸ ਕ	ਸ ਬ	ਨੁਧ ਤ	ਸ ਸ	ਸ ਨ	ਰ ਤ	ਗ ਮੁ	ਮੁ	ਗ ਨਿ	ਪ ਜ	ਪ ਮਿ	ਪ ਲ
ਪ ਸੰ	ਧ ੯	ਨ ਤ	ਧ ਮੁ	੫	ਮੁ	ਗ ਲੀ	੫	ਰ ਸ	੯	ਨੁਧ ੯ਦ,	ਸਰ ਗੁਨ ਨਾਦ...

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ ਰੂਪਕ, ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਜ ਵਿਚ

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨	—					
ਪ ਗਿਆ	ਮ ਨ	ਮ ਧਿਆ	— ੯	੨	ਮੁਧ ੯	ਸ ਮਾ	— ੯	ਸ ਨ	ਸ ਦਾ	— ੯	ਸ ਨ
ਸ ਮ	ਸ ਨ	ਨ	ਸ ੯	ਸ ਰ	ਸ ਰ	— ੯	ਕ ਰ	ਕ ਰ	ਸ ਨ	੯	— ੯
ਪ ਨਾ	— ੯	ਮ ਨ	ਮ ਨ	ਰ ੯	ਰ ੯	ਮ ੯	ਗ ੯	ਗ ੯	ਧ ੯	੯	— ੯

ਸੰ
ਆ ॥ ੫ ॥ ਨੂੰ ਪ ॥ ੫ ॥ ਪ ॥ ੫ ॥ ਪੁੰ ॥ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿ ॥ ੫ ॥ ਕਲੀ ॥ ੫ ॥ ਸਾਗ ॥ ੫ ॥ ਹਨ
ਨਦਰਿ...

ਸੇਚਾਰੀ—ਇਕਤਾਲਾ, ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੁਗਨ ਅਤੇ

ਅਕੇਂਗ—ਸਲਫਾਕ, ਚੌਗਨ ਲਖ ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ

—ਕਲਿਆਨ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤੁ—

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗ

ਵਾਦੀ—ਗ ਸੰਵਾਦੀ—ਨ	ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ ਜਾਤੀ—ਉਡਵ-ਸੰਪੁਰਣ	ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਪਹਿਤ । ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਅਵਰੰਹ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਤੇ ਰੇ-ਯਾ ਦੁਰਬਲ ।
--------------------	-------------------------------	--

ਆਰੰਹੀ—ਸ, ਗ; ਮ. ਪ, ਨ, ਸ ।

ਧ ਮ ਰ

ਅਵਰੰਹੀ—ਸ, ਨ, ਪ, ਗ, ਮਗ; ਮ ।

ਬਿਹਾਗ ਕੋਈ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਨਹੀਂ । ਸੜੀਂ ਇਹ ਬਿਹਾਗਤਾ ਰਾਗ ਦਾ ਇਕ ਨਵਾਂ ਰੂਪ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ “ਬਿਹੰਗ, ਬਿਹੰਗੜ, ਬਿਹਾਗਰਾ ਜਾਂ ਬਿਹਾਗਤਾ” ਨਾਮ ਹੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਗਾਇਕ ਬਿਹਾਗਤਾ ਰਾਗ ਬਹੁਤ ਘਟ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਕਸਰ ਬਿਹਾਗ ਹੀ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਰਾਤੀਂ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਬਿਹਾਗ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਇਕ (ਰਾਗੀ) ਇਸ ਨੂੰ ਆਮ ਗਾਉਂਦੇ ਬਜਾਊਂਦੇ ਹਨ ।

ਬਿਹਾਗ ਰਾਗ ਦੇ ਠਾਟ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਮਤ-ਭੇਦ ਹਨ । ਸੰਜੀਤਾਚਾਰੀ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਭਾਉਖੰਡੇ ਜੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੂਜੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਮਤ-ਭੇਦ ਬਿਹਾਗ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਲਗਣ ਕਰਕੇ ਹੈ । ਭਾਉਖੰਡੇ ਜੀ ਦੇ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿਦਵਾਦੀ ਸੁਰ ਦੇ ਨਾਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਬਿਹਾਗ ਰਾਗ ਨੂੰ ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਨੂੰ ਰਾਗ ਦਾ ਇਕ ਖਾਸ ਅੰਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਆਪੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜੋ ਬਿਹਾਗ ਗਾਇਆ ਬਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗਾਇਕ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਸੋ, ਬਿਹਾਗ ਇਕ ਸੁਡੰਤਰ-ਰਸਾ ਹੈ, ਭਾਵੰਦੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਆਖੋ ਜੀ ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਦਾ, ਇਸ ਨਾਲ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਉਣ ਬਜਾਊਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ।

ਬਿਹਾਗ ਭਾਵੰਦੀ ਉਡਵ-ਸੰਪੁਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ । ਪਰ “ਸ, ਗ, ਪ, ਨ” ਇਹ ਚਾਟ ਐਸੇ ਸੁਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬਿਹਾਗ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਆਰੰਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ-ਪੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੰਹੀ ਵਿਚ ਭੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਬਾਕੀ ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਭੀ ਖੁਲ੍ਹੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ । ਭਾਵ, ਗੰਧਾਰ ਤੋਂ ਬਾਦ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਤੋਂ ਬਾਦ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਤੇ ਬੰਦਾ ਰੁਕ ਕੇ ਬੜਜ ਤੇ ਆਈਦਾ ਹੈ । ਇਸੇ ਲਈ ਬਿਹਾਗ ਵਿਚ ਸਿੰਕ੍ਰੋ ਰਾਗ ਤਲਕਦਾ ਹੈ ।

ਮੁੰਨ

ਜਿਵੇਂ—ਸ, ਗ, ਮ, ਪ, ਨਸ਼ਨ, ਪ, ਗ—ਸ” ਸੋ, ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਬੰਦਾ ਰੁਕ ਕੇ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਠਹਿਰ ਕੇ ਬੜਜ ਤੇ ਇੱਜ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਵਤ-ਰਿਖਭ ਦੋਵੇਂ ਸੁਰ ਲਗ ਜਾਣ । ਉੱਜ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਬਾਗੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਕੇ ਸਮਝਾਊਣਾ ਬਹੁਤ ਕਠਿਨ ਹੈ । ਪਰ ਜੇ ਸਿਖਿਆਉਥੀ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ ਰਾਗ ਦੇ ਸੁਰ ਆਪਣੀ ਬਾਂ ਲਾਉਣੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

1. ਨੁ ਪੁ ਮੁ ਸ
 ਸ—(ਸ) ਨੁ, ਸ, ਕਨੁ—ਨੁ—ਸ, (ਸ) ਨੁ, ਨੁ—ਪੁ—ਪਨੁ, ਨੁਸ—ਪਨੁਸ—ਰਸ, ਸਗ,
 ਰਨੁ—ਰਨੁ ਪੁ ਸ
 ਗਾ—ਸ, ਨੁ—ਪੁ, ਨੁ, ਨੁਸ—।

2. ਰ ਪੁ ਰ ਪੁ ਰ ਪੁ
 ਸ—ਰਨਸਗ—ਗ, ਰਨੁ, ਸ—ਨੁ—ਪੁ, ਪਨੁ, ਸਗ—ਰਨਸ—ਨੁਸਗ—ਗ, ਮਗ—ਸ, ਨੁਸਗਮਗ,
 ਰਨਸ—ਨੁ—ਪੁ, ਮਪੁ—ਪਨੁਸਕ—ਰਨੁ, ਸ—ਨੁਸ, ਪਨੁਸਕ—ਗ ਮ, ਮਗ—ਗ—ਸ—।

3. ਰ ਪੁ ਪੁ ਸ
 ਨੁਸਰਨਸਗ—ਗ, ਮਗ, ਰਾਮਪ (ਪ) ਮੰਗਮਗ—ਮ ਮਗ—ਰਨੁ, ਸ—ਨੁਸਗਮਗ—ਸ, ਪਨੁਸਗ,
 ਮ ਮ ਰ ਪੁ ਪੁ ਪੁ
 ਰਾਮਪਾਰਮਗ—ਗ—ਸ, ਸਗ, ਮਪ—ਪਮ, ਗਮਗ—ਗਾਮਪਲਾ, ਮਗ—ਰਨੁ, ਪੁ, ਪਨੁ, ਸਗ—
 ਮ ਮ ਰ ਪੁ ਪੁ ਮ ਪੁ ਸ
 ਰਾਮਪ ਕ, ਮਗ—ਸ, ਦਸਤੁ—ਗ ਮ ਰਾਮਪ—ਪਗ, ਗਾਮਪ, ਮੰਗਮਕ, ਸਗਮਪ—ਨੁਸਗਮਪ—
 ਮ ਮ ਪੁ ਪੁ
 ਰਾਮਪਨ—ਪ, ਪ ਪ—ਗ, ਮਗ—ਸ।

4. ਪੁ ਪੁ ਰ ਪੁ
 ਸਮਗਪਾਰਮਗ, ਮਗ—ਰਾਮਪਗਮਪਨ—ਨ—ਪ, ਪਮਗਮਗ, ਗ—ਸ, ਪਨੁਸਗ, ਨੁਸਗਮਪ, ਨ—ਪ,
 ਧ ਪੁ ਪੁ ਪੁ
 ਮੱਧਨ—ਪ, (ਪ) ਮਗਮਪਨ—ਨ—ਪਮਗਮਗ—ਰਾਮਪਨ—ਨਪਪ, ਮੰਧਮੱਧ ਗਮਗ, ਮਗ,
 ਮ ਮ ਰ ਪੁ ਪੁ ਪੁ
 ਰਾਮਪਨ—ਪ, ਪਮਗਮਗ, ਰਨੁ, ਸ—ਨੁਸਗਮਪਨ—ਨ—ਪ, ਮੱਧਨ, ਪਮਗਮਪ—ਨ—ਪ, ਪ ਪ
 ਪ ਨ ਪ ਪ
 ਰਾਮਪਨ—ਸ, ਸ (ਸ) ਨ—ਨ—ਪਮਗਮਪਨ—ਨਸ—ਪਨਸ, ਰਸ, ਨਸਂਰਸਨ—ਪ, ਪਮਗ
 ਮਗ—ਸ—।

5. ਪ
 ਰਾਮਪਨ—ਸ, ਨਸ—ਨ—ਪ, ਰਾਮਪਗਮਪਨ—ਸ, ਪਨਸਰਸ, (ਸ) ਨ, ਪਨ—ਨਸ—ਸਗ—
 ਸੰ
 ਗ—ਸ, ਸਨਸਗ—ਕੰ—ਸ, ਪਨਸਰਨ—(ਸ) ਨ, ਨਪ, ਪਮਗਮਗ, ਰਾਮਪਨ, ਸ—ਨਸਗ—ਰਸ,
 ਪ ਪ ਸੰ ਰ ਨ ਪ ਰ
 (ਸ) ਨ, ਨਪ, ਰਾਮਪਨ, ਨਸ—ਸਨਕਮਗ—ਗ—ਸ, ਨਸਗ—ਸ, ਪਨਸਕ, ਮਗ, ਨਸਕਮਗ—ਸ,
 ਪ ਪ ਪ ਰ
 ਸਨਸਨ, ਨ—ਪ—ਰਾਮਪਨਸ, ਪਨਸ, ਸਗ, ਮਕ, ਪੁ, ਗਾਮਗ, ਕੰ—ਸ, ਰਸਨਸਨ—ਪਨਸਕ,
 ਰੋ ਪੁ ਪੁ
 ਗਾਮਪਗ, ਕੰ—ਸ, ਨ—ਪ; ਪਮਗ; ਮਗ—ਸ।

ਬਿਹਾਗ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੨)

ਅਸਥਾਈ

	०	३	×	२
	न स म प ग म ग स न	म ग [ ] म न स त उ	दृग गम पठ संर गम पठ संग रंस	संन यप मग रम
१.	मृ ई ला ल .	न सि ५ उ	दृग गम पठ संर गम पठ संग रंस	न्य पम गर स
२.	.	.	गम पठ संन यप	न्य पम गर स
३.	दृग गम पठ यप	गम पठ संन यप	गम पठ संग रंस	न्य पम गर स
४.	.	पूँ सर दृग गर संन यप मप गम	दृग, गम पर्म गम संर नस रंग रंस	गर रम, गम पठ न्य पम गर स
५.	न्य संन यप मप	,	संन यप मप, संन दृग गर स,	यप मप संन य, सं संन यप मग रम
६.	.	.	.	.
.	ग, गम ग, दृग संन पर्म गम ग,	गम पठ संन यप गम ग, दृग गम	गम ग, गम ग, पठ संग रंस न्य	दृग गम पर्म गम दृग गम पठ संर पर्म गम ग, गम
७.	.	.	.	.
.	मप नन संन -य रंस नस रंग रंस	पर्म गम ग, रम गम रंग संन -य	गम गर स, पर्म दृग गम पप गम पर्म गम ग, रम	गम गर स, यप पठ न्य पप नस पर्म गम ग, रम
८.	.	.	.	.
.	मप गम ग, दृग यप मप गम ग,	दृग गम ग, दृग गम पठ संन यप दृग गम पठ संग	गम पर्म गम ग, मप गम ग, दृग रंस न्य पर्म गम	दृग गम पठ यप गम पठ संर संन ग, गम ग, गम

અંગ્રેજી

१.	ज न ना नक	दा त स न	संन यप मग रम	नम गम पन स
२.	• • • .	पन सरं संन यप	म्प गम गर नम	गम पन सरं स
३.	• • • . गम घम गर स,	• • . सरा म्प, गम पन,	नरं संन यप, गम पन सरं, नमं लरं	पन सुरं संन यप संन यप मग रम
४.	• • . . पन सरं संन यप	• . . . गम घम गर स.	नमं गरं संन, पन गम पन सं. गम	संग रमं लरं संन, पन सं. गम पन

ੴ.	ਗਮ, ਜਮ ਪਨ ਸੰਨ	ਧਪ, ਮਗ ਰਸ ਨਸ,	ਸੰਨ ਸੰਨ ਧਪ ਮੱਪ, ਨਸ ਗਮ ਸਗ ਮਪ	ਗਮ ਪਨ ਧਪ ਮੱਪ ਗਮ ਪਨ ਮਪ ਨਸ
੬.	ਸੰਨ ਧਨ ਧਪ, ਧਪ ਸ, ਕਮੰ ਗੁਰੰ ਸੰਨ	ਮ,ਪ ਮਗ, ਮਗ ਰ,ਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ, ਨਸ	ਰਸ, ਨਸ ਗ,ਸ ਗਮ, ਗਮ ਪਨ ਸ, ਜਮ	ਗਮ ਪ,ਮ ਪਨ,ਪਨ ਪਨ ਸ, ਗਮ ਪਨ
੭.	ਨਸ ਰ,ਨ ਸੰਨ ਨਸ ਸੰਨ ਲਮੰ ਕਰੰ ਸੰਨ	ਰਸ ਨਧ ਪਮ- ਗਮ ਧਪ ਮੱਪ ਨਸ ਰਸ	ਪਨ ਸ,ਪ ਨਸੰ ਪਨ ਗਰ ਸ, ਨਸ ਸਕ ਨਧ ਪਮ ਗਰ ਸ,	ਸੰਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ ਗਮ ਮਪ ਪਨ ਨਸ ਨਸ ਕਮ ਪਨ ਸ
੮.	ਧ ਧਪ ਮਗ, ਧ ਪਮ- ਗਮੰ ਗੁਰੰ ਸੰਨ	ਗ, ਕਰੰ ਸੰਨ, ਰ ਪਮ ਤਰੰ ਨਸ, ਗਰ	ਰਸ ਨਧ, ਸੰ ਸੰਨ ਮਗ-ਪਮ ਧਪ ਨਧ ਪਨ ਸੋ, ਗਮ ਪਨ	ਧਪ, ਨੰ ਨਧ ਪਮ, ਸੰਨ ਰਸੰ ਗੁਰੰ ਮੰਗ ਸੋ, ਗਮ ਪਨ ਸੋ,

੧. ਰਾਗ ਬਿਹਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲੁਪ)

पूर्वानु पठाते पढ़ाना चाहा॥-

-ਸੰਗ ਸਖਾ ਬਹੁ ਲੀਏ ਬਾਲ ॥ ਮੈ ਕਉ ਕਹਾ ਪੜਾਵਸਿ ਆਲ ਜਾਲ ॥

ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹ ਸੀ ਗੋਪਾਲੁ ॥ ੧ ॥

ਨਹੀਂ ਛੋਡਦੇ ਰੇ ਬਾਬਾ ਰਾਮਨਾਮ ॥ ਮੈਂਕੇ ਅਚਿਰ ਪੜਨ ਸਿਉ ਲ੍ਝੀ ਕਾਮ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸੰਵੈ ਮਰਕੈ ਬਹਿਓ ਜਾਇ ॥ ਪਲਾਹੁ ਪਲਾਏ ਬੇਤਿ ਸਾਇ ॥

ਤੁ ਕਾਮ ਬਹੁਨ ਕੀ ਛੋਡ ਬਾਂਨਿ ॥ ਤੁ ਤੁ ਤੁ ਛੁਝਾਉ ਮੇਰੇ ਰਖਿਓ ਮਾਨਿ ॥

ਮੁਹੂਰ ਮੁਹੂਰ ਪਾਂਨੀ ॥ ਤੁਝੁ ਤੁਝੁ ਛੜ੍ਹ ਸੰਗ ਪਾਹਿਲ ਸਾਠ ॥
ਮੁਕਤਿ ਬਾਧਾ ਸਤਾਵਹਾ ਬਾਤ ਬਾਤ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸਲ ਸਲ ਚਿਨਿ ਕੀਏ ਜਾਤ ॥

ਇਹ ਤੁਮ ਨ ਵੈਖਦੀ ਕਰਿ ਰਾਹਿ ॥ ਪੇ ਰਹੀ ਪ੍ਰਾਹਿ ਰਾਹਿ ਰਾਹੈ ਪ੍ਰਾਹਿ ਰਾਹਿ ॥

ਤੇਕੁ ਰਸੂ ਨ ਛੇਡ੍ਹ ਬੁਰਾਹ ਗਾਗਰ ॥ ਸੇ ਕਉ ਘਾਲ ਜਾਗਰ ਭਾਵ
ਵਾਹਿ ਪੜਾ ਚੌਥੀ ਵਿ ਵਿਆਹਿ ॥ ਰਾਹ ਰਾਹ ਦੁਹੈ ਪੇਂਡੀ ਵਿਆਹਿ ॥

ਕਾਗਲੁ ਝੜਪਾਂ ਕਾਧਾ ਰਿਸਾਈ ॥ ਤੁਝ ਰਾਬਨਹਾਰ ਮਾਹ ਬਤਾਈ ॥
ਪਾਤ ਸੰਤੇ ਦੇ ਚਿਤ੍ਰੇ ਵੈ ਚਿਤ੍ਰ ॥ ਰਾਮੁ - ਰੇਣੁ - ਰੇਣੁ - ਰੇਣੁ

ਪ੍ਰਤਿ ਬਡ ਤ ਨਿਕਸ ਕ ਬਿਖਾਰੁ ॥ ਹਰਨਾਖਸੁ ਛਾਦਉ ਨਖ ਬਿਦਾਰ ॥੪॥

ਓਇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਦੇਵਾਧ ਦੇਵ ॥ ਭਗਤਿ ਹੋਤਿ ਨਰਸਿੰਘ ਭੇਵ ।

ਕਾਹੁ ਕਬਾਰ ਕੇ ਲਖੁ ਨ ਪਾਰ ॥ ਪ੍ਰਹੁਲਾਦ ਉਪਾਵੇ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ॥੫॥

(ਰਾਗ ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜ

(ਰਾਗ ਬਸੰਤ, ਡਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਜਾਬ ੧੯੮੪)

અમદાદી

ਸ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਨ	ਸਿਊ	—	ਨ	ਸ	ਹੀ	ਨ	ਪ	ਗਮ	ਗਰ	ਸ	ਨ	ਹੀ
ਐਊ	ਈ	ਅ	ਰ	ਪ	ਤੁ	ਈ	ਨ	ਈ	—	ਨ	ਸ੍ਰੀ	ਨ	ਸ	ਕਾ	ੴ ਸ	ਹਸਿ	ਨ	ਹੀ	
ਅੰਤਰਾ																			
ਪ	ਹ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	—	ਨ	—	ਸ	ਸ੍ਰੀ	ਸ੍ਰੀ	ਨ	ਸ	—	—	ਨ	—	—
ਪ੍ਰਹ	ਲਾ	ਦ	ਦ	ਪ	ਨਾ	ੱ	ੱ	ਵੇ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਵੇ	ਪ	ੱ	ੱ	ਲ	ੱ	ੱ
—	ਨ	ਸੰ	ਕ	ਨ	ਸ	ਸੰ	—	ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਧ	ਲੀ	ਪ	ਮੋ	ਲ	ਸ	—	—
ਸ	ਮ	ਕ	ਹ	ਮ	ਪ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਆ	ਆ	—	ਸ	ਲ	ਸ	ਨ	ਕਵੀ	—
ਸ	ਪ	ਕ	ਹ	ਮ	ਤੁ	ੱ	ੱ	ਵ	—	ਸੰ	ਹੀ	ਹੀ	ਨ	ਧ	ਗਮ	ਗ	ਸ	ਨ	ਹੀ
ਸ	ਪ	ਕ	ਹ	ਮ	ਮੰ	ਕੁ	—	ਸੇ	ਸੇ	ਸੰ	ਨਿ	ਨਿ	ਨ	ਪ	ਗਮ	ਗ	ਲ	ਨ	ਹੀ

—ਬਹਾਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਵੂਕੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

ਇਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਬਹਾਦ-ਗੀਤ ਹੈ ।

੨. ਰਾਗ ਬਿਹਾਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਾਗ)

ਮੂ ਲਾਲਨ ਸਿਊ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੌਰੀ ਨ ਤੂਟੈ ਛੋਗੀ ਨ ਛੂਟੈ ਐਸੀ ਮਾਧੇ ਖਿੰਚ ਤਨੀ ॥ ੧ ॥

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਸੜ੍ਹੈ, ਤੂ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ॥ ੨ ॥

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਕਉ ਅਕਥ ਕਥਾ ਜਾ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ॥ ੩ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੂ ਕਹੀਅਤ ਹੈ, ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕਰੁ ਅਪੁਣੀ ॥ ੪ ॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੨੭)

ਅਸਕਾਈ

੦	ਨ	ਪ	ਮ	ਨ	ਪ	ਮ	ਨ	ਸ	ਨ	ਕੁ	ਨ	ਪ੍ਰੀ	ੱ	ਤ	ਨ	ਨ	੨	ਸ	ਨੀ	ੱ	ਨ	ੱ
ਸ	ਸ	ਲਾ	ਲ	ਈ	ਈ	ਨ	ਨ	ਈ	ਨ	ਈ	ਨ	ਪ੍ਰੀ	ੱ	ੱ	ਨ	ਨ	ਸ	ਨੀ	ੱ	ੱ	ਸ	ੱ
ਅ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	ੱ	ੱ	ੱ	ਸੈ	ਨ	ਈ	ਨ	ਪ੍ਰੀ	ੱ	ੱ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ੱ	ੱ	ਸ	ੱ

ਨ ਅ ਸ ਜ ਮ ਪ — ਨ — ਸ ਸੰ ਸੰ ਚ ਨ ਧ ਮ ਗ ਰਸ ਨਸ
ਐ ਸ ਸੀ ਸ ਮ ਹ ਸ ਵ ਸ ਸੰ ਚ ਨ ਧ ਮ ਗ ਰਸ ਨਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਦ	ਨ	ਸ	ਵ	ੰ	ਨ	ਸ	ਮ	(ਸ)	ਨ	ਹ	ਪ	ਪ	ਸ	ਤ	ਨ	ਹ	ਪ
ਇ	ਕ	ਰ	ਕ	ਰ	ੰ	ਕ	ਰ	ਪ	ਕ	ਹ	ਹ	ਇ	ਇ	ਕ	ਤ	ਹ	ਹ	ਇ
ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਸ	ਨ	ਪ	ਹ	ਹ	ਗ	ਮ	ਗ	—	ਸ	—	—
ਡ	ੱ	ਕ	ਰ	ਕ	ਰ	ਕ	ਰ	ਪ	ਕ	ਹ	ਹ	ਅ	ਪ	ਨੀ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ

—ਬਾਕੀ ਕੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੩. ਰਾਗ ਬਿਹਾਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਖ)

ਮੌਤਾ ਐਸੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ ॥

ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ, ਅਨਾਦਿਨ ਗੁਰ ਮਿਲ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਾਉ ॥

ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਸਰਬ ਸੁਖੈਨਾ, ਤਿਆਗਿ ਨ ਕਤਹੁ ਜਾਏ ॥

ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਪੇਖੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਏ ॥੧॥

ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਸੋਭ ਦੁਆਰੈ ਅਨਹਤ ਰੁਣੁ ਝੁਣੁ ਲਾਏ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਗਿਹ ਪ੍ਰਿਅ ਬੀਤੇ ਸਦ ਥਾਏ ॥੨॥

(ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੩੩)

ਅਸਥਾਈ

੨	੦	੩	X																	
ਕਰ	ਨਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਪ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—		
ਮੀਡ	ਨਸ	ਤਾ	੯	ਅ	੯	ਸੇ	੯	ਕ	ਕ	ਜੀ	ਉ	ਸ	ਪ	੯	ਦੇ	੯	ਦੇ	੯	ਦੇ	
(ਸ)	ਨਸ	ਸ	ਸ	ਸਰ	ਨਸ	ਸ	—	ਨ	ਨ	ਪ੍ਰ	ਮੰਪ	ਪ	ਸੇ	੯	ਕੇ	੯	ਕੇ	੯	ਕੇ	
ਛ	ਨਸ	ਤ	ਨ	ਜਾਡ	ਨਸ	ਈ	੯	ਸ	ਦ	ਹੋਡ	ਨਸ	ਗ	੯	ਦੇ	੯	ਦੇ	੯	ਦੇ	੯	ਦੇ
ਨ	ਨ	ਸ	ਮ	ਕ	ਗ	ਪ	ਧ	ਨ	ਧ	ਮੰਪ	ਨੰ	ਗ	੯	ਨਸ	੯	ਨਸ	੯	ਨਸ	੯	ਨਸ
ਅ	ਨ	ਦਿ	ਨ	ਲੁ	ਵ	ਮਿ	ਲ	ਵਾ	ਵਾ	੯	੯	੯	੯	੯	੯	੯	੯	੯	੯	੯

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਲ	ਿ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	(ਸ)	ਨ	ਥ	ਪ	ਪ	ਸ	ਨ	—	ਤ	
ਨ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	—	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	—	(ਪ)	—	ਮ	ਗ	—	ਰ	ਸ	—	ਤ

—ਬਾਬੀ ਭੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੪. ਰਾਗ ਬਿਹਾਰਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਾਘ)

ਨਾਥ ਕਛੂਆ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੁਮ ਕਹੀਐਤ ਹੋ ਜਗਤ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਮ ਕਹੀਐਤ ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥੨॥

ਇਨ ਪੰਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਜੋ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਅੰਤਰੁ ਪਾਰਿਓ ॥੩॥

ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਦੁਖ ਕੀ ਰਾਸੀ ॥ ਅਜੋਂ ਨ ਪਤ੍ਰਾਇ ਨਿਗਮ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥੪॥

ਗੋਤਮਿ ਨਾਰ ਉਮਾਪਤਿ ਸ੍ਰਾਮੀ ॥ ਸੀਸੁ ਧਰਨਿ ਸਹਸ ਭਗ ਗਾਮੀ ॥੫॥

ਇਨ ਦੂਤਨ ਖਲੁ ਬਹੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥ ਬਦੇ ਨਿਲਾਜੁ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥੬॥

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹਾ ਕੈਸੇ ਕੀਜੈ ॥ ਬਿਨ ਰਖੁਨਾਥੁ ਸਰਨਿ ਕਾ ਕੀ ਲੀਜੈ ॥੭॥

(ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ, ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੨੧੦)

ਅਸਥਾਈ

x	੨	੦	੩
ਕ ਛੂਆ ਕ ਛੂਆ	ਕ ਛੂਆ ਕ ਛੂਆ	ਸਰ ਜਾਂ ਸਰ	ਪ ਨ ਨ
ਲ ਇਆ ਲ ਇਆ	— — ਪ ਪ	ਨਸ ਜਾਂ ਜਾਂ	ਪ ਨ ਨ

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਸ	(ਸ)	ਨ	ਪ	ਪ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਅ	ਹ	ਪ	ਨ	ਹੀ
ਅ	ਤ	ਰ	—	ਜ	ਤ	ਤ	ਰ	ਪ	ਸੁਆ	ਸ	ਮੀ	—	ਪ	ਹ	ਮ	ਕ	ਸ	ਹੀ

ਅ ਕ ਸ ਸ | ਨ ਨ ਪ ਮੱਪ | ਗ ਮ ਰ ਸ ਖੈ | —
 ਅ ਤ ਕ ਲ | ਨ ਕ ਵੇਡ ਸਸ | ਵਾਡ ਸਸ ਮੀ, ਨਾ | ਸ ਬ ਕਹੁ ..
 —ਥਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਪ. ਰਾਮ ਬਿਹਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦ੍ਰਖ ਪਾਵੈ ॥

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸਹਸਾ ਨਹੁ ਚੁਕੈ ਗੁਰ ਇਹ ਛੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਹਾ ਭਾਇਓ ਤੀਰਥ ਬਤੁ ਕੀਏ, ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਜੀ ਆਵੈ ॥

ਜੋਗ ਜਗ ਨਿਹੜਲ, ਤਿਹ ਮਾਨਉ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਸੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ੧ ॥

ਮਾਨ ਮੋਹ ਦੇਨੇ ਕਉ ਪਰਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾਵੈ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਮ ਬਿਲਾਵਲ੍ਲ, ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੨੩੦)

ਅਸਥਾਈ

ਅ	ਨ	ਸ	ਕ	ਤ	੦	—	ਸ	ਗ	ਲ	ਮ	ਪ	—	ਮ	ਤ	ਖ	ਖ	ਲ	ਸ	—	ਨ	ਕ
ਅ	ਸ	ਲ	ਤ	ਮ	ਪ	—	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	(ਪ)	—	ਗ	ਮ	ਗ	ਚ	ਸ	—	ਸ	ਕ	
ਅ	ਸ	ਗ	ਨ	ਕ	—	ਸ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਤ	ਸ	—	ਨ	ਕ	

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਧ	ਤ	ਨ	ਸ	ਇਓ	—	ਸੈ	ਤੀ	—	ਪ	ਨ	ਸੈ	ਗਰੰ	ਸੈ	ਲਧ	ਸਸ	ਪ	ਪ	ਨ	ਕ
ਅ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	(ਪ)	—	ਅ	ਸ	ਗ	ਲ	ਗ	ਲ	ਸ	—	ਨ	ਕ	

—ਥਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ੴ. ਰਾਗ ਬਿਹਾਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਈ)

ਪ੍ਰਤਿ ਜੀ ਤੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥

ਨਮਸਕਾਰ ਡੈਡਉਤਿ ਬੰਧਨਾ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਓ ਬਾਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਇਹ ਮਨ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੈ ॥

ਸੁਖ ਦੁਖ ਇਸ ਮਨ ਕੀ ਬਿਲਬਾ ਤੁੱਝ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰੈ ॥ ੧ ॥

ਤੁ ਮੇਰੀ ਓਟ ਬਲ ਬੁਧਿ ਧਨੁ ਤੁਮਹੀ ਤੁਮਹੀ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ।

ਜੇ ਤੁਮ ਕਰਹ ਸੋਈ ਭਲ ਹਮਰੈ ਪੇਖਿ ਨਾਡਕ ਸਖ ਚਰਨਾਰੈ

(तात्र बिलाहल)

(ਰਾਨੂ ਬਿਲਾਵਲ, ਮ: ੫, ਪੰਜਾ ੮੨੦)

અમદાબાદી

੦	ਗ	ਗਮ	ਪ	ੴ	ੴ	ਨ	ਨ	ੴ	ਸ	ਨ	ਨ	ੴ	ਨ	ਸਨ	ਪ	ਮਨ	ਮਗ	ਰਸ
ਮ	ਗ	ਗਮ	ਪ	ੴ	ੴ	ਨ	ਨ	ੴ	ਸ	ਨ	ਨ	ੴ	ਨ	ਸੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਜੀ
ਤ	ਗ	ਗਮ	ਪ	ੴ	ੴ	ਨ	ਨ	ੴ	ਸ	ਨ	ਨ	ੴ	ਨ	ਤ	ਪ	ਭ	ਤ	ੱਤ
ਅ	ਗ	ਗਮ	ਪ	ੴ	ੴ	ਨ	ਨ	ੴ	ਸ	ਨ	ਨ	ੴ	ਨ	ਤ	ਪ	ਭ	ਤ	ੱਤ
ਨ	ਨ	ਸ	ਕ	ੴ	ੴ	ਨ	ਨ	ੴ	ਪ	ਨ	ਨ	ੴ	ਨ	ਨ	ਪ	ਸ	ਨ	ੱਤ
ਲ	ਨ	ਸ	ਕ	ੴ	ੴ	ਨ	ਨ	ੴ	ਪ	ਨ	ਨ	ੴ	ਨ	ਨ	ਪ	ਸ	ਨ	ੱਤ
ਤ	ਨ	ਸ	ਕ	ੴ	ੴ	ਨ	ਨ	ੴ	ਪ	ਨ	ਨ	ੴ	ਨ	ਨ	ਪ	ਸ	ਨ	ੱਤ
ਨ	ਨ	ਸ	ਕ	ੴ	ੴ	ਨ	ਨ	ੴ	ਪ	ਨ	ਨ	ੴ	ਨ	ਨ	ਪ	ਸ	ਨ	ੱਤ
ਾ	ਨ	ਸ	ਕ	ੴ	ੴ	ਨ	ਨ	ੴ	ਪ	ਨ	ਨ	ੴ	ਨ	ਨ	ਪ	ਸ	ਨ	ੱਤ
ਾ	ਨ	ਸ	ਕ	ੴ	ੴ	ਨ	ਨ	ੴ	ਪ	ਨ	ਨ	ੴ	ਨ	ਨ	ਪ	ਸ	ਨ	ੱਤ

અદ્વિતીય

—ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੭. ਰਾਗ ਬਿਹਾਰ, ਡੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਬੀਜੁ ਬੋਇ ਬਾਰਹ ਮਾਸ ਫਲੰਤ ॥
 ਸੀਤਲ ਛਾਇਆ ਗਹਿਰ ਫਲ ਪੰਖੀ ਕੇਲ ਕਰਤ ॥
 ਕਬੀਰ ਦਾਤਾ ਤਰਵਰੂ ਦਯਾ ਫਲੁ ਉਪਕਾਰੀ ਜੀਵੰਤ ॥
 ਪੰਖੀ ਚਲੇ ਦਿਸਾਵਰੀ ਬਿਰਖਾ ਸੁਫਲ ਫਲੰਤ ॥ ੨੩੦ ॥

(ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਜਾਬ ੧੩੭੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਨ ਸ ਕ — ੴ	ਨ ਸ ਖੀ ੴ	ਪ ਸਾ ਸ ਅ ਮ ੴ	ਖ ਸ ਜ ਸ ਨ ਨ ਸ ਲੰ — ਰੰ ਸੰਨ ਧਪ ਮਜ਼ ਰਸ ਤਾ ੴ
ਨ ਸ ਕ — ੴ	ਨ ਸ ਖੀ ੴ	ਪ ਸਾ ਸ ਅ ਮ ੴ	ਖ ਸ ਜ ਸ ਜ ਸ ਲੰ — ਰੰ ਸੰਨ ਧਪ ਮਜ਼ ਰਸ ਤਾ ੴ
ਨ ਸ ਕ — ੴ	ਨ ਸ ਖੀ ੴ	ਪ ਸਾ ਸ ਅ ਮ ੴ	ਖ ਸ ਜ ਸ ਜ ਸ ਲੰ — ਰੰ ਸੰਨ ਧਪ ਮਜ਼ ਰਸ ਤਾ ੴ

ਅਤਰਾ

ਮ ਗ ਸੀ — ਨ	ਅ ਤ ਲ ਵਾ —	ਮ ਹਾ ਇਆ ਲ ਕੈ	ਪ ਸ ਜਹਿ ਨ ਲ ਕ	ਨ ਸ ਜ ਨ ਚੰ	ਨ ਸ ਜ ਨ ਚੰ	ਸ ਨ ਰ ਨ ਚ	ਸ ਨ ਰ ਨ ਚ
ਮ ਗ ਸੀ — ਨ	ਅ ਤ ਲ ਵਾ —	ਮ ਹਾ ਇਆ ਲ ਕੈ	ਪ ਸ ਜਹਿ ਨ ਲ ਕ	ਨ ਸ ਜ ਨ ਚੰ	ਨ ਸ ਜ ਨ ਚੰ	ਸ ਨ ਰ ਨ ਚ	ਸ ਨ ਰ ਨ ਚ
ਮ ਗ ਸੀ — ਨ	ਅ ਤ ਲ ਵਾ —	ਮ ਹਾ ਇਆ ਲ ਕੈ	ਪ ਸ ਜਹਿ ਨ ਲ ਕ	ਨ ਸ ਜ ਨ ਚੰ	ਨ ਸ ਜ ਨ ਚੰ	ਸ ਨ ਰ ਨ ਚ	ਸ ਨ ਰ ਨ ਚ

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਬਿਹਾਰ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ ਤੋਂ ਬੋੜੀ ਵਧਾ ਕੇ)

ਲਾਲੁ ਚੇਲਨਾ ਤੇ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ॥ ੧ ॥
 ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥ ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥੨॥
 ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨਿ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨ ॥੩॥
 ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥
 ਸੁਨਿ ਰੀ ਸਥੀ ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰ॥ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥

(ਗਾਨ੍ਨ ਆਸਾ, ਮ: ੫, ਪੰਜਾਬ ੩੮੪)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਸ — ੴ ਕਵ ਨ ਬ	੩	ਪ ਨੀ ੴ ਗੀ ੴ	X	ਨ ਸ ਤੇ ੴ ਮ	੩	ਨ ਰੀ ੴ ਗ ੴ	੨	ਪਮ ਲਾਡ ਤ ਗਮ ਲੀਡ ਤ
੧	ਸ — ੴ ਕਵ ਨ ਰੰ	੩	ਗਮ ੴ ਪਧ ਪਮ ਕੂਝ ੴ	X	ਮ ਤ ਤੇ ੴ ਗ	੩	ਗ ੴ ਰ ਕੁ ੴ	੨	ਸ ਨ ਲਾ ੴ ਸ ਲੀ ੴ

ਅੰਤਰਾ

H	ਕ ਲਾ ਲ ਮ ਚੋ	੩	ਪ ਤ ਨ —	X	ਸ ਤ ਹਿ	੩	ਸ ਨ ਸਾ —	੨	ਸ ਨ ਸਾ —
—	ਨ ਸੁਰ ਜ ਨ	੩	ਨ ਤਾ ੴ ਨੀਂ ੴ	X	ਸ ਤ ਨ	੩	ਨ ਮ ਨਧ	੨	ਪਮ ਮੋਹ ਹਿ ਆਡ ੴ
੧	ਸ ਮ ਕ ਵਵ ਨ ਬ	੩	ਪ... ਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ...	X	—	—	—	—	—

—ਬਾਬੀ ਕ੍ਰਿਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਬਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਖ ਬਿਹਾਗ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੇਬਿਤ ਲੁਧ)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਡੌਰੀ ॥

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੌਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅੰਚਲਾ ਗਹਾਇਓ ਜਨ ਅਪਣੇ ਕਉ, ਮਨੁ ਬੀਧੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਥੋਰੀ ॥

ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਉਪਜਿਓ ਮਾਇਆ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤੋਰੀ ॥ ੧ ॥

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੈ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਆਨ ਨ ਪੇਖਉ ਹੋਰੀ ॥

ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਦਾਸ੍ਰਾ ਅਪੁਨਾ, ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਥੋਰੀ ॥ ੨ ॥

(ਗਾਨ੍ਧੀ ਨਟ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੭੯)

ਅਸਥਾਈ

X			O			X		O				
ਸ	ਰ	ਸਨ	੦	ਸ	ਸ	ਖ	ਲਾਡ	ਗ	ਗਮ	ਕ	—	—
ਚਰ	ਨ	ਤਕ	ਮ	ਲਾਲ	ਸੰ	ਗ	ਲਾਡ	ਗੋਡ	ਝੋਡ	ਹੋਡ	ਰੀ	੯

ਖ			ਧ			ਪ		ਧ				
ਸ	ਲ	ਨਸ	ਨ	ਵ	ਨ	ਪ	ਕਰ	ਪ	ਕ	ਤ	ਵੀ	੯
ਸੁ	ਖ	ਸਾਡ	ਗ	ਵ	ਵ	ਪ੍ਰ	ਪ੍ਰ	ਕ	ਤ	ਮੰਡ	ਹੀ	੯

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਨ	-ਨ	ਸ	ਸ	—	ਨ	ਪ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	—
ਖੰਭ	ਲਾ	ਤਕ	ਹਾ	ਵਿਚਿ	—	ਜਨ	ਅਪ	ਨੇਡ	ਕਉ	—	—	—
ਨ	ਨ	-ਜੇ	ਯਨ	ਪ	—	ਪੰ	ਧ	ਗਮ	ਤੀ	—	—	—
ਮ	ਨ	ਜੜ	ਬੀਡ	ਧੋ	—	ਪ੍ਰੇਡ	ਮ	ਬੱਦ	ਤੀ	—	—	—

—ਬਾਕੀ ਕੂਕੀ ਅੰਤਰੇ ਦੇ ਲਾਲਿ ।

੧੦. ਰਾਮ ਬਿਹਾਗ, ਡਾਲ-ਗੁਪਕ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਹਾਲੁ ਮੁਗੀਦਾਂ ਦਾ ਕਹਣਾ ॥
 ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਰੇਗ ਰਜਾਈਆਂ ਦਾ ਓਚਣ, ਨਾਗ ਨਿਵਾਸਾਂ ਦੇ ਰਹਣਾ ॥
 ਸੂਲ ਸੁਰਾਈ ਖੰਜਰ ਪਿਆਲਾ ਬਿੰਗ ਕਸਾਈਆਂ ਦਾ ਸਹਣਾ ॥
 ਯਾਰੜੇ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਵਰ ਚੰਗਾ, ਭਠ ਖੇੜਿਆ ਦਾ ਰਹਣਾ ॥ ੧ ॥

(ਸ਼ਬਦ, ਖਿਆਲ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

⊕			੧		੨	⊕		੧		੨		
ਸ	ਲ	-ਮ	ਪ	—	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਹ	ਮ	ਮਧ	ਪ	ਪ
ਹਾ	ਲ	ਝੁ	ਬੀ	—	ਦਾ	ਦਾ	ਕਹ	ਪ	ਸਿ	ਸਾ	ਤ੍ਰੁ	ਪਿ

ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਗ	—	ਸ	—	ਸ	—	—	—	—
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਗੇ	ਫੁੰ	—	ਸ	—	ਸ	—	—	—	—
ਆ	ੜ	ਰੇ	ਗੇ	ਫੁੰ	—	ਸ	—	ਸ	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਸ ਜਾਈ	ਸ ਆ	-ਕ ਦਾ	ਸ ਓ	-	ਸ ਡ	ਸ ਲ	ਗ ਮ ਤ੍ਰਧ	ਕ ਬਿ	-ਮ ਨ	ਪ ਵੈ	-	ਠ ਤਾ	ਨ ਰ
ਨਰ ਰਹ	ਸੰਨ ਣਾ	ਪਪ ਡ	ਮ ਮਿ	ਮਪ ੜ	ਪ ਪਿ	ਪ ਗ	ਮ ਹ	—	ਰ ਸ	ਕ ਨੂੰ	—	—	—

— ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਧਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੧. ਰਾਗ ਬਿਹਾਰਾ, ਝਪਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਖ)

ਡਿਨੇ ਸਭੇ ਥਾਵ ਨਹੀਂ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ ॥

ਬਧੋਹੁ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੇ ਤਾਂ ਤੂ ਸੇਹਿਆ ॥

ਵਸਦੀ ਸਘਨ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ਰਾਮਦਾਸਪੁਰ ॥

ਹਰਿਹਾਂ ਨਾਨਕ ਕਸਮਲ ਜਾਹਿ ਨ੍ਯਾਇਐ ਰਾਮਦਾਸਸਰ ॥ ੧੦ ॥

(ਫੁਨ੍ਹੇ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੯੨)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਨ ਸ ਡਿ	ਨ ਪ ਸ	ਗ ੜ	ਮ ਭੈ
ਨ ਨ	ਪ ਹੀ	ਸ ਡ	ਮ ਹੈ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਗ ਬ	ਮ ਧੋ	ਪਪ ਪਰ	ਨ ਖ	-ਨ ਬਿ	ਸ ਪਾ	-ਨ ੜ	ਸ ਕੈ	-	-
ਨ ਤਾ	—	ਪ ਤੂ	ਲ ੜ	ਮ ੜ	ਪ ਸੈ	ਗਮ ੜ	ਕ ਹਿਆ	ਸ ੜ	—

ਸੰਚਾਰੀ—ਮਹੱਤਵ

ਨ ਸ ਵਸ	ਸ ਦੀ	ਨ ਸਘ	ਪ ਨ	ਨ ਝ	ਸ ਪਾ	ਨ ਝ	ਸ ਰ	— ਡ	— ਡ
ਕ ਅ	ਕ ਨੁ	ਸ ਪ	ਅ ਨਾ	ਮ ਮ	ਪ ਦਾ	ਗ ਡ	ਮ ਸ	ਕ ਪੁ	ਕ ਨ
ਪਪ ਹਰਿ	ਪ ਹਾ	ਨ ਨਾ	ਲ ਨਕ	ਸੋਸ ਵਸ	ਗ ਮ	ਮ ਲ	ਕ ਜਾ	— ਡ	ਸ ਹਿ
ਨ ਦੂ	ਸ ਇਓ	ਨ ਤਾ	ਪ ਤ	ਧ ਮ	ਗ ਦਾ	ਮ ਝ	ਗ ਸ	ਸ ਤ	—ਡਿਠੇ ਸਡੈ...

ਨੋਟ :—ਲਖ-ਤਾਲ ਦੀ ਬੰਡ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਿਹਾਈ ਲਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(ਸੁਰ ਰਥਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੨. ਰਾਗ ਬਿਹਾਈ, ਝਪਟਾਲ (ਲਗ-ਭਾਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਖ)

ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ ਹੀ ਸੁਧ ਕੀ ਨ ਸੁਧ ਰਹੀ
ਬੁਧ ਕੀ ਨ ਬੁਧ ਰਹੀ ਮਤਿ ਮੈਨ ਮਤਿ ਹੈ ॥
ਸੁਰਤਿ ਮੈਨ ਸੁਰਤਿ ਅੰ ਯਜਾਨ ਮੈਨ ਨ ਯਜਾਨ ਰਹਯੋ,
ਗਯਾਨ ਮੈਨ ਲਯਾਨ ਰਹਯੋ ਗਤਿ ਮੈਨ ਗਤਿ ਹੈ ॥
ਪੀਰਜ ਕੋ ਪੀਰਜ ਗਰਬ ਕੋ ਗਰਬ ਗਯੋ,
ਰਤਿ ਮੈਨ ਨ ਰਤਿ ਰਹੀ ਪਤਿ ਰਤਿ ਪਤਿ ਹੈ ॥
ਅਦਭੂਤ ਪਰਮਦਭੂਤ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ,
ਅਸਚਰਜੈ ਅਸਚਰਜ ਅਤਿ ਅਤਿ ਹੈ ॥ ੨੫ ॥

(ਕਬਿੱਤ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

X ਸ ਨ ਦ	ਸ ਰ	ਨ ਸ	— ਤ	ਪ ਨ	0 ਸ ਨ	ਨ ਦੇ	ਸ ਖ	ਨ ਡ	ਧ ਡ
ਮ ਪ ਸੁ	ਪ ਤ	ਕ ਮ	ਰ ਕ	ਪ ਤ	ਕ ਤੁ	ਮ ਧ	ਕ ਤ	— ਤ	ਸ ਹੀ
		ਕੀ	ਤੀ	ਤ					

અડીશ

पप	प	न	मंस	न	प	न	प
सुर	उ	य	मूर	उ	व	उ	व
न	मं	यजा	न	य	व	न	व
स	न	यजा	मं	व	व	मं	व
ग	त	यजा	ल	ज	ज	ग	ज
त	म	यजा	म	ज	ज	त	ज
र	न	यजा	ध	ज	ज	र	ज
क	मे	यजा	न	ज	ज	क	ज

ਸੰਚਾਰੀ

ਅਭੋਗ

ਮ ਵ ਅ	ਮ ਦ	ਪ ਕ	ਨ ਤ	ਗ ਹਰ	ਸ ਮ	ਸ ਦ	ਸ ਹ	ਸ ਤ	— s
ਨ ਧਿ	ਸ ਸ	ਨ ਮੈ	— s	ਪ ਤ	ਨ ਸਿ	ਸ ਸ	ਨ ਮ	— s	ਪ ਤ
ਨ ਸ ਅ	ਸ ਸ	ਮ ਲੰ	ਖ	ਖ ਜੀ	ਪ ਲੰ	ਮ ਸ	ਲੰ	ਲੰ	ਸ ਜ
ਧ ਨ ਅ	ਨ ਹਿ	ਧ ਅ	ਕ	ਕ ਤ	ਪ ਅ	ਕਮ	ਕ	— s	ਸ ਜ
		s	s	t	a	m	h	s	s

ਗੁਰੂ - ਇਉ ਆਚਾਰ ਪ੍ਰੰਤੂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ੁਭ ਮੁਹੱਲੇ
ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ੁਭ ਮੁਹੱਲੇ
ਕਾਮ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ੁਭ ਮੁਹੱਲੇ

ਵੜ. ਰਾਗ ਬਿਹਾਰੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਕੁੱਤ ਲੜ)

ਬਾਵਰ ਸੋਇ ਰਹੇ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥

ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਬਿਖੇ ਰਸ ਮਾਡੇ ਮਿਥਿਆ ਗਹਨ ਗਹੇ ॥ ੧ ॥

ਮਿਥਨ ਮਨੋਰਥ ਸੁਪਨ ਅਨੰਦ ਉਲਾਸ ਮਨਿਮੁਖਿ ਸਤਿ ਕਹੇ ॥੧॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੰਗੇ ਤਿਲੁ ਮਠਮ ਨ ਲਹੇ ॥ ੩ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਸਤਿਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਆਹੇ ॥ ੪ ॥

(ਗਾਨੂ ਆਸਾ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੪੦੬)

ਅਸਥਾਈ

x	o	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦
		੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨
		ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
		ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
		—	—	—	—	—	—	—	—
		s	s	s	s	s	s	s	s
ਸ ਹੋ	—	ਨ	—	ਪ	—	ਹ	—	ਹ	—
		s	s	s	s	s	s	s	s
ਗ ਹੈ	—	—	—	ਗ	—	ਗ	—	ਗ	—
		s	s	s	s	s	s	s	s

ਸ	ਸ	—	ਮ	ਜ	ਹ	ਪ	—	ਨ	—	ਲ
ਮ	ਵੇ	—	ਮਿ	ਚਿ	ਆ	ਗਰ	—	ਨ	—	ਵ
ਵੇ	—	—	ਨ	ਪਾਰ	ਪ	ਕ	—	ਪ	ਵ	ਮ

ਅੰਤਰਾ

—	—	ਪ	ਵਿਖ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਨ	—	—
ਸ	—	—	ਨ	ਨ	ਮ	ਮ	ਨੈ	—	—	—
ਸ	—	—	ਸੁਪ	ਰਾ	ਸ	ਨ	ਦ	ਨ	—	—
ਸ	—	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ੍ਰ	ਲਾ	—	—
ਸ	—	—	ਮਨ	ਮੁ	ਮ	ਸ	—	ਨ	—	ਨ
ਵੇ	—	—	ਨ	ਪਾਰ	ਪ	ਗ	—	ਏ	—	ਵ
ਵੇ	—	—	ਵਾਡ	ਵਰ	ਸੋ	—	ਸ	ਦਿ	—	ਦ

— ਸਥਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

ਨੋਟ :— ਇਹ ਸਥਦ-ਰੀਤ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀ ਕੇ ਅਤਿ ਸੰਦਰਭ ਹੈ ।

੧੪. ਰਾਗ ਚਿਹਾਗਾ, ਚਾਹਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਗ)

ਬਿਸ੍ਰਪਾਲ ਜਗਤਪਾਲ ਦੀਨਦਿਆਲ ਬੈਰੀ ਸਾਲ
 ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਪਾਲ ਜਮ ਜਾਲ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈਂ ॥
 ਜੋਗੀ ਜਟਾਧਾਰੀ ਸਤੀ ਸਾਚੇ ਬਡੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ
 ਧਿਆਨ ਕਾਜ ਬੁਖ ਪਿਆਸ ਦੇਹ ਪੈ ਸਹਤ ਹੈਂ ॥
 ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਜਲ ਹੇਮ ਪਾਵਕ ਪਵਨ ਹੇਮ
 ਅਧੋ ਮੁਖ ਏਕ ਪਾਇ ਠਾਢੇ ਨ ਬਹਤ ਹੈਂ ॥
 ਮਾਨਵ ਫਨਿੰਦ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਨ ਪਾਵੈ ਭੇਦ
 ਬੇਦ ਅੰ ਕਤੇਬ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕੈ ਕਹਤ ਹੈਂ ॥ ੫ ॥ ੨੫ ॥

(ਕਬਿੱਤ, ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ, ਪਾ: ੧੦)

ਆਸਥਾਈ

X	ਕ	ਤ	ਲ	ਨ	ਸ	ਈ
—	S	H	S	—	S	—
O	H	S	—	S	—	—
M	S	—	S	—	S	—
S	—	S	S	—	S	—

ੴ	ਰ	ਥ	ਮ	ਲ	੦	ਨ	ਚ
—	S	—	S	—	S	—	—
—	S	—	S	—	S	—	—
ਵਿਆ	—	—	—	—	—	—	—
ਮ ਲ	—	—	—	—	—	—	—

ਹ	ਪ	ਤ	ਨ	ਗ	੦	ਧ	ਵ
—	S	—	S	—	S	—	—
—	S	—	S	—	S	—	—
ਗੀ	—	—	—	—	—	—	—
ਵਾ	—	—	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਕ	ਵੇ	ਲ	ਨ	ਸ	ਈ
—	S	—	S	—	S	—
—	S	—	S	—	S	—
ਕਿਆ	—	—	—	—	—	—
ਨ	ਸ	—	S	—	S	—

ਹ	ਪ	ਨ	ਟ	ਨ	ਸ	ਧ	ਵ
—	S	—	S	—	S	—	—
—	S	—	S	—	S	—	—
ਕਿਆ	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	S	—	S	—	S	—	—

ਸ	ਸ	ਤੀ	—	S	—	—	—
—	S	—	—	S	—	—	—
—	S	—	—	S	—	—	—
ਪਿਆ	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	S	—	—	S	—	—	—

ਸੰਚਾਰੀ

ਗ	ਮ	ਨਿ਷੍ਠੀ	ਲ	ਤੀ	—	ਸ	ਈ
—	S	—	S	—	—	—	—
—	S	—	S	—	—	—	—
ਨ	S	—	S	—	—	—	—

ਸ	ਵ	ਸ	ਗ	ਨ	ਚ	ਪ	ਵ
—	S	—	S	—	S	—	—
—	S	—	S	—	S	—	—
ਮਲ	—	—	—	—	—	—	—

ਨ	ਚੀ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸ
—	S	—	S	—	S	—	—
—	S	—	S	—	S	—	—
ਚੀ	—	—	—	—	—	—	—

ਸ ਅ	ਕ ਧ	—	ਸ ਮ	ਗ ੜ	ਗ ਖ	ਮ ਏ	ਪ ੜ	ਪ ਕਰ	ਨ ਪਾ	—	ਨ ਇ
ਪ ਠਾ	ਸ ਥੈ	—	ਨ	—	ਪ ਬ	ਪ ਹ	ਗ ਤ	ਮ ੜ	ਗ ਹੈ	—	ਸ ੜ

ਅਕ੍ਰੋਗ

ਪ ਮਾ	—	—	ਸ ਨ	ਨ ਵ	ਨ ਵ	ਸ ਨਿੰ	—	ਨ ਦ	ਸ ਦੇ	—	ਸ ਵ
ਸ ਦਾ	ਜ ੜ	ਸ ੜ	ਨ	ਨ ਵ	ਪ ਨ	ਪ ਵਾ	—	ਸ ਵੰ	ਨ ਕੁ	—	ਪ ਦ
ਨ ਸੰ ਝ	—	—	ਮ ਲਾ ਅੰ	—	ਮ ਕ	ਪ ਤੇ	ਕ ਤ	ਮ ਬ	ਕ ਲੈ	—	ਸ ਤ
ਨ	—	—	ਪ ਤ	ਕ ੜ	ਮ ਕ	ਪ ਹ	ਤ	ਮ	ਗ ਹੈ	—	ਸ ੜ

ਨੋਟ :— ਪੁਰਖਦ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਲਈ-ਤਾਲ ਦੀ ਵੈਡ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੋ। ਭਾਵ—ਦੁਖੁਨ, ਤਿਖੁਨ,
ਚੌਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

—ਸਿਹਾਗ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ—

ਰਾਗ ਮਾਲਕੰਸ

ਵਾਦੀ—ਮ	ਠਾਟ—ਭੈਰਵੀ	ਸਮਾਂ—ਅੱਧੀ ਰਾਤ, ਲਗ-ਬਗ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ	ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਓਡਵ	ਮ ਨੁ ਸਿਸ਼ੇ—ਗੁ, ਧੁ, ਨੁ, ਇੰਜ ਕਣ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਮ ਨ
ਆਰੋਹੀ—ਸ, ਗੁ ਮ, ਧੁ, ਨੁ ਸਿ।
ਅਵਰੋਹੀ—ਸ ਨੁ ਧੁ ਮ, ਗੁ ਸ।

ਭੈਰਵੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਵਾਗ ਮਾਲਕੰਸ ਭੀ ਪ੍ਰਚੀਨ ਛੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ਪੁਰਾਤਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ "ਮਾਲਕੰਸਿਕ," ਮਾਲਕੰਸਿਕ, ਮੱਲਕੰਸਿਕ ਜਾਂ ਮਾਲਕੰਸ" ਇਤਿਆਦਿ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਮੈਜ਼ੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਗਾਇਕ (ਰਾਗੀ) ਜੋ ਮਾਲਕੰਸ ਗਾਇਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਪ੍ਰਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਤੋਂ ਆਧਾਰਤ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ "ਸੰਗੀਤ ਦਰਪਣ, ਪਾਰਿਜਾਤ, ਕੌਤੁਕ, ਹਿਰਦਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਾਂ ਰਾਗ ਮੰਜ਼ਰੀ" ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਮਾਲਕੰਸ ਦਾ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਸੰਪੂਰਣ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਭਾਵ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ 'ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ' ਆਖਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਪ੍ਰਚੀਨ ਮਾਲਕੰਸ ਦਾ ਹੀ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਕਈ ਸੰਗੀਤ-ਵਿਦਿਆਤਾਂ ਤੋਂ ਅਨਜਾਨ ਲਿਖਾਰੀ ਅਜੇ ਭੀ ਪ੍ਰਚੀਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਗ-ਰਾਗਲੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਛੇ ਪਰਮੁਖ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੂਰ-ਰੂਪ, ਜਾਤੀ, ਠਾਟ ਆਦਿ ਤਬਦੀਲ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸੌ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੱਖਣੀ ਸੰਗੀਤ (ਕਰਨਾਟਕੀ) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤੀਯ (ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ) ਸੰਗੀਤ ਹੀ ਪਰਚਾਲਿਤ ਹੈ। ਭਾਵ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਕੌਰਤਨੀਏਂ (ਰਾਗੀ-ਰਬਥੀ) ਸ਼ਬਦ ਕੌਰਤਨ ਕਟਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਨੂੰ 'ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤੀਯ' ਸੰਗੀਤ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਮਨੁਖ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਵ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ ਸੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਬਦਲਾਵ ਤੇ ਨਵੀਨਤਾ ਪੰਜਦ ਕਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਭੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਅਗੋਂ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਸੋ, ਮਾਲਕੰਸ, ਹਿੰਡੇਲ, ਮੇਘ ਇਤਿਆਦਿ ਜਿਹੜੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦੇ ਰਾਗ ਸਨ, ਉਹੋਂ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਪੰਜ-ਪੰਜ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਚੀਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਦੀ ਲਕੀਰ FMF ਕੇ ਚਲਣ ਦੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲੰਘ ਨਹੀਂ।

ਮਾਲਕੰਸ ਭੈਰਵੀ ਠਾਟ ਦਾ (ਰੇ-ਪਾ ਵਰਜਿਤ) ਓਡਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੂਰ ਮੱਧਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜ੍ਹਜ ਹੈ, ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਪਰ ਆਮ ਗਾਇਕ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਰਲ ਤੇ ਬੀਰ-ਰਸ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਬਖੂਬੀ ਗਾਇਆ ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

- ਨ. ਨ. ਸ ਸ ਨ. ਸ ਨ. ਪ੍ਰ. ਨ. ਸ
੧. ਸ—ਨਸ, ਧੂ. ਧੂ. ਨਸ—ਸਨ੍ਹ. ਕਾਸ, ਧੂ. ਨਾਨ—ਨਸਗੁਸਥ, ਕਾਥਮ, ਮਧੂ. ਨਸ—ਗੁਸ—।
- ਸ ਸ ਨ. ਨ. ਸ ਨ. ਨ. ਮ ਨ. ਸ
੨. ਸ—ਗੁਸਨ੍ਹਪ੍ਰ. ਨਸ—ਨਸਕੁ. ਧੂ. ਮ, ਪ੍ਰਤਸੇ—ਨਾਨ, ਮਾਕਸ, ਧੂਸ—ਨਸ ਧੂਮ, ਗੁਮ—ਧੂ. ਨਸ—
ਸਗੁਸ, ਨਸਗੁਸਥ—ਧੂਸਗੁ—ਪ੍ਰਤਸਗੁ—ਨ. ਸਮ—ਗੁਮਗੁਸ—ਨਸਮ—ਮਾਕਸ, ਧੂਸ—।
- ਨ. ਸ ਕੁ ਮ
੩. ਸ—ਨਸ; ਧੂਸਗੁਸਮ—ਮਾਕੁ. ਸ, ਗੁਮ, ਸਗੁ, ਗੁਮਗੁਸਨ੍ਹਪ੍ਰ.—ਮੁ. ਮਾਕਸਨ੍ਹਪ੍ਰਮ, ਧੂ. ਨ. ਸਮ—
ਮਧੁਮ—ਸ, ਗੁਮਏ, ਪ੍ਰਮਾ—ਸ, ਧੂਸਗੁਮਏ, ਧੂਮ—ਗੁਘੁਮ, ਨਸਗੁਮ—ਗੁਮਧੁਮ, ਧੂ. ਧੂਮ, ਗੁਸ,
ਸਗੁਮਧੁਮ, ਮਾਕੁ. ਮਧੁਮ, ਗੁਮਗੁ—ਸ, ਧੂ—ਨਸ—।
- ਨ. ਸ ਕੁ ਮ
੪. ਸਗੁਮਧੁ, ਮਾਕੁ, ਗੁਮਧੁਮਕੁ, ਧੂ. ਨ. ਸ ਗੁਮਧੁ—ਧੂਮਕੁ, ਮਾਕੁਮ ਧੂ, ਨਾਨਮ, ਧੂਮਗੁ, ਸਗੁਮ, ਨਸਗੁਮ,
ਮੁ. ਸਗੁਮ, ਨਸਗੁਮਧੁ, ਨਾਨਮਗੁਸ, ਕੁਮਧੁਨ ਨਾਨਮ, ਕੁਮ ਧੂ ਨਸ—ਨਸਨ੍ਹਪ੍ਰ, ਮ—ਗੁਮ ਧੂਨਸ—
ਸੰ ਨੁ, ਧੂਨਸ—ਨਸਨ੍ਹਪ੍ਰ—ਮ, ਕੁ. ਪ੍ਰ. ਮ ਨੁ ਧੂਨਸ—ਸਗੁਸ, ਨਸੰ ਧੂਨਸ—ਸਨ੍ਹਪ੍ਰਮ, ਕੁਮ ਧੂਨਸਗੁਸ
—ਸੰ ਨੁ—ਸ, ਨਸਨ੍ਹਪ੍ਰਮ, ਕੁਮ, ਮਧੂ. ਧੂ ਨੁ—ਸੰ ਨ੍ਹਪ੍ਰ, ਮਾਕਸ—ਨਸਗੁਸ, ਗੁਮਗੁ ਮਧੁਮ
ਧੂਨ੍ਹਪ੍ਰ, ਨੁਸ—ਸਗੁ, ਮਾਕੁਸ, ਨਸਨ੍ਹਪ੍ਰ—ਮ, ਕੁਮਗੁ—।
- ਮ ਧੂ. ਨੁ ਸ
੫. ਕੁ. ਮ ਧੂ. ਨੁ ਸ—ਸਗੁਸ, ਧੂਨਸ—ਸਾਮ, ਗੁਮਧੁਨਸ, ਨਸਨ੍ਹਪ੍ਰਨਸ—ਕੁ. ਮ ਧੂਨਸ—ਧੂਨਸਨੁ—ਨਸੰਮ
—ਸੰ ਨੁਸਨ੍ਹਪ੍ਰਮ—ਮ—ਮ, ਕੁਮਗੁਸ—ਗੁ, ਸਨੁ, ਸੁ, ਨਾਨ, ਸੁ, ਨਾਨ, ਸੁ, ਧੂ, ਧੂਮ, ਧੂ, ਮਾਕੁ, ਮ, ਜੁਸ, ਗੁਮ ਧੂ ਨੁਸ—
ਨਸਨ੍ਹਪ੍ਰ, ਮ, ਕੁਮਧੁਨਸ, ਸਨੁ ਧੂਪੁ ਧੂਮ, ਕੁਮਧੂਨਸ—ਪ੍ਰਨਸਕੁਮ, ਕੁਮਗੁਸਨੁਸਨ੍ਹਪ੍ਰਨਸ—ਸਨ੍ਹਪ੍ਰਮ,

ନୃମଗୁମ, ପ୍ରମଳୁସଙ୍ଗ, ନୁସଗୁମପୁନୁମ୍—ମନୁସନ୍ତ୍ୟ, ନୃପନ୍ୟୁମ, ପ୍ରମପୁମଙ୍ଗ, ମଗୁମଗୁ ମ—ନୁସଙ୍ଗ,
ପଶୁମ, ଗମ୍ୟ, ମୟନ୍ତ୍ର, ଏନୁମ୍, ନୁମଂଗ୍ନ, ମନୁମଂ—ମନୁସଂ, କୁମନ୍, ମନ୍ତ୍ରୀ, ନୃମ, ପ୍ରମଳୁ, ଗମ୍ୟ,
ନୁମ୍, ନୁମଂ ଗ୍ନ—ମ, ନୃପ—ମ, ଗୁମଗୁ—ମ, ନୁସଗୁମପୁନୁମ୍—ଗୁମପୁନୁମ୍, ମୟନୁମ୍, ଯୁନୁମ୍— ।

ਮਾਲਕੋਂ ਸ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੮)

મનુષાદી

	X	M	H	G	O	N	S	M	Z	E
1.	वा. ता.	म व	ह व	स द	० न	० य	० मा	० मा	० सा	० मि
2.	नू. .	गुम वा.	पू. वा.	संू. वा.	नू. पू.	नू. पू.	संू. मा	संू. मा	पू. मा	पू. मा
3.	.	.	.	.	पू. नू.	पू. नू.	मा	मा	पू. मा	पू. मा
4.	नू. गुम,	गुम वा.	पू. वा.	पू. वा.	गुम मंग.	गुम मंग.	पू. संू.	पू. संू.	गुम नू.	गुम नू.
5.	नू. गुंब.	गुम गुंब.	पू. गुम	पू. गुंब.	गुम मंग.	गुम मंग.	पू. संू.	पू. संू.	गुम नू.	गुम नू.
6.	नू. गुंब.	गुम गुंब.	पू. गुम	पू. गुंब.	गुम मंग.	गुम मंग.	पू. संू.	पू. संू.	गुम नू.	गुम नू.
7.	पू. संू.	स. गुम.	नू. नू.	पू. नू.	गुम मंग.	गुम मंग.	पू. संू.	पू. संू.	गुम नू.	गुम नू.
8.	.	म पू.	.	.	नू. गुम.	नू. गुम.	मा	मा	नू. गुम.	नू. गुम.

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਸ	੯	ਸੰਨੁ	ਧਨੁ	ਸੰਗੁ	ਸੰਨੁ	ਪੁਮ	ਕਮ	ਗੁਸ	ਗੁਮ	ਧਨੁ	ਸ
੨.	.	.	ਗੁਮ	ਧਨੁ	ਸੰਗੁ	ਮੰਗੁ	ਸੰਨੁ	ਪੁਮ	ਗੁਸ	ਗੁਮ	ਧਨੁ	ਸ
੩.	.	.	.	.	ਨੁਸ	ਕੁਮੁ	ਗੁੰਸ	ਨੁਸ	ਗੁੰਸ	ਨੁਪੁ	ਮੁਧੁ	ਨੁਸ
੪.	ਸ	ਮੁਧੁ	ਧਨੁ	ਸੰਧੁ	ਨੁਸ	ਧਨੁ	ਸੰਗੁ	ਵੁਸ	ਨੁਸ	ਨੁਪੁ	ਧਨੁ	ਧੁਸ
੫.	.	ਮੁ	ਮੁ	ਗੁਮ	ਮਲੁ	ਸਗੁ	ਸਨੁ	ਸੰਗੁ	ਗੁਸ	ਗੁਮ	ਸੰਨੁ	ਸ
੬.	.	.	.	.	ਗੁਮ	ਪੁਨੁ	ਸੰਧੁ	ਨੁਸ	ਪੁਨੁ	ਸੰਗੁ	ਮੁਧੁ	ਸ
੭.	ਨੁਸ	ਨੁਸ	ਗੁਂਗੁ	ਸੰਨੁ	ਧਨੁ	ਸੰਧੁ	ਨੁਸ	ਨੁਹੁ	ਪੁਨੁ	ਸੰਗੁ	ਮੁਧੁ	ਸ
੮.	ਨੁਸ	ਸਮ	ਗੁਗੁ	ਮਨੁ	ਧਨੁ	ਧਨੁ	ਨੁਸ	ਸੰ	ਸੰਨੁ	ਸੰਗੁ	ਮੁਧੁ	ਸ
੯.	ਨੁਸ	ਧੁਸ	ਗੁਗੁ	ਮਨੁ	ਧੁਸ	ਧੁਸ	ਨੁਸ	ਸੰ	ਸੰਨੁ	ਸੰਗੁ	ਮੁਧੁ	ਸ
੧੦.	ਗੁਮ	ਸਗੁ	ਗੁਸ	ਮਨੁ	ਧੁਸ	ਧੁਸ	ਨੁਸ	ਸੰ	ਸੰਨੁ	ਸੰਗੁ	ਮੁਧੁ	ਸ
੧੧.	ਸੰਨੁ	ਸੰਨੁ	ਧੁਸ	ਸੰਨੁ	ਧੁਸ	ਧੁਸ	ਨੁਸ	ਸੰ	ਸੰਨੁ	ਸੰਗੁ	ਮੁਧੁ	ਸ
੧੨.	ਸੰਨੁ	ਸੰਨੁ	ਧੁਸ	ਸੰਨੁ	ਧੁਸ	ਧੁਸ	ਨੁਸ	ਸੰ	ਸੰਨੁ	ਸੰਗੁ	ਮੁਧੁ	ਸ
੧੩.	ਗੁਮ	ਗੁਮ	ਧੁਸ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁਮ	ਧੁਸ	ਸੰ	ਗੁਮ	ਧੁਸ	ਸੰ	ਸ

੧. ਰਾਜ਼ ਮਾਲਕੋਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਰੋਗਨ ਤੇ ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ ਬਹੁ ਭਾਤ ਬਚਾਵੈ ॥

ਸੱਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ ਤਉ ਤਨ ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥

ਰਾਖਤ ਹੈ ਅਪਨੇ ਕਰ ਦੇ ਕਰ ਪਾਪ ਸੰਬੂਹ ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥

ਐਰ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹਾ ਕਹ ਤੈ ਸੇ, ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ ਪਟ ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੫॥੨੪੮॥

(ਸਵੈਯੇ, ਅਜਾਲ ਉਸਤਤ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੬
ਮ — — ਗੁ	ਸ ਲੁ ਮ ਗੁ	ਸ — — ਨ	ਪ ਗ ਨ
ਤੇ s s ਅ	ਰਿ ਸੋ ਗ ਨ	ਤੇ s s; ਜੀ	ਲ ਚੰ ਲ ਨ
ਸ ਹ — ਲੁ	ਮ ਧੂਨ ਸ ਸੋ	ਧੂ ਨ ਧਮ ਸੋ	— ਗਨ ਤੇ...
ਤੇ s s ਥ	ਹੁ ਭਾਡ ਤ ਥ	ਹੁ ਨ ਵੇਂ, ਰੋ	

ਅੰਤਰਾ

		ਮ ਲੁ ਮ	ਨ ਧੂ ਨ
ਸ ਨੈ	ਸ ਬ ਧੁ ਨ ਲਾ ਸ ਵੁ ਮ ਗੁ ਤ	ਸ ਘਾ — ਸ ਵੁ ਕੁ	ਸ ਉ ਧੂ ਨ ਧੁ ਨ
ਮ ਏ	ਮ ਗੁ ਹੁ ਧੂਨ ਸੰਗੁ ਸੰਨੁ	ਧੂ ਧੁ ਧਮ ਗੁ ਰੋ	— ਨ ਧੁ ਨ ਧੁ ਨ
	ਲਾਡ ਗਾਡ ਨਾ		ਗਾਡ ਨ ਧੁ ਨ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਫੁਲਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਮਾਲਕੌਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਖੰਡਾ ਪ੍ਰਿਵਾਮੇ ਸਾਜਿ ਕੈ ਜਿਨ ਸਭ ਸੈਸਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਸਾਜਿ ਕੁਦਰਤੀ ਦਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਬਣਾਇਆ ॥
 ਸਿੰਧ ਪਰਬਤ ਮੇਦਨੀ ਬਿਨੁ ਬੇਮੁ ਗਾਗਨਿ ਰਹਾਇਆ ॥
 ਸਿਰਜੇ ਦਾਨੇ ਦੇਵਤੇ ਤਿੰਨ ਅੰਦਰਿ ਬਾਦੂ ਰਚਾਇਆ ॥
 ਤੈਹੀ ਦੁਰਗਾ ਸਾਜਿ ਕੈ ਦੈਤਾ ਦਾ ਨਾਸੁ ਕਰਾਇਆ ॥
 ਤੈਥੋਂ ਹੀ ਬਲੁ ਰਾਮ ਲੈ ਨਾਲ ਬਾਣਾ ਦਹਸਿਰੁ ਘਾਇਆ ॥
 ਤੈਥੋਂ ਹੀ ਬਲੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਲੈ ਕੈਸੁ ਕੇਸੀ ਪਕਤਿ ਗਿਰਾਇਆ ॥
 ਬਡੇ ਬਡੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਤੇ ਕਈ ਜੁਗ ਤਿਨੀ ਤਨੁ ਤਾਇਆ ॥
 ਕਿਨੀ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥

(ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ, ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

○	ਨੂੰ ਸੰਭਿ	ਸੰਨ ਹੀ	ੴ	ਸੰਤੇ	ਨੂੰ ਪੁਰਾ	ਨੂੰ	X	ਨੂੰ ਪੁਰਾ	ਨੂੰ	ੴ	ਪੁਰਾ	ਹਿਆ	ਗੁਹਿਆ
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
s	ਲੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਲੁ	ਸ	ਪੁ	ਲੁ	ਸ	—	ਲੁ	ਕੁ	ਪੁ
s;	ਲਿ	ਨ	ਹੀ	ਤੇ	s	ਰਾ	s	ਅੰ	s	ਤ	ਨ	ਪਾ	ਸਿਆ

ਅੰਤਰਾ

—	ਹ	—	ਹ	ਨੂੰ	ਪੁ	ਪ੍ਰਿ	ਪੁ	ਨੂੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—
—	ਲੁ	—	ਡਾ	ਬ	ਮੈ	ਸ	ਸਾ	—	—	ਜ	—	ਲੁ	—
s	ਖੁ	s	ਡਾ	—	ਨੂੰ	ਨੂੰ	ਪੁ	ਨੂੰ	ਸੰ	ਨੂੰ	ਪੁ	ਹਿਆ	—
s;	ਲਿ	ਨ	ਤੇ	ਸ	ਲ	ਲੁ	ਰਾ	ਪਾ	ਡ	ਡ	ਡ	ਡ	—
—	ਕੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨੂੰ	ਸ	ਪੁ	ਨੂੰ	ਸ	—	ਕੁ	ਕੁ	—
s.	ਕੁ	ਹ	ਮਾ	ਬਿ	ਸ	ਨ	ਮ	ਹੋ	ੜ	ਸ	ਸ	ਜ	*
—	ਕੁ	ਨ	ਮ	ਦ	ਨੂੰ	ਪੁ	ਨੂੰ	ਨੂੰ	ਸੰ	ਦਿ	ਗੁ	ਸਨੂੰ	ਧੂਨੂੰ
s.	ਕੁ	ਨ	ਡੀ	ਦ	—	ਲ	ਲ	ਵ	ਚਾ	—	ਗੁ	ਟਾਡ	ਡਿਆ
—	ਕੁ	ਨ	ਮ	ਹ	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਗੁਸ
s s, ਕਿਨ ਹੀ...

—ਪਉੜੀ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਫੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।
(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਮਾਲਕੈਮ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲੜ)

ਪੰਡੀਆ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਤੁਮ ਲਾਗੇ ॥
 ਬੂਡਹੁਗੇ ਪਰਵਾਰ ਸਕਲ ਸਿਉ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਨੁ ਖਰ ਚੰਦਨ ਜਸ ਭਾਰਾ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਜੀਅ ਬਧਹੁ ਸੁ ਧਰਮੁ ਕਰਿ ਬਧਹੁ ਅਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਤ ਭਾਈ ॥
 ਆਪਸ ਕਉ ਮੁਨਿਵਰ ਕਰਿ ਬਧਹੁ ਕਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਕਸਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਮਨ ਕੇ ਅੰਧੇ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝਹੁ ਕਾਹਿ ਬੂਝਾਵਹੁ ਭਾਈ ॥
 ਮਾਇਆ ਕਾਰਨ ਬਿਦਿਆ ਬੇਚਹੁ ਜਨਮੁ ਅਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਵਿਆਮੁ ਕਹਤ ਹੈ ਸੁਤ ਕਉ ਪੂਛਹੁ ਜਾਈ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਮਿ ਛੁਟਹੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬੂਡੇ ਭਾਈ ॥ ੪ ॥

(ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੧੧੦੨)

ਅਸਥਾਈ

x	੨	੦	੩
	ਨ ਸ ਪੰਡੀ ਆ	ਨ੍ਹ ਵ ਵਡ	ਗ ਸ ਤ
ਲਾ ਤ	ਧ ਕੋ ੴ	ਸ ਤ ਸ	ਨ੍ਹ ਤੁ ਮ
ਸ ਵਾ	ਸ ਰ ਸ	ਸ ਲ ਸਿਉ ੴ	ਨ੍ਹ ਪਾ ਅ
ਗੁਮ ਭਾਵ	ਧੁਨ ੴ	ਸਨ ਗੁਸ	ਨ੍ਹ ਪਾ ਅ
	ਗੁਮ ਗੋੴ	ਗੁਸ ੴ	

ਅੰਤਰਾ

ਸ ਕੋ	ਸ ਕਾ ੴ	ਨ ਬਿਆ ੴ	ਹ ਬੋ ੴ	ਗ ਗੁ ੴ	ਗ ਦ ਨ ਦੇ ੴ	ਗ ਪੁ ੴ	ਮ ਰਾ ੴ	ਨ੍ਹ ਨਾ ੴ	ਨ੍ਹ ਪ
ਗੁ ਭਾ	ਗੁਸ ੴ	ਸ ਗੁ ੴ	ਨ ਖ ੴ	ਨ ਨ ਰ ਦੇ ੴ	ਨ ਨ ਦ ਨ ਦੇ ੴ	ਸ ਸ ਮ ਨ ਦੇ ੴ	ਸ ਨ ਦ ਨ ਦੇ ੴ	ਸ ਜ ਸ ਜ ਸ ਨ ਦੇ ੴ	ਸ ਸ ਸ ਜ ਸ ਨ ਦੇ ੴ
			ਨ ਰਾ ੴ	ਨ ਰ ਾ	ਸ ਮ ਨ ਾ	ਗ ਮ ਨ ਾ	ਗ ਮ ਨ ਾ		

मै बड़ा उत्तर न करूँगा । मै यह दूसरी बार न करूँगा ।

ਮਾਂ ਗੁ ਸਨ੍ਦੁ ਪੁਨ੍ਦੁ ਧੁਮ | ਗੁਮ ਲੁਸ ਨੁ ਸੰ ਧੁਮ...
 ਪਾਂ ੬੬ ੬੬ ੬੬ ਰਾਂ ੬੬, ਧੁਮ...
 ਛੀਆ...

—ਜਾਕੀ ਝੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

ੴ. ਰਾਗ ਮਾਲਕੈਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮਾਈ ਮੈ ਮਨ ਕੈ ਮਾਣ ਨ ਤਿਆਰਿਓ ॥

ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਦਿ ਜਨਮ ਸਿਰਾਇਓ ਰਾਮ ਭਜਨ ਨਹੀਂ ਲੁਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਮ ਕੇ ਡੰਡ ਪਾਰਿਓ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਤਬ ਸੋਵਤ ਤੈ ਜਾਗਿਓ ॥

ਕਹਾ ਹੈਤ ਅਬ ਕੈ ਪਛਤਾਏ ਛਟਨ ਨਾਹਿ ਨ ਭਾਗਿਓ ॥ ੧ ॥

ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਉਪਜੀ ਘਟ ਮੈਂ ਜਥੁਂ ਗਰੁ ਚਰਨੇਂ ਅਨਗ੍ਰਿਹਿ ॥

ਮਹਲ੍ਹ ਜਨਮ੍ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੁਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਸ ਮੈ ਪਾਗਿਓ ॥੨੩॥

SIKHBOOKCLUB (ਮਾਰ ਮ; ਦ)

SIKHBOOKCLUB (ਮਾਰੂ ਮ: ੯, ਪੰਜਾਬ ੧੦੦੮)

અમિતાદી

X	२	०	४
म म न न	म ब न न	वा न न	म भ न न
ल प ब	ल प ब	ति अ रा	ल वा स न
१ ५	१ ८	१ ५	१ ८
म म न न	म ब न न	वा न न	म भ न न

ਅੰਤਰਾ

ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰਿਚਿ	—	ਸ	ਸ	ਰ	ਨ	ਪ	ਨ	ਪ	ਨ	ਪ	ਨ	ਪ	ਕ	ਨ	ੴ
ਗ	ਗ	ਸ	—	ਤ	ਤ	ਜ	ਜ	ਨ	ਸ	ਨ	ਪਨ	ਪੁ	ਗ	ਸ	ਗ	ਸ	ਗ	ਸ	ਗ	ਈ...	

—ਬਲਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਫੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਨੌਟ :—ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਕਈ ਸਬਦ ਪੁਰਾਤਨ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ 'ਟਿਊਨ' ਤੇ ਲਾਏ ਹਨ ।

੫. ਰਾਗ ਮਾਲਕੌਂਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਜ)

ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਰੰਗਨ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤ ਪੂਰਨ ਸਭ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥ ਸਹਿਤ ਗੰਗਾ ॥ ਜਲੁ ਹੋਵਤ ਭੂਖ ਅਤੁ ਨੰਗਾ ॥

ਪੂਜਾਚਾਰ ਕਰਤ ਮੇਲੰਗਾ ॥ ਚਕ੍ਰ ਕਰਮ ਤਿਲਕ ਖਾਟੰਗਾ ॥

ਦਰਸਨ ਭੇਟੇ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧॥

ਹਠ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਤਿ ਰਹਤ ਬਿਟੰਗਾ ॥ ਹਉ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚੁਕੈ ਨ ਢੰਗਾ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤਿ ਤਿਸੁਨ ਜੰਗਾ ॥ ਸੋ ਮੁਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੰਗਾ ॥੨॥

(ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੫)

ਅਸਥਾਈ

x	੨	੦	੩
	ਨ ਸ ਰੰ ਗਾ	ਸ ਸ ਰੰ ਗ	ਨ ਪ ਗ ਰੰ
	ਗ ਸ ਰੰ ਗਾ	ਗ ਸ ਰੰ ਗਾ	ਗ ਸ ਰੰ
	—	—	—
ਗ ਸ ਰੰ ਗ	—	—	—
—	—	—	—
ਪ ਰ	ਨ ਸ ਰੰ	ਗ ਸ ਰੰ	ਸ ਸ ਰੰ
—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਸ ਰ	ਸ ਬ	ਪ ਸਹਿ	ਨ ਤ	ਪ ਕੀ	—	ਮ ਗ ਬ	ਮ ਰ	ਲ ਧ	ਸ ਤ	ਸ ਤ	ਸ ਤ	—	
ਧ ੜ	ਲ ਖ	ਸ ਅ	ਨ ਰ	ਪ ਨੈ	ਮ ਗਾਮ ਧੁਨਸ ਗਾ, ਰੰਡ ਗਾਡ	ਨ ਧ	ਨ ਲ	ਸ ਹੈ	ਮ ਤ	ਗ ਵ	ਗ ਤ	ਸ ਤ	ਸ ਤ

— ਬਾਬੀ ਫੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ । ਇਹ ਬਹੂੰਤ ਸੁਦਰ ਪ੍ਰਥਮ ਗੀਤ ਹੈ ।
 “ਛਾਕਾਰੈ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਕਾਰੈ” ਆਤਮੇ ਦੇ ਪਾਇੰਦੇ ਭਾਗਾਤੇ ਜਾਤਿ ।

੬. ਰਾਗ ਮਾਲਕੈਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਲੜ-ਭਜ ਦਕੁੱਤ ਲਾਜ)

ਗਾਜਨ ਕਉਨ੍ਹ ਤੁਮਾਰੈ ਆਵੈ ॥

ਐਸੋ ਭਾਉ ਬਿਦਰ ਕੇ ਦੇਖਿਓ ਓਹੁ ਗਰੀਬ ਮੌਹਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭਰਮ ਤੇ ਭੂਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭਲਵਾਨੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥

ਤੁਮਰੇ ਸ਼੍ਰਦ੍ਧ ਬਿਦਰ ਕੇ ਪਾਨੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਮੈ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥

ਖੀਰ ਸਮਾਨ ਸਾਖੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਰੇਨਿ ਬਿਹਾਲੀ ॥

ਕਬੀਰ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਅਨਦ ਬਿਨੋਈ ਜਾਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੦੫)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਲ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	੨			
—	ਸ ਕਉ	ਸ ਨ	ਗ ਲ	ਸ ਮਾ	ਨ ੜ	ਪ ਕੀ	ਨ ੜ	ਸ ਆ	—	ਨ ਧ	ਨ ੜ	ਧ ਵਾ	ਮ ਜ	ਲ ਮ	
੯;	ਸ ਅ	—	ਸ ਸੈ	ਨ ਤੈ	ਸ ਤੈ	ਪ ਕੀ	ਨ ਤੈ	ਸ ਤੈ	ਸ ਤੈ	ਮ ਤੈ	—	ਮ	—	ਮ	—
੯;	ਅ ੜ	ੜ	ਸ ਸੈ	ਨ ਤੈ	ਸ ਤੈ	ਪ ਕੀ	ਨ ਤੈ	ਦ ਤ	ਰ	ਕੈ	ੜ	ਦੇ	ੜ	ਖਿਓ	ੜ
—	ਕ	ਕ	ਕ	ਮ	ਸ ਤੀ	ਪ ਕੀ	ਨ ਤੈ	ਸ ਤੀ	—	—	ਨ ਵੈ	ਧਨੁ	ਧੁਮ	ਕੁਮ	ਗੁਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਲ ਹ	ਮ ਸ	ਮ ਤੀ	ਨ ਪ ਦੇ	—	ਨ ਖ	ਨ ਭ	ਸ ਰ	ਸ ਮ	ਸ ਤੀ	—	ਨ ਕ	—	ਸ ਲਾ	—	
—	ਗ ਸ੍ਰੀ	ਗ ਭ	ਮ ਥ	ਗ ਵਾ	ਸ ਤ	ਸ ਨ	ਨ ਨ	ਧ ਜਾ	ਨ ਤ	ਨ ਨ	ਧ ਨਿਆ	—	ਮ ਸ	—	
—	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਧ	ਨ	ਗ	ਸ	ਸ	—	ਮ	—	ਮ	—
s	ਲ	ਮ	ਰੋ	ਲ	ਤ	ਧ	ਨ	ਦ	ਰ	ਕੋ	s	ਪ	ਨ	s	
—	ਮ ਗ ਅ	ਗ ਮ੍ਰੀ	ਮ ਤ	ਨ ਧ ਕ	ਧ ਰ	ਨ ਮੈ	—	ਸ ਮਾ	—	ਨ	ਧਨ ਨਿਆ	ੴ	ਗਮ	ਗਸ	
—	ਨ ਸ	ਕਵੀ	ਸ ਨ	ਗ ਤ	ਸ ਮਾ	ਨ	ਧ	ਨ	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

—ਬਾਕੀ ਕੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।
(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਮਾਲਕੌਸ, ਝਪਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਖ)

ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ ॥
ਸੁਖੰਭਵ ਸੁਭੰ ਸਰਬਦਾ ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥
ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਸੀ ਦਿਆਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥
ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ ਅੰਗੰਬ ਬਿਛੂਤੇ ॥ ੧੯੯੯ ॥

(ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਰ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

ਕ ਲ ਸ	ਤ	੨	ਨ ਪ ਦੇ	ਨ ਲ	੦	ਕ ਲ	ਕ	੩
ਕ ਲ ਸ	ਤ	੨	ਨ ਪ ਦੇ	ਨ ਲ	੦	ਕ ਲ	ਤੀ	—
ਸ ਲ	ਤ	ਨ ਵ	—	ਨ ਲ	ਨ ਪੁ	ਸਨੁ	ਪ ਤੇ	—

੨੯੯

ਮ ਗੁ ਸੁਖੀ	H S	ਨ ਧੂ ਤ	ਧੂ ਤ	ਨ ਸੁ	ਸੰ ਝੈ	—	S	ਸੰ ਸੇ	ਸੰ ਰ	ਸੰ ਥ
ਕੁ ਦਾ	— S	ਸੰ ਸ	ਸੰ ਰ	ਨ ਥ	ਨਧੂ ਜ੍ਞ	ਸੰਨ ਗੜ	ਧੂ ਤੈ	H S	— S	

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਗੁ ਵਾ	— S	ਮ ਲੈ	ਧ ਤ	ਨ ਪ੍ਰ	ਸੰ ਟਾ	— S	ਸੰ ਸੀ	— S	ਮ ਹੁ	ਡਦ
ਕੁ ਆ	— S	ਸੰ ਝੈ	— S	ਨਹੂ ਜਸ	ਨਧੂ ਵ੍ਗ	ਸੰਨ ਜ੍ਞ	ਧੂ ਤੈ	H S	— S	
ਮ ਸ	ਮ ਦਾ	ਚਾ ਅੰ	— S	ਸੰ ਗ	ਨਧੂ ਜ੍ਞ	ਸੰਨ ਜ੍ਞ	ਧੂ ਤੈ	H S	— S	
ਗੁਮ ਸਦਾ	ਪੁਨ ਅੰਗ	ਸੰਮੰ ਸੰਗੈ	ਪੁਨ ਅੰਗ	ਸੰਸੰ ਸੰਗੈ	ਪੁਨ ਅੰਗ	ਸੰਸੰ ਸੰਗੈ	ਪੁਨ ਅੰਗ	ਪੁਨ ਅੰਗ	ਪੁਮ ਤੈਖਿ	ਗੁਮ ਭੁਤੈ

ਨੋਟ :—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੂੰ ਠਾਅ, ਦੁਖੁਨ, ਤਿਗੁਨ, ਚੌਕੁਨ ਆਦਿ ਲੁਝ ਵਿਚ ਗਾਊਣ ਨਾਲ ਬੜਾ ਰਸ ਤੇ ਅੰਨੰਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

੮. ਰਾਗ ਮਾਲਕੈਂਸ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲੁਝ ਵਿਚ)

ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ !! ਗੁਰਨ ਦਮਾਮਾ ਬਾਜਿਓ ਪਰਿਓ ਨੀਸਾਨੈ ਘਾਊ !!

ਖੇਤ ਜੁ ਮਾਂਡਿਓ ਸੂਰਮਾ ਅਬ ਜੂਝਨ ਕੇ ਦਾਊ !!੧॥

ਸੂਰਾ ਸੋ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ਜੋ ਲਰੈ ਦੀਨ ਕੇ ਹੇਤ !!

ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੈ ਖੇਤ !!੨॥

(ਰਾਗ ਮਾਰੂ, ਕਬੀਰ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੧੧੦੫)

ਮ ਲ ਗ ਕ ਪ
ਕ ਥ ਤ ਸ
ਤ ਹ ਨ
ਸ ਬ

ਮ ਵ
ਨ
ਮ ਤ
ਤ
ਸ ਨ

੦ ਗ
ਨ
ਮ
ਤ
ਤ
ਤ
ਸ
ਨ

ਅਸਥਾਈ

੦ ਸ
ਨ
ਮ
ਤ
ਤ
ਤ
ਸ
ਨ

ਸ
ਜ
ਨ
ਨ
ਨ
ਨ
ਸ
ਨ

੧
੯
੮
੮
੮
੮
੮
੮

—
੫
੮
੮
੮
੮
੮
੮

ਮ
ਸ
ਸ
ਜ
ਧ
ਤ
ਸ
ਬ

—
੫
੫
੫
੫
੫
੫
੫

ਮ
ਸ
ਸ
ਜ
ਧ
ਤ
ਸ
ਬ

ਅੰਤਰਾ

—
੫
੮
੮
੮
੮
੮
੮

ਸ
ਨ
ਨ
ਨ
ਨ
ਨ
ਨ
ਨ

—
੫
੮
੮
੮
੮
੮
੮

ਤ੍ਰੇਤੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਪਿਛੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਨੀਵਾਰੀ ਵਿਖੇ ਜਾਂ ਸੁਣਾ ਚਲੇਗਾ।
ਕਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੋਚਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਸ ਸੀਂਘ ਕੇ।

੯. ਰਾਗ ਮਾਲਕੰਸ, ਦਿਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲੜ)

ਖਗ ਖੰਡ ਬਿਹੰਡੇ ਖਲ ਦਲ ਖੰਡੇ ਅਤਿ ਰਣ ਮੰਡੇ ਬਰਬੰਡੇ ॥

ਭੁਦੰਦੇ ਅਖੰਡੇ ਤੇਜ ਪਰਚੰਦੇ ਜੋਤਿ ਅਮੰਡੇ ਭਾਨ ਪ੍ਰਵੰਦੇ ॥

ਸੁਖ ਸੈਤਾ ਕਰਣੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਣੇ ਬਿਲਬਿਖ ਹਰਣੇ ਅਸਿ ਸਰਣੇ ॥

ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਕਾਰਣ ਸਿਸਟਿ ਉਬਾਰਣ ਮਮ ਪੁਤਿਪਾਰਣ ਜੈ ਤੇਰੀ ॥੨॥

(ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ, ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦)

—ਅੱਗੋਂ ਥਾਕੀ ਦੇਵੇਂ ਤਕਾਂ ਭੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

(ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੂੰ ਭਾਵ ਸਾਡੀ ਸਾਰੀ ਸਿੱਖ ਜੀ ਕਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ)

੧੦. ਰਾਗ ਮਾਲਕੋਂਸ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਝ)

ਤੁ ਚਉ ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ ਛੇਈ ਸਿਸ੍ਤੁ ਉਤਾਰਿ ॥
ਨੈਣ ਮਰਿਜੇ ਤਰਸਦੇ ਕਦਿ ਪਸੀ ਦੀਦਾਰੁ ॥੧॥

(ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਡਖਣੇ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੯੮)

ਅਸਥਾਈ

X	—	੦	੨	੦	੩	੪
ਸ	—	ਸ	ਨੁਸ	ਸ	ਹ	—
ਲ	s	ਚਉ	ਸਤ	ਲੇ	ਲੁ	s
ਮ	—	ਮ	ਨੁ	ਸੇ	ਡਿ	s
ਗ	s	ਈ	ਧੁ	ਸਾ	ਆ	—

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਲ	—	ਨ	—	ਸ	ਸ
ਕ	ਲ	ਭ	ਧਿੰ	ਸ	ਰ	ਦੇ
ਸ	ਲ	ਪ	ਸੀ	ਨੁ	ਨ	ਧ
ਕ	ਦ	ੱ	ਸੀ	ਧੁ	ਧ	ੱ

(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੧. ਰਾਗ ਮਾਲਕੋਂਸ, ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਝ)

ਜਉ ਤਉ ਪ੍ਰੇਮ ਖੇਲਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਸਿਰੁ ਧਰਿ ਤਲੀ ਗਲੀ ਮੇਰੀ ਆਉ ॥

ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਪੈਰੁ ਧਰੀਜੈ ॥ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਕਾਣਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥੨੦॥

(ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੪੧੨)

ਅਸਥਾਈ

੩	—	X	੨	੦	—
ਸ	ਮ	ਮ ਲ	ਸ	ਨੁ	ਧ
ਚ	s	ਚਉ	ਪ੍ਰ	ਲੇ	ਕਾ
ਲ	ਮ	ਪ	—	ਧੇ	s
ਚ	s	ਉ	s	ਲ	—
		ਸਿ	ਰ	ਧ	s
		ਤ	s	ਰ	ਲੀ

ਸ	ਗ	—	ਮ	ਨ	ਯ	ਨ	ਯ	ਹ	—	ਤ	ਸ	—	ਨ
ਵ	ਲੀ	s	s	ਮੇ	s	ਕੀ	ਆ	s	s	ਲੈ	s	s	s
ਧ	ਨ	ਸ	ਮ	s	ਤੇਵੀ	s							

ਅਤਿਰਾ

ਮ	ਲ	—	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਨ
ਲ	ਲ	ਪ	—	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	—	ਨ
ਲ	ਲ	ਮ	s	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	s	ਨੈ
ਧ	ਨ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਸ	ਸ

ਨ

ਨ	ਨ	ਸ	ਮ	ਮ									
ਨ	ਨ	ਜੇ	ਜੇ	s	ਰਾਏ	ਪ੍ਰੇਮ...							

੧੨. ਰਾਗ ਮਾਲਕੌਸ, ਪੜਤਾਲ, ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਨਿਰਧਨ ਆਦਰੁ ਕੋਈ ਨ ਦੇਇ ॥

ਲਾਖ ਜਤਨ ਕਰੈ ਓਹੁ ਚਿਤਿ ਨ ਧਰੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਉ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਆਗੇ ਬੈਠਾ ਪੀਠਿ ਫਿਰਾਇ ॥ ੧ ॥

ਜਉ ਸਰਧਨੁ ਨਿਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਦੀਆ ਆਦਰੁ ਲੀਆ ਬੁਲਾਇ ॥ ੨ ॥

ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨੁ ਚੇਨਉ ਭਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਨ ਮੇਟੀ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥

(ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੧੧੫੯)

ਅਸਥਾਈ

x	o	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦
ਹ	ਲ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	—	—
ਗ	ਲ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	—	—

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ—ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ (ਲਜ ਬਰਾਬਰ ਸੁਲ ਦੀ)

ਇਕਤਾਲਾ ਜਾਂ ਚਾਰਤਾਲ

५	मं दि प	५	मं रा	५	मं नि	५	मं दि प	५	मं दि
५	मं दि	५	मं रा	५	मं नि	५	मं दि	५	मं दि
५	मं दि	५	मं रा	५	मं नि	५	मं दि	५	मं दि
५	मं दि	५	मं रा	५	मं नि	५	मं दि	५	मं दि
५	मं दि	५	मं रा	५	मं नि	५	मं दि	५	मं दि

ਨੋਟ :—ਇਹੋ ਸਥਦ ਸੁਲ-ਤਾਲ ਵਿਚ ਭੀ ਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

੧੩. ਰਾਗ ਮਾਲਕੌਸ, ਪੜਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲੜ)

ਪਰਤਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਵਨ ਗੁਨ ਗਨੀ ॥
 ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਬਹੁ ਤਰੰਗ ਸਰਬ ਕੇ ਪਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅਨਿਕ ਗਿਆਨ ਅਨਿਕ ਧਿਆਨ, ਅਨਿਕ ਜਾਪ ਜਾਪ ਤਾਪ ॥
 ਅਨਿਕ ਗੁਨਿਤ ਪੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਅਨਿਕ ਧਾਰ ਮੂਨੀ ॥ ੧ ॥
 ਅਨਿਕ ਨਾਦ ਅਨਿਕ ਬਾਜ, ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਅਨਿਕ ਸ੍ਰਾਦ,
 ਅਨਿਕ ਦੈਖ ਅਨਿਕ ਰੋਗ, ਮਿਟਹਿ ਜਸ ਸੁਨੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਅਪਾਰ ਦੇਵ ਤਟਹ ਖਟਹ ਬਰਤ ਪ੍ਰੂਜਾ,
 ਗਵਨ ਭਵਨ ਜਾਤੁ ਕਰਨ ਸਗਲ ਫਲ ਪਨੀ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ, ਮ: ੫, ਪੜਤਾਲ, ਪੰਜਾਬ, ਪੰਨਾ ੧੫੫੩)

મહારાષ્ટ્ર

X	—	M	—	H
—	—	—	—	—
—	—	—	—	—
—	—	—	—	—
—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ—ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਜ ਵਿਚ)

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ—ਇਕਤਾਲਾ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਤਿਗੁਨ ਲਜ ਵਿਚ)

ਤਿੰਨਤਾਲ—(ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੌਕੂਨ ਲੜ ਵਿਚ)

x	ੴ	੦	੩
ਮ ਗ ਨ	— ਸ	ੳ ਧ	ਸ ਦੇ
ਮ ਨ	— ਠ	ਨ ਟ	— ਤ
ਗ ਤ	— ਟ	ਨ ਟ	— ਪ
ਮ ਹ	— ਨ	ਸ ਨ	ਮ ਮ
ਗ ਨ	— ਨ	ਤ ਤ	ਗ ਗ
ਗ ਸ	ਮ ਸ	ਹ ਹ	ਮ ਸ
ਮ ਲ	— ਲ	ਨ ਨ	— ਨ

—ਪ੍ਰਤਾਲ...

(ਇਸ ਪੁਸ਼ਟਨ 'ਪੜਤਾਲ' ਵਿਚ ਦੋ ਤਾਲ ਹੋਰ ਬਣਾਏ ਕਾਈ ਹਨ)

੧੮. ਤੁਲ ਮਾਲਕੋਂਸ, ਪੜਤਾਲ, ਤਾਲ-ਪਾਮਾਰ (ਬਿੱਲੰਬਿਤ ਲੜ)

ਮਾਤੇ ਮਰੰਗ ਜਰੇ ਜਰ ਸੰਗ ਅਨੁਪ ਉਡੰਗ ਸੁਰੰਗ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਕੋਟ ਤੁਰੰਗ ਕੁਰੰਗ ਸੇ ਕੁਦਤ ਪਉਣ ਕੇ ਗਉਣ ਕਉ ਜਾਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥
 ਭਾਗੀ ਛੁਜਾਨ ਕੇ ਕੂਪ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਨਿਆਵਤ ਸੀਸ ਨ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥
 ਏਤੇ ਭਏ ਤੁ ਕਹਾ ਭਏ ਕੂਪਤਿ, ਅੰਤ ਕੌ ਨਾਂਗੇ ਹੀ ਪਾਇ ਪਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ, ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

x	ੴ	੦	੩
ਸ ਚ	— ਸ	ੳ ਗ	ਸ ਮ
ਮ ਗ	— ਗ	ਮ ਗ	ਮ ਮ
ਮ ਗ	— ਗ	ਸ ਗ	ਲ ਗ
ਸ ਗ	— ਗ	ਹ ਹ	ਲ ਹ

ਅੰਤਰਾ-ਇਕਤਾਲਾ (ਪਮਾਰ ਦੀ ਤਿਗੁਨ ਲਖ ਵਿਚ)

X	O	੦	੨	O	੩	੪	੫
ਸ.	ਸ.	ਸ.	ਸ.	ਮ.	ਮ.	ਕ.	ਕ.
ਵ.	ਵ.	ਵ.	ਵ.	ਕ.	ਕ.	ਕ.	ਕ.
ਧ.	ਨ.	ਸਨੁ	ਧ.	ਮ.	ਸ.	ਨ.	ਨ.
ਜ.	ਤ.	ਨਿ	ਵਾ	ਵੇ	ਸ.	ਸ.	ਸ.
				ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ
				ਮਾ	ਸ	ਸ	ਸ
				—	—	—	—

—ਮੁੰਗਾ...

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ-ਸੂਲਫਾਕ (ਪਮਾਰ ਦੀ ਚੌਗੁਨ ਲਖ ਵਿਚ)

X	O	੦	੨	੩	੦	੫
ਵ.	ਵ.	ਵ.	ਵ.	ਸ.	ਸ.	ਸ.
ਧ.	ਨ.	ਨ.	ਸ.	ਨ.	ਸ.	ਨ.
ਜ.	ਲ.	ਲ.	ਯ.	ਨ.	ਮ.	ਲ.
ਸ.	ਤ.	ਤ.	ਤ.	ਤ.	ਤ.	ਤ.
				ਥਿ	ਥਿ	ਥਿ
				ਮ	ਮ	ਮ
				—	—	—

ਤਾਲ-ਹੁਪਕ (ਪਮਾਰ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਜਾਂ ਸੂਲਫਾਕ ਦੀ ਠਾਅ)

⊕	ਕ.	ਲ.	੮	੧	੨	੩	੦	੫
ਨਿਆ	ਵ.	ਵ.	ਵ.	ਸੀ	ਸ.	ਸ.	ਸ.	ਸ.
ਵ.	ਵ.	ਵ.	ਵ.	ਵ.	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਧ.	ਨ.	ਨ.	ਨ.	ਸ	ਯ.	ਨ.	ਨ.	ਨ.
ਜ.	ਤ.							
ਸ.	—	—	—	—	—	—	—	—

ਤੀਜਾ ਅੰਤਰ-ਤਿੰਨਤਾਲ (ਪਮਾਰ ਦੀ ਚੌਗੁਨ ਲਖ ਵਿਚ)

X	੨	੦	੫	੩
ਸ.	—	*	ਮ	੫
ਹ.	ਸ.	ਕ.	ਕ.	ਕ.
—	ਸ.	ਕ.	ਕ.	ਕ.
ਸ.	ਕ.	ਕ.	ਕ.	ਕ.

ਪ ਦ ਸ ਨ | ਪ — ਮ — | — ਕ ਸ — | ਹ ਸ ਧ ਨ
 ਅ s ਦਿ p | ਪ s ਵੇ s | s, ਮ a s s | ਕੇ s s ਮ
 ਠੰਗ...

ਠੰਟ :— ਧਮਾਰ ਕਾਵੀਣ ਸਮੇਂ ਲਖ ਦਾ ਵ੍ਰਿਚੇਤਾ ਧਿਆਨ ਵੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਛਾਵ— ਧਮਾਰ
 ਭਾਲ ਦੀ ਲਖ ਨੂੰ ਬਾਣਿਮ ਰੱਖ ਕੇ ਬਾਕੀ ਭਾਲ ਉਸੇ ਦੀ ਲਖ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਅਤੇ
 ਜਦੋਂ ਅੰਡੇ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਸ਼ਕਾਈ ਹੈ ਆਉ ਤਾਂ ਧਮਾਰ ਦੀ ਲਜ ਜ਼ਿਉਂ ਦੀ ਰਿਉਂ
 ਟਿਕੀ ਰਹੇ।

(ਸੁਰ ਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਵਲੋਂ)

—ਮਾਲਕੌਸ ਰਾਤ ਸਮਾਪਤ—

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਾਸੀ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਕਾਫੀ | ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਤੀਜਾ ਪਹਿਚਾਨ
ਸੰਝਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਰੁਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।

ਮ ਸ
ਆਹੋਹ—ਨ੍ਹ ਸ, ਗੁ ਮ, ਪ ਨ੍ਹ, ਸ।

ਮ ਮ
ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨ੍ਹ, ਧੁ, ਪ ਗੁ ਮ, ਕੁ ਰ ਸ।

ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਜੋ ਭੀਮਪਲਾਸਿਥਾ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਰਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ “ਸੰਗੀਤ ਪਾਰਿਜਾਤ, ਰਾਗ ਤੱਤ ਵਿਵੇਂ, ਅਨੁਪ ਵਿਲਾਸ, ਰਾਗ ਮੰਜਰੀ, ਸਦਾਗਰੰਦੇਦਾਖ, ਜਾਂ ਸੁਰਮੇਲਕਲਾਨਿਧੀ” ਆਦਿ ਕੁਝਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ। ਸਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖੇ ਕਦੇ “ਸੰਗੀਤ ਸਾਰ, ਰਾਗ ਕਲਪਦਰਮਾਕੁਰ, ਰਾਗ ਚੰਦ੍ਰਕਾਸ਼ਾਰ, ਅਭਿਨਵ ਰਾਗ ਮੰਜਰੀ” ਆਦਿ ਕੁਝਕਾਂ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ‘ਭੀਮ’ ਤੇ ‘ਪਲਾਸੀ’ ਦੋ ਵਖੋਂ-ਵਖ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤ ਹੈ ਕਿ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਇਕ ਮਿਸ਼੍ਨੀਤ ਰਾਗ ਹੈ, ਜੋ ਉਕਤ ਦੋ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇਕ ਹੈ ਕਿ—ਜਿਸ ਦੇ ਆਹੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਕੌਮਲ ਲਗੇ ਉਹ ਸ਼ੁੱਧ ‘ਭੀਮ’ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਆਹੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਤੰਦਰ ਲਗੇ ਉਹ ‘ਪਲਾਸੀ’ ਰਾਗ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਲਗਣ। ਭਾਵ, ਆਹੋਹ ਵਿਚ ਤੰਦਰ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਕੌਮਲ ਉਹ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਰਾਗ ਕਿਹਾ ਜਾਏਗਾ। ਦੂਜਾ ਹੈ :—ਨਿਖਾਦ ਕੌਮਲ, ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਖਾਡਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ‘ਭੀਮ’ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਸੰਯੁਕਤ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਭੀਮਪਲਾਸੀ। ਕੌਈ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ‘ਪਲਾਸੀ’ ਖਾਡਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਤੇ ‘ਭੀਮ’ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਉਸਤਾਦੀ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਸਿਰਫ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਤਰੋੜ-ਮਰੋੜ ਕੇ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪਰਚਾਰ ਵਿਚ ਤਾਂ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਨਾਮ ਹੀ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਹ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ।

ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦਾ ਇਕ ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਭੀ ਹੈ; ਜੋ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਸੀ। ਪਰ ਅਜ-ਕਲ ਇਹ ਘਟ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਕਾਇਕ ਤਾਂ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦੀ ਧਨਾਸਰੀ ਨੂੰ ਹੀ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਐਸਾ ਸਮਝਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ, ਧਨਾਸਰੀ ਤੇ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਦੋਵੇਂ ਸਮਪਰਿਵਿਤ ਰਾਗ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਕਾਫੀ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿਣ।

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਤੀ ਠਾਟ ਆਏ ਇਕੋ ਹੈ। ਪਰ ਹੋਰ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਭੰਨਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ :—

- (१) ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਮੱਧਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਧਨਾਸਰੀ ਦਾ ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ 'ਪਾਸਾ' ਹੈ।

(੨) ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਵਿਚ "ਨੁ ਸ ਮ" ਖਾਸ ਸੁਰ ਹਨ। ਪਰ ਧਨਾਸਰੀ ਵਿਚ "ਸ ਗੁ ਪ" ਬੜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

(੩) ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਵਿਚ 'ਗਾ-ਨੀ' ਇਕ-ਇਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੁਰਤੀ ਉੱਚੇ (ਚੜ੍ਹੇ) ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸ ਮ
ਪੜਜ-ਮੱਧਮ ਆਈਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ "ਨੁ ਕੁ" ਇਸ ਤੋਂ ਅਲੌਂਗ ਉਹ ਅੰਦੋਲਿਤ ਭੀ ਹਨ।
ਪਰ ਧਨਾਸਰੀ ਵਿਚ ਇਹ ਮੁਕਤ ਹਨ।

(੪) ਧਨਾਸਰੀ ਵਿਚ "ਸ ਗੁ, ਪ ਕੁ, ਜਾ ਨੁਪ ਕੁ" ਇੱਜ ਸੁਰ ਸੰਕਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਵਿਚ ਐਸੀ ਸੁਰ ਸੰਕਤੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਜ ਇਹ ਜੋੜੀ ਦੇ ਰਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਨ।
ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਦਾ ਠਾਟ ਕਾਡੀ ਤੇ ਜਾਡੀ ਓਛਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜ੍ਹੇਤ ਸ ਮ
ਅਤੇ ਕਾਇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪੁਰਵਾਂਗ ਵਿਚ "ਨੁ ਸ, ਗੁ ਮ,
ਮ
ਪ ਗੁ ਰ ਸ" ਇਹ ਤਾਨ ਥਾਰ ਥਾਰ ਨਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਅਵਰੋਹ ਕਰਨ ਸਮੇਂ
ਨਿਖਾਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਵਡ ਤੇ ਪੰਚਮ ਦੀ ਅਤੇ ਰਿਖਡ ਤੇ ਖੜ੍ਹਜ ਦੀ ਆਂਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ
ਪ ਮ ਮ ਸ
ਰਾਨ ਦੀ ਰੰਜਕਤਾ ਵਧਦੀ ਹੈ:—ਸ ਨੁ ਪ—ਪ ਗੁ ਮ, ਗੁ ਰ—ਸ ਇੱਜ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਮ ਸ ਮ ਸ ਮ
ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ "ਮ ਪ ਕੁ ਮ, ਪ ਨੁ—ਨ ਸ, ਜਾ ਪ, ਮਪ ਕੁ ਮ, ਪ ਨੁ, ਨੁ—
ਇੱਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਬੋਚਾ ਤੀਵਰ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਭੀ
ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਨ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਬੜੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਬਜਾਇਆ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਧਰ, ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਭਰਤੀ ਰਸ ਰਾਨ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

2. ਸ ਹ ਹ ਸ ਿ ਸ ਰ ਗ ਸ ਿ ਸ ਹ
 ਨੁਸ, ਗੁਮ—ਕੁ—ਰ—ਸ, ਰਸਨੁ—ਮਪ ਨੁ ਸ, ਨੁ ਸ ਮ, ਮ—ਗੁ—ਸਗੁਮਪ ਗੁ—ਮਗੁ
 ਸ ਿ ਗ ਿ ਸ ਿ ਸ
 ਰ—ਸ, ਸਮ ਮ—ਗੁ—ਸਗੁਮਪ—ਕੁ—ਮਗੁ ਰ—ਸ।
3. ਸ ਪ ਧ ਸ ਨ ਸ ਹ ਿ ਹ
 ਸ—ਨੁ ਧ—ਪ, ਮਪਨੁ, ਪਨੁਸ,, ਰ—ਨੁ—ਪ, ਨੁਧ—ਪ, ਨੁ ਸ—ਨੁਸਮ—ਗੁਮ, ਨੁ ਸ ਗੁਮ—
 ਮ—ਹ ਹ ਸ ਮ ਰ ਗੁਮ ਸ ਰ ਧ ਪ ਹ ਿ ਹ
 ਮਪ ਗੁ ਸਗੁਮਪ ਗੁਮ, ਗੁ—ਰ—ਸ, ਗੁ—ਨੁ ਸ ਕੁ—ਰ—ਸ, ਨੁਸਮ—ਨੁ ਸ ਗੁਮ—ਸਗੁਮ, ਗੁਮਪ ਕੁ,
 ਸ
 ਸਗੁਰ ਸ—।
4. ਸ ਹ ਹ ਸ ਿ ਸ ਿ ਸ ਿ ਸ ਿ ਸ
 ਨੁਸਗੁਮਪ—ਗੁਮ, ਪਨੁ ਧ, ਪ ਗੁਮ—ਸ, ਗੁਮਪ ਨੁ—ਧ, ਪ, ਮ ਪਨੁਧਪ, ਨੁ—ਧਪਗੁਮ, ਪਨੁ, ਪ
 ਸ ਿ ਨੁ ਸ ਿ ਸ ਿ ਧ ਿ ਧ ਿ ਧ ਿ ਧ ਿ ਧ
 ਨੁ—ਧ—ਪ ਨੁ ਨੁਸ—ਰਨੁ ਧ, ਪ ਗੁ—ਮ, ਪਨੁ ਧਪ—ਮਪ ਕੁ—ਮ, ਸ ਗੁ ਮਪ, ਮ ਪਨੁ—ਨੁ
 ਸ ਿ ਸ ਿ ਸ ਿ ਧ ਿ ਧ ਿ ਧ ਿ ਧ ਿ ਧ
 ਪਨੁਸ—ਨੁਸ, ਪਨੁਸਰੇ ਨੁ ਨੁਪ ਨੁਸ—ਪ ਨੁ, ਧ—ਪ ਗੁ—ਮ, ਗੁ—ਰ—ਸ, ਗੁਮਪਨੁ—ਨੁਸ—
 ਮ ਿ ਸ ਿ ਸ ਿ ਧ ਿ ਧ ਿ ਧ ਿ ਧ
 ਕੁ—ਰ—ਸ, ਨੁਧ, ਪ ਗੁਮਪਨੁ, ਸ—ਨੁਸ, ਪਨੁਸਰੇ ਨੁਧ, ਧ—ਮਪ ਗੁ—ਮ, ਪ ਗੁ—ਰ—ਸ।
5. ਨੁਸਗੁਮਪ, ਗੁਮਪ ਨੁ—ਧਮਪ ਨੁਧ, ਪ—ਮਪ ਗੁਮਪਨੁ—ਸ; ਨੁ ਨੁ ਧ ਨੁਸ—(ਸ) ਨੁਨੁ ਧਸ—
 ਸ ਿ ਮ
 ਪਨੁਸਰੇ ਨੁਸ—ਨੁਸ ਕੁ—ਰਸ—ਰਸਨੁ—ਪਨੁਸਰੇਨੁਸਰਨੁ, ਪਨੁਸ—ਨੁ ਨੁ ਧ, ਪ, ਪ ਗੁ—ਮ,
 ਸ ਮ ਿ ਧ
 ਨੁਸ ਗੁਮਪਨੁ—ਸ—ਨੁ ਧਪ ਸ, ਨੁਸਰੇਨੁਧਪ, ਗੁ ਗੁ, ਪ ਗੁ, ਗੁਮ, ਗੁ—ਰ—ਸ, ਸਮ, ਪ
6. ਸ ਿ ਮ ਿ ਮ ਿ ਮ ਿ ਮ ਿ ਮ ਿ ਮ
 ਗੁਮਪਨੁ, ਪਨੁਸ, ਨੁਸ ਗੁਮ, ਗੁ—ਰਸ, ਰਨੁਸ, ਗੁ—ਨੁਸ ਗੁਮ, ਮਪ ਗੁ, ਕੁ—ਰ—ਸ, ਪਨੁਸਗੁ—
 ਸ ਿ ਧ ਿ ਧ ਿ ਧ ਿ ਧ ਿ ਧ
 ਚ—ਨੁਸ—ਰਨੁ, ਧ—ਪ, ਗੁਮਪਨੁ, ਸ, ਪਨੁਸ, ਨੁਸ ਗੁਮ, ਗੁ—ਰਸ, ਰਨੁ, ਧ—ਪ, ਮਪ ਗੁ—
 ਮ, ਪ ਗੁ, ਮਗੁਰਸ—।

ਭੀਮਪਲਸੀ ਰਾਜਾ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੭)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਮਨੁ — ਰ ਸ	ਹੀ ਸ ਪਹਿ ਸ	ਨੁਸ ਕੁਮ ਪਨੁ ਸਰੰ	ਸਨੁ ਧਪ ਮਨੁ ਰਸ.
੧. ਏਡ ਸ ਕੈ ਸ	ਹੀ ਸ ਪਹਿ ਸ	ਧਮ ਕੁਮ ਪਨੁ ਸਰੰ	ਸਨੁ ਧਪ ਮਨੁ ਰਸ.
੨.	. . . . .	ਕੁਮ ਪਨੁ ਸਾਂਗੁ ਰਸ	ਨੁਪ ਧਮ ਕੁਰ ਸ.
੩.	ਪਮ ਕੁਮ ਪਨੁ ਧਪ	ਕੁਮ ਪਨੁ ਸਾਂਗੁ ਰਸ	ਨੁਪ ਧਮ ਕੁਰ ਸ.
੪. ਨੁਸ ਕੁਮ ਪਨੁ ਧਪ	ਕੁਮ ਪਨੁ ਸਨੁ ਧਪ	ਕੁਮ ਪਨੁ ਸਾਂਗੁ ਰਸ	ਨੁਪ ਧਮ ਕੁਰ ਸ.
੫. ਸਰ ਨੁਸ ਕੁਮ ਧਮ	ਪਨੁ ਸਨੁ ਪਨੁ ਸਾਂਗੁ	ਰਸ ਨੁਪ ਪਨੁ ਸਰੰ	ਸਨੁ ਧਪ ਮਕੁ ਰਸ.
੬.	. . . . .	. . . . .	ਪਨੁ ਸਰੰ ਸਨੁ ਧਪ
ਮਪ ਸੰ, ਸਨੁ ਧਪ	ਮਪ ਨੁ, ਨੁਪ ਧਮ	ਕੁਮ ਧ, ਧਮ ਕੁਰ	ਸਨੁ ਮ, ਮਨੁ ਰਸ.
੭.	. . . . .	ਸਗੁ ਮਮ ਗੁਮ ਧਪ	ਮਪ ਨੁਨੁ ਪਨੁ ਸੰ
੮. ਨਸੁ ਕੁਕੁ ਸੰਗੁ ਮੰਮ	ਕੁਕੁ ਸੰਨੁ ਧਪ; ਸਾਸ	ਨੁਪ ਧਮ, ਨੁਨੁ ਧਪ	ਮਕੁ, ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ.
੯. ਨੁਸ ਮਨੁ ਰਸ, ਨੁਸ ਕੁਮ ਪਨੁ ਸਰੰ ਪ੍ਰਨੁ	ਕੁਮ ਧਮ ਕੁਰ ਸ. ਧਪ ਮਨੁ ਰਸ, ਨੁਸ	ਨੁਸ ਕੁਮ ਪਨੁ ਸਨੁ ਕੁਮ ਪਨੁ ਸਾਂਗੁ ਰਸ	ਧਪ ਮਨੁ ਰਸ, ਨੁਸ ਨੁਪ ਧਮ ਕੁਰ ਸ.

ਅੰਤਰਾ

੨	੦	੩	X
ਪ੍ਰ ਗ ਟਿਓ ਸ	ਜੋ ਸ ਤ ਸ	ਸਨੁ ਧਪ ਮਨੁ ਰਸ	ਨੁਸ ਕੁਮ ਪਨੁ ਸੰ
੧.	. . . . .	ਪਨੁ ਸਰੰ ਸਨੁ ਧਪ	ਮਪ ਕੁਮ ਪਨੁ ਸੰ
੨.	ਪਮ ਕੁਮ ਪਨੁ ਸਰੰ	ਸਨੁ ਧਪ ਮਕੁ ਰਸ	ਨੁਸ ਕੁਮ ਪਨੁ ਸੰ
੩. ਧਪ, ਪਨੁ ਸਾਂਗੁ ਰਸ	ਨੁਪ ਧਮ ਕੁਰ ਸ.	ਪਨੁ ਧਪ, ਪਨੁ ਸਨੁ ਕੁਮ ਪਨੁ ਸ, ਕੁਮ ਪਨੁ	ਧਪ, ਪਨੁ ਸਰੰ ਸਨੁ ਪਨੁ ਸ, ਕੁਮ ਪਨੁ
੪. ਸਰੰ ਸਰੰ ਸਨੁ, ਪਨੁ ਨੁਸੁ, ਪਨੁ ਸਾਂਗੁ, ਰਸ	ਪਨੁ ਧਮ, ਕੁਮ ਕੁਮ	ਕੁਰ, ਨੁਸ ਕੁਮ, ਸਗੁ	ਮਪ, ਕੁਮ ਪਨੁ, ਮਪ ਸ, ਪਨੁ ਸਰੰ ਸ.
	ਨੁਪ ਧਮ ਕੁਮ ਪਨੁ	ਸਰੰ ਸ, ਪਨੁ ਸਰੰ	

੬.	ਕੁਰੰ ਗੁੰਚ ਸੰਚੰ ਸੰਨੁ ਨੁਕੁ ਸੰਮਾਂ ਗੁੰਚ ਸੇਨੁ	ਸੋਨੁ ਧਨੁ ਧਪ ਧਪ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ, ਗੁਮ	ਮਪ ਮਗੁ ਮ.ਗੁ ਰਸ, ਧਨੁ ਸੋ, ਗੁਮ ਧਨੁ	ਸਮ ਕੁਪ ਮਨੁ ਪਸ ਸੋ, ਗੁਮ ਧਨੁ ਸੋ.
੭.	ਧਪ, ਮਪ ਨੁਸੋਂ ਗੁੰਚ ਸਗੁ ਮਮ ਕੁਮ ਧਪ	ਸੰਨੁ ਧਪ, ਮਪ ਨੁਸੋਂ ਮਪ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੰਸ	ਮੰਮ ਗੁੰਚ ਸੰਨੁ ਧਪ ਨੁਸੋਂ ਗੁੰਚ ਰਸੋਂ ਨੁਪ	ਮਪ ਧਪ ਮਪ ਸੰਨੁ ਮਨੁ ਰਸ, ਨੁਸੋਂ ਕੁਗੁ ਪਮ ਗੁਮ ਧਨੁ ਸੋ,
੮.	ਨੁਸੋਂ ਜਸ, ਗੁਮ ਜਮ ਕੁਰ ਸ, ਗੁਮ ਧਨੁ	ਸੰਗੁੰ ਤਰੰ ਸੰਨੁ ਸੰਨੁ, ਪਨੁ ਤਨੁ ਨੁਸੋਂ ਜਸ	ਪਨੁ ਤਧ ਪਮ ਪਮ, ਨੁਸੋਂ ਰਸੋਂ ਪਨੁ ਸੰਨੁ	ਗੁਮ ਤਜੁ ਰਸ ਰਸ, ਮਪ ਧਪ ਗੁਮ ਧਮ ਗੁਮ ਧਨੁ ਸੰਨੁ ਧਨੁ

ਨੋਟ :—ਇਹੋ ਭਾਣਾ ਨੰ: ੨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਤੇ ਭੀ ਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

੧. ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਾਸੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਖ)

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤਾ ਰੇ ॥
 ਬੈਖਰੀਦੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ਇਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਸਕੁ ਥਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਲਾਲ ਰੰਜੀਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੇਹਨ, ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਮ ਥਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨੁ ਬਿਖਾਰੀ ਤ੍ਰੇਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਪਕਾਰੇ ॥
 ਸੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਿ ਮੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੂਰ ਅਗਾਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ੨ ॥
 ਕਿਆ ਸੇਵ ਕਮਾਵਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਬਿਧਿ ਕਿਤੁ ਪਾਵਉ ਦਰਸਾਰੇ ॥
 ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਐ ਮਨੁ ਤਰਸੈ ਚਰਨਾਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਢੀਨੁ ਹੋਇ ਮਾਗਉ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸੰਤ ਰੇਨਾਰੇ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੪ ॥

(ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੩੮)

ਅਸਥਾਈ

x	੨	੦	੩
ਪ	— — ਮ	ਗੁ ਮ ਗੁਮ ਪਮ	ਗੁ ਰ ਸ ਰ
ਲੇ	੯ ੯ ਪ੍ਰੀ	ਤ ਮ ਮੰਡ ਨੰ	ਨੁ ਸ ਗੁ ਮ
੯	ਪਨੁ ਸੰ —	ਪਨੁ ਸੰਚੰ ਨੁ ਸੰ	ਧ ਨੁ ਲ ਰੰ ਗੁ ਮ
	ਸੰ ਨ ੯	ਕਉ ਸੰਚੰ ਨੁ ਸੰ	ਧ ਨੁ ਲ ਰੰ ਗੁ ਮ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਸ	ਪ	ਨ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	—
ਕਿਆ	ਤ	ਕੁ	ਲ	ਤੇ	ਤੇ	ਗ	ਗ	ਵ	ਸਾ	ਤ	ਵ	ਸ	ਮ	ਲੀ	—	
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਸ	ਪ	ਨ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	—
ਕਿਆ	ਤ	ਕੁ	ਲ	ਤੇ	ਤੇ	ਗ	ਗ	ਵੇ	ਸਾ	ਤ	ਵ	ਸ	ਮਾ	ਲੀ	ਮੋ	ਹਿ
ਨ	ਨ	ਸ	ਕੁ	ਰ	ਸ	ਦ	ਦ	ਦਾ	ਸ	ਤ	ਧ	ਤ	ਤੇ	ਲਾਲ	ਉਕੀਲੇ...	

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਜ ਭੀਮਪਲਾਈ, ਤਿਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਾਗ)

ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨਿ ਜਾਈ ॥

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਹਪ ਮਹਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੇਸੇ ਛਾਈ ॥

ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸਹਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥੨॥

ਬਹਾਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੇ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਬਤਾਈ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭੁਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ, ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੬੮੪)

ਅਸਥਾਈ

੦	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਕ	ਮ	ਪ	—	ਖੈ	ਮ	੨	ਲ	ਰ	ਨ	ਸ
ਕਾ	੯	ਹੋ	੯	ਰੇ	੯	ਗ	੯	ਥ	੯	ਖੈ	੯	ਜ	੯	ਜਾ	੯	ਈ	੯	
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਮ	—	ਨ	ਨ	ਸ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—	
ਸ	ਰ	ਬ	ਨਿ	ਵਾ	੯	ਸੀ	੯	ਸ	੯	ਸ	ਦਾ	੯	ਅ	ਲੈ	੯	ਪਾ	੯	
ਨ	—	ਨੂ	—	ਪ	ਨੂ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੂ	—	—	—	—	—	ਧੀ	—	ਪ	—	
ਤੈ	੯	ਹੀ	੯	ਸੰ	੯	ਅ	੯	ਸ	੯	ਮਾ	੯	ਸ	੯	ਈ	੯	ਸ	੯	

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਕੁ	ਮ	ਪ	ਨ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	—
ਪ	ਹ	ਪ	ਪ	ਮ	੯	ਪ	ਪ	ਜਿ	ਮਿ	ਪ	ਨ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਤ	ਹੈ
ਪ	ਨ	ਸ	ਕੁ	ਰ	—	ਸ	ਸ	ਸੀ	ਸੇ	ਨ	—	—	—	ਧੀ	—	ਪ	—

ਰਾਗ

ਮ	—	ਮ	—	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਕੁ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸ
ਮੀ	ਨ	ਸ	ਨ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	ਗ	ਸ	ਨ	ਮ	ਨਿ	—	—	—
ਅ	ਟ	ਹੀ	ਤ	ਬੋ	ਤ	ਜਹੁ	ਤ	ਭਾ	ਤ	ਸ	ਤ	ਈ	ਤ	ਤ	ਤ

—ਬਾਕੀ ਭੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਾਸੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਮੀਤਾ ਐਸੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ ॥

ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਦ ਹੀ ਸੌਗੇ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਸਰਬ ਸੁਖੈਨਾ ਤਿਆਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥

ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਪੇਖੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਏ ॥੨॥

ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਸੋਭ ਦੁਆਰੈ ਅਨਹਤ ਰੁਣ ਝੁਣ ਲਾਏ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਿਅ ਥੀਤੇ ਸਦ ਬਾਏ ॥੨॥

(ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੋਪਾਰੀ, ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੫੩੩)

ਅਸਥਾਈ

੨	੦	੩	X
ਪ ਮ ਨ ਨ ਪ	ਸ ਨ ਯ ਪ	ਮ ਗੁ ਰ ਨ ਸ	ਕੁ ਰ ਸ —
ਮੀ ਤ ਤ ਤ ਸ	ਬੋ ਤ ਸੇ ਤ	ਹ ਰਿ ਜੀ ਉ	ਪ ਤ ਦ ਸ;
ਸ — — —	ਸ ਨ — — ਸ	ਮ — ਮ —	ਪ ਮ ਗੁ ਮ
* * *	ਭੋ ਤ ਬ ਨ ਨ	ਜ ਤ ਈ ਤ	ਸ ਦ ਹੀ ਤ
ਪ ਨ ਸ —	ਸ ਕੁ ਰ ਨ ਦਿ	ਨ ਗੁ ਧ ਮ ਪ	ਮ ਕੁ ਰ ਸ ਦੇ ਤ
ਸੰ ਤ ਗੋ ਤ	ਅ ਨ ਦਿ ਨ	ਰ ਮ ਪ ਲ	ਗ ਤ ਸ ਦੇ ਤ
	ਪ ਮ ਪ ਲ ਮ ਚ	ਅ ਨ ਹ ਰ	ਪ ਨ ਸ ਬ ਸ
ਨ ਸ ਰ ਸ	ਸ ਮ ਤ ਗ ਨ	ਪ ਮ ਪ	ਮ ਗੁ ਰ ਸ ਦੇ ਤ
ਤ ਨ ਨ ਤ	ਤ ਤ ਗ ਨ	ਹ ਸ	ਜ ਤ ਸ ਦੇ ਤ

ਅੰਤਰਾ

—ਬਾਕੀ ਭੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪ ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਾਸੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਤਨੁ ਰੈਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨ ਰਪਿ ਕਰਿਹਉ ਪਾਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ ॥
 ਰਮਰਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਰਿ ਲੈਹਉ ਆਤਮ ਤਿਹ ਰੰਗ ਰਾਤੀ ॥੧॥
 ਗਾਉ ਗਾਉਰੀ ਦੁਲਹਨੀ ਮੰਗਲਚਾਰਾ ॥
 ਮੇਰੇ ਗਿਰ੍ਹ ਆਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਨਾਡਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿ ਲੇ ਬ੍ਰਹਮਿ ਗਿਆਨ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਰਾਮ ਰਾਏ ਸੋ ਦੂਲਹੁ ਪਾਇਓ ਅਸ ਬਛੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਸੁਰਿਨਰ ਮੁਨਿਜਨ ਕਉਤਕ ਆਏ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਜਾਨਾ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੈ ਹੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥

(ਆਸਾ, ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੪੮੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	੧	੨
ਪ ਹ ਗਾ	ਹ ਕ ਕਾ	ਨੁ ਗੀ
ਪ ਤ ਤਾ	ਕ ਕਾ	ਪ ਤ
ੴ ੴ ੴ	ੴ ੴ ੴ	ੴ ੴ ੴ
ੴ ੴ ੴ	ੴ ੴ ੴ	ੴ ੴ ੴ
ਸ ਚਾ	ਸ ਚਾ	ਸ ਚਾ
ਸ ਚਾ	ਸ ਚਾ	ਸ ਚਾ
ਪ ਹ ਗ ਗਾ	ਹ ਕ ਕਾ	ਪ ਹ ਗ ਗਾ
ਪ ਹ ਗ ਗਾ	ਹ ਕ ਕਾ	ਪ ਹ ਗ ਗਾ
ਗੁਰ ਗਾ	ਸ ਚਾ	ਗੁਰ ਗਾ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਤ —	ਪ ਨ ਨ	ਮ ਮ —	ਪ ਪ —	ਪ ਪ ਨ	ਨ ਰ —	ਸ ਕ —	ਸ ਰਿ ਹਉ	— ਤ
— ਨ ਪ	— ਨ ਚਉ	ਸ ਤ ਤ	— ਸ ਤ	ਸ ਤ ਤ	ਰ ਤ ਤ	ਸ ਤ ਤ	ਨ ਤ ਤ	ਪ ਤ —

S	H	-H	H	P	H	L	H	P	-	H	H	G	R	R	M	-
ਤ	ਵ	ਸ	ਰਾ	ਦਿ	ਵ	ਜਿ	ਉ	ਤ	ਵ	ਵ	ਰ	ਲੈ	ਵ	ਹਉ	ਵ	
ਸ	ਨ	ਸ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	ਕੁ	ਗ	—	ਸ	—	ਪਨ	ਜੇ	ਨੁਸਾਂ	ਠੰਸ	
ਨ੍ਹ	ਸ	ਕੁ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	ਕੁ	ਗ	ਰਾ	ਵ	ਸ	ਤੀਏ	ਵ	ਵਾਡ	ਵ	
ਆ	S	ਤ	ਮ	ਤੇ	S	ਰੰ	ਗ	ਰਾ	S	S	S	ਤੀਏ	S	ਵਾਡ	S	
ਨ੍ਹੁ	ਪਮ	ਗੁਰਮ	ਅ	ਪ	ਨ	ਗਉ	...	—	ਬਾਕੀ	ਭੁਵਾਂ	ਅੰਤਰੇ	ਤੇ	ਲਾਓ	—	—	
SS	SS	SSS,	AA	ਲਾਓ	ਗਉ	ਰੀਗੀ...		—	ਬਾਕੀ	ਭੁਵਾਂ	ਅੰਤਰੇ	ਤੇ	ਲਾਓ	—	—	

—ਬਾਕੀ ਭੁਵਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਾਸੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਾਜ)

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥
 ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇੜ੍ਹ ਫੇਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥
 ਅਨਦ ਕੁਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥ ਸਰਬ ਬੌਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥
 ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥ ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥
 ਪਿਆਇ ਪਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਗੁ ਗਊੜੀ, ਸੁਖਮਨੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੯੪)

ਅਸਥਾਈ

O	P		Z	H		X		Z								
—	ਨੁ	ਧ	ਪ	H	ਪ	ਗੁ	H	ਪ	—	ਪ	ਮ	H	M	ਸੁਨੁ	ਧ	ਪ
S	ਰਾ	ਜ	ਮਹਿ	ਰਾ	S	ਜ	S	ਜੇ	S	ਗ	ਮਹਿ	ਜੇ	ਜੇ	SS	ਗੀ	S
—	ਪ			H	P	H		P	—	ਕੁ	H	M	ਗੁ	ਰ	ਸ	—
S	ਰਾ	ਜ	ਮਹਿ	ਰਾ	S	ਜ	S	ਜੇ	S	ਗ	ਮਹਿ	ਜੇ	ਜੇ	S	ਗੀ	S
ਨ੍ਹ	ਸ	ਮ	ਮ	H	—	H	H	ਕੁ	H	ਪ	ਨੁ	P	ਪਨ	ਸੰਗੁ	ਸੰਨੁ	ਪਪ
ਰ	ਪ	ਮਹਿ	ਤ	ਪੀ	S	ਸ	ਰ	ਗਿਹ	S	ਤ	ਮਹਿ	ਤੀਏ	ਗੀਏ	SS	ਗੀਏ	SS

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਲੁ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸ	—	ਸ	—	
ਮ	ਨ	ਸਾ	ਪੁ	੪	ਰ	ਨ	ਸ	ਰ	ਨਾ	—	ਜੋ	੫	ਗ	੫	
—	ਸ	ਸ	ਕ	ਰ	—	ਸ	ਇਆ	੫	ਸੇ	—	ਨੀ	੫	ਹੋਡ	੬੬	
੮	ਜੋ	ਕ	ਰ	ਪਾ	੫	ਇਆ	੫	ਸੇ	੫	ਨੀ	੫	ਹੋਡ	੬੬	ਗਾਡ	੬੬

— ਬਾਵੀ ਭੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਵੇ ਭਾਓ ।

੯. ਰਾਗ ਭੌਮਪਲਾਸੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਾਈ)

ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਆਏ ਪ੍ਰਿਆ ਰੰਗਾ ॥

ਬਿਸਰਿਓ ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਰਜਨਿ ਸਬਈ ਸੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਰਿ ਸੇਵਉ ਹਰਿ ਰਿਦੇ ਬਸਾਵਉ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਤ ਸੰਗਾ ॥

ਐਸੇ ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੁਖ ਮੰਗਾ ॥ ੧ ॥

ਪ੍ਰਿਓ ਅਪਨਾ ਗੁਰਿ ਬਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ਭੇਗਉ ਭੇਗ ਨਿਸੰਗਾ ॥

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਨਾਨਕ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਪਾਠੰਗਾ ॥ ੨ ॥

(ਗੁਰੂ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੧੭)

ਅਸਬਈ

ਪ	ਨੁ	ਪ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਪ	—	ਮ	—	ਲੁ	—	ਮ	—	ਗ	—
ਮ	ਰੈਡ	ਮ	ਨ	ਚੀ	ਤ	੫	ਅਡ	੫	ਲੈ	੫	ਪ੍ਰਿਆ	੫	ਲੁ	੫	ਮ	੫	ਗ	੫
ਪ	ਗੁ	—	ਮ	ਲੁ	ਰ	ਸ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	—	ਮ	—	ਮ	—	ਮ	—	ਮ
ਪ੍ਰਿਆ	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	ਲਿ	੫	ਰਿਓ	੫	ਲੁ	੫	ਪ੍ਰ	੫	ਮ	੫

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਸ	ਨ	—	ਸ	ਵਉ	੫	—	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਪਿ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	ਵਉ	੫
ਨ	ਨ	ਸ	ਲੁ	ਰ	ਇਆ	੫	—	ਸ	—	ਨ	—	ਸ	—	ਨ	ਪ	ਪ	ਗ	੫
ਹ	ਰਿ	ਪ	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫

ਨ ਨ ਸ — | ਮ — — — | ਪ ਮ ਕੁ ਮ | ਪ ਨ ਸ —
 ਸ ਖ ਪਾ ੧ ਏ ਸ ਸ ਸ | ਮੁ ਸ ਖ ਸ ਮੰ ਸ ਗਾ ੧
 ਨੌਟ :—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਵਿਚ ਦੇਵੇਂ ਨਿਖਾਰ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਾਸੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੋਈ ਸੁਧੜ ਸੁਜਾਨੀ ॥
 ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੇਰਾ ਤਉ ਬਿਧਿ ਨੀਕੀ ਖਟਾਨੀ ॥ ੧ ॥
 ਜੀਅ ਕੀ ਏਕੈ ਹੀ ਪਹਿ ਮਾਨੀ ॥
 ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਤਿਨ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੇ ਮੰਤਾਨੀ ॥
 ਡਿਗੇ ਨ ਡੋਲੈ ਦਿੜ੍ਹੁ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥ ੨ ॥
 ਓਇ ਜੁ ਬੀਚ ਰਹ ਤੁਮ ਕਛੁ ਹੋਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਲਾਨੀ ॥
 ਅਲੰਕਾਰ ਮਿਲਿ ਬੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਨਿਕ ਵਖਾਨੀ ॥ ੩ ॥
 ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਜੋਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੋਭਾ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਘਰੂ ਬਾਧਿਓ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨੀ ॥ ੪ ॥

(ਰਾਗੁ ਪਨਾਸਰੀ ਮ; ੫, ਪੰਨਾ ੯੨੧)

ਅਸਥਾਈ

੨	੦	੩	੪
ਮ ਪ	ਮਗੁ — ਰ ਸ	ਰ — ਨੁ —	ਗੁ — ਮ —
ਜੀਅ ਕੀ	ਏ ੧ ਕੈ ੧	ਹੀ ੧ ਪਹਿ ੧	ਮਾ ੧ ਨੀ ੧
— ਗੁ ਮ ਪ	ਮਲੁ — ਰ ਸ	ਰ — ਨੁ —	ਸੁ — ਮ —
੧ ਸ, ਜੀਅ ਕੀ	ਏ ੧ ਕੈ ੧	ਹੀ ੧ ਪਹਿ ੧	ਮਾ ੧ ਨੀ ੧
ਗੁ ਰ ਸ —	ਨੁ ਨੁ ਸ ਸ	ਸ ਹ ਹ ਹ	ਗੁ ਮ ਪ ਨੁ
੧ ਸ ੧ ੧ ੧	ਅ ਵ ਰ ਜ	ਤ ਨ ਕ ਰ	ਰ ਹੇ ਬਹੁ ੧
ਸੰ ਤੇ	ਸੰ ਸੰ	ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ	ਮਪ ਨੁਸੰ ਨੁਧ ਧਮ
੧ ਰੇ ਤਿਲ	ਪ ਨੁ ਸੰ ਕੰ	ਕੀ ੧ ਨੁ ਧ ਤ	ਜਾਡ ੧ ਨੀਡ ੧
ਤੁਰ ਸ			
੧੧ ੧			

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਜ	ਸ	ਹ	—	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨ	ਨ	ਨ	ਤ	ਸ	ਸ	ਸ	—
ਸ	ਨ	—	ਸ	ਗੀ	ਦ	ਰ	ਕ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਸ	—	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	—
ਪ	ਤ	ਨ	ਨੀ	ਸ	ਪ	ਨ	ਵ	ਧ	ਪ	ਵ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਮਗ	ਰ	ਸ
ਨ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਧ	ਸ	ਪ	ਮੇਡ	ਸ	ਦ	ਸ
ਗੁਰ	ਸ	ਮ	ਪ	ਨੀ	ਦ	ਕੀ	ਖ	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	ਨੌਡ	ਸ	ਸ	ਸ
ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ਜੀਅ	ਕੀ	ਏਕੀ...									—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਿਕੌ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ।			

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਬਰਤਾ ਫਲੋ)

੮. ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਾਸੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਘ)

ਮੇਰੁ ਕਰੋ ਤਿੜਣ ਤੇ ਮੁਹਿ ਜਾਹਿ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਨ ਦੂਸਰਤ ਤੋ ਸੋ ॥

ਭੂਲ ਛਿਮੇ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਪਨ ਭੂਲਨਹਾਰ ਕਰੁੰ ਕੋਊ ਮੋ ਸੋ ॥

ਸੇਵ ਕਰੀ ਤੁਮਰੀ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭ ਹੀ ਗਿਰੁ ਦੇਖੀਅਤ ਦ੍ਰਿੜ ਭਰੋਸੇ ॥

ਯਾ ਕਲ ਮੈਂ ਸਭ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੇ ਭਾਰੀ ਭਰੋਸੇ ॥ ੯੨ ॥

(ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ, ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

ਤ		x		੨		੦	
ਨੁਸ	ਗੁਮ	ਪ-ਗੁਮ	ਪਸ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ
ਮੇਡ	ਸ	ਸ	ਸ	ਤ੍ਰੀ	ਲ	ਸ	ਤੇ
ਨੁ	—	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਮਕੁ	ਰ	ਸ
ਮੇ	ਦ	ਦ	ਦ	ਤੇ	ਦ	ਮੇ	ਜਾ

ਪ	ਨੂ	ਸ	ਸ	ਨਿ	ਨੂਪ	ਸ	ਨ	ਧੁਪ	—	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ
ਅੰਤਰਾ																	
ਪ	—	ਗ	ਲ	ਮ	ਪ	ਨੂ	ਸ	ਗ	—	ਨੂ	ਸ	ਲ	ਰੰ	ਨੂ	ਸ	ਨੂਪ	ਪ
ਭ	ੳ	ਲ	ਲ	ਡਿ	ਮੋ	ਹਮ	ਸ	ਗੀ	ੳ	ਪ੍ਰ	ਭ	ੳ	ੰ	ਆ	ੳ	ਪ੍ਰ	ਨ

ਮਪ ਨੂ ਸੰਨੂ ਸੰਕੂ ਰਾ ਸੰ ਨੂਪ ਪ ਨੂ ਮਗੂ ਮ ਕੇ ਪ ਉ ਲੈ ਰ ਸੰ ਸ
ਭੂ ਸੰਨੂ ਲਾ ਨੂ ਹਾ ਸੰ ਨੂ ਰਾ ਕ ਹੂ ਮਗੂ ਕੇ ਹੂ ਉ ਮੈ ਸੰ ਸੰ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੯. ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਾਸੀ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਐਸੇ ਗੁਨ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਠੇ ॥

ਪੰਚ ਦੇਖ ਅਰੁ ਅਹੰਕੇਗ ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਰਿ ਕੀਠੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬੰਧਨ ਤੇਰਿ ਛੇਰਿ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਦੀਨ ॥

ਰੂਪੁ ਅਨਰੂਪ ਮੇਰੋ ਕਛੁ ਨੇ ਬਿਚਾਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਿਓ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਰੰਜ ਭੀਨ ॥੧॥

ਪੇਖਿਓ ਲਾਲਨੁ ਪਾਟ ਥੀਚ ਖੋਏ ਅਨਦ ਚਿਤਾ ਹਰਖੇ ਪਤੀਨੇ ॥

ਤਿਸ ਹੀ ਕੇ ਹਿਤੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸੇ ਠਾਕੁਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕੇ ਧੀਨ ॥੨॥

(ਟੋਡੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੬)

ਅਸਥਾਈ

੧	੨	੩	੪	੧	੨	੩	੪	੧	੨	੩	੪	੧	੨	੩	੪	੧	੨
ਸ	ਮ	ਲ	ਮ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਲ	ਮ	ਹ	—	ਮ	ਲ	ਮ	ਹ
ਨੂ	ਗ	ਨ	ਮੋ	ੳ	ੳ	ਗੇ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਨੂ	ਗੁ	ਮੌ	ਬੀ	ੳ	ਗੁ	ਰ	ਮੌ	ਬੀ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	—	ਮ	ਲ	—	ਮ	ਪ	ਨ	ਪ	ਲ	—	ਸ	ਰ	—	ਸ	ਕ
ਨ	ਹ	ਨ	ਤ	ਸ	ਲ	ਕ	ੳ	ੳ	ਸ	ਨ	ਲ	ਸ	ਰ	ਨੂ	ਪ	ੳ	ਨ

ਪ ਸਿ ਸੇ | ਨ ਤ ਸਾਂ | ਨ ਤੇ | ਸ | ਪਪ | ਮ ਗ ਲ | ਮ ਵੁ ਗ | ਰ ਕੀ | ਸ
 ਹ ਹ | ਤ ਨ | ਤੇ | ਸ | ਤੇ | ਲ | ਸਗ ਲ | ਵੁ ਰ | ਕੀ | ਤ ਨ
 —ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੦. ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਸ਼ੀ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧ ਲੁਝ)

ਨਾਚਤ ਫਿਰਤ ਮੋਰ ਬਾਦਰ ਕਰਤ ਘੋਰ ਦਾਮਨੀ ਅਨੇਕ ਭਾਉ ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈ ॥
 ਰੰਦਮਾ ਤੇ ਸੀਤਲ ਨ ਸੂਰਜ ਤੇ ਤਪਤ ਤੇਜ ਇੰਦ੍ਰ ਸੇ ਨ ਰਾਜਾ ਭਵ ਭੂਮ ਕੇ ਭਰਤ ਹੈ ॥
 ਸਿਵ ਸੇ ਤਪਸੀ ਆਦਿ ਬੁਹਮਾ ਸੇ ਨ ਬੇਦਚਾਰੀ
 ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਸੀ ਤਪੱਸਿਆ ਨ ਆਨਤ ਹੈ ॥
 ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ ਅਪੀਨ ਸਦਾ
 ਜੁਗਨ ਕੀ ਚਲ੍ਹਿਕਰੀ ਫਿਰਾਏ ਈ ਫਿਰਤ ਹੈ ॥ ੯ ॥ ੧੯ ॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ, ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

X	—	O	੦	੨	M	੦	੦	੦	੦	੦	੦
H	ਪ	G	ਗ	੩	P	ਰ	੩	S	—	ਸ	ਰ
P	ਨ	—	ਤ	੩	D	ਤ	੩	—	—	ਮ	ਰ
S	—	S	ਸ	੩	G	ਗ	੩	M	—	ਮ	ਰ
N	ਨ	—	ਦ	੩	T	ਤ	੩	ਅ	—	ਅ	ਰ
B	ਬ	S	ਦ	੩	K	ਰ	੩	S	—	ਸ	ਅ
P	ਦ	H	ਗ	—	M	ਨ	੩	S	—	ਸ	ਤੁ
L	ਲ	H	ਨੀ	—	A	ਕ	੩	ਭ	—	ਭ	ਤੁ
S	—	S	ਨੀ	੩	P	ਨ	੩	S	—	—	—
M	ਸ	R	ਨੀ	੩	B	ਕ	੩	H	—	—	—
V	ਕ	ਰਿਚੀ	ਨੀ	੩	G	ਲ	੩	ਹ	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਦ	M	ਮ	—	੩	M	ਪ	ਪ	ਸ	ਨ	ਸ
ਚ	ਚ	ਗ	ਗ	—	੩	ਅ	ਹ	ਹ	ਚ	ਨ	ਚ
S	ਨ	ਰ	ਜ	—	੩	ਭ	ਗ	ਗ	ਜ	ਨ	ਪ

ਸ	ਨੁ	ਈ	ਨੂ	ਸ	—	ਰ	ਨੁ	ਰਾ	—	ਸ	—	ਸ
ਨੂ	ਈ	ਨੁ	ਸ	—	ਰ	ਨ	ਰਾ	—	ਸ	ਜਾ	—	ਭਵ
ਕੁ	ਧ	ਮ	ਕੁ	ਮ	—	ਪ	ਗ	ਗ	—	ਮ	—	—

—ਬਾਬੀ ਤੁਹਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੧੧. ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਾਸੀ, ਝਪਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਾਗ)

ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿਲੋਕਨੇ, ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ ਸੁਜਸੁ ਪੂਰਿ ਰਾਖਉ ॥
 ਮਨ ਸੁ ਮਧੁਕਰੁ ਕਰਉ ਚਰਨ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਭਾਖਉ ॥੧॥
 ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਨਿ ਘਟੈ ॥
 ਮੈ ਤਉ ਮੋਲਿ ਮਹਗੀ ਲਈ ਜੀਅ ਸਟੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ ਭਾਉ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਭਾਵ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ॥
 ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੇਰੀ ॥ ੨ ॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੫੯੪)

ਅਸਥਾਈ

x	m	r	s	m	r	s	m	n	m	m	m	m
p	g	m	pn	pp	g	—	r	n	s	s	s	s
ਪ੍ਰੀ	s	t	ਗੋ	ss	ਬਿੰ	s	ਦ	ਸਿ	ਉ	ਉ	ਉ	ਉ
ਸੰ	n	n	ਸੰ	—	ਨੁਪ	ਸੰਨੂ	ਪਪ	ਮਗੁ	ਰਸ	ਰਸ	ਰਸ	ਰਸ
ਨਜਿ	n	ਘ	ਟੈ	s	ਜਿਡ	nਨ	ਘੁ	ਟੈ	ਮੇਰੀ	—	ਪ੍ਰੀਤ...—	ਦਬਰਾ
ਨ	s	m	m	p	ਗੁ	—	m	—	—	—	—	—
→ਮੇ	ਤਉ	m	ਲ	ਮਹ	ਗੀ	s	ਲ	s	ਈ	ਈ	ਈ	ਈ
ਪਸ	ਨਸ	—	—	ਪਪ	ਨੁਪ	ਪਮ	ਗੁਰ	ਸਦੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਜੀਡ	ਅੱਡ	s	s	ਸਸ	ਟੈ	ss	ਮੇਡ	ss	ਗੀ	ਪ੍ਰੀਤ...	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਤ	ਪ	ਤ	ਮ	ਵ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਰ	—
ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਵ	ਲ	ਲ	ਬ	ਨ	ਨੂ	ਪ
ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਵ	ਲ	ਲ	ਬ	ਨ	ੱਦ	ਪ
ਸ	ਵ	ਨ	—	ਸ	ਵ	ਲ	ਲ	ਬ	ਜ	ਹ	ਸ
ਪਸ	ਨਸ	ਸ	—	ਪ	ਵ	ਨੂ	ਪ	ਮ	ਕ	ਸਨ	ਸ
ਪ੍ਰ	ੱਦ	ਰ	੮	੯	ਵ	ਖ	੯	੯	ਮੇ	੯	ਸੀ ਪ੍ਰੀਤ

ਨੋਟ : — ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਏ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਵੇਂ ਲਾਓ।
ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਾਡੇ ਜੀਵ, ਜੀਵਾ, ਜੀਵਿਤ, ਜੀਵਿਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਹਨ।

੧੨. ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਾਸੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰ੍ਵੱਤ ਲੋ)

ਹਾ ਹਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ॥

ਹਮ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਸੂਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਅਗਨਿ ਕੁਰੰਥ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਭਰਮ ਮੌਹ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰ ॥ ੧ ॥

ਊਚ ਨੀਚ ਸੂਖ ਦੂਖ ॥ ਧ੍ਵਾਪਸਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥੨॥

ਮਿਨ ਬਾਸਨਾ ਰਚਿ ਬਿਖੇ ਬਿਆਪਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧ ॥੩॥

ਜੀਅ ਜਹਾਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥੪॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੬੨੫)

ਅਸਥਾਈ

ਖ	੦	੨	੦	੩	੪
ਸ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਹ
ਨ	ਵ	ਤ	ਵ	ਤ	—
ਹ	ਪ	ਤ	ਵ	ਤ	੯
ਚ	੮	੯	੮	੯	੮
ਧ	੮	੯	੮	੯	੮
ਤ	੮	੯	੮	੯	੮
ਤ	੮	੯	੮	੯	੮
ਸ	੮	੯	੮	੯	੮
ਨ	੮	੯	੮	੯	੮
ਵ	੮	੯	੮	੯	੮
ਵ	੮	੯	੮	੯	੮
ਵ	੮	੯	੮	੯	੮
ਵ	੮	੯	੮	੯	੮

ਅ	ਮ	ਨ	ਮ	ਹ	ਤ	ਮ	ਸ	ਪ	ਲ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ੴ	ਸ	ਰ
ਸ	ਨ	ਮ	ਮ	ਕ	ਵ	ਸ	ਅ	ਨ	ਗਿਆ	ਸ	ਗਂਸ	ਨ	ਧ	੫	ਪ	ਰ

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ ।

੧੩. ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਾਸੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਖ)

ਕਰਵਟੁ ਭਲਾ ਨ ਕਰਵਟ ਤੇਰੀ ॥ ਲਾਗੁ ਗਲੇ ਸੁਨੁ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰੀ ॥੧॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਮੁਖੁ ਛੇਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਰਵਟੁ ਦੇ ਮੋ ਕਉ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਉ ਤਨੁ ਚੀਰਹਿ ਅੰਗੁ ਨ ਮੌਰਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਰੈ ਤਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੇਰਉ ॥੩॥

ਹਮ ਤੁਮ ਬੀਚ ਭਇਓ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ॥ ਤੁਮਹਿ ਸੁ ਕੰਤ ਨਾਰਿ ਹਮ ਸੋਈ ॥੪॥

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਅਥ ਤੁਮਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥

(ਰਾਗੁ ਆਸਾ, ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੪੮੪)

ਅਸਥਾਈ

ਵ	੦	X	੦	੨	੦
ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਨ	ਕ	ਖ	ਰ	ਪ	ਰੇ;
ਵਾ	ਰੀ	ਮੁ	ਵੇ	ਾ	੯
ਮ	ਪ	ਨ	ਪ	ਮ	ਸ
ਕਰ	ਵ	ਟ	ਦੇ	ਕਉ	ਰੇ

ਸ਼ਹੀਦੀ...
—ਵਾਰੀ...

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਨ	ਮ	ਹ	ਤ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	—
ਸ	ਮ	ਵ	ਤ	ਤ	ਨ	ਵ	ਤੇ	ਰੀ	੯
ਨ	ਸ	ਰੰਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਕ	ਰੇ	ਹੋ	ਉ
ਤ	ਅ	ਗੁ	ਲੇ	ਸ	ਨ	ਤੀ	ਮੇ	ਰੀ	ਵਾਰੀ...

—ਵਾਰੀ...

—ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ ।

੧੪. ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਾਸੀ, ਚਾਰਡਾਲ (ਬਿਲੰਵਿਤ ਲਜ)

ਸਥੀ ਨਾਲਿ ਵਸਾ ਅਪੁਨੇ ਨਹਿ ਪਿਆਰੇ, ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲਿਆ ॥
 ਸੁਣਿ ਸਥੀਏ ਮੇਰੀ ਨੀਦ ਭਲੀ ਮੈਂ ਆਪਨਵਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥
 ਬ੍ਰਾਮੁ ਖੋਟਿਓ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਆਮੀ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਕਉਲੁ ਖਿਲਿਆ ॥
 ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਟਲਿਆ ॥੪॥

(ਗਊੜੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੪੯)

ਅਸਥਾਈ

x	o	2	o	3	ੴ ਮ ਗੁ ਲ	ੴ ਮ ਗੁ ਲ	ੴ ਮ ਗੁ ਲ	ਮਲੁ
ਮ ਨਾ	— s	— s	ਮ ਥ ਲ	— s	ਸੰ ਵ	ਨ ਸਾ	ਪ ਵ	ਪ ਵ
ਪ ਨਾ	— s	— s	ਮ ਗ ਹ	ਮ ਗ ਹ	ਸੰ ਵ	ਪ ਵ	ਪ ਵ	ਪ ਵ
ਸ ਨੁ ਮੈ	ਸ ਰਾ	ਸ ਮ	ਨ ਨ	— s	ਨ ਨ	ਨ ਨ	ਗ ਗ	ਗ ਗ
ਧ ਥ ਲ	ਸੰ ਵ	ਸੰ ਵ	ਗ ਲਿ	ਸੰ ਵ	ਮ ਗ	ਪ ਵ	ਪ ਵ	ਮਗ ਖੁ

ਅੰਤਰਾ

ਲ ਮ ਸ	ਮ ਟ	— s	ਮ ਗ	ਮ ਗ	ਧ	—	ਸ ਮੇ	ਸ ਗੀ
ਨ ਨੀ	— s	s	ਸ ਦ	— s	ਮ ਗ	ਗ ਗ	ਸ ਦ	ਧ ਮੈ
ਨ ਆ	— s	s	ਧ	— s	ਨ ਨ	ਸ ਨ	ਸ ਪ	ਸ ਰ

ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਪ	ਸੰਨ੍ਹ	ਧਾਪ	ਮਗੁ	ਰਸ
ਮ	ਨ	ਸ	ਨ	ਮ	ਤ	ਨੇਂ	ਸਾ	ਸਦ	ਪੀਂ
ਮਿ	ਤ	ਤ	ਤ	ਅ	ਤ	ਤੇਤ	ਤਾ	ਤਾ	ਤੀਤ

ਨੋਟ :— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ਜਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਾਲ ਦੀ ਟਿਕੂਨ ਵਿਚ ਵੀ
ਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਤਾ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਭੀਖਿਆਤ ਸ਼ਬਦ ਕੀਤੇ)

੧੫. ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਾਸੀ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲੜ)

ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰ ਏਕ ਪੈਂਡਾ ਜਾਇ ਚਲ,
ਸਤਿਗੁਰ ਕੌਟਿ ਪੈਂਡਾ ਆਗੇ ਹੋਇ ਲੇਤ ਹੈ।
ਏਕ ਬਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਦ੍ਰ ਸਿਮਰਨ ਮਾਤ੍ਰ,
ਸਿਮਰਨ ਤਾਹਿ ਬਾਰਬਾਰ ਗੁਰੂ ਹੇਤ ਹੈ॥
ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਗਿ ਕੌਂਡੀ ਅਗ੍ਰਭਾਗ ਰਾਖੇ,
ਤਾਹਿ ਗੁਰੂ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਦੇਤ ਹੈ॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਯਾ ਨਿਧਿ ਮਹਿਮਾ ਆਗਾਧ ਬੋਧ,
ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਹੈ॥ ੧੧੧ ॥

(ਬਿਲੰਬਿਤ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

ਖ	ਨੁ	ਮਲੁ	੦	੦	੨	੨	੦	੩	੪
ਨੁ	ਨ	ਨ	੨	੨	੦	੦	੪	੧	੧
ਚਤ	ਨ	ਨ	੨	੨	੦	੦	੫	੧	੧
ਨੁ	ਸ	ਸ	੨	੨	੦	੦	੫	੧	੧
ਦੇ	ਤ	ਕ	੦	੦	੨	੨	੦	੧	੧
ਨੁ	ਸ	—	੫	੫	੨	੨	੫	੧	੧
ਸ	ਤ	ਤ	੨	੨	੦	੦	੫	੧	੧
ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	੨	੨	੦	੦	੫	੧	੧
ਭ	ਭ	ਭ	੦	੦	੨	੨	੦	੧	੧
ਆ	੦	ਕ	੦	੦	੨	੨	੦	੧	੧
ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	੨	੨	੦	੦	੫	੧	੧
ਅੰਤਰਾ									
ਮ	੧	੧	੫	੫	੨	੨	੫	੧	੧
ਵੈ	੧	੧	੫	੫	੨	੨	੫	੧	੧
ਮ	੫	੫	੧	੧	੨	੨	੫	੧	੧
ਮ	੫	੫	੧	੧	੨	੨	੫	੧	੧

ଅଭିନା

ਨੋਟ :—ਇਸ 'ਧੁਰਪਈ' ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਗ ਹਨ। ਠਾਅ, ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ, ਰੱਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾ ਕੇ ਜੁਰ (ਸਮ) ਵੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ 'ਠਾਅ' ਵਿਚ ਤਾਉਂਣ ਨਾਲ ਰਸ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਨਿਕਲ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ।

੧੯. ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਾਸੀ, ਤਾਲ ਧਮਾਰ (ਬਿਲਬਿਤ ਲੜ)

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੜਹਿ ਜਿਨਾ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ॥੨॥

(ਸਾਰੰਗ ਕੀ ਵਾਰ, ਮ: 8, ਪੰਜਾ ੧੨੪੪)

અસધાર્તી

ବ	ସ	ମ	ନ		X					ର		ହ		୦		
ମ	ସ	ଗ	ମ	H	ପ	ମ	—	—	—	ପ	ମ	ଗ	ମ	ହ	—	—
ମ	ତ	ନ୍ତା	S	ଦା	ତା	S	S	S		ଆ		ପ	ତୈ	S	S	
ପ	ମ	—	ପ	—	ମ	—	ଗ	ନ୍ତା	ମନ୍ତ୍ର	ପ	ମ	ଗୁ	ପ୍ରତ	ମ		
ଆ	S	ପେ	S	ମେ	S	S	ଲ୍ଲ	SS		ଲ୍ଲ	S	ତା	S	ର		

ପ୍ରତିକା

੧੨. ਰਾਗ ਭੀਮਪਾਲੀ, ਪੜਤਾਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦੁਖੜੀਜਨਾ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਨਾਮ ਦੇਵਉ ॥

ਦਿਸ਼ਟਿ ਪੁਭ ਧਾਰਹੁ ਕਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ, ਭਜਾ ਗਹਿ ਕਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਵਹੁ ॥ਰਹਾਉ॥

ਕਾਮ ਕੋਧ ਕਰਿ ਅੰਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਅਨਿਕ ਦੋਖਾ ਤਨਿ ਛਾਦਿ ਪਰੇ ॥

ਪੜ ਬਿਨਾ ਆਨ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਾਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸਰੈ ॥੧॥

ਪਤਿਤ ਉਪਾਰਣਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤਾਰਣਾ ਬੇਦ ਉਚਾਰ ਨਹੀਂ ਅੰਤੁ ਪਾਇਓ ॥

ਗੁਣਹ ਸਖ ਸਾਗਰਾ ਬਹਮ ਰਤਨਾਗਰਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਇਓ ॥੨॥

(ਪਨਜ਼ਬੀ ਮ: ੫, ਪੜਤਾਲ, ਪੰਜਾਬੁੰਡ)

ਆਸਥਾਈ

X		ੴ	ਮ ਪ	੦	ਮ ਬ	ਰ	ਸ	ੴ	ਨ	ਸ	—
ਮ ਮ ਮ ਪ	ਮ ਗੁ ਗੁ	ਮ ਪ	ਮ ਗੁ	ਰ	ਨ	ਸ	ਰ	ਨ	ਕੋ	—	S
ਬਿ ਦ ਥ ਖ	ਕੂ ਜ	ਨਾ; ਹਰਿ	ਚ	ਰ	ਨ	ਸ	ਰ	ਨ	ਕੋ	—	S
ਮ ਬਿ ਦ ਦ ਥ ਖ	ਮ ਲੁ ਲੁ	ਮ ਪ	ਧ	ਪ	ਗੁ ਅ	ਮ ਪ	ਪ	ਨ	ਸ ਕਵੀ	—	S
ਸ ਨ ਨ ਧ ਪ	ਮ ਵਹੁ ਵਹੁ	ਮ ਪ	ਚਰਨ...								

ਅਤਰਾ-ਇਕਤਾਲਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਜ ਵਿਚ)

X	ੴ	ੴ	ੴ	੦	ਸ	੩	੪				
ਮ ਦ੍ਰੀ	ਮ ਸ	ਪ ਟ	ਮ ਪ੍ਰ	ਮ ਲੁ	ਮ ਭ	ਪ ਥ	ਸ ਨ	ਸ ਰਹੁ	—	—	S
ਸ ਨ ਨ ਕ੍ਰੀ	ਫਾ	—	ਸ ਕ	—	ਮ ਲੁ	ਰ ਤਾ	—	ਨ ਰਹੁ	ਧ	ਪ	S
ਪ ਤ੍ਰੀ	ਜਾ	—	ਸ ਹਿ	—	ਕ ਤ	ਸ ਨ	—	ਪ ਥ	ਮ	ਪ	S
ਪ ਕਾ	ਸ ਨ	—	ਧ ਹ	ਪ	ਮ ਲੇ	ਮ ਵਹੁ	ਕੁ	ਮ ਹ	—	ਪ	S
ਮ ਲੁ ਚ	ਲੁ ਵ	—	ਧ ਨ	ਸ	ਸ ਸ	ਰ ਤ	ਨ	ਸ ਕੁ	—	—	S

ਵਿੰਦ...

ਸੰਚਾਰੀ-ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲੋਧ ਭਾਵ ਠਾਅ ਤੰਨਾ:)

ਇਥੋਂ ਇਕ ਤਾਲਾ, ਤਿਗਨ ਲਜ

ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ
ਪ੍ਰੰਤ	ਬਿ	ਨ	ਆ	ਨ	ਨ	ਰਾ	ਰਾ	ਖ	ਨ	ਹਾ	ਦ
ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਮ	ਸ	ਸ	ਰ	ਵ	ਸ	ਸ	—
ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਗ	ਗ	ਰ	ਰ	ਨ	ਸੂ	ਰੇ	ਸ

ਅਭੇਗ ਸੁਲਫਾਕ, ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਜ ਵਿਚ, ਭਾਵ ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਜ

ਸ	ਸੰ	ਨ	—	ਤ	ਪ	ਪ	ਮ	ਕ	—
ਹੀ	ਅੰ	ਤ	—	ਰ	ਰ	ਰ	ਦਿਓ	ਗ	—
ਮ	ਪ	ਮ	ਕ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	—
ਹ	ਰਿ	ਰ	ਰ	ਨ	ਸ	ਰ	ਨ	ਕੋ	—

— ਹਿੰਦ ਦਿਨ: ਅਸਥਾਈ

ਪਹਿਲੇ ਅੰਤਰੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਤਾਲ ਰੂਪਕ, ਤਿੰਨ: ਦੁਗੁਨ ਲਜ ਜ਼ਾਂ ਚਠਾਵਾ।

⊕	1	2	⊕	1	2
ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਸ	—
ਕ	ਲ	ਤ	ਸਾ	ਨ	—
ਲ	ਟ	ਸ	ਸਾ	ਗ	—
ਸ	ਨ	ਸ	ਨ	ਗ	—
ਲ	ਹ	ਮ	ਕ	ਰ	—
ਬ	ਨ	ਰ	ਨ	ਨ	—
ਪ	ਨ	—	ਰ	ਨ	—
ਭ	ਕ	—	ਨ	ਲ	—
ਸ	ਸ	ਤ	ਨ	ਲ	—
ਹ	ਨ	—	ਨ	ਲ	—
ਨ	ਬ	—	ਦ	ਲ	—
ਮ	ਗ	—	ਦ	ਹ	—
ਚ	ਰ	—	ਹ	—	—
	ਨ	—	ਰ	ਨ	—
	ਨ	—	ਰ	ਨ	—
	ਸ	—	ਸ	ਕੋ	—

— ਹਿੰਦ .. ਤਿੰਨ: ਅਸਥਾਈ

੧੮. ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਸੀ, ਪੜਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਖਿੱਲਖਿਤ ਲਜ)

ਕਰਤ ਕੇਲ ਬਿਖੇ ਮੇਲ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ ਮੋਹੇ ॥

ਉਪਜਤਾ ਬਿਕਾਰ ਦੁੰਦਰ ਨਉਪਰੀ ਝੁੰਡਕਾਰ

ਸੁੰਦਰ ਅਨਿਗ ਭਾਉ ਕਰਤ ਫਿਰਤ ਬਿਨ੍ਹ ਰੋਪਾਲ ਧੋਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੀਨਿ ਭਉਨੇ ਲੁਪਟਾਇ ਰਹੀ ਕਾਚ ਕਰਮਿ ਨ ਜਾਤ ਸਹੀ

ਉਨਮਤ ਅੰਧ ਧੰਧ ਰਚਿਤ ਜੈਸੇ ਮਹਾ ਸਾਰਗਰ ਹੋਰੇ ॥ ੧ ॥

ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਦਾਸ ਕਾਟ ਦੀਨੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾਕੇ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਓਰੇ ॥ ੨ ॥

(ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੩੧)

ਅਸਥਾਈ

X ਸ ਕ ਪ ਨ ਚ	M ਰ ਧ	O ਮ ਤ	੨ ਮ ਗ ਤ	O ਮ ਲ	M ਬਿ	P ਖ	S ਸ ਤ	E ਧ ਸ	P ਲ
			ਕੇ						
			ਮ ਗ ਤ		ਮ ਰ	ਪ	ਸ ਤ	ਮ ਗ ਹੋ	ਧ ਸ
			ਮ ਗ ਤ		ਮ ਰ	ਪ	—	ਮ ਗ ਹੋ	ਸ ਤ

ਅੰਤਰਾ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਜ ਵਿਚ)

⊕ ਮ ਹੁ	M ਪ	P ਜ	੧ ਮ ਗ ਤ	— 5	੨ ਮ ਤ	M ਬਿ	⊕ ਪ ਕਾ	੩ ਨ ਹ	੨ ਸ ਦ
ਨ ਨਹੂ	— 5	ਸ ਪ	ਮ ਗ ਹੀ	— 5	ਰ ਤ	ਸ ਤ	ਨ ਹ	ਸ ਦ	ਪ ਰ
ਮ ਸ੍ਰੀ	ਮ ਦ	ਮ ਰ	ਪ ਅ	ਪ ਨਿ	ਨ ਗ	ਪ ਤ	ਨ ਹ	ਸ ਤ	ਸ ਤ
ਨ ਬਿ	ਨ ਨ	ਸ ਗੋ	ਨ ਪ	ਪ ਲ	— 5	ਮ ਪ	ਸਨੁ	ਧ ਸ	ਸ ਤ

—ਕਰਤੇ...

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ-ਤਿੰਨਤਾਲ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਜ ਵਿਚ)

X ਪ ਛੀ	— 5	ਧ ਨ	ਪ ਤ	੨ ਮ ਹੁ	ਪ ਨੇ	ਪ ਲ	ਪ ਤ	੦ ਮ ਗ ਤ	— 5	ਮ ਦਿ	ਮ ਰ	੩ ਪ ਹੀ	— 5	ਸ — 5
ਸ ਕਾ	— 5	ਨ — 5	ਨ ਚ	ਪ ਕ	ਪ ਰ	ਮ ਨ	ਪ ਤ	ਮ ਗ ਤ	— 5	ਹ ਤ	ਸ	ਗ ਹੀ	— 5	ਸ — 5
ਨ ਹੂ	ਨ ਨ	ਸ ਮ	ਸ ਤ	ਮ ਹੁ	ਮ ਹੁ	ਮ ਹੁ	ਪ ਰ	ਮ ਗ ਤ	— 5	ਮ ਜੈ	ਸ	ਪ ਨੁ	ਸ — 5	ਸ — 5

ਨੁ — ਸੁ — ਮੁ ਲੁ — ਰੁ ਸੁ | ਮਪ ਨੁਸ਼ ਗੁਰੁ ਸੁਨੁ | ਧਪ ਮਾਤ੍ਰ ਰਸ —
 ਸੁ ਸੁ ਸੁ | ਹੋਡ ਸੁ ਸੁ | ਸੁ ਸੁ | ਸੁ ਸੁ | ਸੁ ਸੁ | ਕਰਤ...

ਤੀਜਾ ਅੰਤਰਾ—ਪੰਜਾਲ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲੜ ਵਿਚ)

X		ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ਮੁ	ਮ	ਪ	ਮੁ	ਪ	ਮੁ	ਸ	ਸ
ਨੁ	—	ਸੁ	ਲੁ	ਰੁ	ਨੁ	ਹਾ	ਪ
ਪ	ਨੁ	ਪ	ਸੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	ਸ
ਨ	ਹਿ	ਤ	ਲੁ	ਲੁ	ਮ	ਵਾ	ਵ
ਮ	ਮ	ਪ	ਲੁ	ਲੁ	ਕੀ	ਹਾ	ਸ
ਸ	ਸ	ਥ	ਲੁ	ਲੁ	ਨ	ਹਾ	ਹ

—ਕਰਤ...

ਨੋਟ :—ਰਾਗ ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਦੀਆਂ ਇਹ ਦੇਵੇਂ 'ਪੜਤਾਲੀ' ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਾਤਨ ਹਨ, ਪਰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬੁਝ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਤਾਲਾਂ ਦੀ ਘੜ੍ਹੌਰੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

—ਭੀਮਪਲਾਸੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ—

ਰਾਗ ਬਾਗੋਸ੍ਤੀ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਕਾਫੀ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ (ਅੱਠੀ ਰਾਤ)
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਭੀ—ਉਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਵਕੂ ਕਰਕੇ ਲਗਾਓ ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਨੁ ਧ ਨੁ ਸ, ਮ-ਗੁ, ਮ ਧ, ਨੁ ਸ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨੁ ਧ, ਮ; ਪਥ ਗੁ, ਰ ਸ ।

ਆਪੁਨਕ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਦੇ ਪਰਚਲਿਤ ਠਾਟਾਂ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਤੋਂ ਜਿਤਨੇ ਰਾਗ ਉਤਪਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਤਨੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਠਾਟ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ । ਇਸ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਅੰਗਾਂ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਉਹ ਪੰਜ ਅੰਗ ਇਹ ਹਨ :—

- (੧) ਕਾਫੀ ਅੰਗ । (੨) ਕਾਨਤਾ ਅੰਗ । (੩) ਧਨਾਸਰੀ ਅੰਗ । (੪) ਸਾਰੰਗ ਅੰਗ ।
- (੫) ਮਲ੍ਹਾਰ ਅੰਗ ।

ਕਾਫੀ ਅੰਗ ਤੋਂ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਕਾਫੀ, ਸਿੰਧਰਾ, ਪੀਲ੍ਹੀ ਇਤਿਆਦਿ । ਬਾਗੋਸ੍ਤੀ, ਬਹਾਰ, ਸੂਰਾ, ਸਹਾਨਾ, ਸੁਘੜਈ, ਨਾਇਕੀ ਕਾਨਤਾ ਆਦਿ ਕਾਨਤਾ ਅੰਗ ਤੋਂ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਭੀਮਪਲਾਸੀ, ਧਾਨੀ, ਹੰਸਕੰਬਣੀ, ਪਟਦੀਪਕੀ, ਧਨਾਸਰੀ ਅੰਗ ਦੇ ਰਾਗ ਹਨ । ਸਾਰੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਰੰਗ ਅੰਗ ਤੋਂ ਅਤੇ ਮਲ੍ਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਲ੍ਹਾਰ ਅੰਗ ਤੋਂ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਬਾਗੋਸਵਰੀ, ਬਾਗੋਸਵਰੀ ਜਾਂ ਬਾਗੋਸ੍ਤੀ ਇਕੋ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ । ਬਾਗੋਸ੍ਤੀ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ “ਰਾਗ ਤਡੇਗਣੀ, ਕੋਰੂਬ, ਹਿਰਦਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼” ਆਂਦ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ । ਉਸ ਵਕਤ ਇਹ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਸੀ, ਪਰ ਅਜ-ਕਲ ਇਹ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਉੱਜ ਖਮਾਜ ਦਾ ‘ਗੀਧਾਰ’ ਕੋਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਗੋਸ੍ਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇਗਾ । ਭਾਵੇਂ ਵਰਜ-ਆਵਰਜ ਦੋਹਾ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਭਿੰਨ ਹਨ । ਪਰ ਕੁਝ ਸੁਰ-ਸਮੁਹ ਸਮਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਜਿਵੇਂ “ਮ ਧ, ਨੁਸ, ਨੁਸਰੰਸ, ਨੁਧ, ਮਧ, ਨੁਪ ਸੰ” ਇਹ ਸੁਰ ਖਮਾਜ ਤੇ ਬਾਗੋਸ੍ਤੀ ਵਿਚ ਇਕੋ ਜੋਹੇ ਹਨ । ਅੱਗੇ ਮਧ, ਨੁਧ, ਮਗ’ ਔਸਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਖਮਾਜ ਅਤੇ ‘ਮਧ, ਨੁਧ ਮਗ’ ਇਹ ਬਾਗੋਸ੍ਤੀ ਦਾ ਕੁਪ ਹੈ । ਸੰ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਬਾਗੋਸ੍ਤੀ ਦਾ ਕੌਧਾਰ ਤੌਵਰ ਤੋਂ ਕੋਮਲ ਹੋਇਆ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ।

ਅਜ-ਕਲ ਬਾਗੋਸ੍ਤੀ ਦੇ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਚਲਿਤ ਹਨ :—(੧) ਖਾਡਵ, (੨) ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, (੩) ਸੰਪੂਰਣ-ਸੰਪੂਰਣ । ਪਹਿਲੂ ਖਾਡਵ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਵਰਜ ਹੈ, ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਵਰਜ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਉਸਤਾਦ ਲੋਗ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਬੜਾ ਪੰਚਮ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਪਰ ਪੰਚਮ ਇੱਜ ਲਗਾਉਣਾ

ਜਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਰੂਪ ਨਾ ਬਿਗੜੇ। ਜਿਵੇ—“ਸ, ਠਧ—ਮ; ਪਧੁ, ਰਸ, ਜਾ—ਸ, ਠ੍ਰ, ਮਨੁ, ਮਧੁ ਰਸ” ਇੰਜ।

ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਕਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਚ ਸੁਰ ਸਪਥਟ ਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇ—“ਗੁ, ਧ, ਨੁ, ਰੁ, ਲੁ, ਰਸ” ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਭੀ ਪੰਚ ਸੁਰ ਕਦੀ ਕਦੀ ਥੋੜਾ ਲੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਕਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਚ ਸੁਰ ਪੂਰਨ ਢੱਡ ਤੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁਤ ਪਰਮਿੱਧ ਹੈ।

ਬਾਣੀਸ੍ਥੀ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਤ ਅਕਸਰ ਢੱਡ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ‘ਧ ਮ, ਤੇ ਪਨੁ’ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਕਤੀ ਨਾਲ ਰਾਗ ਦੀ ਮਧੁਰਤਾ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇ—“ਸਨੁ, ਧ—ਮ, ਨੁਪ—ਮ, ਪਧੁ, ਰਸ” ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ “ਗੁ ਮ, ਧ ਨੁ ਸ, ਜਾ ਮਨੁ, ਮਨੁਪ, ਨੁਸੁ” ਇੰਜ ਹੋਂਦਾ ਹੈ। ਮੱਧਮ, ਧੀਰਤ ਤੇ ਨਿਖਾਈ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਸਥਾਨ ਹਨ। ਕਾਨੜਾ ਰਾਗ ਦੇ ਅਠਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਦੋ ਇਹ ਭੀ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਹੈ। ਕਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਗੀਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੰਨ੍ਹਾਂ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਬਾਮ੍ਬੂ ਲਾਇਆ ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖੁਰੂ ਰਾਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੀ ਠੱਕ-ਪ੍ਰਿਆ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

1. ਸ—ਗੁ, ਲ, ਸ—ਨੁ, ਨੁਪ, ਸ—ਪਨੁਸ—ਗੁ, ਰਸ, ਗੁ ਗੁ ਰਸ—(ਸ) ਨੁਪ, ਸ—ਪਨੁ,

ਨੁਸਮ, ਮਨੁਰਸ, ਗੁ—ਰਸ—ਰਸਨੁਪ, ਪਨੁਸ—।

2. ਨੁ, ਸ—ਗੁ, ਸ—ਨੁ, ਨੁਪ, ਸ—ਪਨੁਸ—ਗੁ, ਰਸ, ਨੁਪਸ, ਸ, ਮਨੁਪ, ਗੁਮ, ਮਧੁ, ਨੁਪਨੁ—

ਸਨੁਪਨੁਸ—ਗੁ—ਲਗੁ, (ਗੁ—ਮਧੁ—ਗੁ, ਗੁਰਸ—ਮਧੁ, ਨੁਪਸ—।

३. लू—रमन्त्रय, मृप, नृप, मनुपम—लू—वम—मप—य पम—कृ तृ म—ग्रामज्ञाप—ह,

य तु—मम म ह प—य
तुप, प—म, मप्पत् तु; तु तु र—स, उमन्तुरुम्—तुम्प—मप—म, तुप तु, मप्प

म र म म — प— म स
तु—म, सु तु—म, म, मपन्स यन्सम—ग्रामप लु, रत्नमत्तु र—स—

४. म ह न न स पि मि प य पि म
कम्प—पयम्, प् नय, प्-म्, कम्प—पद्मकम्प—यम्न, न, प्-म्, मप्य स्

य सं सं सं सं म ह न . ह
 मण्डु, मण्डु; नुषम—एठूप—मण, नु नुप, मणप लु त्रुगम—त्रुर—म—त्रुमणनुप,
 सं नु प नु म म न न
 नुषम, यनुम, पकुम—संरुमसंनुय, प एम—मणप लु—रम, त्रुमणनुम—नुप, म—(म)
 नु, एठूम, संनुप प—म, त्रुमणनुमनुप लु—र—म—।

५. वृमधनुसं—नुण्पमत्रमपनुसं—नुरंसं—रंतुसंनुप, पनुसं ल्, लुरं मुं-रंसं, रंनुसं—नुसंनुसं
 नु सं—प म सं सं सं
 नुप, म प नु नुप—म, पापय ग्—रव्यम्, मद्वरम्, नुप, वृमधनुसं—रंसंनुप, नु नुप—
 मं रं मं सं सं मं मं मं मं मं नु
 पनुसं ल् मं, लु लु रंसं—पनुसं ल्—तुरंसं—नुसंलुम्, लुरंसं, संदनुसंनुप, पनुसं—
 मं मं मं मं
 मपनुसं, ल्, मपनुसं ल्, म, ल् गुरं—सं, संनुपमव्, मप, मनुप, म संनुप, मपप ग्,
 म म म म
 वृमधनुसंल्—रंसंनुप, नुसंरंनुप, मनुप ल्—व् वृत्र—स—।

ਬਾਗੇਬ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੰਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

੧.	ਸਾ ੯ ਧ ਸੰ	੩	ਗ ਤ ਨਿ ਧ	੫	ਕੁਮ ਧਨੁ ਸਨੁ ਧਮ	੨	ਧਨੁ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ.
੨.	.	.	.	.	ਕੁਮ ਧਪ ਕੁਮ ਧਨੁ	ਸਨੁ	ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ.
੩.	*	*	ਨੁਸ ਕੁਮ	ਧਨੁ ਧਮ, ਕੁਮ ਧਨੁ	ਸਨੁ ਧਮ, ਧਨੁ ਸਰੋ	ਸਨੁ	ਧਪ ਮਗੁ ਰਸੁ.
੪.	ਰਰ	ਸਸ	ਮਮ	ਗੁਰੂ	ਧਪ ਮਮ ਧਨੁ ਧਧ	ਸਸ	ਲੁਚੁ ਰੰਗੁ ਸਨੁ ਧਮ.
੫.	.	.	.	.	ਰਸ ਨੁਧ ਨੁਸ ਮਕੁ	ਮਧ	ਧਪ ਨੁਧ ਨੁਸ
੬.	ਨੁਸੁ	ਮਕੁ	ਗੁਰੋ	ਰੰਗੁ	ਗੁਰੂ ਰਸ, ਨੁਧ ਨੁਸ	ਮਗੁ	ਗੁਮ ਮਧ ਧਨੁ.
੭.	.	.	.	.	ਰਸ ਨੁਸ, ਮਕੁ ਰਗੁ,	ਧਮ	ਗੁਮ, ਨੁਧ ਮਧ,
੮.	ਸਨੁ	ਧਨੁ	ਰੰਗੁ	ਰੰਸ	ਨੁਧ ਡਪ, ਧਮ ਸ਼ਮ,	ਮਗੁ	ਡਕੁ, ਰਸ ਡਸ.
੯.	.	.	.	.	ਗੁਮ ਧਨੁ ਸਨੁ ਧਮ,	ਗੁਮ	ਧਨੁ ਸਰੋ ਸਨੁ
੧੦.	ਧਮ, ਗੁਮ	ਧਨੁ	ਸਰੋ	ਗੁਰੋ ਸਨੁ ਧਮ, ਕੁਮ	ਧਨੁ ਸੰਮ ਗੁਰੋ ਸਨੁ	ਧਪ	ਮਗੁ ਰਸ ਗੁਮ.
੧੧.	ਨੁਨੁ	ਧਮ	ਧਨੁ	ਸਰੋ	ਗੁਰੋ ਸਨੁ ਸਨੁ ਰੰਸ	ਨੁਧ, ਨੁਧ ਸੰਨੁ ਧਮ,	ਰੰ, ਰੰਸ ਨੁਧ ਧਮ,
	ਧਮ	ਨੁਧ	ਮਕੁ	ਮਕੁ ਰਸ, ਨੁਸ ਗੁਮ,	ਗੁਮ ਧਨੁ ਸੰ, ਕੁਮ	ਧਨੁ	ਸੰ, ਗੁਮ ਧਨੁ.

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਸੰ ੯ ਤ ਜ	ਨਾ ੯ ਕੀ ੯	ਮਧ ਨੁਸ ਧਨੁ ਸਨੁ	ਧਪ ਗੁਮ ਧਨੁ ਸੰ
੨.	.	.	ਧਨੁ ਸਨੁ ਧਪ ਮਗੁ	ਰਸ ਗੁਮ ਧਨੁ ਸੰ
੩.	ਸਨੁ ਧਮ ਧਨੁ ਸੰ	ਸਨੁ ਧਮ ਕੁਮ ਧਨੁ	ਸੰ, ਸਨੁ ਧਪ ਮਗੁ	ਰਸ, ਗੁਮ ਧਨੁ ਸੰ
੪.	ਧਨੁ ਸਰੋ ਮਕੁ ਰੰਸ	ਮਧ ਨੁਸ ਧਨੁ ਸਨੁ ਨੁਧ ਧਮ ਗੁਰੋ ਸੰ	ਕੁਮ ਧਨੁ ਧਪ ਨੁਸ ਗੁਮ ਧਨੁ ਸੰ, ਗੁਮ	ਧਨੁ ਸਰੋ ਗੁਰੋ ਸਨੁ ਧਨੁ ਸੰ ਗੁਮ ਧਨੁ.
੫.	ਸੰਮ ਗੁਮ ਰੰਗੁ ਸਰੋ ਸਨੁ ਰੰਸ ਗੁਰੋ ਮਕੁ	ਨੁਸ ਧਨੁ ਧਪ ਮਧ ਰੰਸ ਨੁਧ ਧਮ ਧਨੁ	ਗੁਮ ਰਗੁ ਸਰ ਨੁਸ, ਸਰੋ ਸੰ, ਧਨੁ ਸਰੋ	ਗੁਰੋ ਮਗੁ ਧਪ ਨੁਧ ਸੰ, ਧਨੁ ਸਰੋ ਸੰ

੬.	ਮਗੁ ਮਗੁ ਰਗੁ ਰਸ	ਸਨ੍ਹੁ ਸ,ਮ ਗੁਮ ਮਗੁ	ਮਂਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਸੇ ਰੰਸੇ ਮ,ਪ ਮਧ ਪਮ ਧ,ਨੁ	ਨ,ਸੇ ਨੁਧ ਨੁਧ ਮ,ਧ ਧਨੁ ਨੁਧ ਨੁਧ ਨੁਸੇ
੭.	ਗੁ, ਰਗੁ ਮਧ ਨੁ, ਮ, ਗੁਰ ਗੁ, ਰਸ,	ਧਨੁ ਸੰਰੰ ਗੁ, ਰੰਸੇ ਰਸ ਨੁਸੇ ਮਗੁ ਰਗੁ	ਰ, ਸੰਨ ਸ, ਨੁਧ ਨੁਧ ਪਧ ਸੰਨੁ ਧਨੁ	ਗੁਰ ਸਨੁ ਧਨੁ ਸਰ ਨੁ, ਧਮ ਧ, ਮਗ ਰੰਸੇ ਨੁਤੇ ਮੰਗੁ ਰੰਸੇ
੮.	ਗੁਮ ਧਨੁ ਸੰਰੰ ਨੁਸੇ ਧਪ ਧ, ਮਗੁ ਰਗੁ	ਗੁਰੰ ਕੁ, ਰੰਸੇ ਨੁਸੇ ਮਗੁ ਮ, ਗੁਰ ਸਰ	ਧਨੁ ਸੰ,ਪ ਨੁਸੇ ਧਨੁ ਰੰਸੇ ਰੰ, ਸੰਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰ ਗੁ, ਰਸ ਨੁਸੇ	ਸੰਰੰ ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗੁ, ਸੰਨੁ ਸੇ, ਨੁਧ ਪਧ, ਜੁਮ ਧਨੁ ਸੰਰੰ ਸੇ

੧. ਰਾਗ ਬਾਗੋਸ੍ਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਖ)

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਰਰੈ ॥੨॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਉੱਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੩॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੦)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	X	੨
ਸ ਸ ਸ	— ਨ ਧ ਨ ਸੰ	ਧ ਹ ਤ ਨ ਧ	ਹ ਗ ਰ ਕ ਸ ਨ ਧ ਨ ਸ
ਸ ਨ ਸੰ	— ਪ ਧ ਧ ਸ	ਸ — ਸ ਈ ਹ	ਮ ਗ ਰ ਸ ਵ ਨ ਧ ਨ ਸ

ਅਤਿਰਾ

ਮ ਗ ਸੰ	— ਮ ਤ ਵ ਤ	ਧ ਨ ਨ ਿ ਡ	ਸ ਸ ਜ ਨ ਕ ਨ ਕ ਨ ਸ —
ਨ ਸ ਜ	ਸ ਮ ਗ ਜ	ਰ ਵ ਸ — ਵ	ਮ ਗ ਰ ਰ ਵ ਨ ਵ ਨ ਸ —

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀ ਭੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ ।

੨. ਰਾਮ ਬਾਬੇਸ੍ਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਗ)

ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ॥

ਟਹਲ ਸੰਤਨ ਕ੍ਰੀ ਸੰਖੁ ਸਾਣ੍ਹੁ ਕਾ ਹਰਿਨਾਮਾ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪੂਜਾ ਚਰਨਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਸੋਈ ਸੁਮਲੁ ਜੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਕਰਨਾ ॥੧॥

ਸਫਲ ਹੋਤ ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਖੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ ਕਰੇਹੀ ॥੨॥

ਅਗਿਆਨ ਭਰਮੁ ਖਿਨਸੇ ਦੁਖ ਛੇਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੩॥

ਸਾਪ ਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥

(ਕਾਨੜਾ ਨਾ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੮)

ਆਸਥਾਈ

x	੨	੦	੩	੫
ਸ			ਮ	—
ਨ	—	ਧ	ਸ	ਨ
ਮ	੯	੯	੯	੯
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਤ	ਨ	ਕੀ	ਕ	ਨ
ਨ	ਧ	ਸ	ਸ	ਧ
ਮ	੯	ਜ	੯	੯

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਚ	ਚ	ਨਾ	ਤਾ	ਤ	ਨ	ਨ
ਵ	ਵ	ਸ	ਧ	ਧ	ਸ	ਧ
ਝ	ਝ	ਜੁ	ਪੁ	ਪ	ਜੁ	ਪੁ

—ਬਾਬੀ ਵੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।
(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋ)

੩. ਰਾਗ ਬਾਗੋਸ਼੍ਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਕੀਰਤਿ ਪਭੁ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ ॥

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਉਹਾਂ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਹੋਇ ਲਿਪਾਲੁ ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਵਉ ॥੧॥

ਬੋਟ ਕਰਮ ਬੜਿ ਦੇਹ ਨ ਸੰਧਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨ ਪਰਥੈਧਾ ॥੨॥

ਤਿਸਨ ਨ ਬੜੀ ਥੁਹੂ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮ ਲੈਤ ਸਰਬ ਸਖ ਪਾਇਆ ॥੩॥

॥ ਪਾਰਥਨਾਮ ਜਬ ਕਉ ਦੁਆਲੀ ਭਾਵ ਤਉ ਛੁਫੇ ਸੰਸਾਲ੍ ॥੪॥

(ਕਾਨੂੰਡਾ ਖ: ਪ:

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਜਾ ੧੨੯੮)

અમદાબાદી

અર્થવા

ਮ	ਮ	ਲਿ	ਧ	ਕ	ਨੁ	ਭਾ		ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਨੁ	ਦੁਆ	—	ਸ	ਮ	ਗੁ	ਹ	ਵ	—	ਸ	ਵਡੀ	—
ਅ	ਅ	ਲਿ	ਧ	ਕ	ਨੁ	ਭਾ		ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	—	ਦ	ਦ	—	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	ਦ	—	ਦ	ਵਡੀ	—

੪. ਰਾਗ ਬਾਗੇਸ਼੍ਵਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਈ)

ਪਤਿਤ ਪਹਿੜ੍ਹ ਲੀਏ ਕਰਿ ਆਪੁਣੇ ਸਗਲ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥

ਬਰਨੁ ਜਾਤਿ ਕੋਉ ਪੂੜੈ ਨਾਹੀ ਬਾਛਹਿ ਚਰਨ ਰਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥

ਠਾਕੁਰ ਐਸੋ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ॥

ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ ਕੇ ਧਣੀ ਕਹੀਐ ਜਨ ਕੇ ਅੰਗੁ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੇ ॥

ਨਾਮਦੇਉ ਤਿ੍ਲੋਚਨੁ ਕਬੀਰ ਦਾਸਰੇ ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚਮਿਆਰੇ ॥ ੨ ॥

(ਗੁਜਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੪੯੮)

ਅਸਥਾਈ

੨		O				X	
ਮ	—	ਧ	ਪਧ	ਸੰਨੁ	ਧ	ਪ	ਹ
ਠਾ	ੴ	ਕੁ	ਰੁ	ੴ	ਐ	ਸੇ	ਨਾ
ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—	—	ਸਸ	ਧ
*	*	*	*	*	ਸਗ	ਲ	ਸਿ
ਹੀ	ੴ	ਸੈ	ੴ	ੴ	ਜ	ਨ	ਕੌ

ਅੰਤਰਾ

O		X				X	
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਹਿ	—	ਨੁ	ਧਨੁ
ਪਤਿ	ਤ	ਪ		ੴ	ੴ	ਲੀਡ	ਲੀਡ
—	ਸੰਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਸੰ	ਗੁ	ਗੁਣੁ	ਸੰ
ੴ	ਸਗ	ਲ	ਕ	ਰ	ਤ	ਨਾਮ	ਸ

ਨੋਟ :—ਅੰਤਰਾ 'ਖਾਲੀ' ਤੋਂ ਫੜਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤੁਲਾਂ ਵੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

ਪ. ਰਾਮ ਬਾਗੋਸ਼ੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਈ)

ਮਨ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥
 ਬਿਖਿਆ ਸਕਤਿ ਰਹਿਓ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਕੀਨੇ ਅਪਨੇ ਭਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਊ ॥
 ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿਓ ਨਹ ਕਾਨਨਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਲਪਟਾਇਓ ॥
 ਪਰ ਨਿੰਦਿਆ ਕਾਰਨਿ ਬਹੁ ਧਾਵਤ ਸਮਝਿਓ ਨਹ ਸਮਝਾਇਓ ॥ ੧ ॥
 ਕਹਾ ਕਹਾਊ ਮੈ ਅਪਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥
 ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਅਉਗਨ ਮੈ ਮੈ ਰਾਖਿ ਲੇਹ ਸਰਨਾਇਓ ॥ ੨ ॥

(ਸਾਰੰਗ ਮ: ੯, ਪੰਜਾਬ ੧੨੩੧)

અમદાબાદી

ଅନ୍ତରୀ

ਮ	ਗੁ	ਬਿ	ਮ	ਖ	ਧ	ਆ	ਲੁ	ਸ	ਸ	ਕ	ਸ	ਤ	ਸ	ਰ	ਨ	ਪਿ	ਸ	ਨ	ਧ	ਸ	ਤ	ਨ	ਸ	ਧ	ਵ
ਮ	ਗੁ	ਬਿ	ਮ	ਖ	ਧ	ਆ	ਲੁ	ਸ	ਸ	ਕ	ਸ	ਤ	ਸ	ਰ	ਨ	ਪਿ	ਸ	ਨ	ਧ	ਸ	ਤ	ਨ	ਸ	ਧ	ਵ

ਨੋਟ.—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ, ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਜੋ 'ਟਿਜੂਨ' ਇਕਤਾਲੇ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਗਾਓ।

੬. ਰਾਜਾ ਬਾਨੇਸ਼੍ਵੀ, ਇਕਡਾਲਾ (ਦਰੂੱਤ ਲੜਾ)

ਅਸਥਾਈ

X	O	ੴ	ੳ	O	H	ੴ	ੳ	O	ੴ	ੳ	ੴ
ਸਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਹ	ਸ	ਗ	ਨ	ਸ	ਗ	—
ਮਨ	ਬ	ਰ	ਕਬ	ਹੁ	ਨ	ਹਰਿ	ਕੁ	ਨ	ਗਾ	ਹਿਉ	5
ਸਖਿ	ਮਖਿ	ਮਾ	ਮਕ	ਮਡ	ਮਪ	ਮਤ	ਕੁਨਿ	ਕਸ	ਗਾ	ਸਸ	ਸਰ
ਕੁ ਮੌ	—	ਮ	ਧ	ਨ	ਨ	ਹਿਉ	—	—	ਨਹਿਉ	ਮਨੁ ੜੜ	ਤਸੁ ੜੜ
S	—	ਮ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	ਭਾ	—	ਨਹਿਉ	ਮਨੁ ੜੜ	ਤਸੁ ੜੜ

ਅਤਿਰੋ

ਮ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸ	ਨਿਉ	ਨ	—	ਸ	ਸ
ਕੁਰ	ਕੁ	ਪ	ਦੇ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਨਿਉ	ਨੁ	—	ਕਾ	ਨ
ਨਾ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨੁ	ਨਿਉ	ਨੁ	—	ਹਿਉ	—
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨੁ	ਨਿਉ	ਨੁ	—	ਧ	ਮੁ
ਮਲੁ	ਮ	ਮ	ਨਿੰ	ਦਿਆ	—	ਮਪ	ਲੁ	ਨ	ਕੁ	ਗੁ	ਤ
ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਨ	ਮ	ਲੁਰ	ਨ	ਗੁ	ਗ	ਸ
ਸ	ਸ	ਸ	ਨਿਊ	ਨਹਿ	ਸ	ਨ	ਸਾ	—	ਨਹਿਉ	ਮਨੁ ੜੜ	ਤਸੁ ੜੜ

—ਮਨ ਕਰ...

—ਕਾਕੀ ਕੁਕਾ ਅਤਿਰੇ ਤੇ ਲਾਉ।

(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਜਾ ਬਾਗੇਸ਼੍ਵਰੀ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਭਾਈ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਬੂਡਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਦੇਹ ਗੇਹ ਸੰਪਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥
 ਇਨੁ ਮੈ ਕਵੁ ਨਾਹਿ ਤੇਰੋ ਕਾਲ ਅਵਧ ਆਈ ॥ ੧ ॥
 ਅਜਾਮਲ ਗਜ ਗਨਿਕਾ ਪਤਿਤ ਕਰਮ ਕੀਨੇ ॥
 ਤੇਉ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੀਨੇ ॥ ੨ ॥
 ਸੂਕਰ ਕੂਕਰ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੇ ਤਉ ਲਾਜ ਨ ਆਈ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਛਾਡਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਤਜਿ ਭਰਮ ਕਰਮ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੀ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਕਰ ਸਨੇਹੀ ॥ ੪ ॥

(ਧਨਸਰੀ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੯੯੨)

ਅਸਥਾਈ

X	-	S	O	S	DY	Z	X	-	M	R	S	S
R	A	S	M	S	HS	R	D	S	HS	S	M	R
H	L	M	H	Y	P	Y	P	N	S	N	Y	-H
R	A	S	M	S	M	R	D	S	S	S	S	SS
S	R	-	S	N	-	Y	N	K	S	S	S	S
S	S	-	S	N	S	M	S	M	R	N	S	S
S	S	N	P	Y	P	Y	P	N	S	P	-H	M
S	S	B	Q	A	P	K	D	S	S	S	SS.	R
												M
												SIM...

ਅੰਤਰਾ

M	H	H	Y	P	N	S	D	S	H	S	S	-
M	N	I	D	S	S	T	S	E	H	S	S	S
S	-	S	N	N	P	Y	P	Y	-	S	N	H
S	S	-	S	P	T	S	S	D	S	S	S	H

ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	—	ਸ
ਇ		ਨ	ਸੈ	—	ਕ	ਛ	ਨਾ	ਤ	ਹਿ	ਤੇ	ਤ	—	ਚੋ
ਮ	ਵਾ	—	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸੈ	ਨੀ	ਪ	ਮ	ਗੁ
		—	ਲ	ਅ	ਵ	ਧ	ਧ	ਅ	ਤ	ਦੀ	ਸ	ੳ,	ਰ
												ਸ	ਮ

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਿਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਏ।

c. ਰਾਗ ਬਾਗੀਸ੍ਰੀ, ਤਾਲ—ਤ੍ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਠਾਕੁਰ ਜੀਉ ਤੁਹਾਰੇ ਪਰਨਾ ॥

ਮਾਨੁ ਮਹਡੁ ਤੁਮਾਰੈ ਉਪਰਿ ਤੁਮ੍ਰਗੀ ਓਟ ਤੁਮ੍ਰਗੀ ਸਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਤੁਮ੍ਰਗੀ ਆਸ ਭਰੇਸਾ ਤੁਮਰਾ, ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਪਰਨਾ ॥

ਤੁਮਰੇ ਬਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜੇ ਜੇ ਕਹਹੁ ਸੈਈ ਸੈਈ ਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥

ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਹੋਹੁ ਕਿਪਾਲ ਤ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥

ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸਿਰੁ ਭਾਰਿਓ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥੨॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

ਅਸਥਾਈ				ਅਸਥਾਈ				ਅਸਥਾਈ				ਅਸਥਾਈ			
⊕	੧	੨	⊕	੧	੨	⊕	੧	੨	੧	੨	੧	੨	੧	੨	੧
ਸ	ਸ	ਨ	ਰ	ਨ	ਧ	ਜੀ	—	ਸ	ਪ	ਹਾ	—	ਸ	ਗ	ਰ	ਰ
ਨ	ਧ	ਨ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਗ	ਹ	—	ਸ	ਪ	ਰ	—
ਮ	ਨ	ਮ	ਹ	ਸ	ਤ	ਤ	ਤ	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਸ	ਪ	ਰ	—
ਮ	ਧ	ਨ	ਧ	ਸ	ਚ	ਲ	ਲ	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਪ	ਗ	ਰ	—
ਤ	ਮ	ਰੀਤ	ਤ	ਚ	ਚ	ਲ	ਲ	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਪ	ਗ	ਰ	—
ਅੰਤਰਾ															
ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	—	ਧ	ਨ	ਧ	ਸ	ਗ	ਹ	—	ਸ	ਤ	ਸ	ਗ
ਤੁ	ਮ	ਮ	ਗੁ	—	ਧ	ਸ	ਧ	ਸ	ਗ	ਹ	—	ਸ	ਤ	ਸ	ਗ
ਸ	ਨ	ਨ	ਪ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਗ	ਹ	—	ਸ	ਰ	ਰ	—
ਨ	ਮ	ਪ	ਰ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਗ	ਹ	—	ਗ	ਰ	ਰ	—

ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਬ	ਧ	ਲ	ਨ	ਤ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਗ	ਪ	ਸ	ਮ	ਕੁ	ਹੈ	ਰ	ਤ	ਸ	ਲੇ	—	s
ਨ	ਨ	ਪ	ਸ	ਸ	ਜ	ਕ	ਹ	ੰ	ੰ	ਮ	ਗ	—	ਮ	ਗੁ	—	ਮਗੁ	ਸ	ਰ	ਰ	ਰ	ਨ	ਨ	—	s	

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਿਕਾਂ ਅੰਤਰੋਂ ਤੇ ਲਾਉ ।

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਗ ਬਾਗੋਸ਼੍ਟੀ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਖ)

ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥

ਜਬ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੌਹਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀਂ ਬਿਗਾਨਾ ਸਰਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥੧॥

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੇ ਸੇ ਭਲ ਮਾਨਿਓ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਸਾਧੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥੨॥

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਏਕੈ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਈ ॥ ੩ ॥

(ਕਾਨੜਾ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੨੯੯)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੩								
ਸ ਬ	੦	੩								
ਸ ਸ	ਨੁਪ ਰੰ	ਮ ੰ	ਪਧ ਤੰ	ਮਗੁ ਈੰ	—	ਸ ਰ	—	ਸ ਸ	—	ਸ ਭ
ਸ	—	ਨੁਸ ਤੰ	ਪ ੰ	ਨੁ	ਸ	ਮ	ਮ	—	—	—
ਤਾ	ੰ	ਤੰ	ੰ	ਪ	ਰਾ	ੰ	ਈ	ੰ	ੰ	ੰ
ਗ ਜ	ਮ	ਧ	—	ਨੁ	ਸਾ	—	ਸ ਧ	—	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਸ ਨ ਗ	ਨੁ	ਪ	—	ਪ	ਸਾ	—	ਪ ਈ	ੰ	ਮ	—
	ਤ	ਮ	ੰ	ਹਿ	ਨੁ ਪਾ	—	ਸ ਈ	ੰ	ੰ	ੰ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	੦	੩
ਗ ਨ	ੰ	ੰ

ਸੰਨ ਨਾ	ਨ ਹੀ	ਸ ੰ ਤ	—	ਹ ਕ ਿ	ਰ ਗ ਾ	—	ਸ ਨਾ	—	—
ਨ ਧ ਸ	ਧ ਗ	ਧ ਲ	—	ਧ ਧ	ਸ ਨ ੰ ਤ	ਨ ਗ	ਧ ਹ	ਧ	ਧ
ਖ ਥੈ	—	ਮ ਬ	—	ਪਧ	ਵ ਾ	—	ਰ ਈ	—	ਸ ੰ ਤ
	—	—	s	ਨਿੰਦ	ਆ	—	—	s	—

— ਬਾਬੀ ਰੂਪਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੧੦. ਰਾਖ ਬਾਕੇਬੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਕੁੱਡ ਲਾ)

ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਾਣ ਜਾਹ ਸਿੱਧਤਾ ਸਰੂਪ ਤਾਹ
ਬੁਧਤਾ ਬਿਕੂਡ ਜਾਹ ਸਿੱਧਤਾ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ।
ਰਾਗ ਭੀ ਨ ਰੰਗ ਤਾਹਿ ਰੂਪ ਭੀ ਨ ਰੇਖ ਜਾਹਿ
ਅੰਗ ਭੀ ਸੁਰੰਗ ਤਾਹਿ ਰੰਗ ਕੇ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ।
ਚਿੜ੍ਹ ਸੌ ਬਚਿੜ੍ਹ ਹੈ ਪਰਮਤਾ ਪਵਿੜ੍ਹ ਹੈ
ਸੁ ਮਿੜ੍ਹ ਹੂੰ ਕੇ ਮਿੜ੍ਹ ਹੈ ਬਿਕੂਡ ਕੇ ਉਪਾਉ ਹੈ ।
ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ ਹੈ ਕਿ ਸਾਹਨ ਕੇ ਸਾਹੁ ਹੈ
ਕਿ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜੂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਵਨ ਕੇ ਰਾਉ ਹੈ ॥ ੮੭ ॥

(ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੋਧ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ									
X	ਸ.	ਦ	—	—	—	—	—	—	—
—	—	੦	ਨ	ਨ	੦	ਸ	ਨ	੧	੧
—	—	ਨ	ਨ	ਧ	ਸ	ਨ	ਨ	੧	੧
—	—	—	ਧ	ਧ	ਸ	ਨ	ਨ	੧	੧
—	—	—	ਨ	ਨ	ਸ	ਨ	ਨ	੧	੧
—	—	—	—	—	ਨ	ਨ	ਨ	੧	੧
—	—	—	—	—	—	ਨ	ਨ	੧	੧
—	—	—	—	—	—	—	ਨ	੧	੧
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਮ ਆ	—	ਸ	ਅ	ਪ	ਮ	—	ਨ	ਪ	ਸ	ਜਾ	—	ਸ	ਹ
ਸ ਨ ਜੀ	—	—	ਲ	ਸ	ਤਾ	—	ਰ	ਸ	ਸ	ਤਾ	—	ਧ	ਧ
ਨ ਸ ਬੁ	—	—	ਧ	ਸ	ਤਾ	—	ਵ	ਵ	ਨ	ਤਾ	—	ਸ	ਹ
ਮ ਸਿ	—	—	ਮ	ਧ	ਤਾ	—	ਗ	ਗ	ਰ	ਤਾ	—	ਸ	ਹ
ਸ ਹ	—	—	ਤ	ਤ	ਤ	—	ਮ	ਗ	ਤ	ਤ	—	—	—

—ਦੇਵਨ ਕੋ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਲਾ ਅੰਤਰਾਂ ਤੇ ਲਾਈ।
(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੧. ਰਾਗ ਬਾਗੇਸ਼੍ਵੀ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਖ)

ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾ ਹੋਇ ਮਹੋਇ ॥
ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਪਜੈ ਛੁਟ ਮਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰਿ ਰਾਮਈਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਤੇਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਏ ਮਿਲੇ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਕਿ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਕਿ ਭੋਗੁ ॥
ਦੁਹੁ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਉਪਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਜੋਗ ॥ ੨ ॥
ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀਤੁ ਹੈ ਇਹੁ ਤਉ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥
ਜਿਉ ਕਾਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਹੋਇ ਮਾਨਸ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ॥ ੩ ॥
ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੇ ਸੁਣੈ ਹਰਿਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਨਹੀ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥
(ਗਊੜੀ ਭਾਗ ਕਬੀਰ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੩੩੫)

ਅਸਥਾਈ

ਕ	ਸਲੁ	੦	ਰਸ	ਨ੍ਹ	੨	ਪਨੁ	੦	ਸ	ਮ	੩	-ਮ	੪	ਧ
ਸਾ	ਵਡ	੯	ਵਡ	ਸ੍ਹੁ	੮	ਰ,ਰਾ	ਮਈ	ਆ	੯	ਵਰਾ	ਮਈ	ਆ,ਮੈ	

ਸ	—	ਸੰ	ਨ	—	ਪ	—	ਹ	ਧ	ਪਧਨ	ਧ	ਮਗ	ਰਸ
ਤਾ	5,55	ਨ	SSS	ਨ	ਤ	ਲਾ	ਕਾ	SSS	ਤੇ	55	ਹਿ5	
						ਅੰਤਰਾ						
ਮ	—	ਮ	ਕ	ਧ	ਤ	ਤ	ਕਾ	ਕਾ	—	ਸੰ	ਲੀ	—
ਏ	5	ਅ	ਟ	ਜ	ਨਾ	ਮ	ਕਾ	ਉ	5	ਮ੍ਰਿ	5	5
ਸ	—	ਨ	ਧ	ਧ	ਹ	ਹ	ਨ	—	—	ਪ	ਮਗ	ਰਸ
ਨੁ	5	ਥ	ਥ	ਅ	ਕ	ਕ	ਨ	5	5	ਦਿ	55	55
ਕ੍ਰ	—						ਸੰ	ਸੋ				

ਨੌਟ :— ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਅਸਥਾਈ, ਅੰਤਰਾ ਅਤੇ ਦੁਗੁਨ ਤਿਖੁਨ ਆਦਿ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸੇ ਸਥਦ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੀ 'ਟਿਕੁਨ' ਤੋਂ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ।

੧੨. ਰਾਗ ਬਾਕੀਸ੍ਥੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਜ)

ਅਸਥਾਈ

X	—	0	2	0	3	4	5	6	7	8	—	
ਸ	ਮ	ਲ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	—	
ਸ	ਵ	ਲ	ਯ	ਸ੍ਰੀ	ਰ	ਰ	ਮਦੀ	ਆ	5	5	ਮੇ;	
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਸ	ਨ	ਹਿ	55	55	ਰਸ	
ਰ	ਮ	ਨ	ਲਾ	5	ਕਾ	ਤੋ	5	5	5	5	55	
ਮ	—	ਮ	ਕ	ਧ	ਤ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	5	—	5
ਨੁ	—	ਸ	ਧ	ਸ੍ਰੀ	ਦਿ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	5	—	5
ਕ੍ਰ	—	5	ਥ	ਹ	ਜ	ਮ	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	5	5	
ਮ	ਮ	ਮ	ਲ	ਮ	ਮ	ਪਮ	ਮਉ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਜੇ	5
ਜਿ	ਅ	ਟ	ਨ	ਮ	ਮ	ਨ5	ਮਉ	5	5	5	5	5
ਮ	ਤ	ਤ	ਨ	ਧ	ਜ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਨ	55	55	ਰਸ

— ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੋਂ ਲਾਈ।

੧੩. ਰਾਗ ਬਾਗੋਸ੍ਰੀ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਖ)

ਸੁਪਨੈ ਉਡੀ ਭਈ ਗਹਿਓ ਕੀ ਨ ਅੰਚਲਾ ॥
 ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖ ਬਿਰਾਜਿਤ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬੰਚਲਾ ॥
 ਖੋਜਉ ਤਾ ਕੇ ਚਰਣ ਕਹਹੁ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥
 ਹਰਿਹਾਂ ਸੋਈ ਜਤੰਨੁ ਬਤਾਇ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈਐ ॥ ੧੩ ॥

(ਫੁਨਹੇ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੯੨)

ਅਸਥਾਈ

x ਲ	o ਨ	੦ ਕੁ	੦ ਹ	੦ ਛੀ	੦ ਮਲੁ	੩ ਕੁ	੩ ਸ	੩ ਸ	੩ —
ਰ	ਸ	—	ਨੁਸ	ਧ	ਨੁ	ਸ	ਕੁ	ਕੁ	ਸ
ਲ	ਹਿਓ	s	ਕੀਤ	s	ਨ	ਅ	ਤ	ਲਾ	੦
ਨ.	ਸ	—	ਹ	ਮ	ਮ	ਧ	ਸੁ	ਸ	ਸ
ਸ	ਸ	s	ਦ	ਦ	ਦ	ਧ	ਤਾ	ਤ	ਤ
ਸ	ਪ	ਨ	ਧ	ਮ	ਨ	ਧ	ਤ	ਤ	—

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗ	ਮ	ਨ	—	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	—
ਮ	ਜ	ਮ	ਧ	ਤ	ਤ	ਚ	ਵ	ਲ	—
ਸ	ਨ	ਸ	ਨੁਸ	ਗ	ਸ	ਨ	ਸ	ਏ	—
ਚ	ਹ	ਹ	ਦ	ਬ	ਦ	ਗ	ਗ	ਅ	—
ਨ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸ	ਸੁ	ਮ	ਤ	ਤ	—
ਗਰਿ	ਧ	ਹਾ	ਸ	s	ਸੁ	ਜ	ਤ	ਤ	—

ਮ	ਸ	ਨ	ਪ	ਮ	ਮ	ਸ	ਸ	—
ਸ	ਖੀ	ੴ	ਪ੍ਰਿਤੁ	ੱ	ਪਾਡ	ਈ	ਅੰ	ੱ

ਨੋਟ :- ਧੂਰਪਦ, ਕਾਝੂਣ ਸਮੇਂ ਲਜ ਦਾ ਪਿਆਨ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਠਾਂਅ, ਦੁਖਨ, ਤਿਖਨ,
ਬੌਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਹਾਈ ਲਾ ਕੇ 'ਸਮ' ਤੇ ਆਓ ।

੧੪. ਰਾਖਾ ਬਾਗੋਸ੍ਥੀ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਬਾਬੇ ਭਿਠੀ ਪਿਰਥਮੀ ਨਵੇਂ ਖੰਡ ਜਿਥੇ ਤਕਿ ਆਹੀ ॥
ਫਿਰਿ ਜਾਇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਆਈ ॥
ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਗੋਰਥਾਦਿ, ਮਨਿ ਅੰਦਰਿ ਗਿਣਤੀ ਵਰਤਾਈ ॥
ਸਿਧ ਪੁਛਣਿ ਸੁਣਿ ਬਾਲਿਆ ਕਉਣੁ ਸਕਤਿ ਤੁਹਿ ਏਥੇ ਲਿਆਈ ॥
ਹਉ ਜਪਿਆ ਪਰਮੇਸਰੋ, ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਸੰਗਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥
ਆਖਣਿ ਸਿਧ ਸੁਣਿ ਬਾਲਿਆ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ॥
ਬਾਬਾ ਆਖੇ ਨਾਥ ਜੀ, ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਜਪੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥
ਨੀਚੁ ਕਹਾਇ ਉਚ ਘਰਿ ਆਈ ॥੨੮॥

(ਵਾਰ ਪਹਿਲੀ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

ਅ	ਸ	ਖ	ਨ	ਪ	ਨ	ਹ	ਸ	—
ਥ	ਨ	ਧ	ਚ	ਥ	ਨ	ਵ	ਨ	—
ਲੀ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ
ਉ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ

ਅ	ਸ	ਖ	ਨ	ਪ	ਨ	ਹ	ਸ	—
ਥ	ਨ	ਧ	ਚ	ਥ	ਨ	ਵ	ਨ	—
ਲੀ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ
ਉ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	—
ਥ	ਥ	ਧ	ਨ	ਪਿਰ	ਵ	ਮੀ	ੱ	ੱ
ਨ	ਨ	ਧ	ਨ	ਨ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ
ਉ	ਮ	ਮ	ਮ	ਅ	ੱ	ੱ	ੱ	ੱ

ਨੀਤ... ਅਸਥਾਈ

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ

੧੫. ਰਾਖ ਬਕੋਸੀ, ਤਾਲ-ਬੰਸਲ ਨਮਰੀ ਅੰਗ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਾਹ)

ਕਬੀਰ ਲਾਗੀ ਪੀਤਿ ਸਜਾਨ ਸਿਉ ਬਰਜੈ ਲੋਗ ਅਜਾਨ ॥

ਤਾ ਸਿਉ ਟਟੀ ਕਿਉ ਬਨੈ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥ ੨੧੭ ॥

(ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ, ਪੰਨਾ ੧੩੧)

ଆମ୍ବାଦୀ

અંગરા

ਗੁਮ - ਪ - ਨੁ | ਸੰ ਟ - ਸ | ਸੰ ਟੀ - ਸ | ਸੰ ਨੁ ਵਿਉ - ਸ | ਸੰ ਰੂ ਨੈਂ - ਸ

H	ਗ	ਮ	ਧ	ਜੋਡ	ਮਾਂਗ	ਰ	ਸੰਸ	ਰੇ	ਨ	ਸ	ਪਨੁਸਨ੍ਹ ਧਮਪਾਧ ਮਗੁਰਸ
S,	ਜਾ	S	ਕੈ	S	ਆਦ	S	S	ਰਾ	S	S	SSSS SSSS SSSS

ਨੁਧਨੁਸ ਸਨ -ਧ ਪਧ
ਨਾਨੁ, ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਡ ਤਸੁ ਜਾ...

੧੯. ਰਾਚਾ ਬਾਗੋਸ੍ਥੀ, ਭਾਲ-ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਝ)

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਭਾਗਿ ਵਸੈ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥ ੨ ॥

(ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੩੧੭)

ਅਸਥਾਈ

x		੨		੦		੩		ਨ		ਨ	
ਸ	ਮ	—	ਮ	—	ਕੁ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਮ	ਨ
ਸ	ਜ	S	ਨ	S	ਭੈ	ਜ	ਲ	ਦੂ	ਕ	ਰ	ਵ
ਸ	ਨ	—	ਧ	ਮ	ਪ	ਮ	ਕੁ	—	ਰ	ਸ	ਨ
ਸ	ੰ	S	S	S	ਵ	ਧ	ਭਾ	S	ਗ,	ਰਿ	ਪ
ਅਤਿਰਾ											
ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	ਨ	—	ਧ	ਨ	ਮ	—	ਸ	ਸ
ਗ	ਰ	ਰ	ਧੁ	ਹੈ	S	S	ਦੇ	ਖਾ	S	ਲਿ	ਨ
ਸ	ਨ	ਨ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗੁ	—	ਰ	ਸ	ਨ
ਨ	ਨ	ਕ	ਹ	ਰਿ	ਲਿ	ਵ	ਲਾ	S	ਗ,	ਰਿ	ਪ

ਨੋਟ :—ਧਮਾਰ, ਧੁਰਪਦ ਜਾਉਣ ਸਮੇਂ ਲਝ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਨਾ ਚਕੂਰੀ ਹੈ। ਉੱਜ ਇਹ ਬੜੀ

ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਝ-ਕਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਾ ਹੈ।

—ਬਾਗੋਸ੍ਥੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ—

ਰਾਗ ਕਾਢੀ

ਵਾਦੀ—ਪ | ਠਾਟ—ਕਾਢੀ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ |
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਸੰਪੁਰਣ | ਵਿਸੇਸ਼—ਗਾ-ਨੀ, ਦੋਵੈਂ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਆਰੋਹ—ਸ ਰ ਕੁ, ਮ, ਪ, ਧ ਨੁ ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ, ਮ ਕੁ ਰ, ਸ।

ਨਵੀਨ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਢੀ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਠਾਟ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਕੁਝ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਢੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਰਚਲਿਤ ਹੋਇਆ ਚਾਰ-ਪੰਜ ਸੌ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਇਹ ਰਾਗ ਆਧਾਰਤ ਹੈ ਉਹ ਸਾਡੇ ਅਤੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਦੇ ਸੁਰ ਹਨ। ਭਾਵ, ਜਦੋਂ “ਤੀਨ ਕੁਝ ਇਕੀਸ ਮੁਛਫਲਾ” ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਗ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਉਦੋਂ ਇਹ ਇਕ ਪਤਮੁਖ ਠਾਟ ਸੀ। ਭਾਵ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜ-ਕਲ ਕਾਢੀ ਠਾਟ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਪੰਡਿਤ ਸਾਰੰਗ-ਦੇਵ ਦੇ ਸੰਕੀਤ ਰਤਨਾਕਰ (੧੯ਵੀਂ ਸੱਤੀ) ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਵੀਂਹ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ‘ਪਿਹਿਲਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ‘ਰੇ ਮਾ ਪਾ’ ਸ੍ਰੋਂ ਤੇ ‘ਗਾ ਨੀ’ ਕੇਮਲ ਲਗਦੇ ਸਨ। ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇੰਜ਼ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਪੁਰਵੀ ਠਾਟ ਵਿਚ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਰਾਗ ਕਾਢੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਥਾਂ ਸੁਭਾਇਆਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੋਰ, ਕਰਨਾਟਕ (ਦੱਖਣ) ਦੇ ਗਾਇਕ ਅਜੇ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਨੂੰ ਕਾਢੀ ਦੀਆਂ ਸੂਰਾਂ ਤੇ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਥੇਰ, ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਵਧੇਰੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ ਬੰਦਾ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਚੀਨ, ਮੱਧਕਾਲੀਨ ਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭੀ ਸੰਗੀਤ (ਕੀਰਤਨ) ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲੋਂ-ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇ।

ਕਾਢੀ ਸੰਪੁਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਇਕ ਜਨਕ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਪੰਜਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਖਤ ਜਾਂ ਖੜੜ ਹੈ। ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ (ਮੱਧ-ਰਾਤ) ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ‘ਗਾ ਨੀ’ ਕੇਮਲ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਸੁਰ ਸ੍ਰੋਂ (ਤੀਵਰ) ਲਗਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਵਿਚ ਕੰਪਾਰ ਤੇ ਨਿਖਾਦ ਭੀਵਰ ਭੀ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ “ਸ ਰ ਗੁ, ਮ ਪ, ਧ ਨੁ ਸੰ, ਨ ਸ ਰ ਸ ਨੁ ਧਪ, ਮ ਗ

ਮ

ਮ

ਮ ਪ, ਗੁ ਰ, ਸ, ਜਾਂ ਸ ਰ ਗੁ, ਮ ਪ, ਨੁ ਧਪ, ਮ ਪਨ, ਸੰ, ਨੁ ਧਪ, ਮ ਗਮਪ, ਗੁ ਰ, ਨ ਸ” ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ “ਮ ਮ ਪ ਧ, ਨ ਨ ਸੰ, ਜਾਂ ਮ, ਮ ਪ ਨ, ਸੰ” ਇੰਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਵਰੋਹ ਕਰਨ ਸਮੇਂ “ਸੰ, ਨੁ ਧ ਪ, ਮ ਗ ਮ ਪ, ਨੁ ਧ ਪ ਮ ਗੁ ਰ” ਇਹ ਤਾਂਨ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਮੱਧ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਨ ਵਿਚ ਵਿਸੇਸ਼ ਕਤਕੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਇਕ ਸਰਲ, ਮਧੁਰ ਤੇ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਯ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਜ ਦੇ ਖ਼ਜਾਲ ਅਗਿ ਨਹੀਂ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ। ਸਕੋਂ ਟੱਧਾ, ਫੁਮਰੀ, ਗੀਤ, ਗਜ਼ਲ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਹੋਲੀ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿਚ ਛੋਕੀਂ ਅਕਸਰ ਸਾਰਾ-ਸਾਰਾ ਇਠ ਛੂੰ ਚਾਡੀਂ ਹੋਲੀਆਂ ਕਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸਰਬ ਕਾਲੀਨ ਗਾਉਣ ਦੀ ਪਰਿਪਾਟੀ ਜੇਹੀ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਲ੍ਹਾ (ਮਿਸਰ-ਕਾਢੀ, ਸਿਪਹਿਆ, ਪੀਲ੍ਹੀ ਇਤਿਆਦਿ ਰਾਗ ਕਾਢੀ ਅਤੇ ਤੱਤੀ ਹੀ ਆਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

- ੴ ਸ, ਸਨ੍ਧਿਪਸ—ਰਸ ਨ੍ਧਿਨ੍ਧਸ—ਸਰਗੁਰ, ਰਗੁਰ, ਨ੍ਧਸ—ਸਰਗੁਰ, ਮਕੁਰਸ—।
- ੴ ਸ—ਰਖ, ਸਰ ਗੁਰ—ਗੁਸ, ਨ੍ਧਿਨ੍ਧਸਰਕੁਰ, ਰਗੁਮ ਪਮਗੁਰ, ਗੁਸ—ਸਰਪ, ਗੁਰ, ਰਗੁਰ, ਮਕੁਰਸ,
- ੴ ਸਰਕੁ, ਸਰਮਪ ਗੁਤ, ਧਨ੍ਧਕੁਰ, ਮਕੁਰਸ—।
- ੴ ਸਰਕੁਮਪ—ਮਪਗੁਰ, ਸਰਕੁ, ਮਪ, ਨ੍ਧਪ, ਮਪਨ੍ਧਪ, ਮਪਗੁਰ, ਮਗੁਤ ਗੁਸ, ਨ੍ਧਿਨ੍ਧਰਕੁਰ, ਗੁ,
- ੴ ਮਕੁਰ, ਸਰਪ, ਮਪਧਪ, ਨ੍ਧਿਪ, ਮਗਮਪ ਗੁਰ, ਰਕੁਸਰਕੁਮ, ਰਕੁਮਪ, ਧਨ੍ਧਪ, ਮਪਨ੍ਧਪ—ਪਮਕੁਰ,
- ੴ ਗੁਸ—ਸਰਗੁਮਪ, ਮਪਨ੍ਧਪ, ਮਗਮਪ ਗੁਰ, ਮਕੁਰਸ—।
੪. ਸਸਰਰ ਗੁਗੁਮਮਪ—ਧਪਪ—ਮਪਧਨ੍ਧਪ, ਮਪਗੁਰ, ਨ੍ਧਿਪਮਗਮ, ਗੁਰ, ਨ੍ਧਿਮਪਗਮ, ਕੁਰ,
- ੴ ਨ੍ਧਿਨ੍ਧਰਕੁਰ, ਗੁ, ਮਪ, ਪਧਪਮਗੁਰ, ਮਕੁਰ, ਰਕੁਰਮਕੁਰਸ—ਸਰਕੁਮਪ, ਨ੍ਧਿਨ੍ਧਪ, ਧਪਪ, ਮਪਧਨ੍ਧਪ
- ੴ —ਨ੍ਧਿਸੰਰਨ੍ਧਪ, ਮਪਨ੍ਧਪ, ਮਗਮਪ ਕੁਰ, ਗੁਸ—ਸਰਮਪਧਨ੍ਧਪ, ਮਪਨ, ਸੰ—ਨ੍ਧਸ, ਨ੍ਧਸਸਨ੍ਧ
- ੪ਪ, ਮਪਨ੍ਧਪਮਗੁਰ, ਗੁਸ—ਨ੍ਧਸਰਕੁਰ, ਮਕੁਰਸ।
੫. ਮਪਨ, ਸੰ—ਨਸੰਰਸਨ੍ਧਨ੍ਧਪ, ਮਪਨ੍ਧਸਨ੍ਧਪ, ਮਗਮਪਨ੍ਧਪਮਕੁਰ, ਸਰਪਕੁਰ, ਸ, ਮਪਧਨ੍ਧਸ,
- ੴ ਨ੍ਧਿਨ੍ਧਸ—ਰਕੁਰ, ਸੰਨ੍ਧਿਨ੍ਧਸ, ਨ੍ਧਿਪਮਪਧਨ੍ਧਸ, ਸੰਰਕੁਰ, ਮਕੁਰ, ਸੰਨ੍ਧਿਨ੍ਧਸ, ਧਨ੍ਧਸਰਕੁ, ਰਸੰ
- ੴ ਰੰਤਸਨ੍ਧਪ, ਗੁਗੁਰਰਸਨ੍ਧਪ, ਧਨ੍ਧਪ, ਸੰਨ੍ਧਰਸਨ੍ਧਿਪਮਕੁਰ, ਸ, ਸਨ੍ਧ ਰਸ ਗੁਰ ਮਕੁ ਧਮ, ਧਪ ਨ੍ਧ
- ੴ ਸੰਨ੍ਧ ਰਸੰ, ਨ੍ਧਿਪ, ਮਪਨਸੰਰਕੁਰ, ਕੁਰਮਗੁਰ, ਪੰ, ਗੁਰੰ, ਸੰਨ੍ਧਗੁਰਸਨ੍ਧਪ, ਮਗਮਪਨ੍ਧਪਮਕੁਰ,
- ੳ ਨ੍ਧਿਨ੍ਧਸ—।

ਕਾਢੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

੧.	੦ ਕੁ ਸੰ ਤਾਂ ਕਾ	੩ ੴ ਸੰ ੯ ਤ	੫ ਸਰ ਗੁਮ ਪਪ ਨੁਸ	੨ ਨੁ ਪਮ ਗੁਰ ਸਨ
੨.	.	ਰਗੁ ਸਰ ਗੁਮ ਪਮ,	ਪਪ ਨੁਸ ਨੁ ਪਮ	ਨੁ ਪਮ ਗੁਰ ਸਨ
੩.	ਸਰ ਗੁਗੁ, ਰਗੁ ਮਮ,	ਗੁਮ ਪਪ, ਮਪ ਧਯ,	ਪਪ ਨੁਨ, ਧਨੁ ਸੰਸ,	ਨੁ ਪਮ ਗੁਰ ਸਨ
੪.	ਪਪ ਧਨੁ ਧਸੁ ਨੁਚੁ	ਸੰਗੁ ਰੰਮੁ ਰੰਗੁ ਸੰਰੁ	ਨੁਸ ਧਨੁ ਪਪ ਮਪ	ਸਰ ਸਗੁ ਰਮ ਗੁਪ ਲੁਮ ਰਗੁ ਸਰ ਨੁਸ
੫.	ਗੁਰ ਸਨ, ਰਪ ਮਪ	ਪਪ ਕੁਰ, ਪਪ ਪਨੁ	ਸਰ ਸਗੁ ਪਪ ਮਗੁ, ਧਨੁ ਧਸੁ	ਰਸ ਨੁਸ, ਰਗੁ ਰਮ ਨੁ ਪਮ ਗੁਰ ਸਨ
੬.	ਪਪ ਨੁਸ ਰੰਮੁ ਨੁਪ,	ਨੁਸ ਰੰਗੁ ਮੰਗੁ ਰੰਸੁ,	ਸਰ ਗੁਮ ਪਮ ਗੁਰ, ਧਨੁ ਸੰਨੁ ਪਪ ਮਗੁ,	ਗੁਮ ਪਪ ਨੁ ਪਮ, ਰਨੁ ਮਪ ਮਗੁ ਰਸ
੭.	ਸਰ ਸਸ, ਰਗੁ ਰਰ, ਰੰਗੁ ਰਰ, ਗੁਮੁ ਗੁਰ	ਗੁਮ ਕੁਲੁ, ਮਪ ਮਮ, ਕੁਰ, ਸੰਰੁ ਸੰਨੁ ਸੰਨੁ	ਪਪ ਪਪ, ਧਨੁ ਧਯ, ਧਨੁ ਧਯ ਧਪ, ਮਪ	ਨੁਸ ਨੁਨ, ਸੰਰੁ ਸੰਸ, ਮਗੁ ਮਗੁ, ਰਗੁ ਰ
੮.	ਮਪ ਧਪ, ਧਪ ਨੁਪ, ਰੰਰੁ ਸੰਨੁ, ਸੰਸ ਨੁਪ,	ਧਨੁ ਸੰਨੁ, ਨੁਸ ਰੰਸੁ, ਨੁਨੁ ਧਪ, ਧਪ ਪਮ,	ਸਰ ਗੁਰ, ਸੰਰੁ ਕੁਰੁ, ਰੰਗੁ ਮੰਗੁ, ਪਪ ਮਗੁ, ਮਮ ਗੁਰ,	ਰਗੁ ਮਗੁ, ਗੁਮ ਪਮ, ਮੰਮੁ ਗੁਰੁ, ਗੁਣੁ ਰੰਸੁ, ਗੁਗੁ ਰਸ, ਰਰ ਸਨ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਗਿਆ ੯ ਨ ਧਿ	ਆ ਨ ਕਿ ਡ	ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ	ਸਰ ਗੁਮ ਪਪ ਨੁਸ
੨.	.	ਸੰਰੁ ਸੰਨੁ	ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ, ਸਰ	ਗੁਰ ਗੁਮ, ਗੁਮ ਪਮ
੩.	ਸੰਰੁ ਗੁਰੁ ਸੰਨੁ ਧਪ,	ਧਨੁ ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗੁ,	ਮਪ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ,	ਸਰ ਗੁਮ ਪਪ ਨੁਸ
੪.	ਮਗੁ ਰਗੁ, ਗੁਰ ਸਰ,	ਰਸ ਨੁਸ, ਸਰ ਗੁਮ,	ਸੰਨੁ ਧਨੁ, ਨੁ ਪਪ, ਰਗੁ ਮਪ, ਗੁਮ ਪਪ,	ਧਪ ਮਪ, ਪਮ ਗੁਮ, ਮਪ ਧਨੁ, ਪਪ ਨੁਸ
੫.	ਮਗੁ, ਪ ਪਮ ਗੁਰ,	ਮ ਮਲੁ ਰਸ, ਸਨੁ	ਸੰ ਸੰਨੁ ਧਪ, ਨੁ ਰਸ ਗੁਰ ਮਗੁ ਪਮ	ਨੁ ਪਮ, ਪ ਧਪ ਪਪ ਨੁ ਪਮ ਸੰਨੁ ਰੰਸੁ
੬.	ਗੁਰ ਸਮ ਗੁਰ, ਪਮ	ਗੁਪ ਪਮ, ਨੁ ਧ ਪਸੁ	ਸੰਨੁ ਰੰਸੁ ਨੁ ਪਮ,	ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗੁ ਰਸ, ਨੁ ਧ ਪਮ ਪਪ ਨੁਸ

੨.	ਮੰ ਲੁਂਮੰ ਗੁਰੰ ਗੁਰੰ, ਰਸ ਨਾਹੀ, ਗੁਰ ਸਰ,	ਸੰਗੰ ਸੰਨ੍ਹੰ ਸੰਨ੍ਹੀ, ਧਨ੍ਹੀ ਮਗੁ ਰਕੁ, ਪਮ ਕਮ,	ਧਪ ਧਪ, ਮਪ ਮਕੁ, ਧਪ ਮਪ, ਨੁਧ ਪਪ,	ਮਕੁ, ਰਗੁ ਰੁ, ਸ ਰਸ, ਸੰਨ੍ਹੀ ਧਨ੍ਹੀ, ਰੱਸ ਨੁਸੰ
੩.	ਪਪ ਨੁਧ ਪਮ ਕਰ, ਪਮ ਧਪ ਮਕੁ ਰਸ, ਪਮ, ਮਪ ਧਨ੍ਹੀ ਧਪ,	ਗੁਰੰ ਮਕੁ ਰੱਸ ਨੁਧ, ਸਰ ਗਾਮ ਜਗੁ, ਰਗੁ ਸੰਗੰ ਸੰਨ੍ਹੀ, ਨੁਸੰ ਰਕੁ	ਸੰਨ੍ਹੀ ਰੱਸ ਨੁਧ ਪਮ, ਮਪ ਮਕੁ, ਕਮ ਪਧ	ਸੰਨ੍ਹੀ ਰੱਸ ਨੁਧ ਪਮ,

੧. ਰਾਗ ਕਾਢੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਾਈ)

ਜਿਸ ਕੈ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਦੁਖੁ ਕੇਸਾ ਪਾਵੈ ॥
ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਾਇਆ ਮਾਇ ਮਾਡਾ ਮਰਣਾ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਰਾਮਰਾਇ ਤੂ ਸੰਤਾ ਕਾ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ॥
ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥
ਜੋ ਤੇਰੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥
ਤੇਰੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੇ ਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਿਲਾਸਾ ॥੩॥
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਇਨਿ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਿ ॥
ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਭਰਵਾਸੈ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਲੈ ਸਾਧਿ ॥੪॥
ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥
ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਾਖੀ ਮੇਰੀ ॥੫॥

(ਸੂਹੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੪੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਲ	ਰ	ਗ	—	ਗ	ਪ	ਮ	ਖ	ਪ	ਰ	ਪ	ਮ	ਕ	੨	ਗ	ਰ	ਜ	ਰ	ਨ
ਸੁ	ਸੈ	ਤਾ	ਕਾ	—	ਸੰਝ	੪	੩	ਤੇ	ਪੇ	ਰੇ	ਪੇ	ਮੇ	ਕੇ	੪	ਗਾ	ਰ	ਜ	ਰ	ਨ
ਸੁ	ਗ	ਰ	ਕੁ	—	ਗਾਮ	ਪ	ਮ	ਪ	—	—	—	ਮ	ਪੇ	੪	ਪ	ਧ	ਨ	ਸ	ਸ
—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	੫	ਗ	ਮ	—	—	—
੪	ਕੈ	ਰੇ	ਸੇ	ਵ	ਕ	ਕ	ਕਉ	੫	ਭਕੁ	੬	ਕਿ	ਫ	ਨਾ	੬	ਗ	ਸ	ਹੀ	੪	੪
ਰ	ਗ	ਰ	ਮ	ਕੁ	ਰ	ਸ	—	ਨੁਧ	ਪਮ	ਪਧ	ਨੁਸੰ	ਨੁਧ	ਕੇਂ	੬	ਨੁਧ	ਪਮ	ਕੁਰ	ਸਨ	ਸਨ
ਜ	ਮ	ਨ	ਹੀ	ਆ	੫	ਵੈ	੬	ਨੇ੯	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਜਿ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਸਿ	ਪ	ਰ	ਨ	ਉ	—	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਤੁ	—	ਸ	ਸੁਆ	ਤ	ਸ	ਸੀ	—
—	ਰ	ਰੇ	ਰੋ	ਰੂ	ਰੰਸ	ਰੰ	ਸ	—	ਨੁ	ਧ	—	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਸ	—	ਨੁ	ਧ	ਧ	—	—	—
—	ਸੋ	ਦੁ	ਖ	ਖ	ਕੈਂਡ	ਕੈਂ	ਡ	ਸਾ	—	ਪਾ	—	ਡ	ਡ	ਡ	ਡ	ਡ	—	ਵੈ	ਡ	ਡ	ਡ	—	—
—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	—
ਰ	ਲੁ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਲੁ	ਰੋ	ਸ	ਤ	ਨ	ਨੁ	ਧ	ਪਮ	ਪ	ਧ	ਨੁ	ਸੁ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਮ	ਗੁਰ	ਸਨ	—
ਮ	ਰ	ਟਾ	ਸ	ਸ	ਚੀ	ਚੀ	ਡ	ਡ	ਨ	ਆਡ	ਸ੍ਸ	ਸ੍ਸ	ਸ੍ਸ	ਸ੍ਸ	ਸ੍ਸ	ਵੈਡ	ਸ੍ਸ	ਸ੍ਸ	ਸ੍ਸ	ਸ੍ਸ	ਸ੍ਸ	ਸ੍ਸ	—

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਕਾਹੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਗ)

ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ ਮੁਹਲਤਿ ਮੁਹੜੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣਾ ॥੧॥
 ਅਧੇ ਜੀਵਨਾ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਸੁ ਮਾਸੁ ਸਭੁ ਜੀਉ ਤੁਮਾਰਾ ਤੂ ਮੈ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰ ਏਵ ਕਹਤੁ ਹੈ ਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥੨॥
 ਜੇ ਤੂ ਕਿਸੇ ਨ ਦੇਹੀ ਮੌਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਕੇ ਕਢੇ ਗਹਣਾ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥੩॥
 ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਣਾ ॥
 ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਤਾ ਚਲਣਾ ਪਛਤਾਣਾ ॥੪॥
 ਜਬ ਲਗ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥
 ਭਾਲਿ ਰਹੇ ਹਮ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੫॥

(ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੯੯੦)

ਅਸਥਾਈ

੨	੦	੩	X
ਮ ਅ ਡ	ਪ ਧ ਧ	ਸ ਵ ਵ	ਪ ਸ ਵ
ਮ ਅ ਡ	ਪ ਧ ਧ	ਸ ਵ ਵ	ਪ ਸ ਵ

s	s	s	s	p	m	—	m	p	k	s	y	—	s	m	n	—	s	y
ਪ	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਰ	—	ਗ	ਵ	ਰਲ	ਮਪ	ਮ	ਪ...					
ਅੰਤਰਾ																		
ਸ	—	—	—	ਪ	ਮ	ਆ	—	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਹ	—	ਸ	ਦਿ	ਸ	ਕ	ਨ
ਮੀ	s	s	s	—	ਰਲ	ਰ	ਕ	—	ਰ	ਰ	ਕ	ਸ	ਸ	ਨ	ਜਾ	s	ਤ	ਸ
ਨ	ਧ	ਪ	—	—	ਮ	ਨ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਧ	—	—	ਸ	ਨ	ਸੇ	ਪ
ਲਾ	s	s	s	s	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਕ	ਬਿ	ਨ	ਧ	ਧ	—	s	ਨ	ਸੇ	ਸ	
ਪ	ਧ	ਪ	—	—	ਨ	—	ਨ	ਕੇ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਰ	ਸੈ	ਨ	ਧ	ਪ	
ਚੇ	s	ਵਹ	s	s	ਜਾ	s	ਕੇ	ਜੀ	ਅ	ਨ	ਪ	ਪ	ਰਾ	s	ਨ	ਧ	ਪ	
ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਕ	ਜੀ	ਸ	ਰਲ	ਮਪ	ਮ	ਪ	—				
ਲਾ	s	s	s	s	ਗ	ਗ	ਜੀ	ਜੀ	ਵ	ਨਾ	ਨ	ਬਿ	ਜਾਰ					

—ਬਾਣੀ ਭੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ । (ਸੂਰ ਰਥਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਕਾਢੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਨ ਲੜ)

ਕਾਲ੍ਹ ਨਾਹੀ ਜੌਗ੍ਹ ਨਾਹੀ, ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਢਥ੍ਹ ॥
 ਬਨਸਟ ਜਗ ਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੂਬਤਾ ਇਵੁ ਜਗ੍ਹ ॥ ੧ ॥
 ਕਲ ਮਹਿ ਰਾਮਨਾਮ੍ਹ ਸਾਰ੍ਹ ॥
 ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰ੍ਹ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਆਂਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕੁ ਪਕੜਹਿ ਸੂਝਤੇ ਤਿਨਿ ਲੋਅ ॥
 ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮ੍ਹ ਅਲੋਅ ॥ ੩ ॥
 ਖਤ੍ਰੀਆ ਤ ਧਰਮ੍ਹ ਛੋਡਿਆ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਗਾਹੀ ॥
 ਸਿਸਟ ਸਭ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ ॥ ੪ ॥
 ਅਸਟ ਸਾਜ ਸਾਜਿ ਪੁਰਾਣ ਸੋਧਹਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸ੍ਤ ॥
 ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸ੍ਤ ॥ ੫ ॥

(ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੮੯੨)

ਅਸਥਾਈ

X		R		O		॥	P	B	V	Y	L
ਸ	—	—	ਨ	ਧ	ਪਮ	—	ਪ	ਨ	ਧ	ਪ	ਧ
ਮਹਿ	S	S	ਰਾ	ਮ	ਨਾਡ	S	ਮ	ਸਾ	S	ਵ	ਲ
ਸ	—	—	ਨ	ਧ	ਪਮ	—	ਪ	ਨ	ਧ	ਪ	ਧ
ਮਹਿ	S	S	ਰਾ	ਮ	ਨਾਡ	S	ਮ	ਸਾ	S	ਵ	ਲ
—*	ਗੁ	ਰ	ਖੀ	ਗੁ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨਾ	ਕ	ਪ	—
*	ਅ	ਖੀ	ਤ	ਮੀ	S	ਟਹਿ	S	S	ਨਾ	ਕ	ਤਹਿ S
—*	ਧ	ਧ	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਨ	—	—	ਧ	ਲ
*	ਠ	ਠ	ਲ	ਕੋ	S	ਸੰ	S	S	S	ਵ	ਲ

ਅੰਤਰਾ

ਤ	—	ਗੁ	ਸ	ਗੁ	ਸ	—	—	ਨ	—	ਸੰ	—
ਬ	S	ਲ	ਨਾ	S	ਹੀ	S	S	ਜੇਡ	S	ਹੀ	S
—	ਨ	—	ਨੂ	ਧ	ਪ	ਪ	—	ਮ	—	—	—
S	ਨਾ	S	ਹੀ	ਸ	ਤ	ਕਾ	S	ਦ	S	S	S
—	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਗ	ਪ	—	—
S	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਜ	ਜ	S	ਨ	ਜ	ਏ	S
—	ਸਾ	ਨਸ	ਟ	ਜ	S	ਨ	S	ਸੰ	ਤ	ਸੰ	—
S	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	S	ਸੰ	S	ਭ	ਤ	ਹੈ	S
—	ਝੁ	S	ਬ	ਰਾ	S	ਦਿ	S	ਨ	ਨ	ਏ	ਲ

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਕਾਢੀ, ਤਿੰਡਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲੜ)

ਪਾਤੀ ਤੇਰੈ ਮਾਲਿਨੀ ਪਾਤੀ ਪਾਤੀ ਜੀਉ ॥
ਜਿਸੁ ਪਾਹਨ ਕਉ ਪਾਤੀ ਤੇਰੈ ਸੋ ਪਾਹਨ ਨਿਰਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਭੂਲੀ ਮਾਲਨੀ ਹੈ ਏਉ ॥ ਸਤਿਕੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੈ ਦੇਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਾਤੀ ਬਿਸਨੁ ਡਾਰੀ ਫੂਲ ਸੰਕਰ ਦੇਉ ॥
ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤਖਿ ਤੇਰਹਿ ਕਰਹਿ ਕਿਸ ਕੀ ਸੇਉ ॥ ੨ ॥
ਪਾਖਾਨ ਗਦਿ ਕੈ ਮੁਰਤਿ ਕੀਨੀ ਦੇਕੈ ਡਾਤੀ ਪਾਉ ॥
ਜੇ ਇਹ ਮੁਰਤਿ ਸਾਚੀ ਹੈ ਤਉ ਅੜ੍ਹਣ ਹਾਰੇ ਖਾਉ ॥ ੩ ॥
ਭਾਉ ਪਹਿਤਿ ਅਰੁ ਲਾਪਸੀ ਕਰਕਰਾ ਕਾਸਾਰੁ ॥
ਭੋਗਨ ਹਾਰੇ ਭੋਗਿਆ ਇਸੁ ਮੁਰਤਿ ਕੈ ਮੁਖ ਛਾਰੁ ॥ ੪ ॥
ਮਾਲਿਨਿ ਭੂਲੀ ਜਗੁ ਭੂਲਾਨਾ ਹਮ ਭੂਲਾਨੇ ਨਾਹਿ ॥
ਕਰੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਰਾਮ ਰਖੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ੫ ॥

(ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਭ; ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੪੭੯)

ਅਸਥਾਈ

X	੨					੦					੫					੫					
	ਸ	ਪ	ਨ	ਤੀ	ਸ	ਪ	ਨ	ਤੀ	ਸ	ਪ	ਨ	ਤੀ	ਰ	ਤੋ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਮ	ਪ	ਤ	ਲਿ
ਪ ਠੀ	—	—	—	—	ਜ	ਰ	ਸ	ਪ	ਜ	ਪ	ਨ	ਤੀ	ਰ	ਤੋ	ਗ	ਰੇ	—	ਮ	ਪ	ਤ	ਲਿ
ਪ ਠੀ	—	—	—	—	—	—	—	—	ਪ	ਪ	ਸ	ਤੀ	ਨ	ਤੋ	ਸ	ਰੇ	ਨ	ਮ	ਧ	ਪ	—
ਮ ਪਾ	ਗ	ਹ	ਪ	ਤੀ	ਹ	ਕ	ਹ	—	ਮ	ਜਿਸ	ਨ	ਪ	ਧ	ਨ	ਤੀ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
ਮ ਸ	ਕ	ਹ	ਪ	ਨਿਰ	ਮ	ਮ	ਕ	ਹ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਨੀ	ਪ	ਹ	ਗ	ਮ	ਮ	ਸ	ਨਿ
ਨ ਜਾ	ਪ	ਪ	ਮ	ਹੈ	ਕ	ਰ	ਸ	ਤੀ	ਸ	ਪ	ਗ	ਤੀ	ਰ	ਤੋ	ਗ	ਰੇ	—	—	—	—	..

ਅੰਤਰਾ

ਸ ਬ ਸ ਸ	—	ਸ ਨ	ਸ ਡ ਾ	—	ਸ ਗੀ	—	ਹ ਥ ਹ	—	ਹ ਮ	ਪ ਪਾ	—	ਨ ਤੀ	—	
ਨ ਦ ਦ	ਧ	ਨ ਸ	ਨ ਕੁ	ਪ	ਪ ਤ	—	ਸ ਤੀ	—	ਸ ਨ	ਨ ਦ	ਧ	ਪ	ਪ	
ਮ ਕ ਮ ਤ	ਮ ਤ	ਪ ਖ	ਮ ਤੋ	ਗ	ਮ ਰਹਿ	—	ਮ ਕ	ਗ	ਮ ਰਹਿ	ਪ ਕਿ	ਪ	ਮ ਕੀ	ਪ	
ਨ ਸ ਸ	ਧ	ਪ ਤ	ਵ ਤੁ	ਰ	ਸਨ	—	—	—	—	—	—	—	ਬਾਬੀ	ਤੁਕਾਂ
				ਤੁ	ਪਾਤੀ...									ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

ਇਹ ਪੁਰਾਡਨ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਬੀਤ ਹੈ ।

4. ਰਾਗ ਕਾਫੀ, ਡੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਮਾਖਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਤੀਰਥੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿਆ ॥

ਸਾਜਨ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਗਹਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥

ਪੀਤਮ ਗੁਣ ਅੰਕੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਬੰਕੇ ਤ੍ਰਯੁ ਭਾਵਾ ਸਰਿ ਨਾਵਾ ॥

ਗੈਗ ਜਮੁਨ ਤਹ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਮਾਵਾ ॥

ਪੁਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸਰ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੇ ਜਾਤਾ ॥

ਨਾਨਕ ਮਾਖਿ ਮਹਾਰਸੁ ਹਰਿ ਜਪਿ, ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ॥ ੪ ॥

(ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਬਾਰਹਮਾਹਾ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੦੯)

ਅਸਥਾਈ

X	2	0	੩
ਮ ਲ ਈ	— 5 — 5 — 5	ਮ ਮਾ	ਪ ਸ
ਸ ਨ ਜਾ	— ਨ ਨਿ ਜਾ	— 5 — 5 — 5	ਘਨਸੰ ਖੁੱਲ੍ਹ
		ਸ ਤੀ	ਸ ਨੌਦ
		ਰ ਰ	ਗ ਅੰ
		ਰ ਰ	ਗ ਹ
		— 5	ਮ ਜ
		— 5	ਪ ਸ

ਹ	—	—	—	—	—	ਰ	ਗ	ਲ	ਰ	ਗ	ਹ	—	ਅ	—	ਰ	ਗ	ਕ	—	ਰ	ਸ
ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਲ	—	ਅ	ਮ	ਨ	ਕੈ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮ	ਪ੍ਰੀ	ਤਮ	ਤ	ਗ	ਲ	ਜ	ਮੁ	ਨ	ਕੈ	ਤਹ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਡ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	—	ਸ	—	—	—	ਰ	ਗ	ਲ	—	—	—	—	ਵਾ	ਸ	ਸ	—	—	—	ਰ	ਸ
ਡ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮੁ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨਾ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮਾ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਨੇਟ :— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਤ੍ਰਿਕਾਂ ਇੰਜ ਕੱਠੀਆਂ ਲਾਉ ।

(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਬਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੴ. ਰਾਗ ਮਿਸ਼ਨ-ਕਾਢੀ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧ ਲਾਗ)

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੇਣਿ ॥
 ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਣੀ ਪਵਾਂ ਮੁਖਿ ਬੌਲੀ ਮਿਠੜੇ ਵੈਣੁ ॥
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣੁ ॥
 ਜੋ ਜੀਓ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੈਣੁ ॥
 ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਥੋਚਿ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਗੈਣੁ ॥
 ਆਪ ਕਮਾਣੈ ਵਿਛੁੜੀ ਦੇਸ੍ਰੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੇਣੁ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣੁ ॥
 ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਖਾਕੁ ਰੂਲਣਾ ਕਹੀਐ ਕਿਥੇ ਵੈਣੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਹਰਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖਾ ਨੈਣੁ ॥ ੧ ॥

(ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੯)

ਆਸਥਾਈ

X				X			O
ਨ ਮ ਸੇ	ਸ ਵੀ	ਸੰ ਦ	੦ ਨ ਸਤਿ	ਧ ਕੁ	ਪ ਰ	ਪਥ ਆਡ	— S
ਰਪ ਸਿਮ	ਮ ਰੀ	ਪ ਦ	ਮ ਗਰ ਦਿਨ	ਸ ਸ	ਸ ਭ	ਰ ਵੈ	— S
ਰਪ ਸਿਮ	ਮ ਰੀ	ਪ ਦ	ਮ ਗਰ ਦਿਨ	ਸ ਸ	ਸਨ ਭਡ	ਸ ਰੈ	— S

ਅੰਤਰਾ

P				P			S
ਮ ਆ	— S	ਮ ਪ	ਪ ਤਿਆ	ਨ ਕ	ਨਨ ਸਰ	ਸ ਣੀ	— S
ਰ ਬ	ਮ ਗੁ ਲੀ	ਰ ਦ	ਸ ਮਿ	ਰ ਠ	ਸ ਨੜੇ	ਸ ਵੈ	— S

—ਬਾਕੀ ਚੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ।

(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਕਾਫੀ, ਤਾਲ-ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧ ਲਘ)

ਸਾਏ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੇਲਕੁ ਪਾਇਓ ਬਿਰਬਾ ਕਾਹਿ ਗਵਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਤਤਿ ਪੂਰੀਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ਹਤਿ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਆਵਉ ॥

ਗਜ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਿਓ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥੨॥

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਛੁਨਿ ਭਜਨ ਰਾਮੁ ਚਿਤੁ ਲਾਵਉ ॥

ਨਾਨਕ ਕਰਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥੩॥

(ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੨੧੯)

ਅਸਥਾਈ

X	ਸ	ਨ	ਕ	ਨ	ਬਿ	ਦ	O	ਸੰ	ਰ	ਨੂ	ਪ	X	ਸੰ	ਨ	ਪ	O				
S	ਨ	ਕ	ਨ	ਬਿ	ਦ	ਵੇਡ	S	ਸੰ	ਗ	ਗੁ	ਨ	P	ਗਾਡ	S	ਪ	ਸਾਡ	ਨ	ਰਕੁ	ਸਰ	
S	ਪ	ਕ	ਪ	ਬਿ	ਦ	ਮਲ	H	ਕੁ	ਰ	ਰ	ਰਗੁ	M	ਗਾਡ	SS	ਵਹੁ	S	S	ਧੇਡ	SS	
S;	ਮਾ	ਨਾ	ਸ	ਜ	ਲਾ	ਸ	S	ਗ	ਗੁ	ਨ	ਗਾਡ	SS	ਰਸ	—	—	S	S	S	S	
S	ਪਧ	ਨ	ਨ	ਧਿ	ਰ	ਥਾ	P	ਪ	ਹ	ਮ	ਪਧ	N	ਧਨੁ	S	ਵਹੁ	SS	ਪਾ	S	ਇਓ	S
S	ਬਿ	ਰ	ਥਾ	ਵਾਡ	ਹਿ	S	K	ਮ	ਕ	ਵਾਡ	S	ਵਾਡ	SS	S	ਵਹੁ	SS	ਪਾ	SS	ਗੁਰ	S

ਅੰਤਰਾ

H	P	P	P	ਨ	—	S	—	S	—	ਰੰਗ	ਦਾਵ	ਰ	ਨ	ਗੁ	—	ਰੰਸ	ਰ	ਸ	ਸ	
S	ਪਤ	ਪਿ	ਪੁ	ਨੀ	S	ਤ	S	S	S	ਗੁ	ਗੁ	ਗ	ਗੁ	ਗੁ	S	ਗੁ	ਹ	ਤਿ	ਤਿ	
S	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਧਿ	S	ਵ	H	H	H	ਪਧ	ਨੁ	ਧਨੁ	S	S	ਵਹੁ	SS	ਪਾ	SS	ਗੁਰ	S

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।
(ਸੁਰ ਰਚਨਾਂ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਕਾਢੀ, ਤਾਲ-ਆਡਾ ਦੇਤਾਲਾ (ਬਿਲੰਬਿਤ)

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਮਾਪਉ ਬਿਰਦੁ ਤੇਰਾ ॥

ਧੰਨਿ ਤੇਵੈ ਮੁਨਿ ਜਨ, ਜਿਨ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥

ਮੇਰੈ ਮਖੈ ਲਾਗੀ ਲੇ ਧੂਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨਨ ਕੀ ॥

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਿਨਹੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੀਨ ਕਾ ਦਇਆਲੁ ਮਾਣੈ ਗਰਬ ਪਰਹਾਰੀ ॥

ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਮਾ ਬਲਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥੨॥

(ਰਾਗੁ ਪਨਾਸਰੀ, ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੬੪)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩	੦	੪	੦	ਰਾਮ ਮੇਰੇ	ਸਰ ਮਾਵੇ
ਪ - ਧ	ਪਧਨੁ ਧਪ	ਮਗ ਮਰ	ਕੁਸ ਰਨ	ਸਸ ਨੁਧ	ਪਮ	ਪ		
ਲਾ ੯੯	ਗੀਡਾ ਲੋਡ	ਪ੍ਰਤ ਰਕੋ	ਬਿਦ ਚਰ	ਨਨ ਚਰ	ਨਨ	ਕੀ		

ਅੰਤਰਾ

ਮਮ ਮਮ	ਪਪ ਨਨ	ਸਸੰ - ਸੰ	ਗੁਰੰਸਨੰ ਸੰ	ਨਨੁ ਧ. ਧਨੁ	ਪਧ ਨਸੰ	ਧਨੁ ਧਪ		
ਪਤਿ ਤਪਾ	ਵਠ ਮਾਧੇ	ਬਿਰ ਦਦ	ਤੇਡਾ ਰਾ	ਧੰਨਤੇ ਵੈਮੁਨਿ	ਜਨੁ ਜਿਨ ਧਿਆਇਓ	ਹਰਿ ਪ੍ਰਤੀ	ਮੇਰਾ	

ਪ — ਧ
ਲਾ ੯ ਲੀ ਲੇ ..

ਨੌਟ :— ਅੰਤਰੇ ਤੇ 'ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ' ਵਾਲੀ ਕੁਕ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਕਾਇਗੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਵੇਗੀ, ਬਾਕੀ ਅਗਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਕੱਠੀਆਂ ਲਾਉ । ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੂੰ ਦੁਗਨ, ਤਿਗੁਨ, ਚੇਗੁਨ ਲਾਜ ਵਿਚ ਕਾਉਣ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ ।

SIKHBOOKCLUB.COM

੯. ਰਾਕ ਕਾਫੀ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੱਧ ਲਖ)

ਫਲਗੁਣਿ ਅਨੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥
 ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥
 ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੁਣਿ ਦੁਖਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
 ਇਛ ਪੁਨੀ ਵਡਭਾਗਣੀ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
 ਮਿਲਿ ਸਹੀਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੀ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥
 ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ ॥
 ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀਅਨੁ ਜਾਇ ॥
 ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿਅਨੁ ਬਹੁਜ਼ਿ ਨ ਜਨਮੇ ਧਾਇ ॥
 ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਰਰਣੀ ਪਾਇ ॥
 ਫਲਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਨੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ੧੩ ॥
 (ਬਾਰਹਮਾਹਾ ਮਾਂਸ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੬) —

ਅਸਥਾਈ

X																				
	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	
	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	
	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	
	-	s	-	s	ਮ	ਲਿ	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	
	s	-	s	-	ਲਿ	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	
	-	s	-	s	ਵਾ	ਅ	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	
	s	-	s	-	ਅ	ਵਾ	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	
	-	s	-	s	ਸੰ	ਗ	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	
	s	-	s	-	ਗ	ਲਿ	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	
	-	s	-	s	ਸੰ	ਗ	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	
	s	-	s	-	ਗ	ਲਿ	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	
	-	s	-	s	ਸੰ	ਗ	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	
	s	-	s	-	ਗ	ਲਿ	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	
	-	*	-	*	ਮ	ਵਿ	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	
	*	-	*	-	ਵਿ	ਮ	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	
	-	*	-	*	*	*	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	

ਅਤਿਰਾ

	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-
	*	-	*	-	*	-	*	-	*	-	*	-	*	-	*	-	*	-	*
	*	-	*	-	*	ਵਾ	ਗ	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s
	-	*	-	*	*	ਵਾ	ਗ	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s
	*	-	*	-	*	ਵਾ	ਗ	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s
	-	*	-	*	*	ਵਾ	ਗ	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s	-	s

ਗ ੴ	ਸ ੱ	ਸ ੱ	ਨ ੰ	ਸ ੱ	ਸ ੱ	ਸ ੱ	ਸ ੱ	ਸ ੱ	ਧ ੰ	ਨ ੰ	ਪ ੰ	ਨ ੰ
—	—	—	ਪ ੰ	—	ਪ ੰ	ਪ ੰ	ਧ ੰ	ਨ ੰ	ਧ ੰ	ਨ ੰ	ਸ ੱ	—
—	—	—	ਨ ੰ	—	ਹੀ	ਹੀ	ਧ ੰ	ਜ ੰ	—	ਸ ੱ	—	—
—	—	—	ਪ ੰ	ਰ ੰ	ਰ ੰ	ਰ ੰ	ਪ ੰ	ਨ ੰ	—	ਸ ੱ	ਮ ੰ	—
*	*	*	ਇ	ਤ ੰ	ਤ ੰ	ਤ ੰ	ਪ ੰ	ਨ ੰ	—	ਸ ੱ	ਕ ੰ	—
ਗ ੴ	ਸ ੱ	—	ਮ ੰ	ਸ ੱ	ਸ ੱ	ਸ ੱ	ਗ ੰ	ਲ ੰ	—	ਸ ੱ	ਮ ੰ	—
—	—	—	ਵ ੰ	ਵ ੰ	ਵ ੰ	ਵ ੰ	ਵ ੰ	ਲ ੰ	—	ਸ ੱ	—	—
*	*	*	ਸ ੱ	ਸ ੱ	ਸ ੱ	ਸ ੱ	ਗ ੰ	ਨ ੰ	—	ਧ ੰ	ਨ ੰ	—
—	—	—	ਵ ੰ	ਰ ੰ	ਰ ੰ	ਰ ੰ	ਪ ੰ	ਇਆ	—	ਧ ੰ	ਪ ੰ	—
—	—	—	ਗ ੰ	ਮ ੰ	ਪ ੰ	ਪ ੰ	ਗ ੰ	ਮ ੰ	—	ਰ ੰ	ਕ ੰ	—
—	—	—	ਹ ੰ	ਹ ੰ	ਹ ੰ	ਹ ੰ	ਹ ੰ	ਚ ੰ	—	ਇ	ਹ ੰ	ਸ ੱ
*	*	*	ਸ ੱ	ਸ ੱ	ਸ ੱ	ਸ ੱ	ਰ ੰ	ਮ ੰ	—	ਦ ੰ	ਵਿਪਾਰ...	—

—ਬਾਬੀ ਝੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਕੇ ਛਾਉ ।

੧੦. ਰਾਖ ਕਾਢੀ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਮਾਘ ਬਤੀਤ ਭਈ ਰੂਤ ਫਾਗੁਨ ਆਇ ਗਈਂ ਸਭ ਖੇਲਤ ਹੋਰੀ ॥

ਗਾਵਤ ਗੀਤ ਬਜਾਵਤ ਤਾਲ ਕਹੈ ਮੁਖ ਤੇ ਭਰੂਆ ਮਿਲਿ ਜੋਰੀ ॥

ਛਾਰਤ ਹੈਂ ਅਲਤਾ ਬਨਿਤਾ ਛਟਕਾ ਸੰਗ ਮਾਰਤ ਬੈਸਨ ਬੇਰੀ ॥

ਖੇਲਤ ਸਜਾਮ ਧਮਾਰ ਅਨ੍ਹੁਪ ਮਹਾਂ ਮਿਲ ਸ੍ਰੀਦਰ ਸਾਂਵਲ ਗੋਰੀ ॥ ੨੨੫ ॥

(ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਵਤਾਰ: ਅਥ ਗੋਪਾਲ ਸੌ ਹੋਲੀ ਖੇਲਬੋ)

ਅਸਥਾਈ

ਸ ੰ	—	ਰ ੰ	ਰ ੰ	ਮ ੰ	—	—	—	ਸ ੰ	—	ਪ ੰ	ਸ ੰ
ਸ ੰ	ਾ	—	ਇ	ਈ	—	—	—	ਸ ੰ	—	ਸ ੰ	ਵ

ਕੁ	ਹ	—	s	—	s	—	s	—	s	—	m	ਲ	ਮ	ਤ	ਮ	ਤ	ਹੈ	ਪਾ	ਧ	ਸ	ਗੀ	—	s	—	s	—
ਕੁਧ	ਪਹ	ਕੁਰਸ	ਸ	ਆ	—	s	ਵ	ਵਿ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	—	—	—	—	ਹ	—	ਪ	ਸ	ਮ	
ਹ	ਹ	—	s	—	s	—	s	—	s	—	ਮ	ਲ	ਮ	ਤ	ਮ	ਤ	ਹੈ	ਧਨ	ਧ	ਸ	ਗੀ	—	s	—	s	—
—	—	—	s	—	s	—	s	—	s	—	ਸ	ਅ	ਸ	ਅ	ਸ	ਅ	ਸ	—	—	—	ਗੀ	—	—	—	—	—
s	s	s	s	ਮ	ਮ	—	s	ਸ	ਅ	ਸ	ਸ	ਅ	ਸ	ਸ	ਅ	ਸ	ਸ	—	—	—	ਗ	ਨ	ਨ	ਗ	ਗ	—
s	s	s	s	ਲ	ਲ	ਮ	ਲ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	—	—	—	ਗ	ਨ	ਨ	ਗ	ਗ	—	
s	s	s	s	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	—	—	—	ਗ	ਨ	ਨ	ਗ	ਗ	—	

ਅੰਤਰਾ

—	—	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
s	s	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	ਵ	—	—	—	ਗ	ਨ	ਨ	ਗ	ਗ	—		
ਕੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਹ	—	s	ਸ	ਮ	ਸ	ਸ	ਮ	ਭ	ਸ	ਸ	ਮ	ਭ	—	—	—	ਗ	ਨ	ਨ	ਗ	ਗ	—	
—	—	ਪ	ਮ	—	s	—	ਪ	ਮ	—	ਪ	ਮ	—	ਪ	ਮ	—	ਪ	ਮ	—	—	—	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	—	
s	s	ਭ	ਹ	—	s	—	ਮ	—	ਮ	—	ਮ	—	ਮ	—	ਮ	—	ਮ	—	—	—	ਗ	ਨ	ਨ	ਗ	ਗ	—	
ਕੁਧ	ਪਹ	ਕੁਰਸ	ਸ	ਆ	ਵਾਇ	ਵਾਈ...																					

—ਛਾਕੀ ਦੁਆਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

੧੧. ਰਾਗ ਕਾਢੀ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੱਧ ਲੇਖ)

ਫਾਗੁਨ ਫਾਗ ਬਦਲੋ ਅਨੁਰਾਗ ਸੁਹਾਗਨ ਭਾਗ ਸੁਹਾਗ ਸੁਹਾਈ ।

ਕੇਸਰ ਚੀਰ ਬਨਾਈ ਸਰੀਰ ਗੁਲਾਬ ਅਥੀਰ ਗੁਲਾਲ ਉਡਾਈ ॥

ਸੋ ਛਬਿ ਮੈ ਨ ਲਖੀ ਜਨ ਦ੍ਰਾਦਸ ਮਾਸ ਕੀ ਸੇਭਤ ਆਗ ਜਗਾਈ ॥

ਆਸ ਕੇ ਤਜਾਗ ਨਿਰਾਸ ਭਈ ਟਸਕਜੇ ਨ ਹੀਯੋ ਕਸਕਜੇ ਨ ਕਸਾਈ ॥ ੯੨੫ ॥

(ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਵਤਾਰ-ਬਾਰਾਮਾਹ ਸੰਪੂਰਨ)

ਅਸਥਾਈ

X			੨	੪	੫	੬	੦	੩	੪	੫	੬	੭
ਨ ਤ	੧ ੨	੩ ੪	੫ ਕੁ	੬ ੬	੭ ੬	੮ ੬	੯ ਵਾ	੧੦ ੬	੧੧ ੬	੧੨ ੬	੧੩ ੬	੧੪ ੬
ਮੈਨ ਚੌਜੇ	(ਸ)	—	ਨ ੬	—	ਪ ੬	ਪ ੬	ਹ ਵਾ	ਪ ੬	ਹ ਵਾ	ਜ ੬	ਮ ੬	ਕ ੬
ਮ ਹਾ	(H)	—	ਰ ਗ	—	ਸ ੬	—	ਰ ਗ	—	ਸ ਕ	—	ਸ ੬	ਸ ੬
ਪ ਹਾ	—	—	ਪਨ ਕੁ	ਸੰਗ ੬	—	ਰਾਂ ਸੁ	ਸੰਨ ਹਾਡ	ਸੰ ਕ	ਨੂੰ ਦੀ	ਧ ੬	ਨੂੰ ਦੀ	ਪ ੬

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਕੇ	੫ ੬	—	ਨ ੬	੧ ੬	੨ ੬	੩ ੬	੪ ਚੀ	—	੫ ੬	੬ ੬	੭ ੬	੮ ੬
ਨ ਨਾ	ਸ ੬	—	ਨਸ ਦਿਕ	ਰੰਗ ੬	ਮੰ ੬	ਰ ੬	ਨੈ ਗੀ	(ਸ) ੬	—	ਨੂ ੬	ਧ ੬	ਨੂ ਕੁ
—	—	—	ਪ ੬	—	—	ਪ ੬	ਧ ਕੀ	—	ਪ ੬	—	ਪ ੬	ਪ ਕੁ
ਸ ਨੈਨ ਲਾ	—	—	ਬ ੬	—	ਕ ੬	ਅ ੬	ਧ ਕੀ	—	ਪ ੬	—	ਪ ੬	ਪ ਕੁ
(ਸ) ੬	—	—	ਨ ਲ	੧ ੬	੨ ੬	੩ ੬	੪ ਕੁ	੫ ਕੁ	੬ ਕੁ	੭ ਕੁ	੮ ਕੁ	੯ ਕੁ

—ਬਾਚੀ ਕੁਝੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੨. ਰਾਚ ਕਾਫੀ, ਤਾਲ-ਸੰਚਲ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਗੁਰੂ ਸੇਵਉ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਆਜੂ ਹਮਾਰੈ ਮੰਗਲਚਾਰ ॥
 ਆਜੂ ਹਮਾਰੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਚਿੰਤ ਲਥੀ ਭੇਟੇ ਜੋਬਿੰਦ ॥ ੧ ॥
 ਆਜੂ ਹਮਾਰੈ ਗ੍ਰਿਹ ਬਸਤ ॥ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਬੇਅੰਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਆਜੂ ਹਮਾਰੈ ਬਨੇ ਢਾਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ਮਿਲਿ ਖੇਲਨ ਲਾਗ ॥
 ਹੇਲੀ ਕੀਨੀ ਸੰਤ ਸੇਵ ॥ ਰੰਗ ਲਾਗ ਅਤਿ ਲਾਲ ਦੇਵ ॥੨॥
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਉਲਿਓ ਅਤਿ ਅਨੁਪ ॥ ਸੂਕੈ ਨਾਹੀ ਛਾਮ ਧੁਪ ॥
 ਸਗਲੀ ਰੁੜੀ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਸਦ ਬਸੰਤ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੇਵ ॥੩॥
 ਬਿਰਖੁ ਜੰਮਿਓ ਹੈ ਪਾਰਜਾਤ ॥ ਫੁਲ ਲਗੇ ਫਲ ਰਤਨ ਭਾਂਤਿ ॥
 ਭਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣਹ ਗਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ॥੪॥
 (ਰਾਗ ਬਸੰਤ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੯)

અસાદી

ੴ ਤਾਰਾ

— ਬਾਬੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ, ਇਹ ਭੀ ਇਕ ਪਰਾਵਰਨ ਹੀਡ ਹੈ ।

—काढ़ी रागा समाप्त—

ਰਾਗ ਦੇਸ

ਵਾਈ—ਰ   ਠਾਟ—ਖਮਾਜ   ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਚੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਈ—ਪ   ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ   ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਗੈਂਧਾਰ ਕੌਮਲ ਭੀ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

ਗ
ਆਰੋਹ—ਸ ਰ ਮ ਧ, ਨ ਸ ।
ਅਵਰੋਹ—ਸ ਨ੍ਹ ਧ ਧ, ਮ ਕ ਰ, ਕੰਸ ।

ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਕੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੇਸੀ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜੋ ਤਾਂ, ਵਖੋ-ਵਖ ਪ੍ਰਾਤਿ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਰੱਖੇ ਕਈ ਹਨ ਜਾਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਾਇਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ । ਜਿਵੇਂ ਜੈਨਪੁਰੀ, ਪੂਰਵੀ, ਮੁਲਤਾਨੀ, ਸੋਰਾਸ਼ਟਰ, ਮਾਂਡ, ਬੰਗਾਲ, ਭੈਰਓ, ਬਿੰਦੂਬਾਨੀ ਆਦਿ ਅਤੇ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ, ਬਹਾਦਰੀ ਟੋਡੀ, ਮੈਂਡੀ ਕੀ ਟੋਡੀ, ਮੈਂਡੋ ਕੀ ਸਾਰੰਗ, ਮੈਂਡੋ ਕੀ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਰਾਮਦਾਸੀ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਚਰਜੂ ਕੀ ਮਲ੍ਹਾਰ, ਮੌਰਾ ਬਾਈ ਕੀ ਮਲ੍ਹਾਰ ਇਤਿਹਾਸਿ ਰਾਗ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ—ਸੰਰਠ ਤੇ ਦੇਸ ਭੀ ਪ੍ਰਾਤਿਕ ਰਾਗ ਹਨ । ਦੇਸ ਮਾਰਵਾੜ ਤੇ ਜਜਪੁਰ ਦੀ ਡਰਫ ਬੜੀ ਖੁਲ੍ਹਸੂਰਤੀ ਨਾਲ ਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਮਾਰਵਾੜੀ ਬੋਲੀ ਦਾ ਰੂਪ ਨਚਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ—“ਹੋਜੀ ਮਹਾਰੀ ਬੇਗ ਸੁਧ ਲੀਜੇ, ਜਾ—ਮੇਹਾ ਰੇ ਬਨ-ਬਨ ਡਾਲ-ਡਾਲ ਮੂਰਲਾ ਬੱਲੇ” । ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜਪੂਰਨੇ ਦਾ ਲੋਕ-ਗੀਤ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ । ਮਕਰ ਇਸ ਦੀ ਸੁਭਾਵਕ ਸੁਦਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਗਾਉਣ-ਬਜਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ । ਇੱਜ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਇਹ ਬਾਸਦੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੋ ਗਿਆ ।

ਦੇਸ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਰਾਗ ਹੈ । ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਸਾਧਾਰਣ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਕਸਰ ਜੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਰਿਖਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੈਂਧਾਰ । ਦੇਸ ਪਹਿਲੇ ਵਰਗ (ਰੇ ਵਾਦੀ) ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਕਾਂ ਤੇ ਧਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ । ਭਾਵ, ਇਹ ਦੇਵੇਂ ਸੁਰ ਬਹੁਤ ਘਟ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰੀਜਤ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹਨ । ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਖਜਾਲ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਉਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਰਿਖਡ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੈ । ਪਰ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਪੰਚਮ ਸੰਵਾਦੀ ਤੇ ਰਿਖਡ ਸੰਵਾਦੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਚੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ ।

ਦੇਸ ਅਤੇ ਸੰਰਠ ਦੋਵੇਂ ਜੋੜੀ ਦੇ ਰਾਗ ਹਨ । ਭਾਵ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਲਗ-ਭਗ ਇਕੋ ਜੋੜੀ ਹੈ । ਸੋ, ਦੇਸ ਨੂੰ ਸੰਰਠ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਬੜੀ ਸਾਥਧਾਨੀ ਵਰਤਨੀ ਪੈਂਦੀ

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

१. स—उ, महर, गा दु—स—रमन्यप—भृष्ट—स—र महर, रा स, सरमगर, प,

卷之二

३. स—रुम्बार. र रप, अजर, राम्बार, जन—स, रम्प, रुम्प, रुम्बार, ल स, रुम्र, रुप.

5

ਮਪਨ੍ਹਪ, ਮਪਨ—ਸ, ਚਮਪ, ਘਮਗਰ, ਝਨ—ਸ—।

3. स—उम्पन्प, उम्प, यप, ल्पयप, यम्बार, चम्बार न—स, व मप—(प) वम्प, ह मप

ପ ଗ ମ ମ ମ ପ ପ ସ
ଠୟପ. ପ ମନୁ, ରମକରପ—ର ରମନୁର ଗ୍ର ମ୍ର. ରମ୍ପ. ମଧ୍ୟ. ମଧ୍ୟନ୍ୟ—ପ. ପମକରଳ ନ—

वाप्य ग

ਸ—ਰ ਮ ਪ ਨੁਪ, ਕਮਕਰ, ਮਪ, ਨ—ਨੁਪਮਗਰ ਕ—ਸ, ਰਮਪਨ—ਸ—ਨੁਪ ਮਪ

[୩୮]

W H

ਮਪ, ਨ—ਸੇ, ਰੇ ਨੁਧਪ, ਮਕਰ, ਮਪਨ, ਸੋ—(ਸੋ) ਨੁਧਪ, ਮਪਧ ਮਕਰ, ਰਮਪਨ, ਸੋ—ਨੁਧਪ,
ਤੋ—

ਮਪਨਸੰਤ—ਨੁਧਪ, ਮਖਨ—ਸੰ—ਨਸੰ, ਨਸੰਤ—ਨੁਧਪਮਭਰ; ਰਪਮਗਰ, ਰਾ ਸ, ਰ ਮ ਪਨ —

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪ, ਸ, ਮਪਨ ਸੋ, ਨਸੋ ਨਸੋਂ, ਨੁਧਪਧਮਗਰ, ਰ ਰਥਮਗਰ ਗ ਸ, ਮਪਨ— ਸ, ਧਮਪਨ, ਸੋ—ਪਨਸੋ,
ਗੋ ਸੋ ਸੋ ਪ, ਪਨਸੋਂ, ਰਥਸੋਂ, ਨ, ਸੋ— ਚਨੁਪ ਧਮਗਰ, ਰ—ਨੁਧਪਧਮਗਰ, ਗ ਸ।

ਮ ਮ ਸ ਗ ਗ
੫. ਰਥਪਨ, ਸੋ—ਨਸੋ, ਪਨਸੋ, ਮਪਨ, ਸੋ—ਰਥਪਨ, ਸੋ—ਰਥਨੁਧਪਧਪਨ, ਸੋ—ਨਸੋਂ, ਰਥ ਰਥਸੋਂ,
ਗੋ ਨ, ਸੋ—ਨਸੋਂਨੁਧਪਧਪਨ, ਸੋ— ਰਥਮਗਰ, ਪ—ਮਗਰ, ਨ, ਸੋ—ਨਸੋਂਨਸੋ ਰਥਮਗਰ, ਰਥਮਗਰ,
ਮਪਨਸੋਰਮਗਰ, ਨੁਧਪ, ਧਮਗਰ, ਗ ਸ, ਮਪਨਧਪਮਧਪ, ਸੋ—ਨਸੋ, ਪਨਸੋ, ਮਪਨਸੋ, ਨਸੋਂਨਸੋ
ਨੁਧਪ, ਧਮਪਨ, ਨਸੋ, ਨੁਧਪ, ਮਪਨ, ਨਸੋ— ਰਥਮਧਪਨਨਸੋ—ਨੁਧਪਧਮਧਪਨਨਸੋ, ਰ—ਰ—
ਗੋ ਗੋ ਸ
ਮਪਨਸੋਂ, ਰਥਮਗਰ, ਚੰਪ, ਮਗਰਕਨ, ਸੋਨੁਧਪਧਮਗਰ, ਨੁ—ਸ।

ਦੇਸ਼ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸਥਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

੧.	੦ ਰੇ ਤ ਨ ਰ	੩ ਤ ਕਾ ਹੋ ਪ	੫ ਨਸ ਰਮ ਪਨ ਸੋ	੬ ਨਸ ਰਮ ਪਨ ਸੋ	੭ ਨੁਧ ਪਮ ਗਰ ਸ
੨.	.	.	.	.	ਸੋਨੁਧਪ ਮਗ ਰਸ
੩.	.	.	ਨਸੋ ਰਮ ਪਨੁ ਧਪ	ਮਪ ਨਸੋ ਰਥ ਗੋਂ	ਸੋਨੁਧਪ ਮਗ ਰਸ
੪.	.	.	ਮਪ ਮਗ, ਰਮ ਪਨੁ	ਧਪ, ਮਪ ਨਸੋ ਨੁਧ,	ਨੁਧ ਰਮ ਗਰ, ਸੱਤ ਨੁਧ ਪਮ ਗਰ ਗਸ
੫.	ਪਨ	ਸੋ, ਨ ਸੋਂ, ਸੋਂ	ਮੰ, ਗੋ ਰਸੋ, ਰਸੋ ਨ, ਸੋ	.	ਰਮ, ਰਮ ਪ, ਮ ਪਨੁ, ਪਮ ਗ, ਮ ਗਰ ਗਸ
੬.	ਗੋਂ	ਰੋਂ, ਰੋਂ ਸੋਨੁ,	ਸੋਨੁ ਨੁਧ, ਨੁਨੁ ਧਪ,	ਪਨੁ ਧਪ, ਮਪ ਨਸੋ	ਰੋਂਗੁ ਰੋਂ, ਮੰਮੁ ਗੁਰੁ, ਮਮ ਗਰ, ਗੋ ਰਸ
੭.	.	ਰਗ ਰਮ	ਗਰ, ਪਧ ਪਨੁ ਧਪ,	ਨਸੋ ਨਰੋ ਸੋਨੁ, ਰੋਂਗੁ	ਰੋਂਮੁ ਗੋਂ, ਨਸੋ ਨਰੋ
੮.	ਸੋਨੁ	ਪਧ ਪਨੁ ਧਪ,	ਰਗ ਰਮ ਗਰ ਸ,	ਨਸੋ ਰਮ ਪਨੁ ਸੋਨੁ	ਸੋਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ
੯.	ਰਰ	ਸ, ਰ ਰਸ ਨਸੋ,	ਮਮ ਗ, ਮ ਮਗ ਰਸ,	ਧਪ ਪ, ਧ ਧਪ ਮਪ,	ਰੋਂ ਸ, ਰੋਂ ਰੋਂ, ਨਸੋ
		ਮੰਮੁ ਗ, ਮੰਮੁ ਗੋਂ	ਰੋਂ ਸੋਨੁ ਰੋਂ ਰੋਂ ਨਸੋ,	ਨੁਨੁ ਧਪ ਨੁਧ ਮਪ,	ਮਮ ਗ, ਮ ਮਗ ਰਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਜਿਨ ਕੁ ਮ	ਸਿ ਰ ਜੇ ੯	ਸੰਨ੍ਹ ਧਪ ਮਗ ਰਸ,	ਨਸ ਰਮ ਪਨ ਸ
੨.	.. . . .	ਪਨ ਸੰਚ ਸੰਨ੍ਹ ਧਪ	ਨੂਪ ਪਮ ਕਰ ਰਸ,	ਰਮ ਪਨ ਸੰਚ ਸ
੩.	ਨਸੰ ਰੰਚ ਸੰਨ੍ਹ ਧਪ,	ਮਪ ਸੰਸੇ ਨੂਧ ਘਮ,	ਰਮ ਪਪ ਮਗ ਰਸ,	ਨਸ ਰਮ ਪਨ ਸ
੪.	ਧਪ ਮਪ ਨਸੰ, ਪਲ	ਸੰਚੰ ਨਸੰ ਰੰਗੁ ਠੰਸੇ	ਨਸੰ ਰੰਸੇ ਨੂਪ ਪਮ ਨੂਪ ਘਮ ਗਰ ਰਸ,	ਕਰ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ ਰਮ ਪਨ ਸੰਚ ਸ
੫.	ਮਪ ਕਮ ਰਗ ਸਰ	ਸਮ ਰਪ ਮਧ ਪਸੇ	ਨਸੰ ਰੰਗੰ ਮੰਗੰ ਰੰਗੰ ਨਰੰ ਸੰਮੰ ਹੰਪੰ ਮੰਗ	ਸੰਚੰ ਨਸੰ ਧਨੂ ਪਧ ਰਸੰ ਨੂਪ ਮਪ ਨਸੰ
੬.	ਮਮ ਗ,ਮ ਮਗ ਰਗ,	ਸਰ ਨਸ ਰਮ ਸਰ,	ਰੰਚੰ ਸੰ,ਰੰ ਰੰਸੰ ਨਸੰ, ਮਪ ਰਮ ਪਪ ਮਪ,	ਨੂਹੂ ਧ,ਨੂ ਨੂਧ ਪਧ, ਨਸੰ ਧਨ ਸੰਚੰ ਨਸੰ
੭.	ਮੰਮ ਗਾਂਚ, ਗਾਂਚ ਰੰਸੰ, ਕਗ ਰਸ, ਨਸ ਰਮ	ਰੰਚੰ ਸੰਨ, ਸੰਸੰ ਨੂਪ, ਪਪ ਮਪ ਸੰ, ਨਸ	ਨੂਨੂ ਧਪ, ਧਧ ਪਮ, ਰਮ ਪਪ ਮਪ ਸੰ,	ਪਪ ਮਗ, ਮਮ ਕਰ ਨਸ ਰਮ ਪਪ ਮਪ
੮.	ਧਨੂ ਧਸੰ ਨੂਧ, ਧਧ	ਪਨੂ ਧਪ, ਮਪ ਮਪ ਪਧ, ਮਪ ਨਸੰ, ਪਲ	ਰੰਕੰ ਰੰਮੰ ਪਮ, ਚਰ ਰਮ ਗਰ, ਸੰਚੰ ਸੰ, ਪਨ ਸੰਚੰ	ਕਾਂਚੰ, ਨਸੰ ਨਰੰ ਸੰਨ੍ਹ, ਸਰ ਸਕ ਰਸ, ਨਸੰ ਸੰ, ਪਨ ਸੰਚੰ ਸੰ

SIKHBOOKCLUB.COM

੧. ਰਾਗ ਦੇਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਾਝ)

ਪ੍ਰਤ੍ਰੂ ਕਲਤ੍ਰੂ ਲੋਕ ਗਿਹੁ ਬਨਿਤਾ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧੇਹੀ ॥
ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਕੇ ਖਰਾ ਨ ਹੋਸੀ ਸਭ ਮਿਵਿਆ ਆਸਨੋਹੀ ॥ ੧ ॥

ਤੇ ਨਰ ਕਾਹੇ ਪਪੋਰਹੁ ਦੇਹੀ ॥

ਉਡਿ ਜਾਇਗੇ ਧੂਮੁ ਬਾਦਰੋ ਇਕੁ ਭਾਜਹੁ ਰਾਮ ਸਨੋਹੀ ॥ ਰਹਾਏ ॥

ਤੀਨਿ ਸੰਛਿਆ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ਕੀਨੀ ਜਲ ਕੁਕਰ ਭਸਮੋਹੀ ॥

ਹੋਇ ਆਮਰੋ ਗਿਹੁ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਬਿਸਰੋਹੀ ॥ ੨ ॥

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਣੀਏ ਸਾਜੇ ਕਾਚੇ ਤਾਗਿ ਪਰੋਹੀ ॥

ਤੁਟ ਜਾਇਗੇ ਸੂਤ੍ਰ ਬਾਪੁਰੇ ਵਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤੋਹੀ ॥ ੩ ॥

ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਸਿਰਜੇ ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਤਿਸੁ ਧਿਆਵਹੁ ਦਿਨੁ ਫੈਨੋਹੀ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੋਹੀ ॥ ੪ ॥

(ਸੋਨਨ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੦੯)

ਅਸਥਾਈ

੦ ਲਿ ਵੇ	ਮ ਸ	ਰ ਨ	ਮ ਰ	੩	—	ਪ ਪ ਕਾਡ	ਪ੍ਰੇ ਹੋ	ਧ ਪ	X ਸੰ ਨੁ ਪੱ	—	ਧ ਰਹੁ	ਧ ਤ	੨	ਪ ਦੇ	ਪ ਤ	ਪ ਹੀ	—	
* *	ਮ ਉ	ਮ ਡ	ਗ	ਰ	ਟਿ	ਕ	ਰ	—	ਗ ਲ	—	ਹ ਹ	ਮ	੫	ਪ ਦ	ਪ ਦ	ਪ ਰੇ	—	
ਪ ਇਕ	ਨ	—	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਤ	ਸ	੬	ਨੂ	ਪਪ	ਮਗ	ਰਸ	
	ਭ	੯	ਜਹੁ	ਰ	੯	ਮ	ਸ	ਨੇ		੯	੯	੯	੯	੯	੯	੯	੯	੯

ਅੰਤਰਾ

ਧ ਪ	ਪ ਕ	—	ਧ ਬ	ਪ ਲ	ਨ ਕ	—	X ਸੰ ਲ	ਸ ਕ	ਸ ਕਿ	ਸ ਹ	ਸ ਖ	ਸ ਨਿ	ਸ ਤਾ	—	
—	ਰ ਮਾ	—	ਰ ਇਆ	ਗ ਸ	ਮ ਨ	ਗ ਬੰ	ਰ ਧੇ	—	—	ਰ ਹੀ	—	—	ਸ ਸ	—	—
—	ਸ ਅ	ਸ ਚ	ਰ ਕੀ	ਸ ਬਾ	ਨ ਚ	ਗ ਕੋ	ਪ ਧ	ਧ ਵਾ	ਧ ਧ	ਪ ਨ	ਮ ਹੋ	ਗ ਦ	ਗ ਸੀ	—	—
ਗ ਸ	ਰ ਛ	ਮ ਮਿ	ਮ ਹਿ	ਪ ਆ	—	ਨ ਅ	ਨ	ਸ ਨੇ	—	ਰ ਹੀ	ਨੂ	ਪਪ	ਮਗ	ਰਸ	—

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਿਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਦੇਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਜ)

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਗਲ ਭੈ ਲਾਖੇ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ੨ ॥
 ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਰਖੇ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਰਿਦ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥ ੩ ॥
 ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ੪ ॥

(ਸੋਰਠ ਮ: ੫, ਪੰਜਾਬ ੯੭੫)

અધ્યાત્મી

ੴ	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰ	ੴ	ੴ	ੴ	ਪ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ਸ	ੴ	ੴ
ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰ	ੴ	ੴ	ੴ	ਪ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ਸ	ੴ	ੴ
ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰ	ੴ	ੴ	ੴ	ਪ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ਸ	ੴ	ੴ

५८

ਪ ਹ ਨ ਰ ਨ | ਸ ਹ ਮ ਨ — | ਪ ਪ ਨ ਨ | ਸ ਰ ਸਨ੍ਹ ਪਪ
 ਮ ਸ ਮੀ ਸ | ਪ ਸ ਰ ਸ | ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ | ਪਿਆ ਸ ਇਆ ਸ
 ਆ ਸ ਮੀ ਸ | ਪ ਸ ਰ ਸ | ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ | ਪਿਆ ਸ ਇਆ ਸ
 —ਬਾਬੀ ਝੜਾਂ ਅੰਡਰੇ ਤੇ ਲਾਚਿ ।
 (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਨ ਦੇਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਗ)

ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ਸਭ ਸੰਸਾਰੁ ਉਬਾਰਿਆ ॥
 ਪਾਰਥੂਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥
 ਹੋਈ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਕੀ ਰਖਵਾਲੀ ॥
 ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ਸੁਖਾਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪਤਿਤ ਉਪਾਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮੌਹਿ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥
 ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਤਿ ਸਰੈ ਸਾਹਿਬਿ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ੨ ॥

(ਸੋਹਨ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੨੦)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਮ ਰ ਦ	— ਸ ਸ	ਪ ਕੀ — ਚ	ਪ ਵਾਡ ੜੜ
ਗ ਰ ਸੂ	— ਖ ਸ	ਪ ਹ ਜ ਆ	ਪ ਸੰ ਦ ਗੁ ਣ
ਪ ਨ ਤ	ਪ ਨ ਨ	ਸ ਦ ਹ ਸੁਝ	ਸ ਨ ਗੁ ਖਾ
		ਸੰ ਰੰ ਨ ਖਾ	-ਪ ੜੜ ਪ ਲੀ — ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਗ															ਰ
* ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ	—	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਰਗ	ਸ
* ਦੂਰ	ਭ	ਭ	ਵਾ	S	ਇਆ	S	S	ਹਰਿ	ਪ੍ਰ	ਤ		ਆ	—	ਪੇ	S
— ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	—	—	—	ਨ	—	ਸੋ	—
S ਸ	ਭ	ਸੰ	ਸਾ	S	ਰ	ਉ	S	S	S	S	S	S	S	ਰਿਆ	S
— ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਬਾਂ	ਮ	ਬਾਂ	ਕੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨ	—	ਸੰ	—
S ਪਾ	ਰ	ਬ	ਹਾ	M	ਪ੍ਰ	ਵ	ਕਿ	ਠ	ਪਾ	ਤ	S	ਧਾ	S	ਰੀ	S
— ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਪ	ਮ	ਗਰ	ਲ	ਸ	ਸ
S ਅ	ਪ	ਨਾ	ਭਿ	ਰ	ਦ	S	ਮਾ	S	ਰਿਆ	S	ਹੋ	ਈ	ਰਾ	ਜੇ	—ਬਾਕੀ ਚੂਕੋ ਅੰਤਰੇ ਤੋਂ ਲਾਓ ।

੮. ਰਾਗ ਦੇਸ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਾਘ)

ਭਿੰਨੀ ਰੇਨੜੀਐ ਚਮਕਨਿ ਤਾਰੇ ॥

ਜਾਗਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥

ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਦਿਨੋ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਿਆਨੁ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਖਿਨੋ ॥

ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਕਾ ਕਲਮਲਾ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ॥

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਹਰਿ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥

(ਆਸਾ ਛੇਤ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੪ਪਦ)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
	ਸ ਨ ਭਿ	— S	ਸ ਲੀ ਤੇਡ
ਗ	— S	ਪ ਜੀ	ਪ ਨ
ਮ ਭੇ	— S	ਮ ਤੀ ਤੇਡ	ਮ ਵ
ਸ	— ਭ	ਰ ਸੰ ਤ	ਪ ਨਾ ਮੇ
ਨ ਤਾ	— ਭ	ਰ ਸੰ ਜ	ਨ ਵ
ਸੰ ਤਾ	ਰ ਮ	ਧ ਾ	ਨ ਵ
	ਨ ਪਿ	ਵਿੰਨੀ...	

ੴ ਤਾਰਾ

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ ਸਿਮਰਿ ਪਾਤੁ ਆਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭੁਏ ਅਰੋਗਾ ॥

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ ਸਿਮਰਿ ਪਾਤੁ ਆਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭੁਏ ਅਰੇਗਾ ॥

ਕੋਟਿ ਬਿਖਨ ਲਾਥੇ ਪੜ੍ਹ ਸਰਲਾ ਪਗਟੇ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ੧ ॥

ਪਾਤ੍ਰ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸ਼ੁਭਗਿਆ ॥

ਗਾਵਹੁ ਸ੍ਰਣਹੁ ਪੜਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਤੁ ਰਾਖਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਿਤਿ ਵਡਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਦਇਆਲਾ ॥

ਸੰਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਆਦਿ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ੨ ॥

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੇਜਨੁ ਤਿਨ ਕੁੰਝੁ ਸਰਬ ਵੇਲਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹੁ ।

ਜਗਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਭੁ ਨਾਠਾ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ ॥ ੩ ॥

ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ ॥

ਪਗਟ ਭਈ ਸਗਲੇ ਜੂਗ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੪ ॥

(ਸੋਰਠ ਮ: ੫, ਪੰਜਾਬ ੬੧੧)

अमराष्ट्री

X		0	X	0
M	P	S	M	S
ਪ੍ਰਾ	ਟ	ਈ	ਪ੍ਰਾ	ਸੀ

ਕੰਗ ਪ੍ਰਾ	ਕੰਗ ਟਾ	ਸੰਨ ਤੇ	ਸੰ ਦੀ	— S	— S	ਧ ਸੰ ਪ੍ਰਗ	ਸੰ ਟ	ਸੰਗ ਟੇ	ਸੰਨੁ ਈਂਡ	ਧਪ ਤੇ	ਪ ਸਕ
ਧਪ ਲੋ	ਧਮ ਤੇ	ਮਨ ਜੂਨ	ਰਗ ਅੰਡ	ਖਰ ਤਰ	ਸਸ ਕੁਰ	ਕ ਤ ਨਾ	ਮ ਨ	ਮ ਡਕ	ਪ ਕੀ	ਪ ਤ	ਪ ਵਡਿ
ਧਪ ਆਂ	ਧ ਤੇ	ਮ ਡ	ਮਨ ਈਂਡ	ਰ ਤ	ਗ ਤ	ਮਨ ਪ੍ਰਗ	ਰਸ ਟੇ	ਰਸ ਡਕ	ਸ ਦੀ	— S	— S
ਗ ਰ ਕਰਿ	ਰ ਦਿ	— ਨ	ਰ ਨਾ	ਰ ਨ	— ਗ ਡਸਿ	ਮ ਮਰ	ਮ ਪ੍ਰ	ਮਨ ਡਕ	ਰਗ ਅਪ	ਰ ਸ	— S
ਮ ਰ ਮਣ	ਮ ਤ	— ਮ ਡਨ	ਪ ਤ	ਪ ਏ	ਪ ਅ	ਧਪ ਚੰਡ	ਧ ਤ	ਮ ਡ	ਮਨ ਕਾਡ	ਰ ਤ	— S
ਮ ਰ ਮਾ	ਮ ਟ	— ਮ ਡਬਿ	ਪ ਘਨ	ਨ ਤ	ਨ ਲਾ	ਸ ਬੇ	— ਤ	ਸ ਪ੍ਰਗ	ਨ ਸਰ	ਸ ਨਾ	— S
ਪ ਪ੍ਰਗ	ਨ ਟੇ	— S	ਸ ਭ	ਸ ਲੋ	ਸ ਸੰ	ਨਸੰ ਜੰਡ	ਨਸੰ ਡੇ	ਨਸੰ ਡੇ	ਨੁਧ ਗਾਡ	ਪ ਤ	— S

— ਬਾਕੀ ਕੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੋਂ ਲਾਓ ।

੯. ਰਾਗ ਦੇਸ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧ ਲਾਜ)

ਮੀਠੇ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਉ ਜਿੰਦ੍ਹੂ ਤੂੰ ਮੀਠੇ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਉ ॥
 ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹੋਰ ਸਾਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥
 ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਰੇ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਣੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥
 ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਧ ਕਾ ਤਰਣਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧੀਐ ਉਪਰੈ ਸਭ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ੨ ॥
 ਸਾਜਨੁ ਬੰਧੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ਹਰਿਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥
 ਅਉਗਣੁ ਸਭ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ੩ ॥
 ਮਾਲੁ ਖਜਾਨਾ ਬੇਹੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕੈ ਚਰਣ ਨਿਪਾਨ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧ ਨੋ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ॥ ੪ ॥

(ਰਾਗ ਤਉੜੀ ਮਾਝ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੧੮)

ਅਸਥਾਈ

X			O			X			O			R
ਨ ਮੀ	ਸ ਠ	ਸਰ ੱਤ	ਹ ਰਿ	ਧ ਲ	ਪ ਣ	ਪਧ ਕਾਡ	ਧ ਉ	-ਪ ਝੰਜ	ਮਲ ਦੂਝ	ਚਨ ੱਤ	ਸ ਵੰਡ	
ਕ ਰ ਮੀ	ਮ ਠ	— S	ਪ ਹਰਿ	ਨ ਕੁ	ਨ ਣ	ਸ ਕਾ	— S	ਨ ਝੁ	ਸ ਉ	— S	— S	

ਅੰਤਰਾ

H	M	— S	P	N	— S	S	— S	N	S	— S	— S
P	ਨ ਆ	-ਨ ਇਨ	ਸ ਬਾ	— S	ਸ ਵੇ	ਨਸ ਬਾਡ	ਨਸ ੱਤ	ਗ਼ਸ ੱਤ	ਨਧ ਉਝ	ਪ ਝੁਝ	— S

ਨੋਟ :— ਅਤੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਦੋ ਦੋ ਭੁਕਾਂ ਕੱਠੀਆਂ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

੨. ਰਾਗ ਦੇਸ, ਤਾਲ-ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧ ਲਾਲ)

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਮਿਟੀ ਧੈਪ ਜਗਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ॥

ਜਿਉ ਕਿਉ ਸੂਰਜੁ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਰੇ ਛੱਪੇ ਅੰਧੇਰੁ ਪਲੋਆ ॥

ਸੰਘ ਬੁਕੇ ਮਿਰਗਾਵਲੀ ਭੀਨੀ ਜਾਇ ਨ ਧੀਰ ਧਰੋਆ ॥

ਜਿਥੇ ਬਾਬਾ ਪੈਰ ਧਰੈ ਪੂਜਾ ਆਸਣੁ ਬਾਪਣਿ ਸੋਆ ॥

ਸਿਧ ਆਸਣਿ ਸਭਿ ਜਗਤ ਦੇ ਨਾਨਕ ਆਦਿ ਮਤੇ ਜੇ ਕੋਆ ॥

ਘਰਿ ਘਰਿ ਧਰਮਸਾਲ ਹੋਵੈ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਵਿਸੋਆ ॥

ਬਾਬੇ ਤਾਰੇ ਚਾਰਿ ਚਕਿ ਨਉਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਸਰਾ ਢੋਆ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ॥ ੨੭ ॥

(ਭਾ: ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ, ਵਾਰ ਪਹਿਲੀ)

ਅਸਥਾਈ

X		O		X		O			S	M	S
ਕ ਰ ਮੁ	ਰ ਮ ਮ	ਪ ਜ ਗ	— S	ਨ ਨ ਨ	ਨ ਹੋ	ਸ ਆ	— S	— S	— S	ਨਧ ਮਿ	ਪ ਟੀ

—	ਪਧ ਧੁਧ	ਮ ਜ	ਮ ਆ	ਰ ਸਾ	ਕ ਦ	ਰ ਸ	ਰ ਨ	ਰ ਲ	ਰ ਮ ਹਾ	ਮ ਆ	—	ਗ ਦ	ਰ ਦ	—	ਸ ਸ	—
—	ਸ ਸਤਿ	ਰ ਕ	ਰ ਕ	ਰ ਨਾ	—	ਰ ਦ	ਰ ਕ	ਰ ਕ	—	ਮ ਪ੍ਰ	ਮ ਕ	ਕ ਟਿ	ਰ ਆ	ਕ ਦ	ਸ ਮਿ	ਸ ਟੀ

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਜਿਉ	ਮ ਕ	ਮ ਰ	ਪ ਸੂ	—	ਨ ਦ	ਨ ਜ	ਸ ਨ	ਸ ਬ	—	ਸ ਲਿ	ਸ ਆ	—	ਸ ਤਾ	—	ਸ ਰੇ	
—	ਰ ਛ	ਰ ਪੋ	ਰ ਅ	ਗੁੰਬ ਧੇਡ	ਕ ਦ	ਕ ਵ	ਸ ਵ	ਰ ਪ	ਸ ਲਾ	ਸ ਆ	—	—	—	—	ਨੁਧ	ਪ ਟੀ
—	ਪਧ ਧੁਧ	ਮ ਜ	ਮ ਆ	ਰ ਸਾ	ਕ ਦ	ਰ ਸ	ਰ ਨ	ਰ ਲ	ਮ ਹੋ	ਮ ਆ	—	ਕ ਦ	ਰ ਦ	—	ਸ ਮਿ	ਟੀ

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀ ਫੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਵੇਂ ਲਾਉ ।

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਦੇਸ਼, ਤਾਲ-ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧ ਲੜ)

ਕਉਣ ਤਰਾਜੀ ਕਵਣੁ ਝੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾ ॥
 ਕਉਣੁ ਖੂਰੁ ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲ੍ਹੁ ਕਰਾਵਾ ॥ ੧ ॥
 ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣਾ ॥
 ਤੂ ਜਲਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਤੂ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਨੁ ਤਰਾਜੀ ਚਿਤੁ ਝੁਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾ ॥
 ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੇ ਸਹੁ ਤੋਲੀ ਇਨੁ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾ ॥ ੨ ॥
 ਆਪੇ ਕੰਢਾ ਤੌਲੁ ਤਰਾਜੀ ਆਪੇ ਤੇਲਣਹਾਰਾ ॥
 ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੁਝੈ ਆਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਅੰਧੁਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਪਰਦੇਸੀ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹਦਾ ਕਿਉਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ ॥ ੪ ॥

(ਰਾਗ ਸੂਰੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੨੩੦)

ਅਸਥਾਈ

x	o	x	o	s	s
ਰ ਕਵ ਨ ਸ ਰਾ	— ੜ ਵ ਲ ਤ	— ੜ ਵ ਲ ਤ	ਨ ਸ ਲਾ	— ੜ ਵ ਲ ਤ	ਸ ਵਾ ਤ
ਪ ਕਉ ਧ ਲ ਤ	ਧ ਲ ਤ	ਮ ਜੀ	ਰ ਵ	ਗ ਵ ਲ ਤ	ਗ ਲ ਤ

ਅੰਤਰਾ

ਰ ਕਉ ਲ ਕ	ਰ ਤੁ	— ੜ	ਗੈ	ਰਿ	ਸ ਦੀ	— ੜ	ਰਿਆ	ਸ ਵਾ	ਨ ਲ	ਧ ਵਾ	— ੜ
— ੜ	ਨ ਕੈ	— ੜ	ਨ ਮੁ	ਨ ਲ	— ੜ	ਸ ਰਾ	ਧ ਵਾ	— ੜ	ਨ ਵਾ	— ੜ	ਨ ਵਾ
ਪ ਕਉ ਧ ਲ ਤ	ਪ ਲ	ਨ ਤ	ਪ ਤ	ਮ ਜੀ	ਗ ਤ						

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਿਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਈ ।

ਨੋਟ :—ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਤਰ੍ਹਾਂ (ਟਿਕੂਨ) ਹੈ । ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਵੇਂ ਸ੍ਰੀਧ ਨਹੀਂ ਪਰ ਹੈ ਬਹੁਤ ਮਧੁਰ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ।

੯. ਰਾਗ ਦੇਸ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਖ)

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਰੇ ॥

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨਹੀਂ ਮੂਰਖ ਜਾਤਾ ਰੇ ॥

ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਨ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਰੇ ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਘਟਾ ਭਰਪੂਰੀ ਰੇ ॥

ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਹੈ ਸੰਗੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਜਾਨਿਆ ਦੂਰੀ ਰੇ ॥੨॥

ਹਰਿ ਬਿਅੰਤ ਹਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਵਰਨਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਰੇ ॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੂਨੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸੇ ਰੇ ॥ ੩ ॥

ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ਹੈ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਤਰਿਆ ਰੇ ॥

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸੁਣਿਆ ਪੇਖਿਆ ਸੇ ਫਿਰਿ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਰਿਆ ਰੇ ॥ ੪ ॥

(ਰਾਗ ਸੋਰਠ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੧੨)

અમદાદી

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४

୫୩

—ਥਾਕੀ ਜੂਕਾ ਅੰਡਰੇ ਤੇ ਲਾਉ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਬਰਤਾ ਵਲੋ)

੧੦. ਰਾਗ ਦੇਸ, ਡਪਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਗ)

ਸਕਲ ਸੁਝੰਪਤਾ ਮਿਲਤ ਅਰਗਜਾ ਹੋਤ, ਕੋਟਿ ਅਰਗਜਾ ਮਿਲ ਬਿਸਮ ਸੁ ਬਸ ਕੈ ॥
 ਸਕਲ ਅਨੁਪ ਰੂਪ ਕਮਲ ਬਿਖੇ ਸਮਾਤ, ਹੋਰਤ ਹਿਰਾਤ ਕੋਟਿ ਕਮਤ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕੈ ॥
 ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਿਲ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਭਏ, ਕੋਟਿਕ ਨਿਧਾਨ ਹੁਏ ਚਕਿਤ ਬਿਲਾਸ ਕੈ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧ ਬੋਧ, ਗੁਤਸਿਖ ਮਹੁਬਰ ਅਨੜੇ ਅਤਜਾਸ ਕੈ ॥੩੨।੯੯॥

(ਕਬਿੱਤ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ									
	੨		੦		੩		੫		੮
ਪ ਰ	ਪ ਮ ਨ	—	ਮ ਵ	ਰ ਲ	ਕ ਲ	ਸ ਨ	ਪ ਲ	ਸ ਰ	
ਕ ਰ ਮ	ਵ ਹ	ਮ ਮਾ	—	ਧ ਗ	ਸ ਲ	ਪ ਲ	ਪ ਲ	ਪ ਲ	
ਨ ਵਾ	ਨ ਰ	ਸ ਸਿ	—	ਸ ਖ	ਨ ਸਿ	ਨ ਵ	ਪ ਲ	ਪ ਰ	
ਪ ਅ	ਧ ਨ	ਪ ਧ ਕੈ	ਪ ਸ	ਪ ਧ	ਸ ਨ	ਪ ਲ	ਪ ਲ	—	੯

ਅੰਤਰ									
	ਸ ਨ		ਸ ਨ		ਸ ਨ		ਸ ਤਾ		ਸ ਮਿ
ਪ ਮ ਸ	ਪ ਨ	—	ਨ ਸ	ਸ ਨੀ	ਸ ਨ	—	—	—	
ਧ ਧ ਲ	ਨ ਅ	ਸ ਅ	ਸ ਨ	ਨ ਵ	ਨ ਜਾ	—	ਧ ਨ	ਪ ਤ	
ਕ ਕ ਲ	ਤ ਕ	ਕ ਅ	ਮ ਰ	ਕ ਲ	ਸ ਨ	—	ਸ ਮਿ	—	ਸ ਲ
ਨ ਸ ਲ	ਰ ਸ	ਨ ਧ	ਪ ਸ	ਪ ਸ	ਪ ਧ	ਸ ਨ	ਪ ਲ	—	੯

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅਤੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੭. ਰਾਸ਼ ਦੇਸ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰ੍ਵੱਤ ਲੜ)

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥

ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥

ਭਲੋਂ ਸਮੂਰਤ ਪੁਰਾ ॥

ਸਾਂਤ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਠਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥੨॥

(ਸੋਰਠ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੯੮)

ਅਸਥਾਈ

X	P	S	O	H	Z	G	O	R	G	E	S	B
P	S	L	H	S	S	M	H	S	R	S	S	T
S	L	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S
L	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S

ੴ ਤਾ

ਨੋਟ :—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਕੱਠੀਆਂ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ

(ਮੁਦ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੨. ਰਾਗ ਦੇਸ, ਇਕਤਾਲਾ (ਸਰੋਤ ਲਜ)

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭ ਕਛੂ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਰਾਚਹੁ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਸੰਤ ਗੋਪਾਲਾ ॥
 ਸਾਧ ਸੋਗਿ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਭ ਤਮਰੇ ਧਿਸਰਤ ਜਗਤ ਜੀਵਨ ਕੇਸੇ ਪਾਵੈ ॥੨॥

(ਸੇਰਠ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੧੭)

ଅନୁଷ୍ଠାନି

ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	—	ਸ
ਸ	ਚ	ਸੰ	ਕ	ਤ	ਧ	ਪ	ਪੁ	ਲ	ਲ	ਵ	ਵਹੁ

ਮ	—	ਮ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਜ	—	ਕ	ਿ	ਗ	ਗ	ਸਭ	ਛ	ਪਾ	ਦਈ	ਖੇ	ਖੇ
ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸੰ	ਨ	ਜਾ	ਗੰ	ਨੂ	ਧੇ	ਪੜ	ਪੜ
ਚ	ਰ	ਕੀ	ਘਾ	ਲ	ਨ	ਜਾ	ਡੰ	ਈ	ਦੀ	ਧੇ	ਪੜ
ਤ	ਕ	ਕ	ਤਿਆ	ਗ	ਅ	ਵਰ	ਨ	ਤ	ਸਾ	ਸੰ	ਸੰ
ਤਿ	ਪ੍ਰ	ਤ	ਤਿਆ	ਲ	ਵ	ਰ	ਕ	ਤ	ਚਹੁ	ਚੰ	ਚੰ
ਸ	ਤ	ਸੰ	ਮਹਿ	ਨ	ਧ	ਮਾ	ਧ	ਪੀ	ਗ	ਗ	ਰਸ
ਸ	ਭ	ਮਹਿ	ਰ	ਹਿਆ	ਸ	ਮਾ	ਤ	ਦੀ	ਤ	ਤ	ਤ

ਅੰਤਰਾ

—ਬਾਕੀ ਤ੍ਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਵਿ ।

੧੩. ਰਾਗ ਦੇਸ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਗ)

ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ਮਨੁ ਲੇਇ ॥

ਜਿਉ ਮਾਜੀਠੈ ਕਪੜੇ ਰੰਗੇ ਭੀ ਪਾਹੋਹਿ ॥

ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਆ ਨ ਲਗੈ ਕੇਹ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਸੋਰਠ ਵਾਰ, ਸਲੋਕ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੫੪੮)

ਅਸਥਾਈ

ਕ	੦	੨	੦	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧
ਨ	ਰ	ਰ	ਮ	ਰ	ਮ	ਰ	ਮ	ਰ	—	—	—
ਸ	ਜ	ਮ	ਲ	ਮੈ	ਲ	ਸ	ਮ	ਗ	ਲ	ਸ	ਜ
ਸ	ਨ	ਸ	ਲ	ਨ	ਲ	ਨ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਨ
ਨ	ਗ	ਸ	ਲ	ਕ	ਕ	ਨ	ਧ	ਹ	ਹ	ਹ	ਨ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਜਿਊ	ੴ ਸ	ਪ ਮਾ	ਪ ਸੀ	ਨ	ਨ ਕੇ	ਸ਼ ਕੀ	ਨ ਕੇ	ਸ਼ ਕੀ	ਨ ਕੇ	ਸ਼ ਕੀ	ਨ ਕੇ	ਸ਼ ਕੀ	—	—
ਪ ਰੰ	ਨ	ਨ ਕੇ	ਸ ਕੀ	—	—	—	ਰ ਕਾ	ਰ ਕਾ	ਰ ਕਾ	ਰ ਕਾ	ਰ ਕਾ	ਰ ਕਾ	ੴ ਸ	ੴ ਸ
ਪ ਲਾ	ਨ	ਸ ਕ	ਰ ਕੰ	ਰ	ਰ ਨ	ਰ ਕਾ	ਰ ਕਾ	ਰ ਕਾ	ਰ ਕਾ	ਰ ਕਾ	ਰ ਕਾ	ਰ ਕਾ	—	—
ਨ ਖਿਆ	ਸ ੰ	ਰ ਨ	ਸ ਨ	ਧ	ਪ ਕੈ	ਹ	ਪ ਕੈ	ਹ	ਪ ਕੈ	ਹ	ਪ ਕੈ	ਹ	ਗਰ	ਗ ਸ

(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ਨੋਟ :—ਇਸੇ ਸਲੋਕ ਦੀ ਦੂਜੀ 'ਸੁਰ ਬੰਦਿਸ਼' ਹੇਠਾਂ ਤਾਲ ਪਾਏ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਹੈ।

੧੪. ਰਾਗ ਦੇਸ, ਤਾਲ-ਯਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਾਗ)

ਅਸਥਾਟੀ

X		੨		੦		॥	
ਸ ਨ ਮ ੜਾ	ਸ ਨ ਮ ੜਾ	—	—	—	—	੦	੦
ਮ ਰ ਹੰ ਗ	ਮ ਰ ਹੰ ਗ	ਮ ਰ ਹੰ ਗ	ਪ ਕੈ	—	ਪ ਕੈ	ਰ ਕਾ	ਰ ਕਾ

ਪ ਮ ਜਿਊ	ੴ ਸ	ਪ ਮਾ	ਪ ਸੀ	—	ਨ	—	—	—
—	—	—	—	—	—	ਸ ਕ	—	—
—	—	—	—	—	—	—	ਸ ਕੀ	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮ ਜਿਊ	ੴ ਸ	ਪ ਮਾ	ਪ ਸੀ	—	ਨ	—	—	—
—	—	—	—	—	—	ਸ ਕ	—	—
—	—	—	—	—	—	—	ਸ ਕੀ	—

ਨੋਟ :—ਪੁਰਾਣ-ਪਮਾਰ ਲਾਉਣ ਸਮੇਂ ਠਾਕ, ਦੁਰੂਨ, ਤਿਕੁਨ, ਚੰਕੁਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅੰਧਾ ਜਾਮੜ੍ਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ।

-८८८ राग समाप्ति-

ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੂਚਨਾ :—ਪ੍ਰਸਤਰ ਦੀ ਛਪਾਈ ਵਿਚ ਜੇ ਕਿਉਂ ਜਲਠੀ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ, ਤਾਂ
ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਕ ਦੇ ਠਿੱਕਮ ਅਤੇ ਸਥਾਨ-ਚੀਜ਼ (ਟਿਕੂਨ) ਦੀ
ਬੇਚਿੜ ਅਨੁਸਾਰ ਠੌਕੇ ਬਠਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨੀ ਜੀ ।